

၁၉၀၉

အဘိဓမ္မာပိဋက

မေဓာဘိဝံသ သဒ္ဓမ္မဇေ မဟာဓမ္မ ရာဇာမိ ရာဇဂူ
တံဆိပ်တော်ရ

ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်သော

ဣန္ဒာသယ

အဋ္ဌကထာပိဋက

ဓုတိယအုပ်

ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာမူနှင့်ညှိထားသည်။

ဓမ္မာစရိယ-ဦးထွန်းသိန်း၊ ဦးဝင်းဖေတို့ ကြီးကြပ်ပြင်ဆင်ကြသည်။

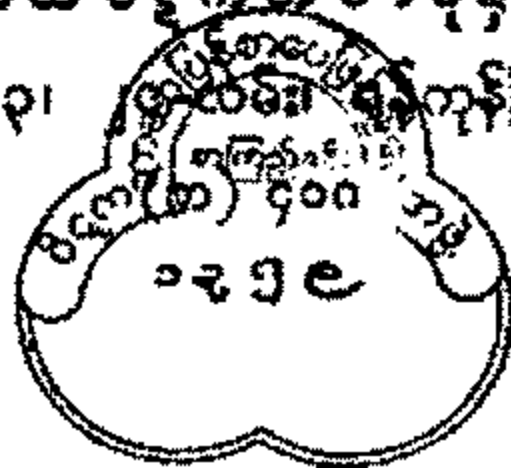
ဣန္ဒာသယ ပိဋကတ် ဝေပုံနှိပ်တိုက်

၁၀၃၊

မန္တလေးမြို့၊ ရွှေလမ်း၊ ရွှေကုန်းမြို့။

သာသနာ-၂၅၀၆။

ကောဇာ-၀၃၃၄။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက်အမှတ်(၅၆၇၄)

ကျမ်းပြုသူ — ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး။

ပါဠိဆရာများ — ဦးထွန်းသိန်း၊ ဦးဝင်းဗေ။

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူ — ဦးသန်းမောင်
ပုံနှိပ်သူမှတ်ပုံတင်အမှတ်(၀၇၉၄)
ထုတ်ဝေသူမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၄၇၉)
ဣန္ဒာသယ ပိဋကတ် စာပုံနှိပ်တိုက်
၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ခုတိယအကြိမ်

၁၃၃၄-ခု၊ တော်သလင်းလ။

၁၉၇၂-ခု၊ အောက်တိုဘာလ။

ဣန္ဒြာသယနိဒါန်း

စာအုပ် လုပ်ငန်းစဉ်အရ ကျွန်ုပ်တို့၏ စာပုံနှိပ်တိုက်မှ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာနိဿယ ဒုတိယအုပ်ကို ဒုတိယအကြိမ် ရိုက်နှိပ်ရပြန်လေသည်။

ထိုအဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ နိဿယကို မန္တလေးမြို့ ရတနာပုံမြို့တည် နန်းတည် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတရားကြီးလက်ထက် ထိုမင်းတရားကြီး လူဒါန်းအပ်သော-

မေဇာဘိဝံသ သဗ္ဗဗ္ဗဇေ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုံရ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို အလှတော်ခံရသော ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားတော် မူအပ် လေသည်။

မူရင်း အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာပါဌ်ဒွံမှ-

၁။ နိုင်ငံတော် အစိုးရတို့ ကျင်းပပြုလုပ်သော ပါဠိတက္ကသိုလ် ဓမ္မာ စရိယ စာမေးပွဲကြီး၊

၂။ မန္တလေးမြို့ ပရိယတ္တိ သာသနဟိတ ဓမ္မာစရိယ စာမေးပွဲကြီး၊

၃။ ရန်ကုန်မြို့ စေတီယင်္ဂဏ ပရိယတ္တိ ဓမ္မာစရိယ စာမေးပွဲကြီး၊

ဤစာမေးပွဲကြီး သုံးရပ်တို့၌ မူလအနေအားဖြင့် ပြခန်းထားသော ကျမ်းစာ ဖြစ်လေသည်။ ထိုသို့ ပြခန်းသည့်အလျောက် ၎င်းနိဿယသည် လည်း စာချုတ်တန်းဝင် အရှင်မြတ်တို့ အစဉ်မပြတ် သုံးစွဲ ကြည့်ရှုရသော ကျမ်းစာ ဖြစ်လာလေသည်။

အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာနိဿယသည်-

၁။ နေရင်းနိဿယ

သက္ကရာဇ် ၁၀၇၆-ခုနှစ် ရတနာပူရ အစဉ်၌ နန်းတက်သော လေးကျွန်း မာရ်အောင် ဇေယျမာရ်အောင်၊ မဟာ ဖေလ္လာမာရ်အောင်၊ လောက မာရ်အောင် စေတီဒါယကာ မှန်းနန်းဆင်ဖြူရှင် တနင်္ဂနွေမင်းလက်ထက် ပုခန်းကြီးမြို့ စီရင်စု နေရင်းရှာ ဇာတိ မဏိရတနာတိုက်နေ ရှင်အရိယာ လင်္ကာရ ဆရာတော်စီရင်သည်။

ဣန္ဒြာသယ (က) ၄၁၈-က

(ဒုတိယအကြိမ်)

၂။ ပြည်နိဿယ

မန္တလေးရတနာပုံရှိတည် နန်းတည် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်းမင်း
တရားကြီးလက်ထက် မန္တလာရာမတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေသောပြည်ဆရာ
တော်ကြီး စီရင်သည်။

ဤနိဿယ နှစ်ဆောင်တွင် ခုခေတ်၌ ပြည်ဆရာတော်၏ နိဿယသစ်
ကိုသာ စာချ စာသင် အရှင်မြတ်တို့ ကြည့်ရှုလေ့လာ ကြလေသည်။
အဋ္ဌသာလိနီ ပြည်နိဿယသည် ပါဠိတချက် အနက်တချက် ယောဇနာ
ထားသော နိဿယဖြစ် ဆန်းကာမျှမဟုတ်၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ကျမ်းစာ အရပ်
ရပ်မှ သာဓကပါဌ် အစုံအလင် ခုံတင်ပြသ ဝိနိစ္ဆယ အဝဝဖြင့် တိကျ
ပြတ်သား အဆုံးအဖြတ်များ ပါရှိသော ကျမ်းစာဖြစ်၍ ဂဏ္ဍိနိဿယဟုပင်
ဆိုထိုက်လေသည်။

စာတည်းအဖွဲ့၏တည်းဖြတ်မှု

ဣစ္ဆာသယ စာတည်းအဖွဲ့သည် နိဿယ ဆရာတော်ဘုရား ကိုးကား
ဖော်ပြသော ကျမ်းစာများကို စာမူယူ ကျမ်းစာအတိုင်း သာမန်အားဖြင့်
မရိုက်နှိပ်ပဲ မူရင်း သာဓကဖြစ်သော ပါဠိများကို ကျမ်းအစောင်စောင်မှ
တွေ့အောင်ရှာဖွေ၍ စာသားရှိရာ ဂဏန်းများကို ရိုက်နှိပ်သည့် ပုံနှိပ်တိုက်
နှင့်တကွ တိကျအောင် ဖော်ပြထားလေသည်။

အထူးသတိပြုဖွယ် အချက်အလက်များကိုစာသားရင်းအောက်တွင် မျဉ်း
သား၍ ၁၄-ပိုင်း စာလုံးများဖြင့် ဖော်ပြထားရာ အချို့တိုက်ရိုက် နိဿယတို့၌
ဣစ္ဆာသယ ၃၇၇-စာမျက်နှာကြောင်းရေ ၁၁ ပါ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ အနက်
ဟူရာတွင် အနုဋီကာနက်ဟု ရိုက်နှိပ်ထားလေသည်။ အနုဋီကာတွင် ကျွန်ုပ်တို့
ရှာဖွေရာ မတွေ့သဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာတို့ ရှာဖွေကြည့်မှ ထိုပါဠိကို တွေ့ရ
လေသည်။ ထိုပါဠိညွှန်ကြားချက်၏ မှားကွက်မှာ ကာလအတော်ညောင်းခဲ့
ဟန်တူလေသည်။ ပဌမရိုက်နှိပ်ဟန်ရှိသော အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာနိဿယ
များမှာလည်း အနုဋီကာနက်ဟုပင် ညွှန်ပြလျက်ရှိလေသည်။ မူလပါဠိရင်းကို
ရှာဖွေတွေ့ရှိသည်အတိုင်း ဣစ္ဆာသယရိုက် နိဿယစာအုပ်တွင် ပါဠိနှင့်တကွ
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ စာမျက်နှာ ဂဏန်းများကိုပါ တိတိကျကျထည့်သွင်းဖော်ပြ
ထားလေသည်။

ဆဋ္ဌမူနှင့် နိဿယ ဆရာတော်တို့ အာဘော်အယူအဆ မတူမျှသော အချက်များကို နိရုတ္တိကျမ်းစကားများနှင့် ညှိနှိုင်း တင်ပြသည့်ပြင် နိဿယ ဝါကျဖြတ်ထုံးနှင့် နိယံကျမ်းများအဆိုကိုလည်း ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ၌ ဖော်ပြထား လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဣစ္ဆာသယ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာနိဿယ (ဒု) သည် စာချ စာသင် အရှင်မြတ်တို့ စာပေနယ်ပယ်ဝယ် ကြွယ်ကြွယ်ဝဝ မည်မျှ ကျေးဇူးပြုနိုင်သည်ကို သတိရွှေ့ပြုကြည့်ရှု ဆုံးဖြတ် သုံးသပ် ဝေဖန်တော်မူနိုင် ကြပါရန် ဣစ္ဆာသယပိဋကတ်စာပုံနှိပ်တိုက်မှ စာချတန်း အချိန်မှီ တင်ပြအပ် ပါသတည်း။

ထွန်းသိန်း

၁၄-၆-၆၅

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

ဓမ္မဒွေသဝါရ ၁-မှ-၁၂၈

ဇောပဉ္စကရာသိဝဏ္ဏနာ	၆
ဈာနကရာသိဝဏ္ဏနာ	၃၅
ဣန္ဒြိယရာသိဝဏ္ဏနာ	၅၃
မဂ္ဂကရာသိဝဏ္ဏနာ	၇၅
ဗလရာသိဝဏ္ဏနာ	၇၆
မူလရာသိဝဏ္ဏနာ	၈၅
ကမ္မပထရာသိဝဏ္ဏနာ	၉၆
လောကပါလဒုကဝဏ္ဏနာ	၉၇
ပဿဒ္ဓါဒိယုဂလဝဏ္ဏနာ	၉၈
ယေဝါပနကဝဏ္ဏနာ	၁၁၀

ကာမာဝစရကုသလနိဒ္ဓေသဝါရကထာ ၁၂၈-မှ-၂၃၁

ကောဠာသဝါရ	၁၉၇
သုညတဝါရ	၂၀၇
ဒုတိယစိတ္တ	၂၀၉
တတိယစိတ္တ	၂၁၂
စတုတ္ထစိတ္တ	၂၁၃
ပဉ္စမစိတ္တ	၂၁၃
ဆဋ္ဌစိတ္တာဒိ	၂၁၄
ပုညကိရိယဝတ္ထာဒိကထာ	၂၁၅

(၈)

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ရူပဝိဇ္ဇာရကုသလပဒဝဏ္ဏနာ

၂၃၂-မှ-၄၀၆

စတုက္ကနယပဌမဇ္ဈာန

၂၃၂

ဒုတိယဇ္ဈာန

၂၆၁

တတိယဇ္ဈာန

၂၇၆

စတုတ္ထဇ္ဈာန

၂၉၅

ပဉ္စကနယ

၃၀၆

ပဋိပဒါစတုက္က

၃၁၈

အာရမ္မဏစတုက္က

၃၂၇

အာရမ္မဏပဋိပဒါမိဿက

၃၂၉

အဘိဘာယတနကထာ

၃၄၂

ဝိမောက္ခကထာ

၃၅၀

ဗြဟ္မဝိဟာရကထာ

၃၅၆

အသုဘကထာ

၃၉၃

အရူပဝိဇ္ဇာရကုသလပဒဝဏ္ဏနာ

၄၀၆-မှ-၄၄၈

အာကာသာနဉာယတန

၄၀၆

ဝိညာဏဉာယတန

၄၂၃

အာကိဉ္ဇညာယတန

၄၂၅

နေဝသညာနာသညာယတန

၄၂၇

စောဘူမကကုသလပဒဝဏ္ဏနာ

၄၄၉-မှ-၄၅၈

လောကုတ္တရကုသလပဒဝဏ္ဏနာ

၄၅၈-မှ-၅၇၄

မာတိကာ

(ဆ)

လောကုတ္တရကုသလပင်္ကဏ္ဍကဏ္ဍာ	၅၀၄
ပဌမမဂ္ဂဝိသတိမဟာနယ	၅၇၇
ဒုတိယမဂ္ဂ	၅၅၀
တတိယစတုတ္ထမဂ္ဂ	၅၅၃
စတုမဂ္ဂနယသဟာဿ	၅၅၃

အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒုတိယအုပ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ

အနုသန္ဓေ။ ။ပဒ ယောဇနာ၊ ဖလ ယောဇနာ-နှစ်ပါးတို့တွင် ဖလယောဇနာ အားဖြင့် ယောဇနာ လိုသော ဆရာသည် ယံယံ ဝါ ပနာရဗ္ဗာတိ ဧတ္ထအယံ ယောဇနာ-မိန့်သော်....

☞ ယံယံ ဝါ ပနာရဗ္ဗာတိ ဧတ္ထ၊ အစရှိသော ဝါကျ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ်သည်ကား။ ယောဇနာ၊ ရူပါရမ္မဏံဝါပ။ မ္ဗောရမ္မဏံဝါ-ဟူသော ဤဝါကျနှင့်တကွ ယံယံ ဝါ ပန-ဟူသော ဤဝါကျ၏ယှဉ်ကြောင်းစပ်ကြောင်း ဖြစ်သော သဗ္ဗာရမ္မဏတာ-စသည်ကို ပြခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးဖလသမ္ပန္နဟူသော ယောဇနာတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ယောဇနာ-ဟူသည်လည်း သမ္ပန္နပင်တည်း။ သာမိ၊ အနုသန္ဓေ၊ ပယောဇနာ၊ ပဒသမ္ပန္န- အားဖြင့် သမ္ပန္န လေးပါးတို့တွင် ဤ၌ ပယောဇနာဟူ။

ဇုန္ဒာသယ ၄၁၈-၁

မူလဋီကာ။ ။အယံ ယောဇနာတိ ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါ တိ ဧတေန သဟ“ယံယံ ဝါ ပနာ”တိ ဧတဿ အယံ သမ္ပန္နောတိ အတ္ထော။ ကောပနာ ယံ သမ္ပန္နောတိ၊ ယေန ဝစနာနိ အညမညံ သမ္ပဏ္ဍိန္တိ။ တံ ပုဗ္ဗာပရဝစနေ ပယော ဇနံ သမ္ပန္နော။ ဣဓ စ သဗ္ဗာရမ္မဏတာဒိဒဿနံ “ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ ဓမ္မာ ရမ္မဏံဝါ”တိ ဧတဿ အနန္တရံ “ယံယံ ဝါ ပနာ”တိ ဧတဿ ဝစနေ ပယော ဇနံ ယောဇနာ ဓဋ္ဌဗ္ဗာ။ ။၈၅-ဆဋ္ဌ။

မူလဋီကာအနက်။ ။အယံယောဇနာတိ၊ သည်ကား။ ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ ဓမ္မာ ရမ္မဏံဝါတိ ဧတေန၊ ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါ- ဟူသော ဤဝါကျနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ယံယံ ဝါ ပနာတိ ဧတဿ၊ ယံယံ ဝါ ပန ဟူသော ဤပုဒ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ်သည်ကား။ သမ္ပန္နော၊ သမ္ပန်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ အယံ သမ္ပန္နော၊ ဤသမ္ပန်ဟူသည်။ ကောပန၊ အတယ်နည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ။ ယေန၊ အကြင် ပယောဇနာဖြင့်။ ဝါ၊ ရွှေ့နောက် ဖြစ်သောပုဒ်တို့၏ အချင်းချင်း စပ်ကြောင်းဖြစ်သော အကျိုးဖြင့်။ ဝစနာနိ၊ ရွှေ့ နောက်ဖြစ်သော စကားတို့သည်။ ဝါ၊ ရွှေ့နောက်ဖြစ်သော ပုဒ်တို့သည်။ အည မညံ၊ အချင်းချင်း။ သမ္ပဏ္ဍိန္တိ၊ စပ်ကုန်၏။ ပုဗ္ဗာ ပရ ဝစနေ၊ ရွှေ့နောက်ဖြစ်သော စကားကြောင့်။ ဝါ၊ ရွှေ့နောက်ဖြစ်သော စကား၌။ တံ ပယောဇနံ၊ ထိုပယော ဇဉ်သည်။ ဝါ၊ ထိုအကျိုးသည်။ သမ္ပန္နော၊ သမ္ပန်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿဇ္ဇေ တဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏။ “ဤ၌ ဣတိကား လုတ္တနိဒ္ဓိတည်း။ စ၊ ရှေးဝါကျကို ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဣဓ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌။ ဝါ၊ အယံယောဇနာ-ဟူသော ဝါကျ၌။ သဗ္ဗာရမ္မဏတာဒိ ဒဿနံ၊ သဗ္ဗာရမ္မဏအဖြစ် စသည်ကို ပြရခြင်းဟု ဆိုအပ် သော။ ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါတိ ဧတဿ၊ ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ ဓမ္မာ ရမ္မဏံဝါ-ဟူသော ဝါကျ၏။ အနန္တရံ၊ အခြာ. ခဲ့၌။ ယံယံ ဝါ ပနာတိ ဧတဿ၊ ယံယံ ဝါ ပနဟူသော ဤပုဒ်ကို။ ဝစနေ၊ ဆိုခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ဟောခြင်း၌။ ပယောဇနံ၊ ပယောဇဉ်ကို။ ဝါ၊ အကျိုးကို။ ယောဇနာ၊ ဟူ၍။ ဓဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ် ၏။ “ဤ၌ စ-ကား ဝါကျာရဟ္မ ဇောတကတည်း”။

အဓိပ္ပာယ်။ ။သဗ္ဗာရမ္မဏတာဒိဒဿနံ ဟူသော ပုဒ်၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ကမာ ထာဝ, နိယမာဘာဝတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်၏။

ဋီကာနုသန္ဓေ။ ။ရူပါရမ္မဏံဝါ။ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါ - ဟူသော ဤမျှ အတိုင်း အရှည်ရှိသော ပါဠိတော်ပါဌ်ဖြင့် ရောက်သော အပြစ်ကို ပြ၍ ထိုအပြစ်ကို နှစ်စေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ယံယံ ဝါ ပန ဟူသော ဤပုဒ်၏ အကျိုးကို ပြခြင်းငှာ ဗဟဋ္ဌာ အစရှိသော ဝါကျကို မိန့်သော်....

ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တောသု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့တွင်။ ရူပါရမ္မဏံဝါ၊ ရူပါရုံကိုလည်း။ အာရမ္မ-အာရမ္မဏံ ကတော၊ အာရုံပြု၍။ ဣတိ အယံ၊ ဤအာရမ္မဏံ ကတောဟူသောသဒ္ဓါသည်။ အတ္ထော၊

အာရပ္ပဟူသောပုဒ်၏ အနက်ရှိသောသဒ္ဒါတည်း။ သဒ္ဒါရမ္မဏံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အာရပ္ပ-အာရမ္မဏံကတော၊ ဤပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အာရပ္ပ-အာရမ္မဏံကတော၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နံ၊ ခဏတ္တယသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဧတ္တာဝတော၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ စကားအစဉ်ဖြင့်။ တေဿ စိတ္တဿ၊ ထိုပဌမ မဟာကုသိုလ်စိတ်၏။ ဧတေသု အာရမ္မဏေသု၊ ထိုရူပါရုံစသည်တို့တွင်။ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဧကမေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ အနုညာတသဒိသမေဝ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်နှင့်တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဣဒံစိတ္တံ၊ သည်။ ဧကသ္မိံသမယေ၊ တခုသောသမယ၌။ ဧကဿ၊ တဦးသော။ ပုဂ္ဂလဿဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားမူလည်း။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရပ္ပ၊ ဤ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ခဏတ္တယသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုန၊ ဖန်။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော။ သမယေ၊ ၌။ ဧကဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿဝါ၊ အားမူလည်း။ သဒ္ဒါဒိသုပိ၊ သဒ္ဒါရုံ-စသည်တို့တွင်လည်း။ အညတရံ၊ သော။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရပ္ပ၊ ဤ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိဝေ၊ တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနဿ၊ သော။ အဿစိတ္တဿ၊ ၏။ ဧကသ္မိံဘဝေ၊ ၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရပ္ပ၊ ဤ။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ သဒ္ဒါရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရပ္ပ၊ ဤ။ ပဝတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အယမ္ဗိကမေဝ၊ ဤသို့သော အစဉ်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရူပါဒိသုစာပိ၊ စသည်တို့တွင်လည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိလာရမ္မဏံ၊ ညိုသောရူပါရုံကို။ အာရပ္ပ၊ ဤ။ ပဝတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ ပီတာရမ္မဏံ၊ ရွှေသောရူပါရုံကို။ အာရပ္ပ၊ ဤ။ ပဝတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အယမ္ဗိနိယမေဝ၊ ဤသို့သောအမှတ်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ ရှိ။

အဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ဟေဋ္ဌာမှသည် သဒိသံ ဟောတိ ရွှေကား ဧဝံသပြု။ ဣဒဉ္စမှသည် ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဧဝ ရွှေကား သဗ္ဗာရမ္မဏပြု။ ဧဝံမှသည် ကမောနတ္ထိ ရွှေကား ကမာဘာဝ ပြု။ ရူပါဒိသု မှသည် နတ္ထိ ရွှေကား နိယမာဘာဝပြု။

ဣတိ၊ သို့။ ဣမံ သဗ္ဗာရမ္မဏတဉ္စေ၊ ဤသို့ အလုံးစုံသော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ ကမာဘာဝဉ္စ၊ အစဉ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ကမာဘာဝေ၊ အစဉ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိပိစ၊ ရှိသော်လည်း။ နိလပီတာဒိသု၊

ညိုသောရူပါရုံ၊ ရွှေသောရူပါရုံ-စသည်တို့၌။ နိယမာဘာဝဉ္စ၊ အမှတ်မရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ယံယံ ဝါပနာရဗ္ဘာတံ၊ ဟူသောစကား
 ကို။ အာဟ၊ မူ၏။ ဣဒံ အယံ အဓိပ္ပာယ်၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမေသု ရူပါဒီသု၊ ဤရူပါရုံစသည်တို့တွင်။
 ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဧကမေဝ၊ တခုသာဖြစ်သော။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ကို။
 အာရဗ္ဘ၊ ရှိ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ အထခေါ၊ အဟုတ်သော်
 ကား။ ယံယံ ဝါ ပန၊ အကြင် အကြင်သို့သော အာရုံကိုကား။ အာရဗ္ဘ၊ ရှိ။
 ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနမ္ပိစ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ပဌမံ၊
 စွာ။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ရှိ။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ သဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ရှိ။
 ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ အနုပ္ပဇ္ဇိတော၊ မဖြစ်မူ
 ရှိ။ ယံယံ ဝါပန၊ အကြင်အကြင်သို့သော အာရုံကိုကား။ အာရဗ္ဘ၊ ရှိ။ ဥပ္ပန္နံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ အယံ အဓိပ္ပာယ်၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ‘‘ဤ၌ ဣတိတခုလိုသည်’’။ ပဋိလောမတောဝါ၊
 အားဖြင့်၎င်း။ အနုလောမတောဝါ၊ အားဖြင့်၎င်း။ ဧကန္တရိကဒန္တရိကာဒိ
 နယနဝါ၊ ဧကန္တရိက၊ ဒန္တရိက-စသောနည်းဖြင့်၎င်း။ ရူပါရမ္မဏာဒီသု၊
 တို့တွင်။ ယံဝါတံဝါ၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါးသောအာရုံကို။ အာရမ္မဏံ
 ကတော၊ ရှိ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။
 ရူပါရမ္မဏသုပိစ၊ တို့၌လည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိလာရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ရှိ။
 ပစ္ဆာ၊ ၌။ ပီတာရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ရှိ။ ဣတိ ဣမိနာပိနိယမေန၊ ဤသို့
 သော အမှတ်ဖြင့်လည်း။ အနုပ္ပဇ္ဇိတော၊ မူရှိ။ ယံယံ ဝါပန၊ အမှတ်မရှိ တပါး
 ပါးသော အာရုံကို။ အာရဗ္ဘ၊ ရှိ။ နိသပိတကာဒီသု၊ ညိုသောရူပါရုံ၊ ရွှေသော
 ရူပါရုံ-အစရှိကုန်သော။ ရူပါရမ္မဏေသု၊ တို့တွင်။ ယံဝါတံဝါ၊ အမှတ်မရှိ
 တပါးပါးသော။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ရှိ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ သဒ္ဓါရမ္မဏာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒေသေဝ
 နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။
 တာဝ၊ စွာ။ ဧကော၊ တခုသော။ ယောဇနာ၊ တည်း။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အယံ၊ ဤဆိုလတံသည်ကား။ အပရာ၊ သော။ ယော
 ဇနာ၊ တည်း။ တေသစိတ္တဿ၊ ထိုပဌမ မဟာကုသိုလ်စိတ်အား။ ရူပံ၊ ရူပါရုံ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

၅

ဟုဆိုအပ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံစိတ္တံ၊ သည်။ ရူပါရမ္မဏံ၊ မည်၏။ ပ။ တေသစိတ္တဿ၊ အား။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မာရုံဟု ဆိုအပ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံစိတ္တံ၊ သည်။ ဓမ္မာရမ္မဏံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ရူပါရမ္မဏံဝါ၊ ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိ သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏံဝါ၊ ဓမ္မာရုံလျှင် အာရုံရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ မူ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ယံယံ ဝါ ပနာရဗ္ဘာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုယံယံ ဝါ ပနာရဗ္ဘဟူသောပုဒ်၏။ ရူပါဒိသု၊ သော။ ဧတေသု အာရမ္မဏေသု၊ တွင်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော ပဌမဝိကပ်၌။ ဝုတ္တ နယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သဗ္ဗာရမ္မဏာဘဝ၊ ကမာဘဝ၊ နိယမာဘဝ နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ယံယံ ဝါ ပန၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါးသော အာရုံကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

မှတ်ချက်။ ။ဤဒုတိယ အတ္ထဝိကပ်၌ ယံယံ ဝါ ပန ဟူသော ဤပုဒ်သည် အပဋ္ဌာန ဖြစ်သော်လည်း ရူပါရုံစသော အာရုံကို ငင်သတည်း။ အဘယ် ကြောင့်နည်း။ အညပုဒ် အရ ပဋ္ဌာနဖြစ်သော စိတ်၏ မိမိ၏ သာလျှင် မိမိ၏ အာရုံ၏ အဖြစ်သည် မရှိ။ ထိုကြောင့် အပဋ္ဌာန ဖြစ်သော်လည်း ရူပါရုံ စသည်ကို ငင်သတည်း။

ပန၊ အတူးကို ဆိုအံ့။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ယေ ဝါ ပနကေ၊ ယံယံ ဝါ ပန-ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ဟောအပ်သော ယေ ဝါ ပနက တရား၌။ အဘိနဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောရူပါရမ္မဏံ ဝါ အစရှိသောဝါကျ၌။ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်ပြီးသောတရားကိုသာလျှင်။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ဆိုပြီး၍။ ရူပံဝါ၊ ရူပါရုံကိုမူလည်း။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပ။ ဓမ္မံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ဣဒံဝါ ဣဒံဝါ၊ ဤအာရုံ၊ ဤအာရုံကိုမူလည်း။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကထေတံ၊ ဌာ။ ဣဒံ၊ ဤယံယံ ဝါပနဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတ္ထကမေဝ၊ ဤမျှသာလျှင်။ အာဂတံ၊ လာ၏။

မှတ်ချက်။ ။ယေဝါ ပနာတိ ပဒေန ဂီယတိ ကထိယတိတိ ယေဝါ ပန ကော။ တခြားသော အရာ၌ ယေဝါ ပန ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် အဟော

၆

အဋ္ဌသာသနိသုတ္တကထာနိဿယ

များသောကြောင့် ယေဝါပနကေ ဆိုသည်။ ဤအရာကို ယူမှ၊ ယံယံ ဝါ ပနကေ ဟုဆိုသင့်သည်။

မူလဋီကာ။ ။ဟေဋ္ဌာ ဂဟိတမေဝ ဂဟိတန္တိ ဝတ္တာ တဿ စစနေ ပယော ဇနံ ဒဿေတုံ “ရူပံဝါ။ ပ။ ဣဒံဝါ ဣဒံဝါ အာရဟံ”တိ တထေတုံ ဣဒံ ဝုတ္တန္တိ ဝုတ္တံ။ တတ္ထ ဣဒံဝါ ဣဒံဝါတိ ဧတံ သဗ္ဗာရမ္မဏာဒိ သန္ဓာယ ကထိတန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။၈၅-ဆဋ္ဌ။

ဓမ္မဒွေသဝါရ ဖဿပဉ္စမကရာသိဝဏ္ဏနာ

တသ္မိံသမယေတိ ဣဒံ၊ တသ္မိံသမယေ - ဟူသော ဤကောင်းသည်။ အနိယမနိဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ မမှတ်သောအားဖြင့် ပြအပ်သော။ သမယဿ၊ သမယကို။ နိယမတော၊ စိတ်ဖြင့် မှတ်သောအားဖြင့်။ ပဋိနိဒ္ဓေသဝစနံ၊ တဖန်ညွှန်ကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ ဝါ၊ အကျယ်ညွှန်ကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ တသ္မိံသမယေ-ဟူသောစကား၏ တဖန်အကျယ်ညွှန်ကြောင်းစကား၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယသ္မိံသမယေ၊ ဤ။ ကာမာဝစရံ၊ သော။ ကုသလံစိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံယေဝသမယေ၊ ထိုကာမာဝစရံ ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်ရာကာလ၌သာလျှင်။ ဖဿော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ အဝိက္ခေပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ်၊ ဖဿ-အစရှိသည်တို့တွင်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိယထေဝ၊ ၏သို့သာလျှင်။ ဧဝံ၊ တူ။ ဖဿာဒိသုပိ၊ တို့တွင်လည်း။ “ဖဿော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိ”-ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော ဖဿသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကာမာဝစရော၊ ကာမာဝစရဖြစ်သော ဖဿသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုသလော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ဖဿသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နော၊ ခဏတ္တယသို့ရောက်သောဖဿသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောမနဿ သဟဂတော၊ သောမနဿ ဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော ဖဿသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ ဣတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ လဗ္ဗမာနပဒဝိသေန၊ ရသင့်၊ ရသိုက်သောပုဒ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ယောဇနာ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဝေဒနာယံ၊ဝေဒနာ၌။ “သောမနဿ သဟဂတာတိ ပဒံ၊ ဟူသောပုဒ်ကို” ။ န လဗ္ဗတိ၊ မရအပ်။ ပညိန္ဒြိယေစ၊ ပညိန္ဒြိယလည်း။ “ဉာဏ သမ္ပယုတ္တန္တိ ပဒံ၊ ဟူသောပုဒ်ကို” ။ န လဗ္ဗတိ၊ မရအပ်။ တသ္မာ၊

ကြောင့်။ “လဗ္ဗမာနပဒဝသေနာတိ၊ ဟူ၍”။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ ဣဒံစနံ၊ ယထေဝ
စိတ္တံ-အစရှိသော ဤစကားသည်။ အဋ္ဌကထာ မုတ္တကံ၊ အဋ္ဌကထာမှလွတ်
သော။ အာစရိယာနံ၊ ရေဝတဆရာ၏။ မတံ၊ အယူတည်း။

မူလဋီကာအမှာနှင့် ကျမ်းတက်။ ။အတ္တနိ ဝရသုစ-ဟူသော သဒ္ဓ လက္ခဏာ
ကြောင့် ရေဝတဆရာ တဦးကိုပင်လျှင် အာစရိယာနံ ဆိုသည်။ ထိုကြောင့်
“အာစရိယာနန္တိ ရေဝတာစရိယဿ”ဟု မူလဋီကာ မိန့်သော်၊ ရှေးကျ၍
ဟောင်းသော်လည်း မကောင်းသည်ကို ပယ်သင့်သည်ဟု ပြခြင်းငှာ “န
ပနေတံ သာရတော ဒဋ္ဌဗ္ဗံ”မိန့်သော်....

ပန၊ ထိုသို့ ရှေးကျ၍ဟောင်းသော်လည်း။ ဧဟံ စနံ၊ ယထေဝစိတ္တံအစရှိ
သော စကားကို။ သာရတော၊ အနှစ်သာရအားဖြင့်။ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။

မူလဋီကာယ၊ ဧဝာဒနာ၊ နုသန္ဓေ။ ။ရှေးဆရာတို့စကားဟောင်း မှတ်ကောင်း
ပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် ပယ်ဖျက်ရသနည်းဟူမူ “န ဟိ ဖဿာဒီနံ ကာမာ
ဝစရာဒိဘာဝဒဿနတ္ထံ ဣဒမာရန္တံ။ ကိန္တု တသ္မိံသမယေ ဖဿာဒိသဘာဝ
ဒဿနတ္ထန္တိ”။

မူလဋီကာအနက်။ ။ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖဿာဒီနံ၊ ဖဿ အစရှိသော
စေတသိက်တို့၏။ ကာမာဝစရာဒိ ဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ကာမာဝစရ-အစရှိသည်၏
အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ ဣဒံ၊ ဤတသ္မိံသမယေ ဖဿော ဟောတိ-အစရှိသော
စကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ န အာရန္တံ၊ အားထုတ်တော်မူသည်မဟုတ်။
ကိန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုစိတ်ဖြစ်သောအခါ၌။ ဖဿာဒိ
သဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ဖဿ စသော သဘောကို ပြခြင်းငှာ။ ဣဒံ၊ ဤတသ္မိံ
သမယေဖဿော ဟောတိ - အစရှိသော စကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။
အာရန္တံ၊ ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဟံ၊ ဤရေဝတ ဆရာစကားကို။
သာရတော၊ အားဖြင့်။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။

ဧတ္ထ ဖဿာဒီသု၊ ဤဖဿစသည်တို့တွင်။ ကသ္မာ ပန၊ အဘုံကြောင့်
ကား။ ဖဿောဝ၊ ဖဿကိုသာလျှင်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊
ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ စိတ္တဿ၊
၏။ ပဌမာဘိ နိပါတတ္တာ၊ ရှေးဦးစွာ အာရုံ၌ကျခြင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ဖဿော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဝုတ္တော၊ ။ ဟိ-ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ အာရမ္မဏသ္မိံ၊ အာရုံ၌။ စိတ္တဿ၊ ။ ပဌမာဘိ နိပါတော၊ ရှေးဦး
စွာကျခြင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဖဿော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဖုသမာနေ၊
တွေ့ထိလျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖဿော၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။

၈

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝုတ္တော၊ ဤ။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဖဿေန၊ ဖဿဖြင့်။ ဖုသိတွာ၊ တွေ့ထိ၍။
ဝေဒနာယ၊ ဖြင့်။ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏။ သညာယ၊ ဖြင့်။ သညာနာတိ၊ အမှတ်
ပြု၍သိ၏။ စေတနာယ၊ ဖြင့်။ စေတတိ၊ စေ့ဆော်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။
“ဖုဒဋ္ဌာ၊ ပ။ စေတတိ”တိ၊ ဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဖုဒဋ္ဌာ၊ အာရုံကို တွေ့ထိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။
ဖုဒဋ္ဌာ၊ ၍။ သညာနာတိ၊ အမှတ်ပြု၍သိ၏။ ဖုဒဋ္ဌာ၊ အာရုံကိုတွေ့ထိသည်ဖြစ်၍။
စေတတိ၊ စေ့ဆော်၏။

☞

အပိစ-အပရော နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ အယံ ဖဿော
နာမ၊ မည်သည်။ ။ (ဗလဝ ပစ္စယော ဟောတိ၌ စပ်)။ ။ ပါသဒါ သို့။
ပတွာ၊ ၍။ ထမ္မော နာမ၊ တိုင် မည်သည်။ သေသဗ္ဗသမ္ဘာရာနံ၊ ကြွင်းသော
သစ်အဆောက်အဦတို့၏။ ဗလဝပစ္စယော၊ အားကြီးသောအကြောင်းသည်။
ဟောတိယတာ၊ ဖြစ်၏သို့။ တုလသံဃာဋ္ဌ ဘိက္ခုပါဒ ကုဋ္ဌဂေါပါနသီ ပက္ခ
ပါသက မုခဝဋ္ဋိယော၊ ခေါင်လျောက်၊ အတွင်းထုပ်လျောက်၊ နံရံခြေ၊
ထုပ်ကာ၊ အခြင်၊ ခေါင်အုပ်၊ လည်သီးတို့သည်။ ဝါ၊ ခြင်ပိတ်တို့သည်။ ထမ္မ
ဗဒ္ဓါ၊ တိုင်နှင့် စပ်ကုန်သည်။ ထမ္မော၊ တိုင်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။
ဟောန္တိယတာ၊ သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ သဟဇာတ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာနံ၊
သဟဇာတ်ဖြစ်သော သမ္ပယုတ် တရားတို့အား။ ဗလဝပစ္စယော၊ အားကြီး
သော အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဟိ-ယသွာ၊ ကြောင့်။ သေ ဇေသော၊
ဖဿော၊ သည်။ ထမ္မသဒိသော၊ တိုင်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အဝသေသာ၊
ဖဿမှ ကြွင်းသော သမ္ပယုတ် တရားတို့သည်။ ဗ္ဗသမ္ဘာရ သဒိသာ၊ သစ်
အဆောက်အဦနှင့် တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသွာပိ၊ ကြောင့်
လည်း။ ဖဿော၊ ကို။ ပဌမံ စွာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ဤ။

ဝုတ္တန္တနှင့် အရကောဏ်။ ။ တုလတိ သံဃာဋ္ဌေသု ပတိဋ္ဌာတိတိ တုလာ။ ပက္ခာနံ
ဝါ သမဟိတဘာဝကရဏတော တုလယတိ ဓိနာဇေယတယာတိ တုလာ။
အရကား ခေါင်လျောက် နှာရောင်တည်း။ ။ သမ္မာ စာဋ္ဌန္တုတ္တ၊
ဂေါပါန သျှာဒယောတိ သံဃာဋ္ဌော။ အရကား အရှေ့၊ အနောက်
တောင်၊ မြောက် အလျား အစွမ်းဖြင့် သည်တိုင်မကို ရံသည့် တိုင်တို့၏
အထက်၌ တည်သော စရွေး၌ စွပ်အပ်သော သစ်ပိသေသတည်း။ အထူး

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

၉

အားဖြင့် လောက၌ ပုဗ္ဗ ပစ္ဆိမာယာမ၊ ဖြစ်သော လျှောက်ဟုခေါ်အပ်သော
ဒက္ခိဏတ္တရာယာမ၊ ဖြစ်သော ထုပ်၊ ထုပ်ဆီး၊ ထုပ်လှလင်ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်
သော သစ်ပိသေသတည်း။ “ဘိဒိယတိ ခွိဓာ ကရိယတိတိ ဘိတ္တိ။” နံရံ
ရစေ။ “ဘိတ္တိယာ ပါဒေါ ဘိတ္တိ ပါဒေါ။” ကလောင် ဖြစ်စုသည်ရစေ။ ဤပုဒ်
ကား ခွန်ဖြစ်၍ မသင့်စွာ ဆရာတို့မကြံခဲ့။ “ကုဋိယဘိ ဆိန္ဒိယတိတိကုဋ်။”
ထုဝိကတည်း။ “ဒိန္နံ ပက္ခာန မပတနတ္ထံ ဗန္ဓနတော ပါသော ဝိယာတိ
ပက္ခပါသော။” အခြင် တို့၏ အထက်၌ ဖိလောဏာအပ်သော သစ်
ပိသေသ ရစေ။ ထို့ကြောင့်ရကား ခွိကား၌၊ “ဝေါပါနသိနံ ဥပရိ တိရိယံ
ဌပိတကဋ္ဌံ ပက္ခပါသော” ဟု မိန့်အပ်ပြီ။ “မုခဿ ပဉ္စေ မုခဝဉ္စိ။” ခြင်ပိတ်
ရစေ။ လည်သီးသော်လည်း ရစေ။ “ထန္တတိ ပဋိထန္တတိတိ ထန္တော။
ဓာရေတိတိဝါ ထန္တော။” ရေဓာတု၊ ရန္တပစ္စယော။ ဓဿ ထတ္ထံ။ တသ္မာ
ပိတိ အပိသဒ္ဓေါ ပဌမာတိနိပါတကာရဏံ အပေက္ခတိ။

ပန၊ ဂရဟာကို ဆိုအံ့။ ဣဒံ၊ ဤစိတ္တဿ ပဌမာတိ နိပါတတ္တာ အစရှိသော
စကားသည်။ အ ကာရဏံ၊ သင့်သော အကြောင်းမဟုတ်။

ခွိကာယ၊ ပါဠိယာ နုသန္ဓေ။ ။ အယုတ္တထာဝံ ဉပပန္နော အာဟ ကော
စိတ္တသိန္နိအာဒိ။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကောစိတ္တသိန္နိ၊ တခုသော စိတ်၌။ ဥပပန္နဓမ္မာနံ၊ ဖြစ်သော
တရားတို့တွင်။ အယံ၊ ဤတရားသည်ကား။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏။
အယံ၊ ကား။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဥပပန္နော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ဌာ။ န လဗ္ဘာ၊
မရကောင်း။ ဖဿဿ၊ ဖဿ၏။ ဗလဝ ပစ္စယ ဘာဝေပိ၊ အားကြီးသော
အကြောင်း၏ အဖြစ်၌လည်း။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ န ဒိဿတိ၊
မထင်။

ပါဠိယာ နုသန္ဓေ။ ။ အပိသဒ္ဓေန န ကေဝလံ ပဌမံ ဥပပန္န သာဝေါဝ န
ဒိဿတိတိ ဉပပတိ။ ယဒိ ဣဒံ သဗ္ဗံ အကာရဏံ။ ဖဿော ကေန ကာရဏေန
ပဌမံ ဝုတ္တောတိ အာဟ ဒေသနာဝါရေနောတိ အာဒိ။

ပန၊ အလျော်ကို ဆိုအံ့။ ဒေသနာဝါရေနော၊ ဒေသနာ အလှည့်ဖြင့်သာ
လျှင်။ ဖဿော၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏။

ပါဠိယာ နုသန္ဓေ။ ။ ဝုတ္တမတ္ထံ ဒဉ္စံ ကရောန္တော အာဟ 'ဝေဒနာဟောတိတိ
အာဒိ။

ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ “ဝေဒနာ ဟောတိ ဖဿော ဟောတိ၊ သညာ ဟောတိ ဖဿော ဟောတိ၊ စေတနာ ဟောတိ ဖဿော ဟောတိ၊ စိတ္တံ ဟောတိ ဖဿော ဟောတိ၊ ဝေဒနာ ဟောတိ သညာ ဟောတိ၊ စေတနာ ဟောတိ ဝိတက္ကော ဟောတိ”တိ၊ ဟောတိ ဟူ၍။ အာမသိတုမ္ပိ၊ သုံးသပ်ခြင်းငှာ လည်း။ “အာဟရိတုမ္ပိဝါ”။ ဝဇ္ဇေယျ၊ သင့်ရာ၏။ ပန၊ ထိုသို့သင့်သော်လည်း။ ဒေသနာဝါရေန၊ ဖြင့်။ ဖဿော၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ ဖဿော၊ ၌။ ပုဗ္ဗာ ပရက္ကမော နာမ၊ ရှေ့၊ နောက်၊ အစဉ်မည်သည်ကို။ န ပရိယေသိတဗ္ဗော ယထာ၊ မရှာအပ်၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ သေသဓမ္မေသုပိ၊ ဖဿမှ ကြွင်းသော တရားတို့၌လည်း။ ပုဗ္ဗာ ပရက္ကမော နာမ၊ မည်သည်ကို။ န ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ မရှာအပ်။ ပန၊ ရှာအပ်သည်ကိုဆိုအံ့။ ဝစနတ္ထ လက္ခဏ ရသာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဓမ္မာ ဝေ၊ သဘာဝ ဓမ္မတို့ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ရှာအပ်ကုန်၏။

ဣဒံ-ဣမေ ဝစနတ္ထ လက္ခဏ ရသာဒယော၊ ဤ ဝစနတ္ထ လက္ခဏ ရသ အစရှိသည် တို့သည်။ သေယျထာ ကတဓမ၊ အတယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ ယောသဘာဝေါ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဖုသတိ၊ တွေ့ထိ တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော သဘာဝေါ၊ သည်။ ဖဿော၊ မည်၏။

အမှာစကားရပ်။ ။ တွေ့ခြင်း ကြိယာ၏ ကတ္တားကား တရားမှတစ်ပါးမရှိပြီ။ တရားသာလျှင် ကတ္တား ဖြစ်သည်ဟု သိစိမ့်သောငှာ ဖုသတိဟု တရားကိုငင် ဘတ္တားအဖြစ်ဖြင့် ညွှန်းသတည်း။ ဇွန်အပ်ဇွန်တတ်၊ မှတ်သည်တစ်ပါး၊ ကံ၊ ကတ္တားကား။ တခြားမလား၊ ကိုယ်သာမင်း။ ။ ဆိုရာ၌ကဲ့သို့ အပ်ကိုကံ၊ တတ်ကို ကတ္တားဟူ၍မှတ်။

သွာယံ-သော အယံ ဖဿော၊ သည်။ ဖုသန လက္ခဏော၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သံသန္ဓန ဂုဿော၊ စိတ်အာရုံကို ပွတ်ချုတ် ထိခိုက်ခြင်းကိစ္စ ရှိ၏။ ဝါ၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံတို့၏ ထိခိုက်ခြင်းဖြင့် ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ပြည့်စုံခြင်း ရှိ၏။ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ သန္တိပါတပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဝတ္ထုအာရုံ ဝိညာဉ် တို့၏စုဝေးခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ စုဝေးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဉာဏ်အား ရွှေ့ရှုထင်ခြင်းရှိ၏။ အာပါထဂတဝိသယပဒဋ္ဌာနော၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော အာရုံလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသ ဝါရကထာ

၁၁

စောဒနာနုသန္ဓေ။ ။နန စာယံ ဓမ္မော စေတသိကော။ ယှာယံ အရူပဓမ္မော
သမာနော ကထံ ဖုသန လက္ခဏော ဟောတိတိ အန္တောလိန စောဒနံ
မနသိကတွာ တဿာ သောနေတ္ထံ အယဉ္ဇိ အရူပ ဓမ္မောပိ သမာနောတိ
အာဒိ ဝုတ္တံ။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အယံဗသော၊ သည်။ အရူပဓမ္မော၊ နာမ်တရားသည်။
သမာနောပိ၊ ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း။ အာရမ္မဏော၊ အာရုံ၌။ ဖုသနာကာရေ
နေဝ၊ တွေ့ထိသောအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဖုသန လက္ခဏော၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း လက္ခဏာရှိသည်။
ဟောတိ၊ ၏။

ဥပမာနုသန္ဓေ။ ။တတ္ထ ဖုသနာကာရေနော ပဝတ္တတိတိ ဣဓိနာ အရူပဿာပိ
သတော တဿဓမ္မဿ အယံ သဘာဝေါတိ ဒသေတိ။ သာ စ တဿ ဖုသနာ
ကာရ ပဝတ္တိ အဗ္ဗိလံ အဗ္ဗပက္ကာဒိ ခါဒန္တိ ပဿန္တဿ ပရဿ ခေလုပ္ပတ္တိ။
ပရံ ပိဟေဋ္ဌိယမာနံ ဒိသ္မာ ဒယာလုကဿ သရီရကမ္ပနံ။ ရုက္ခ သာခဂ္ဂေ
ဒုဋ္ဌိတံ ပုရိသံ ဒိသ္မာ ဘူမိယံ ဌိတဿ အဝီရကပုရိသဿ ဇော်စလနံ။ ပိသာ
စာဒိ တာယိတဗ္ဗံ ဒိသ္မာ ဦရ ပတ္တန္တောတိ ဝေမာဒိယ ပရိဗုတ္တာ ဟောတိ။
ဆ ဒွါရေ ဥပ္ပန္နဗသော အာရမ္မဏေန အနုလ္လိယမာနောယေဝ။ ကသ္မာ
သံသန္ဓန ရသော နာမာတိ အာဟ တေဒေသေနာတိ အာဒိ။

ကဋ္ဌဒ္ဓယာဒိ ဝိယ၊ သစ်သားနှစ်ခု- စသည်ကဲ့သို့။ ။(ထည့်)။ ။က
ဒေသေန-ကေပယေန၊ တစိတ်တစောင်၊ တနံဝါးဖြင့်။ အနုလ္လိယမာနော
ဘေ၊ မပွတ်ချုတ် မထိခိုက်သည်သာလျှင်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်လျှင်းမှုလည်း။
ရူပံ၊ ရူပါရှိသည်။ စက္ခု၊ စက္ခုပဿာဒကို။ ဗုဒ္ဓေတိ ဝိယစ၊ ထိခိုက်၏
သို့၎င်း။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါရှိသည်။ သောတံ၊ သောတပဿာဒကို။ ဗုဒ္ဓေတိ
ဝိယစ၊ ၎င်း။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်ကို၎င်း။ အာရမ္မဏဉ္စ၊ အာရုံကို၎င်း။ သဿံဇ္ဇေတိ၊
ပွတ်ချုတ် ထိခိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဿံဇ္ဇန
ရသော၊ စိတ်အာရုံကို ပွတ်ချုတ် ထိပါးခြင်း ကိစ္စရှိ၏။

ကျမ်းတက်။ ။ပဉ္စဒွါရေ ဥပ္ပန္နဗသဿ သမ္ပတ္တိရသေန သဿံဇ္ဇနရသဘာဝံ
ဒသေန္တော အာဟ ဝတ္ထာတိအာဒိ။

ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝတ္ထာရမ္မဏ သဿံဇ္ဇနတော၊ ဝတ္ထု အာရုံတို့၏ ထိခိုက်ခြင်း
ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ပတ္တိအတ္ထေန၊ သမ္ပတ္တိ

၁၂ အဋ္ဌကထာနိဿယ

အနက်ဖြစ်သော။ ရသေနပိ၊ ရသ၊ ဖြင့်လည်း။ သဃ်ဇ္ဇနရသော၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံ
တို့၏ ထိခိုက်ခြင်းဖြင့် ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ပြည့်စုံခြင်းရှိ၏။ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်း
ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။

အဋ္ဌာ၊ ဥပစုတ္တဟူသော အဋ္ဌကထာဟိတ်။ ။ ဗဿဿ သံဝိဇ္ဇနမုပ္ပဇ္ဇနမေဝ
ဟူသော အနက်ကို ထောက်၍ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏ဟု ယောဇနာသည်။

ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ်။ “စတုဘူမိက ဖဿောဟိ။ စတုဘူမက
ဖဿောဟိ ဝါ။ ပ။ နသဃ်ဇ္ဇန ရသော” တိ၊ ရသောဟူသော။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။
အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ စတုဘူမိက
ဖဿော၊ တုံလေးပါး၌ ဖြစ်သောဖဿသည်။ နော ဖုသန လက္ခဏော နာမ၊
အာရုံကို မတွေ့ထိသောလက္ခဏာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။
သဃ်ဇ္ဇနရသော၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံတို့၏ ထိခိုက်ခြင်းဖြင့် ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်
ပြည့်စုံခြင်း၊ ဖြစ်ခြင်းရှိသော ဖဿသည်။ ပဉ္စဒ္ဓါရိကောဝ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိ၌ဖြစ်သည်
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပဉ္စဒ္ဓါရိကဿ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိ၌ဖြစ်သော
ဖဿ၏။ ဖုသန လက္ခဏောတိ နာမံ၊ ဖုသန လက္ခဏဟူသော အမည်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ သဃ်ဇ္ဇနရသောတိပိ နာမံ၊ သဃ်ဇ္ဇနရသဟူသော အမည်သည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မနောဒ္ဓါရိကဿ၊ မနောဒ္ဓါရိ၌ ဖြစ်သောဖဿ၏။
ဖုသန လက္ခဏောတွေဝ နာမံ၊ ဖုသန လက္ခဏဟူသော အမည်သည်သာ
လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဃ်ဇ္ဇန ရသောတိနာမံ၊ သဃ်ဇ္ဇနရသဟူသော အမည်
သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဣဒ္ဓ ဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း။ ဝတွာ၊ ၍။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဆိုလတံ
သောသုတ်ကို။ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ “မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။
ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒေ မေဏှော၊ ဆိတ်နှစ်ကောင် တို့သည်။
ယုဒဇ္ဈယျ၊ ခတ်ကုန်ရာ၏။ ဇေကော၊ တကောင်သော။ မေဏှောယထာ၊ ဆိတ်
ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်
သော။ မေဏှောယထာ၊ ဆိတ်ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။
တေသံ၊ ထိုဆိတ်နှစ်ကောင်တို့၏။ သန္နိပတိတော ယထာ၊ စုဝေးခတ်မိ၏သို့။
ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဖဿော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗျော၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဖဿော၊ သည်။ ဖုသန

လက္ခဏောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သဃ်ဇ္ဇန ရသောစ၊ သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယထာ၊ ကား။ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ သမ္မာ၊
 ခွက်ခွင်းတို့ကို။ ဝဇ္ဇေယျ၊ တီးကုန်ရာ၏။ ဒွေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ပါဏိယော၊
 လက်ခုပ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေယျ၊ ယထာ၊ တီးခတ်ကုန်ရာ၏သို့။ ဧကော၊ တခုသော။
 ပါဏိယထာ၊ လက်ခုပ်ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ စက္ခု၊ ကို။ ဒဋ္ဌဉ္စ၊ ၏။ ဒုတိယော၊
 သော။ ပါဏိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ရူပံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဉ္စ၊ ၏။ ဟေသံ၊ ထိုလက်
 ခုပ်နှစ်ခုတို့၏။ သန္တိပါတောယထာ၊ စုဝေးခတ်မိ၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဖဿော၊
 ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဖဿော၊ သည်။ ဖုသနလက္ခဏောစ၊ သည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သဃ်ဇ္ဇန ရသောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝိတ္တာရော၊ သုတ်၏အကျယ်ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

ပါဠိယာနုသန္ဓေ။ ။ အဋ္ဌကထာ နယေန စက္ခု ဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိ အာဒိသု စက္ခာဒိ နိဿယ
 မေဝ ဝုတ္တံ။ ဣဒါနိ စက္ခုဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိ အာဒိသု နိဿိတမေဝ ဝိညာဏံ ဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိ
 ဒဿန္တော အာဟ ယထာတိအာဒိ။

ဝါ၊ တနည်းကား။ ‘‘စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသ္မာ’’တိ အာဒိသု၊ စက္ခုနာရူပံ ဒိသ္မာ
 အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ စက္ခုဝိညာဏာဒိနိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့ကို။
 စက္ခုအာဒိ နာမေန၊ စက္ခုစသောအမည်ဖြင့်။ ဝုတ္တာနိယထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏
 သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ဣဓာပိ၊ ဤစက္ခုဒဋ္ဌဉ္စ စသော ပုဒ်၌လည်း။ တာနိ
 စက္ခုဝိညာဏာဒိနိ၊ ထိုစက္ခု ဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့ကို။ စက္ခုအာဒိ နာမေနေဝ၊
 စက္ခုအစရှိသော အမည်ဖြင့် သာလျှင်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ
 စက္ခု ဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ဧဝံ၊ တူ။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဉ္စ၊ ၏။ ဣတိ
 ဣဒါနာ နယေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့စက္ခုဝိညာဏံ
 ဒဋ္ဌဉ္စ ဟူသော အနက်သည်။ သန္ဓေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝိတ္တာရမ္ပဏသံသဇ္ဇန
 တော၊ စိတ်၊ အာရုံတို့ကို ပွတ်ချွတ် ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်။ ဣမသ္မိမ္မိသုတ္တော၊
 ဤယထာ မဟာရာဇအစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သုတ်၌လည်း။ ကိစ္စဋ္ဌေန၊
 ကိစ္စအနက်ဖြစ်သော။ ရသေန ဧဝ၊ ရသဖြင့်သာလျှင်။ သံသဇ္ဇနရသော၊
 စိတ်၊ အာရုံ တို့ကို ပွတ်ချွတ် ထိခိုက်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ သည်။
 သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝတ္ထု၊ အာရုံ၊ ဝိညာဉ်တို့၏။ သန္နိပါတသင်္ခါတဿ၊ စုဝေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ “တိကသန္နိပါတသင်္ခါတဿဝါ”။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကာရဏဿ၊ အကြောင်း၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဝေဒိတတ္တာ၊ ဟောကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သန္နိပါတပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံ၊ ဝိညာဉ်တို့၏ စုဝေးခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ စုဝေးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဉာဏ်အားရှေ့ရှုထင်ခြင်း ရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ၊ ဖဿော၊ ဤဖဿကို။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို ပါဠိရပ်၌။ “တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော”တိ၊ ဖဿောဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ကာရဏဝသေန၊ အကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝေဒိတော၊ ဟောကြားအပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဟောကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သန္နိပါတ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဣမဿ သုတ္တ ပဒဿ၊ ဤသုတ်ပုဒ်၏။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝတ္ထု၊ အာရုံ၊ ဝိညာဉ်တို့၏။ သင်္ဂတိယာ၊ ပေါင်းမိခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သင်္ဂတိ မတ္ထ မေဝ၊ ပေါင်းမိခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ဖဿော၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ နုဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿောဟူ။ ပဝေဒိတတ္တာ၊ ဘုရားဟောတော်မူ အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေနောဝါ ကာရေန၊ ထိုသုံးပါးကုန်သော ဝတ္ထု၊ အာရုံ၊ ဝိညာဉ်တို့၏ ပေါင်းဆုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ (ထည့်)။ ပစ္စုပဋ္ဌာတိ၊ ဉာဏ်အားရှေ့ရှုထင်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္နိပါတ ပစ္စုပဋ္ဌာနောတိ၊ ဟူ၍။ တဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္ထော၊ ၏။

အနုသန္ဓေ။ ၁။ ဖဿပစ္စုပဋ္ဌာနံ ခဿောတုံ ဖလဋ္ဌေနာတိ အာဒိဝုတ္တံ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဖလဋ္ဌေန၊ ဖလအနက်ဖြစ်သော။ ပစ္စုပဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဝေ-သော ဖဿော၊ သည်။ ဝေဒနာ ပစ္စုပဋ္ဌာနေနာ နာမ၊ ဝေဒနာဟူသော အကျိုးရှိသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှတ်ကား။ ။ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ-ဟူ၍ ဟောတော် မူသောကြောင့် ဝေဒနာ ပစ္စုပဋ္ဌာနော-ဟူ၍ ဆိုသည်။ “ဝေဒနာသင်္ခါတံ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ ဖလဓဿာတိ ဝေဒနာ ပစ္စုပဋ္ဌာနော” ဖြစ်။

ဟိသစ္စံ၏။ သေ-သေသာ ဖဿော၊ သည်။ ဝေဒနံကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္တော၊ တည်း။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဥပ္ပါဒယမာနော၊ ဝေဒနာ-ဟူသောအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဖဿော၊ ကို။ (ဝေဒိတဗျောဉ်စပ်)။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ်။ ဥဏှပစ္စယာ၊ မီးပူ ဟူသောအကြောင်းအထောက်အပံ့ရှိသည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်မှုလည်း။ လာခါ သင်္ခါတဓာတုနိဿိတာ၊ ချိပ်ဟု ဆိုအပ်သော ဓာတ်ကို မှီသော။ ဥသ္မာ၊ တေဇောသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဿယေ၊ မှီရာဖြစ်သော ချိပ်ဟုဆိုအပ်သော ဓာတ်၌။ မုဒုဘာဝကာရီ၊ နူးညံ့ ပျော့ပျောင်းသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ၏သို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပစ္စယတူတေ၊ အကြောင်း ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်မှုလည်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ်။ ဝိတစ္စိတင်္ဂါရ သင်္ခါတေ၊ အလျှံကင်းသော မီးကျိုးဟု ဆိုအပ်သော။ ဥဏှဘာဝေ၊ အပူ ရှိသော ဝတ္ထု၌။ မုဒုဘာဝကာရီ၊ သည်။ နဟောတိ ယထာ၊ မဖြစ်၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဝတ္ထာရမ္မဏသင်္ခါတ အညပစ္စယော၊ ဝတ္ထု၊ အခွံဟု ဆိုအပ်သော တပါးသော အကြောင်းရှိသည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်မှုလည်း။ စိတ္တနိဿိတော၊ စိတ်၌မှီသော။ သေ သေသာ ဖဿော၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဿယတူတေ၊ မှီရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ စိတ္တေဝေ၊ စိတ်၌သာလျှင်။ ဝေဒနုပ္ပါဒကော၊ ဝေဒနာကိုဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ (ဝတ္ထာ ရမ္မဏ သင်္ခါတော ရှိသည်ကား ပါဠိပျက်)။ ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပစ္စယတူတေ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်မှုလည်း။ ဝတ္ထုမှိုဝါ၊ ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏေဝါ၊ အာရုံ၌လည်းကောင်း။ ဝေဒနုပ္ပါဒ ကော၊ ဝေဒနာကိုဖြစ်စေတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိ တဗျော၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တဇ္ဇာသမန္နာဟာရေန၊ ထိုဖဿ၏ အကြောင်း ဖြစ်၍ ထိုဖဿအားလျော်သော နှလုံးသွင်းခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အာဝဇ္ဇန်းသည်၎င်း။ ဣန္ဒြိယေနစ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေသည်၎င်း။ ပရိက္ခတေ၊

အာရုံပြုခြင်း ထိုအာရုံသို့ ရွှေ့ရှုသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ပြုပြင်စီရင် ခင်းကျင်းအပ်
သော။ ဝိသယော၊ အာရုံ၌။ ။ (ပရိက္ခိတ္တော၊ ရှိသည်ကား ပါ၌ပျက်)။ ။
အနန္တရာယေန၊ အန္တရာယ် မရှိသဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သေ
သော ဖဿော၊ ကို။ “အာပါထ ဂတ ဝိသယ ပဒဋ္ဌာနော”တိ၊ ထင်ခြင်းသို့
ရောက်သော အာရုံလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိသည်ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတေန၊
သည်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

တဿ ဖဿဿ ကာရဏတူတော တဿ အနုရူပေါ သမန္နာဟာရော အာဝဇ္ဇနံ
တဇ္ဇော ဝေ သမန္နာဟာရော တဇ္ဇော သမန္နာဟာရော။ ။ တဇ္ဇဟူအပ်လျက်
ဒီဃပြု၍ တဇ္ဇော နေသည်။

မူလဒ္ဓီကာ။ ။ ဣန္ဒြိယဿ တဒတ္တိမုခဘာဝေါ အာဝဇ္ဇနာယ စ အာရမ္မဏ ကရဏံ
ဝိသယဿ ပရိက္ခတတာ အဘိသင်္ခတတာ ဝိညာဏဿ ဝိသယဘာဝကရဏန္တိ
အတ္ထော။ ။ ၈၆-ဆဋ္ဌ။

မူလဒ္ဓီကာ အနက်။ ။ ဣန္ဒြိယဿ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေ၏။ တဒတ္တိမုခဘာဝေါ၊
ထိုရူပါရုံ- အစရှိသည်သို့ ရွှေ့ရှုသည်၏ အဖြစ် သည်၎င်း။ အာဝဇ္ဇနာယ၊
အာဝဇ္ဇန်း၏။ အာရမ္မဏကရဏဉ္စ၊ အာရုံပြုခြင်းသည်၎င်း။ ဝိသယဿ၊ အာရုံ၏။
ပရိက္ခတတာ အဘိသင်္ခတတာ၊ ပြုပြင် အပ်သည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဝိညာဏဿ၊
ဝိညာဉ်၏။ ဝိသယ ဘာဝ ကရဏံ၊ အာရုံ၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းတည်း။ ဣတိ
အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

အနုဒ္ဓီကာ။ ။ ဣန္ဒြိယမနသိတာရေသု ယထာပဝတ္တမာနေသု တံတံအာရမ္မဏေ
ဝိညာဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တေသံ တထာပဝတ္တိယေဝ ဝိညာဏဿ ဝိသယဘာဝ
တရဏံ။ ။ ၉၃ ဆဋ္ဌ။

အနုဒ္ဓီကာ အနက်။ ။ ဣန္ဒြိယ မနသိတာရေသု၊ စက္ခု-စသော ဣန္ဒြေ အာဝဇ္ဇန်း
ဟုဆိုအပ်သော မနသိတာရ တို့သည်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်း အရာဖြင့်။
ပဝတ္တမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တံတံအာရမ္မဏေ၊ ထိုထိုရူပါရုံ-အစ
ရှိသော အာရုံ၌။ ဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်စသော ဝိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
၏။ တေသံ၊ ထိုစက္ခု စသော ဣန္ဒြေ အာဝဇ္ဇန်းဟု ဆိုအပ်သော မနသိတာရ
တို့၏။ တထာ၊ ထိုရူပါရုံစသော အာရုံ၌ စက္ခုဝိညာဉ်၏ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏
အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တိယေဝ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏။
ဝိသယဘာဝကရဏံ၊ အာရုံ၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းမည်၏။

ယာဓမ္မ ဇာတိ၊ သည်။ အာရမ္မဏ ရသံ၊ ကို။ ဝေဒယတိ၊ ခံစားတတ်၏။
ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ ဝေဒနာ၊ မည်၏။ သာ ဝေဒနာ၊

သည်။ ဝေဒယိတ လက္ခဏာ၊ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။
ဝါ၊ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ အနုဘဝန ရသာ၊ အာရုံ၏ အရသာကိုခံစားခြင်းကိစ္စရှိ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်း တခုကိုပင်လျှင် မှတ်ကြောင်း
ဖြစ်သောကြောင့် လက္ခဏကိစ္စဖြစ်သောကြောင့် ရသဟုဆိုအပ်၏။

ဝါ၊ ကား။ ဣဋ္ဌာကာရသမ္ဘောဂရသာ၊ အာရုံ၏လိုအပ်သော ကောင်းစနိုး
သော အဘို့အစုကို သုံးဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ စေတသိကအဿဝပဇ္ဇပဋ္ဌာ
နာ၊ စိတ်၌မီသောသာယာအပ်သော တရားဟူ၍။ ဝါ၊ သာယာအပ်သော
တရား၏ အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အားရှေ့ရှုထင်တတ်၏။ ပဿဒ္ဓိပဒဋ္ဌာနာ၊ ပဿဒ္ဓိ
လျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။

☞

ဟိ၊ ချဲ့အံ့၊ စတုတ္ထမိကဝေဒနာ၊ သည်။ နော ဝေဒယိတ လက္ခဏာနာမ၊
ဝေဒယိတလက္ခဏာ မရှိသည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ အထူးကိုသိအံ့။
အနုဘဝန ရသတာ၊ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်း ကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကို။
သုခဝေဒနာယ မေဝ၊ သုခဝေဒနာ၌သာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဝတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ တံဝါဒံ၊ ထိုဝါဒကို။ ပဋိကိပ္ပိတွာ၊ ပယ်၍။ သုခ
ဝေဒနာ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ဒုက္ခဝေဒနာဝါ၊ မူလည်း။
ဟောတု၊ စေ။ အဒုက္ခ မသုခ ဝေဒနာ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။
သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဝေဒနာသည်။ အနုဘဝန ရသာ၊ အာရုံ၏ အရသာကို
ခံစားခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အယံ အတ္ထော၊ ဤဆိုလတုံသော
အနက်ကို။ ဒီပိတော၊ ပြအပ်၏။ အာရမ္မဏ ရသာ၊ နုဘဝနဋ္ဌာနံ၊ အာရုံ၏
အရသာကိုခံစားခြင်းဋ္ဌာနသို့။ ပတွာ၊ ၍။ သေသ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ၊ ဝေဒနာမှ
ကြွင်းသော သမ္ပယုတ်တရားတို့သည်။ ဧကဒေသ မတ္တကမေဝ၊ တစိတ်မျှကို
သာလျှင်။ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။

ကျမ်းတော်။ ။ ဧကဒေသ မတ္တကမေဝ အနုဘဝနံ ပါကင်္ဂံ ကရောဇ္ဇော အာဟ
ဇဿဿ ဟိတိ အာဒိ။

ဟိ၊ ထင်ရှားဆိုအံ့။ ဇဿဿ၊ ဇဿ၏။ ဖုသန မတ္တကမေဝ၊ အာရုံကိုတွေ့ထိ
ခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်။ (ထည့်)။ ဟောတိ၊ ၍။ သညာယ၊

သညာ၏။ သဉ္ဇာနန မတ္တက မေဝ၊ အာရုံကို အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စေတနာယ၊ ၏။ စေတနာ မတ္တက မေဝ၊ အာရုံ၌ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို စေ့ဆော်စေ့စပ်ခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ဝါ၊ ဗျာပါရ ပယောဂ ပြုခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ကိစ္စံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏။ ဝိဇာနန မတ္တက မေဝ၊ အာရုံကို အထူးသဖြင့် သိခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ကိစ္စံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဧကံသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဝါ၊ တခုသောအဘို့အားဖြင့်။ ဣဿရဝတာယ၊ အစိုးရခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိသင်္ဂတဿ၊ ထိုက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ စွမ်းနိုင်ခြင်းသတ္တိရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ အလိုအလျောက် ပြုနိုင်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ “ဝိဿင်္ဂတာယဝါ”။ သာမိဘာဝေန၊ အရှင်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝေဒနာဝ၊ ဝေဒနာသည်သာလျှင်။ အာရမ္မဏ ရသံ၊ ကို။ အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏။

မူလဒ္ဓိကာ။ ။ဝိဿင်္ဂတာယာတိ အရဟတာယ။ အနေကတ္ထတ္တာဟိ ဓာတုနံ အရဟတ္တော ဝိပုဗ္ဗော-သုသဒ္ဓေါ။ ဝိဿဝံ ဝါ သဇနံ ဝသိတာ ကာမကာရိတာဝါ ဝိဿင်္ဂတာ။

၎င်းအနက်။ ။ဝိဿင်္ဂတာယာတိ၊ ကား။ အရဟတာယ၊ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တို့၏။ အနေကတ္ထတ္တာ၊ များသော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပုဗ္ဗော၊ ဝိရှေ့ရှိသော။ သုသဒ္ဓေါ၊ သုဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သော သဒ္ဓါသည်။ အရဟတ္တော၊ ထိုက်ခြင်း အနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဝိဿဝံ သဇနံ၊ စွမ်းနိုင်ခြင်းသတ္တိသည်။ ဝသိတာ၊ စွမ်းနိုင်သော သတ္တိရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝိဿင်္ဂတာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ကာမကာရိတာ၊ အလိုအလျောက် ပြုခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝိဿင်္ဂတာ၊ မည်၏။

ယောဇနာ။ ။ဝိသဝင်္ဂိ အရဟတိတိ ဝိသဝိ။ ဝိပုဗ္ဗော၊ သု-အရဟေ။ ဝိသဝိယာ ဘာဝေါ ဝိသဝိတာ။ ဝိသဝနံဝါ သဇနံ သမတ္တနံ ဝိသဝေါ။ ဝိပုဗ္ဗော၊ သုတဇနော။ ဝိသဝေါ အဿာ အတ္ထိတိ ဝိသဝိ။ ဝိသဝိယာ ဘာဝေါ ဝိသဝိတာ။

ပါဠိပဒေသနာ။ ။ဝုတ္တဓေဝတ္ထံ လောကုပမာယ သာဓေဇ္ဇော အာဟ ရာဇာ ဝိယာတိ အာဒိ။

ဟိ၊ လောကုပမာ ပုံတူရှာ၍ သိသာစေလို ဆိုပေအံ့။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဣဇာဝိယာ၊ မင်းနှင့်တူ၏။ သေသ ဓမ္မာ၊ ဝေဒနာမှ ကြွင်းသောတရားတို့သည်။ သုဒ္ဓေါဝိယာ၊ စဗိုသည့်နှင့်တူ၏။ သုဒ္ဓေါ၊ စဗိုသည်သည်။ နာနာ ရသံ

ဘောဇနံ၊ အထူးထူးသော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝါ၊ ပြုပြင်၍။ ပေဋ္ဌာယ၊ ပဲ့အုပ်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ လညနံ၊ တံဆိပ်ကို။ ဒတွာ၊ ခတ်၍။ ရညော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သြတာ၊ ရေတွာ၊ ချ၍။ လညနံ၊ တံဆိပ်ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍။ ဖေဋ္ဌံ၊ ပဲ့တော်အုပ်ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဘွင့်၍။ သဗ္ဗ သူပ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ အလုံးစုံသော ဟင်း၊ ဟင်းလျာတို့မှ။ အဂ္ဂံ၊ အဦးအဦးကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဘာဇနေ၊ ၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ၍။ သဒေ၊ သ နိဇ္ဈေ၊ သ ဘာဝ ဝိမံသနတ္ထံ၊ အပြစ်ရှိသည် အပြစ်မရှိသည်အဖြစ်ကို စုံစမ်းခြင်းငှာ။ အဇ္ဈောဟရတိ၊ မျှီ၏။ တတော၊ ထိုနေ့ကမှ။ ရညော၊ မင်းအား။ နာနဂ္ဂ ရသ ဘောဇနံ၊ အထူးထူးသော မြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။ ဥပနာမေတိ၊ ကပ်ဆက်၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ဣဿရဝတာယ၊ အစိုးရခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိသဝိတာယ၊ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သမိ၊ အရှင်သည်။ ဟုဘ္ဘာ၊ ၍။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတံ၊ လိုအပ်လိုအပ်သည်ကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထတာသု သေသ ဓမ္မဒေသနာသု၊ တို့တွင်။ သူဒဿ၊ စဖို့သည်၏။ ဘတ္တ ဝိမံသနံ မတ္တဝိယ၊ ထမင်းကို စုံစမ်းခြင်းမျှကဲ့သို့။ အဝသေသ ဓမ္မာနံ၊ ဝေဒနာမှကြွင်းသော တရားတို့၏။ အာရမ္မဏရသဿ၊ အာရုံ၏ အရသာ၏။ ဧကဒေသ နုဘာနံ၊ တစိတ်ကို ခံစားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-တံပ၊ ဟိကဋ္ဌံ၊ ကရောမိ၊ အံ။ သူဒေါ၊ သည်။ ဘဒတ္တကဒေသမတ္တမေဝ၊ ထမင်း၏ တစိတ်မျှကိုသာလျှင်။ ဝိမံသတိယထာ၊ စုံစမ်း၏သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ သေသ ဓမ္မာပိ၊ ဝေဒနာမှ ကြွင်းသော တရားတို့သည်လည်း။ အာရမ္မဏ ရသေကဒေသမေဝ၊ အာရုံ၏ အရသာ တစိတ်ကိုသာလျှင်။ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။

မူလဒ္ဓါကာယ ဘောဒနာနုသန္ဓေ။ ။ ဖဿစသော တရားတို့သည် တစိတ်သာ အာရုံ၏ အရသာကို မခံစားတတ်ကုန်သည်မဟုတ်တုံလော။ အဘဟုံကြောင့် “သေသ ဓမ္မာပိ အာရမ္မဏ ရသေကဒေသမေဝ အနုဘဝန္တိ” ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာဆိုဘိသနည်းဟူသော ဝေဒနာကြောင့်။

ဒ္ဓါကာ။ ။ အာရမ္မဏရသေကဒေသမေဝ အနုဘဝန္တိတိ ဗုဒ္ဓံ ဖဿနာဒိကိစ္စံ ဧက ဒေသာ နုဘဝနံ ဒိဝ ဟောတိတိ ကတွာ ဝုတ္တံ၊ ဝေဒယိတသဘာဝေါ ဧဝံ ဟိ အနုဘဝနံတိ။

မူလဋီကာအနက်။ ။ အာရမ္မဏ ရသေကဒေသမေဝ အနုဘဝန္တိတိဗ္ဗံ၊ အာရမ္မဏ ရသေကဒေသမေဝ အနုဘဝန္တိ ဟူသော ဤစကားကို။ ဖုသနာဒိကိစ္စံ၊ ဖုသန အစရှိသော တိစ္စသည်။ ဧကဒေသာ နုဘဝနမိဝ၊ တစ်တ်အားဖြင့် အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိသန္တံ၊ ၏။ ဝေဒယိတဘာဝေဝါ ဧဝ၊ ခံစားသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော သဘောသည်သာလျှင်။ အနုဘဝနံ၊ ခံစာ ခြင်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ဋီကာအဓိပ္ပါယ်တ္ထ။ ။ အနုဘဝနမိဝ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့် သဒိယူပစာရကို ပြသတည်း။ မုချအားဖြင့် အနုဘဝနကို ပြခြင်းငှာ-

မူလဋီကာ။ ။ ဖုသနာဒိဘာဝေဝန ဝါ အာရမ္မဏဂ္ဂဟဏံ ဧကဒေသာနုဘဝနံ၊ ဝေဒယိတဘာဝေဝန ဂဟဏံ ယထာကာမံ သဗ္ဗာနုဘဝနံ။ ဧဝံ သဘာဝါနေဝ တာနိ ဂဟဏာနီတိ န ဝေဒနာယ ဝိယ ဖဿာဒိနမ္ပိ ယထာသကကိစ္စကရဏေန သာမိဘာဝါနုဘဝနံ စောဒေတဗ္ဗံ။ ။ ၈၆-ဆဋ္ဌ။

၎င်းအနက်။ ။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဖုသနာဒိဘာဝေဝန၊ တွေ့ခြင်း အစရှိသော အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ တွေ့သည့် အစရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အာရမ္မဏဂ္ဂဟဏံ၊ အာရုံကို ယူခြင်းသည်။ ဧကဒေသာနုဘဝနံ၊ တစ်တ်သော အာရုံ၏ အာရသာကို ခံစားခြင်းမည်၏။ ဝေဒယိတဘာဝေဝန၊ ခံစားသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဂဟဏံ၊ အာရုံကို ယူခြင်းသည်။ ယထာကာမံ၊ အလို ရှိတိုင်း။ သဗ္ဗာနုဘဝနံ၊ အလုံးစုံသော အာရုံ၏အရသာကို ခံစားခြင်းမည်၏။ တာနိ ဂဟဏာနိ၊ ထိုဖုသန အစရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အာရုံကိုယူခြင်း၊ ဝေဒယိတ အဖြစ်ဖြင့် အာရုံကို ယူခြင်းတို့သည်။ ဧဝံသဘာဝါနေဝ၊ ဤဧကဒေသာနုဘဝန၊ သဗ္ဗာနုဘဝန သဘောရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိကတွာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ သာမိဘာဝါနုဘဝနံ ဝိယ၊ အရှင်၏ အဖြစ်ဖြင့် အာရုံ၏အရသာကို ခံစားခြင်းကဲ့သို့။ ဖဿာဒိနမ္ပိ၊ ဖဿ အစရှိသည် တို့၏လည်း။ ယဘာ သက ကိစ္စကရဏေန၊ အကြင် အကြင် မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော ကိစ္စကိုပြုခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ သာမိဘာဝါနုဘဝနံ၊ အရှင်၏ အဖြစ်ဖြင့် အာရုံ၏အရသာကို ခံစားခြင်းကို။ နစောဒေတဗ္ဗံ၊ မစောဒနာအပ်။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ရာဇာ၊ သည်။ ဣဿရ ဝတာယ၊ ဖြင့်။ ဝိသဝိတာယ၊ ဖြင့်။ “ဝိသဝိတာယဝါ”။ သာမိ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ယဒိစ္စကံ၊ အကြင် အကြင် အလိုရှိအပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇတိ ယထာ၊ သုံးဆောင်၏သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ဝေဒနာဝိ၊ သည်လည်း။ ဣဿရဝတာယ၊ ဖြင့်။ ဝိသဝိတာယ၊ ဖြင့်။ သာမိ ဘာဝေဝန၊ ဖြင့်။ အာရမ္မဏ ရသံ၊ ကို။ အနုဘဝတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အနု ဘာဝနာရသာ”တိ။ ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတေန၊ သည်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဒုတိယော၊ ဒုတိယဖြစ်သော။ အတ္ထဝိကပေ၊ ဣဋ္ဌာကာရသန္တောဂရသဟူသော အတ္ထဝိကပ်၌။ ဣမ၊ ဤပဌမ ဗဟာကုသိုလ်စိတ်၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်သော။ အယံဝေဒနာ၊ သည်။ ယထာဝါ တထာဝါ-ယေနဝါတေနဝါ အာကာရေန၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိကပ္ပအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏဿ၊ ၏။ ဣဋ္ဌာကာရမေဝ၊ အလိုရှိအပ် ကောင်းမြတ်သော အဘို့အစုကို သာလျှင်။ သမ္ပုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင် ခံစား၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဣဋ္ဌာကာရ သန္တောဂရသ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

မူလဋီကာအဓိပ္ပါယ်။ ။အယံ ဣဝာတိ ဧတေန ပဉ္စသု ဝေဒနာသု ဣမသ္မိံစိတ္တေ အဓိပ္ပေတံ သောမနဿဝေဒနံ ဝေတိ။ တသ္မာ အသောမနဿဝေဒနံ အပနေတွာ ဂဟိတာယ သောမနဿဝေဒနာယ သမာနာ ဣဋ္ဌာကာရသန္တောဂရသတာ ဝုတ္တာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။၈၆-ဆဋ္ဌ။

မူလဋီကာအနက်။ ။အယံ ဣဝာတိဧတေန၊ အယံ ဣဟေသောဤပါဌဖြင့်။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာသု၊ တို့တွင်။ ဣမသ္မိံစိတ္တေ၊ ဤစိတ်၌။ အဓိပ္ပေတံ၊ လိုအပ်သော။ သောမနဿဝေဒနံ ကို။ အာစရိယော၊ သည်။ ဝေတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အသောမနဿ ဝေဒနံ၊ သောမနဿ ဝေဒနာမဟုတ်သော ဝေဒနာကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ ဂဟိတာယ၊ ယူအပ်သော။ သောမနဿဝေဒနာပ၊ သောမနဿဝေဒနာ၏။ သမာနာ၊ တူသော။ ဝါ၊ ဆက်ဆံသော။ ဣဋ္ဌာကာရသန္တောဂ ရသတာ၊ အလိုရှိအပ်ကောင်းမြတ်သော အဘို့အစုကို သုံးဆောင်ခံစားခြင်း ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ စေတသိက အဿာဒတော၊ စိတ်၌မှီသောသာယာအပ်သောတရား၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သောဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဘာဝေနော၊ သာယာအပ်သော သဘောဖြင့်သာလျှင်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဉာဏ်အားထင်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၍။ “စေတသိကအဿာဒ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းချမ်းသော ကာယ ရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပဿဒ္ဓိ ပဒဋ္ဌာနာ”တိ၊ ပဿဒ္ဓိလျှင် နီးသော အကြောင်းရှိ၏ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ယာ ဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ နီလာဒိဘေဒံ၊ အညို စသည်အပြားရှိသော။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ သဉ္ဇာနာတိ၊ အမှတ်ပြု၍ သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။

သာဓမ္မဘေတိ၊ သညံ။ သညာ၊ မည်၏။ သာ၊ ထိုသညာသည်။ သဉ္ဇာနန
လက္ခဏာ၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပစ္စာဘိညာဏသုသာ၊ ရှေးဦးမှတ်
တူးသော အညို အရွှေ၊ အရှည်၊ အတို စသောအမှတ်ဖြင့် တဖန်သိခြင်းကိစ္စ
ရှိ၏။ ဟိ၊ ခဲ့အံ့။ စတုဘူမိက သညာ၊ သည်။ နောသဉ္ဇာနန လက္ခဏာ နာမ၊
သဉ္ဇာနနလက္ခဏာ မရှိသော မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော
သညာသည်။ သဉ္ဇာနန လက္ခဏာ၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းလက္ခဏာရှိသည်သာ
လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သော
သညာတို့တွင်။ ယာသညာ၊ သည်။ အဘိညာဏေန၊ အညို၊ အရွှေ၊ အရှည်၊ အတို
စသောအမှတ်ဖြင့်။ သဉ္ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ သာသညာ၊ သည်။ ပစ္စာဘိညာဏ
ရသာနာမ၊ ရှေးဦးမှတ်တူးသော အညို၊ အရွှေ၊ အရှည်၊ အတိုစသော အမှတ်ဖြင့်
တဖန်သိခြင်းကိစ္စရှိသည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တဿ၊ ထိုပစ္စာဘိညာဏ ကိစ္စရှိသော သညာ၏။ “ပဝတ္ထိဝေဒိတဗ္ဗာ၌
စပ်”။ ဝဇ္ဇကိဿ၊ တစည်းသမား၏။ ဒါရုမ္ပိ၊ သစ်၌။ အဘိညာဏံ၊ အမှတ်ကို။
ကတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဧတေန အဘိညာဏေန၊ ထိုအမှတ်ဖြင့်။ တံဒါရုံ၊
ထိုသစ်ကို။ ပစ္စာဘိဇာနန ကာလေစ၊ တဖန် သိသော ကာလ၌၎င်း။ ပုရိသဿ၊
ယောက်ျား၏။ ကာဠ တိလကာဒိ အဘိညာဏံ၊ မှည့်မည်း၊ မှန်ကူ စသော
အမှတ်ကို။ သဿန္တေတွာ၊ မှတ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဧတေန အဘိညာဏေန၊ ထိုအမှတ်
ဖြင့်။ “ဧသော ပုရိသော၊ သည်။ အသုကော နာမ၊ ဤသို့သော အမည်
ရှိ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ တဿပုရိသဿ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ပစ္စာဘိဇာနန ကာလေစ၊
တဖန်သိသော ကာလ၌၎င်း။ ရညော၊ မင်း၏။ ပိဋန္တန ဂေါပက ဘဏ္ဍာဂါရိ
ကဿ၊ တန်ဆာကို စောင့်သော ဘဏ္ဍာဝိုး၏။ တံသ္မိံ တသ္မိံ ပိဋန္တနေ၊ ထိုထို
တန်ဆာ၌။ နာမ ပဏ္ဍကံ၊ အမည်ရေးသော ကမ္ပည်းကို။ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။
“အသုက ပိဋန္တနံ နာမ၊ ဤမည်သောတန်ဆာကို၊ အာဟာရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့”။
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလေတွာ၊ ထွန်း၍။ ရတနဂဗ္ဗံ၊
ရတနာတိုက်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ပဏ္ဍံ၊ ကမ္ပည်းကို။ ဝါစေတွာ၊ ဘတ်၍။
တဿတဿေဝ ပိဋန္တနဿ၊ ထိုထို မင်းအလိုရှိသော တန်ဆာကိုသာလျှင်။
အာဟာရဏကာလေစ၊ ဆောင်သော ကာလ၌၎င်း။ ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

အပရော၊တပါးသော၊နယော၊ကို။ မယာ၊သည်။ ဝုစ္စတေ၊အံ၊ ဟိ၊ခွဲ၊အံ၊ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကဝသေန၊ အလုံးစုံကို သိမ်းကျုံး၍ ယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သညာ၊ သည်။ သဉ္ဇာနန၊လက္ခဏာ၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤဝတ္ထုသည်။ တဒေဝ၊ ထိုရွှေက မှတ်ဘူးသော ဝတ္ထုပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ (ထည့်)။ ။ပုန သဉ္ဇာနန ပစ္စယ နိမိတ္တ ကရဏ ရသာ၊ တဖန် သိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အညို၊အရွှေ၊အရှည်၊အတို စသော အမှတ်ကို ပြုခြင်း ကိစ္စရှိ၏။

မူလဋီကာ။ ပုန သဉ္ဇာနန ပစ္စယနိမိတ္တကရဏံ နိမိတ္တကာရိကာယ နိမိတ္တေန သဉ္ဇာ နန္တိယာစ သဗ္ဗာယ သညာယ သမာနံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။၇-ဆဋ္ဌ။

၎င်းအနက်။ ။ပုန သဉ္ဇာနနပစ္စယနိမိတ္တကရဏံ၊ ကို။ နိမိတ္တကာရိကာယ၊ အမှတ် ကို ပြုတတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ နိမိတ္တေန၊ အမှတ်ဖြင့်။ သဉ္ဇာနန္တိယာစ၊ သိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သဗ္ဗာယ၊ သော။ သညာယ၊ ၏။ သမာနံ၊ဆက်ဆံ သော ကိစ္စဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။

ဒါရုအာဒီသု၊ သစ်စသည်တို့၌။ တစ္ဆကာဒယော ဝိယ၊ တစည်းသမား အစရှိသသူတို့ ကဲ့သို့တည်း။ ယထာဂဟိတနိမိတ္တ ဝသေန၊ ယူဘူး၊ မှတ်ဘူး သော အကြင်အကြင် သို့သော အမှတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ ယူတိုင်း၊ မှတ်တိုင်းသော အမှတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အဘိ နိဝေသကရဏပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ဤသည်သာလျှင် အမှန်ဟု အမှား နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုခြင်းလျှင် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဟတ္ထိဒဿကအန္ဓာဝိယ၊ ဆုံးခြေ၊မန်းဝန်း တမြက်စွန်းဖြင့် ဆင်ညွှန်းသော သူကန်းတို့ကဲ့သို့တည်း။

ဝိဇ္ဇာတ္ထအဓိပ္ပါယ်။ ။ဆင်ဟူသည် အတယ်သို့နည်းဟု မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော် မမြင်ဘဲလျက် ဆင်ခြေကို စမ်းဘူးသောသူသည် ဆင်ဟူသည် ဆုံးခြေကဲ့သို့ နားကိုစမ်းဘူးသောသူသည် ဆင်ဟူသည် မန်းဝန်းကဲ့သို့ အခြီးဖျားကို စမ်းဘူး သောသူသည် ဆင်ဟူသည် တမြက်စွန်းကဲ့သို့၊ အသီးအသီး ယူဘူးတိုင်းသော အမှတ်ဖြင့် ဆင်ညွှန်းသောသူကန်းတို့နှင့် တူသည်ဟူလို။

ဝါ၊ကား။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ အနောဂါဠဝုတ္တိတာယ၊ မသက်ဝင်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပိရဋ္ဌာနပစ္စုပ္ပန်နာ၊ အရှည်မတည် သောအားဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝိဇ္ဇူဝိယ၊ လျှပ်စစ်ကဲ့သို့တည်း။ ယထာ ဥပဋိတ ဝိသယ ပဒဋ္ဌာနာ၊ ထင်တိုင်းသော

အကြင် အကြင်သို့သော အာရုံလျှင် နီးသော အကြောင်းရှိ၏။ အဝိကပ္ပ
သဘာဝတ္ထာ၊ အထူးမကြံတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ထည့်ဟိတ်”။
တိဏပုရိသကေသု၊ မြက်ဖြင့် လုပ်သော လယ်စောင့် ယောက်ျားရုပ်တို့၌။
မိဂပေါတကာနံ၊ သမင်ငယ်တို့၏။ ပုရိသတိ၊ လယ်စောင့်ယောက်ျားဟု။
ဥပ္ပန္နသညာဝိယ၊ ဖြစ်သော အမှတ်ကဲ့သို့တည်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊
ဤသညာတို့တွင်။ ယာ၊ သည်။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သာသညာ၊ ထိုဉာဏသမ္ပယုတ်သညာသည်။ ဉာဏမေဝ၊ ဉာဏ်သို့သာလျှင်။
အနုဝတ္တတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။

မူလဋီကာ။ ။တသ္မိံ အဘိနိဝေသကာရိကာ ဝိပရိတဂ္ဂါဟိကာစ န ဟောတိတိ
အဓိပ္ပာယ်။ ဧတေနပါယေန သမာဓိသမ္ပယုတ္တာယ အဓိရဋ္ဌာနတာစ န
ဟောတိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။

၎င်းအနက်။ ။တသ္မိံ၊ ထို့ကြောင့်။ အဘိနိဝေသ ကာရိကာ၊ မှားသောအား
ဖြင့် နှလုံးသွင် ခြင်းကို ပြုတတ်သည်၎င်း။ ဝိပရိတဂ္ဂါဟိကာစ၊ ဘောက်ပြန်
သောအားဖြင့် ယူတတ်သည်၎င်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။
အဓိပ္ပာယ်။ အဋ္ဌကထာဆရာအလိုတည်း။ ဧတေနပါယေန၊ ဤသို့သောနည်း
ဖြင့်။ သမာဓိသမ္ပယုတ္တာယ၊ သမာဓိနှင့် ယှဉ်သော သညာ၏။ အဓိရဋ္ဌာနတာစ၊
မကြာမြင့်သော တည်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။

အနုဋီကာ။ ။ဧတေနပါယေနာတိ ယထာဉာဏပုဋ္ဌာနေ စိတ္တုပ္ပါဒေ သညာ
ဉာဏ် အနုဝတ္တတိ၊ ဧဝံ သမာဓိပုဋ္ဌာနေ သမာဓိန္တိ ဒေသေတိ။

၎င်းအနက်။ ။ဧတေန ပါယေနာတိ၊ ပါ၌ဖြင့်။ ဉာဏပုဋ္ဌာနေ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော
ဉာဏ်ရှိသော။ စိတ္တုပ္ပါဒေ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ သညာ၊ သညာသည်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်
သို့။ အနုဝတ္တတိယတာ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သမာဓိပုဋ္ဌာနေ၊ သော။
စိတ္တုပ္ပါဒေ၌၊ သညာ၊ သည်။ သမာဓိံ၊ သို့။ အနုဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊
ကို။ အာစရိသော၊ သည်။ ဒေသေတိ၊ ၏။

သသမ္ဘာရပထဝီအာဒိသု၊ သ သမ္ဘာရ ပထဝီစသည်တို့၌။ သေသဓမ္မာ၊ ပထဝီ
မှကြွင်းသော တရားတို့သည်။ ပထဝီအာဒိနိ၊ ပထဝီဓာတ် စသည်တို့သို့။
အနုဝတ္တန္တိ ဝိယ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏သို့။ သာသညာ၊ ထိုဉာဏသမ္ပယုတ်သညာ
သည်။ ဉာဏမေဝ၊ ဉာဏ်သို့သာလျှင်။ အနုဝတ္တတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဣတိသို့။
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ယာ ဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ အတ္တနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အာရမ္မဏေ၊ ဌ။ စေတယတိ၊ စေတပ်နှိုးဆော်တတ်၏။ ဣတိတဿ၊ ကြောင့်။ သာ ဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ စေတနာ၊ မည်၏။ အဘိသန္ဓဟတိ၊ စေတပ်နှိုးဆော်တတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဋီကာအဓိပ္ပာယ်။ ။အဘိသန္ဓဟတိ၌ အဘိရှေး သံရှေးရှိသော ဓာဓာတ်သည် စေတပ် နှိုးဆော်ခြင်းအနက်ကိုဟောသည်ဟု သိစေခြင်းငှာ ပဗန္ဓတိ ဟု “မူလဋီကာ” ဘွဲ့သည်။ ။စေတပ်နှိုးဆော်၏ ဟူသည်လည်း သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို မိမိမိမိကိစ္စ၌ အရာကျအောင် ချထားစီရင်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ဟု- ပဗန္ဓတိတိ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ သကသက ကိစ္စေ ပဌပေတိ၊ “အနုဋီကာ” ဘွဲ့သည်။

အနုဋီကာအနက်။ ။ပဗန္ဓတိတိ၊ တား။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ တို့ကို သကသကကိစ္စေ၊ မိမိမိမိတို့၏ ဖုသန ဝေဒိယန သဉ္ဇာနနစသောကိစ္စ၌။ ပဌပေတိ၊ အရာကျအောင် ချထားစီရင်သကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။ ။၉၃-ဆဋ္ဌ။

သာစေတနာ၊ သည်။ စေတယိတ လက္ခဏာ၊ စေတပ်နှိုးဆော်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ စေတနာ ဘာဝလက္ခဏာ၊ ပျာပါရ ဘာဝလက္ခဏာ၊ နှိုးဆော်ကြောင့်ကြ၊ ပျာပါရ၊ ပယောဂရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ အာယူဟန ရသာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို မိမိ မိမိတို့ကိစ္စ၌ ဖရုံဖရုံ မရှိစေမူ၍ စည်းရုံးစေတပ်နှိုးဆော်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ စတုဘူမိက စေတနာ၊ သည်။ နော စေတယိတ လက္ခဏာနာမ၊ စေတယိတ လက္ခဏာမရှိသော မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော စတုဘူမိက စေတနာသည်။ စေတယိတ လက္ခဏာဝ၊ စေတယိတ လက္ခဏာရှိသည်ချည်းတည်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ အာယူဟန ရသတာ၊ အာယူဟန ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ကုသလာ ကုသလေသု ဝေ၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ကုသလာ ကုသလ ကမ္မာယူဟန ဌာနံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို ပြုခြင်းကိစ္စပျာပါရ ပြုသောအရာသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ သေသသမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာနံ၊ စေတနာမှ ကြွင်းသော သမ္ပယုတ်တရားတို့၏။ ဧကဒေသ မတ္တကမေဝ၊ တစိတ်မျှသည်သာလျှင်။ ကိစ္စံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ စေတနာ၊ သည်။ အတိရေကဥဿာဟာ၊ လွန်သော ကြောင့်ကြ၊ ပျာပါရ၊ ဥဿာဟရှိသည်။ အတိရေက ဝါယာမာ၊ လွန်သော ကြောင့်ကြ၊ ပျာပါရ၊ ဝါယာမရှိသည်။

၂၆

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒိဂုဏဉ္ဇသာဟာ၊ နှစ်ဆတက်သော ကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါရ၊ ဥဿာဟရှိသည်။
ဒိဂုဏဝါယာမာ၊ နှစ်ဆတက်သော ကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါရ၊ ဝါယာမရှိသည်။
ဟောတိ၊ ၏။

မူလနီကာ။ ။ဒိဂုဏဉ္ဇသာဟာတိ န ဒိဂုဏံ ဝီရိယယောဂံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ အတ္တနော
ဧဝ ပန ဗျာပါရကိစ္စဿ မဟန္တဘာဝံ ဒိပေတိ။ ။၀၇-ဆဋ္ဌ။

အနက်က။ ။ဒိဂုဏဉ္ဇသာဟာတိ၊ ဒိဂုဏဉ္ဇသာဟ ဟူသောစကားကို။ ဒိဂုဏံ၊
နှစ်ဆသော။ ဝီရိယယောဂံ၊ ဝီရိယနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ နဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်သည်မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ အတ္တနော ဧဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်။
ဗျာပါရကိစ္စဿ၊ ကြောင့်ကြ ဗျာပါရ၊ ပယောဂကိစ္စ၏။ မဟန္တဘာဝံ၊ ကြီး
သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။

တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ “ထာဝရိယ သဘာဝသဏ္ဌိတာစ
ပနေသာ စေတနာ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။
သော စေတနာ၊ သည်။ ထာဝရိယ သဘာဝ သဏ္ဌိတာ၊ လယ်ရှင်၏သဘော၌
တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၀၀နတ္ထနှင့် ကျမ်းတက်။ ။ထာဝရဿ ခေတ္တဿ သာမိ ထာဝရိကော။ ထာဝရိ
ကော ဧဝ ထာဝရိယော၊ ထာဝရိယဿ သဘာဝေ သဏ္ဌိတာ ထာဝရိယ
သဘာဝသဏ္ဌိတာ။ ။လယ်သည် ဇင်္ဂမဉ္ဇော မဟုတ်။ ထာဝရဉ္ဇောဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် “ထာဝရိယောတိ ခေတ္တသာမိ ဝုစ္စတိ”။ မိန့်သော်....

ခေတ္တသာမိ၊ လယ်ရှင်ကို။ “ထာဝရိယော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
ခေတ္တသာမိ၊ လယ်ရှင်ဖြစ်သော။ ပုရိယော၊ ယောက်ျားသည်။ ပဉ္စပဏ္ဏာသ
ဗလိပုရိယော၊ ငါးကျိပ်၊ ငါးယောက်သော သူရင်းခစားသောကျားတို့ကို။
ဂဟေဘ္ဘာ၊ ၍။ လာယိဿာမိတိ၊ ရိတ်အံ့ဟူ၍။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။
ခေတ္တံ၊ လယ်သို့။ ဩတရတိ၊ သက်ဆင်း၏။ (ဗလိပုရိယောတိ ဘတိယာ ဂဟိတ
ကမ္မကရ ပုရိယော-ဂဏ္ဌိ)။ ဘဿ၊ ထိုလယ်ရှင်သောကျား၏။ အတိရေကော
ဥဿာဟော၊ လွန်သောကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါရ၊ ပယောဂ၊ ဥဿာဟသည်။
အတိရေကော ဝါယာမော၊ လွန်သော ကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါရ၊ ပယောဂ
ဝါယာမ ရှိသည်။ ဒိဂုဏောဥဿာဟော၊ နှစ်ဆတက်သော ကြောင့်ကြ၊
ဗျာပါရ၊ ပယောဂ၊ ဥဿာဟရှိသည်။ ဒိဂုဏော ဝါယာမော၊ နှစ်ဆတက်
သောကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါရ၊ ပယောဂ၊ ဝါယာမ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိရန္တရံ၊

မပြတ်။ ဂဏှထ၊ ကိုင်ကြကုန်။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သိမံ၊ လယ်၏အပိုင်းအခြားကို။ အာစိက္ခတိ၊ ကြား၏။ တေသံ၊ ထိုငါးကျိပ်၊ ငါးယောက်သောသူတို့၏။ သုရာဘတ္တဂန္ဓမာလာဒိနိ၊ သေ၊ ထမင်း၊ နံသာ၊ ပန်း စသည်တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ မဂ္ဂံ၊ လယ်ငန်းကို။ သမကံ၊ အမျှ။ ဟရတိ ယထာ၊ ဆောင်၏သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ဥပမာ၊ ဥပမေယျ ယှဉ်၍ဆိုအံ့။ ခေတ္တသာမိ ပုရိသောဝိယ၊ လယ်ရှင် ယောက်ျားကဲ့သို့။ စေတနာ၊ စေတနာ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဉ္စပဏ္ဏာသ ဗလိပုရိသောဝိယ၊ ငါးကျိပ်ငါးယောက် သော သူရင်း ခစား ယောက်ျားတို့ကဲ့သို့။ စိတ္တဂံ ဝသေန၊ စိတ်အင်္ဂါ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စပဏ္ဏာသ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ ငါးဆဲ့ ငါးပါးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ခေတ္တသာမိ ပုရိသဿ၊ လယ်ရှင် ယောက်ျား၏။ ဒိဂုဏ ဥဿာဟ ဒိဂုဏဝါယာမ ကရဏ ကာလော ဝိယ၊ နှစ်ဆတက်သော ကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါရ၊ ပယောဂ၊ ဥဿာဟ နှစ်ဆတက်သော ကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါရ၊ ပယောဂ၊ ဝါယာမကိုပြုသော ကာလ ကဲ့သို့။ ကုသလာ ကုသလ ကမ္မာယူဟနဋ္ဌာနံ၊ သို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ စေတ နာယ၊ စေတနာ၏။ ဒိဂုဏုဿာဟော၊ သည်။ ဒိဂုဏ ဝါယာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿာ၊ ထိုစေတနာ၏။ အာယူဟန ရသတ၊ အာယူဟနကိစ္စ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သာ သောစေတနာ၊ သည်။ သံဝိဒဟန ပစ္စုပ္ပန်နာ၊ စီရင်တတ်သောတရားဟု ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်တတ်၏။ ဝါ၊ စီရင်တတ်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှု ထင်တတ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အယံ စေတနာ၊ သည်။ သံဝိဒဟ မာနာ၊ သင် ဤကိစ္စကိုပြုလော၊ သင်ကား ဤကိစ္စ ကိုပြုလောဟု စီရင်သကဲ့သို့ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဋ္ဌဟတိ၊ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ “ဥပ္ပဋ္ဌာတိဝါ”။

ကျမ်းတော်။ ။ အာယူဟန ပုပ္ဖအားဖြင့် စေတနာ ဖြစ်လတ်သော် အလုံးစုံသော သမ္ပယုတ်တရားတို့သည်လည်း ယထာ သကကိစ္စတို့၌ လေ့လာသည် ဖြစ်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် စေတနာကို မိမိကိစ္စ၊ သူ့ကိစ္စကို ပြီးစေတတ်၏ဟု ဆိုသင့်ရကား သကိစ္စ စသည်ကို မိန့်သော်....

သကိစ္စ ပရကိစ္စသာကော၊ မိမိကိစ္စ၊ သူတပါးကိစ္စကို ပြီးစေတတ်ကုန်သော။
 ဇေဋ္ဌသိဿ မဟာဝဇ္ဇကီ အာဒယော ဝိယ၊ တပည့်ကြီး၊ လက်သမားကြီးအစ
 ရှိသော သူတို့ကဲ့သို့တည်း။ ဟိ-တံပါကဋ္ဌကရောမိ၊ အံ။ ဇေဋ္ဌသိဿော၊
 တပည့်ကြီးသည်။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးကသာ
 လျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ ဒိဿော၊ မြင်၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ အဓိယ
 မာနော၊ စာပေ ကျမ်းဂန်သရဇ္ဈာယ်လတ်သော်။ “အဓိယမာနောဝါ”။
 ဣတရေပိ၊ မိမိမှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓါရကော၊ ကျောင်းသားငယ်
 တို့ကို။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ အဇ္ဈေန၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့်။ ကမ္မေ၊
 အမှု၌။ ပဝတ္ထယတိ ယထာ၊ ဖြစ်စေ၏သို့။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ တသ္မိံ၊ ထိုတပည့်ကြီး
 သည်။ အဓိယံတံ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းငှာ။ အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ်လတ်သော်။
 တေပိ၊ ထိုကျောင်းသားငယ်တို့သည်လည်း။ အဓိယန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။
 ကသ္မော၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တဒနုဝတ္တိတာယ၊ ထို တပည့်ကြီးသို့
 အစဉ်လိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ စ၊ ထိုမှ တပါး။ မဟာဝဇ္ဇကီ၊
 လက်သွားကြီးသည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ တစ္ဆန္တော၊ ရွေ့လတ်သော်။ ဣတရေပိ၊
 မိမိမှတပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တစ္ဆကော၊ တစည်းသမားတို့ကို။ အတ္တ
 နော၊ အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ တစ္ဆနကမ္မေ၊ သစ်ရွေအမှု၌။ ပဝတ္ထယတိယထာ၊
 ဖြစ်စေ၏သို့။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ တသ္မိံ၊ ထိုလက်သွားကြီးသည်။ တစ္ဆိတံ၊ ရွေ့ခြင်းငှာ။
 အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ်လတ်သော်။ တေပိ၊ ထိုလက်သွားတစည်းသွားတို့သည်
 လည်း။ တစ္ဆန္တိ၊ ရွေ့ကုန်၏။ ကသ္မော၊ ကား။ တဒနုဝတ္တိတာယ၊ ထိုလက်သွားကြီး
 သို့အစဉ်လိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

အနုသန္ဓေ။ ။မဟာဝဇ္ဇကီ အာဒယော၌ အာဒိဖြင့် ယူအပ်သော ယောဓ
 နာယက ဥပမာကို ပြုခြင်းငှာ ယထာ စသည်ကို မိန့်သော်....

စ၊ ထိုမှ တပါး။ ယောဓ နာယကော၊ ဗိုလ်မှူးသည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ ယုဇ္ဈ
 မာနော၊ စစ်ထိုးသည်ရှိသော်။ ဣတရေပိ၊ မိမိမှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။
 ယောဓေ၊ သူရဲ တို့ကို။ သမ္မဟာရ ဝုတ္တိယံ၊ စစ်ထိုးမှု၌။ ပဝတ္ထယတိယထာ၊
 ဖြစ်စေ၏သို့။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ တသ္မိံ၊ ထိုဗိုလ်မှူးသည်။ ယုဇ္ဈိတံ၊ စစ်ထိုးခြင်းငှာ။
 အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ်သည် ရှိသော်။ တေပိ၊ ထိုသူရဲ တို့သည်လည်း။ အနိဝတ္တ

မာနာ၊ မဆုတ်နစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယုတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တဒနု
ဝတ္တိတာယ၊ ထိုဗိုလ်မှူးသို့ အစဉ်လိုက်သည်၏ အံ့ဖြစ်ကြောင့်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် ပုံတီးဆရာကိုလည်း ယူသင့်သည်။ ထိုစကား
ဆိုသင့်၏။ ပုံ၊ မောင်း၊ လင်းကွင်း၊ စောင်းညှင်း၊ စည်းဆုပ်၊ လက်ခုပ်၊ ဖြောက်
တီးသူ တို့သည် ဘွဲ့သိခံသော ပုံဆရာသည် မိမိတီးသည်ရှိသော် လက်သားတို့
သည်း မိမိတို့ ကိုင်စွဲသော တူရိယာကို ဆရာလက်ချက်နှင့် လျော်စွာ ညီညာဖြဖြ
တီးမှုတ်ကြကုန်၏။

ဝေ၊ ဤအတူ။ သောပိ၊ ဤစေတနာ သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိစ္စ
နော၊ ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်လတ်သော်။
အညေပိ၊ မိမိမှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ၊ ဖဿစသော
သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ကြိယာယ၊ ဖုသန
စသော ကိစ္စ၌။ ပဝတ္တယတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုစေတနာ
သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ အာရဒ္ဓါယ၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်။
တံ သမ္ပယုတ္တာပိ၊ ထိုစေတနာနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဖဿစသော တရားတို့
သည်လည်း။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ၏။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ အာရတန္တိ၊ အားထုတ်
ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “သကိစ္စံပ။ ဝိယာ”တိ၊ ဝိယဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်ပြီ။ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ အစ္စာယိကကမ္မာနုဿရဏာဒီသု၊ ရှောင်တခင်
ပြုအပ်သော အမှုကို အောက်မေ့ခြင်း စသည်တို့၌။ စ ကားအနက်မရှိ။ အယံ
စေတနာ၊ သည်။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ တို့ကို။ ဥဿဟနဘာဝေန-အာဒရ (ကရဏ)
ဘာဝေန၊ အရိုအသေ အလေးပြုစေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တမာနာ ဖြစ်သည်
ဖြစ်၍။ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

“အာရမ္မဏံ စိန္တေတိတိစိတ္တ” နှိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တဿ၊
၏။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တော ဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ ပန၊
ထိုမှတပါး။ လက္ခဏာ ဒိတော၊ လက္ခဏာ စသောအားဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။
ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ သညာ၊ ပညာ တို့မှ ထူးသောအားဖြင့် အာရုံကိုသိခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမရသံ၊ ရှေ့သွားခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သန္တဟန ပစ္စုပ္ပန်၊
နောက်နောက်ဖြစ်သော စိတ်သည် ရှေးရှေးဖြစ်သောစိတ်ကို အခြားမရှိ

သည်ကို ပြု၍စပ်တတ်သော တရားဟု ဉာဏ်အား ရွှေ့ရှုထင်တတ်၏။ နာမရူပ
ပဒဋ္ဌာနံ၊ နာမ်၊ ရုပ် လျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။

မူလဒ္ဓိကာယမဒဗိနိန္ဒယော။ သန္တဟနကား သံရှေးရှိသော ဓာဓာတ် ယုပစ္စည်း
အနုမြူ၍ ဓာကို ဓာဓာဟု ခွေသော်ပြု၍ ရှေ့ဓာကို အဟ္တာသမ္ပည့်၍ အဟ္တာသ
အစိတ်အာကို ရသပြု၍ စတုတ္ထက္ခရာကို တတိယက္ခရာ လှယ်၍ နောက်ဓာကို
ဟပြု၍ သန္တဟန သင့်သည်။ “သန္တဟနံ စိတ္တန္တရဿ အနုပ္ပဗန္ဓနံ” ဒ္ဓိကာ။
၈၇။ သန္တဟနံ ရှိသည်ကား မလျော်။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ စတုဘူမိကစိတ္တံ၊ သည်။ နော ဝိဇာနန လက္ခဏံ နာမ၊ ဝိဇာနန
လက္ခဏာမရှိသော မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စိတ်သည်။
ဝိဇာနန လက္ခဏ မေဝ၊ ဝိဇာနန လက္ခဏာရှိသည်ချည်းတည်း။ ပန၊ အထူးကို
ဆိုအံ့။ ဒွါရံ၊ ဒွါရသို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ အာရမ္မဏ ဝိဘာဝနဋ္ဌာနေ၊ အာရုံကို
ထင်စွာပြုသောအရာ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်။ ပုရေစာရိကံ၊
ရှေ့သွားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဒွါရဖြင့်။ ဒိဋ္ဌံ၊
မြင်အပ်သော။ ရူပါရမ္မဏံ၊ ကို။ စိတ္တေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဇာနာတိ၊
၏။ ပ။ မနေန၊ မနောဒွါရဖြင့်။ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော။ ဓမ္မာရမ္မဏံ၊ ကို။
စိတ္တေ နေဝ၊ လျှင်။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။

မူလဒ္ဓိကာအဓိပ္ပာယ်။ “စက္ခုနာဒိဋ္ဌန္တိ စက္ခုနာ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ”။ မူလဒ္ဓိကာတွင်သည်
ကား ဘာဝေ ကမ္မနိ ဘူတေ တော- ဟူသော သဒ္ဓလက္ခဏာသို့လိုက်၍
တပစ္စည်း အတိတ် မယူလင့်။ ကာလတ္တယ၌ ဖြစ်သည်ဟုယူ။ ဝါ၊ အနာမဋ္ဌ
ကာလ၌ ဖြစ်သည်ဟု ယူစေလိုသည်။ “ယထာ ဒိဋ္ဌံ သုတံ မုတံ ဝိညာတန္တိ
ဒဋ္ဌဗ္ဗာတိ ဝုစ္စတိ။ ဝေမိဓေပိ ဝေဒိတဗ္ဗံ”။ ။မူလဒ္ဓိကာ-၈၇။

ဟိ-တံ ပါကန္တံ ကရောမိအံ့။ နဂရဂုတ္တိကော နာမ၊ မြို့စောင့် မည်သည်။ နဂရ
မဇ္ဈေ၊ မြို့လယ်၌။ သိဃံ၊ ဌာနက၊ ခရီးဆုံ၌။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ “အယံ၊ ဤသူကား။
နေဝါသိကော၊ မြို့နေတည်း။ အယံ၊ ဤသူကား။ အာဂန္တုကော၊ ဧည့်သည်
တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဂတာဂတဇနံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသော လူကို။
ဥာဓာရေတိယထာ၊ စုံစမ်း၏သို့။ ဝဝတ္ထပေတိ ယထာ၊ မှတ်၏သို့။ ဝေတထာ၊ တူ။
ဣဒံ သဗ္ဗဒံ၊ ဤဥာဓာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ပေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိဝါ”။ စ-သစ္စံ၊
၏။ မဟာထေရေန၊ မဟာထေရ်ဖြစ်သော ရှင်နာဂသိန်သည်။ “နာဂသေနတ္ထေ
ရေနဟိဝါ”။ “ယထာမဟာရာဇ၊ ပ။ ဝိဇာနာတိတိ၊ ဝိဇာနာတိ ဟူသော။

တေဝစနံ၊ ကိ။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်း၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်
 သောမင်းကြီး။ နဂရ ဂုတ္တိကော နာမ၊ မြို့စောင့်မည်သည်ကား။ နဂရဿ၊
 ၏။ မဇ္ဈေ၊ ဌ။ သိဃံသုကော၊ ခရီးဆုံ၌။ နိသိန္ဒော၊ လျက်။ ပုရတ္ထိမတော
 ဒိသတော၊ အရှေ့အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ ပုရိသံ၊ ကိ။ ပဿေယျ
 ယထာ၊ သို့။ ပစ္စိမတော ဒိသတော၊ အနောက်အရပ်မှ။ ဒက္ခိဏတော ဒိသ
 တော၊ တောင်အရပ်မှ။ ဥတ္တရတော ဒိသတော၊ မြောက်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊
 သော။ ပုရိသံ၊ ကိ။ ပဿေယျ ယထာ၊ မြင်၏သို့။ ဧဝ မေဝ၊ ဤအတူသာ
 လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဒွါရဖြင့်။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရူပါရုံကို။
 ပဿတိ၊ ၏။ ဟံ၊ ထိုစက္ခုဒွါရဖြင့် မြင်သောရူပါရုံကို။ ဝိညာဏေန၊ ဖြင့်။ ဝိဇာ
 နာတိ၊ ၏။ သောတေန၊ သောတဒွါရဖြင့်။ ယံ သဒ္ဓါ၊ ကိ။ သုဏ္ဍာတိ၊ ၏။
 သာနေန၊ သာနဒွါရဖြင့်။ ယံ ဂန္ဓံ၊ ကိ။ သာယတိ၊ နမ်း၏။ ဇိဝှိယ၊ ဇိဝှိဒွါရ
 ဖြင့်။ ယံ ရသံ၊ ကိ။ သာယတိ၊ လျက်၏။ ကာယေန၊ ကာယဒွါရဖြင့်။ ယံ
 ဖောဠဗ္ဗံ၊ ကိ။ ဖုသတိ၊ ၏။ မနသော၊ မနောဒွါရဖြင့်။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်ဓမ္မာရုံ
 ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမနောဒွါရဖြင့် သိသောဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာဏေန၊
 ဖြင့်။ ဝိဇာနာတိ၊ ၏။ ဧဝံ သို့။ ဒွါရံ၊ သို့။ ပတုာ၊ ချ်။ အာရမ္မဏဝိဘာဝန
 ဌာနေ၊ ဌ။ စိတ္တမေဝ၊ လျှင်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပုရေ
 စာရိကံ၊ ရှေ့သွားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ “ပုဗ္ဗင်္ဂမ ရသ”န္တိ၊
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပစ္စိမံ ပစ္စိမံ၊ နောက်နောက်၌ဖြစ်သော။ တဒေတံ-တံ တေံ စိတ္တံ၊ သည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပုရိမံ ပုရိမံ၊ ရှေးရှေး၌ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကိ။
 နိရန္တရံ၊ အခြားမရှိသည်ကို။ ကတုာ၊ ချ်။ သန္ဓဟနမေဝ၊ စပ်တတ်သည်ဖြစ်၍
 သာလျှင်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သန္ဓဟန ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ နောက်နောက်ဖြစ်သောစိတ်သည် ရှေးရှေးဖြစ်သော
 စိတ်ကို အခြားမရှိသည်ကိုပြု၍ စပ်ကတ်သောတရားဟု ဉာဏ်အားရှေးရှု
 ထင်တတ်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အဿ စိတ္တဿ၊ ၏။ ပဉ္စဝေါကာရဘဝေ၊ ဌ။
 နိယမတော၊ အမြဲအားဖြင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်၊ ရုပ်သည်။ ပဒဋ္ဌာနံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ စတုဝေါကာရဘဝေ၊ ဌ။ နာမမေဝ၊ နာမ်သာလျှင်။ ပဒဋ္ဌာနံ၊

သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “နာမ ရူပ ပဒဋ္ဌာန”န္တိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တံ၊ ဧ။

ဧတံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ပုရိမနိဒ္ဓိဋ္ဌစိတ္တေန၊ ရှေး သမယဝဝတ္ထာန၌
ပြအပ်သောစိတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဧကမေဝ၊ တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ
ကိံပန၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မှု။ အညံ၊ တပါးသည်။ ဟောတိ
ကိံပန၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဧကမေဝ၊ တူသည်
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အထ ဧကတ္ထေ၊ တူသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊
သော်။ ကသ္မာ၊ အဘွဲကြောင့်။ ပုရိမနိဒ္ဓိဋ္ဌ၊ ရှေးသမယ ဝဝတ္ထာန၌ ပြအပ်ပြီး
သောစိတ်ကို။ ပန၊ တဖန်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောပြန်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။
ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ အာစရိယေဟိ၊
တို့သည်။ အာစရိတံ၊ မစိစစ်အပ်။

စောဒနာနုသန္ဓေ။ ။ရှေးဆရာတို့ မစိစစ်လျှင် အရှင်လည်းရှေးဆရာတို့အတူ
လျှစ်လျူ။ ရှုတော့မည် လောဟု စောဒနာကြောင့် အယဗ္ဗနေတ္ထ စသည်ကို
မိန့်သော်....

ပန၊ ထိုသို့ ရှေးဆရာတို့ မစိစစ်သော်လည်း။ ဧတ္ထ စိတ္တဿ ပုနဝစနေ၊ ဤ
ရှေးသမယ ဝဝတ္ထာန၌ ပြအပ်ပြီးသောစိတ်ကို တဖန် ဟောရာ၌။ အယံ၊ ဤ
ဆိုလတံသည်ကား။ ယုတ္တိ၊ အသင့်တည်း။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ရူပါဒီနိ၊ ရူပါရုံအစရှိ
သည်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပညတ္တာ၊ ပညတ်အပ်ကုန်သော။ သူရိယာ
ဒယော၊ နေအစရှိသည်တို့သည်။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ ရူပါဒီဟိ၊
ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့မှ။ အညေ၊ တပါးတို့သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။
တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ သူရိယော၊
နေသည်။ ဥဒေတိ၊ တက်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ တဿ သူရိယဿ၊
ထိုနေ၏။ တေဇသင်္ခါတံ၊ တေဇဟုဆိုအပ်သော။ ရူပမ္ပိ၊ ရူပါရုံသည်လည်း။
ဥဒေတိ၊ တက်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုစ္စမာနေပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ရူပါဒီဟိ၊
ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့မှ။ အညေ၊ တပါးသော။ သူရိယော နာမ၊ နေမည်
သည်။ န အတ္ထိယလော၊ မရှိ၏သို့။ တထာ၊ ထို့ အတူ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နအတ္ထိ၊
မရှိသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ ဖဿာဒယော၊ ဖဿ

အစရှိကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ စိတ္တံ၊ ကို။ (လိုက်)
ပညာပီယတိ၊ ပညတ်အပ်၏။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ ဧတံစိတ္တံ၊ ဤစိတ်
သည်။ ဧတဟိ၊ ထိုဗျာ အစရှိသော တရားတို့မှ။ အညမေဝ၊ တပါးသာ
လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ယသ္မိံ
သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဧကံသေနော၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုစိတ်ဖြစ်သော
အခါ၌။ ဗျာဒီဟိ၊ 'ဗျာအစရှိသည်တို့မှ။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။
တံစိတ္တံ၊ သည်။ အညမေဝ၊ တပါးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိဣဿ
အတ္ထဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒီပနတ္ထံ၊ ယ၊ ပြခြင်းငှာ၊ ဧတံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်
ကို။ ပုန၊ ဖန်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ဥပမာတပါးလည်း။ 'ယသ္မိံ သမယေ ရူပပပတ္တိယာ ဧဝံဘာဝေတိ။
ပ။ ပထဝီ ကသိဏံ တသ္မိံ သမယေ ဖဿော ဟောတိ' တိ၊ အာဒိသု၊ ဤသို့အစ
ရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ဘာဝေန္တန၊ ပွားစေသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်။ ဝေတ္တာပိတေ၊
မှတ်အပ်သော။ သမယေ၊ သမယ၌။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဘာဝေတိ၊
ပွားစေ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ
နာမ ယထာစ၊ ဖြစ်မည်၊ မြော်မည်၏သို့တည်း။ (စကားရှေ့ကိုပေါင်းသည်။)
တေနော ကာရဏေန၊ ကြောင့်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထို ယသ္မိံ သမယေ ရူပပပတ္တိယာ
အစရှိသောပါဠိ၌။ 'ဖဿောဟောတိ၊ ဝေဒနာဟောတိ' တိ၊ ဖဿော
ဟောတိ၊ ဝေဒနာဟောတိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံယထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့။
ဝေတထာ၊ တူ။ 'ယော ဘာဝေတိ သော ဟောတိ' တိ၊ ဟောတိဟူ၍။ န
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝေရံ
ကုသလံ စိတ္တံဥပ္ပန္နံ ဟောတိတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။
စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝေတ္တာပိတေ၊ မှတ်အပ်သော။ သမယေ၊ သမယ၌။ သမယ
ဝေတ္တာပိတံ၊ သမယဖြင့်မှတ်အပ်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ တထာ၊ တူ။ အတ္ထတော၊
သရုပ်အားဖြင့်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်သော်
ကား။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဖဿော၊ သည်။ ဟောတိယထေဝ၊ ဖြစ်၏သို့လျှင်။
ဝေဒနာ၊ သည်။ ဟောတိ ယထေဝ၊ ဖြစ်၏သို့လျှင်။ တထာ၊ တူ။ စိတ္တမ္ပိ၊
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣဿ အတ္ထဿပိ၊ ကိုလည်း။ ဒီပနတ္ထံ၊

ပြခြင်းငှာ၊ ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံပန၊ ဤဆိုလတံသည်ကား။ ဧတ္ထ-စိတ္တဿပုနဝစနေ၊ ဌံ၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အဆုံးအဖြတ်ဘည်း။ ဥဒ္ဓေသဝါရေ၊ ဥဒ္ဓေသဝါရ၌။ သင်္ဂဏနတ္ထံ၊ ပေါင်း၍ယူခြင်းအကျိုးငှာ။ နိဒ္ဓေသဝါရေ၊ နိဒ္ဓေသဝါရ၌လည်း။ ဝိဘဇနတ္ထံ၊ ဝေဘန်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဧတံစိတ္တံ၊ ကို။ ပုန၊ ဖန်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (လိုက်)။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော။ စိတ္တသဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သမယော၊ သမယကို။ ဝဝတ္ထာပိတော၊ မှတ်အပ်၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဝဝတ္ထာပိတော၊ မှတ်အပ်သော။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုသမယ၌။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်ဖဿ အစရှိသောတရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဖဿ အစရှိသောတရားတို့ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ဖဿော ဟောတိဘိ အာဒိ၊ ဖဿောဟောတိ အစရှိသော ဤစကားကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏။ စိတ္တဉ္စာပိ၊ စိတ်သည်လည်း။ တသ္မိံသမယေ၊ ထို စိတ်ဖြင့်မှတ်အပ်သောသမယ၌။ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဿာပိ၊ ထိုစိတ်ကိုလည်း။ သင်္ဂဏနတ္ထံ၊ ပေါင်း၍ ယူခြင်းအကျိုးငှာ။ ဧတံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စ၊ လဒ္ဓ ဒေါသကိုဆိုအံ့။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ဧတသ္မိံစိတ္တေ၊ ဤစိတ်ကို။ အဝုစ္စမာနေ၊ မဟောအပ်သည်ရှိသော်။ ကတမံ တသ္မိံသမယေ စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တံ ဟူ၍။ နိဒ္ဓေသဝါရေ၊ ဌံ။ ဝိဘဇိတံ၊ ဝေဘန်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း သည်။ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မဖြစ်ရာသည်ရှိသော်။ အဿ စိတ္တဿ၊ ဤစိတ်ကို။ ဝိဘဇနံ ယေဝ၊ ဝေဘန်ခြင်းသည်သာလျှင်။ မရိဟာ ယေယျ၊ ယုတ်ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ ယုတ်ရာသောကြောင့်။ တဿ စိတ္တဿ၊ ကို။ နိဒ္ဓေသဝါရေ၊ ဌံ။ ဝိဘဇနတ္ထမ္ပိ၊ ဝေဘန်ခြင်းငှာလည်း။ ဧတံ စိတ္တံ၊ ကို။ ပုန၊ တဖန်။ (လိုက်)။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝါ၊ တနည်းကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ “ဥပ္ပန္နံ ဟောတိတိတ္ထေ၊ ဟူသောဤပုဒ်၌။ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နန္တိ ဧတမ္ပိ၊ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟူသောဤပုဒ်သည်လည်း။ ဒေသနာ သီသမေဝ၊ ဒေသနာ၌ ပဋ္ဌာန ဖြစ်သောစကားသာလျှင်တည်း။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကေမေဝ၊ တပါးတည်းသည်လျှင်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝိစာရိတံ၊ စိစစ်

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

၃၅

အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ စိတ်တပါးတည်းသာလျှင် ဖြစ်သည်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တဥပ္ပန္နန္တိ ဧတ္ထာပိ၊ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နဟူသော ဤပါဌ်၌လည်း။ စိတ္တ မတ္တ မေဝ၊ စိတ်တပါးတည်းမျှကိုလျှင်။ အဂ္ဂဟေတု၊ မယူမူ၍။ ပရော ပဏ္ဏာသ ကုသလ ဓမ္မေဟိ၊ ငါးဆဲ့ငါးပါးသော ကုသိုလ်တရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တတ္ထ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နန္တိ ဝစနေ၊ ၌။ သင်္ခေပတော၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ စိတ္တ စေတသိက ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဂဟေတု၊ ၍။ ဣမ၊ ဤ တသ္မံ သမယေ-အစရှိ သောဝါကျ၌။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ ပတေဒတော၊ ဖြင့်။ ဒဿေတံ၊ ငှား။ ဖဿော ဟောတီတိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၍။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဖဿာဒယော၊ တို့ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗာ ဝိယ၊ ကုန်၏သို့။ စိတ္တမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ၊ ဟောသင့်သည်သာ တည်း။ ဣတိပိ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ကိုလည်း။ ပဏ္ဍိတေန၊ သည်။ ဝဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။

ဓမ္မဒွေသဝါရဈာနင်္ဂရာသိဝဏ္ဏနာ

ယော သဘာဝေါ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သော သဘာဝေါ၊ သည်။ ဝိတက္ကော၊ မည်၏။

သွာယံ ကတ္ထုနိဓ္ဓေသော ပရိယာယ လဒ္ဓေါ ဓမ္မတော အညဿ ကတ္ထုနိဝတ္တန တော။ နိပ္ပရိယာယေ၊ ပန ဘာဝသာနေမေဝ လက္ခတီတိ ဝိတက္ကနံ ဝါ ဝိတက္ကောတိဝုတ္တံ။ အထဝါ ယထာပစ္စယံ ပဝတ္တမာနာနံ ဓမ္မာနံ နတ္ထိ ကာစိ ဝသဝတ္ထိတာတိ ဝသဝတ္ထိဘာဝနိဝါရဏတ္ထံ ဝိတက္ကနံဝါ ဝိတက္ကောတိ ဝုတ္တံ။ တယိဒံ ဝိတက္ကနံ ဤဒိသမိဒန္တိ အာရမ္မဏဿ ပရိကပ္ပနန္တိ အာဟ ဥိဟနန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတီတိ။

ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိတက္ကနံ၊ ကြံခြင်း။ ဝိတက္ကော၊ ကြံခြင်း။ ဥိဟနံ၊ ဤဝတ္ထုကား ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ဤဝတ္ထုကား ဤသို့သဘောရှိ၏ဟု အာရုံကိုကြံခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ သွာယံ-သောအယံ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အာရမ္မဏော၊ ၌။ စိတ္တဿ၊ ကို။ အဘိနိရော ပန လက္ခဏော၊ ရှေးရှုတင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၍။ သောဝိတက္ကော၊ သည်။ အာရမ္မဏော၊ ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဘိနိရောပေဟိ၊ ရှေးရှု တင်တတ်၏။

ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇောတိ၊ တစုံတယောက် မင်းစိုးမပေါက်မရောက်ဘူး
 သော သူသည်။ ရာဇ ဝလ္လဘံ၊ မင်းကျမ်းဝင်သော။ ဉာတိ ဝါ၊ ဆွေမျိုးကို၎င်း။
 မိတ္တံဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၎င်း။ နိဿယ၊ မိ၍။ ရာဇဂေဟံ၊ မင်းအိမ်သို့။
 အာရောဟတိ ယထာ၊ တက်၏သို့။ ဧဝံ-တသ၊ တူ။ ဝိတက္ကံ၊ ကို။ နိဿယ၊ ၍။
 စိတ္တံ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ သို့။ အာရောဟတိ၊ တက်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။
 သော ဝိတက္ကော၊ ကို။ အာရမ္မဏေ စိတ္တဿ အဘိနိရောပန လက္ခဏောတိ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ နာဂသေနတ္ထေရော၊ သည်။
 “အာကောဋ္ဌနလက္ခဏော။ ပ။ ဒဠဗ္ဗော” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဝိတက္ကော၊
 သည်။ အာကောဋ္ဌနလက္ခဏော၊ အာရုံကို အစမှ ခေါက်ခြင်း၊ ရှေးရှုခေါက်
 ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယထာပိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ရာ၏ဟု ကြံအပ်
 သော ဥပမာမည်သည်ကား။ ဘေရိ၊ စည်ကို။ “ဘေရိဝါ”။ အာကောဋ္ဌိတ၊
 ရှေးဦးအစ ခေါက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ပစ္ဆာ၊ ထိုမှနောက်၌။
 အနုရဝတိ ယထာ၊ ကြည်းဟည်၏သို့။ ဝါ၊ သံဆင့် တဖန်မြည်၏သို့။ အနု
 သဒ္ဓါယတိ ယထာ၊ သံဆင့် တဖန် အသံပြု၏သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝ မေဝ
 ခေါ၊ သာလျှင်။ အာကောဋ္ဌနာ ယထာ၊ ရှေးဦးအစ ခေါက်သော အသံ
 ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ ၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ အနုရဝနာ
 ယထာ၊ သံဆင့် တဖန် မြည်၏သို့။ အနု သဒ္ဓါယနာ ယထာ၊ သံဆင့်တဖန်
 အသံပြု၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ ၏။ သွာယံ သောအယံ
 ဝိတက္ကော၊ သည်။ အာဟနန ပရိယာဟနနရသော၊ အာရုံကို အစမှ ခေါက်
 ခြင်း ရှေးရှုခေါက်ခြင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်ခေါက်ခြင်း၊ လှည့်လည်၍ ခေါက်
 ခြင်း၊ ပြန်လှန်၍ ခေါက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။

မူလဒ္ဓိကအဓိပ္ပာယ်။ ။ ရူပ၊ ရူပံ၊ ပထဝီ၊ ပထဝီဟူ၍ ခေါက်နှက်သကဲ့သို့ စိတ်၏
 ဖြစ်ခြင်းကို အာဟနန ပရိယာဟနနဟူ၍ သိအပ်၏။

တသဟိ-တတောဧဝ၊ ထိုသို့အာဟနန ပရိယာဟနန ကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်သာလျှင်။ တေန နာဂသေနတ္ထေရေန၊ သည်။ ဝုစ္စတိ၌ စပ်။ ယောဂါ
 ဝစရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဝိတက္ကောဟတံ၊ ဝိတက်ဖြင့် ရှေးရှုခေါက်သည်
 ကို။ ဝိတက္ကောရိယာဟတံ၊ ဝိတက်ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ခေါက်သည်ကို။ ကရောတိ၊
 ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဤကားနောမတိ။

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

၃၇

ယောဇနာ၌ကား။ ။တေနာတိ ဝိတက္ကေန ဟူ၏။ ၎င်းယောဇနာ အလိုသော်။
တေန၊ ထိုသို့ ရှေးရှု ခေါက်ခြင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ခေါက်ခြင်းရှိသော။ ဤဝိသေ
သနကို “ဝိတက္ကာဟတံ” ဝယ် ဝိတက္က၌စပ်။ “ယထာ ရူပေ အဒိန္နာ ဒါနေ”
ကဲ့သို့တည်း။ တနည်း။ တေန၊ ထိုခေါက်ခြင်းကိစ္စရှိသော ဝိတက်ဖြင့်။ တေနကား
ဝိသေသ။ ဝိတက္ကကားသာမည။ “ဝိနယဿ ဝစနတ္ထကောသလ္လတ္ထံ” ကဲ့သို့တည်း။
ယောဝါဝစရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ဝိတက္ကာဟတံ၊ ကို။ ဝိတက္က ပရိယာ
ဟတံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏ နုတ်၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဤသို့ယောဇနာ။

အာရမ္မဏေ၊ ၌။ စိတ္တဿ၊ ကို။ အာနယန ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်း၊
ငင်ဆွဲခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာ ရှိ၏။ ဝါ၊ ရှေးရှုဆောင်တတ် ငင်ဆွဲ
တတ်သော တရားဟူ၍ ယောဂီ၏ ဉာဏ်အားထင်၏။

☰

တေန သဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိစရတိ၊ သုံးသပ်
တတ်၏။ ဝါ၊ ထိုမှ ဤမှ သွားလာလှည့်လည်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
သော သဘာဝေါ၊ သည်။ ဝိစာရော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။
ဝိစာရဏံ၊ ထိုမှ ဤမှ သွားလာလှည့်လည်ခြင်း။ ဝါ၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်း။
ဝိစာရော၊ ခြင်း။ အနု သဉ္စ ရဏံ၊ အာရုံ၌ အစဉ်မပြတ်သွားလာခြင်း။ ဝါ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ လျှောက်ခြင်း၊ လှည့်ခြင်း။ ဝါ၊ နောက်၌ အဖန်တလဲလဲ
ကျက်စားခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သွာယံ သောအယံ
ဝိစာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏာ နုဗ္ဗေနလက္ခဏော၊ အာရုံကို အဖန်တလဲလဲ
သုံးသပ်ခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာ၊ မှတ်အပ်သော လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊
အာရုံ၌ စိတ်၏သုံးသပ်ခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ
၌။ သဟဇာတာ နုယောဇန ရသော၊ ချင်းတို့ ကိစ္စအားလျော်စွာ ဖြစ်ခြင်း
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြသဖြင့် သဟဇာတ်တရားတို့ကို ယှဉ်စေခြင်းကိစ္စ ရှိ၏။
စိတ္တဿ၊ ကို။ အနုပ္ပဗန္ဓ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ အာရုံ၌ အစဉ်မပြတ် ဖွဲ့ခြင်းလျှင်
ထင်သောအခြင်းအရာ ရှိ၏။ တနည်း။ စိတ္တဿ၊ ၏။ အနုပ္ပဗန္ဓ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊
အာရုံ၌ အစဉ်မပြတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာ ရှိ၏။
စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ နေသံ၊ ထိုဝိတက်၊ ဝိစာရတို့၏။ ကတ္တမိ၊ အချို့ကုန်သော
ပဌမဇ္ဈာန်၊ ပရိတ္တစိတ်တို့၌။ အဝိပ္ပယောဂေါ၊ မကွေမကွာ ယှဉ်ခြင်းသည်။
သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ စေတသော၊ ၏။ ပဌမာဘိနိပါတော၊ ရှေးဦးစွာ
အာရုံ၌ ကျခြင်းဖြစ်သော။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ သြဋ္ဌာရိကဋ္ဌေန၊ ဝိစာရထက်

ရုန့်ရင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ပုဗ္ဗင်္ဂမဋ္ဌေနစ၊ ဝိစာရ၏ ရှေ့သွား၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အဘိနိရောပနဋ္ဌေနစ၊ အာရုံသို့ ရှေးရှုတင်တတ်သော အနက်ကြောင့်၎င်း။ သဏ္ဌာဘိဿာတောဝိယ၊ ထိုးအပ်သောခေါင်းလောင်း၏ ရှေးဦးစွာမြည်သော အသံနှင့်တူသည်။ “သဏ္ဌာဘိဿာတောတိဝါ”။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ခေါင်းလောင်းကို ထိုးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အသံနှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ အဘိဿာတဂ္ဂဟဏေန - စေတ္ထ အဘိဿာတဇော သဒ္ဓေါ ဂဟိ တောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။

အနုပ္ပဗန္ဓော၊ စိတ်ကို အာရုံ၌ အစဉ်မပြတ် ဖွဲ့တတ်သော။ ဝါ၊ အာရုံ၌ စိတ်၏ အစဉ်မပြတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဝိစာရော၊ သည်။ သုခုမဋ္ဌေန၊ ဝိတက်အောက် သိမ်မွေ့ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အနုမဇ္ဇေနသဘာဝဋ္ဌေနစ၊ အာရုံကို အဖန်တလဲလဲ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၎င်း။ သဏ္ဌာနုရဝေါဝိယ၊ ခေါင်းလောင်း၏ နောက်ဆင့်၍မြည် သော အသံနှင့်တူသည်။ ဝါ၊ အဖန်တလဲလဲမြည်သောအသံနှင့်တူသည်။ ဝါ၊ တည်သောအသံနှင့်တူသည်။ ဝါ၊ ညည်းသောအသံနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တေသံ၊ ထိုဝိတက်၊ ဝိစာရ တို့၏။ အယံ ဝိသေသော၊ ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ၏။ “ဣတိစသည် သေသ”။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိတက် ဝိစာရတို့တွင်။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဝိပ္ပာရဝါ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်။ ပဌမုပ္ပတ္တိ ကာလေ၊ လက်မှန် ဖြစ်ရာ ကာလ၌။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ပရိပ္ပန္နနဘူတော၊ တုန်လှုပ် ခြင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ တုန်လှုပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိမိခ၊ ကား။ အာကာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပတိတုကာမဿ၊ ပျံတက်ခြင်းငှာ လိုသော။ ပက္ခိနော၊ ငှက်ကြီး၏။ ပက္ခဝိက္ခေပေါဝိယစ၊ အကောင်ကို ခတ်ခြင်းကဲ့သို့ ၎င်း။ ဝါ၊ အကောင်ကို ခတ်သည်နှင့် တူသည်၎င်း။ ဂန္ဓာနုဗန္ဓစေတသော၊ အနံ့သို့အစဉ်လိုက်သော စိတ်ရှိသော။ ဝါ၊ အနံ့ဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော စိတ်ရှိသော။ “ဂန္ဓာနုဗန္ဓစေတသောတိဝါ”။ ဘမရဿ၊ ပီတုန်း၏။ ပဒုမာ ဘိမုခ ပါတော ဝိယစ၊ ပဒုမာကြာတောသို့ ရှေးရှုကျခြင်းကဲ့သို့၎င်း။ ဝါ၊ ကျခြင်းနှင့်တူသည် ၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိစာရော၊ သည်။ သန္တဝုတ္တိ၊ ငြိမ်သက်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်။

ဟောတိ၊ ဧ၊ စိတ္တဿ၊ ဧ၊ နာတိပရိပ္ပန္နန ဘာဝေါ၊ မတုန်လှုပ်လွန်းသကဲ့သို့
ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ၊ တေုန်လှုပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊
ကိမိဝ၊ ကာ၊ အာကာယေ၊ ဤ၊ ဥပ္ပတိတဿ၊ ပျံ့တက်ပြီးသော။ ပက္ခိနော၊ ဧ၊
ပက္ခပ္ပသာရဏံ ဝိယစ၊ အတောင်ကို တန်းခြင်းကဲ့သို့၎င်း။ ဝါ၊ အတောင်ကို
တန်းသည်နှင့် တူသည်၎င်း။ ပဒုမာဘိမုခပတိတဿ၊ ပဒုမာကြာတောသို့
ရှေးရှုကျပြီးသော။ ဘမရဿ၊ ဧ၊ ပဒုမဿ၊ ဧ၊ ဥပရိဘာဂေ၊ အထက်အဘို့၌။
ပရိပ္ပမနံ ဝိယစ၊ ဘေးရန် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို စုံစမ်းခြင်းငှာ ဝဲရစ်ခြင်းကဲ့သို့
၎င်း။ ဝါ၊ ဝဲရစ်သည်နှင့်တူသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဧ၊ ဣတိ၊ သို့။ နေသံ၊ တို့၏။
အယမ္ပိ ဝိသေသော၊ ဤသို့သော အထူးကိုလည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဧ၊ (ဣတိ-စသည်
သေသ)။

ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဒုကနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၌။ “အာကာ
ယေန၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော။ မဟာ သက္ကဏဿ၊ ငှက်ကြီး၏။
ဥတောဟိ ပက္ခေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါတံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီး၍။ ပက္ခေ၊ တို့ကို။
သန္နိသီဒါပေတွာ၊ နစ်စေ၍။ ဝါ၊ ငြိမ်သက်စွာနေစေ၍။ ဂမနံ ဝိယ၊ ပျံ့ခြင်း
ကဲ့သို့။ အာရမ္မဏေ၊ ဤ၊ စေတသော၊ ကို။ အဘိနိရောပန ဘာဝေန၊ ရှေးရှု
တက်စေသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော။ ဝိတက္ကော၊ ကို။
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဧ၊ (ထည့်)။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ၊ သော ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဧကဂ္ဂေါ၊
တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အပ္ပေတိ-အာရမ္မဏံ အနုပဝိ
သိတွာ ဝိယ ပဝတ္တတိ၊ အာရုံသို့ ဝင်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဝါတဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ လေကို
ယူခြင်းငှာ။ ပက္ခေ၊ တို့ကို။ ဖန္ဒာပယမာနဿ၊ တုန်လှုပ်စေလျက်။ ဝါ၊
ခတ်လျက်။ ဂမနံ ဝိယ၊ ပျံ့ခြင်းကဲ့သို့။ အနုမဇ္ဇေန သဘာဝေန၊ ဆင်ခြင်
သုံးသပ်ခြင်း သဘောဖြင့်။ ပဝတ္ထော၊ သော။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဧ၊
ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ၊ သော ဝိစာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ အနုမဇ္ဇေတိ၊ အဖန်
တလဲလဲ သုံးသပ်တတ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။
ဥပစာရေဝါ၊ ဥပစာရ၌၎င်း။ အပ္ပနာယံဝါ၊ အပ္ပနာ၌၎င်း။ (ထည့်)။ အနုပ္ပ
ဗန္ဓနေန၊ ရှေ့နောက် အစဉ်အားဖြင့်။ ပဝတ္ထိယံ၊ ဖြစ်ခြင်း၌။ အတိဝိယ၊
အလွန်လျှင်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ နေသံ၊ ထိုဝိတက်၊ ဝိစာရ

တို့၏။ သောဝိသေသော၊ ထိုအထူးသည်။ ပဌမ ဒုတိယဇ္ဈာနေသု၊ ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန်တို့၌။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနိပ္ပာယတ္ထ။ ။ဝိတက္ကဿ ဝိသေသော အဘိနိရောပနာကာရော ဩဠာရိ ကတ္တာ ပဌမဇ္ဈာနေ ပါကဋ္ဌော ဟောတိ။ တဒဟာဝတော ပဉ္စကနယေ ဒုတိယဇ္ဈာနေ ဝိစာရဿ ဝိသေသော အနုမဇ္ဇနာကာရော ပါကဋ္ဌော ဟောတိ။

အပိစ၊ တနည်းလည်း။ မလဂ္ဂဟိတံ၊ အညစ် အကြေး ကပ်သော။ ကံသ ဘာဇနံ၊ ကြေးခွက်ကို။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်ဘဘက်ဖြင့်။ ဒဠ္ဋဂဟေတွာ၊ မြဲစွာကိုင်၍။ ဣဘရေန ဟတ္ထေန၊ ဤမှတပါးသော လက်ဖြင့်။ စုဏ္ဏတေလ ဝါလဏ္ဍုပဂေန၊ ဆပ်ပြာမှန်၊ ဆီဆွတ်စ တပ်အပ်သော ဆိတ်မွေး စသည်ဖြင့် ပြုအပ်သော သားမြီးတပွတ်ဖြင့်။ ပရိမဇ္ဇန္တဿ၊ ပွတ်သသ္မ၏။ ဒဠ္ဋဂ္ဂဟဏ ဟတ္ထောဝိယ၊ မြဲစွာကိုင်သော လက်ကဲ့သို့။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ ဒဠ္ဋဗ္ဗော၊ ၏။ တနည်းကား။ ဝိတက္ကော၊သည်။ ဒဠ္ဋဂ္ဂဟဏ ဟတ္ထော၊မြဲစွာကိုင်သောလက်နှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိမဇ္ဇေန ဟတ္ထော ဝိယ၊ ပွတ်သော လက်ကဲ့သို့။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဠ္ဋဗ္ဗော၊၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဒဏ္ဍပုဟာရေန၊ တုတ်ခတ် သဖြင့်။ စက္ကံ၊ ကို။ ဘမယိတွာ၊ လည်စေ၍။ ဘာဇနံ၊ အိုးကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုးထိန်း၏။ ဥပ္ပိဋ္ဌေန ဟတ္ထော ဝိယ၊ မြေစိုင်ကို နှိပ်သော လက်ကဲ့သို့။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ ဒဠ္ဋဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတောဝိတောစ၊ ဤမှ ဤမှသည်။ သဉ္ဇရဏ ဟတ္ထော ဝိယ၊ မြေစိုင်ကို လှည့်လည်သုံးသပ် သော လက်ကဲ့သို့။ ဝိစာရော၊ကို။ ဒဠ္ဋဗ္ဗော၊၏။ တထာ၊ထိုမှတပါး။ မဏ္ဍလံ၊ တစုံတခုသော အရေးဝန်းကို။ ကရောန္တဿ၊ ၏။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ သန္နိရုဇ္ဈိတွာ၊ စိုက်နှံ့၍။ “သန္နိရုဇ္ဈိတွာ-သန္နိရုမ္ဘိတွာဝါတိ”။ ဌိတ ကဏ္ဍကော ဝိယ၊ တည်သော တံသင်းကဲ့သို့။ အဘိနိရောပနော၊ စိတ်ကို အာရုံသို့ ရှေးရှုတင် တတ်သော။ ဝိတက္ကော၊ ကို။ ဒဠ္ဋဗ္ဗော၊ ၏။ ဗဟိ၊ ၌။ ပရိဗ္ဗမန ကဏ္ဍကော ဝိယ၊ ပတ်ပတ်လည်သော တံသင်းကဲ့သို့။ အနုမဇ္ဇန္တော၊ အာရုံကို သုံးသပ် တတ်သော။ “အနုမဇ္ဇမာနော-အနုမဇ္ဇနောဝါတိ”။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဠ္ဋဗ္ဗော၊ ၏။

ပိနယတိ တပေတိ၊ နှစ်သက်စေတတ်၏။ ဝါ၊ ပိနယတိ ဝဇ္ဇေတိ၊ပွားစေ တတ်၏။ ဣတိတဿ၊ ကြောင့်။ ပီတိ၊ မည်၏။ သာ၊ ထိုပီတိသည်။ သမ္ပိယာ

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

၄၁

ယနလက္ခဏာ-ပရိတုဿနလက္ခဏာ၊ နှစ်သက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဇာယ
 စိတ္တ ပီနန ရသာ၊ ကိုယ်၊စိတ်ကို ပွားစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဖရဏ
 ရသာ၊ မွန်မြတ်သော စိတ္တဇရုပ်တို့ဖြင့် ကိုယ်ကယကို နှံ့စေခြင်း ကိစ္စရှိ၏။
 သြဒဂျ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ တက်ကြွသော ကိုယ်၊ စိတ်၏ အဖြစ်ဟူ၍ ဉာဏ်အား
 ရှေးရှု ထင်တတ်၏။ ပန၊ လက္ခဏာ-စသည်မှတစ်ပါး ဘေးကို ဆိုအံ့။ သာ
 သော ပီတိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာ-စသည်နှင့် ပြည့်စုံသော ဤပီတိ
 သည်။ ခုဒ္ဒကာပီတိ၊ ၎င်း။ “ခုဒ္ဒိကာပီတိဝါ”။ ခဏိကာပီတိ၊ ၎င်း။ သြက္ကန္တိ
 ကာပီတိ၊ ၎င်း။ ဥဗ္ဗေဂါပီတိ၊ ၎င်း။ ဖရဏာပီတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဣမိနာ
 ပဘောဒေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဝိဓော သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

☞

တတ္ထ၊ တို့တွင်း။ ခုဒ္ဒကာ ပီတိ၊ သည်။ သရီရေ၊ ခြံ။ လောမ ဟံသမတ္ထမေဝ၊
 ကိုသာလျှင်။ ကာတုံ၊ ဌာ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ ပုန၊ ဖန်။ နဥပုဇ္ဇတိ၊ ခဏိကာ
 ပီတိကဲ့သို့ အကြိမ်ကြိမ်မဖြစ်။ (ကန့်)။ ခဏိကာ ပီတိ၊ သည်။ ခဏေ ခဏောဉ္စ။
 ဝိဇ္ဇေပုပ္ပါဒ သဒိသာ၊ လျှပ်စစ်ပြက်သည်နှင့် တူသည်ဖြစ်၍။ ဗဟုလံ၊ အဖန်
 များစွာ။ (ထည့်)။ ဟောတိ၊ ၏။ သြက္ကန္တိကာပီတိ၊ သည်။ ဝိစိ၊ လှိုင်းတံပိုး
 သည်။ သမုဒ္ဒတီရံ၊ သမုဒြာကမ်းသို့။ သြက္ကမိတ္တာ သြက္ကမိတ္တာ၊ သက်၍၊
 သက်၍။ ဘိဇ္ဇတိ ဝိယ၊ ပျက်၏သို့။ ကာယံ၊ သို့။ သြက္ကမိတ္တာ သြက္ကမိတ္တာ၍။
 ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥဗ္ဗေဂါ ပီတိ၊ သည်။ ဗလဝတိ၊ သန်သော အားရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ကာယံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓဂုံ၊ အထက်သို့ ပျံတက်သည်ကို။ ဣတ္တာ၊ ၍။
 အာကာသေ၊ ခြံ။ လင်္ခာပနပုမာဏပုတ္တာ၊ လေဟုတ်သော ငှက်ပျံကဲ့သို့ ခုန်လွှား
 ပျံတက်စေခြင်း အတိုင်းအရှည်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ တံဝစနံ၊
 သည်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပုဏ္ဏဝလ္လိက ဝ သိ မဟာတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ ပုဏ္ဏမ
 ဒိဝသေ၊ ခြံ။ စေတိယဂံဏံ၊ ပုဏ္ဏဝလ္လိကကျောင်းရှိ စေတီအပြင်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။
 စန္ဒာလောကံ၊ လရောင်လင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ မဟာစေတိယာ ဘိမုခေါ၊
 မဟာစေတီသို့ ရှေးရှုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဣမာယ ဝေလာယ၊ ခြံ။ စတသော၊
 ကုန်သော။ ပရိသာ၊ တို့သည်။ မဟာစေတိယံ၊ ကို။ ဝန္တန္တိဝတ၊ ရှိခိုးကုန်လိမ့်
 တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံအောက်မေ့၍။ ပကတိယာ ဒိဋ္ဌာရမ္မဏဝသေန၊
 ပြကတေအားဖြင့် ရှေးကာလက မဟာစေတီ၌ မြင်ဘူး ယူဘူးသော အာရုံ၏
 အစွမ်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင် အာရုံရှိသော။ ဥဗ္ဗေဂါပီတိ၊ ကို။

“ဥဗ္ဗေကံ ပိတိံ ဝါ”။ ဥပ္ပဂါဒေတွာ၊ ဤ။ သုခာတလေ၊ နယ်ပတေ ကျံသော
စေတိပြင်၌။ ပတတစိတြဂေဏ္ဍကောဝိယ၊ ပေါက်သည်ဖြစ်၍ ညက်ညက်
ပြိုင်ပြိုင် လိမ့်သွားသော ဆန်းကြယ်သော အိန်ကျင်ကဲ့သို့။ “ပဟဋ္ဌစိတြ
ဂေဏ္ဍကောဝိယဝါ”။ အာကာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍။ မဟာစေတိ
ယဂံဇာဏ ယေဝါဌိသာလျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။

တထာ၊ ဟိ။ ဂိရိ ကဏ္ဍက ဝိဟာရဿ၊ ၏။ ဥပနိဿယေ၊ ဆွမ်းမှီရာ
ဖြစ်သော။ ဝတ္ထဂါလက ဂါမေ၊ ၌။ “ဝတ္ထကာလက ဂါမေတိဝါ”။ ကော၊
သော။ ကုလဒိဘာပိ၊ အမျိုးသွီးသည်လည်း။ ဗလဝ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာယ၊ အားရှိ
သော ဘုရားဂုဏ်လျှင်အာရုံရှိသော။ ဥဗ္ဗေဂါ ပိတိယာ၊ ဖြင့်။ “ဥဗ္ဗေဂါယပိတိ
ယာတိဝါ”။ အာကာသေ၊ ၌။ လဗေသိ၊ ပျံသွားတူးပြီ။ တဿာ၊ ထိုအမျိုးသွီး
၏။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ သာယံ၊ ၌။ ဓမ္မသဝနတ္တာယ၊ ဌာ။ ဝိဟာရံ၊ သို့။
ဂစ္ဆန္တ၊ သွားကုန်လတ်သော်။ “အဗ္ဗေချစ်သွီး။ တံ၊ သည်။ ဂရုဘာရာကိုယ်
မအားသည်ဖြစ်၍။ အကာလေ၊ အခါ မဟုတ်သည်၌။ ဝိစရိဌာ၊ သွားလင်းခြင်း
ဌာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ တုယံ၊ ၏။
ပတ္တိ၊ အဘို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သောဿာမ၊ နာခွဲကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့
မှာ၍။ အဂမံသုကိရ၊ သွားကြကုန်သတတ်။ “သ၊ ထိုအိမ်စောင့်သွီးငယ်သည်။
ဂန္တုကာမာပိ၊ သွားလိုသော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုမိ၊ ဘတို့၏။ ဝဇနံ၊ ကို။ ပဋိ
ဗာဟိတံ၊ ပယ်ခြင်းဌာ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်ကောင်းရကား။ ဃရေ၊ ၌။
ဩဟိသိတွာ၊ ကျန်ရစ်၍။ ဃရဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌတွာ၊ ရပ်လျက်။
စန္ဒာသောကေန၊ လရောင်ဖြင့်။ ဂိရိ ကဏ္ဍကေ၊ ကျောင်း၌။ အာကာသ
စေတိယဂံဇာ၊ တောင်ထွဋ်၌တည်သော စေတီပြင်ကို။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋ္ဌိကာန္တိ-ပဗ္ဗတသီခရေ ကတ စေတိယံ အာကာသစေတိယန္တိ ဝုတ္တံ၊ မိန့်၏။
ဩလောကေန္တိ၊ စိုက်စိုက်ကြည့်လတ်သော်။ စေတိယဿ၊ အား။ ဒီပ ပူဇံ၊
ဆီမီးပူဇော်သည်ကို။ အဒ္ဓဿ၊ ၏။ စတသော၊ ကုန်သော။ ပရိသ၊ တို့ကို
တို့သည်။ မာလာဂန္ဓာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စေတိယပူဇံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊
ကို။ ကရောန္တိယော စ၊ ပြုသည် တို့ကိုလည်း။ အဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။

ဂဏသဇ္ဈာယသဒ္ဓဉ္စ၊ ဂိုဏ်းသရဇ္ဈာယသံကိုလည်း။ အသောသိ၊ ဧ၊ အထ၊
 ထိုရောကာလ ထိုခဏ၌။ ယေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ ဧဝ
 ရူပေ၊ သော။ စေတိယင်္ဂဏေ၊ ၌။ အနုသဉ္စရိတံစ၊ လင်္ကျာရစ်လှည့်ခြင်းငှာ၎င်း။
 ဧဝရူပံ၊ သော။ မဓုရဓမ္မကထံ၊ သာယာသော တရားစကားကို။ သော၊ တံစ၊
 ငှာ၎င်း။ လတန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤသသ္မတို့သည်။ ခညာဝတ၊ ဘုန်းရှိပေ
 ကုန်စွာ ဩော်။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြည်ညိုဆွတ်ဆွတ် နှလုံးညွတ်၍။ မုတ္တရာသိ
 သဒိသံ၊ ပုလဲပုံစနှင့်တူသော။ စေတိယံ၊ ကို။ ပဿန္တိယာ ဧဝ၊ သဒ္ဓါခွက်ခွက်
 ကြွတက်စိတ်ရှိ ပီတိရွှမ်းပြည့် ကြည့်စဉ်ပင်လျှင်။ အဿာ၊ ထိုသတို့သွီးငယ်
 အား။ ဥဗ္ဗေဂါ ပီတိ၊ သည်။ ဥဒပါဒါ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း။ သာ၊ ထိုသတို့သွီး
 သည်။ အာကာသေန၊ ဖြင့်။ လဿိတော၊ ပျံတက်၍။ မာတာပိတုနံ၊ တို့၏။
 ပုရိမတရံယေဝ၊ ရှေးဦးစွာပင်လျှင်။ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။
 စေတိယင်္ဂဏေ၊ ၌။ ဩရုယ၊ သက်၍။ စေတိယံ၊ စေတိတော်ကို။ ဝန္တိတော၊
 ရှိခိုး၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏမာနာ၊ လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ဧ၊ အထ၊ ထိုနေ့ကမှ။
 နံ၊ ထိုသွီးငယ်ကို မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ အာဂန္ဓာ၊ ရှိ။ “အမ္မ၊ ချစ်သွီး။
 တံ၊ သင်သည်။ ကလရေန မဂ္ဂေန၊ အဘယ်ခရီးဖြင့်။ အာဂတော၊ လာသည်။
 အသိ၊ ဖြစ်သနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ မေးကုန်၏။ သာ၊ ထိုသတို့
 သမီးသည်။ အမ္မာတာတာ၊ အိုမိခင်၊ ဘခင်တို့။ (အာလုပ်ထည့်)။ အာကာ
 သေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမ္မိ၊ ဧ၊ မဂ္ဂေန၊ မြေခရီး
 ဖြင့်။ အာဂတော၊ လာသည်။ န အမ္မိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ဆိုပြန်
 လတ်သော်။ “အမ္မ၊ သွီး။ အာကာသေန နာမ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် မည်သည်။
 ခိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာသခင်တို့ သည်သာလျှင်။ သဉ္စရန္တိ၊ သွားလာနိုင်ကုန်၏။
 တံ၊ သင်သည်။ ကထံ၊ သို့။ အာဂတော၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် လာနိုင်မည်
 နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ မိ၊ ဘတို့ ဆိုလတ်သော်။ “စန္ဒာလောကေန၊
 လရောင်ဖြင့်။ စေတိယံ၊ ကို။ ဩလောကေန္တိယာ၊ ကြည့်လျက်။ ဌိတာယ၊
 ရပ်စဉ်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာ၊ သော။ ဗလဝပီတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်လတ်သတည်း။ အထ၊ ထိုသို့ပီတိ ဖြစ်လတ်သော်။ အဟံ၊ ငါသည်။
 အတ္တနောမိမိန္၊ ဌိတဘာဝံ၊ ကို။ နေဝ အညာသိ၊ မသိလိုက်။ နိသိန္နဘာဝံ၊
 ထိုင်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ န အညာသိ၊ လိုက်။ ဗန၊ စင်စစ်သော်ကား။

၂၅

ဂဟိဘနိမိတ္တနေဝ၊ စေတီတော်ကို ရှိခိုးခြင်း တရားကိုနာခြင်းကို ရည်၍
ညောဝတိမေ-စသည်ဖြင့် ယူအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်နိမိတ်ကြောင့်သာလျှင်။
ဝါ၊ စေတီတော်ကိုရှိခိုးခြင်း၊ တရားတော်ကို နာခြင်းကိုရည်၍ ညောဝတိမေ-
စသည်ဖြင့် ယူအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်နိမိတ်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊
နှင်း။ သဟ၊ ကွ။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ လဗ္ဗိတွာ၊ ချီ။ စေတိယဂ်ဏေ၊ ဌ။
ပဘိဠိတာ၊ တည်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဧဝံသို့။
ဥဗ္ဗေဂါပိတိ၊ သည်။ အာကာသေ၊ ဌ။ လဗ္ဗံပနပ္ပမာဏာ၊ လေဟုတ်သော
ဂွမ်းပုံကဲ့သို့ ခုန်လွှား ပျံတက်စေခြင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဖရဏာပိတိယာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာယ၊ သော်။ သကုလ
သရီရံ၊ သည်။ ဓမ္မိတွာ၊ မှတ်၍။ (ဖရိတွာတိဝါ၊ နှံ့၍)။ ပူရိတဝတ္ထိဝိယ၊ လေပြည့်
စေအပ်သော ငါးစည်ပေါင်းသို့၎င်း။ မဟတာ၊ သည်းစွာသော။ ဥဒကော
သေန၊ တလည်မြစ်လောင်း တောင်ကျချောင်း ရေအယဉ်သည်။ ပက္ခန္ဓပဗ္ဗတ
ကုစ္ဆိဝိယစ၊ စီးဝင်သော တောင်ဝှမ်း ကဲ့သို့၎င်း။ အနုပရိပ္ပုရံ၊ အစဉ်မပြတ်
ထက်ဝန်းကျင်မှ တွေ့နံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မူလဒ္ဓိကာအဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ဥဗ္ဗေဂါပိတိသည် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်စေနိုင်
သော အာနုဘော်ရှိ၍ ဖရဏာပိတိထက်ပင် ပဏိတတရ ဖြစ်လေအံ့လောဟု
စောကြောရာသောကြောင့်။ “ဥဗ္ဗေဂတော ဖရဏာ နိစ္စလတ္တာ စိရဋ္ဌိတိကတ္တာစ
ပဏိတတရာ” မိန့်သော်....

ပန၊ ဆက်။ ပဉ္စဝိဓာ၊ သော။ သာ သော ပိတိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သဘော
ရှိသော ဤပိတိသည်။ ဂဗ္ဘံ၊ ပဿဒ္ဓိ၏ တည်ရာတိုက်ကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူလျက်။
ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်လျက်။ တနည်း။ ပဿဒ္ဓိယာ၊ ၏။
နိမိတ္တဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဂဗ္ဘံ၊ ပဿဒ္ဓိဟူသောကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူသည်ဖြစ်၍။
ပရိပါစန ဝသေန၊ ရင့်စေသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပရိပါကံ၊ ကိုယ်ဝန်ရင့်ခြင်းသို့။
ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်လက်သော်။ ကာယပဿဒ္ဓိဉ္စ၊ ကို၎င်း။ စိတ္တပဿဒ္ဓိဉ္စ၊ ကို၎င်း။
ဒုဝိဓံ၊ သော။ ပဿဒ္ဓိံ၊ ကို။ ပရိပ္ပုရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ “ပဿဒ္ဓိဟူသော
သားဖွားသည်ဟူလို” ပဿဒ္ဓိသည်။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ၍။ ပရိပါကံ၊
သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သော်။ ကာယိကဉ္စ၊ ကာယိကလည်းဖြစ်သော။ စေတသိကဉ္စ၊

စေတသိကလည်းဖြစ်သော။ ဒုဝိဓမ္မိ၊ သော။ သုခံ၊ ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ၏။
 “ပဿဒ္ဓိဟူသော မိခင်က သုခဟူသောသား ဖွားပြန်သည် ဟူလို”။ သုခံ၊
 သည်။ ဂဗ္ဘံ၊ ကို။ ဂဏန္တံ၊ ဖြစ်၍။ ပရိပါကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သော်။ ခဏိက
 သမာဓိံ၊ ခဏိကသမာဓိသည်း ဖြစ်သော။ ဥပစာရသမာဓိံ၊ ဥပစာရသမာဓိ
 လည်း ဖြစ်သော။ အပ္ပနာသမာဓိံ၊ အပ္ပနာသမာဓိလည်းဖြစ်သော။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ တိဝိဓံ၊ သော။ သမာဓိံ၊ ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ၏။

ပီတိ၏ သားကား ပဿဒ္ဓိ၊ ပဿဒ္ဓိ၏ သားကား သုခ၊
 သုခ၏ သားကား သမာဓိဖြစ်၍ မြစ်ရပြီ ဟူလို။

တာသု၊ တို့တွင်။ အပ္ပနာသမာဓိ ပူရိကံ၊ အပ္ပနာသမာဓိကို ပြည့်စေတတ်သော
 ပီတိကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးကုန်သော။ ခဏိကော
 ပစာရ သမာဓိ ပူရိကာ၊ ခဏိကသမာဓိ၊ ဥပစာရသမာဓိကို ပြည့်စေတတ်ကုန်
 သော။ (ထည့်)။ ဒွေဝိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောပီတိတို့သည်လည်း။ ဣမ၊ ဤငွေမ
 မဟာကုသိုလ်စိတ်၌။ ယုဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏။ ။အဘယံကြောင့် အပ္ပနာ
 သမာဓိ ပူရိကကိုသားရသနည်း စောဒနာကြောင့်။

မူလဒ္ဓိကာအဓိပ္ပာယ်။ ။အပ္ပနာ သမ္ပယုတ္တာဝ ပီတိ အပ္ပနာ သမာဓိပူရိကာတိ
 ကတွာ သာ ဌပိတာ။

ယံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ကရဇ ကာယဉ္စ၊ ကရဇကာယကို၎င်း။ သမ္ပယုတ္တ
 ဓမ္မေစ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို၎င်း။ သုခယတိ၊ ချမ်းသာ စေတတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သုခံ၊ မည်၏။ တနည်း။ ယံ ဓမ္မ
 ဇာတံ၊ သည်။ ပုဂ္ဂလံ၊ မိမိ၏ဖြစ်ရာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုခယတိ၊ ချမ်းသာစေတတ်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သုခံ၊ မည်၏။ ယဿ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုဖြစ်ရာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သုခိတံ၊ ဖြစ်သော
 ချမ်းသာရှိသည်ကို။ ဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို။ ကရေတိ၊ ပြုတတ်
 ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ “ယသုပ္ပဇ္ဇတိ၊ တံ သုခိတံ ကရေတိတိ အတ္ထော” ဟူသော
 အတွင်းကို မြော်၍၊ “သုခယတိ သုခိတံ ကရေတိတိ သုခံ” ဟူသော အတ္ထ၌
 ဓာတုရူပေ နာမသွာ ကာယောစ- ဟူသောသုတ်ဖြင့် ကယစစည်းသက်၍

ပြီးကောင်းသော ဓာတ်ဟု မမှတ်လင့်။ ဓာတူဟိ ဣဏယဏာပေဏာပယ
ကာရိတာနိ ဟေတွတ္ထေ-ဟူသော သုတ်ဖြင့် ကာရိကဏယ ပစ္စည်းသက်၍
ပြီးကောင်းသော ဟေတုကတ္တုသမာဓန ဟူ၍မှတ်။

သဒ္ဓနိတိ။ ။ သုခ ဒုက္ခ-တ ကြိယာယံ။ တ ကြိယာတိ သုခ ဒုက္ခာနံ ဝေဒနာနံ
ကြိယာ။ သုခနံ ဒုက္ခနန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ သုခတိ။ ဒုက္ခတိ။ ဧကယောဇန
ဋ္ဌိယောဇန မတ္တန္တိ အဒ္ဓါနံ ဂတဿဝါ ယောကုပ္ပတိ ဂတ္တာနိ ဒုက္ခန္တိ။ သုခ
ယတိတိ သုခံ။ ယသုပ္ပဇ္ဇတိ။ တံ သုခိတံ ကရောတိတိ အတ္ထော။ သေနယော
ဒုက္ခန္တိ ဧတ္တောပိ။ အတ္တာနံ သုခေတိ ဝိဇ္ဇေတိ။

သစေစ ကိမ္ဘိစိ ကာလေ၊ မရဏံ ဓေ ပုရေသိယာ။
ပုတ္တေစ ဓေ ပပုတ္တေစ၊ သုခါပေယျမဟောသဓောတိ။

ကိုရှု၍ သုခတိ ဒုက္ခတိတို့ကား သုဒ္ဓ။ သုခယတိ ဒုက္ခယတိကား ဟေတုကတ္တုဟု
မှတ်ရာသည်။ သုခ, ဒုက္ခ-တ ကြိယာယံကိုလည်း ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းကို
ပြုခြင်းဟု ခုတ်ယာတပွဲရိသ်ကြ၍ သကမ္မကဓာတ်ကို စင်စေလို၍၊ တကြိယာတိ
သုခဒုက္ခာနံ ဝေဒနာနံ ကြိယာ။ သုခနံ ဒုက္ခနန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိဟု ဘွင်းပြန်
သည်မှတ်။

ဝါ၊ ကား။ ယံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ကာယစိတ္တာဗာဓံ၊ ကိုယ်၏ ကျင်နာခြင်း၊
မိတ်၏ ကျင်နာခြင်းကို။ ဝါ၊ ကိုယ်၏ အနာ၊ စိတ်၏ အနာကို။ သုဋ္ဌ၊
ကောင်းစွာ။ ခါဒတိစ၊ ခဲလည်းခဲတတ်၏။ ခဏတိစ၊ တူးလည်း တူးဖြိုဖျက်ဆီး
တတ်၏။ ဣဘိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သုခံ၊ မည်၏။ တေ၊
ဤသုခဟူသော အမည်သည်။ သောမနဿဝေဒနာယ၊ ၏။ နာမံ၊ တည်း။
တဿ သုခဿ၊ ၏။ လက္ခဏာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒနာပဒေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊
လျှင်။ ဝေဒိတဉ္စာနိ၊ ကုန်၏။

အပရော၊ တပါးသော။ နယော၊ နည်းကို။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအံ့။ သုခံ၊ သည်။
သာတလက္ခဏံ၊ တံ သမင်္ဂီပုဂ္ဂလ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မတို့ကို မိမိ၌ သာယာစေတတ်
သော တဆူးလျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။

နန္တနှင့် အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဣဋ္ဌသဘာဝတ္တာ တံ သမင်္ဂီ ပုဂ္ဂလံ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ ဝါ
အတ္တနိ သာဒယတိတိ သာတံ၊ ဒကာရဿ တကာရံ ကတ္တာ သာတံ လက္ခဏံ
တေသာတိသာတ လက္ခဏံ၊ အဝိညာတ ဝိညာတအားဖြင့် လက္ခ၊ လက္ခဏကိုယူ။

တနည်း။ သာယာစေတတ်သည်၏ အဖြစ်လျှင် မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။ (ဘာဝပ္ပဋ္ဌာန ကတ္တုသာဓနယူ)။ တနည်း။ တံ သမဂ္ဂိပုဂ္ဂလ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မတို့ကို မိမိ၌ သာယာစေတတ်သော တရားဟု မှတ်အပ်၏။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဗြူဟန ရသံ၊ ပွားစေခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ အနုဂ္ဂဟဏ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာရုံကို အဖန်ဖန်ယူခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ သမ္ပယုတ် တရားတို့အား ကျေးဇူး ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သော အခြင်း အရာရှိ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ဒုက္ခံ ဝိယ အဝိဿဇ္ဇေတွာ အဒုက္ခ မသုခါ ဝိယ အနုဇ္ဈ၊ ပေက္ခိတွာ အနု အနု ဂဏှနံ ဥပကာရိတာ ဝါအနုဂ္ဂဟော။

စ၊ ဆက်။ နေသံ ပီတိ သုခါနံ၊ တို့၏။ ကတ္ထစိ ပဌမဇ္ဈာနာဒိကေ၊ ၌။ အင်္ဂိပု ယောဂေ၊သည်။ သတိပါသော်လည်း။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏ ပဋိလာဘတုဋ္ဌိ၊ ဣဋ္ဌာရုံကို ရခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ပီတိ၊ မည်၏။ ပဋိလဒ္ဓ ရသာနုဘဝနံ၊ ရအပ်ပြီးသော အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းသည်။ သုခံ၊ မည်၏။ “ဤနှစ်ပုဒ်ဖြင့် သဘောအားဖြင့် ပီတိ၊ သုခတို့ကို ဝေဘန်ပြ သတည်း”။ ယတ္ထ၊ အကြင် စိတ္တပ္ပါဒ်၌။ ပီတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပီတိရှိသော စိတ္တပ္ပါဒ်၌။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ “ဤပါဌ်ဖြင့် ပီတိ၏ သုခနှင့် အစွန္တသံယောဂကိုဆို၏”။ ယတ္ထ၊ ၌။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ နိယမတော၊ ဖြင့်။ ပီတိ၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။

မှတ်ချက်။ ။ဤပါဌ်ဖြင့် သုခ၏ ပီတိနှင့် အနုစွန္တ သံယောဂကို ဆိုသတည်း။ ထို့ကြောင့် အစွန္တာနုစွန္တ သံယောဂအားဖြင့် ပီတိသုခတို့၏ ဝိသေသကို ပြသတည်း။

ပီတိ၊ ကို။ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ဂဟိတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာအဖြစ်ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ သုခံ၊ ကို။ ဝေဒနာက္ခန္ဓသင်္ဂဟိတံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၏ အဖြစ်ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ ဂိမ္မကာလေ၊ ပူသောဇွန်ကာလ၌။ (ထည့်)။ ကန္တာရ ခိန္နဿ၊ ခရီးခဲသို့သွား ခြင်းကြောင့် ပင်ပန်းသသူအား။ ဝနန္တောဒကသဝနဒဿနေသု၊ တောအုပ် အရိပ်ရှိ၏ ရေရှိ၏ ဟူသော စကားကို ကြားသောအခါ မြင်သောအခါတို့၌။ ပီတိ၊ကို။ ဒဠဗ္ဗာဝိယ၊ကဲ့သို့။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏပီတိလာဘ ကာလေ၊၌။ ဒဠဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝနန္တောယာ ပဝေသန ဥဒကပရိဘောဂေသု၊ တောရိပ်သို့ ဝင်သောအခါ ရေကို

သုံးဆောင်သောအခါတို့၌။ သုခံ၊ ကိ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပဋိလဒ္ဓ ရသေန
ဘာနကာလေ၊ ဌ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ နေသံ၊ ဟို့၏။ ဝိသေသော၊ ကိ။
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဧ။ “ဣဘိ-စသည် သေသ” ။

ဟိ-တံပါကဋ္ဌံ ကံရောမိ၊ အံ။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟာကန္တာရမဂ္ဂံ၊ ရှည်
စွာသောခရီးခဲသို့။ ပဋိပန္နော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သမ္ပ ပရေတော၊ နေပူ
နိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ တသိတော၊ အစာမွတ်သည်ဖြစ်၍။ ပိပါသိတော၊
ရေသိပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်၌။ ပုရိသံ၊ ကိ။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ “ကတ္ထ၊
အဘယ်အရပ်၌။ ပါနိယံ၊ ရေသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း” ။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဇ္ဈေယျ၊
မေးရာ၏။ သော၊ ထိုခရီး ရင်ဆိုင်တွေ့သောယောက်ျားသည်။ “အဋ္ဌဝိ၊ တော
အုပ်ကို။ ဥတ္တရိတွာဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ဇာတဿရ ဝနသဏ္ဍော၊ ဇာတဿရ
အိုင် တောအုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ထိုဇာတဿရ တောအုပ်သို့။ ဂန္ဓော၊
၍။ လဘိဿသိ၊ ရလတံ့” ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ ထိုခရီး
ပင်ပန်းသောယောက်ျားသည်။ တဿ၊ ထိုပြောသော ယောက်ျား၏။ ကထံ၊
စကားကို။ သုတွာဝ၊ ၍သာလျှင်။ “သုတွာတိ ဝါ” ။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ ရှင်ရှင်
ပျပျ။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိ
သော်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိတာနိ၊ ကျကုန်သော။ ဥပ္ပလ ဒလ နာဠိပတ္တာဒိနိ၊
ကြာပွင့်ချပ်၊ ကြာရိုး၊ ကြာရုက် စသည်တို့ကို။ “ဥပ္ပလ ဒလ နာလပတ္တာဒိနိ
တိဝါ” ။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သုဠတရံ၊ လွန်စွာ။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ ရှင်ရှင်ပျပျ။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အလ္လဝတ္ထေ၊ စိုသောအငတ်ရှိ
ကုန်သော။ အလ္လကေသေ၊ စိုသောဆံ့ရှိကုန်သော။ ပုရိသေ၊ ယောက်ျား
တို့ကို။ ပထေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ဝနကုက္ကုဋ္ဌ ဝနမောရာဒိနိ၊ တောကြက်၊
တောဥဒေါင်း စသည်တို့၏။ “ဝနကုက္ကုဋ္ဌမောရာဒိနန္တိဝါ” ။ သဒ္ဓံ၊ တွန့်သံ
ကို။ သုဏေယျ၊ ကြားရာ၏။ ဇာတဿရ ပရိယန္တေ၊ ဇာတဿရ အိုင်၏
အစွန်း၌။ ဇာတံ၊ ပေါက်သော။ မဏိဇာလ သဒိသံ၊ ပတ္တမြား ကွန်ယက်နှင့်
တူသော။ နိလ ဝနသဏ္ဍံ၊ စိမ်းစိမ်းညိုသော တောအုပ်ကို။ ပထေယျ၊ မြင်ရာ
၏။ သရေ၊ အိုင်၌။ ဇာတာနိ၊ ပေါက်ကုန်သော။ ဥပ္ပလ ပဒုမကုမုဒါဒိနိ၊
ဥပ္ပလကြာ၊ ပဒုမကြာ၊ ကုမုဒြကြာ စသည်တို့ကို။ ပထေယျ၊ မြင်ရာ၏။

ဤမျိုး ၃-ပါး။ အရိုးပြင်က ရှောင်ရှိသည်ကား ဥပ္ပလက္ခာအတွင်းက အမျှင်ရှိ၍ အရိုးကြမ်းသည်ကား ပဒုမက္ခာ ဖြစ်စဉ်းညံ့သောအပွင့်ရှိသည်ကား ကုမုဒ္ဒိက္ခာ။

ကစ္ဆံ၊ ကြည်သော။ ဝိပ္ပဿန္တိ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်သော။ ဥဒကံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ခိုင်ရာ၏။ သော၊ ထိုခရီးပင်ပန်းသော ယောက်ျားသည်။ ဘိယျောဘိယျော၊ ပွန်စွာ၊ လွန်စွာ။ ဟဠ ပဟဠော၊ ရှင်ရှင် ပျပျ။ ဟုတု၊ ရှိ။ ဇာတဿရံ၊ သို့။ ဩတရိတု၊ ရှိ။ ယထာရစိ၊ အလိုအလျောက်။ နုတု၊ ချိုးပြီး၍၎င်း။ ပိတု၊ သောက်ပြီး၍၎င်း။ “နဟတုစ ပိတုစာတိဝါ”။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓ၊ ရထော၊ ငြိမ်းပြီးသော ပူပန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိသ မုဠာလ ပေါက္ခရာ နိ၊ ကြာစွယ်၊ ကြာရင်း စသည်တို့ကို။ ခါဒိတု၊ စား၍။ နိလပ္ပလာဒိနိ၊ ကြာညှိပန်း စသည်တို့ကို။ ပိဋ္ဌန္တိတု၊ ပန်၍။

၁၀ နတ္ထေန ပဒဝိနိစ္ဆယော။ “ဆာတတယံ ဘိသတိနာလေတိတိ တိသော”။ အဘိဓာန်ဋီကာ၌ ဘာသ ဒိတ္တိယံ၊ အကာရဿိ ဟူရကား “မူလေ ဇလေ ဝါ ဘာသတိ ဒိဗ္ဗတိတိတိသော” ဟူလို၏။ မူလေ ဇာယတိတိ မုဠာလော။ အညတ္ထေဓ လော။ ရဿာဒိ ဥတ္တုဉ္စ။ ပုသတိ ပုမိ ဟုတု၊ ဘဝတိတိပေါက္ခရံ။ ပုသ ပုမိမိ။ ခရော၊ သဿကော။

ပေါက္ခရံ ပဒုမေ ဒေဟေ၊ ဝဇ္ဇ ဘဏ္ဍ မုခေပိစ။
သုန္ဓရတ္ထေစ သလိလေ၊ မာတင်္ဂကရကောဋိယံ။

အဘိဓာန် လာရကား ဤ၌ ပေါက္ခရသဒ္ဓါ ပဒုမဟော။ “တိသော စ မုဠာလော စ ဘိသမုဠာလံ”။ “ပေါက္ခရဿ ဘိသမုဠာလံ ဘိသမုဠာလ ပေါက္ခရံ။

မန္ဓာလက မူလာနိ၊ ဟင်းရံ၊ မြစ်တို့ကို။ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ခိပိတု၊ ပစ်၍။ “ကရိတုစာတိဝါ”။ (ရွှေလည်ပိုက်၍ နောက်သို့ တဘက်တစ ပစ်လိုက် သည်ဟူလိုသတည်း)။ ဥတ္တရိတု၊ တက်၍။ သာဠကံ၊ ပုဆိုးကို။ နိဝါ သေတု၊ ဝတ်၍။ ဥဒက သာဠကံ၊ ရေသနပ်ကို။ အာတပေ၊ နေပူ၌။ ကတု၊ လှန်း၍။ သိဘာယ၊ ချမ်းသော။ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌။ မန္ဓမန္ဓေ၊ ညှင်းညှင်း - ညှင်းညှင်းသော။ ဝါတေ၊ လေသည်။ ပဟရန္တေ၊ ခတ်သည် ရှိသော်။ နိပန္နော၊ လျောင်းလျက်။ “အဟောသုခံ အဟောသုခံ”န္တိ။

၅၀ အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဪသြဗျံသောစ ဪသြဗျံသောစ ဟူ၍။ ဝဒေယျယထာ၊ ဆိုရာ၏သို့။ ဝေ-
တထာ၊ ထို့အတူ။ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဟိ၊ ဥပမာ ဥပမေယျ နှီးနှော၍ဆိုအံ့။ ဘဿပုရိသဿ၊ ၏။ ဇေတဿ၊
ဝနသဏှံ သဝနတော၊ ဇေတဿရအိုင် တောအုပ်ကို ကြားသောကလေးမှ၊
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝဥဒက ဒဿနာ၊ ရေကိုမြင်သည်တိုင်အောင်။ ဟဋ္ဌ ပဟဋ္ဌ
ကာလောဝိယ၊ ရွှင်ရွှင် ပျပျ ဖြစ်သော ကာလကဲ့သို့။ ပုဗ္ဗဘာဂါရမ္မဏေ၊
ရှေးအဘို့၌ ဖြစ်သောအာရုံ၌။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌာကာရာ၊ ရွှင်ရွှင် ပျပျ ဖြစ်သော
အခြင်းအရာရှိသော။ ပီတိ၊ ပီတိကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။ နုတွာ၊ ရေချိုးပြီး
၍၎င်း။ ပိဝိတွာစ ရေသောက်ပြီး၍၎င်း။ သီတာယ၊ ချမ်းစေသော။ ဆာယာယ၊
၌။ မန္တမန္တဝါတေ၊ သည်။ ပဟရန္တေ၊ သော်။ “အဟောသုခံ အဟော
သုခံ” နှို့၊ ဟူ၍။ ဝဒတော၊ လျက်။ နိပန္န ကာလော ဝိယ၊ လျောင်းသော
ကာလကဲ့သို့။ ဗလဝပ္ပတ္တံ၊ အားရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အာရမ္မဏ
ရသာနုဘဝနာ ကာရသဏ္ဌိတံ၊ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားသောအခြင်းအရာ
ဖြင့် တည်သော။ သုခံ၊ သုခကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ စ၊ ဆက်။ တသ္မိံ တသ္မိံ
သမယေ၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏပဋိလဘသမယ ပဋိလဒ္ဓရသာနုဘဝနသမယ
စနန္တာယာဒိ သဝန ဒဿနသမယ ပရိဘောဂသမယဟူသော ထိုထိုသမယ၌။
ပါကဋ္ဌ ဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤ ဣဋ္ဌာရမ္မဏ ပဋိလဘ တုဋ္ဌိ
ပီတိ စသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။
ယတ္ထ၊ အကြင်စိတ္တပွါဒ်၌။ ပီတိ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပီတိရှိသော
စိတ္တပွါဒ်၌။ သုခမ္ပိ၊ သုခသည်လည်း။ အတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။
ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

စိတ္တဿ ကေဂ္ဂတာတိ၊ ကား။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ကေဂ္ဂတာဝေါ၊ တခုသော
အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဧတံ၊ ဤ စိတ္တဿ ကေဂ္ဂတာ ဟူသော အမည်
သည်။ သမာဓိဿ၊ သမာဓိ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အဿ
သမာဓိဿ၊ ၏။ လက္ခဏာဒိသု၊ တို့၌။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။
သမာဓိ၊ သည်။ “ပါမောက္ခ လက္ခဏောစ၊ အကြီးအမှူး၏အဖြစ် တည်းဟူ
သော လက္ခဏာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိက္ခေပု လက္ခဏောစ၊
သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ မပျံ့လွင့်ကြောင်း၏အဖြစ်ဟူသော လက္ခဏာရှိသည်

လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ၊ ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အံ၊ ကုဋ္ဌာဝါရ ကဏ္ဍိကာ၊ စုလစ်မုနိန္ဒရံ အမုမ်းသို့ကို တင်သောအိမ်၏ အထွဋ်အချက်သည်။ သေသ ဗ္ဗေသမ္ဘာရာနံ၊ အထွဋ်အချက်မှကြွင်းသော သစ်အစရှိသော အဆောက်အဦ တို့၏။ အာဗန္ဓနတော၊ ဘွဲ့တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပမုခေါ၊ အကြီးအမှူး သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ သဗ္ဗ ကုသလ ဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသော ကုသိုလ်ဓမ္မတို့၏။ သမာဓိစိတ္တေန၊ သမာဓိနှင့်တကွ ဖြစ်သောစိတ်ဖြင့်။ ဣဇ္ဈနတော၊ ပြီးခြင်း ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေသမ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုကုသိုလ်ဓမ္မတို့၏။ သမာဓိ သည်။ ပါမောက္ခော၊ အကြီးအမှူးသည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ တေန၊ ထိုသို့ သမာဓိ၏ ပါမောက္ခလက္ခဏာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

‘သေယျထာပိ၊ “ယထာတိဝါ” မဟာရာဇ၊ ပ၊ ဟောတိတိ”။ ဟောတိ ဟူ၍။ ထေရေန၊ မဟာထေရ်သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ မဟာရာဇ၊ ပြတ်သောမင်းကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဤသို့လည်းဖြစ်ရာ၏ဟု ကြံအပ်သော ဥပမာမည်သည်ကား။ ကုဋ္ဌာဝါရဿ၊ အိမ်၏။ ယာကာစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တာ၊ ထိုအခြင်တို့သည်။ ကုဋ္ဌာမာ၊ အထွဋ်သို့ သွားကုန်သည်။ ကုဋ္ဌနိန္ဒာ၊ အထွဋ်သို့ ညွတ်ကုန်သည်။ ကုဋ္ဌ သမောသရဏာ၊ အထွဋ်၌ ပေါင်းစုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကုဋ္ဌံ၊ အထွဋ်ကို။ တာသံ၊ ထိုအခြင်တို့၏။ အဂ္ဂံ၊ အကြီးအမြတ် ဟူ၍။ အက္ခာယတိယထာ၊ ဆိုအပ်၏သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဟောရာဇ၊ ကြီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့ သည်။ သမာဓိ နိန္ဒာ၊ သမာဓိသို့ညွတ်ကုန်သည်။ သမာဓိ ပေါဏာ၊ သမာဓိသို့ ကိုင်းကုန်သည်။ သမာဓိ ပဗ္ဗာရာ၊ သမာဓိသို့ရှိုင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သမာဓိ၊ ကို။ တေသံ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့၏။ အဂ္ဂံ၊ အကြီးအမြတ်ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဧ၊

စ၊ ထိုမှတပါး။ ဟောရာဇ၊ ကြီး။ သေနဂံ၊ စစ်အင်္ဂါသို့။ ပတုာ၍။ ရာဇာနာမ၊ မည်သည်ကား။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင် အကြင်အရပ်၌။ သေနာ၊ စစ်သည်သည်။ ဩသီဒတိ၊ ဆုတ်နစ်၏။ တံတံဌာနံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊

သွား၏။ တဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဂတဂတဌာနေ၊ ရောက်ရာ ရောက်ရာအရပ်၌။
 သေနာ၊ စစ်သည်သည်။ ပဋိပူရတိ၊ တဖန်ပြည့်၏။ ပရသေနာ၊ သူတပါး
 စစ်သည်သည်။ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ပြိုပျက်၍။ ရာဇာနမေဝ၊ မင်းသို့သာလျှင်။ အနု
 ဝတ္တတိယထာ၊ အစဉ်လိုက်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ သဟဇာတဓမ္မာနံ၊ သဟ
ဇာတ်ဘုရားတို့၏။ ဝိက္ခိဝိတံ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းငှာ။ ဝိပ္ပကိရိတံ၊ ဖရိုဖရဲ ကြဲခြင်းငှာ။
 အပ္ပဒါနတော၊ မပေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမာဓိ၊ သည်။ အဝိက္ခေပ
 လက္ခဏာနာမ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ မပျံ့လွင့်ကြောင်း၏ အဖြစ်ဟူသော
 လက္ခဏာရှိသည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ စိတဿ
 ကာဂ္ဂတာသင်္ခါတော၊ သော။ အယံ သမာဓိနာမ၊ မည်သည်။

မဂ္ဂိယာနုသန္ဓေ။ ။ ဝိသာရဿ ဗျဂ္ဂဘာဝဿ ပဋိပက္ခဘာဝါ အဝိသာရော။
 နဝိသာရဘာဝမတ္ထံ။ ကမဿ လက္ခဏန္တိ အာဟ အဝိသာရလက္ခဏောတိ။
 အဝိသာရ လက္ခဏော၊ မရွှေ့မပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။
 အဝိက္ခေပ လက္ခဏော၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ မပျံ့လွင့်ကြောင်း၏ အဖြစ်လျှင်
 လက္ခဏာရှိ၏။

မူလန္တိကာ အဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ အဝိသာရော အတ္တနော ဧဝ အဝိသာရဏသဘာဝေါ။
 အဝိက္ခေပေါ သမ္ပယုတ္တာနံ ဓမ္မာနံ အဝိက္ခိတ္တတာ။ ယေန သမ္ပယုတ္တာ အဝိက္ခိတ္တာ
 ဟောန္တိ၊ သောဓမ္မော အဝိက္ခေပေါတိ။ ။ ဂဂ-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။ အဝိသာရော၊ အဝိသာရ ဟူသည်ကား။ အတ္တနောဧဝ၊ လျှင်။ အဝိ
 သရဏသဘာဝေါ၊ မရွှေ့ရှားသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော သဘောတည်း။
 အဝိက္ခေပေါ၊ အဝိက္ခေပ ဟူသည်ကား။ သမ္ပယုတ္တာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။
 အဝိက္ခိတ္တတာ၊ မပျံ့လွင့်ကြောင်း၏ အဖြစ်တည်း။ ယေန၊ အကြင်သမာဓိဖြင့်။
 ဝါ၊ သမာဓိကြောင့်။ သမ္ပယုတ္တာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့သည်။ အဝိက္ခိတ္တာ၊ မပျံ့လွင့်
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သောဓမ္မော၊ ထိုသမာဓိတရားသည်။ အဝိက္ခေပေါ၊
 မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

သဟဇာတဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သမ္ပိဏ္ဏနရသော၊ ပေါင်းစုခြင်းကိုစွဲရှိ၏။ ကိမိဝ၊
 ကား။ ဥဒကံ၊ သည်။ နှာနိယံစုဏ္ဏာနံ၊ ရေချိုး ကသယ်မှုန့်တို့ကို။ သမ္ပိဏ္ဏနံ
 ဝိယ၊ ပေါင်းစု၏ သို့တည်း။ ဥပသမပဗ္ဗပဌာနေ၊ စိတ်၏ ငြိမ်သက်သော
 ဆြိုင်းအရာအားဖြင့် ဉာဏ်အား ရွေးရှုထင်တတ်၏။

ဋီကာ။ ။ အဝုပသမ လက္ခဏဿ ဝိက္ခေပဿ ပဋိပက္ခတာယ စိတ္တဿ ဥပသမနာကားရေန ပစ္စုပဋ္ဌာတိတိ ဥပသမပစ္စုပဋ္ဌာနော။

ဝါကား။ ဉာဏ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဉာဏ်ဟူသော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ဉာဏ်ဟူသော အကျိုးရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “သမာဟိတော ယထာဘူတံ ဇာနာကံပဿတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော သူသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဝိသေသတော-ယေတုယျေန၊ ဖြင့်။ သုခ ပဒဋ္ဌာနော၊ သုခပေဒနာလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။

ယေဘုယျေန ဆွင့်သည့် အလိုကား သုခ ကင်းသော သမာဓိလည်း အပ္ပက အားဖြင့် ရှိသေး၏ဟု သိစေသတည်း။

တနည်း။ ။ ဝိသေသတော-အတိသယေန၊ အလွန်အားဖြင့်။ သုခပဒဋ္ဌာနော၊ ၏။ သုခိနော စိတ္တံ သမာဓိယတိတိ ဝစနတော သုခံ သမာဓိဿ ဝိသေသကာရဏံ၊ သုခဝိရဟိတဿ တဒုပနိဿယေနော သမိဇ္ဈနတော။

ကိမိဝ၊ ကား။ နိဝါတေ၊ လေတိတ်သောအခါ၌။ ဝါ၊ လေတိတ်သော အရပ်၌။ ဒီပစိန္တံ၊ ဆီမီးလျှံတို့၏။ ဌိတိ ဝိယ၊ တည်ခြင်းကဲ့သို့။ စေတသော၊ ၏။ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ “ဤဥပမာဖြင့် သမာဓိ၏ သန္တဌိတိအဖြစ်ကို ပြသတည်း”။

ဣန္ဒြိယရာသိဝဏ္ဏနာ

တောယ ဓမ္မဇာတိယာ၊ ဖြင့်။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မော၊ တို့သည်။ တနည်း။ တံ သမဂ္ဂိပုဂ္ဂလာ၊ ထိုသဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (ထည့်)။ သဒ္ဓဟန္တိ၊ ယုံကြည်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ သဒ္ဓါ၊ မည်၏။

မူလဋီကာ စောဒနာပုံ။ ။ သဒ္ဓဟန္တိ တောယာတိ သဒ္ဓဟနကြိယာယ ပဝတ္တမာနံ ဓမ္မာနံ တတ္ထ အာဓိပစ္စဘာဝေန သဒ္ဓါယ ပစ္စယဘံ ဒသေတိ။ ။ ဂဂ-ဆဋ္ဌ။ ထို့သော် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကတ္တားနေသည် မဟုတ်လော။ အတယ့်ကြောင့် ဓမ္မာနံ-ဟူသနည်း ဟူမူကား။

တဿာ ဟိ ဓမ္မာနံ တဿာ ပစ္စယဘာဝေ သတိ ပုဂ္ဂလော သဒ္ဓယတိတိ ဝေါဟာ
 ရော ဟောတိ။ ။မူလဒီကာ။ ၈၉-ဆဋ္ဌ။

ဝါ၊ ကား။ သသံ၊ သည်။ သဒ္ဓဟတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ သော၊ ဤသဘော
 တရားသည်။ သဒ္ဓဟန မတ္တ မေဝ၊ ယုံကြည်ခြင်းမျှပင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သဒ္ဓါ၊ မည်၏။ သာသဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါသည်။ အဿဒ္ဓိယဿ၊ မသဒ္ဓါ
 သောသူ၏ အဖြစ်ကို။ အဘိဘဝနတော၊ နှိပ်နှင်း လွှမ်းမိုးတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ အခိဘိသဠန၊ မိမိနှင့်စပ်သော တရားတို့ကို တရားတို့၏
 အစိုးရသည်၏ အဖြစ် အကြီးအမှူး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယဉ္စ၊ ဣန္ဒြေမည်
 သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အဓိမောက္ခလက္ခဏေ၊ ကြည်ညို
 ယုံကြည်ခြင်း ဖြစ်၍ ဖြစ်သောတရား အစရှိသောဝတ္ထု၌ ဖြစ်သော ဆုံးဖြတ်
 ခြင်း လက္ခဏာ၌။

မူလဒီကာ။ ။ပသာဒဘူတော နိစ္ဆယော ဝတ္ထုဂတော အဓိမောက္ခ လက္ခဏံ၊
 န ယေဝါပနကာမိမောက္ခောတိ။ ။၈၉-ဆဋ္ဌ။

ဣန္ဒြိယံ၊ မိမိ၏အစိုးရသည်၏အဖြစ်ကို။ “ဣန္ဒြိယန္တိဝါ”။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်
 တရားတို့ကို။ (ထည့်)။ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဣန္ဒြိယဉ္စ၊ ဣန္ဒြေမည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သဒ္ဓါဝ၊ သဒ္ဓါသည်ပင်
 လျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်သည်။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓါသည်ပင်လျှင် ဣန္ဒြေမည်၏။

မူလဒီကာအဓိပ္ပာယ်။ ။အဿဒ္ဓိယသရုပ်ကား အဘယ်နည်း။ ပသာဒနိယဋ္ဌာနေသု
 ပသာဒဿ ပဋိပက္ခဘူတံ အကုသလံ အဿဒ္ဓိယံ ဖိစ္ဆာမိမောက္ခောစ၊ ၈၉-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။ပသာဒနိယဋ္ဌာနေသု၊ ကြည်ညိုအပ်သောရတနာသုံးပါး ဣမ
 လောက ပရလောက ကမ္မ ဖလစသောတရားတို့၌။ ပသာဒဿ၊ ကြည်ညိုခြင်း
 ၏။ ပဋိပက္ခဘူတံ၊ ဆန့်ကျင်တက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်။
 အဿဒ္ဓိယံ၊ အဿဒ္ဓိယမည်၏။ ဖိစ္ဆာမိမောက္ခောစ၊ မကြည်ညိုအပ်သောပူရက
 ကဿပ အစရှိသည်တို့၌ ကြည်ညိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဖိစ္ဆာမိမောက္ခသည်
 လည်း။ ဝါ၊ မှားသောဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်လည်း။ အဿဒ္ဓိယံ၊ အဿဒ္ဓိယမည်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါးကို ဆိုအံ့။ သာ-သော သဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါသည်။ သမ္ပသာဒန
 လက္ခဏာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ကြည်စေခြင်း လက္ခဏာရှိသည်လည်း။

ဟောတိ၊ ဧ၊ ပက္ခန္ဓန လက္ခဏာစ၊ နောက်သို့မဆုတ် စုပ်စုပ်နစ်လျက်သက်ဝင်
ခြင်း လက္ခဏာရှိသည်လည်း။ “သမ္ပက္ခန္ဓနလက္ခဏာသတိဝါ” ဟောတိ၊ ဧ။

ဟိ-တံပါကဋ် ကရောမိ၊ အံ၊ ရညောစက္ကပတ္တိဿ၊ စကြဝတေးမင်း၏။
ဥဒကပ္ပသာဒကော မဏိ၊ ရေနောက်မြူနည်ကို ကြည်စေတတ်သော ပတ္တမြား
ရတနာသည်။ ဥဒကော၊ ရေဋ္ဌိ။ ပက္ခိတ္တော၊ ထည့်အပ်သည်ရှိသော်။ ပကံ
သေဝါလ ပဏက ကဒ္ဓမံ၊ အမဲအတစ် ပြစ်ချဲ့သော ညွန်၊ မှော်၊ ရေဋ္ဌိ၊ သွက်
သောညွန်ကို။ သန္တိသီဒါပေတိ ယထာ၊ နစ်စေ၏သို့။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အတ္ထံ၊
ကြည်သည်ကို။ ဝိပ္ပသန္တံ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်သည်ကို။ အနာဝိလံ၊ မနောက်
ကျသည်ကို။ ကရောတိ ယထာ၊ ပြု၏သို့။

မူလဋီကာ အဓိပ္ပာယ်။ ။ပက္ခန္ဓနန္တိသံသီဒနံ၊ ပကော ကဒ္ဓမတော ဗာနိဘူတော
ဟောတိ၊ ပဏကံ ပိစ္ဆလံ ဥဒကမလံ။ ။၈၉-ဆဋ္ဌ။

ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။
နိဝရဏော၊ နိဝရဏတရားတို့ကို။ ဝိက္ခမ္ဘေတိ၊ ခွါ၏။ ကိလေသော၊ တို့ကို။ သန္တိ
သီဒါပေတိ၊ နစ်စေ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပသာဒေတိ၊ ကြည်စေ၏။ အနာဝိလံ၊
မနောက်ကျသည်ကို။ ကရောတိ၊ ဧ၊ ပသန္နေန၊ ကြည်လင်သော။ စိတ္တေန၊
ဖြင့်။ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဒါနံ၊
အလှူကို။ ဒေတိ၊ ဧ၊ သီလံ၊ ကို။ သမာဒိယတိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဥပေါသထ
ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ဧ၊ ဘာဝနံ၊ ကို။ အာရတတံ၊ အားထုတ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။
တဘဝ၊ စွာ။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ သမ္ပသာဒနလက္ခဏာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို
ကြည်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဧ၊ တေန၊ ထိုသို့
သဒ္ဓါ၏သမ္ပသာဒန လက္ခဏာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာယသ္မာ နာဂ
သေနော၊ သည်။

ယထာ မဟာရာဇ၊ ပ။ အနာဝိလန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဧ၊ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
ရာဇာစက္ကဝတ္တိ၊ သည်။ စတုရင်္ဂိနိယာ၊ အင်္ဂါလေးပါရှိသော။ သေနာယ၊
စစ်သည်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ အစွန့်ရှည်သောခရီးသို့။ ပဋိပန္နော၊
သွားသည်ရှိသော်။ ပရိတ္တံ၊ နည်းသော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ တရေယျ၊ ကူးရာ၏။
တံ ဥဒကံ၊ ကို။ သည်။ ဟတ္ထိဟိစ၊ ဆင်တို့ဖြင့်၎င်း။ အသေဟိစ၊ မြင်းတို့ဖြင့်
၎င်း။ ရထေဟိစ၊ ရထားတို့ဖြင့်၎င်း။ ပတ္တိဟိစ၊ ခြေသည်တို့ဖြင့်၎င်း။ ခေါ်ဘိ

တံ၊ ချောက်ချားအပ်သည်။ “သင်္ခံဘိတံ သင်္ခံဗ္ဗိတန္တိဝါ” ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏။ အာဝိလံ၊ နောက်ကျသည်။ လုဋ္ဌိတံ၊ လှုပ်ရှားသည်။ ကလလံ ဘူတံ၊
 ညွှန်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥတ္တိဇ္ဈော၊ ကူးပြီးသော။ ရာဇာစက္ကဝတ္တိ၊
 သည်။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ အာဏာပေယျ၊ စေရာ၏။ “ဘဏော အချင်းတို့။
 ပါနီယံ၊ ရေကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။ ပိဝိဿာမိ၊ သောက်အံ့။
 ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေယျ၊ စေရာ၏။ ရညော၊ ၏။ ဥဒကပ္ပသာဒကောမဏိစ၊
 ရေနေောက် မြူနည်ကို ကြည်စေတတ်သော ပတ္တမြား ရတနာသည်လည်း။
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဧဝံ၊ ဗျာဒိတ်တော်မြတ်
 အတိုင်း”။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ မနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်။ ရညော၊
 ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဥဒကပ္ပသာဒကံ၊ သော။ တံ မဏိံ၊
 ထိုပတ္တမြားရတနာကို။ ဥဒကော၊ ဌ။ ပက္ခိပေယျ၊ ချကုန်ရာ၏။ သဟသာ၊
 အဆောတလျှင်။ ဥဒကော၊ ဌ။ “တသ္မိန္တိဝါ”။ ပက္ခိတ္တမတ္တေ၊ ချအပ်ကာမျှ၌။
 ပက် သေဝါလ ပဏက ကဒ္ဒမောစ၊ သည်လည်း။ “ပက် သေဝါလ ပဏကံ
 ဝိဂစ္ဆေယျ ကဒ္ဒမောစံတိဝါ”။ သန္နိသီဒေယျ၊ နစ်ရာ၏။ ဥဒကံ၊ သည်။ အစ္စံ၊
 သည်။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ သည်။ အနာဝိလံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတော၊
 ထိုနေောက်မှ။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပိဝတု၊ သောက်တော်မူ
 လော့”။ ဣတိ၊ သို့။ ရညော၊ စကြဝတေးမင်းအား။ ပါနီယံ၊ ရေကြည်တော်
 ကို။ ဥပနာဓေယျ၊ ဆက်ကုန်ရာ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဥဒကံ ယထာ၊ ရေကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဌံ၊ ၏။
 မနုဿာ ယထာ၊ လူတို့ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ယောဂါဝစရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။
 ပက် သေဝါလ ပဏက ကဒ္ဒမော ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ကိလေသာ၊
 တို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ကုန်၏။ ဥဒကပ္ပသာဒကော၊ သော။ မဏိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊
 တူ။ သဒ္ဓါ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဥဒကပ္ပသာဒကမ္ပိ၊ ရေနေောက်မြူနည်ကို ကြည်
 စေတတ်သော။ မဏိမ္ပိ၊ ကို။ ပက္ခိတ္တမတ္တေ၊ ဌ။ ပက် သေဝါလ ပဏက ကဒ္ဒ
 မောစ၊ သည်လည်း။ သန္နိသီဒတိ ယထာ၊ နစ်၏သို့။ ဥဒကံ၊ သည်။ အစ္စံ၊
 သည်။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ သည်။ အနာဝိလံ၊ သည်။ ဘဝတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံ မေဝခေါ၊

၁။ ယထာ ပက်သေဝါလပဏကံ ကဒ္ဒမောစ၊ ဧဝံ ကိလေသာ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-
 သဌ။

လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ နိဝရဏ၊
တို့ကို။ ဝိက္ခမ္ဘတိ၊ ၏။ ဝိနိဝရဏ စိတ္တံ၊ နိဝရဏကင်းသော စိတ်ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ သည်။ ဝိပ္ပသန္တံ၊ သည်။ အနာဝိလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ သမ္ပသာဒနလက္ခဏာ၏ အကျယ်မှတစ်ပါး၊ ပက္ခန္ဓနလက္ခဏာ၏
အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ ကုမ္ဘီလ မကရ ဂါဟရက္ခသာဒိကိဏ္ဍံ၊ မိန့်ကျောင်းမကရ်း၊
ဖမ်းစားတတ်သော ရက္ခိသ် စသည်တို့ဖြင့် ပြွမ်းသော။ ပူရံ၊ ကမ်းလုံးပြည့်
သော။ မဟာနဒိံ၊ မြစ်ကြီးကို။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ဘီရုကဇနာ၊ ကြောက်
တတ်သောသူတို့သည်။ ဥဘောသု၊ ကုန်သော။ တီရေသု၊ တို့၌။ တိဠန္တိ၊
တည်ကုန်၏။ ပန၊ လူထူးကိုဆိုအံ့။ သင်္ဂါမ သူရော၊ စစ်မြေ၌ ရဲရင့်သော။
မဟာ ယောဓော၊ သူရဲကြီးသည်။ အာဂန္တု၊ ၍။ “ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။
ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း”။ ဣတံ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတု၊ ၍။
သာမိ၊ အရှင်။ (ထည့်)။ “သပ္ပဋိတယ တာဝေန၊ ဘေးဘျမ်းနှင့် တကွဖြစ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သြတရိတံ၊ ငှာ။ န ဝိသဟာမ၊ မဝံ့ကုန်”။ ဣတံ၊
ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သုနိသိတံ၊ ကောင်းစွာသွေးအပ်သော။ အသိံ၊
သန်လျက်ကို။ ဝဟေတု၊ ၍။ “မမ၊ ငါ၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်က။ ထေ၊
လာကြကုန်။ မာဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်ကြကုန်လင့်”။ ဣတံ၊ သို့။ ဝတု၊ ၍။
နဒိံ၊ သို့။ သြတရိတု၊ ၍။ အာဂတာဂတေ၊ လာတိုင်း၊ လာတိုင်းကုန်သော။
ကုမ္ဘီလာဒယော၊ မိန့်ကျောင်း စသည်တို့ကို။ ပဋိဗာဟိတု၊ တားမြစ်၍။
သြရိမ တီရတော၊ ဤမှတက်ကမ်းမှ။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ သောတ္ထိဘာဝံ၊
ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ပါရိမ တီရံ၊ ထိုမှတက်
ကမ်းသို့။ နေတိ ယထာ၊ ဆောင်၏သို့။ ပါရိမ တီရတောပိ၊ ထိုမှတက်ကမ်း
မှလည်း။ သောတ္ထိနာ၊ ဖြင့်။ သြရိမ တီရံ၊ သို့။ အာနေတိ ယထာ၊ ၏သို့။
ဝေမေဝ၊ လျှင်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒတော၊ အား။ သိလံ၊ သိလကို။ ရက္ခတော၊
အား။ ဥပေါသထ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတော၊ အား။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အာရ
ဘတော၊ အားထုတ်သောသူအား။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ သည်။ ပုရေ
စာရိကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “သမ္ပက္ခန္ဓနလက္ခဏာစ
သဒ္ဓါတိ”။ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီး

အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ သဒ္ဓါ၊ သည်၊ သဒ္ဓဟန လက္ခဏာ၊ ရတနတ္ထယ ကမ္မ ကမ္မဗလဟု ဆိုအပ်သော သဒ္ဓေယျ ဝတ္ထုကို ယုံကြည်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဩကပ္ပနလက္ခဏာ၊ ဤ ဝတ္ထုသည် ဤသို့ သဘောရှိ၏ဟု သဒ္ဓေယျဝတ္ထုသို့ သက်ဝင်၍ ကြံစည် ယုံကြည်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဥဒကပ္ပသာဒကော မဏိ ဝိယ၊ ရေနောက်မြူ နည်ကို ကြည်စေတတ်သော စက္ကဝတ်မင်းများ၏ ပတ္တမြားရတနာကဲ့သို့။ ပသာဒန ရသာ၊ နောက်ကျခြင်းဟူသော အညစ်အကြေးကို ပယ်ထုတ်၍ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ကြည်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဩသုတ္တရဏော ဝိယ၊ မိကျောင်းမကရ်း စသည်ဖြင့် ပြုံးသောရေအယဉ်ကို မကြောက်ရွံ့ မဆုတ်မနစ် ကူးခပ်ဝံ့သော ယောက်ျားကဲ့သို့။ ပက္ခန္ဓန ရသာ၊ ဒါန၊ သီလ၊ စသည်တို့၌ မသက်ဝင် နိုင်သည်ဖြစ်၍ ဆုတ်နစ်သော သဟဇာတ်တရားတို့ကို မနစ်မဆုတ် စုပ်စုပ်သက်ဝင်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ လွတ်လွတ်စုပ်စုပ်အားဖြင့် အာရုံသို့ သက်ဝင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အကာလုသိယ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သမ္ပယုတ် တရားတို့၏ မနောက်ကျသည့် အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်တတ်၏။ “အကာလုသိယ ပစ္စုပဋ္ဌာနာတိဝါ” ဝါ၊ ကား။ အဓိမုတ္တိ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကြည်ညို အပ်သော ဘုရားအစရှိသောအရာ၌ ကြည်ညိုခြင်းမှ ဘောက်ပြန် သော အကုသိုလ်ဟူသော အဿဒ္ဓိယ၊ မကြည်ညိုအပ်သော ပူရဏ၊ ကဿပ အစရှိသည်တို့၌ ကြည်ညိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိစ္ဆာ အဓိမောက္ခ၏ ဆန့်ကျင် တက်ဖြစ်၍ သဒ္ဓေယျဝတ္ထု၌တည်လျက် ဆုံးဖြတ်တတ်သော ဟရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ သဒ္ဓေယျဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနာ၊ ရတနတ္ထယ ကမ္မ ကမ္မဗလဟူသော ယုံကြည်အပ်သော ဝတ္ထုလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ သဒ္ဓမ္မသဝနာဒိ သောတာပတ္တိယဂ် ပဒဋ္ဌာနာ၊ သဒ္ဓမ္မသဝန စသော သောတာပတ္တိ၏ အင်္ဂါလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။

သောတာပတ္တိမဂ်အင်္ဂါ ၄-ပါးဖြင့် ပူလဒ္ဓိကာ။ ။ သပ္ပုရိသုပသေဝနသဒ္ဓမ္မသဝန ယောဂီသော မနသိကာရ ဓမ္မာနုဓမ္မပရိပတ္တိယော သောတာပတ္တိ အင်္ဂါနိ။

သာ၊ ကို။ ဟတ္ထ ဝိတ္ထ ဗီဇာနိ ဝိယ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ယူခြင်း၌ လက်နှင့် ကူ၏၊ သဒ္ဓသမ္ပတ္တိကို ပြီးစေခြင်း၌ ဥစ္စာနှင့်တူ၏၊ အမြိုက်တည်းဟူသော အသီးဖလကို သီးစေခြင်း၌ မျိုးစေ့နှင့်တူ၏ဟူ၍။ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။

သဒ္ဓါအစစ်အတု။ ။သဒ္ဓါဟတ္ထော မဟာနာမ အရိယသာဝကော၊ သဒ္ဓါဝိတ္ထံ ပုရိသဿသေဋ္ဌံ။ သဒ္ဓါဗီဇံ တပေါဝုပ္ပိ-ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သတည်း။ ။ လောက၌ ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာဟု သရဏ၊ တာဏ၊ လောက၊ ပရာယနအစစ်ပုညခေတ်ရှိ၏။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ၊ ထိုကံတို့၏ ကောင်းကျိုး၊ မကောင်းကျိုးမည်သည် ရှိ၏ဟု ဝါပါး၌ ယုံကြည်ခြင်းသည် သဒ္ဓါတရားတည်း။ ပူရဏကဿပ-စသောတိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့၌ ကြည်ညိုခြင်း တို့ကား သဒ္ဓါတရားမမည်။ မိစ္ဆာ အဓိမောက္ခ စေတသိက်သာတည်း။ အမှတ်မဲ့ သော သူတို့၏ တစုံတခုသော အကြောင်းကိုစွဲ၍ ကြည်ညိုခြင်းသည်လည်း သဒ္ဓါတရား မဟုတ်၊ အဓိမောက္ခ စေတသိက်သာတည်း။

ဝီရဿ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ၏။ ဝါ၊ လုံ့လရှိသော သူ၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ ဝီရိယံ၊ အဖြစ်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ဝီရသဒ္ဓါသည် ရဲစွမ်းသောသူ၏ ဝီရမည်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော ဝါယာမ ဓမ္မခြံကို ပဝတ္ထ နိမိတ်ပြု၍ ပုဂ္ဂိုလ်ခြံကို ဟောရကား ဝါယာမသည် ဘာဝအရဖြစ်၍ ဝီရိယမည်၏။ ဤကိုရည်၍၊ “ဝီရဘာဝေါတိ ယေန ဝီရော နာမ ဟောတိ သော ဓမ္မောတိ အတ္ထော”ဟု မူလနိကာ (၈၉) မိန့်သော်....

ဝါ၊ ကား။ ဝီရာနံ၊ တို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း။ ဝီရိယံ၊ အမှု။

ဓမ္မ-ဖြေ။ ။ယင်းသို့သော် ဝါယာမကို မရ။ ကမ္မကို ရသည် မဟုတ်လော ဟူမူ။ ။ဝီရာနံ ဝါ ကမ္မန္တိ ယေန ကမ္မေန ဝီရော နာမ ဟောတိ။ တံ ဝီရာနံ ကမ္မံ နာမ။ ဝီရိယံ ပနဿ သာမက ဘာဝတော တဿ ဝုတ္တံ။ ဓမ္မဝိနိမုတ္တံ ဝါ ကိဉ္စ ကမ္မံ နတ္ထိတိ ဝီရိယမေဝ ကမ္မဘာဝေန ဝုတ္တန္တိ ဒဠဠ-ဟုဖြေ။

ဝါ၊ ကား။ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဥပါယေန၊ လျှောက်ပတ်သောအကြောင်းဖြင့်။ ဤရယ်တဉ့် ပဝတ္ထေတဉ့်၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိတဿာ၊ ကြောင့်။ ဝီရိယံ၊ မည်၏။ တဒေဝ၊ ထိုဝီရိယသည်ပင်လျှင်။ ကောသဇ္ဇဿ၊ ပျင်းရိသောသူ၏အဖြစ်ကို။ အဘိဘဝနတော၊ နှိပ်နင်းလွှမ်းမိုး တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဓိပတိယဌေန၊ မိမိနှင့်စပ်သောတရားတို့ကို။ တရားတို့၏ အစိုးရသည်၏အဖြစ် အကြီးအမှူး၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယဉ္စ၊

ဣန္ဒြေမည်သည်လည်း။ ဟောတိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဂ္ဂဟဏလက္ခဏောသမ္ပယုတ်
 တရားတို့ကို ချီးပင့်ခြင်း လျော်သောအားကို ပေးခြင်းလက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယံ၊
 မိမိ၏အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။
 (ထည့်)။ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။
 ဝီရိယမေဝ၊ ဝီရိယသည်ပင်လျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ မည်၏။
 ပန၊ ထိုမှတပါး။ တံ ဧတံ ဝီရိယံ၊ သည်။ ဥပတ္တမ္ဘန လက္ခဏာ၌၊ သမ္ပယုတ်တရား
 တို့ကို သောက်ပုံခိုင်ခံ့စေခြင်း လက္ခဏာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဂ္ဂဟဏ
 လက္ခဏာ၌၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ချီးပင့်ခြင်း လျော်သော အားကို ပေးခြင်း
 လက္ခဏာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-တံပ ဟိကဋ္ဌံ ကရောမိအံ။ ဇိဏ္ဏသရံ၊
 ဆွေးမြေ့သောအိမ်သည်။ အာဂန္တုကေန၊ သော။ ထူဏပတ္တမ္ဘန၊ တိုင်
 ဟူသော အထောက်အပံ့ဖြင့်။ တိဋ္ဌတိယထာ၊ တည်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။
 ယောဂါ ဝစရော၊ သည်။ ဝီရိယုပတ္တမ္ဘန၊ ဝီရိယဟူသော အထောက်အပံ့ဖြင့်။
 ဥပတ္တမ္ဘိကော၊ ထောက်ပံ့အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ သဗ္ဗကုသလ ဓမ္မေဟိ၊
 အလုံးစုံသော ကုသိုလ်တရားတို့မှ။ န ဟာယတိ၊ မယုတ်။ န ပရိဟာယတိ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ မယုတ်။ ဧဝံ၊ သို့။ တာဝ၊ စွာ။ အဿ ဝီရိယဿ၊ ၏။
 ဥပတ္တမ္ဘန လက္ခဏတာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ထောက်ပံ့ ခိုင်ခံ့စေခြင်း
 လက္ခဏာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ ဝီရိယ၏
 ဥပတ္တမ္ဘနလက္ခဏာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ထေရော နာဂ သေနော၊ သည်။

“ယထာ မဟာရာဇ။လ။ န ဟာယန္တိ န ပရိဟာယန္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊

☞

ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဂေဟေ၊ အိမ်သည်။ ပတန္တေ၊ တိမ်းလည်းသည့်ရှိသော်။
 တံ၊ ထိုအိမ်ကို။ အညေန၊ တပါးသော။ ဒါရုနာ၊ သစ်ဖြင့်။ ဥပတ္တမ္ဘယျ၊
 ထောက်ရာ၏။ ဥပတ္တမ္ဘတံ၊ ထောက်အပ်သည်။ သန္တံ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဧဝံ
 ဣဒံနာ ဥပတ္တမ္ဘန၊ ဤတိုင်ဟူသော အထောက်အပံ့ဖြင့်။ တံဂေဟံ၊ ထိုအိမ်
 သည်။ န ပတေယျ ယသာ၊ မလည်းရာ၏သို့။ ဧဝမေဝေေါ၊ လျှင်။ မဟာ
 ရာဇ၊ ကြီး။ ဝီရိယံ၊ သည်။ ဥပတ္တမ္ဘန လက္ခဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝီရိယု
 ပတ္တမ္ဘိတ၊ ဝီရိယဖြင့် ထောက်ပံ့အပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ကုသလာ
 ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ န ဟာယန္တိ၊ မယုတ်ကုန်။ န ပရိဟာယန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 မယုတ်ကုန်။

ဝါ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ ခုဒ္ဒိကာယစ၊ နည်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ မဟတိကာယစ၊ များသည်လည်း ဖြစ်သော။ သေနာယ၊ စစ်သည်သည်။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ ပဝတ္ထေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ခုဒ္ဒိကာ၊ နည်းသော။ သေနာ၊ သည်။ ဩလီယေယျ၊ ဆုတ်နစ်ရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ဆုတ်နစ်ခြင်းကြောင့်။ ရညော၊ အား။ အာရောစေယျ၊ ကြားရာ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ဗလဝါဟနံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါ ဆင်၊ မြင်းကို။ ပေသေယျ၊ စေရာ၏။ တေန ဗလဝါဟနေန၊ သည်။ ဝါ၊ တေန ရညေန၊ သည်။ ပဂ္ဂဟိတာ၊ ချီးပင့်ထောက်ပံ့အပ်သော။ သကသေနာ၊ သည်။ ပရသေနံကို။ ပရာဇေယျ ယထာ၊ ရှုံးစေရာ၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ဝီရိယံ၊ သည်။ သဟ ဇာတ သမ္ပယုတ္တ မ္ဗောနံ၊ တို့အား။ ဩလီယိတုံ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းငှာ။ နဒေတိ၊ မပေး။ ဥက္ကိပတိ ပဂ္ဂဟိတံ၊ ချီးပင့်တတ်၏။ ဝါ၊ လျော်သောအားကို ပေးတတ်၏။ တန၊ ကြောင့်။ “ပဂ္ဂဟာဏ လက္ခဏဉ္စ ဝီရိယ” န္တိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ ဝီရိယံ၊ သည်။ ဥဿာဟ လက္ခဏံ၊ ထိုထိုကိစ္စကို ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်း။ ဝါ၊ လွန်စွာ လုံ့လပြုခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သဟဇာတာနံ၊ တို့ကို။ ဥပတ္တမ္ပနရသံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်း၊ အားပေးခြင်း၊ ချီးပင့်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အသံသိဒနဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တရား၏အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ “သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သသူသည်။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏” ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သံဝေဂပဒဋ္ဌာနံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂဉာဏ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဝီရိယာရဗ္ဗဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ၊ ဝီရိယယူ ဆိုအပ်သော အာရဗ္ဗ၏အကြောင်း ရှစ်ပါးလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ သမ္မာ၊ အသင့်အားဖြင့်။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယသည်။ သဗ္ဗာသံ၊ ကုန်အောင်စုံသော။ သမ္ပတ္တိနံ၊ တို့၏။ မူလံ၊ အကြောင်းအမြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

သံဝေဂေါတိ စေတ္တ သံဝေဂမယံ သဟောတ္တပုံ ဉာဏံ။

တောယ မ္ဗောဇာတိယာ၊ ဖြင့်။ စိရကတာဒိ အာရမ္မဏံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ၌ ပြုအပ်သည်-စသော အာရုံကို။ သမ္ပယုတ္တမ္ဗော၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့

သည်။ ဝါ၊ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ သရန္တိ၊ အောက်မေ့တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုသို့ အောက်မေ့ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာ ဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ သတိ၊
 မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ယာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ စိရ ကတာဒိ အာရမ္မဏံ၊ ကို။
 သယံ၊ မိမိသည်။ သရတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာ ဓမ္မဇာတိ၊
 သည်။ သတိ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ သောဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ စိရ ကတာဒိ
 အာရမ္မဏံ၊ ကို။ သရဏမတ္တမေဝ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ သတိ၊ မည်၏။ သာဝ၊
 ထိုသတိသည်ပင်လျှင်။ မုဋ္ဌဿစ္စဿ၊ လွတ်သော သတိရှိသောသူ၏အဖြစ်ကို။
 အဘိဘာနတော၊ ကြောင့်။ အဓိပတိယဋ္ဌေန၊ မိမိနှင့်စပ်သောတရားတို့ကို
 တရားတို့၏အစိုးရသည်၏အဖြစ် အကြီးအမှူး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယဉ္စ၊
 သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏေ၊ ရှည်မြင့်စွာသော
 ကာသပတ်လုံး၌ ပြုအပ်သည်စသော အာရုံသို့ ကပ်၍တည်ခြင်း လက္ခဏာ၌။
 ဝါ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလ၌ ပြုအပ်သည်စသော အာရုံကို မလွှတ်မူ၍
 ကပ်၍ တည်ခြင်းလက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယံ၊ မိမိ၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပ
 ယုတ္တ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ သဘိမေဝ၊ သတိသည်သာလျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ “သတိန္ဒြိယံ”၊
 မည်၏။

မူလဋီကာ။ ။စိရကတာဒိအာရမ္မဏံ ဥပဂန္တာ ဌာနံ အနိဿဇ္ဇနံ ဝါ အာရမ္မ
 ဏဿ ဥပဋ္ဌာနံ။ ။၈၉-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။စိရ ကတာဒိ အာရမ္မဏံ၊ ကြာမြင့်စွာ ပြုအပ်ပြီးသည်စသော အာရုံကို။
 ဥပဂန္တာ၊ ကပ်၍။ ဌာနံ၊ တည်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကား။ စိရ ကတာဒိ အာရမ္မဏံ၊
 ကြာမြင့်စွာ ပြုအပ်ပြီးသည် စသော အာရုံကို။ အနိဿဇ္ဇနံ၊ မစွန့်ခြင်းသည်။
 အာရမ္မဏဿ၊ အာရုံကို။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ကပ်၍တည်ခြင်းမည်၏။

အနုဋီကာ။ ။ကရဏာဒိကာလေ ပိယ စိရကတာဒိ အာရမ္မဏံ ဝိဘူတံ ကတွာ
 ပဝတ္တန္တိ သတိ တံ ဥပဂန္တာ တိဋ္ဌန္တိ အနိဿဇ္ဇန္တိစ ဟောတိ။ ။၉၆-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။ကရဏာဒိကာလေပိယ၊ ပြုဆဲအစရှိသော ကာလ၌ကဲ့သို့။ စိရကတာဒိ
 အာရမ္မဏံ၊ ကြာမြင့်စွာ ပြုအပ်ပြီးသည် စသော အာရုံကို။ ဝိဘူတံ၊ ထင်ရှား
 သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ သတိ၊
 သတိသည်။ တံ၊ ထိုအာရုံသို့။ ဥပဂန္တာ၊ ကပ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်သည်၎င်း။
 အနိဿဇ္ဇန္တိစ၊ မစွန့်သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

၆၃

ပန၊ ထိုမှတပါး။ သာ သော သတိ၊ သည်။ အပိလာပန လက္ခဏာ၊
ဗုဒ္ဓတောင်းသည် ရေ၌ မငုပ်မနစ် မျောသွား၏သို့ အာရုံကို မျော၍သွားစိမ့်
သောငှာ မပေးမူ၍ ကျောက်ဖျာကဲ့သို့ လှုပ်မရှား အာရုံကို ထားခြင်း
လက္ခဏာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဂ္ဂဏနလက္ခဏာစ၊ စီးပွားမဲ့ကို
ဆောင်တတ်သော ဒုစရိုက်တရားကို ပယ်ရှား၍ စီးပွားကို ဆောင်ဟတ်သော
သုစရိုက်တရားကို ချီးပင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ ဖြစ်၏။

မူလဒ္ဓိကာ အဓိပ္ပါယ်တ္ထ။ ။ဥဒကေ အလာဗု ဝိယ အာရမ္မဏံ ပိလဝိတွာ ဂန္တု အပ္ပ
ဒါနံ ပါသာဏဿ ဝိယ နိစ္စလဿ အာရမ္မဏဿ ဌပနံ သာရဏံ အသမ္ပုဋ္ဌ
တာကရဏံ အပိလာပနံ။ ။၈၉-ဆဋ္ဌ။

မူလဒ္ဓိကာ အနက်။ ။ဥဒကေ၊ ရေ၌။ အလာဗု၊ ဗူးသည်။ ဝိလဝိတွာ၊ မျော၍။ ဂါ၊
ပေါ်၍။ ဂစ္ဆတိဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ပိလဝိတွာ၊ မျော၍။ ဝါ၊
ပေါ်၍။ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှာ။ အပ္ပဒါနံ၊ မပေးမူ၍။ ပါသာဏဿ ဝိယ၊
ကျောက်ဖျာကဲ့သို့။ နိစ္စလဿ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ကင်းအောင်။ အာရမ္မဏဿ၊
အာရုံကို။ ဌပနံ၊ ထားခြင်းသည်။ အပိလာပနံ၊ အပိလာပနမည်၏။

သာရဏံ၊ အသမ္ပုဋ္ဌတာ ကရဏံ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့ကား-“သရန္တိ တောယ”
ဟူသော ဝစနတ်၏ အနက်ကိုသာ ထင်စွာပြသတည်း။ သာရဏံ၊ သမ္ပယုတ်
တရားတို့ကို အောက်ဖို့စေခြင်းသည်။ အသမ္ပုဋ္ဌတာ ကရဏံ၊ သမ္ပယုတ်တရား
တို့၏ မမေ့မလျော့သော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းသည်။ အပိလာပနံ၊
အပိလာပနမည်၏။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။ယံအာရမ္မဏံ သမ္ပုဋ္ဌံ။ တံ ပိလဝိတွာ ဂတံ ဝိယ စလိတံ ဝိယစ
ကောတိ။ တပ္ပဋိပက္ခဘာဝေန ပန အသမ္ပုဋ္ဌန္တိ ဣမ မတ္တံ ဒဿန္တော ဥဒကေ
အလာဗု ဝိယာတိ အာဒိမာဟ။ တတ္ထ သာရဏန္တိ ဧတေန သရန္တိတာယာတိ
ဣမမေဝတ္တံ ဝိဘာဝေတိ။ သရဏကြိယာယ ဟိ ပဝတ္ထမာနာနံ ဓမ္မာနံ တတ္ထ
အာဒိပစ္စဘာဝေန သတိ ပစ္စယော။ တဿာ ဟိ တထာ ပစ္စယ ဘာဝေ သတိ
တေဓမ္မာ သာရိတာ အသမ္ပုဋ္ဌကတာ အပိလာဝိတာ ဟောန္တိတိ။ ၉၆-ဆဋ္ဌ။

အနုဒ္ဓိကာ အနက်။ ။ယံ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ သမ္ပုဋ္ဌံ၊ ဓမ္မအပ်၏။ တံ၊ ထိုအာရုံသည်။
ပိလဝိတွာ၊ ပေါ်၍။ ဝါ၊ မျော၍။ ဂတံဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့၎င်း။ စလိတံ ဝိယစ၊
လှုပ်သကဲ့သို့၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တပ္ပဋိပက္ခဘာဝေန၊ ထိုမျော၍
သွားသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်၏အဖြစ် လှုပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်၏ ဆန့်ကျင်
ဘက်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အသမ္ပုဋ္ဌံ၊ မမေ့မလျော့သည် မည်သည်။ ဟော၏၏။ ဣတိဣမံ
အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော ဒ္ဓိကာ ဆရာသည်။ ဥဒကေ အလာဗု

ဝိယာတိအာဒိံ၊ ကိ။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥဒကေ အလာဗု ဝိယံ စသော ပါဠိ၌။ သာရဏန္တိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ တာယ၊ ထိုသတိဖြင့်။ သရန္တိ၊ အောက်မေ့တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမမေဝတ္ထံ၊ ဤကရဏသာဓနဝစနတ္ထ အနက်ကို သာလျှင်။ ဝိဘာဝေတိ၊ တင်စွာပြတော်မူ၏။ ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ။ သရဏကြိယာယ၊ အောက်မေ့ခြင်း ကြိယာ၌။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ပဝတ္ထမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏။ ဝါ၊ ထိုအား။ တတ္ထ၊ ထိုအောက်မေ့ခြင်းကြိယာ၌။ အာမိပစ္စဘာဝေန၊ အကြီးအမှူး၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သတိ၊ သည်။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဝါ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောဟိ၊ ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသတိ၏။ ကထာ၊ ထိုအကြီး အမှူး၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပစ္စယဘာဝေ၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော် တေဓမ္မာ၊ ထိုသမ္ပယုတ် တရားတို့သည်။ သာရိတာ၊ အောက်မေ့အပ်ကုန်သည်၎င်း။ အသမ္ပုဋ္ဌကတာ၊ မမေ့မလျော့သော အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြုအပ်ကုန်သည်၎င်း။ အဝိသာဝိတာ၊ ရေ၌မျောသောပူးကောင်းကဲ့သို့ မမျော မသွားသော အာရုံရှိကုန်သည်၎င်း။ ဝါ၊ မမေ့ မလျော့သော အာရုံရှိကုန်သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ဟိ-တံ ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ။ ရညော၊ မင်း၏။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးသည်။ ဒသဝိဓံ၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိသော။ ရတနံ၊ ကို။ ဂေါပယန္တော၊ စောင့်လျက်။ သာယံပဂါတံ၊ ည နံနက်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဣဿရိယ သမ္ပတ္တိံ၊ အစိုးရသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ သလ္လက္ခာ ပေတိယထာ၊ ကောင်းစွာမှတ်စေ၏သို့။ သရာပေတိယထာ၊ အောက်မေ့စေ၏သို့။ ဝေမေဝ၊ တူလျှင်။ သတိ၊ သည်။ ကုသလံဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို။ သလ္လက္ခာ ပေတိ၊ ကောင်းစွာ မှတ်စေ၏။ သရာပေတိ၊ အောက်မေ့စေ၏။ တေန၊ ထိုသို့ကောင်းစွာ မှတ်စေ၊ အောက်မေ့စေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ထေရော၊ သည်။

ယတာ မဟာရာဇ။ပ။ အပိလာပန လက္ခဏာ သတိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ရညောစက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြာဝတေးမင်း၏။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ သည်။ ရာဇာနံ စက္ကဝတ္တိံ၊ စကြာဝတေး မင်းကြီးကို။ သာယံ ပဂါတံ၊ ည နံနက်။ ယသံ၊ စည်းစိမ်ကို။ သရာပေတိ၊ အောက်မေ့စေ၏။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့သည်။ ဧတ္ထကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။ အဿာ၊ မြင်းတို့သည်။ ဧတ္ထကာ၊ ကုန်၏။ ရထာ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထကာ၊ ကုန်၏။ ပတ္တိ၊ ခြေသည်။ သူရဲဘို့သည်။ ဧတ္ထကာ၊ ကုန်၏။ ရဇတံ၊ ငွေသည်။ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်

ပုံ၏။ သုဝဏ္ဏံ၊ သည်။ တွေ့ကံ၊ ၏။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော။ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာ
 နှစ်သည်။ တွေ့ကံ၊ ၏။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော။ တံ သာပတေယျံ၊ ထိုဥစ္စာနှစ်ကို။
 ဒေဝေါ၊ သည်။ သရတု၊ အောက်မေ့တော်မူလော”။ ဣတိ၊ သို့။ သရာပေတိ
 သထာ၊ အောက်မေ့စေ၏သို့။

သံ ဝုစ္စတိ ခနံ။ တဿ ပတိ သံပတိ။ တဿ ဟိတံ သာပတေယျံ။

ဒေဝ မေဝ ခေါ၊ ဤအတူလျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သတိ၊ သည်။ ကုသလေ
 ဒဓမ္မ၊ တို့ကို။ အပိလာပေတိ-အပိလာပေကရောတိ၊ မျော၍မသွားသည်တို့ကို
 ပြု၏။ ဝါ၊ မမေ့မလွတ် မချွတ်သည်တို့ကို ပြု၏။

လူလဒ္ဓိကာယပဒဝိနိစ္ဆယော။ ။ အပိလာပေတိကား အပိလာပ နာမ်ပုဒ် ဧက
 ပစ္စည်း တိဝိဘတ် နာမ်ခေတ် တည်း။ “ဓာတုရူပေ နာမသွာ ဣယောစ”
 သုတ်၌ စသဒ္ဓါဖြင့် ဧကပစ္စည်းသင်္ကဏ် ဖြီးသတည်း။ ထို့ကြောင့် အပိလာ
 ပေတိ-အပိလာပေကရောတိ-ဟု ဝိကာတွင်သတည်း။

“ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့
 တည်း။ တနည်းကား။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန် တို့သည်။ ဣမေ စတ္တာ
 ခံရာ၊ ဤလေးပါး တို့တည်း။ ဣမေ စတ္တာရော၊ တို့သည်။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊
 တို့တည်း။ ဣမေ စတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တို့တည်း။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊
 တို့သည်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့တည်း။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ တို့သည်။ ဗလာနိ၊ ဗိုလ်တို့တည်း။
 ဣမေ သတ္တာတို့သည်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ တို့တည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အရိယော၊
 မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဂ္ဂေါ၊ တည်း။
 အယံ၊ ကား။ သမထော၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ငိပဿနာ၊ တည်း။ အယံ၊
 ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း။ ဣမေ၊
 ဤသည်တို့ကား။ လောကုတ္တရာ ဓမ္မာ၊ လောကုတ္တရာ တရားတို့တည်း။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အပိလာပေတိ-အပိလာပေ ကရောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊
 ကြီး။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ သတိ၊ သည်။ အပိလာပန လက္ခဏာ၊ သည်။ “အပိလာ
 ပန လက္ခဏာ သတိတိဝါ”။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝါပန၊ တနည်းကား။ ရုညော စက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြဝတေးမင်း၏။ ပရိဏာ
 ယက ရတနံ၊ သားကြီးရတနာသည်။ ရုညော၊ စကြဝတေးမင်း၏။ ဟိတေ၊

စီးပွားကို ဆောင်တတ်သောသူတို့ကို၎င်း။ အဟိတေစ၊ စီးပွားမဲ့ကို ဆောင်
တတ်သော သူတို့ကို၎င်း။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အ ဟိတေ၊ စီးပွားမဲ့ကိုဆောင်တတ်
သော သူတို့ကို။ အပ ဟာပေတိ ယထာ၊ မဲ့စေ၏သို့။ ဟိတေ၊ စီးပွားကို
ဆောင်သောသူတို့ကို။ ဥပယာပေတိ ယထာ၊ချဉ်းကပ်စေ၏သို့။ ဧဝမေဝခေါ၊
လျှင်။ သဘိ၊ သည်။ ဟိတာ ဟိတာနံ၊ စီးပွားကို ဆောင်ကုန်၊ စီးပွားမဲ့ကို
ဆောင်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ (ဣမေဟိ နာမ၊ ဤအမည်ရှိကုန်သော။
ဟေတုဟိ၊ ဇနက အကြောင်းတို့ဖြင့်၎င်း။ ပစ္စယေဟိ၊ ဥပတ္တမ္ဘက
အကြောင်းတို့ဖြင့်၎င်း။ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ သို့။ သမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်ကြောင်းအားဖြင့်၎င်း။ ဣမံနာမ၊ ဤမည်သော။
ဖလံ၊ အကျိုးကို။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဖလတော၊
အကျိုးအားဖြင့်၎င်း။) (ဤပုဒ်တို့ကားထည့် ပုဒ်တို့တည်း။) ဂတိယော၊
ပြီးခြင်းတို့ကို။ သမန္နေသိတွာ-သမံ သမာ သေသိတွာ၊ အညီအညွတ်ကောင်း
စွာရှာ၍။ “သမန္နေသိတွာတိစ”။

‘သမန္နေသိတွာ သမံ သမာ ဥသိတွာ ဂဂေသိတွာ။ နကာရာဂမော’။

ယောဇနာ။

“ကာယေ ဒုစရိတာဒယော၊ ကာယဒုစရိက်ံ အစရှိကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊
ဤတရားတို့သည်။ အဟိတာ၊ စီးပွားမဲ့ကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
အဟိတေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ ဒုစရိက်ံတရားတို့ကို။ အပနုဒေတိ၊ ပယ်၏။
“အပနုဒေတိတိဝါ”။ “ကာယ သုစရိတာ ဒယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊
တို့သည်။ ဟိတာ၊ စီးပွားကို ဆောင်တတ်ကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဟိတေ၊ ကုန်
သော။ ဓမ္မေ၊ သုစရိက်ံတရားတို့ကို။ ဥပဂ္ဂဟာတိ၊ ချီးပင့်၏။ တေန၊ ထိုသို့
သတိ၏ စီးပွားမဲ့ကို ဆောင်တတ်သောဒုစရိက်ံတရားတို့ကိုပယ်၍ စီးပွားကို
ဆောင်တတ်သော သုစရိက်ံတရားတို့ကို ချီးပင့်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ထေရော၊ သည်။

“ယထာ မဟာရာဇေပ။ သတိ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
ရညောစက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြဝတေးမင်း၏။ ပရိဏာယက ရတနံ၊ သားကြီး
ရတနာသည်။ ဟိတာ-ဟိတံ၊ စီးပွားဆောင်သောသူ၊ စီးပွားမဲ့ ဆောင်
သောသူကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ “ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ရညော၊ ၏။ ဟိတာ၊

စီးပွားကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဣမေ၊ ကား။ အဟိတာ၊ စီးပွားမဲ့ကိုဆောင်
တတ်ကုန်၏။ ဣမေ၊ ကား။ ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်၏။ ဣမေ၊
ကား။ အနုပကာရာ၊ ကျေးဇူးမပြုတတ်ကုန်။ ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနဿတိ၊ သိ၏။
တတောတေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့တွင်။ အဟိတေ၊ စီးပွားမဲ့ကို
ဆောင်တတ်သော သူတို့ကို။ အပနုဒေတိယထာ၊ ပယ်၏သို့။ ဟိတေ၊ စီးပွား
ကိုဆောင်သောသူတို့ကို။ ဥပဂ္ဂဏှာတိယထာ၊ ချီးပင့်၏သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
ဧဝ မေဝ ခေါ၊ လျှင်။ သတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဟိတာ-
ဟိတာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဂတိယော၊ တို့ကို။ သမန္နေသတိ၊ ၏။
“သမန္နေသတိတိစ” ။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤသုစရိုက်တရားတို့သည်။ ဟိတာ၊
ကုန်၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤဒုစရိုက်တရားတို့သည်။ အဟိတာ၊ စီးပွားမဲ့ကို
ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပကာရာ၊ ကုန်၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊
တို့သည်။ အနုပကာရာ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမန္နေသတိ၊ ၏။ တတော
တေသု၊ တို့တွင်။ အဟိတေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အပနုဒေတိ၊ ၏။
ဟိတေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥပဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝ
မေဝခေါ၊ လျှင်။ သတိ၊ သည်။ ဥပဂ္ဂဏှနလက္ခဏာ၊ ချီးပင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။
မူလဋီကာ အဓိပ္ပာယ်။ ။ အပရော နယော-ဟူသောစကားကို ရသ-စသည်တို့ကို
ပြခြင်းငှာ အားထုတ်အပ်၏။ လက္ခဏာကား ရှေးနှင့် မထူးတည်း။

အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ သတိ၊ သည်။
အပိသာပနလက္ခဏာ၊ ၏။ အသမ္ပောသန ရသော၊ မေ့လျော့ခြင်းကို ဖျက်
ဆီးခြင်းကိစ္စရှိ၏။

မူလဋီကာ။ ။ သမ္ပောသပစ္စနိကံ ကိစ္စံ အသမ္ပောသော။ နသမ္ပောသဘာဝ
မတ္တံ။ ။ ၈၉-ဆဋ္ဌ။

အာရက္ခ ပစ္စုပ္ပန်နာ၊ စိတ်ကိုစောင့်ရှောက်တတ်သော တရားဟု ဉာဏ်အား
ရှေးရှု ထင်တတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဝိသယာဘိမုခိဘာဝ ပစ္စုပ္ပန်နာ၊ တပါး
သို့မသွားမူ၍ စိတ်၏အာရုံ၌ ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကြောင်းတရားဟု ဉာဏ်
အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။

ဋီကာဝိဂ္ဂဟ။ ။ အညတော အဝန္တာ စိတ္တံ ဝိသယေ အဘိမုခေါ ဘဝတိ တော
ယာတိ ဝိသယာဘိမုခဘာဝေါ။ သတိ။

ထိရသညာ ပဒဋ္ဌာနာ၊ မြဲမြံသော သညာလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။
ဝါ၊ ကား။ ကာယာဒိသတိပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနာ၊ သတိ၏အာရုံဖြစ်သော ကာယ
စသော သတိပဋ္ဌာန်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဝါ၊ ကာယစသည်
လျှင် အာရုံရှိသော သတိပဋ္ဌာန်လျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။

မူလဋီကာအဓိပ္ပာယ်။ ။သတိယာ ဝတ္ထုတူတာ တာယာဒယော ကာယာဒိသတိ
ပဋ္ဌာနာ၊ သတိယောယေဝ ဝါပုရိမပစ္ဆိမာနံ ပဒဋ္ဌာနံ။ ။၈၉-ဆဋ္ဌ။

ပန၊ ပမာပမည်းမြင့်၍ဆိုအံ့။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ ဒဠ်ပတိဋ္ဌိတတ္တာ၊ မြဲစွာ
တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သေကာ ငိယ၊ တံခါးတိုင်နှင့် တူ၏ဟူ၍။ စက္ခု
ဒွါရာဒိ ရက္ခဏတော၊ စက္ခုဒွါရစသည်ကို စောင့်ရှောက်တတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဒေါဝါရိကော ဝိယစ၊ တံခါးစောင့်နှင့်တူ၏ ဟူ၍လည်း။ ဒဠ်ဗျာ၊ ၏။

ယော သဘာဝေါ၊ သည်း။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။
အာဓိသတိ ဌပေတိ၊ ထားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောသဘာဝေါ၊
သည်။ သမာဓိ၊ မည်၏။ သော သမာဓိ၊ သည်း။ ဝိက္ခေပဿ-ဥဒ္ဓစ္စဿ၊ ဥဒ္ဓစ္စကို။
အဘိဘဝနတော၊ ကြောင့်။ အဓိပတိယဌေန၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယဉ္စ၊ သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အဝိက္ခေပ လက္ခဏေ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခဏာ၌။
သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဣန္ဒြိယံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယံ၊ ၏။ သမာဓိယေဝ၊ လျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊
မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အဿ သမာဓိဿ၊ ၏။ လက္ခဏာဒီနိ၊ စသည်တို့ကို။
ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သော ကေဂ္ဂတာ နိဒ္ဒေသ၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။
ဝေဒိတဗျာနိ၊ ကုန်၏။

ယာ ဓမ္မ ဇာတိ၊ သည်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိတတ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ ဓမ္မ ဇာတိ၊ သည်း။ ပညာ၊ မည်၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။
ပဇာနာတိ၊ နည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာ
နာတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အရိယသစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပဇာ
နာတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌။ ပညာ
ပေတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညာ၊ မည်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကိန္တိ၊ အသို့။ ပညာပေတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေသနည်း။

၁-စိတ္တပ္ပဒါနဏှ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

၆၉

ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စတည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း။
 အနတ္တံ၊ အနတ္တတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပညာပေတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေ၏။
 သာပညာ၊ ထိုပညာသည်။ “သာဝသာစာတိပိ” ။ အင်ဇ္ဇာယ၊ အင်ဇ္ဇာကို။
 အဘိဘဝနတော၊ ကြောင့်။ အဓိပတိယဌေန၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယဉ္စ၊ သည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဒဿနလက္ခဏေ၊ မြင်ခြင်းလက္ခဏာ၌။
 ဣန္ဒြိယ-ဣန္ဒြိယံ၊ ကို။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။
 ဣတိဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာဝ၊
 သည်သာလျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြေမည်၏။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြေမည်၏။ ပန၊ ထိုမှ
 တပါး။ သာ သော ပညာ၊ ထိုပညာသည်။ ဩဘာသနလက္ခဏာ၊ ထွန်းပြ
 ခြင်း လက္ခဏာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဇာနန လက္ခဏာ၊ အပြား
 အားဖြင့် သိခြင်းလက္ခဏာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

ကျမ်းတော်။ ။ဩဘာသနလက္ခဏာကို ဥပမာဖြင့်လိုရကား ယထာဟိ-စသည်
 ကိုမိန့်သော်....

ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အံ။ စတုဗ္ဘိတ္တိကော၊ နိရိုလေးခု ရှိသော။ ဂေဟေ၊
 အိမ်၌။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ည၌အဘို့၌။ ဒီပေါ၊ ဆီမီးကို။ ဇလိတေ၊ ထွန်းအပ်သည်
 ရှိသော်။ အန္ဓကာရံ၊ အမှိုက် တိုက်သည်။ နိရုဇ္ဈတိယထာ၊ ချုပ်၏သို့။ အာ
 လောကော၊ အလင်းသည်။ ပါတုဘဝတိယထာ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏သို့။ ဝေမေဝ၊
 လျှင်။ ပညာ၊ သည်။ ဩဘာသနလက္ခဏာ၊ ထွန်းပြခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။
 ပညာဘာသသမော၊ ပညာအရောင်အလင်းနှင့်တူသော။ ဩဘာသော
 နာမ၊ အရောင်အလင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧကပလ္လင်္ဂေန၊
 တခုသောထက်ဝယ်ဖြင့်။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ပညဝတော၊ ပညာရှိသော
 သူအား။ ဒဿဟသိလောကဓာတု၊ တသောင်းသော စကြဝဠာသည်။
 ကောလောကော၊ တပြိုင်နက်သော အရောင်အလင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 တေန၊ ထိုသို့ ပညာ၏ ဩဘာသန လက္ခဏာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ထေရော၊ သည်။

“ယထာ မဟာရာဇ။ပ။ ပညာ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊
 ကြီး။ ပုရိသော၊ သည်။ အန္ဓကာရေ၊အမှိုက်အတိပြီးသော။ ဂေဟေ၊ ၌။ တေ
 လပုဒီသံ၊ ဆီမီးကို။ “ပဒိပန္နိစ” ။ ပဓာသေယျ၊သွင်းရာ၏။ ပဝိဇ္ဇော၊ သွင်းအပ်

သော။ ပဒီပေါ၊ ဆီမီးသည်။ အန္ဓကာရံ၊ အမိုက်မှောင်ကို။ ဝိဒ္ဓံသေတိယထာ၊
ဖျက်ဆီး၏သို့။ သြဘာသံ၊ အရောင်ကို။ ဇနေတိ ယထာ၊ ဖြစ်စေ၏သို့။
အာလောကံ၊ အလင်းကို။ ဝိဒ္ဓံသေတိယထာ၊ ပြု၏သို့။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။
ပါကဋ္ဌာနိ၊ ထင်ရှားသည်တို့ကို။ ကရောတိယထာ၊ ပြု၏သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ ပညာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဝိဇ္ဇန္ဓ
ကာရံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်မှောင်ကို။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။
ဝိဒ္ဓောတာသံ၊ ပညာတည်းဟူသော အရောင်ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဉာဏာ
လောကံ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော အလင်းကို။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ပြု၏။ အရိယသစ္စာနိ၊
တို့ကို။ ပါကဋ္ဌာနိ၊ တို့ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊
ကြီး။ ပညာ၊ သည်။ သြဘာသန လက္ခဏာ၊ တွန်းပြခြင်း လက္ခဏာရှိသည်။
ဟောဘိ၊ ၏။

ကျမ်းတော်။ ။ ပဇာနနံ လက္ခဏာကို ဥပမာမြှင့်လိုရကား...ယထာ ဝါ ပန-
စသည်ကို မိန့်သော် ...။ “ဤဝါကျွန် ဆဋ္ဌမူလံ ယထာပန-ဟူ၍သာပါရှိသည်။
ဝါသဒ္ဓါမရှိပါချေ”။

ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ဆေကော၊ လိမ္မာသော။ ဘိသက္ကော၊ ဆေးသွား
သည်။ အာတုရာနံ၊ သူနာတို့၏။ သပ္ပါယာ သပ္ပါယာနိ၊ သပ္ပါယ၊ အသပ္ပါယဟု
ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဇာနာတိ ယထာ၊ သိ၏သို့။
ဝေဘသ၊ တူ။ ပညာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ ကုသလာ ကုသလေ၊
ကုန်သော။ သေဝိတဗ္ဗာ၊ သေဝိတဗ္ဗ၊ ဟိန၊ ပဏီတ၊ ကဏ္ဍ၊ သုက္က၊ သပ္ပင်၊
တာဝ၊ အပ္ပဒ္ဓါဘာဝေ၊ မှီဝဲအပ်၊ မမှီဝဲအပ်၊ ယုတ်သည်၊ မြတ်သည်၊ မည်းသည်၊
ဖြူသည်၊ တူသောအဘို့ရှိသည်၊ တူသော အဘို့မရှိသည်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။
ဝဓမ္မ၊ တို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်၏။ စ-သစ္စံ၊ ၏။ ဓမ္မ
သေနာပတိနာ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော သခင်သာရိပုတြာသည်။ “ပဇာ
နာတိဘိခေါ အာဝုသော၊ တသွာ ပညာတိ “ပညဝါတိစ” ဝုစ္စတိ။ ပ။ ပဇာ
နာတိဘိ” ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မူ၏။
အာဝုသော။ ငါ့ရှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ
တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကိံ၊ အဘယ်
ကို။ ပဇာနာတိ၊ နည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ပဇာနာတိ၊ ဧ၊ ဣတိ၊ သို့။ ဝိတ္တာရေ တဗ္ဗံ၊ ချေအပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အဿာ
ပညာယ၊ ဧ၊ ပဇာနနလက္ခဏတာ၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သည်၏
အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဧ၊

အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ ပညာ၊ သည်။ ယထာ
သဘာဝ ပဋိဝေဓလက္ခဏာ၊ အကြင် အကြင် ဟုတ်မှန်သော သဘောကို
ထိုးထွင်း၍သိခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ အက္ခလိတ ပဋိဝေဓ လက္ခဏာ၊
မချော်မချွတ် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကုသလိဿာသ ခိတ္တ ဥသု
ပဋိဝေဓော ဝိယ၊ လိမ္မာသော လေးသမားသည် ပစ်လွှတ်အပ်သော မြား၏
စူးဝင်ခြင်းကဲ့သို့တည်း။ ဝိသယော ဘာသန ရသာ၊ အာရုံကို ထွန်းပြခြင်း
ကိစ္စရှိ၏။ ပဒီပေါဝိယ၊ ဆီမီးကဲ့သို့တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အာရုံကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟအမှိုက်မှောင်ကို ပယ်ခြင်းသည်
အာရုံကို ထွန်းပြလင်းစေသည် မည်၏။

အသမ္မောဟ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ တစုံတခုသော အာရုံ၌လည်း မတွေ့ဝေသော
အခြင်းအရာအားဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ ဝါ၊ သမ္မောဟ၏
ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့် တွေ့ဝေခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်တည်း
ဟူသော အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်၏။ အရည ဂတ သုဒေသကော ဝိယ၊ တော၌
ကျင်လည်သော ခရီးညွှန်ကောင်း ကဲ့သို့တည်း။ ဝါ၊ တောသွားသော
သူတို့အား ကောင်းစွာ ခရီးညွှန်တတ်သော တောကျင်လည်သော သူကဲ့
သို့တည်း။

ယော သဘာဝေါ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ မနတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ
တဿာ၊ ကြောင့်။ သော သဘာဝေါ၊ သည်။ မနော၊ မနမည်၏။ ဝိဇာ
နာတိ၊ သညာ၊ ပညာတို့မှ ထူးသောအားဖြင့် သိတတ်၏။ ဝါ၊ ပိုင်းခြား၍
သိခြင်း၊ လက်ဦးသိခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် သိတတ်၏။ ဣတိ အယံ၊
ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ အဋ္ဌကထာ ဓရိယာ၊
တို့သည်။ နာဠိယာ၊ ကွမ်းစားဖြင့်။ မိန မာနော ဝိယ၊ ခြင်၏သို့ရင်း။ အာ
ရမ္မဏံ၊ ကို။ မနတိ၊ ခြင်တတ် ချိန်တတ်၏။ ပဇာနာတိ၊ ဧ၊ ဣတိ တဿာ၊
ကြောင့်။ မနော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟု၊ ကုန်၏။ “ဤ၌ ဣတိရှိသင့်
သည်။ မရှိသော်လည်း ဂမ္ပမာန်မှတ်” ။ တဒေဝ၊ ထိုမနသည်ပင်လျှင်။ မနန

လက္ခဏာ သိခြင်းလက္ခဏာ၌၊ ဣန္ဒြိယ-ဣန္ဒြိယံ ကို။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ မနော၊ မနသံ၊ မနသံ၊ ပင်လျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ မနိန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ ဤမနိန္ဒြိယဟူသော ပုဒ်သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တစိတ္တဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော စိတ်၏ သာလျှင်။ ဝေ ဝစနံ၊ တည်း။

အဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ပီတိ သောမနဿ သမ္ပယောဂတော၊ ပီတိဖြင့် မှတ်အပ်သော သောမနဿနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ သောဘနံ၊ တင့်တယ် သော။ မနော၊ စိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သုမနော၊ မည်၏။

သပ္ပိတိက၊ နိပ္ပိတိက၊ ဟူ၍ ပီတိဖြင့် သောမနဿကို မှတ်သည်ဟူလို။ ။ ဤကား ပုလင်္ဂိကအလို။

တနည်း။ အဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ပီတိ သောမနဿ သမ္ပယောဂတော၊ ပီတိနှင့် ယှဉ်သော သောမနဿနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သောဘနံ၊ သော။ မနော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သုမနော၊ မည်၏။ (ဤကား အနုဋီကအလို)။ သုမနဿ၊ တင့်တယ် သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေ၊ အဖြစ်တည်း။ သောမနဿ၊ အဖြစ်။ သာတ လက္ခဏေ၊ သာယာအပ်သော လက္ခဏာ၌။ ဝါ၊ သာယာခြင်း လက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယ-ဣန္ဒြိယံ ကို။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ သောမနဿ မေ၊ သောမနဿ သည်ပင်လျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ သောမနသိန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ ဤ သော မနသိန္ဒြိယံ ဟူသော ပုဒ်သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ဝေ ဝစနံ၊ တည်း။

တေန ဓမ္မဇာတေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပယုတ္တကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဝိသန္တိ၊ ရှင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ရှင်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇီဝိတံ၊ မည်၏။ အနုပါလန လက္ခဏေ၊ သဟဇာတ် တရားတို့ကို အစဉ်စောင့်ခြင်း လက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယ-ဣန္ဒြိယံ ကို။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ ဇီဝိတံ

မေဝဇီဝိတသည်ပင်လျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊မည်၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊မည်၏။ တံ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊
သည်။ ပဝတ္တသန္တတာ ဓိပတေယျံ၊ မပြတ်မစဲ ဖြစ်တတ်သည်ဖြစ်၍ ပဝတ္တဟု
ဆိုအပ်သော ဥပါဒိန္ဒကခန္ဓာ အစဉ်၌ အစိုးရသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊
၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး။ လက္ခဏာဒီပတိ၊ လက္ခဏာ စသည်တို့ဖြင့်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊
သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဝိနိဗ္ဗုတ္တာနံ၊ မခွဲခြမ်း မဝေဘန်
အပ်ကုန်သော။ “အဝိနာဘူတာနံ အဝိနိဘုတ္တာနန္တိပိ”။ ဓမ္မာနံ၊ ရုပ်၊နာမ်
တရားတို့ကို။ အနုပါလန လက္ခဏံ၊ အစဉ်စောင့်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

ပါဒိန္ဒြိယာနုသန္ဓိယာဓိပ္ပါယတ္ထ။ ။ရူပါရူပဇီဝိတိန္ဒြိယဿ အနုရူပတော လက္ခဏာ
ဒိကံ ဒေသေတုံ အတ္တနာ အဝိနိဗ္ဗုတ္တာနန္တိ ဝတ္ထံ။ ။သမ္ပယုတ္တာနန္တိ ဟိ ဝုစ္စ
မာနေ ရူပဓမ္မာနံ သမ္ပယောဂါတာဝတော ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယဿ သင်္ဂဟော
န သိယာ။ အဝိနိဗ္ဗုတ္တာနန္တိ ပန ဝုတ္တတ္တာ ယာနိ အဝိနိဗ္ဗောဂရူပါနိ ဝိဝိ
တိန္ဒြိယေန သဒ္ဓိံ အဝိနိဗ္ဗုတ္တာနိ အသံသဋ္ဌာနိ။ ယေ စ အရူပဓမ္မာ အရူပဇီဝိ
တိန္ဒြိယေန သမ္ပယုတ္တာ တေသံ သဗ္ဗေသံ သင်္ဂဟော ဟောတိတိ။

တေသံ၊ ထိုအဝိနိဗ္ဗုတ္တဖြစ်သော ရုပ်၊နာမ်တရားတို့၏။ ဝါ၊ သဟဇာတ်ြစ်
သော ရုပ်၊နာမ်တရားတို့၏။ ပဝတ္တနရသုံ၊ တည်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တေသံ ယောဂ၊
ထိုသဟဇာတ်ဖြစ်သော ရုပ်၊ နာမ် တရားတို့ကိုပင်လျှင်။ ဥပန ပစ္စုပ္ပန်၊
ဥပါဒ်မှ ဘင်တိုင်အောင် ထားတတ်သော တရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှု
ထင်တတ်၏။ ယာပယိတဗ္ဗ ဓမ္မ ပဒဋ္ဌာနံ၊ မိမိစောင့်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်
မျှစေအပ်၊တည်စေအပ်သော ရုပ်၊ နာမ်တရားလျှင် နီးစွာသော အကြောင်း
ရှိ၏။

ပါဒိန္ဒြိယာနုသန္ဓေ။ ။ယဒိ တေသံ အနုပါလနာဒိသာဓကံ။ ဧဝံ ကထံ တေသံ
နိရောဓော ဟောတိ။ ဧဝံ ဟိ သဗ္ဗကာလံ ဌာတဗ္ဗန္တိ အာဟ သန္တေပိစာတိ
အာဒိ။

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ အနုပါလန လက္ခဏာဒီပတိ၊ အနုပါလနလက္ခဏာ ပဝတ္တန
ရသစသော။ ဝိဓာနေ၊ အစီအရင်သည်။ သန္တေပိစ၊ ရှိသော်လည်း။
အတ္တိက္ခဏေယဝ၊ မိမိစောင့်အပ်သော တရား မိမိရှိစဉ်ခဏ၌သာလျှင်။ဧတံ၊
ဤဇီဝိတိန္ဒြိယသည်။ တေ ဓမ္မေ၊ ထိုရုပ်၊နာမ်တရားတို့ကို။ အနုပါလေတိ၊
အစဉ်စောင့်၏။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဥပ္ပလာဒိနိ၊ ကြာစသည်တို့ကို။ အနု
ပါလေတိဝိယ၊ အစဉ်စောင့်၏သို့တည်း။

ပါဠိယာနုသန္ဓေ။ ။အတ္တနာ အနုပ္ပါဒိတဓမ္မေ ကထံ ပါလေတိတိ အာဟ
ယထာ သကန္တိ အာဒိ။

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ယထာ သကံ ပစ္စယုပ္ပန္နေပိ၊အကြင်အကြင် မိမိဥစ္စာဖြစ်သော
အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဓမ္မေ၊ ရုပ်၊ နာမ် တရားတို့ကို။
ပါလေတိ၊ စောင့်တတ်၏။ ဓာတီ၊ အထိန်းသည်။ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို။
ပါလေတိ ဝိယ၊ စောင့်၏သို့တည်း။

ပါဠိယာနုသန္ဓေ။ ။ဇိဝိတဿ ပန ကိံ ပဝတ္တိ ကာရဏန္တိ အာဟ သယန္တိအာဒိ။

စ၊ ဆက်။ သယံ ပဝတ္တိတဓမ္မသမ္ပန္နေနော၊ မိမိသည် ဖြစ်စေအပ်သော ရုပ်၊
နာမ်တရားနှင့် စပ်သဖြင့်သာလျှင်။ ဇိဝိတံ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ တည်၏။ ။
“ယထာ ကထံ ဝိယာတိ နိယျာမကော ဝိယာတိ” ။ ။နိယျာမကော၊ လေ့
သုကြီးသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပဝတ္တိတ နာဝါသမ္ပန္နေန၊ တည်စေအပ်
သော လေ့နှင့်စပ်သဖြင့်။ ပဝတ္တတိ ဝိယ၊ တည်၏သို့တည်း။

ပါဠိယာနုသန္ဓေ။ ။ယဒိ ဓမ္မာနံ ပဝတ္တိ ဇိဝိတိန္ဒြိယ ပဋိဗ္ဗံ။ ဘင်္ဂတော ကိံပန
ပဝတ္တယတိတိ အာဟ ဘင်္ဂတော ဥဒ္ဓန္တိ။

ဘင်္ဂတော၊ ဘင်္ဂမှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ န ပဝတ္တယတိ၊ မတည်စေ။ “ကသ္မာတိ
အာဟ အတ္တနောစ ပဝတ္တယိတဗ္ဗာနဉ္စ အဘာဝါတိ” ။ ကသ္မာ၊ ကား။
အတ္တနောစ၊ မိမိ၏၎င်း။ ပဝတ္တယိတဗ္ဗာနဉ္စ၊ တည်စေအပ်သော တရားတို့၏
၎င်း။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။

ပါဠိယာနုသန္ဓိ။ ။ဘင်္ဂက္ခဏေ ပန ကထန္တိ အာဟ နဘင်္ဂက္ခဏေ ဌပေတိတိ။

ဘင်္ဂက္ခဏေ၊ ဘင်္ဂဓဏ၌။ န ဌပေတိ၊ မထားတတ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ သယံ
ဘိဇ္ဇေမာနတ္တာ၊ မိမိ၏ ပျက်ဆဲ၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ခိယမာနော၊ ကုန်ဆဲ
သော။ “ခိယမာနောတိပိ” ။ ဝဋ္ဋိသိနေဟော၊ မီးစာ၊ ဆီသည်။ ဒီပသိခံ၊
မီးလျှံကို။ န ဌပေတိ ဝိယ၊ မထားနိုင်၏သို့တည်း။ စ၊ ဆက်။ အနုပါလန
ပဝတ္တန ဌပနာ နံဘာဝ ဝိရဟိတံ၊ အစဉ်စောင့်ခြင်း၊ တည်စေခြင်း၊ထားခြင်း
အာနုဘော်မှကင်းသည်။ န-ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ယထာ
ဝုတ္တက္ခဏေ၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောဓဏ၌။ တဿ တဿအနုပါလန

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

၇၅

ပဝတ္တန ဌပနဿ၊ ထိုထိုသို့သော အနုပါလန ပဝတ္တန ဌပန ကိစ္စကို။ သာဓန
တော၊ ပြီးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

မဂ္ဂင်္ဂရာသိဝဏ္ဏနာ

သမ္မာဒိဋ္ဌိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သမ္မာ အဝိပရိတ နိယျာနိက ဘာဝေန၊ မဘောက်မပြန်
ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒဿနဋ္ဌေန၊ မြင်
တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။ သမ္မာ အဝိပရိတနိယျာ
နိက ဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အဘိနိရောပနဋ္ဌေန၊ အာရုံသို့ ရှေးရှုတတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ မည်၏။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ ပဂ္ဂဟဋ္ဌေန၊ ချီးပင့်
တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာ ဝါယာမော၊ မည်၏။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။
စိရကတာဒိ အာရမ္မဏံ၊ စိရကတ စသော အာရုံသို့။ ဥပဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ မမေ့
မလတ် ကပ်၍တည်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာသတိ၊ မည်၏။ သမ္မာ၊
ဖြင့်။ အဝိက္ခေပနဋ္ဌေန၊ မပျံ့လွင့် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာ သမာဓိ၊
မည်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ကျမ်းတတ်။ ။အဓိပ္ပါယ်တ္ထကို ဆိုပြီ။ ဝစနတ္ထကို မဆိုပြီလော စုဒ္ဓိရှိကား ဝစ
နတ္ထော ပန-စသည်ကို မိန့်သော်....

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သမ္မာ အဝိပရိ
တ နိယျာနိက ဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တာယ ဓမ္မဇာတိယာ၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ သမ္မ
ယုတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပဿန္တိ၊ မြင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ သင်္ကပ္ပေတိ၊ ကြံတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တေန သဘာဝေန၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။
သမ္မယုတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သင်္ကပ္ပန္တိ၊ ကြံတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ မည်၏။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ ဝါယာမေတိ၊ အားထုတ်တတ်၏။
ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာဝါယာမော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တေန သဘာ

၇၆

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝေန၊ ဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ သမ္မယုတ္တဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဝါယမန္တိ၊ အားထုတ်တတ်
 ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမ္မာဝါယာမော၊ မည်၏။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။
 စိရုကတာဒိအာရမ္မဏံ၊ ကို။ သရတိ၊ မမေ့မလွတ်အောက်မေ့တတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာသတိ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တာယ ဓမ္မဇာတိယာ၊
 ဖြင့်။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ စိရုကတာဒိ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ သမ္မယုတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။
 သရန္တိ၊ မမေ့မလွတ် အောက်မေ့ တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 သမ္မာသတိ၊ မည်၏။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ သမာဓိယတိ၊ အာရုံ၌ စိတ်ကိုကောင်းစွာ
 ထားတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာသမာဓိ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။
 ဧကန သဘာဝေန၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ ဖြင့်။ သမ္မယုတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သမာဓိယန္တိ၊
 အာရုံ၌ စိတ်ကိုကောင်းစွာထားတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာ
 သပာဝိ၊ မည်၏။ အပိစ အပရော နယော၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စဘော၊ အံ။
 ဝာသတ္တာ၊ ချီ မှုမ်းအပ်သော။ ဝါ၊ ကား။ သုန္နရာ၊ ကောင်းသော။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိ
 ကုသ်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။ ဣတိ ဣဒိနာ နယေနပိ၊
 ပြန်သည်။ တေသံ၊ ထို သမ္မာဒိဋ္ဌိ စသော ပုဒ်တို့၏။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိ
 တသမ္မာ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ လက္ခဏာဒီနိ၊ လက္ခဏာ စသည်တို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌။ ဝုတ္တာနေဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသည်သာတည်း။

ဗလရာသိစက္ကနာ

သဒ္ဓါ၊ ဗလဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ သဒ္ဓါ ဒီနိ၊ သဒ္ဓါ၊ စသည်တို့သည်။
 ဝုတ္တာနေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာတည်း။ ပန၊ ထိုမှ
 တပါး။ အကမ္ပိယဋ္ဌေန၊ မတုန်လှုပ်တတ်သော သဘောကြောင့်။ ဗလံ၊ မည်၏။
 ဣတိ သို့။ ဝေဒိတဉ္စ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧတေသု၊ ထိုသဒ္ဓါ၊ ဗလစသည်တို့တွင်။
 ဘသဒ္ဓိယေ၊ သဒ္ဓါ၊ ကင်းသော သူ၏အဖြစ် တည်းဟူသော အကုသိုလ်ကြောင့်။
 န ကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓါ၊ ဗလံ၊ မည်၏။ ကော
 သဇ္ဇေ၊ ပျင်းရိခြင်းကြောင့်။ နကမ္ပတိ၊ တတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 ဝိရိယဗလံ၊ မည်၏။ မုဋ္ဌဿဇ္ဇေ၊ လွတ်သော သဟိရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 န ကမ္ပတိ၊ တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတိဗလံ၊ သတိဗလမည်၏။ ဥဒ္ဓုဇ္ဇေ၊
 ဥဒ္ဓုဇ္ဇကြောင့်။ နကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမာဝိ

ဗလံ၊ သမာဓိဗလမည်၏။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့်။ နကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်
တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညာဗလံ၊ ပညာဗလမည်၏။ အဟိရိကော၊
အဟိရိကကြောင့်။ န ကမ္မတိ၊ တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟိရိဗလံ၊ ဟိရိဗလ
မည်၏။ အနောတ္တပ္ပေ၊ ကြောင့်။ နကမ္မတိ၊ တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဩတ္တပ္ပဗလံ၊ မည်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဥဘယ ပဒ
ဝသေန၊ သဒ္ဓါဟူသောပုဒ်၊ ဗလဟူသောပုဒ် စသောပဒဒွယ၏အစွမ်းဖြင့်။
အတ္ထဇဏ္ဍနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဓါ၊ ဗလ စသော ခုနစ်ပါးတို့တွင်။ ပုရိမာနိ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်
သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော သဒ္ဓါ၊ ဗလ စသည်တို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။
လက္ခဏာဒီဟိတို့ဖြင့်။ ပကာသိတာနေဝ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီးသည်သာတည်း။ ပစ္စိမ
ဒ္ဓယေ၊ နောက်ဖြစ်သော ဟိရိဗလ၊ ဩတ္တပ္ပဗလ နှစ်ပါး အပေါင်း၌။
အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိဘဗ္ဗော၊ ၏။ ကာယဒုစ္စရိတာဒီဟိ၊ ကာယ ဒုစ္စရိက်
စသည်တို့ကို။ ဝါ၊ တို့ကြောင့်။ ဟိရိယတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏။ ဝါ၊ ရှက်တတ်၏။
ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟိရိ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ ဤဟိရိ-ဟူသော အမည်သည်။
လဇ္ဇာယ၊ ရှက်ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဧတဟိ ဧဝ ကာယဒုစ္စရိတာ ဒီဟိ၊
တို့ကြောင့်လျှင်။ ဩတ္တပ္ပတိ၊ ကြောက်လန့်ဟတ်၏။ ‘ဩတ္တပတိတိဝါ’။
ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဩတ္တပ္ပံ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ ဤဩတ္တပ္ပဟူသော အမည်
သည်။ ပါပဒတာ၊ မကောင်းမှုမှ။ ဝါ၊ မကောင်းမှုကြောင့်။ ဥဗ္ဗေဇဏ္ဍာ၊ ကြောက်
လန့်ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဧတသံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဟိရိ၊
ဩတ္တပ္ပ-နှစ်ပါးတို့၏။ နာနာ ကရဏဒီပနတ္ထံ၊ အသီးအသီး ကဲ့ပြားသည်၏
အဖြစ်ကို ပြတတ်သော အထူးကို ပြခြင်းငှာ။ လဇ္ဇာဘယ လက္ခဏေန၊ လဇ္ဇာ
ဘယ လက္ခဏာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သမုဋ္ဌာနဉ္စ၊ သမုဋ္ဌာန်၎င်း။ အဓိပတိစ၊
အဓိပတိ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမံမာတိကံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ရှိ။ အယံ ဝိတ္ထာရ
ကထာ၊ ဤအကျယ်ဖြစ်သော စကားကို။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ (ထည့်)။
ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနာ၊ နိယကဇ္ဈတ္တဖြစ်သော ဇာတိစသည်လျှင် သမုဋ္ဌာန်
ရှိသော တရားသည်။ ဟိရိနာမ၊ ဟိရိမည်၏။

၇၈ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

၀၀နတ္ထ။ ။နိယကဇ္ဈတ္တံ ဇာတိ အာဒိ သမုဋ္ဌာနံ ဧတိဿာတိ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနာ။

ဩတ္တပ္ပံ နာမ၊ ဩတ္တပ္ပမည်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ သမုဋ္ဌာနံ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုလျှင် ဖြစ်ကြောင်း သမုဋ္ဌာန်ရှိ၏။ ဟိရီနာမ၊ မည်သည်။ အတ္တာဓိပတိ၊ မိမိလျှင် အကြီးအမှူးရှိ၏။ ဩတ္တပ္ပံနာမ၊ မည်သည်။ လောကာ ဓိပတိ၊ လောကလျှင် အကြီးအမှူးရှိ၏။ ဟိရီနာမ၊ မည်သည်။ လဇ္ဇာ သဘာဝသဏ္ဌိတာ၊ ရှက်ခြင်း သဘော၌ ကောင်းစွာတည်၏။ ဩတ္တပ္ပံနာမ၊ မည်သည်။ ဘယ သဘာဝ သဏ္ဌိတံ၊ ကြောက်လန့်ခြင်း သဘော၌ ကောင်းစွာတည်၏။ ဟိရီနာမ၊ မည် သည်။ သပ္ပဋိဿဝ လက္ခဏာ၊ ရိုသေထိုက်သောသူ၏ စကားကို ရှေးရှုနာခြင်း၊ ဝန်ခံခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော ရိုသေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဩတ္တပ္ပံ နာမ၊ မည်သည်။ ဝဇ္ဇဘိရုကဘယဒဿာဝိ လက္ခဏံ၊ အပြစ်ကို ကြောက်တတ်သည်၏ အပြစ်၊ ဘေးအားဖြင့် ရှုတတ်သည်၏ အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။

မူလဋီကာ။ ။ဝရုနာ ကိသ္မိန္ဓိ ဝုတ္တေ ဂါရဝ ပသေန ပဋိဿဝနံ ငဋိဿဝေါ။ သတ ပဋိဿဝေနာတိ သပ္ပဋိဿဝံ။ ပဋိဿဝဘူတံ တံ သဘာဝဉ္စ ယံကိဉ္စ ဂါရဝန္တိ အတ္ထော။ ။၉၀-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။ဝရုနာ၊ အလေးအမြတ် ပြုထိုက်သော သူသည်။ ကိသ္မိန္ဓိ၊ တစုံတခုသော စကားကို။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဂါရဝ ဝသေန၊ အရိုအသေ၏ အစွမ်း ဖြင့်။ ပဋိဿဝနံ၊ စကားကိုရှေးရှုနာခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဝန်ခံခြင်းသည်။ ပဋိဿဝေါ၊ မည်၏။ ပဋိဿဝေန၊ ရိုသေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် စကားကို ရှေးရှုနာခြင်းနှင့်။ ဝါ၊ ရိုသေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် စကားကို ဝန်ခံခြင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဝတ္ထုတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သပ္ပဋိဿဝံ၊ မည်၏။ ပဋိဿဝဘူတံ၊ ရိုသေ ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် စကားကို ရှေးရှုနာခြင်းဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ရိုသေ ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် စကားကို ဝန်ခံခြင်း ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော။ တံ သဘာဝဉ္စ၊ ထိုရိုသေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် စကားကို ရှေးရှုနာခြင်းနှင့် တူသော သဘော ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ ရိုသေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် စကားကို ဝန်ခံခြင်းနှင့် တူသော သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော။ ဂါရဝံ၊ ရိုသေခြင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။သဟ ပဋိဿဝေန သပ္ပဋိဿဝေါ-ကား သသဒ္ဓမ္မဂဏတ္ထမံကဲ့သို့ တဂ္ဂုဏ သံဝိညာဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိတည်း။ ထိုကြောင့် ပဋိဿဝ ဘူတံ-ဟုသမာသ် ပုဒ်၏ အနက်ကိုလည်း ကောက်သတည်း။ အညပုဒ်၏ အနက်ကိုလည်း တံ သဘာဝဉ္စ ယံ ကိဉ္စ ဂါရဝံ-ဟု ကောက်သတည်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

၇၉

အနုဋီကာ။ ။ပဋိဿဝေါ ပစနပဋိဂ္ဂဟောတိ အဓိပ္ပါယေန သပ္ပဋိဿဝံ ပဋိဿဝဘူတံ တံသဘာဝဉ္စ ယံကိဉ္စ ဝါရဝန္တိအာဟ။ ။၉၀-ဆဋ္ဌ။

မူလဋီကာ။ ။ဝဇ္ဇံ ဘာယတိ တဉ္စ ဘယတော ဝဿတိတိ ဝဇ္ဇတိရုက ဘယ ဒဿာဝီ။ ဧဝံ သဘာဝံ ဩတ္တပ္ပံ။ ။၉၀-ဆဋ္ဌ။

မူလဋီကာအနက်။ ။ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကို။ ဘာယတိ၊ ကြောက်တတ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုအပြစ် ကိုလည်း။ ဘယတော၊ ဘေးအားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှုတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဇ္ဇံ ဘိရုက ဘယဒဿာဝီ၊ မည်၏။ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပသည်။ ဧဝံ သဘာဝံ၊ ဤသို့ အပြစ်ကို ကြောက်ကတ်သည်၊ အပြစ်ကို ဘေးအားဖြင့် ရှုတတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိ၏။

ဧဝံ သဘာဝံ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဝဇ္ဇံ ဘိရုက ဘယဒဿာဝီဟူသော ပုဒ်၏ ဘာဝပုဋ္ဌာန ကတ္ထုသာနေ အပြစ်ကို ပြသတည်း။

တတ္ထ-တေသု အဇ္ဈတ္တ သမုဋ္ဌာန ဟိရိ အာဒိသု၊ ထိုအဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာန ရှိသော ဟိရိ-စသည် တို့တွင်။ အဇ္ဈတ္တ သမုဋ္ဌာနံ၊ အဇ္ဈတ္တ သမုဋ္ဌာနရှိသော။ ဟိရိ၊ တိရိကို။ ဇာတိ၊ ဇာတ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဝယံ၊ အရွယ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ သူရ ဘာဝံ၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ဗာဟုဿစုံ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ စတုဟိ-ကရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေသနည်းဟူမူကား။ “ဧတံ ပါပကရဏံ နာမ၊ ဤမကောင်းမှုကို ပြုခြင်းမည်သည်။ ဇာတိသမ္ပန္နာနံ၊ ဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံကုန် သောသူတို့၏။ န ကမ္မံ၊ အမှုမဟုတ်။ ဟိန ဇစ္စာနံ၊ ယုတ်သော အမျိုးရှိကုန် သော။ ကောဇ္ဇာဒိနံ၊ တံငါ-စသော သူတို့၏။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ဤအမှုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သော။ ဇာတိ သမ္ပန္နဿ၊ အမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော သူအား။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ဤအမှုကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်”။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ တာဝ၊ စွာ။ ဇာတိ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ပါဏာတိ ပါတာဒိ ပါပံ၊ ကို။ အ ကရောဇ္ဇော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍။ ဟိရိ၊ ဟိရိကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ “ဧတံ ပါပ ကရဏံ နာမ၊ မည်သည်။ ဒဟရေဟိ၊ သူငယ်တို့သည်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ တည်း။ မာဒိသဿ၊ သော။ ဝယေ၊ ကြီးရင့်သော အရွယ်၌။ ဌိတဿ၊ အား။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်”။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ငယံ၊ အရွယ်ကို။

ပစ္စဝေက္ခိတော၊ ဆင်ခြင်၍။ ပါဏာတိ ပါတာဒိ ပါပံ၊ ကို။ အကရောဇ္ဈော၊
၍။ ဟိရိံ၊ ဟိရိကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ “တေ ပါပ
ကရဏံ နာမ၊ မည်သည်။ ဒုဗ္ဗလ ဇာတိကာနံ၊ အားနည်းသော သဘော
ရှိသောသူတို့၏။ ကမ္မံ၊ တည်း။ သူရ ဘာဝါနံ၊ သူရဲဘော ရှိသောသူတို့၏။
န ကမ္မံ၊ မဟုတ်။

၀၀နတ္ထနှင့် အရကောဏ်။ ။သူရာနံ ဘာဝေါ သူရဘာဝေါ။ သူရ ဘာဝေါ
ဧတေသံ အတ္ထိတိ သူရဘာဝါ-ဟု တဒ္ဓိတ်ဆင့်၍ သူရဲဘောရှိသော သူတို့ကို
ရသတည်း။

မာဒိသဿ၊ သော။ သူရ ဘာဝ သမ္ပန္နဿ၊ သူရဲဘောနှင့် ပြည့်စုံသောသူအား။
ဣဒံ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သူရဘာဝံ၊ ကို။
ပစ္စဝေက္ခိတော၊ ၍။ ပါဏာတိ ပါတာဒိ ပါပံ၊ ကို။ အ ကရောဇ္ဈော၊ ၍။ ဟိရိံ၊
ကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ “တေ ပါပ ကမ္မံ နာမ၊ မည်သည်။
အန္ဓဗာလာနံ၊ ပညာမျက်စိကန်းကုန်သော သူမိုက်တို့၏။ ကမ္မံ၊ တည်း။ ပဏ္ဍိ
တာနံ၊ ပညာရှိတို့၏။ န ကမ္မံ၊ မဟုတ်။ မာဒိသဿ၊ ငါ့ကဲ့သို့သော။ ပဏ္ဍိတဿ၊
သော။ ဗဟုဿတဿ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသောသူအား။ ဣဒံ ကမ္မံ၊
ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဗဟုဿတံ၊ ကို။
ပစ္စဝေက္ခိတော၊ ၍။ ပါဏာတိ ပါတာဒိ ပါပံ၊ ကို။ အ ကရောဇ္ဈော၊ ၍။ ဟိရိံ၊
ကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အဇ္ဈတ္တသမုဋ္ဌာနံ၊ သော။ ဟိရိံ၊ ကို။ စတုဟိ
ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ သမုဋ္ဌာပေတွာ စ၊
ဖြစ်စေပြီး၍လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ စိတ္တော၌။ ဟိရိံ၊ ကို။ ပဝေသေတွာ၊ ၍။
ပါပ ကမ္မံ၊ ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဟိရိံ နာမ၊ မည်သည်။ အဇ္ဈတ္တ
သမုဋ္ဌာနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဩတ္တပ္ပံနာမ၊ မည်သည်။ ဗဟိဒ္ဓေါ၊ ဆံမုဋ္ဌာနံ၊ ဗဟိဒ္ဓသမုဋ္ဌာန်ရှိသည်။ ကထံ
ဟောတိ၊ ကား။ တံ၊ သည်။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ သစေ ကရိဿသိ၊ အကယ်၍
ပြုလတ်။ စတုဿ၊ ကုန်သော။ ပရိသာဿ၊ တို့၌။ ဂရဟပ္ပတ္တော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့
ရောက်သည်။ ဘဝိဿသိ၊ လတ်။

ဂါထာအနက်။ ။တံ၊ သင့်ကို။ ဝိည၊ တို့သည်။ ဂရဟိဿန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်
လတ်။ အသုစိံ၊ မစင်ကို။ နာဂရိကော၊ မြို့ကြီးသူသည်။ ဝဇ္ဇေတိ

ယထာ၊ ကြည်ရှောင်၏သို့။ သီလဝန္တေဟိ၊ သီလရှိကုန်သော သူတို့သည်။
 တံ၊ သင့်ကို။ ဝါ၊ သင်သည်။ ဝဇ္ဇိတော၊ ကြည်ရှောင်အပ်သည်။
 ဘဝိဿဘိ၊ ဖြစ်လတ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကထံ၊ အသို့မူ၍။ ပါပံ၊ ကို။ တံ၊
 သည်။ ကရိဿသိ၊ ပြုလတ်နည်း။

ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍။
 ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထု၌။ သမုဋ္ဌိတေန၊ သော။ သြတ္တပေန၊ ဖြင့်။ ပါပကမ္မံ၊
 ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ဧဝံ၊ သို့။ သြတ္တပုံနာမ၊ မည်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါသမုဋ္ဌာနံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟိရိနာမ၊ မည်သည်။ အတ္တာဓိပတိ၊ မိမိလျှင် အကြီးအမှူးရှိသည်။ ကထံ
 ဟောတိ၊ ကား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ကုလပုတ္တော၊
 သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အဓိပတိဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးအမှူးကို။ ကတွာ၊
 ၍။ “သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဿ၊ သဒ္ဓါ၍ ရဟန်းပြုသော။ ဗဟုဿုတဿ၊ များသော
 အကြားအမြင်ရှိသော။ ဓုတင်္ဂဓရဿ၊ ဓုတင်္ဂကိုဆောင်သော။ “ဓုတ
 ဝါဒဿ ဓုတင်္ဂဓရိဿာတိပိ”။ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့သောသူအား။ ပါပကမ္မံ၊
 ကို။ ကာတံ၊ ငှာ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ နကရောတိ၊
 မပြု။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဟိရိနာမ၊ မည်သည်။ အတ္တာဓိပတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 တေန၊ ထိုသို့ ဟိရိ၏ မိမိအကြီးအမှူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 “သော အတ္တာနံယေဝ၊ ပ။ ပရိဟရတိတိ၊ ဟူ၍။ အဟ၊ ၏။ သော ကုလပုတ္တော၊
 သည်။ အတ္တာနံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဓိပတိဇေဋ္ဌကံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။
 အကုသလံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ ကုသလံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။
 သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်နှင့်တကွသော တရားကို။ ပဇဟတိ၊ ၏။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကင်း
 သောတရားကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ အတ္တာနံ၊ ကို။
 ပရိဟရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ဆောင်၏။

သြတ္တပုံ နာမ၊ မည်သည်။ လောကဓိပတိ၊ လောကလျှင် အကြီးအမှူး
 ရှိသည်။ ကထံ ဟောတိ၊ ကား။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊
 သည်။ လောကံ၊ ကို။ အဓိပတိဇေဋ္ဌကံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။
 န ကရောတိ၊ မပြု။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သော စကား၏။ သာဓကံ၊
 သက်သေဖြစ်သော။ ယထာ ကိဝဇ္ဇနံ၊ အဘယ်သို့သော စကားကို။ ဘဂဝါ၊

သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း။ “မဟာခေါ၊ပ။ ပရိဟရတိ”တိ၊
 ဟူ၍။ အာဟ၊ ဤ။ ခေါ၊ပန၊ စင်စစ်။ အယံ လောကသန္နိဝါသော၊ ဤစကြ
 ဝဋ္ဌာသည်။ မဟာ၊ ကြီးကျယ်၏။ ခေါ၊ပန၊ စင်စစ်။ မဟန္တသ္မိံ၊ ကြီးကျယ်
 သော။ လောကသန္နိဝါသော၊ ဌ။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဒိဗ္ဗ
 စက္ခုကာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ပရစိတ္တ ဝိဒုနော၊ သူတပါးစိတ်ကို
 သိကုန်သော။ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 စေတသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဒုရတောပိ၊ အဝေးမှလည်း။ ပဿန္တိ၊
 မြင်ကုန်၏။ အာသန္နာပိ၊ အနီး၌တည်ကုန်သော်လည်း။ န ဒိဿန္တိ၊ မထင်
 မြင်ကုန်။ စေတသာပိ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်လည်း။ ပရစိတ္တံ၊ သူတပါးစိတ်ကို။ ပဇာ
 နန္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိကုန်၏။ တေပိ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်လည်း။
 မံ၊ ငါ့ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတံ။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဣမံ ကုလ
 ပုတ္တံ၊ ကို။ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်။ အ ဂါရသ္မာ၊
 အိမ်မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ (ထည့်)။ အန ဂါရိယံ၊ အိမ်၏ အစီးအပွားဖြစ်သော
 လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း၊ စသော ကိစ္စမရှိသော ရဟန်းသို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊
 ကပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကု
 သလေဟိ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့ဖြင့်။ ဝေါကိဏ္ဏော၊
 ပြုံးသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတံ။
 ဣဒ္ဓိမန္တိယော၊ တန်ခိုးရှိကုန်သော။ “ဣဒ္ဓိမန္တိနိယောတိဝါ”။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာ၊
 ကုန်သော။ ပရစိတ္တ ဝိဒုနိယော၊ သူတပါးစိတ်ကို သိကုန်သော။ ဒေဝတာ၊
 နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာပိ ဒေဝတာ၊ တို့သည်လည်း။ ဒုရတောပိ၊
 မှလည်း။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အာသန္နာပိ၊ လည်း။ နဒိဿန္တိ၊ မထင်မြင်ကုန်။
 စေတသာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ပရစိတ္တံ၊ ကို။ ပဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တာပိ ဒေဝတာ၊
 တို့သည်လည်း။ မံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနိဿန္တိ၊ လတံ။ ဘော၊ အချင်းတို့။
 ဣမံ ကုလပုတ္တံ၊ ကို။ ပဿထ၊ လော။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်။ အ ဂါရသ္မာ၊
 အိမ်မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ၍။ (ထည့်)။ အန ဂါရိယံ၊ အိမ်၏ အစီးအပွားဖြစ်သော
 လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း စသော ကိစ္စမရှိသော ရဟန်းအဖြစ်သို့။
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ကပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ပါပကေဟိ၊ ကုန်သော။
 အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝေါကိဏ္ဏော၊ ပြုံးသည်ဖြစ်၍။

ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတံ။ သောကုလပုတ္တော၊
သည်။ လောကံ ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဓိပတိံ ဇေဋ္ဌကံ၊ ကို။ ကရိတု၊ ရှိ။
ဒေကုသလံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ၏။ ကုသလံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ သာဝဇ္ဇံ၊ ကို။
ပဇဟတိ၊ ၏။ အနဝဇ္ဇံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ သုဒ္ဓံ၊ သော။ အတ္ထာနံ၊ ကို။
ပရိဟရတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ဩတ္တပ္ပံနာမ၊ မည်သည်။ လောကာဓိပတိံ၊ သည်။
ဟေတု၊ ၏။

☞

ပန၊ ထိုမှတပါး။ “လဇ္ဇာ သဘာဝသဏ္ဌိတာ ဟိရီ၊ ဘယသဘာဝ
သဏ္ဌိတံ ဩတ္တပ္ပ”န္တိ ဧတ္ထ၊ ဟူသော ဤနှစ်ပုဒ်၌။ အတ္တော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
၏။ လဇ္ဇာတိ၊ ကား။ လဇ္ဇနာကာရော၊ စက်ဆုပ်သော အခြင်းအရာတည်း။
ဝါ၊ ရှက်သော အခြင်းအရာတည်း။ ဟိရီ၊ သည်။ တေန သဘာဝေန၊ ထိုသို့
အကုသိုလ်ကို စက်ဆုပ်သော သဘောဖြင့်။ ဝါ၊ ရှက်သော သဘောဖြင့်။
သဏ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်၏။ ဘယန္တိ၊ ကား။ အပါယ ဘယံ၊ အပါယ်
ဘေးကို ကြောက်လန့်ခြင်းတည်း။ ။ (ဘယတပုဒ်ကြေ)။ ဩတ္တပ္ပံ၊ သည်။
တေန သဘာဝေန၊ ထိုအပါယ်ဘေးကို ကြောက်လန့်သော သဘောဖြင့်။
သဏ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ တည်၏။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုလဇ္ဇာ သဘာဝ သဏ္ဌိတံ၊ ဘယ
သဘာဝသဏ္ဌိတနှစ်ပါးအပေါင်း သည်လည်း။ ပါပပရိဝဇ္ဇနေ၊ မကောင်းမှုကို
ကြဉ်ခြင်း၌။ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟေတု၊ ၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဧကစ္စော၊
အချို့သော သူသည်။ ယထာနာမ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။ ကုလပုတ္တော၊
အမျိုးကောင်းသားသည်။ ဥစ္စာရ ပဿာဝါဒီနိ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် စသည်
တို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ လဇ္ဇိတဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊ ရှက်ခြင်းငှာ လျောက်
ပတ်သော။ ဧကံ၊ တဦးသောသူကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ လဇ္ဇနာကာရပုတ္တော၊
ရှက်သော အခြင်းအရာသို့ ရောက်သည်။ ဘဝေယုယထာ၊ ဖြစ်ရာ၏သို့။
ဟိန္ဒိတော-လဇ္ဇိတော၊ ရှက်သည်။ ဘဝေယုယထာ၊ ဖြစ်ရာ၏သို့။ ဝေမေဝ၊ တူ။
အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တ သန္တာန်၌ဖြစ်သော။ လဇ္ဇိဓမ္မံ၊ ရှက်ခြင်းသဘောသို့။ ဩတ္တ
မိတု၊ သက်၍။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ န ကရေတိ၊ မပြု။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော
သူသည်။ အပါယ ဘယတိတော၊ အပါယ်ဘေးမှ ကြောက်သည်။ ဟုတု၊ ရှိ။
ပါပကမ္မံ၊ ကို။ န ကရေတိ၊ မပြု။

တတြ-တသ္မိံ ဟိရိသြတ္တပ္ပမိကာရေ၊ ထိုဟိရိသြတ္တပ္ပ၊ အရာ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံသည်ကား။ သြပမ္ပံ၊ ဥပမာတည်း။ ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌံကရောမိ၊ အံ။ ဒိသု၊ နှစ်ခုကုန်သော။ အယောဂုဋ္ဌေသု၊ သံတွေတို့တွင်။ ဧကော၊ တခုသော သံတွေသည်။ သီတလော၊ သေသည်။ ဂူထမက္ခိတော၊ မစင်လိမ်းကျံအပ်သည်။ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧကော၊ တခုသော သံတွေသည်။ ဥဏှော၊ ပူသည်။ အာဒိတ္တော၊ ရဲရဲတောက်သည်။ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတ္ထ-တေသု ဒိသု အယောဂုဋ္ဌေသု၊ ထို့တွင်။ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသည်။ သီတလံ၊ သေသော သံတွေကို။ ဂူထမက္ခိတတ္တာ၊ မစင်လိမ်းကျံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇီဂုစ္ဆန္တော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍။ န ဂဏှာတိယထာ၊ မကိုင်၏သို့။ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော ပူသော သံတွေကို။ ဒါဟ ဘယေန၊ လောင်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ န ဂဏှာတိယထာ၊ မကိုင်၏သို့။ တတ္ထ-တသ္မိံ အယောဂုဋ္ဌာနံ အဂဏှနေ၊ ထိုသံတွေတို့ကို မကိုင်ခြင်းတွင်။ သီတလဿ၊ သေသော သံတွေ၏။ ဂူထမက္ခိတတ္တာ၊ မစင်လိမ်းကျံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇီဂုစ္ဆာယ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဂူထမက္ခနဇီဂုစ္ဆာယာတိ ဝါ”။ အဂဏှနံ ဝိယ၊ မကိုင်ခြင်းကဲ့သို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ သော။ လဇ္ဇိဓမ္မံ၊ သို့။ သြက္ကမိတာ၊ ရှိ။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုကို။ အကရဏံ၊ ပြုခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဥဏှဿ၊ ပူသောသံတွေကို။ ဒါဟဘယေန၊ လောင်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ အဂဏှနံ ဝိယ၊ မကိုင်ခြင်း ကဲ့သို့။ အပါယ ဘယေန၊ အပါယ်ဘေးမှ ကြောက်သောကြောင့်။ ပါပဿ၊ ကို။ အကရဏံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

“သပ္ပဋ္ဌိဿဝ လက္ခဏာဟိရိ၊ ဝဇ္ဇာဘိရုကဘယဒဿဝီ လက္ခဏံသြတ္တပ္ပ” န္တိ၊ ဟူသော။ ဣဒမ္ဓိဒ္ဓယံ၊ ဤနှစ်ပါး အပေါင်းသည်လည်း။ ပါပပရိဝဇ္ဇနေယေဝ၊ မကောင်းမှုကို ကြည်ခြင်း၌သာလျှင်။ ပါကဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ဇာတိ ဟေတ္တ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ အမျိုး၏ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်း၎င်း။ သတ္တုဟေတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ဆရာဖြစ်သော ဘုရား၏ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၎င်း။ ဒါယဇ္ဇမဟတ္တပစ္စဝေက္ခဏာ၊ အမွေဥစ္စာ ဖြစ်သော နဝလောကုတ္တရာ မွေစသည်၏ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၎င်း။

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

၈၅

ဝနတ္ထံ။ ။ဒါတဗ္ဗန္တိ ဒါယံ။ ဒါယံ အာဒေါတိတိ ဒါယာဒေါ။တဿ ဘာဝေါ ဒါယန္တံ။

သ ဗြဟ္မစာရိ မဟတ္တ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၏ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဟိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သပ္ပုဋ္ဌိဿဝ လက္ခဏံ၊ သော။ ဟိရိ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ရှိ။ ပါပံ၊ ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ အတ္တာနုဝါဒဘယံ၊ မိမိ ကိုယ်ကို မိမိစွပ်စွဲခြင်းဟူသော ဘေး၎င်း။ ပရာနုဝါဒ ဘယံ၊ သူတပါးတို့ စွပ်စွဲစောဒနာခြင်း ဘေး၎င်း။ ဒဏ္ဍ တယံ၊ မင်းဒဏ်၊ စိုးဒဏ်ဘေး၎င်း။ ဒုဂ္ဂတိ ဘယံ၊ အပါယ်ဘေး၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဟိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝဇ္ဇ ဘိရုက တယဒဿာဝိ လက္ခဏံ၊ သော။ သြတ္တပုံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ရှိ။ ပါပံ၊ ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ တတ္ထ-တသ္မိံ ဟိရိ သြတ္တပွါ ဓိကာရေ ချံ။ ဇာတိ မဟတ္တ ပစ္စဝေက္ခဏာဒီနိ စေဝ၊ တို့ကို၎င်း။ အတ္တာနု ဝါဒ ဘယာ ဒီနိစ၊ တို့ကို၎င်း။ ဝိတ္တာရေတွာ၊ ရှိ။ ကထေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည် လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။

မူလရာသိဝဏ္ဏနာ

ဧတေန ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ တံ သမင်္ဂိနော၊ ထို့ အလောဘနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ န လုဗ္ဗန္တိ၊ မတပ်ကတ်ကုန်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဓမ္မော၊ သည်။ အလောဘော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ သယံ၊ မိမိသည်။ န လုဗ္ဗတိ၊ မတပ်ကတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အလောဘော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အလုဗ္ဗန မတ္တမေဝ၊ မတပ်ခြင်းမျှ သည်သာတည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အလောဘော၊ မည်၏။ အဒေါသာ မောဟေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒေဝေ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တေသု၊ ထို အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟတို့တွင်။ အလောဘော၊ သည်။ အာရမ္မဏေ ချံ၊ စိတ္တဿ၊ ၏။ အ ဂေဓ လက္ခဏော၊ မမက်မောခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ မတောင့်တခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ အလဂ္ဂ ဘာဝ လက္ခဏော၊ မငြိကပ်သည်၏ အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။ ကမလတလေ၊ ကြာပက်၌။

၈၆

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

“ကမလဒလေတိစ”။ ဇလဝိန္ဒု ဝိယ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့တည်း။ အ ပရိဂ္ဂဟဏ ရသော၊ ငါ၏ ဥစ္စာ၊ ငါ့ဟာဟူ၍ မသိမ်းဆည်းခြင်း ကိစ္စ ရှိ၏။ မုတ္တ ဘိက္ခု ဝိယ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ပြီးသော ရဟန္တာကဲ့သို့တည်း။ အနုလ္လိန ဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ မငြိမ့်သော အလိုရှိသော တရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှု ထင်ကတ်၏။ အသုစိမ္မိ မစင်၌။ ပတိတ ပုရိသော ဝိယ၊ ကျသောယောကျ်ား ကဲ့သို့တည်း။

မူလဒ္ဓိကာအဓိပ္ပာယ်။ ။ ဤ၌ အနုလ္လိနဘာဝကား ဆဋ္ဌိတပုရိသ် မဟုတ်။ ဘာဝ လည်း အလဂ္ဂဘာဝ-စသည်၌ကဲ့သို့ ဘာဝတ္ထ နိမိတ္တတ္ထ ဝါစက မဟုတ်။ “ထိနိ ဘာဝေါ ဒု ရာဇာနော။ မစ္ဆယော ဝေါဒကေ ယထာ” ၌ ကဲ့သို့၊ အဓိပ္ပာယ် ပရိယာယ်တည်း။ ။ ထို့ကြောင့် ဒ္ဓိကာ၌....

အနုလ္လိနော ဘာဝေါ အဓိပ္ပာယော ဧတဿာတိ အနုလ္လိနဘာဝေါ။ ဧဝံ ဟိ ဥပမာယ သမေတိ ဟု ခိနိအပ်ပြီ။ ။ မူလ-၉၀။

ဆနက်။ ။ ဧတဿ၊ ထို အလောဘ၏။ အနုလ္လိနော၊ မကပ်ငြိသော။ ဘာဝေါ အဓိပ္ပာယော၊ အလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုလ္လိန ဘာဝေါ၊ မည်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ ဤသို့ ဝစနတ္ထ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဥပမာယ၊ မစင်တွင်း၌ ကျသော ယောကျ်ား ဥပမာနှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။ ဧဝံ ဦး ဥပမာယ သမေတိတိ ယထာ အသုစိမ္မိ ပတိကပုရိသဿ သတိဝိ ကာယေန အလ္လိယနေ ဘာဝေါ အနုလ္လိနော။ ဧဝံ အလောဘောပိ အာရမ္မဏတရုဏဝသေန ဂဟိတေပိ အာရမ္မဏေ အလဂ္ဂဘာဝေန အနုလ္လိန ဘာဝေါ အနုလ္လိနာကာရော ဧဝံ ပဝတ္တတိ။ ဧဝံ သဘာဝေါ ဧဝံ ဟိ သော ဓမ္မောတိ။ ။ ၉၀-ဆဋ္ဌ။

ဆနက်။ ။ ဧဝံ ဦး ဥပမာယ သမေတိတိ၊ ဟူသည်ကာ။ အသုစိမ္မိ၊ မစင်တွင်း၌။ ပတိက ပုရိသဿ၊ ကျသော ယောကျ်ား၏။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အလ္လိယနေ၊ ကပ်ငြိခြင်းသည်။ သတိဝိ၊ ရှိသော်လည်း။ ဘာဝေါ၊ အလိုသည်။ အနုလ္လိနော၊ မကပ်ငြိသည့် သာလျှင်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တတာ၊ ထို့ အတူ။ အလောဘောပိ၊ အလောဘ သည်သည်။ အာရမ္မဏ ကရုဏ ဝသေန၊ အာရုံပြုခြင်း အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတေပိ၊ ယူအပ်သော်လည်း။ အာရမ္မ ဏေ၊ ၌။ ဝါ၊ အာရမ္မဏေ ကို။ ဂဟိတေပိ၊ ယူအပ် သော်လည်း။ အလဂ္ဂ ဘာ ဝေန၊ မကပ်ငြိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အနုလ္လိန ဘာဝေါ၊ မကပ်ငြိသော အလိုရှိ သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ အနုလ္လိနာ ကာရော ဧဝံ၊ မကပ်ငြိသော အခြင်းအရာ မရှိ သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သောဓမ္မော၊ ထို အလောဘ

ဟုဆိုအပ်သော တရားသည်။ ဧဝံ သဘာဝေါ ဧဝ၊ ဤသို့ အာရုံကိုယူသော်
လည်း အာရုံ၌ ကော်ငြိသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
သဘောရှိသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

အဒေါသော၊ သည်။ အစဏှိက္က လက္ခဏော၊ မကြမ်းတန်းသည်၏ အဖြစ်လျှင်
လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ အ ဝိရောဓ လက္ခဏော၊ မဆန့်ကျင်ခြင်း လက္ခဏာ
ရှိ၏။ အနုက္ကလမိတ္တော ဝိယ၊ လျော်သော အဆွေခင်ပွန်းကဲ့သို့တည်း။ ဝါ၊
မိမိအလိုသို့လိုက်သော အဆွေခင်ပွန်းကဲ့သို့တည်း။ အာဃာတ ဝိနယ ရသော၊
ရန်ငြိုးကိုဖျောက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ ပရိဋ္ဌာဟ ဝိနယ ရသော။ ပူပန်
ခြင်းကို ဖျောက်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ စန္ဒနံ ဝိယ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့တည်း။ သောမ္မဘာဝ
ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ချမ်းသည်၏ အဖြစ်လျှင် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်သောအခြင်း
အရာ ရှိ၏။ ပုဏ္ဏစန္ဒော ဝိယ၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့တည်း။ အမောဟော၊ ကို။
လက္ခဏာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ “အမောဟလက္ခဏာဒိဟိတိဝါ”။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်
ဖြစ်သော။ ပညိန္ဒြိယ ပဒေ၊ ပညိန္ဒြိယ ဟူသောပုဒ်၌။ ဝိဘာဝိတော ယေဝ၊
ထင်စွာပြုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။

ပန၊ အလောဘ စသော တရားသုံးပါးတို့၏ ကျေးဇူးအထူးကိုဆိုအံ့။
တိသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ အလောဘော၊ သည်။ မစ္ဆေရ
မလဿ၊ ဝန်တိုခြင်း ဟူသော အညစ်အကြေး၏။ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်
ဘက်တည်း။ အဒေါသော၊ သည်။ ဒုဿိလျ မလဿ၊ သိလမရှိသော သူ၏
အဖြစ်တည်းဟူသော အညစ်အကြေး၏။ ပဋိပက္ခော၊ တည်း။ အမောဟော၊
သည်။ ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အဘာဝနာယ၊ မပွားကြောင်း
ဖြစ်သော အကုသိုလ်တရား၏။ ဝါ၊ ဘာဝနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
ကာမစွန္ဒစသော အကုသိုလ်တရား၏။ ပဋိပက္ခော၊ တည်း။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။
ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါးသောတရားတို့တွင်။ အလောဘော၊ သည်။ ဒါနံ ဟေတု၊
ဒါန၏ အကြောင်းတည်း။ အဒေါသော၊ သည်။ သီလံ ဟေတု၊ သီလ၏
အကြောင်းတည်း။ အမောဟော၊ သည်။ ဘာဝနာဟေတု၊ ဘာဝနာ၏
အကြောင်းတည်း။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဧတသု၊ ထိုအလောဘ စသော သုံးပါး
သောတရားတို့တွင်။ အလောဘေန၊ အလောဘဖြင့်။ အဓိကံ၊ ဂုဏ်မရှိသည်၌
လည်း ဂုဏ်ရှိ၏ဟု အလွန်ကိုယူခြင်းကို။ နဝဏှာတိ၊ မဟူ။ ကသ္မော၊ ကား။

လုဒ္ဓဿ၊ လောဘကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဓိကဂ္ဂဟဏတော၊ ဂုဏ်မရှိသည်၌ လည်းဂုဏ်ရှိ၏ဟု အလွန်ကို ယူခြင်းကြောင့်တည်း။

မူလဋီကာအဓိပ္ပာယ်။ ။ “န အဓိကံ အနဓိကံ” ပြ၍ အ သဒ္ဓဇောဖိ၊ ကဲ့သို့ အယုတ္တသမာသဖြစ်၍၊ န-ကား ဂဏှာတိဖြစ်သတည်း။ “နိဂ္ဂုဏေပိ ဂုဏဂ္ဂဟဏံ အဓိကဂ္ဂဟဏံ” ဇီကာ။ ။ ၉၁-ဆဋ္ဌ။

၎င်းအနက်။ ။ နိဂ္ဂုဏေပိ၊ ကျေးဇူးကင်းသော ဝတ္ထု၌လည်း။ ဂုဏဂ္ဂဟဏံ၊ ကျေးဇူးဟုယူခြင်းသည်။ အဓိကဂ္ဂဟဏံ၊ အလွန်ကိုယူခြင်းမည်၏။

အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဦးနံ၊ ထင်ရှားရှိသော ကျေးဇူးကို ချေဖျက်၍ အယုတ်သို့ ယူခြင်းကို။ နဂဏှာတိ၊ မယူ။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဒုဋ္ဌဿ၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ၊ ဒေါသကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဦးနဂ္ဂဟဏတော၊ ထင်ရှားရှိသော ဂုဏ်ကို ချေဖျက်၍ အယုတ်ကို ယူခြင်းကြောင့်တည်း။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ ဝိပရိတံ၊ လေးပါးသော ဝိပလ္လာသဖြင့် တောက်ပြန်သည်ကို။ နဂဏှာတိ၊ မယူ။ ကသ္မာ၊ ကား။ မူဋ္ဌဿ၊ မောဟဖြင့် တွေ့ဝေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝါ၊ မောဟကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိပရိဘဂ္ဂဟဏတော၊ လေးပါးသော ဝိပလ္လာသဖြင့် တောက်ပြန်သည်ကို ယူခြင်းကြောင့်တည်း။ “အနန္တံ၊ အဝိပရိတံ၊ နှစ်ပုဒ်လည်း အယုတ္တသမာသံ၊ နှင်နှင်တည်း။

၈၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါးသော တရားတို့တွင်။ အလောဘေန၊ ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒေါသတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဝါ၊ အပြစ်ဟူ၍။ ဓာရေန္တော၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍။ ဒေါသေ၊ အပြစ်၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၏။ လုဒ္ဓေါ၊ တပ်မက်မောသော သူသည်။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇမာန ဂုဏံ၊ ထင်ရှားရှိသောဂုဏ်ကို။ ဂုဏတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ဂုဏ်ဟူ၍။ ဓာရေန္တော၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍။ ဂုဏေ၊ ၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၏။ ဒုဋ္ဌော၊ သည်။ ဂုဏံ၊ ကို။ မက္ခေတိ၊ ချေဖျက်၏။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ ယာထာဝသဘာဝံ၊ အကြင်အကြင် ဂုဏ၊ ဒေါသ၊ တို့၏ ဟုတ်မှန်သော သဘောကို။ “ယထာသဘာဝန္တိပိ”။ ယာထာဝ သဘာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောအားဖြင့်။ ဓာရေန္တော၊ မှတ်သည်ဖြစ်၍။ ယာထာဝ သဘာဝေ၊ အကြင်အကြင် ဂုဏ၊ ဒေါသ တို့၏ ဟုတ်မှန်သော သဘော၌။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

၈၉

မူလဒ္ဓိကာအဓိပ္ပါယ်တ္ထ။ ။ယာထာဝသဘာဝေတိ ဧတ္တကော ဧတဿ ဂုဏော
ဧတ္တကော ဒေါသောတိ ဂုဏ ဒေါသာနံ သဘာဝေ။ ။ ၉၁-ဆဋ္ဌ။

၃၆-အနက်။ ။ယာထာဝ သဘာဝေတိ၊ ကား။ ဧတဿ၊ ထိုတရား၏ ဂုဏော၊
ကျေးဇူးသည်။ ဧတ္တကော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။
ဧတ္တကော၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဂုဏဒေါသာနံ၊ ကျေးဇူးအပြစ်
တို့၏။ သဘာဝေ၊ သဘော၌။

ဟိ-သစ္စံ၏။ မူလော၊ သည်။ တစ္ဆံ၊ မှန်သည်ကို။ “အတစ္ဆန္တိ၊ မမှန်ဟူ၍။
အတစ္ဆဉ္စ၊ မမှန်သည်ကိုလည်း။ တစ္ဆန္တိ၊ အမှန်ဟူ၍။ ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏။ စ၊
ထိုမှတစ်ပါး။ အလောဘေန၊ ဖြင့်။ ပိယ ဝိပုယောဂ ဒုက္ခံ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော
သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့နှင့် ကွေကွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်။
နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ လုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ပိယ သဘာဝတော၊ ချစ်
တတ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ပိယဝိပုယောဂါ သဟန
တော စ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော သတ္တဝါ၊ သင်္ခါရတို့နှင့် ကွေကွင်းခြင်းကို
သည်းမခံနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်းတည်း။ အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ အပိယ
သမ္ပယောဂ ဒုက္ခံ၊ မချစ်၊ မနှစ်လိုအပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့နှင့် ပေါင်း
ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-ကသ္မာ၊
ကား။ လုဒ္ဓဿ၊ ၏။ အပိယ သဘာဝတော စ၊ မချစ်တတ်သော သဘောရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အပိယသမ္ပယောဂါ သဟနတော စ၊ မချစ်မနှစ်
လိုအပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့နှင့် ပေါင်းယှဉ်ခြင်းကို သည်းမခံနိုင်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၎င်းတည်း။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ ဣစ္ဆိတာ လာဘဒုက္ခံ၊ အလို
ရှိအပ် တောင့်တအပ်သည်ကို မရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်။
နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ အမူဠဿ၊ မတွေ့ဝေသော သူ၏။
ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်း သဘောရှိသော တရားသည်။ ဇီရတိ၊ အိုတတ်၏။
(ထည့်)။ “ဧတ္ထ၊ ဤအိုခြင်းသဘောရှိသော တရား၌။ မဇီရံ၊ မအိုပါစေ
သတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယာဣစ္ဆာ၊ အကြင်တောင့်တခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
(ထည့်)။ တံ၊ ထိုတောင့်တခြင်းကို။ ကုတောလဗ္ဘာ၊ အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

၁။ ဇရာဓမ္မော ဇီရတိ၊ တံ ကုတေတ္ထ လဗ္ဘာမာဇီရိတိ ဧဝံခံ ပစ္စဝေက္ခဏ
သန္တဝတော-မူလဒ္ဓိကာ-၉၁။

ဣတိ ဝေမာဒိ ပစ္စဝေက္ခန သမ္ဘဝတော၊ ဤသို့ အစရှိသော ဆင်ခြင်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။

စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဧတ္ထ၊ ဤအလောဘ စသည်တို့တွင်။ အလောဘေန၊ အလောဘဖြင့်။ ဇာတိဒုက္ခံ၊ ဇာတိဒုက္ခသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ အလောဘဿ၊ ၏။ တဏှာပဋိပက္ခတော၊ တဏှာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဇာတိ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ တဏှာမူလကတ္တာစ၊ တဏှာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်းတည်း။ အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဇရာ ဒုက္ခံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ တိက္ခဒေါသဿ၊ ထက်သော ဒေါသရှိသောသူအား။ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ။ ဇရာ သမ္ဘဝတော၊ အိုခြင်း၏ ဖြစ်သင့် သောကြောင့်တည်း။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ မရဏဒုက္ခံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သမ္မောဟမရဏံ၊ တွေဝေသဖြင့် သေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ ၏။ တေဉ္ဇဒုက္ခံ၊ ထိုတွေဝေသဖြင့် သေရခြင်းဆင်းရဲသည်လည်း။ အမူဠဿ၊ မတွေဝေသောသူအား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အလောဘေန၊ အလောဘဖြင့်။ ဂဟဋ္ဌာနံ၊ လူတို့၏။ ခေတ္တဝတ္ထာဒီသုလယ်၊ ယာ၊ အစရှိသည် တို့၌။ ဝိဝါဒါဘာဝတော၊ ငြင်းခုံခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ (ထည့်)။ သုခ သံဝါသတာ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဒိဋ္ဌိဂတ ဝိဝါဒါဘာဝတော၊ အယူ၌ ငြင်းခုံခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ (ထည့်)။ သုခ သံဝါသတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မူလဋီကာဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ ကာမရာဂါတိနိဝေသဝိနိဗန္ဓာ ဟိ ဂဟဋ္ဌာ ဂဟဋ္ဌေဟိ ဝိဝဒန္တိ၊ ဒိဋ္ဌိရာဂါတိနိဝေသဝိနိဗန္ဓာ သမဏသမဏေဟိတိ။ ။ ၉၁-ဆဋ္ဌ။
မူလဋီကာအနက်။ ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကာမရာဂါတိနိဝေသဝိနိဗန္ဓာ၊ ကာမရာဂဖြင့် မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည် ရစ်ဘွဲ့အပ်ကုန်သော။ ဂဟဋ္ဌာ၊ လူတို့ သည်။ ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ လူတို့နှင့်။ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏။ ဒိဋ္ဌိရာဂါတိ နိဝေသ ဝိနိဗန္ဓာ၊ ဒိဋ္ဌိရာဂဖြင့် မှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည် ရစ်ဘွဲ့အပ်ကုန် သော။ သမဏာ၊ ရဟန်း တို့သည်။ သမဏေဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

၁။ အလောဘေနစ ဂဟဋ္ဌာနံ ခေတ္တ ဝတ္ထာဒီသု ဝိဝါဒါ ဘာဝကော။
မူလီ-၉၁။
၂။ အမောဟေန ပဗ္ဗဇိတာနံ ဒိဋ္ဌိဂတ ဝိဝါဒါဘာဝကော-မူလီ-၉၁။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ လူရဟန်းကုန်အောင်စုံ
တို့၏လည်း။ သုခ သံဝါသတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

☸

စ၊ ထိုမှတပါး။ ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါးသော တရားတို့တွင်။ ဝိသေသတော
ယတုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ အလောဘေန၊ ဖြင့်။ ပေတ္တိဝိသယေ၊
ပြတ္တာဘုံ၌။ ဥပပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယေတုယျေန၊ ဖြင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ တဏှာယ၊ ဖြင့်။ ပေတ္တိ
ဝိသယံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တဏှာယစ၊ ၏လည်း။ အလောဘော၊ သည်။
ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ နိရယေ၊ ရှေ့၌။
ဥပပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဒေါသေန၊ ဒေါသဖြင့်။
စဏ္ဍဇာတိတာယ၊ ကြမ်းသော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေါသ
သဒိသံ၊ ဒေါသနှင့်တူသော။ နိရယံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေါသဿစ၊
၏လည်း။ အဒေါသော၊ သည်။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အမော
ဟေန၊ ဖြင့်။ တိရစ္ဆာနယောနိယံ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ မောဟေန၊ ဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သမ္မုဇ္ဇတိရစ္ဆာန ယောနိယံ၊
တွေဝေသော တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌။ “နိစ္စသမ္မုဇ္ဇာ၊ နိစ္စသမ္မုဇ္ဇန္တိပိ” ။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊
ကုန်၏။ မောဟဿစ၊ ၏လည်း။ အမောဟော၊ သည်။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ဧတေသု၊ တို့တွင်။ အလောဘော၊ သည်။
ရာဂဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပဂမနဿ၊ ကပ်ခြင်း၏။ အဘာဝ ကရော၊ မရှိခြင်းကို
ပြုတတ်၏။ အဒေါသော၊ သည်။ ဒေါသ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အပဂမနဿ၊ ခွါဖဲ
ခြင်း၏။ အဘာဝ ကရော၊ ၏။ အမောဟော၊ သည်။ မောဟ ဝသေန၊ ဖြင့်။
ပဋိဗ္ဗာနနယံ သင်္ခါတဿ၊ ထိပါးခြင်း၊ တပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အမဇ္ဈတ္တ
ဘာဝဿ၊ လျစ်လျူ မရှိသော အဖြစ်၏။ အဘာဝကရော၊ ၏။

စ၊ ထိုမှတပါး။ တိဟိပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေဟိ၊
ထိုအလောဘ-စသည် တို့ဖြင့်။ ယထာ ပဋိပါဠိယာ၊ အကြင် အကြင် သို့သော
အစဉ်ဖြင့်။ နေက္ခမ္မ သညာ၊ ၎င်း။ အဗျာပါဒ သညာ၊ ၎င်း။ အဝိဟိံ သာ

၁-၂။ ရာဂဝသေန ဓိတ္တသန္တတေ၊ ဒေါသဝသေန ဝိရောဓောစတမ္ဘိသေသေန
ဥပဂမာပဂမာ-မူလီ-၉၁။

သညာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာသညာယော၊ တို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အသုဘ သညာ၊ ၎င်း။ အပ္ပမာဏ သညာ၊ ၎င်း။ ဓာတု
 သညာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာသညာယော၊
 တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အလောဘေန၊ ဖြင့်။
 ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂအန္တဿ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို
 အားထုတ်ခြင်း။ ဝါ၊ ခံစားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အစွန်းအနားကို။ ဝါ၊
 အယုတ်တရားကို။ ပရိဝဇ္ဇနံ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယောဇနာ။ ။ ကာမေသု ပဝတ္တံ သုခံ ကာမသုခံ၊ ကာမသုခံဇေ ကာမသုခလ္လိ
 ကံ၊ သကတ္ထေ လိကပစ္စင်္ဃယာ၊ ကာမသုခလ္လိကဿ အနုယောဂေါ ကာမ
 သုခလ္လိကာ နုယောဂေါ။ ။ ၁၁၀-သု။

အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ အတ္တကိလမထာ နုယောဂ အန္တဿ၊ ကိုယ်ကိုပင်ပန်း
 ပူပန်စေတတ်သော ပဉ္စာတပ စသော အကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းဟူသော
 အစွန်းအနားကို။ ဝါ၊ အယုတ်တရားကို။ ပရိဝဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 အမောဟေန၊ ဖြင့်။ မဇ္ဈိမာယ၊ အလတ်ဖြစ်သော။ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ကို။
 ပဋိပဇ္ဇနံ၊ ကျင့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ အလောဘေန၊
 ဖြင့်။ အဘိဇ္ဈာကာယဂန္ထဿ၊ အဘိဇ္ဈာကာယဂန္ထကို။ ပဘောဒနံ၊ ဖျက်ဆီး
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဗျာပါဒ ကာယဂန္ထဿ၊
 ကို။ ပဘောဒနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။ သေသဂန္ထဒ္ဓယဿ၊
 ကြွင်းသောဂန္ထတရားနှစ်ပါးကို။ ပဘောဒနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ထိုမှ
 တပါး။ ပုရိမာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဇွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ
 နံ၊ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။
 ပုရိမာနံ၊ ကုန်သော။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အလောဘ၊ အဒေါသ တို့၏။
 အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ပစ္စိမာနံ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဇွေ၊ ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မာ
 နုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် တို့သည်။ ပစ္စိမဿေဝ၊ နောက်ဖြစ်သောအမောဟ၏
 သာလျှင်။ အာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ပူလဒ္ဓိကာဆဓိပ္ပာယ်။ ။ သုခဝိပရိဏာသေ ဒုက္ခသမာယောဂေစ ပဋိဘပ္ပဝတ္တိယံ
 ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟော န သိဇ္ဈတိတိ၊ အဒေါသာနုဘာဝေန ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်
 လိဇ္ဈတိ။ ။ ၉၁-ဆဋ္ဌ။

မူလဋီကာအနက်။ ။သုခ ပိပရိဏာမေ၊ သုခ၏ ဘောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဒုက္ခသမာယောဂေ စ၊ ဒုက္ခ၏ စုဝေးခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပဋိဆပ္ပဝတ္တိယံ၊ ပဋိဆ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟော၊ ဝေဒနာကိုသိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ န သိဇ္ဈတိ၊ မပြီး။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အ ဒေါသာနဘာဝေန၊ အဒေါသ၏ အာနဘော်ဖြင့်။ ဝါ၊ အဒေါသ၏ အာနဘော်ကြောင့်။ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာနံ၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်သည်။ သိဇ္ဈတိ၊ ပြီး၏။

အနုဋီကာနုသန္ဓေ။ ။အလောဘာနုဘာဝေန ကာယာနုပဿနာယ၊ အမောဟာ နုဘာဝေန စိတ္တဓမ္မာနုပဿနာယ သိဒ္ဓိပါကဋ္ဌာ ယေဝါတိ အပါကဋ္ဌ အဒေါသာနဘာဝေန ဝေဒနာနုပဿနာသိဒ္ဓိံ ဝိဘာဝေန္တော သုခ ပိပရိဏာမေတိ အာဒိမာဟ၊ အယဉ္စ ယောဇနာ အလောဘာဒိနံ ဝိသေသပစ္စယတံ သန္တာယ ကတာ၊ အဝိသေသေန ပန သဗ္ဗေ သဗ္ဗသံပစ္စယာ။ ။၉၉-ဆဋ္ဌ။

စ၊ ထိုမှတပါး။ ဧတ္ထ၊ တို့တွင်။ အလောဘော၊ သည်။ အာရောဂျဿ၊ အနာကင်းသောသူ၏ အဖြစ်၏။ ဗစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အလုဇ္ဈေါ၊ သည်။ လောဘနိယမ္ပိ၊ တပ်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော်လည်း။ အသပ္ပါယံ၊ မလျှောက်ပတ်သော ဘောဇဉ်၊ ဥတု စသည်ကို။ နသေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ တေန၊ ထိုသို့မလျှောက်ပတ်သော ဘောဇဉ်၊ ဥတု စသည်ကို မမှီဝဲခြင်းကြောင့်။ အရောဂေါ၊ အနာကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒေါသော၊ သည်။ ယောဗုဒ္ဓဿ၊ ပျိုမြစ်နုနယ် အရွယ်ကောင်းသောသူ၏ အဖြစ်၏။ “ယောဗုဒ္ဓနဿ ယောဗုညဿာတိပိ”။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အဒုဋ္ဌော၊ သည်။ ဝလိပလိတာဝဟေန၊ အရေတုန့်ခြင်းဆံဖြူခြင်းကို ဆောင်တတ်သော။ ဒေါသဂ္ဂိနာ၊ ဒေါသမီးသည်။ အဋ္ဌယမာနေ၊ မလေင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့၊ ညဉ့်ပတ်လုံး။ ယုဝါ၊ ပျိုမြစ်နုနယ်အရွယ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အမောဟော၊ သည်။ ဒီဃာယုကတာယ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အသံမုဋ္ဌော၊ သည်။ ဟိတာဟိတံ၊ စီးပွားကို ဆောင်တတ်သည့် စီးပွားကိုမဆောင်တတ်သည့်ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ အဟိတံ၊ ကို။ ပရိဝဇ္ဇန္တော၊ ကြည်သည်ဖြစ်၍။ ဟိတဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဋိသေဝမာနေ၊ မှီဝဲသည်ဖြစ်၍။ ဒီဃာယုကော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စ၊ ထိုမှတပါး။ ဧတ္ထ၊ တို့တွင်။ အလောဘော၊ သည်။ ဘောဂသမ္ပတ္တိယာ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ် ပြည့်စုံခြင်း၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊

၏။ အလုဒ္ဓေါ၊ သည်။ စာဂေန၊ စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်။ ဘောဂပဋိလာဘော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ အဒေါသော၊ သည်။ မိတ္တသမ္ပတ္တိယာ၊ အဆွေခင်ပွန်း ပြည့်စုံ
 ခြင်း၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာဖြင့်။
 မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ ပဋိလာဘတောစေတ၊ ရခြင်းကြောင့်၎င်း။
 အပရိဟာနတောစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့မှ မဆုတ်ယုတ်ခြင်းကြောင့်၎င်းတည်း။
 “အပရိဟာနိတောစာတိဝါ” ။ အမောဟော၊ သည်။ အတ္တသမ္ပတ္တိယာ၊ မိမိ
 ပြည့်စုံခြင်း၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ အမူဠော၊
 သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဟိတမေတ၊ ကိုသာလျှင်။ ကရောဇန္ဓာ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။
 အတ္တာနံ၊ ကို၊ သမ္ပာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ စ၊ တပါး။ အလောဘော၊ သည်။
 ဒိဗ္ဗဝိဟာရဿ၊ ပဌမဈာန်-စသော လေးပါးသော ဒိဗ္ဗဝိဟာရ၏။ ပစ္စယော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒေါသော၊ သည်။ ဗြဟ္မဝိဟာရဿ၊ ဧတ္တာ၊ ကရုဏာ၊
 မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ ဈာန်ဟူသော ဗြဟ္မဝိဟာရ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ အမောဟော၊ သည်။ အရိယ ဝိဟာရဿ၊ ဖလသမာပတ်
 ဟူသော အရိယဝိဟာရ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စ၊ တပါး။ ဧတ္ထ၊ တို့တွင်။ အလောဘေန၊ ဖြင့်။ သကပက္ခေသု၊ မိမိအဘို့
 ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တသင်္ခါရေသု၊ သတ္တဝါ၊ သင်္ခါရတို့၌။ နိဗ္ဗုတော၊ ပူပန်
 မလိမ်းငြိမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တေသံ၊ ထိုသကပက္ခ
 ဖြစ်သော သတ္တဝါ၊ သင်္ခါရတို့၏။ ဝိနာသေ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ အတိသင်္ဂ
 ဟေတုကဿ၊ အလွန် ကပ်ငြိခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။
 အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ပရပက္ခေသု၊
 ကုန်သော။ သတ္တသင်္ခါရေသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-
 ကသ္မာ၊ ကား။ အဒုဠဿ၊ အား။ ဝေရီသုပိ၊ ရန်သူတို့၌လည်း။ ဝေရီသညာယံ၊
 ရန်သူဟူသောအမှတ်၏။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်တည်း။ အမောဟေန၊ ဖြင့်။
 ဥဒါသိနပက္ခေသု၊ လျစ်လျူသော အဘို့ရှိကုန်သော။ သတ္တသင်္ခါရေသု၊ တို့၌။
 နိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ အမူဠဿ၊ အား။ သမ္ပာတိ

သင်္ဂတယ၊ အလုံးစုံသော သကပက္ခ၊ ပရပက္ခ၊ ဥဒါသိနပက္ခတို့၌ အလွန် ကပ်ငြိတတ်သည်၏ အဖြစ်၏။ အဘ-ဝတော၊ ကြောင့်တည်း။

၈၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အလောဘေန၊ အလောဘဖြင့်။ အနိစ္စဒဿနံ၊ အနိစ္စဟု ရှုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ လုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဥပဘော ဂါသယ၊ အသုံးအဆောင်၌ တပ်မက်မောသော အာသာဖြင့်။ အနိစ္စေပိ၊ အနိစ္စဖြစ်သော်လည်း။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရ၌။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်။ ဝါ၊ အနိစ္စဟူ၍။ န ပဿတိ၊ မရှုနိုင်။ အဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဒုက္ခဒဿနံ၊ ဒုက္ခ ဟုရှုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အဒေါသဇ္ဈာသယော၊ အဒေါသ၏ အလို အဇ္ဈာသယ ရှိသော သူသည်။ ပရိစ္စတ္တ အာစာတ ဝတ္ထုပရိဂ္ဂဟော၊ စွန့်အပ်ပြီးသော ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ သိမ်းဆည်းခြင်းကိုစွန့်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ သင်္ခါရေယေဝါဉ္စသလျှင်။ ဒုက္ခတော၊ အားဖြင့်။ ဝါ၊ ဟူ၍။ ပဿတိ၊ ရှုနိုင်၏။

၀နတ္ထ။ ။ အာစာတဿ ဝတ္ထုကာရဏံ အာစာတဝတ္ထု။ အာစာတဝတ္ထုဿ ပရိဂ္ဂဟော အာစာတဝတ္ထု ပရိဂ္ဂဟော။ ပရိစ္စတ္တော အာစာတဝတ္ထု ပရိဂ္ဂဟော ယေန သော ပရိစ္စတ္တအာစာတဝတ္ထုပရိဂ္ဂဟော။ ယောဇနာ-၁၀၀။

အမောဟေန၊ ဖြင့်။ အနတ္တဒဿနံ၊ အနတ္တဟုရှုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အမူဠော၊ သည်။ ယာထာဝ ဂဟဏ ကုသလော၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောကို ယူခြင်း၌ လိမ္မာသည်ဖြစ်၏။ အပရိဏာယကံ၊ အကြီးအကဲ အစိုးရသူ မရှိသော။ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းကို။ အပရိဏာယ ကတော၊ အကြီးအကဲ အစိုးရသောသူမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဗုဇ္ဈတိ၊ သိနိုင်၏။ ၈၊ ဆက်။ ဇေတဟိ၊ ထိုအလောဘ-စသည်တို့ဖြင့်။ အနိစ္စဒဿနာဒီနိ၊ အနိစ္စ အားဖြင့်ရှုခြင်းအစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်၏သို့။ ဇေတထာ၊ တူ။ ဇေတပိ၊ ထိုအလောဘစသည်တို့သည်လည်း။ အနိစ္စဒဿနာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ အနိစ္စဒဿနေန၊ အနိစ္စဟု ရှုခြင်းဖြင့်။ အလော ဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခဒဿနေန၊ ဒုက္ခဟုရှုခြင်းဖြင့်။ အဒေါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနတ္တဒဿနေန၊ အနတ္တဟု ရှုခြင်းဖြင့်။ အမောဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကောနာမ၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ “ဣဒံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မာ၊ အသင့်

အားဖြင့်။ ဥတွာ၊ သိပြီးလျက်။ တဿ၊ ထိုအနိစ္စ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ၊ ပိဟံ၊ တောင့်တအာသာကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရာအံ့နည်း။ နဥပ္ပါဒေယျ ဝေ၊ မဖြစ်စေရာသည်သာတည်း။ (လှန်)။ သင်္ခါရေဝ၊ သင်္ခါရတို့ကိုမူလည်း။ “ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍”။ ဇာနန္တော၊ သိပြီးလျက်။ အပချမ္ဗိ၊ သင်္ခါရ ဒုက္ခမှ တပါးလည်းဖြစ်သော။ အစ္စန္တ တိခိဏံ၊ စင်စစ်သက်သော။ ကောဓဒုက္ခံ၊ အမျက်ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရာအံ့နည်း။ န ဥပ္ပါဒေယျ ဝေ၊ မဖြစ်စေရာသည်သာတည်း။ အတ္တသုညတဉ္စ၊ အတ္တမှဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဗုဇ္ဈိတွာ၊ သိပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ သမ္မောဟံ၊ တွေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာအံ့နည်း။ န အာပဇ္ဇေယျဝေ၊ မရောက်ရာ သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ကမ္မပထရာသိဝဏ္ဏနာ

ယာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ ပရတဏ္ဍံ၊ သူတပါးဥစ္စာကို။ န အဘိဇ္ဈာယတိ၊ တပ်သောအားဖြင့် ရှေးရှုမကြံတတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ ဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ အနဘိဇ္ဈာ၊ မည်၏။ ယော အဒေါသော၊ သည်။ အတ္တနော စ၊ မိမိ၏၎င်း၊ ပရဿ စ၊ သူတပါး၏၎င်း။ ကာယိက စေတသိကံ၊ သော။ သုခဉ္စ၊ ကို၎င်း၊ ဣဓလောက ပရလောက ဟိတဉ္စ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၊ တမလွန် လောက၌ ဖြစ်သော စီးပွားကို၎င်း။ ဂုဏာနုဘာဝပဋိလဒ္ဓိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏ အနုဘောင်ဖြင့် ရအပ်သော။ ကိတ္တိ သဒ္ဓဉ္စ၊ ကျော်စောသံကို၎င်း။ န ဗျာပါဒေတိ၊ မမျှော်ဆီးတတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောအဒေါသော၊ သည်။ အဗျာပါဒေါ၊ မည်၏။ သမ္မာ၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ သောဘနာ၊ တင့်တယ်သော။ ဒိဋ္ဌိ၊ အမြင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။ အလောဘာဒီနိ ယေဝ၊ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ တို့၏ သာလျှင်။ တာနိ နာမာနိ၊ ထိုအနဘိဇ္ဈာ၊ အဗျာပါဒ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဟူသော အမည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကျန်၏။ ဗန၊ ထိုသို့ ကရားကိုယ်အရတူကြသော်လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဤ။ ဇေတဓမ္မာ၊ ထိုအလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ တရားတို့ကို။ မူလဝသေန၊ မူလ၏

အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ကမ္မပထ ငသေန၊ ကမ္မပထ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

လောကပါလဒုကဝဏ္ဏနာ

ဟိရောတ္တပ္ပဒါနိပိ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ တို့ကိုလည်း။ ဟေဋ္ဌာ၌။ ဗလဝသေန၊ ဖြင့်။ ဂဟိတာနိ၊ ကုန်၏။ ဣဓ၊ ၌။ လောကပါလဝသေန၊ လောကကို စောင့်တတ်သောတရား၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတာနိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၏။ လောကံ၊ ကို။ ဣဓေ ဒွေဓမ္မာ၊ ဤတရားနှစ်ပါးတို့သည်။ ပါလယန္တိ၊ စောင့်တတ်ကုန်၏။ ယထာကံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ နည်း။ “ဒွေဓမ္မဘိက္ခဝေ၊ ပ။ ဒါရာတိဝါ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုက္ကာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣဓေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ လောကံ၊ ကို။ ပါလယန္တိ၊ ကုန်၏။ ကတမေဒွေ၊ အဘယ်နှစ်ပါးလို့နည်း ဟူမူကား။ ဟိရိဓ၊ ၎င်း။ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ၎င်း။ ဣဓမေဒွေ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုက္ကာ၊ ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဣဓေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ လောကံ၊ ကို။ ပါလယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုက္ကာ၊ ကုန်သော။ ဒွေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ လောကံ၊ ကို။ သစေ နပါလေယျ၊ အကယ်၍ မစောင့်ကုန်ငြားအံ့။ ဣဓလောကေ၌။ မာတာတိဝါ၊ အမိဟူ၍ ၎င်း။ မာတုစ္ဆာတိဝါ၊ မိကြီးမိထွေးဟူ၍ ၎င်း။ မာတုလာနိတိဝါ၊ အရီးဟူ၍ ၎င်း။ ဝါ၊ ဦးရီးမယားဟူ၍ ၎င်း။ အာစရိယ ဘရိယာတိဝါ၊ ဆရာမယားဟူ၍ ၎င်း။ ဂရုနံ၊ အလေးအမြတ်ပြုထိုက်သော သူတို့၏။ ဒါရာတိဝါ၊ မယားတို့ဟူ၍ ၎င်း။ နပညာယေထ၊ မထင်ရာ။ အဇ္ဇေက ကုက္ကုဋ သူကရ သောဏ သိင်္ဂါလာယထာ၊ ဆိတ်မြန်မာ၊ ဆိတ်ကုလား၊ ကြက်၊ ဝက်၊ အိမ်ခွေး၊ မြေခွေး တို့ကဲ့သို့။ လောကော၊ သည်။ သမ္ဘေဒံ၊ ရောရှက်ခြင်းသို့။ အာဂမိယတိ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ “အာဂမိယာပိတိ”။ “ဤ၌ သတိဝိဘတ်သည် ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ဟုဝိသေသမသုံးသပ်။ အနာမဋ္ဌကာလကိုဟောသည်”။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စခေ၊ အကြံကြောင့်လျှင်။ သုက္ကာ၊ ကုန်သော၊
 ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ လောကံ၊ ကို။ ပါလေန္တိ၊ ကုန်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုသို့တရားနှစ်ပါးစောင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မာတတံဝါ
 ဟူ၍၎င်း။ မာတုန္တာတံဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ မာတုလာနီတံဝါ၊ ဟူ၍၎င်း၊
 အာစရိယ ဘရိယာတံဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဂရုနံ၊ တို့၏။ ဒါရာတံဝါ၊ ဟူ၍၎င်း၊
 ပညာယတိ၊ ထင်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။မာတုန္တာတိ မာတု ဘရိနီ၊ စက္ကဝတ္တိသုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။မာတု
 လာနီတိ မာတုလံ ဘရိယာ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။ ။အာစရိယဘရိယာတိသိပ္ပ
 ယတနာဒိ သိက္ခာပကဿ အာစရိယဿ ဘရိယာ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

ပဿဒ္ဓါဒိယုဂလဝဏ္ဏနာ

ကာယဿ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာစသော ခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း၏။ ပဿမ္ဘနံ
 ဒရထဝူပသမော၊ ပူပန်စေတတ်သော ဥဒ္ဓစ္စပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့ကို
 ငြိမ်းစေတတ်သောတရားသည်။ ကာယပဿဒ္ဓိ၊ မည်၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။
 ပဿမ္ဘနံ ဒရထ ဝူပသမော၊ ပူပန်စေတတ်သော ဥဒ္ဓစ္စ ပြဋ္ဌာန်းသော
 ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်သော တရားသည်။ စိတ္တပဿဒ္ဓိ၊ မည်၏။

ပါနိယနသု။ ။ကာယသဒ္ဓေါ သမ္ပဟ ဝစနော။ သော စေတ္ထ ဝေဒနာ
 ဒိက္ခန္တိယံ၊ ဝတ္တိန္တာ ဝသေနဟိ သဒ္ဓေါဝိသေသတ္ထဝတ္တိ ဟောတိတိ အာဟ
 ကာယောတိ စေတ္တာတိ အာဒိ။ ။သောဇနာ-၁၁၀။

စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤကာယပဿဒ္ဓိ ဟူသောပုဒ်၌။ ဝေဒနာဒယော၊
 ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော။ တယော၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။
 ကာယောတိ ကာယောနာမ၊ ကာယမည်၏။ (ဝေဒနာက္ခန္ဓာဒယော ဆိုအပ်
 လျက် ခန္ဓသဒ္ဓါကြေသည်)။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ တောကာယပဿဒ္ဓိ စိတ္တပဿဒ္ဓိယော၊ ထိုကာယပဿဒ္ဓိ၊
 စိတ္တပဿဒ္ဓိတို့သည်။ ဧကေတော၊ တကုန်။ ကတော၊ ၍။ ကာယ စိတ္တ ဒရထ
 ဝူပသမလက္ခဏာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ကို ပူပန်စေတတ်သော ဥဒ္ဓစ္စပြဋ္ဌာန်းသော
 ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်း လက္ခဏာ ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ ငြိမ်းစေတတ်သော
 တရားဟု မှတ်အပ်ကုန်၏။ ကာယ စိတ္တ ဒရထ နိမ္မဒန ရသော၊ ကာယ၊ စိတ္တကို

ပူပန်စေတတ်သော ဥဒ္ဓစ္စပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့ကို နှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိ ကုန်၏။ ကာယ စိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အပရိပ္ပန္နသီတိဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ပူပန် တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍ ငြိမ်းသေသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှု ထင်တတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဒရထကို နှိပ်နင်းသဖြင့် ပူပန် တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းသည် ဖြစ်၍ ချမ်းသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ကာယ စိတ္တ ပဒဋ္ဌာနာ၊ ကာယစိတ္တလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိကုန်၏။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အဝူပသမကရဥဒ္ဓစ္စာဒိ ကိလေသပဋိပက္ခဘူဟာ၊ မငြိမ် သက်ခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဥဒ္ဓစ္စပြဋ္ဌာန်းသောကိလေသာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

မူလဒ္ဓိကာ အဓိပ္ပာယ်။ ။ဒရထော သာရဗ္ဗော၊ ဒုက္ခ ဒေါမနဿပစ္စယာနံ ဥဒ္ဓစ္စာ ဒိကာနံ ကိလေသာနံ စတုန္တံ ဝါ ခန္ဓာနံ ဧတံ အဓိဝစနံ။ ဥဒ္ဓစ္စပဋ္ဌာနာ ကိလေ သာ ဥဒ္ဓစ္စာဒိ ကိလေသာ။ ဥဒ္ဓစ္စံ ပါ အာဒိ ကတွာ သဗ္ဗကိလေသေ သင်္ဃာတိ။
၉၂-ဆဋ္ဌ။

၎င်းအနက်။ ။သာရဗ္ဗော သအာရဗ္ဗော၊ လွန်စွာ ပူပန်စေတတ်သောတရား သည်။ ဒရထော၊ ဒရထမည်၏။ ဧတံ၊ ဤဒရထဟူသောအမည်သည်။ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ပစ္စယာနံ၊ ဒုက္ခဒေါမနဿလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒ္ဓစ္စာဒိကာနံ၊ ဥဒ္ဓစ္စ ပြဋ္ဌာန်းကုန် သော။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဝါ၊ ကာ၊ ဥဒ္ဓစ္စာဒိကာနံ၊ ကုန်သော။ စတုန္တံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဥဒ္ဓစ္စပဋ္ဌာနာ၊ ဥဒ္ဓစ္စပြဋ္ဌာန်းကုန်သော။ ဝါ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော ဥဒ္ဓစ္စရှိကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ ဥဒ္ဓစ္စာဒိ ကိလေသာ၊ ဥဒ္ဓစ္စာဒိ ကိလေသ ညေကုန်၏။ “ဤပါဌဖြင့် အာဒိသဒ္ဓါ၏ ပဋ္ဌာနအနက်ကိုပြသည်”။ ။ဝါ၊ ကာ၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကို။ အာဒိ ကတွာ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗကိလေသေ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို။ အာစရိယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ သင်္ဃာတိ၊ သပြုတ်၏။ အာဒိ ကတွာတိ ဧတေန မရိယာဒတ္ထံ အာဒိသဒ္ဓမဟ။ ။မရ-၁၇၅-သု။

ကာယဿ၊ ၏။ လဟုတာဝေါ၊ ပေါသည်၏ အဖြစ်သည်။ ကာယ လဟုတာ၊ မည်၏။ စိတ္တဿ၊ ၏။ လဟုတာဝေါ၊ သည်။ စိတ္တလဟုတာ၊ မည်၏။ တာ၊ ထိုကာယလဟုတာ၊ စိတ္တလဟုတာတို့သည်။ ကာယ စိတ္တ ဂရ ဘာဝ ဝူပသမလက္ခဏာ၊ ကာယ၊ စိတ္တတို့၏ လေးသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ထိန မိဒ္ဓ ပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်း လက္ခဏာ ရှိကုန်၏။

ကာယ စိတ္တ ဂရုဘာဝ နိမ္မဒ္ဒန ရသေ၊ ကာယစိတ္တတို့၏ လေးသည်၏အဖြစ် ဟူသော ထိနမိဒ္ဓပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့ကို နှိပ်နင်းခြင်း ကိစ္စရှိကုန်၏။ ကာယ စိတ္တာနံ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏။ အဒန္တတာ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ လေးသည်၏အဖြစ် ဟူသော ထိနမိဒ္ဓပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်ကုန်၏။

အဘိဓမ္မာတောရဋီကာ။ ။ဂရုဘာဝေါ ဒန္တတာ။ထိန မိဒ္ဓါဒိကာနံ ကိလေသာနံ စတုန္တံ ဝါ ခန္ဓာနံ ဧတံ အဓိဝစနံ။ ဒန္တတာယ ပဋိပက္ခော အဒန္တတာ။ အ ဂရုဘာဝေါ။ န ဒန္တတာယ အဘာဝမတ္တံ။

ကာယ စိတ္တပဒဋ္ဌာနာ၊ ကာယ စိတ္တလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိကုန်၏။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဂရုဘာဝကရထိနမိဒ္ဓါဒိကိလေသပဋိပက္ခဘူတာ၊ လေးသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော ထိနမိဒ္ဓပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ မုဒုဘာဝေါ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်သည်။ ကာယ မုဒုတာ၊ ကာယမုဒုတာ မည်၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ မုဒုဘာဝေါ၊ သည်။ စိတ္တ မုဒုတာ၊ မည်၏။ တာ၊ ထိုကာယ မုဒုတာ၊ စိတ္တ မုဒုတာတို့သည်။ ကာယ စိတ္တ ထဒ္ဓဘာဝ ဝုပသမ လက္ခဏာ၊ ကာယ စိတ္တတို့၏ ခက်ထန် ခိုင်မာသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဒိဋ္ဌိမာန ပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်း လက္ခဏာ ရှိကုန်၏။ ကာယစိတ္တထဒ္ဓဘာဝနိမ္မဒ္ဒနရသေ၊ ကာယ စိတ္တ တို့၏ ခက်ထန် ခိုင်မာသည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဒိဋ္ဌိမာန ပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာ တို့ကို နှိပ်နင်းခြင်းကိစ္စရှိကုန်၏။ အပ္ပဋ္ဌိသောတ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ထဒ္ဓဘာဝကို နှိပ်နင်းနိုင်ခြင်း ကြောင့်ပင်လျှင် တစုံတခုသော အာရုံ၌ မထိခိုက်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ တစုံတခုသောအာရုံ၌ မထိခိုက်ခြင်းဟူသော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ကာယစိတ္တပဒဋ္ဌာနာ၊ ကုန်၏။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ ထဒ္ဓဘာဝကရ ဒိဋ္ဌိ မာနာဒိ ကိလေသ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ခက်ထန် ခိုင်မာသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ် ကုန်သော ဒိဋ္ဌိမာန ပြဋ္ဌာန်းသော ကိလေသာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဠဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ကယဿ ကမ္မညဘာဝေါ၊ ကာယ၏အမှု၌ ကောင်းသည်၏အဖြစ်သည်။
 ကာယ ကမ္မညဘာ၊ မည်၏။ စိတ္တဿ ကမ္မညဘာဝေါ၊ စိတ်၏အမှု၌ ကောင်း
 သည်၏ အဖြစ်သည်။ စိတ္တကမ္မညဘာ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ကမ္မနိသာဓု ကမ္မညံ၊ အမှု၌ ကောင်း၏ ဟူသည် အမှုကို ပြုခြင်းငှာ
 စွမ်းနိုင်သည် အမှုကိုပြုခြင်းငှာ လျောက်ပတ်သည် ဟူလိုသည်။

တာ၊ ထိုကာယကမ္မညဘာ၊ စိတ္တကမ္မညဘာ စေတသိက်တို့သည်။ ကယစိတ္တာ
 နံ၊ တို့၏။ အကမ္မညဘာဝ ဝူပသမလက္ခဏာ၊ ဒါန၊ သီလ စသော ပုညကြိယာ၌
 မကောင်းသည်၏ အဖြစ် မလျောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ကာမတ္ထန္တ
 ပြဋ္ဌာန်းသော သံကိလေသဓမ္မတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းလက္ခဏာရှိကုန်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ နကမ္မညံ အကမ္မညံ၊ တဿဘာဝေါ အကမ္မညဘာဝေါ၊ ဒါန
 သီလာဒိပုညကြိယာယံ အယောဂျတာ၊ အတ္တတော ကမ္မတ္ထန္တာဒိကိလေသဓမ္မာ
 တပဋ္ဌာနာ ဝါ စတ္တာရော အကုသလက္ခန္ဓာ။ ။ ၃-၁၂၄-ဇမ္ဗ။

ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အကမ္မညဘာဝ နိမ္မဒ္ဓန ရသာ၊ ဒါန သီလ စသော
 ပုညကြိယာ၌ မကောင်းသည်၏အဖြစ် မလျောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော
 ကာမတ္ထန္တပြဋ္ဌာန်းသော သံကိလေသဓမ္မတို့ကို နှိပ်နင်းခြင်း ကိစ္စရှိကုန်၏။
 ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အာရမ္မဏကရဏသမ္ပတ္တိ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကမ္မည၏အဖြစ်
 ကြောင့်လျှင် ပြည့်စုံသော လျောက်ပတ်သော အခြင်းအရာဖြင့်အာရုံကို
 ယူခြင်းဟူသော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။

ဝနေတ္ထ။ ။ ကမ္မည ဘာဝေနော သမ္ပန္နကာနေန အာရမ္မဏဿ ဂဟဏံ
 အာရမ္မဏကရဏံ သမ္ပတ္တိ။ ။ ၃-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ-၁၂၄။

ကာယစိတ္တပဒဋ္ဌာနာ၊ ကုန်၏။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အကမ္မညဘာဝကရာဝ
 သေသ နိဝရဏ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ အမှု၌ မကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်
 ကုန်သော ဆိုအပ်ပြီးသော ဥဒ္ဓစ္စစသည်မှ ကြွင်းကုန်သော ကာမတ္ထန္တနိဝရဏ
 တဒေကဋ္ဌ သံကိလေသ ဓမ္မတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာအဓိပ္ပါယ်။ ။ အဝသေသနိဝရဏာဒိဟူသည့် အဘယ်နည်းဟူမူ။
 ဝုတ္တာဝသေသာ ကာမတ္ထန္တာဒယော တဒေကဋ္ဌာစ သံကိလေသ (ဓမ္မာသေသာ)

နီဝရဏာဒယော။ သေသနီဝရဏဖြင့် ဝုတ္တဘဝသေသကာမစ္ဆန္တ စသည်တို့ကို ယူသည်။ အာဒိဖြင့် ထိုကာမစ္ဆန္တစသည်တို့နှင့် ပဟာနေကဋ္ဌ၊ သဟဇေကဋ္ဌ ဖြစ်သော သံကိလေသဓမ္မတို့ကိုယူသည်။

တာ၊ တို့သည်။ ပသာဒနိယဝတ္ထု။ သု၊ ကြည်ညိုဘွယ်သော ရတနာ သုံးပါး တို့၌။ ပသာဒါဝဟာ၊ ကြည်ညိုခြင်းတို့ ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဝိနိဗန္ဓနိမ္မဒ္ဒ နေန သုပဝတ္ထိဟေတုတာယ^၁၊ (ဟိတ်ထည့်)။ နှောင့်ရှက်တားမြစ်တတ်သော ဘေးရန်ကို နှိပ်နင်းခြင်းဖြင့် ချမ်းသာစွာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဟိတကြိယာသု၊ အစီးအပွားကို ပြုခြင်းတို့၌။ ဝိနိယောဂက္ခမ ဘာဝါဝဟာ၊ ယှဉ်ခြင်းငှာ ခံသည်၏အဖြစ် သင့်လျော်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။ သုဇဏ္ဍဝိသုဒ္ဓိဝိယ^၂၊ ဦးသစ်သော ရွှေစင်နှင့်တူကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။အဘယ်သို့ တူသနည်း.... သုဇဏ္ဍဝိသုဒ္ဓိဝိယာတိ ယထာ သုဇဏ္ဍဝိသုဒ္ဓိ အပဂတကာဠကာ အလင်္ကာရဝိကတိဝိနိယောဂက္ခမာ၊ ဧဝံ အယမ္ပိ သံကိလေသ ဝိပဓေန ဟိတကြိယာ ဝိနိယောဂက္ခမာ။ ။၃-၁၂၄- ဇမ္ဗု။

ကာယဿ၊ ၏။ ပါဂုညဘာဝေါ၊ လေ့လာ စွမ်းနိုင်သော အဖြစ်သည်။ ကာယပါဂုညတာ၊ မည်၏။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ပါဂုညဘာဝေါ၊ သည်။ စိတ္တပါဂုည တာ၊ မည်၏။ တာ၊ ထိုကာယပါဂုညတာ၊ စိတ္တပါဂုညတာ စေတသိက်တို့ သည်။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အဂေလညဘာဝလက္ခဏာ၊ နာသည်၏ အဖြစ် ဟူသော အသဒ္ဓိယ-စသော ပါပဓမ္မ၊ တဒေကဋ္ဌပါပဓမ္မတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာရှိကုန်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ကာယစိတ္တာနံ ဂေလညာ အသဒ္ဓိယာဒိ တဒေကဋ္ဌာစ ပါပ ဓမ္မာ။ ဂေလညပဒ္ဓိပက္ခော အဂေလညံ။ တဗ္ဘာဝေါ လက္ခဏံ ဧတသဒ္ဓိ အဂေလညဘာဝလက္ခဏံ။ ။“ဝိလာနဿ ဘာဝေါ ဂေလညံ၊ ဝိလာနအရကို ကာယ။ ဘူဝပစ္စည်း၏ အရကို အသဒ္ဓိယာဒိ တဒေကဋ္ဌပါပဓမ္မကို ကောက်။ ၃-၂၂၄-ဇမ္ဗု။

၁။ ဝိနိဗန္ဓနိမ္မဒ္ဒနေန သုပဝတ္ထိဟေတုတာယ-ဝိသုဒ္ဓိဋီကာ-၁၂၄။
၂။ သုဇဏ္ဍဝိသုဒ္ဓိဝိယာတိ ယထာ သုဇဏ္ဍဝိသုဒ္ဓိ အလင်္ကာရ ဝိကတိ ဝိနိ ယောဂက္ခမာ၊ ဧဝံ အယမ္ပိ ဟိတကြိယာ ဝိနိယောဂက္ခမာ၊ မူလီ-၉၂။ဆဋ္ဌ။

ကာယစိတ္တဂေလည နိမ္မဒ္ဓနရသာ၊ ကာယ၊ စိတ္တတို့၏ နာသည်၏ အဖြစ် ဟူသော အသဒ္ဓိယ-စသော ပါပဓမ္မ၊ တဒေကဋ္ဌ ပါပဓမ္မတို့ကို နှိပ်နင်းခြင်း ကိစ္စရှိကုန်၏။ နိရာဒီနဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ယခင် ဆိုခဲ့ပြီးသော ဂေလညကို နှိပ်နင်း ခြင်းဖြင့်သာလျှင် အပြစ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အခြင်းအရာဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ အပြစ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်တည်း ဟူသော အကျိုးကို သမ္ပယုတ်တရားတို့၌ ရှေးရှု ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ကာယ စိတ္တာဒဋ္ဌာနာ၊ ကုန်၏။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဂေလညကရ အသဒ္ဓိယာဒိ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ နာသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော အသဒ္ဓိယ စသော ပါပဓမ္မ-တဒေကဋ္ဌပါပဓမ္မတို့၏ ပဟာယက ပဋိပက္ခဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ကာယဿ၊ ၏။ ဥဇုကဘာဝေါ၊ ပြောင့်မှတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ကာယု ဇုကတာ၊ မည်၏။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥဇုကဘာဝေါ၊ သည်။ စိတ္တုဇုကတာ၊ မည်၏။ တာ၊ ထိုကာယုဇုကတာ စိတ္တုဇုကတာစေတသိက်တို့သည်။ ကာယစိတ္တအဇ္ဇေဝ လက္ခဏာ၊ ကာယစိတ္တတို့၏ပြောင့်သည်၏ အဖြစ်ဟူ၍ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကာယနှင့်စပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ စိတ်နှင့်စပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ပြောင့်သည်၏ အဖြစ်ဟူ၍မှတ်အပ်ကုန်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာ။ ။ ကာယသမ္ပန္နိ စိတ္တသမ္ပန္နိစ ဥဇုဘာဝေါတိ လက္ခိတဗ္ဗတာယ ကာယစိတ္တအဇ္ဇေဝလက္ခဏာ။ ။ ၁၂၄-ဇမ္ဗ။

ကာယစိတ္တကုဋိလဘာဝနိမ္မဒ္ဓနရသာ၊ ကိုယ် စိတ်တို့၏ နဂ်လသိသ၊ စန္ဒကောဋိ၊ ဂေါမုတ္တဝက်တာ ဟုဆိုအပ်ကုန်သောသုံးပါးသော အကောက်တို့ကို နှိပ်နင်း ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စရှိကုန်၏။ အဓိမ္မတာပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကုဋိလဘာဝကို ပြောင့် သောကြောင့်သာလျှင် အချင်းခပ်သိမ်းမကောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ် အား ရှေးရှုထင်တတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ အချင်း ခပ်သိမ်း မကောက်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးကို ရှေးရှုဖြစ်စေတတ် ကုန်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာ။ ။ ကာယစိတ္တာနံ နဂ်လ သိသ စန္ဒကောဋိ ဂေါမုတ္တ ဝက်တာ သင်္ခါတာနံ ကုဋိလဘာဝါနံ နိမ္မဒ္ဓနတော ကာယစိတ္တကုဋိလဘာဝနိမ္မဒ္ဓနရသာ၊

၁၀၄

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

တတော ဧဝ (သဗ္ဗတာပိ)⁹ အဓိမှဘာဝေန ပစ္စုပတိဋ္ဌန္တိ၊ သမ္ပယုတ္တာနံဝါ
အဓိမှတံ ပစ္စုပဋ္ဌာပေန္တိတိ၊ အဓိမှတာ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ။ ။ဒု-၁၂၄-ဇမ္ဗု။

ကာယစိတ္တပဒဋ္ဌာနာ၊ ကုန်၏။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ ကုဋ္ဌိကဘာဝကရ
မာယာသာဓဋ္ဌယျာဒိ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ကောက်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော
မာယာသာဓဋ္ဌယျ အစရှိသည်တို့၏ ပဟာယက ပဋိပက္ခဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။မာယာသည် မိမိ၌ ထင်ရှားရှိသော အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ သာဓဋ္ဌယျသည် မိမိ၌ တင်ရှားမရှိသော ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်း
ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဤသို့ အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုအပ်ကုန်သော ထိုထင်ရှားရှိသော
အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ တင်ရှားမရှိသော ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်းဟူသော
အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်ခန္ဓာ-တဒေကဋ္ဌ သံကိလေသ
ဓမ္မတို့သည် မာယာသာဓဋ္ဌယျ စသည်မည်ကုန်၏။

သန္တဒေါသပဋိစ္ဆာဒနလက္ခဏာ မာယာ၊ အသန္တဂုဏသမ္ဘာဝနလက္ခဏံ သာဓဋ္ဌ
ယျန္တိ ဧဝံ ဝုတ္တာ တဒါကာရပူဝတ္တာ အကုသလာခန္ဓာ၊ တဒေကဋ္ဌာစ သံ
ကိလေသဓမ္မာ မာယာသာဓဋ္ဌယျာဒိကာ။ ။ဒု-၁၂၄-ဇမ္ဗု။

အဓိပ္ပာယ်။ ။သဋ္ဌ-ကေတဝေ-ဝိဟိ⁹ သကိလေသေသုစ၊ သဋ္ဌတိ သဋ္ဌော။ သဋ္ဌော
တိ ကေရာဋိကော။ ။သဒ္ဓနီတိရှိရကား သာဓဋ္ဌယျလိုသည်။ ဒန္တဇနင့်
သာလေယျ။ သာဓဓယျရှိသည်တား ပါဌ်ပျက်။

အနုသန္ဓေ။ ။ကာယပဿဒ္ဓိ အစရှိကုန်သော တရားတို့၏ ဧကေက ပဋိပက္ခဖြစ်
သောကြောင့် ဒရထနိမ္မဒ္ဓန အစရှိသော ကိစ္စတစုံတခုကိုသာ ပြုတတ်၏။ ထိုသို့
ဖြစ်လျက် အဘယံကြောင့် နှစ်ပါးနှစ်ပါးဟောတော်မူသနည်းဟူမူ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။တ္ထေစ စိတ္တပဿဒ္ဓိအာဒိဟိ စိတ္တဓေဝ ပဿဒ္ဓိလဟု မုဒု ကမ္မညံ
ပဂုဏံ ဥဇုစ ဟောတိ၊ ကာယပဿဒ္ဓိအာဒိဟိ ပန ရူပကာယောပိ၊ တေနေ ဝေတ္ထ
ထဂဝတာ ဓမ္မာနံ ဒုဝိတော ဝုတ္တာ၊ န သဗ္ဗတ္ထ။ ။ဒု-၁၂၄-ဇမ္ဗု။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။စိတ္တပဿဒ္ဓိ အစရှိသည်တို့ဖြင့် စိတ်သည်သာလျှင်ပဿဒ္ဓိလဟု
မုဒု ကမ္မညံ ပဂုဏ ဥဇုဖြစ်၏။ ကာယ ပဿဒ္ဓိ အစရှိသည်တို့ဖြင့်ကား ဝေဒနာ
စသော နာမကာယသည်၎င်း ရူပကာယသည်၎င်း ပဿဒ္ဓိ စသည် ဖြစ်၏။
ထို့ကြောင့် ကာယပဿဒ္ဓိ စသည်၌သာလျှင် ဘုရားမြတ်စွာသည် ဓမ္မတို့၏
ဒုဝိဓ အဖြစ်ကို ဟောတော်မူအပ်၏။ သမာဓိ စသည်၌ကား ဒုဝိဓ အဖြစ်ကို
မဟောအပ်ဟူလိုသည်။

၁။ (သဗ္ဗတာပိ) မူရင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဒီကာမှာရှိ၍ ထည့်လိုက်ပါသည်။

ယာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ သရတိ၊ အောက်မေ့တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ သတိ၊ မည်၏။ ယံ ဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ သမ္မဇာနဉတိ၊
 ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့် အပြားတို့ဖြင့် သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
 တံဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ သမ္မဇညံ၊ မည်၏။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်။
 ပကာရဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်။ ဇာနဉတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊
 တည်း။ ပန၊ ဝစနတ္ထမှတပါး ဘေဒကိုဆိုအံ့။ သတ္တကသမ္ပဇညံ၊ ၎င်း။
 သပ္ပါယသမ္ပဇညံ၊ ၎င်း။ ဂေါစရသမ္ပဇညံ၊ ၎င်း။ အသမ္မောဟ သမ္ပဇညံ၊ ၎င်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ သမ္ပဇညာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
 ဇာဒေ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

မူလဋီကာ။ ။စေတိယဝန္တနာဒိအတ္ထံ အဘိက္ကမနာဒိယု အတ္ထာနတ္ထ ပရိဂ္ဂဏှနံ
 သတ္တကသမ္ပဇညံ၊ သတိစ အတ္ထေ သပ္ပါယာသပ္ပါယ ရူပါဒိပရိဂ္ဂဏှနံ သပ္ပါယ
 သမ္ပဇညံ၊ ဂေါစရဂါမာဘိက္ကမနာဒိယု ကမ္မဋ္ဌာနာပိဇဟနံ ဂေါစရသမ္ပဇညံ၊
 အဘိက္ကမနာဒိနံ ဓာတုအာဒိဝသေန ပပိစယော အသမ္မောဟသမ္ပဇညံ။ ။

၉၂-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။စေတိယဝန္တနာဒိအတ္ထံ၊ စေတိကို ရှိခိုးခြင်း အစရှိသော အကျိုး
 ၄၁။ ဝါ၊ စေတိကို ရှိခိုးခြင်း-အစရှိသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဘိက္ကမနာဒိယု၊
 ရှေ့သို့ ဘက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ အတ္ထာနတ္ထပရိဂ္ဂဏှနံ၊ အကျိုးရှိသည်
 အကျိုးမရှိသည်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ဝါ၊ အကျိုးရှိသည် အကျိုးမရှိ
 သည်ကို စူးစမ်း ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ သာတ္တကသမ္ပဇညံ၊ မည်၏။ အတ္ထော၊
 အကျိုးသည်။ သတိစ၊ ရှိသော်လည်း။ သပ္ပါယာသပ္ပါယရူပါဒိ ပရိဂ္ဂဏှနံ၊
 လျောက်ပတ်သည်၊ မလျောက်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ရူပါရုံ အစရှိသည်ကို
 သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ဝါ၊ လျောက်ပတ်သည်၊ မလျောက်ပတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်
 သော ရူပါရုံ-အစရှိသည်ကို စူးစမ်း ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ သပ္ပါယ သမ္ပဇညံ၊
 သပ္ပါယသမ္ပဇညမည်၏။ ဂေါစရဂါမာဘိက္ကမနာဒိယု၊ ဆွမ်းခံရွာ၌ ရှေ့သို့
 တက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ ဝါ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့ ရှေးရှုသွားခြင်း အစရှိသည်တို့၌။
 ကမ္မဋ္ဌာနာ ပိဇဟနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မစွန့်ခြင်းသည်။ ဂေါစရသမ္ပဇညံ၊ ဂေါစရ
 သမ္ပဇညမည်၏။ အဘိက္ကမနာဒိနံ၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ဓာတု
 အာဒိ ဝသေန၊ ဓာတ်အစရှိသော အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ နိသတ္တ နိဇိဝ-အစရှိသော
 အစွမ်းဖြင့်။ ပပိစယော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ အသမ္မောဟ သမ္ပဇညံ၊
 အသမ္မောဟ သမ္ပဇညမည်၏။

စ၊ ထိုမှတပါး။ တေသံ၊ ထိုသတိသမ္ပဇည တရားတို့၏။ လက္ခဏာဒီနိ၊ တို့ကို။
 သတိန္ဒြိယ ပညိန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊

ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။
 တေ ဓမ္မ ဒ္ဓယံ၊ ဤသတိသမ္ပဉေ တရားနှစ်ပါးကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဣမသ္မိံ
 ဌာနေ၊ ၌။ သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနာနုယုတ္တာနံ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း၊ စတုသစ္စ
 ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ထိုသမထကမ္မဋ္ဌာန်း၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏ အပြားအားဖြင့်
 အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်း၌ ယှဉ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အားထုတ်
 ကုန်သော။ သဗ္ဗယောဂီနံ၊ မုဒိန္ဒြိယ၊ မဇ္ဈိမိန္ဒြိယ၊ တိက္ခိန္ဒြိယအဖြစ် အစရှိသော
 အပြားအားဖြင့် အလုံးစုံသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ သဗ္ဗဒါ၊ စိတ်၏
 တွန့်တိုသောအခါ အစရှိသောအားဖြင့် ခပ်သိမ်းသောကာလ၌။ ပါရိဗန္ဓက
 ဟရဏတော၊ တားမြစ်ပိတ်ပင်တတ်သော ဘေးရန်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဘာဝနာဝစုနတောစ၊ ဘာဝနာကို ပွားစေတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ (ဟိတ်ထည့်)။ ဥပကာရဝသေန၊ ကျေးဇူးပြုသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။

အနုဋီကာ။ «သမထစတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနဝသေန တဗ္ဗေဒဝသေန သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာန
 ဘာဝနာဘိယုတ္တာနံ မုဒုမဇ္ဈိမတိက္ခိန္ဒြိယတာဒိ တေဒဝသေနစ သဗ္ဗယောဂီနံ
 စိတ္တဿ လိနုဒ္ဓစ္စာဒိကာလဝသေန သဗ္ဗဒါ ဟိတာဟိတဓမ္မပလက္ခဏဘာဝ
 တော ယထာသဘာဝံ ပဋိဝေဓောဝတောစ သတိသမ္ပဉာနံ ပါရိဗန္ဓက
 ဟရဏဘာဝနာဝစုနာနိ အဝိသေသတော ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ။ ၂၀၁၀-ဆဋ္ဌ။

အနုဋီကာ အနုကံ။ «သမထ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာန ဝသေန၊ သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်း စတု
 သစ္စကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ တဗ္ဗေဒဝသေနစ၊ ထိုသမထ ကမ္မဋ္ဌာန်း စတု
 သစ္စကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အပြား၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာန ဘာဝနာဘိယုတ္တာနံ၊
 အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်း၌ ယှဉ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အားထုတ်
 ကုန်သော။ မုဒုမဇ္ဈိမ တိက္ခိန္ဒြိယတာဒိ တေဒဝသေန၊ မုဒိန္ဒြိယ၊ မဇ္ဈိမိန္ဒြိယ၊
 တိက္ခိန္ဒြိယအဖြစ် အစရှိသောအပြား၏ အစွမ်းဖြင့်။ သဗ္ဗယောဂီနံ၊ အလုံး
 စုံသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ လိနုဒ္ဓစ္စာဒိကာလဝသေန၊
 တွန့်တိုသောအခါ ပျံလွင့်သောအခါ အစရှိသော ကာလ၏ အစွမ်းဖြင့်။
 သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလ၌။ ဟိတာဟိတ ဓမ္မပလက္ခဏဘာဝတော၊
 အစီးအပွားရှိသောတရား အစီးအပွား မရှိသောတရားကို မှတ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၎င်း။ ယထာ သဘာဝံ၊ သဘောအားလျော်စွာ။ ပဋိဝေဓောဝတောစ၊

၁။ မူလဋီကာမှ ဟိတ်ပါဌ်များ အားလုံးဆောင်၍ပေးသည်။ သဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာန
 ဘာဝနာနုယုတ္တာနံ သဗ္ဗယောဂီနံ သဗ္ဗဒါ ဥပကာရကော၊ ဣမေ ဒွေ ဓမ္မာ
 ပါရိဗန္ဓက ဟရဏတော ဘာဝနာဝစုနတောစ။ မူလဋီကာ-၉၂-ဆဋ္ဌ။

ထိုးထွင်း၍သိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ သတိသမ္ပညောနံ၊ တို့၏။ ပါရိဗုဒ္ဓက
ဟရဏ ဟာဝနာ ဝစုနာနိ၊ ပိက်ပင် ဆီးတားတတ်သောဘေးရန်တို့ကို ဖျက်ဆီး
ခြင်း၊ ဟာဝနာကို ပွားစေခြင်းတို့ကို။ အဝိသေသတော၊ သာမညအားဖြင့်။
ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ယောသမာဓိသည်။ ကာမစ္ဆန္ဒာဒယော၊ ကာမစ္ဆန္ဒအစရှိကုန်သော။ ပစ္စ
နိကဓမ္မ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေတတ်၏။
ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောသမာဓိ၊ သည်။ သမထော၊ မည်၏။ ယာပညာ၊
သည်။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဝိဇေဟိ၊
အထူးထူးသော အပြားရှိကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဓမ္မေ၊
တေဘူမကတရားတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာပညာ၊
သည်။ ဝိပဿနာ၊ မည်၏။ သော၊ ဤဝိပဿနာသည်။ အတ္တတော၊ တရား
ကိုယ်အားဖြင့်။ ပညာဝ၊ ဝိပဿနာပညာသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိန္နံ၊
ကုန်သော။ ဣမေသမ္ပိ၊ ဤသမထ ဝိပဿနာတို့၏လည်း။ လက္ခဏာဒီနိ၊
တို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ ဝုတ္တာနေဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသည်သာတည်း။ ပန၊ အထူးကို
ဆိုအံ့။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ဧတေ၊ ထိုသမထ ဝိပဿနာတရား နှစ်ပါးတို့ကို။
ယုဂနုဒ္ဓဝသေန၊ လှည်းထမ်းပိုး၌ က၊ အပ်သော နွားတို့ကဲ့သို့ အချင်းချင်း
အကြောင်းနိမိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့် တပါးသည် တပါးကို မလွန်သောအားဖြင့်
အညီအညွတ်တူသော ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့၏
အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။

ဋီကာယုဂနုဒ္ဓအဓိပ္ပာယ်။ ။ယုဂေ နုဒ္ဓါဝိယာတိ ယုဂနုဒ္ဓါ။ အညမည နိမိတ္တ
ဘာဝေန သမံ ပဝတ္ထာတိ အတ္ထော။ ။၉၂-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ယုဂေ၊ လှည်းထမ်းပိုး၌။ နုဒ္ဓါဝိယ၊ ဖွဲ့အပ်သော နွားတို့ကဲ့သို့။
ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုဂနုဒ္ဓါ၊ မည်ကုန်၏။ အညမည၊
အချင်းချင်း။ နိမိတ္တဘာဝေန၊ အကြောင်းနိမိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သမံ၊ တပါးသည်
တပါးကို မလွန်သောအားဖြင့် အညီအညွတ်။ ပဝတ္ထာ၊ တူသောကိစ္စရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ကုန်၏။

အနုဋီကာ။ ။ယထာ အပ္ပနာကောသလ္လေန ဝိနာ သမထော သမထမန္တရေန
ယထာဘူတာဝဗောဓောစ နတ္ထိတိနာနာက္ခဏိကာ သမာဓိပညာ အညမညသ
ဝိသေသကာရဏံ။ ဧဝံ ပဋိဝေဓေ ဧကက္ခဏိကာဝိတိ ဒေသေန္တော အာဟ အည
မညနိမိတ္တဘာဝေနာတိ။ ပညာယတိ သာတိသယံ အဝတာသိယမာနေ ဝိသယေ

သမာဓိ ကေတ္ထဝသေန အပ္ပေတံ သက္ကောတိ။ သမာဓိမိစ္စ မဇ္ဈိမံ သမထနိမိတ္တံ ပဋိ
ဝဇ္ဇေ ပညာစ အာရမ္မဏေ သုဝိသဒါ ဝဟတိတိ။ သမံ ပဝတ္တာတိ အညမညာ
နာတိဝတ္တနေန သမံ အဝိသမံ ကေရသဘာဝေန ပဝတ္တာ။ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။အပ္ပနာကောသလ္လေန၊ အပ္ပနာ၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော
ဉာဏ်နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သမထော၊ သမာဓိသည်၎င်း။ သမထံ၊ သမထကို။ အန္တ
ရေန၊ ကြဉ်၍။ ယထာဘူတာဝဇောဇောစ၊ ဟုတ်မှန်သော အတိုင်းထိုးထွင်း၍
သိခြင်းသည်၎င်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာနာက္ခဏိကာ၊ အထူးထူး
သော ခဏ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သမာဓိပညာ၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း
၏။ ဝိသေသကာရဏံ သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။
ပဋိဝေဓေ ကက္ခဏိကာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တူသော ခဏ၌
ဖြစ်ကုန်သော။ သမာဓိပညာဝိ၊ တို့သည်လည်း။ အညမညဿ၊ ၏။ ဝိသေသ
ကာရဏံ၊ သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒေသာန္တော၊
ပြတော်မူလိုသော ဒီကာဆရာသည်။ အညမည နိမိတ္တဘာဝေနာတိ၊ ၍။ အာဟ၊
၏။ ဟိ-သစ္စ၊ ၏။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သာတိသယံ၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွ။ အဝ
ဘာသိယမာနေ၊ ထွန်းလင်းစေအပ်သော။ ဝိသယေ၊ အာရုံ၌။ သမာဓိ၊ သည်။
ကေတ္ထာသေန၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်။ အပ္ပေတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။
သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ သမာဓိမိ၊ သမာဓိသည်။ မဇ္ဈိမံ၊ အလယ်ဖြစ်သော။
သမထနိမိတ္တံ၊ သမထနိမိတ်သို့။ ပဋိဝဇ္ဇေ၊ သက်သည်ရှိသော်။ ပညာစ၊ ပညာ
သည်လည်း။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ သုဝိသဒါ၊ ကောင်းစွာ သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍။
ဝါ၊ အလွန်ထက်မြက်သည် ဖြစ်၍ ဝဟတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။
သမံ ပဝတ္တာတိ၊ ကား။ အညမညာနာတိဝတ္တနေန၊ အချင်းချင်း တပါးသည်
တပါးကို မလွန်ခြင်းဖြင့်။ သမံအဝိသမံ၊ အညီအညွတ်။ ကေရသဘာဝေန၊
တူသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ယောဇနာ။ ။ယုဂေ သကဋယုဂေ နယန္တိ ဗဒ္ဓိယန္တိတိ ယုဂ နဒ္ဓါ။ ဂေါဏာ။
နဟ-ဗဒ္ဓနေ။ ယုဂနဒ္ဓါဝိယာတိ ယုဂနဒ္ဓါ။ ။၁၀၂-သု။

သဒ္ဓနိတိဓာတုဓာလာ။ ။နဟ-ဗဒ္ဓနေ။ နယုတိ ဥပနယုတိ သန္တယုတိ သဒ္ဓာဟော။
သန္တဒ္ဓေါ။ ။“နဟဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်းသတ်၍ နဒ္ဓပြီးသည်၊ နဒ္ဓရှိသည်ကား
ပါဌ်ဗျက်။ ။ဤသို့ဒီကာ၊ ယနု၊ ယောဇနာကိုရှု၍ အဖုအဆစ်ကို စိစစ်လေ။ ။
၁၃၃။

ဒီကာ။ ။ပုနစပရံ အာပုသော တိက္ခု သမထဝိပဿနံ ယုဂနဒ္ဓိ ဘာဝေတိတိ
ဟိ သုတ္တေ ဧတေသံ ယုဂနဒ္ဓတာ ဂုတ္တာ။ ။၉၂-ဆဋ္ဌ။

တနည်း။ ။ယုဂနဒ္ဓာသေန၊ အစုံဖြစ်၍ အချင်းချင်း တပါးသည် တပါးကို
မလွန်သောအားဖြင့် ဖွဲ့အပ်ကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်သော တရားနှစ်ပါးတို့၏အစွမ်း
ဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။

အနန္တကာယုဂနန္ဒအဓိပ္ပါယ်။ ။အညမညသဟာယဘာဂူပဂမနေန ဝါ ယောဂိ
နော မနောရထဓုရာကဗုနေ ရထဓုရာကဗုနေဝိယ အာဇာနေယျယုဂေါ
ယုဂလကော ဟုတွာ အညမညာ နာတိဝတ္တနေန နန္ဒါ ဗဒ္ဓါဝိယာကိ ယုဂနန္ဒါ။
၀၀၀-ဆဋ္ဌ။

အနန္တနိဗ္ဗာန်။ ။ဝါ-အပရောနယော၊ ဋီကာနည်းမှ တပါးသောနည်း ကို။ ဝုစ္စတေ၊
၏။ အညမည သဟာယဘာဂူပဂမနေန၊ အချင်းချင်း သဟ၏ အဖြစ်သို့ ကပ်
ခြင်းဖြင့်။ ယောဂိနော၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏။ မနောရထဓုရာကဗုနေ၊ စိတ်နှလုံး
တည်းဟူသော ရထားဦးကို ဝင်ခြင်း၌။ ရထဓုရာကဗုနေ၊ ပြုကတေ့သော
ရထားဦးကို ဝင်ခြင်း၌။ အာဇာနေယျယုဂေါဝိယ၊ အာဇာနည် မြင်းအစုံကဲ့သို့။
ယုဂလကော၊ အစုံသည်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ အညမညာနာတိ ဝတ္တနေန၊ အချင်းချင်း
တပါးသည့် တပါးကို မလွန်ခြင်းဖြင့်။ နန္ဒါ-ဗဒ္ဓါဝိယ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်သကဲ့သို့။
ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော ဝဓနတ္ထကြောင့်။ ယုဂနန္ဒါ၊ ညည်း၏။

ယောဝါယာမော၊ သည်။ သဟဇာတဓမ္မေ၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကို။
ပဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ ချီးပင့်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဝါယာမော၊ သည်။
ပဂ္ဂါဟော၊ မည်၏။ ဥဒ္ဓစ္စသင်္ခါတဿ၊ ဥဒ္ဓစ္စဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိက္ခေပဿ၊
အထူးထူးသော အာရုံ၌ စိတ်ကိုပစ်လွှင့်တတ် ပျံ့လွင့်စေတတ်သောတရား၏။
ပဋိပက္ခဘာဝတော၊ ပဟာဟက ပဋိပက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိက္ခေပေါ၊
အထူးထူးသော အာရုံ၌ စိတ်ကိုပစ်လွှင့်တတ် ပျံ့လွင့်တတ်သောတရားသည်။
န၊ မဟုတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဝိက္ခေပေါ၊ အဝိက္ခေပမည်၏။
ဧတေသမ္ပိ၊ ထိုပဂ္ဂါဟ အဝိက္ခေပတရားနှစ်ပါးတို့၏လည်း။ လက္ခဏာဒီနိ၊
တို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တာနေဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသည်သာတည်း။

ကျမ်း တင် အနုသန္ဓေကား။ ။အလုံးစုံသော ကုသိုလ်တရားတို့၌ တွန့်တုံခြင်း
ပျံ့လွင့်ခြင်း၏ မဖြစ်ခြင်းသည် အညိအညွတ်ယှဉ်ကုန်သော ဝီရိယသမာဓိနှစ်ပါး
တို့ကြောင့် ဖြစ်သတည်းဟု နှလုံးဝိုက်၍ “ဝီရိယသမာဓိ ယောဇနတ္ထာယ
ဂဟိတံ” ဟူသော စကားကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ ဆိုတော်မူသတည်း။

တနည်း။ ။အဓိစိတ္တကို အားထုတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဝီရိယသမာဓိတို့ကို
အညိအညွတ် ယှဉ်စေအပ်ကုန်၏ဟု ဤသို့သော အထူးကိုပြခြင်း၌ ရှေး၌ယူအပ်
ကုန်ပြီးသော်လည်း ထိုဝီရိယ သမာဓိတို့ကို တဖန်ယူအပ်ကုန်၏ဟု ပြလိုရကား။
“ဝီရိယ သမာဓိ ယောဇနတ္ထာယ ဂဟိတံ” ဟူသော စကားကို အဋ္ဌကထာဆရာ
ဆိုတော်မူသတည်း။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ဧတံဒွယံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် အဝိက္ခေပ
တရား နှစ်ပါးအပေါင်းကို။ ဝီရိယ သမာဓိ ယောဇနတ္ထာယ၊ ဝီရိယနှင့်
သမာဓိကို ယှဉ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိ
တံ၊ ၏။

ယေဝါပနကဝဏ္ဏနာ

ယေဝါ ပန တသ္မိံ သမယေ အညေပိ အတ္ထိ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ အရူပိနော
ဓမ္မာ ဣမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ ဧတ္ထ၊ ဟူသော ဤဝါကျ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ
သည်ကား။ ယောဇနာ၊ တည်း။ (ထည့်)။ ဖဿောဟောတိ။ပ။ အဝိက္ခေပေါ
ဟောတိဘိဟူ၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပဒပဋိပါဠိယာ၊ ပုဒ်အစဉ်အားဖြင့်။
ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်ကုန်သော။ ဣမေပရောပဏ္ဏာသ ဓမ္မာ ဝေ၊ အလွန်ခြောက်ပါး
နှင့်တကွ ငါးဆယ်သော ဤတရားတို့သည်သာလျှင်။ ကုသလာ၊ ကုန်သည်။
န၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ အထခေါ၊ အဟုတ်သော်ကား။ ယံသ္မိံ သမယေ၊ ၌။
ကာမာဝစရံ၊ သော။ တိဟေတုကံ၊ သော။ သောမနဿ သဟဂတံ၊ သော။
ပဌမံ၊ သော။ အသင်္ခါရိကံ၊ သော။ မဟာစိတ္တံ၊ မဟာကုသိုလ်စိတ်သည်။
ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထို ပဌမ အသင်္ခါရိက
မဟာကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်သော အခါ၌။ ယေဝါ ပန၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ
ကုန်သော။ အညေပိ၊ ပရောပဏ္ဏာသ ဓမ္မတို့မှတစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ဧတဟိယေဝ ဖဿာဒီဟိ၊ ထိုဖဿ-အစရှိသော တရားတို့နှင့် သာလျှင်။
သမ္ပယုတ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပဝုတ္တမာနာ၊ ကုန်သော။ အတ္ထနော
အတ္ထနော၊ မိမိ-မိမိအား။ ၏။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်သော။ ပစ္စယံ၊
အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သမုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါဘာဝေန-ရူပနာ
ဘာဝေန၊ ဘောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိခြင်းကြောင့်။ အရူပိနော၊ နာမ်မည်
ကုန်သော။ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘမာနာ၊ ရအပ်ကုန်
သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ကုသလာ၊ မည်ကုန်၏။

၂၁

ဧတ္တာဝတာ၊ ယေဝါ ပန တသ္မိံ သမယေ အညေပိ အစရှိသော ဤမျှသော
စကားအစဉ်ဖြင့်။ စိတ္တင်္ဂဝသေန၊ စိတ်အင်္ဂါ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်

၌။ အာရုံဋ္ဌေး၊ တင်အပ်ကုန်သော။ ပရောပဏ္ဏာသဓမ္မေ၊ အလွန်ခြောက်ပါးနှင့် တကွ ငါးဆယ်သော တရားတို့ကို။ ဒီပေတွာ၊ ပြပြီး၍။ ယေဝါပနကဝသေန၊ ယေဝါပနဟူသောပုဒ်ဖြင့် ဟောအပ်ကုန်သော တရားတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အပရေပိ၊ ပရောပဏ္ဏာသဓမ္မတို့မှ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နဝဓမ္မေ၊ ကိုးပါးသော တရားတို့ကို။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒီပေတိ၊ ၏။

ယေဝါပနာတိ ကာယန္တိ ကထိယန္တိတိ ယေဝါပနက၊ ကာဓာတု-ကထနေ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တေသုတေသုသုတ္တပဒေသု၊ ထိုထို သုတ်ပုဒ်တို့၌။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒ၎င်း။ အဓိမောက္ခော၊ ၎င်း။ မနသိကာရော၊ ၎င်း။ တတြမဇ္ဈတ္တတာ၊ ၎င်း။ ကရုဏာ၊ ၎င်း။ မုဒိတာ၊ ၎င်း။ ကာယဒုစ္စရိတဝိရတိ၊ ၎င်း။ ငစိဒုစ္စရိတဝိရတိ၊ ၎င်း။ မိစ္ဆာဇီဝဝိရတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေနဝဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ ဣမသ္မိမ္မိမဟာစိတ္တေ၊ ၌လည်း။ ကတ္ထုကမ္ပတာ၊ အာရုံပြုလိုသောသူ၏ အဖြစ်ဟူသော။ ကုသလ ဓမ္မစွန္ဒော၊ ကုသိုလ်ဓမ္မဆန္ဒသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ရှိသော်လည်း။ စိတ္တင်္ဂဝသေန၊ ဖြင့်။ ပါဠိယံ၊ ၌။ နာရူဋ္ဌော၊ မတင်အပ်။ သောပိ၊ ထိုကုသလ ဓမ္မစွန္ဒကိုလည်း။ ဣဂါဏ္ဍိအရာ၌။ ယေဝါပနက ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။

အဓိမောက္ခော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ မနသိကာရော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တတြမဇ္ဈတ္တတာ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ မေတ္တာပုဗ္ဗဘာဂေါ၊ အပ္ပနာမေတ္တာ၏ ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော ပရိကမ္မမေတ္တာသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအပ္ပနာမေတ္တာ၏ ရှေ့အဘို့ ဖြစ်သော ပရိကမ္မမေတ္တာသည်။ ကိ၊ အဒေါသေ၊ အဒေါသကို။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ဂဟိတောဝေ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဂေါပိ၊ အပ္ပနာကရုဏာ၏ ရှေ့အဘို့ ဖြစ်သော ပရိကမ္မကရုဏာသည်လည်း။ အတ္တိ၊ ၏။ မုဒိတပုဗ္ဗဘာဂေါပိ၊ အပ္ပနာမုဒိတာ၏ ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော ပရိကမ္မမုဒိတာ သည်လည်း။ အတ္တိ၊ ၏။ ဥပေက္ခာပုဗ္ဗဘာဂေါပိ၊ အပ္ပနာဥပေက္ခာ၏ ရှေ့အဘို့ ဖြစ်သော ပရိကမ္မဥပေက္ခာသည်လည်း။ အတ္တိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ သော၊ ထိုအပ္ပနာ၏ ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော ပရိကမ္မဥပေက္ခာသည်။ ကိ၊ တတြမဇ္ဈတ္တတာယ၊ ကိ။

ဂဟိတာယ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ဂဟိတောဝ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ရှိသော်လည်း။ စိတ္တဝံဝသေန၊ ဖြင့်။ ပါဠိယံ၊ ဌ်။ နအာရုံဇ္ဇော၊ မတင်အပ်။ သောပိ၊ ထိုသမ္မာအာဇီဝကိုလည်း။ ဣဓ၊ ဌ်။ ယေဝါပနက ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဂဟိတော၊ ၏။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ နဝသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ဆန္ဒော၊ ၎င်း။ အဓိဓောက္ခော၊ ၎င်း။ မနသိကာရော၊ ၎င်း။ တတြမဇ္ဈတ္တတ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေစတ္တာရောဝေ၊ ဤလေးပါးတို့ကိုသာလျှင်။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သော ခဏ၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ သေသ၊ လေးပါးသော တရားမှကြွင်းကုန်သော ငါးပါးသောတရားတို့ကို။ နာနာက္ခဏေ၊ အထူးထူးသော ခဏ၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဣမိနာစိတ္တေန၊ ဤ ပဌမ ဟောကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်။ မိစ္ဆာဝါစံ၊ မိစ္ဆာဝါစာကို။ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ဝိရတိ ဝသေန၊ ကြည်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ ဝိရတိနှင့် ယှဉ်သောအားဖြင့်။ သမ္မာဝါစံ၊ သမ္မာဝါစာကို။ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ “သမ္မာဝါစံ ပူရေတိ”သာ ဆိုချသော် တရားဟောသောအခါ ဖြစ်သောသမ္မာဝါစာကဲ့သို့၎င်း၊ ဗြဟ္မာတို့အားဖြစ်သော သမ္မာဝါစာကဲ့သို့၎င်း၊ ဝိရတိကင်းသော သမ္မာဝါစာ လျှဉ်းပါးရာ သောကြောင့် ဝိရတိ ဝသေန-မရသည်။ ဝိရတိယှဉ်သောအားဖြင့် ဟူလို။

ဇီကာ။ ။ဝိရတိ ဝသေနာတိ ဝစိပဝတ္တိယံ န ပူရေတိ၊ ကိန္တု၊ ဝိရတိယောဂေ နာတိအတ္ထော၊ ။၉၃-ဆဋ္ဌ။

အနုကံ။ ။ဝိရတိဝသေနာတိ၊ ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဝစိပဝတ္တိယံ၊ ဝစိပိညတ်၏ ဖြစ်ခြင်းမျှဖြင့်။ န ပူရေတိ၊ ပြည့်စေသည်မဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဝိရတိယောဂေန၊ ဝိရတိနှင့် ယှဉ်သောအားဖြင့်။ ပူရေတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဆန္ဒာဒယော၊ ဆန္ဒအစရှိကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါးသော တရားတို့၎င်း။ သမ္မာဝါစာစ၊ သမ္မာဝါစာ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးသော တရားတို့ကို။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောခဏ၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မိစ္ဆာကမ္မန္တံ၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တကို။

ပဗဟတိ၊ စွန့်၏။ ဝိရတိ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သမ္မာကမ္မန္တံ၊ ကို။ ပူရေတိ၊ ၏။ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌။ ဆန္ဒာဒယော၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါးသောတရားတို့
 ၎င်း။ သမ္မာကမ္မန္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးသော တရား
 တို့ကို။ ဧကက္ခဏေ၊ ၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မိစ္ဆာ
 အာဇီဝံ၊ ကို။ ပဗဟတိ၊ ၏။ ဝိရတိ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သမ္မာအာဇီဝံ၊ ကို။
 ပူရေတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဆန္ဒာ ဒယော၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ တို့၎င်း။
 သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးသောတရားတို့ကို။
 ဧကက္ခဏေ၊ ၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ယဒါ၊ ၌။ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာဖြင့်။ ပရိ
 ကမ္ပံ၊ “သဗ္ဗေ သတ္တာ ဒုက္ခာ မုစ္ဆန္တု” ဟု စီးဖြန်းသော ပရိကံကို။ ကရောတိ၊
 ၏။ တနည်း။ ကရုဏာယ၊ အပ္ပနာဖြစ်သော ကရုဏာ၏။ ပရိကမ္ပံ၊ ပုဗ္ဗဘာဝ
 ဖြစ်သော ပရိကမ္ပ ကရုဏာကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဆန္ဒာ ဒယော၊
 ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ တို့၎င်း။ ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဝေါ၊ အပ္ပနာကရုဏာ၏
 ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော ပရိကမ္ပကရုဏာ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ ပဉ္စ၊ တို့ကို။
 ဧကက္ခဏေ၊ ၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ယဒါ၊ ၌။ မုဒိတာယ၊ မုဒိတာဖြင့်။
 ပရိကမ္ပံ၊ “ယထာလဒ္ဓ သမ္ပတ္တိတော မဝိဂ္ဂန္တန္တု” ဟု စီးဖြန်းသော ပရိကံကို။
 ကရောတိ၊ ၏။ တနည်း။ မုဒိတာယ၊ အပ္ပနာဖြစ်သော မုဒိတာ၏။ ပရိကမ္ပံ၊
 ပုဗ္ဗဘာဝဖြစ်သော ပရိကမ္ပ မုဒိတာကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဆန္ဒာ
 ဒယော၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ တို့၎င်း။ မုဒိတာပုဗ္ဗဘာဝေါ စ၊ အပ္ပနာ
 မုဒိတာ၏ ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော ပရိကမ္ပ မုဒိတာ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေ ပဉ္စ၊
 တို့ကို။ ဧကက္ခဏေ၊ ၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဣတော သမ္မာ
 ဝါစာ ပူရဏာ ဒိတော၊ ဤသမ္မာဝါစာကို ပြည့်စေခြင်း စသည်မှ။ မုစ္စိတော၊
 လွတ်၍။

ပဒဝိနိစ္ဆယ။ ။ ဣတော ဟု အပါဒါန် ရှိရကား “မုစ္စိတော” ဟု ဒိဝါဒိဂိုဏ်း
 သင့်သည်။ “မုစ္စိတော” ကား ရုဓာဒိဂိုဏ်းဖြစ်၍ ကံကိုဝံ့သည်။ ဤ၌ မလို။

ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒန္တဿ၊ ပေးသောသူအား။ သီလံ၊ ကို။ ပူရေန္တဿ၊ ပြည့်စေ
 သောသူအား။ ယောဂေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း လုံ့လ၌။ ကမ္ပံ၊ စီးဖြန်း

သော အမှုကို။ ဓာရေန္တဿ၊ အား။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အပဏ္ဏကင်္ဂါနေဝ၊
မချွတ်မယွင်းသော အင်္ဂါတို့ကိုသာလျှင်။ လဗ္ဗန္တိ၊ ကုန်၏။

ဒီကာမှတ်ချက်။ ။အပဏ္ဏကင်္ဂါနီတိ အဝိရဒ္ဓင်္ဂါနီ။ ။၉၃-ဆဋ္ဌ။

အပဏ္ဏကံ ဌာနမေကေ၊ ဒုတိယံ အာဟု တတ္ထိကာ။

တေဒညာယ မေဓာဝိ၊ တံ ဂဏှေယျ အပဏ္ဏကံ။

ဟူသော ငါးရပ်ငါးဆယ်ပါဠိ ပဌမဇာတ်၌ကဲ့သို့ အပဏ္ဏကသဒ္ဓါသည် အဝိရဒ္ဓ
အနက်ကို ဟောသတည်း။

ဧဝံ သို့။ နဝသု၊ ကုန်သော။ ဧတေသု ယေဝါပနကဓမ္မေသု၊ ဤယေဝါ
ပနကတရားတို့တွင်....

ဆန္ဒော ကာမောတိ အာဒိသု ပန တဏှာဝိ ဆန္ဒောတိ ဝုစ္စတိ။ ဆန္ဒံ ဇနေတိ
ပါယမတိတိ အာဒိသု ပန ဝိရိယဋ္ဌိ။ တတော နိဝဉ္ဇနတ္ထံ ဝုတ္တံ ဆန္ဒောတိ
ကတ္ထုကမ္ပတာယေတံ အဓိဝစနန္တိ။ ။ယောဇနာ-၁၁၂။

ဆန္ဒောတိ ဧဝံ၊ ဆန္ဒောဟူသော ဤအမည်သည်။ ကတ္ထုကမ္ပတာယ၊ အာရုံ
ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ သော ဆန္ဒော၊ သည်။ ကတ္ထုကမ္ပတာ လက္ခဏော၊ အာရုံပြုခြင်း
ငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်လျှင် လက္ခဏာရှိ၏။ အာရမ္မဏပရိယေသနရသော၊
အာရုံကို ရွာခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အာရမ္မဏေန၊ အာရုံဖြင့်။ ကိ၊ အတ္ထိကတာ
ပစ္စုပဋ္ဌာ နော၊ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။
တဒေဝ၊ ထိုလိုအပ်သော အာရုံသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုဆန္ဒ၏။ ပဒဋ္ဌာနံ၊
နီးစွာသော အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စေအံ့။ အယံ၊
ဤဆန္ဒကို။ အာရမ္မဏဿဂဟဏေ၊ အာရုံကိုယူခြင်း၌။ စေတသော၊ စိတ်၏။
ဟတ္ထပ္ပသာရဏံ ဝိယ၊ အမှိုက်မှောင်၌ ဥစ္စာထုပ်ကို ယူခြင်းငှာ ခိုးသုတို့၏
လက်ဖြန့်ခြင်းကဲ့သို့။ ဝါ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို ဖြန့်စမ်းသော လက်နှင့်တူ၏ဟူ၍။
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ယထာ တထာဝါ၊ မသောက်မပြန် မှန်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ ချွတ်လဲ့
ဘောက်ပြန် မမှန်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ ဟုတ်ဟုတ် ငြားငြားသော အခြင်း
အရာဖြင့်။ (ထည့်)။ အဓိမုစ္စနံ၊ အာရုံ၌ ဆုံးဖြတ်ခြင်း။ အဓိမောက္ခော၊
အာရုံ၌ ဆုံးဖြတ်ခြင်း။

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

၁၁၅

အဓိမောက္ခနှင့် သဒ္ဓါအထူးဦးကာ။ ။န ဟိ အနဓိမုစ္စန္တော ပါဏာတိပါတာ
ဒိသု ဒါနာဒိသု ဝါ ပဝတ္တတိ။ သဒ္ဓါ ပန ပသာဒနီယေသု ပသာဒါ
မိမောက္ခောတိ အယမေတေသံ ဝိသေသော။ ။၉၃-ဆဋ္ဌ။

ဦးကာအနက်။ ။ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အနဓိမုစ္စန္တော၊ မဆုံးဖြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ပါဏာတိပါတာဒိသု၊ ပါဏာတိပါတ-အစရှိသည်တို့၌၎င်း။ ဒါနာဒိသု ဝါ၊
အလှူ-အစရှိသည်တို့၌၎င်း။ န ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ သဒ္ဓါ၊
သဒ္ဓါသည်။ ပသာဒနီယေသု၊ ကြည်ညိုခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့၌။
ပသာဒါမိမောက္ခော၊ ကြည်ညိုသော အားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဇုတိ အယံ၊ ဤ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အခြင်းအရာဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ကြည်ညို
သောအားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ ဧတေသံ၊ ထိုအဓိမောက္ခ၊ သဒ္ဓါတို့၏။
ဝိသေသော၊ အထူးစာည်း။

အနုဦးကာ။ ။ယ တာ ကထာဝါတိ သမ္မာ မိစ္ဆာ ဝါ။ အနဓိမုစ္စန္တောတိ ဣဒံ
ကရိယာမိ ဧတံ ကရိယာမိတိ ဧဝံ ပဝတ္တပုဗ္ဗတာဝသန္နိဋ္ဌာနဟေတုကေန
ပယောဂကာလသန္နိဋ္ဌာနေန အနိစ္စိနန္တော။ ယတ္ထ ဟိ အနိစ္စယော တတ္ထ
အပ္ပဋိပတ္တိဝေါတိ။ ။၁၁၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ယထာ တထာ ဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္မာ၊ မတောဏ်မပြန်
သော အားဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ သမ္မာ၊ ကောင်းသော အားဖြင့်၎င်း။ မိစ္ဆာဝါ၊
မကောင်းသော အားဖြင့်၎င်း။ အနဓိမုစ္စန္တောတိ၊ သည်ကား။ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို။
ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ ဧတံ၊ ဤအမှုကို။ ကရိယာမိ၊ အံ့။ ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဝတ္တပုဗ္ဗ
တာဝသန္နိဋ္ဌာန ဟေတုကေန၊ ရှေ့အဆို၌ဖြစ်သော ဆုံးဖြတ်ခြင်းလျှင် အကြောင်း
ရှိသော။ ပယောဂ ကာလ သန္နိဋ္ဌာနေန၊ ဝံ့လ၊ ကာလကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့်။
အနိစ္စိနန္တော၊ မဆုံးမဖြတ်မှု၍။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အမှု၌။ အနိစ္စယော၊
မဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအမှု၌။ အပ္ပဋိပတ္တိဝေ၊ မကျင့်ခြင်း
သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

သော အဓိမောက္ခော၊ သည်။ သန္နိဋ္ဌာန လက္ခဏော၊ အာရုံကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ အသံသပ္ပနရသော၊ ထိုမှဤမှရွေးရှားသော သူငယ်ကဲ့သို့ ပြုရ
အံ့လော၊ မပြုရအံ့လောဟု မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းဟူသော ရွေးရှားခြင်း၏
ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဆုံးဖြတ်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။

ဦးကာအဓိပ္ပာယ်။ ။ဒါရကဿ ဝိယ ဣတောစိတော သံသပ္ပနဿ ကရိယာမိ
နကရိယာမိတိ အဝိနိစ္စယဿ ပဋိပက္ခကြိယာ အသံသပ္ပနံ။ ။၉၃-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။ဒါရကဿဝိယ၊ သူငယ်ကဲ့သို့။ ဣတောစိတော၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။
သံသပ္ပနဿ၊ ရွေးရှားခြင်း၏။ “ကရိယာမိ၊ စသည်ကား ၎င်းကိုဖွင့်သည်”။

ကရိယာမိ၊ ပြုအံ နကရိယာမိ၊ မပြုအံ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝိနိစ္ဆယဿ၊
မဆုံးဖြတ်ခြင်း၏။ ပဋိပက္ခကြိယာ၊ ဆန့်လျှင်ဘက် ဖြစ်၍သာ ဆုံးဖြတ်ခြင်း
ကိရိယာသည်။ အသံသပ္ပနံ၊ အသံသပ္ပနမည်၏။

ဝိနိစ္ဆယ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဆုံးဖြတ်တတ်သော တရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှု
ထင်တတ်၏။ သန္နိဋ္ဌာတဗ္ဗ ဓမ္မ ပဒဋ္ဌာနော၊ အာရုံဖြစ်သော ဆုံးဖြတ်အပ်သော
တရားလျှင် နီးသော အကြောင်းရှိ၏။ အာရမ္မဏေ၊ ၌။ နိစ္စလ ဘာဝေန၊
တုန့်လှုပ်ခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဣန္ဒြိယလောဝိယ၊ မြဲမြံစွာ စိုက်အပ်
သော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ အာရုံ၌ မြဲမြံတည်တံ့သော တရားဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ကိရိယာ၊ အာရုံကို ပြုခြင်း။ ကာရော၊ ခြင်း။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကာရော၊
အာရုံကိုပြုခြင်း။ မနသိကာရော၊ စိတ်၌ အာရုံကိုပြုခြင်း။ ပုရိမ မနတော ရှေး
ဖြစ်သော ဘဝင်စိတ်မှ။ ဝိသဒိသံ၊ မတူသော။ မနံ၊ ဝီထိစိတ်၊ ဇောစိတ်ကို။
ကာရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အနက်ကြောင့်လည်း။ မနသိ
ကာရော၊ မည်၏။ သွာယံ-သော အယံ မနသိကာရော၊ သည်။ အာရမ္မဏ
ပဋိပဒါဒကော၊ အာရုံကို စီရင်တတ်၊ ထင်စေတတ်သော မနသိကာရစေတသိက်
၎င်း။ ဝီထိပဋိပဒါဒကော၊ ဝီထိစိတ်ကို စီရင်တတ်၊ ထင်စေတတ်သော ပဉ္စ
ဗ္ဗါရာဇဇနးစိတ်၎င်း၊ ဇေနပဋိပဒါဒကော၊ ဇောကိုစီရင်တတ်၊ ထင်စေတတ်သော
မနောဗ္ဗါရာဇဇနး စိတ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိပ္ပကာရော၊ သုံးပါးအပြား
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ အာရမ္မဏ ပဋိပဒါဒကော၊
သည်။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကာရော၊ အာရုံကို ပြုတတ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊
ကြောင့်။ မနသိကာရော၊ မည်၏။ သော မနသိကာရော၊ သည်။ သာရဏ
လက္ခဏော၊ သမ္ပယုတ်ဘုရားတို့ကို အာရုံသို့ ရှေးရှုနိုင်၏သို့ ပြေးစေ၏သို့
ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိကာယ။ ။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မော အာရမ္မဏာဘိမုခံ သာရေန္တောဝိယ ဟောတိတိ
မနသိကာရော သာရဏလက္ခဏော ဝုတ္တော။ ။ ၄-၁၂၅-ဇမ္ဗု။

အနက်။ ။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မော၊ တို့ကို။ အာရမ္မဏာဘိမုခံ၊ အာရုံသို့ရှေးရှု။ သာရေန္တော
ဝိယ၊ နှင်၏သို့။ ဝါ၊ ပြေးစေ၏သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
မနသိကာရော၊ ကို။ သာရဏလက္ခဏော၊ သမ္ပယုတ်ဘုရားတို့ကို အာရုံသို့ ရှေးရှု
နှင်၏သို့ ပြေးစေ၏သို့ ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

၁၁၇

သမ္ပယုတ္တာနံ၊ တို့ကို။ အာရမ္မဏေန၊ နှင့်။ သမ္ပယောဇန ရသော၊ ယှဉ်စေခြင်း
ကိစ္စ ရှိ၏။ အာရမ္မဏာ ဘိမုခဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ တပါးသို့ မသွားမူ၍
စိတ်၏အာရုံ၌ ရှေးရှုဖြစ်ကြောင်းတရားဟု ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။

သတိနှင့် မနသိကာရအထူး။ ။ယင်းသို့သော် သတိ၏ဝိသယာဘိမုခ ဘာဝပစ္စု
ပဋ္ဌာန်နှင့် အသို့ထူးသနည်း။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။သတိယာ အသံဗုဒ္ဓာနဝသေန ဝိသယာဘိမုခ ဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာ
နတာ၊ မနသိကာရဿ ပန သံယောဇန ဝသေန အာရမ္မဏာဘိမုခဘာဝ
ပစ္စုပဋ္ဌာနတာတိ အယ မေတေသံ ဝိသေသော။ ။ဒု-၁၂၅-ဇမ္ဗု။

အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနော၊ အာရုံလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။ပဒဋ္ဌာန်
ကား ဤ၌မပါ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌သာ၏။

သင်္ခါရက္ခန္ဓ ပရိယာပန္နော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏။ အာရမ္မဏ ပဋိပါဒ
ကတ္တေန၊ အာရုံကို စီရင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ တို့၏။
သာရထိ ဝိယ၊ မြင်းကို နှင်တတ်သော ရထားထိန်းကဲ့သို့ အာရုံကို ရှေးရှု
နှင်တတ် ပြေးစေတတ်သော တရားဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

မနသိကာရ စေတနာ ဝိတက်-အထူး။ ။ဤကို ထောက်သဖြင့် သာရဏလက္ခ
ဏော၊ အောက်မေ့စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏ဟူသော အနက်သည် မသင့်။ ။
မနသိကာရ စေတသိတ်ဖြင့် နှလုံးသွင်းမှ အာရုံထင်သည်။ ။ပဉ္စဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်းဖြင့်
ရှေးစိတ်က နောက်စိတ်အထူ ကိုပြုမှ ပဉ္စဒ္ဓါရဝိထိ ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ။ မနော
ဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်းဖြင့် ရှေးစိတ်က နောက်စိတ်ကိုပြုမှ မနောဒ္ဓါရဝိထိလောဖြစ်သည်
ဟူလိုသည်။ ဝိတက်သည် သမ္ပယုတ်တရားကိုအာရုံ၌ တင်တတ်သည်။ စေတနာ
သည် စေ့ဆော်တတ်သည်။ မနသိကာရသည် အာရုံသို့ ဆောင်တတ်သည်။
ယင်းသို့ ဖြစ်သော်။ ဤတရားသုံးပါး မထူး မပြား သကဲ့သို့ရှိ၏။ အဘယ်သို့
ထူးပြားသနည်း ဟူမူကား- ဝိတက်သည် သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အာရုံ၌ တင်
သကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။ စေတနာသည် အာရုံ၌ ဝိတက်တင်အပ်သော တရားတို့ကို
မိမိနှင့် တကွ ယှဉ်စေတတ်၏။ စစ်မြေ၌ ဗိုလ်ပါကို ယှဉ်စေတတ်သော ဗိုလ်မှူး
ကဲ့သို့တည်း။ မနသိကာရသည် ဝိတက် တင်အပ်သော အာရုံ၌ သမ္ပယုတ်
တရားတို့ကို ရှေးရှုယှဉ်စေတတ်၏။ အာဇာနည်မြင်းတို့ကို ရထား၌ ယှဉ်စေ
တတ်သော ရထားထိန်းကဲ့သို့တည်း။ ဤသို့ ဝိတက်၊ စေတနာ၊ မနသိကာရ
တရားသုံးပါးထူးပြား၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ဤသို့သော သဘောတရားတို့၏ သဘောလက္ခဏာ အထူးအပြား
ကို အဟုတ်အမှန်သိတော်မူ၍ ဟောကြားတော်မူသော သဗ္ဗညုသုရား၌ သဒ္ဓါ

၁၁၈

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိသယ

ယုံကြည်၍ သင်ခြင်း၊ မေးမြန်းခြင်း စသော အစွမ်းဖြင့် သဘောတရားတို့၏ သဘောလက္ခဏာကို ထိထိခိုက်ခိုက် မိမိရရ သိစိမ့်သောငှာ စားပြီးအိပ်၍ မွေမွေ့လျော်လျော်နေကာ ရဟန်းမဟုတ်ချေဟု နှလုံးပြုလျက် ငဲ့ကွက်မရှိ ဖိစိ ကြပ်ကြပ် အားထုတ်လျက် တရားကိုသာ အမှုကြီးလုပ်ရာသည်ဟု ဆရာမြတ်တို့ အနုသာသနီကို ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂလာဆရာ မှာထားတော်မူသည်။ အာရမ္မဏပဋိ ပါဒက၏ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ပရိယာပန္နအဖြစ်ကို ဆိုခြင်းသည် ဣတရမနသိကာရတို့၏ သင်္ခါရက္ခန္ဓာမှ တပါးသော ခန္ဓာ၌အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်မျှကို ထွန်းတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသို့သာမညအားဖြင့် ထွန်းအပ်သော ကဗညခန္ဓာ ပရိယာပန္န အဖြစ်ကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌ ချစ်မြဲခြင်းငှာ ဝီထိပဋိပါဒကော စသည်ကို မိန့် သော်။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝီထိပဋိပါဒကောတိ ဧတံ၊ ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇနဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဇဝနပဋိပါဒကောတိ ဧတံ၊ ဟူသော ဤအမည်သည်။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဧတ၊ ထိုဝီထိ ပဋိပါဒက၊ ဇဝနပဋိပါဒက တို့ကို။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ နအဓိပ္ပေတာ၊ အလိုမရှိ အပ်ကုန်။

တေသု ဓမ္မေသု၊ ထိုသမ္ပယုတ်ဖြစ်သော စိတ်၊ စေတသိက်တရားတို့၌။ ဇ္ဈေတ္တ တာ၊ အလယ်အကြား၌ တည်သော သဘောရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်။ တတြမဇ္ဈတ္တတာ၊ မည်၏။

တတြမဇ္ဈတ္တတာအဓိပ္ပာယ်။ ။မဇ္ဈေဋ္ဌိတော အတ္တာ သဘာဝေါ ဧတဿာတိ မဇ္ဈတ္တော၊ ပုဂ္ဂလော။ တဿ သာဝေါ မဇ္ဈတ္တတာ။ တတြ တေသု တေသု ဓမ္မေသု မဇ္ဈတ္တတာ တတြမဇ္ဈတ္တတာ။ လျစ်လျူရှုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဇ္ဈတ္တမည်၏။ ထိုလျစ်လျူရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်။ မဇ္ဈတ္တတာ မည်၏။ ထိုစိတ်၊ စေတသိက်၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၌ လျစ်လျူရှုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ် ဟူသော ဤစေတသိက်သည် တတြမဇ္ဈတ္တတာမည်၏။ တတြမဇ္ဈတ္တတာကား- အလုတ္တသမာသ်။ ။အလယ် အကြား၌ တည်သည်ကို လျစ်လျူရှုသည်ဟု လောကဝေါဟာရ ဆိုသည်။ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော စိတ်၊ စေတသိက်တို့ကို အာရုံမပြုဘဲလျက် အတယံကြောင့် တတြမဇ္ဈတ္တတာဟု ဆိုအပ်သနည်းဟူမူ။...

နိကာ။ ။အ တဒါရမ္မဏတ္ထေဝိ ဟိ တေသု သမပ္ပဝတ္ထေသု ဥဒါသိန ဘာဝတော တတြမဇ္ဈတ္တတာတိ ဝုစ္စတိ။ ။၉၃-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။အ တဒါရမ္မဏတ္ထေ၊ ထိုစိတ်၊ စေတသိက်လျှင် အာရုံရှိသည် မဟုတ် သည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိဝိ၊ ရှိသော်လည်း။ တေသု၊ ထိုစိတ်၊ စေတသိက်တရား တို့သည်။ သမပ္ပဝတ္ထေသု၊ အညီအမျှ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ သမပ္ပဝတ္ထေသု၊

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဒွေသဝါရကထာ

၁၁၉

အညီအမျှဖြစ်ကုန်သော။ တေထု၊ ထိုစိတ်၊ စေတသိက်တရားတို့၌။ ဥဒါသိန ဘာဝတော၊ လျစ်လျူရှုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တတြမဇ္ဈတ္တကာတိ၊ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

သာ၊ ထိုတတြမဇ္ဈတ္တတာသည်။ စိတ္တ စေတသိကာနံ၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော စိတ်၊ စေတသိက်တို့ကို။ သမဝါဟိတ လက္ခဏာ၊ အညီအမျှ အကြင်အကြင် မိမိကိစ္စတို့၌ ဖြစ်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့၌ ဥဒါသိနအားဖြင့် ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟူမူ- ဥဒါသိနဘာဝေ ပဝတ္ထမာနာပိ ဟေသာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ ယထာ သကကိစ္စေသု ပဝတ္ထေတိ၊ ယထာ ရာဇာ တုဏှိ နိသိန္နောပိ အတ္တကာရကေ အမဇ္ဈေ ယထာ သက ကိစ္စေသု ပဝတ္ထေတိ။ ။ဇု-၁၂၅၊ ဇမ္ဗ။

အလီနာနုဒ္ဓတပ္ပဝတ္တိပစ္စယတ္တာ၊ မတုန့်တို့သည်၊ မတုန့်လှုပ်သည်၏ အဖြစ် အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဦနာမိကနိဝါရဏရသာ၊ ယုတ်သည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော လီန၊ လွန်သည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ဥဒ္ဓစ္စကို မြစ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။

အနုဋီကာ။ ။အသတိဝိဗျာပါရေ တတြမဇ္ဈတ္တကာယ သတိတံသမ္ပယုတ္တဓမ္မာ သက သကကိစ္စဝသေန အနုနာမိကတာယ အလီနအနုဒ္ဓတတာယ စ သံဝတ္တန္တိတိသာ တေသံ တတာပဝတ္တိယာ ပစ္စယဘူတာ ဦနာမိက ဘာဝံ နိဝါရေတိ ဝိယာတိ ဦနာမိကနိဝါရဏရသာ ဝုတ္တာ။ တထာပဝတ္တိပစ္စယတ္တာ ယေဝ တေသု ဓမ္မေသု မဇ္ဈတ္တတာတိဝ ဝုတ္တာ။ ။ဆဋ္ဌ-၁၀၀။

အနုဋီကာအနက်။ ။ဗျာပါရေ၊ အယုတ်၊ အလွန်ကို တားမြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဗျာပါရသည်။ အသတိဝိ၊ မရှိသော်လည်း။ တတြမဇ္ဈတ္တကာယ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မာ၊ ထိုတတြမဇ္ဈတ္တတာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော တရားတို့သည်။ သကသက ကိစ္စဝသေန၊ မိမိ မိမိတို့၏ ကိစ္စ၏အစွမ်းဖြင့်။ အနုနာမိကတာယ၊ မယုတ်သည်၏အဖြစ် မလွန်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ အလီနအနုဒ္ဓတတာယ စ၊ မတုန့်တို့သည်၏အဖြစ် မပျံ့လွင့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ၊ ထိုတတြမဇ္ဈတ္တတာသည်။ တေသံ၊ ထိုသမ္ပယုတ်တရား တို့၏။ တထာ ပဝတ္တိယာ၊ ထိုမယုတ်သည်၏အဖြစ်၊ မလွန်သည်၏ အဖြစ်၊ မတုန့် တို့သည်၏အဖြစ်၊ မပျံ့လွင့်သည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၏။ ပစ္စယဘူတာ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဦနာမိကဘာဝံ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်၊ လွန်သည်၏ အဖြစ်ကို။ နိဝါရေတိဝိယ၊ မြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဦနာမိက နိဝါရဏရသာ၊ အယုတ်အလွန်ကို မြစ်ခြင်းကိစ္စ

ရှိ၏ဟူ၍။ ပုတ္တဘ၊ ဇာတိ။ တထာ၊ ထိုမယုတ်သည်၏အဖြစ်၊ မလွန်သည်၏အဖြစ်၊ မကွန်တိုသည်၏အဖြစ်၊ မပျံ့လွင့်သည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္တိပစ္စယဘွာယေဝ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ တေသု ဓမ္မေသု မဇ္ဈတ္တတာတိစ၊ တာဟူ၍လည်း။ ပုတ္တဘ၊ ဇာတိ။ ပါ-တေသု ဓမ္မေသု၊ ထို စိတ်၊ စေတသိက်တရားတို့၌။ မဇ္ဈတ္တတာတိစ၊ လျစ်လျူရှုသည်၏ အဖြစ်ဟူ၍ လည်း။ ပုတ္တဘ၊ ဇာတိ။

ဝါ၊ ကား။ ပက္ခပါတုဇ္ဈေဒနရသာ၊ အပင်းအသင်း၌ ကျခြင်းကို ဖြတ်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဤတရားသည် ယုတ်သောကိစ္စ ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ဤတရားသည် လွန် သော ကိစ္စ ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ဤသို့ အပင်းအသင်း၌ ကျခြင်း သင်းဝင် ရိုင်းပင်း သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ပက္ခပပါတမည်၏။ ထိုပက္ခပပါတကို ဖြတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်တတ် သည်ဟူလို။

မဇ္ဈတ္တဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ အလယ်အကြား၌ တည်သောသဘောရှိသောသူ၏ အဖြစ်ဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ စိတ္တစေတသိကာနံ၊ တို့ကို။ အဇ္ဈ ပေက္ခန ဝသေန၊ လျစ်လျူရှုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမပ္ပဝတ္တာနံ၊ မယုတ်၊ မလွန်၊ အညီအမျှ ဖြစ်ကုန်သော။ အာဇာနေယျာနံ၊ အာဇာနည်မြင်းတို့ကို။ အဇ္ဈပေက္ခန သာရထိ ဝိယ၊ လျစ်လျူရှုသော ရထားထိန်းနှင့်တူ၏ဟူ၍။ ဒဠဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ တခုခုသောတရားကို တော်ဝင်၊ ရိုင်းပင်း၊ သင်း၊ မပြုမူ၍ လျစ်လျူရှု သည်ဟူလို။

ကရုဏာ မုဒိတာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ တို့သည်။ ဗြဟ္မဝိဟာရ နိဒ္ဒေသေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ နိဒ္ဒေသ၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတံ့။ ဟိ၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ တာ၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရ၌လာသော ကရုဏာ၊ မုဒိတာတို့သည်။ အပ္ပနာပုတ္တဘ၊ အပ္ပနာသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရူပ ဝိဝေရာ၊ ရူပဝိဝေရ မည်ကုန်၏။ ဣဝံ၊ ဤအရာ၌။ ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစရမည်ကုန် ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယမေဝ၊ ဤသို့ ထို၌ ကာမာဝစရ ဤ၌ ရူပဝိဝေရအဖြစ် သည်သာလျှင်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။

ကာယဒုစ္စရိတတော၊ မှ။ ဝိရတိ၊ ကြဉ်တတ်သော တရား၊ ကြဉ်ကြောင်း ဖြစ်သောတရား ကြဉ်ခြင်းမျှ သည်။ ကာယဒုစ္စရိတဝိရတိ၊ မည်၏။ သေသ

ပဒ ဒွယေပိ၊ ကြွင်းသော ဝစီဒုစရိတ ဝိရတိ၊ နေဝဒုစရိတဝိရတိ ပုဒ်နှစ်ပါး အပေါင်း၌လည်း။ သေဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ လက္ခဏာဒိ တော ပန၊ ဖြင့်ကား။ တိဿောပိ၊ ကုန်သော။ တော၊ ထိုဝိရတိတို့သည်။ ကာယဒုစရိတာဒိ ဝတ္ထုနံ၊ ကာယဒုစရိုက်-စသည်တို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော ပရပါဏ၊ ပရဓန၊ ပရဣတ္ထိ-အစရှိသော ဝတ္ထုတို့ကို။ အဝီတိက္ကမ လက္ခဏာ၊ မလွန်ကျူးခြင်း လက္ခဏာရှိကုန်၏။ အမဒ္ဒန လက္ခဏာ၊ နှင်းနယ်ခြင်း လက္ခဏာ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယဒုစရိတာဒိ ဝတ္ထုတော၊ ကာယဒုစရိုက်-စသည်တို့၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော ပရပါဏ၊ ပရဓန၊ ပရဣတ္ထိ-အစရှိသော ဝတ္ထုမှ။ သင်္ကေတန ရသာ၊ တွန့်တိုခြင်းကိစ္စရှိကုန်၏။ အ ကြိယ ပစ္စုပ္ပန်နာ၊ ကာယဒုစရိုက်-စသည်ကို မပြုမကုသော အခြင်း အရာအားဖြင့် ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်တတ်ကုန်၏။ သဒ္ဓါဟိရောတ္တပ္ပုဒေပိစ္ဆတာ ဒိဂုဏပဒဋ္ဌာနာ၊ ဂုဏ်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိကုန်၏။ ပါပ ကြိယ တော၊ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းမှ။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဝိမုခိ ဘာဝဘူတာ၊ မျက်နှာ လွဲသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဠဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဖဿဒိနိ၊ ဖဿအစရှိကုန်သော။ ဆပ္ပညာသ၊ ငါးဆဲ့ ခြောက်ပါးသော တရားတို့၎င်း။ ယေဝါပနက ဝသေန၊ ယေဝါပနက၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ ယေဝါပနက ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ဟောအပ်သော ဓမ္မ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်သော။ နဝ၊ ကိုးပါးသော တရားတို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာနိပိ၊ ကုန်သော။ ဣမသ္မိ ဓမ္မဒွေသ ဝါရေ ၌။ ပဉ္စသဋ္ဌိဓမ္မပဒါနိ၊ ခြောက်ဆဲ့ငါးပါးသော တရားအဘို့အစုတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု ပဉ္စသဋ္ဌိ ဓမ္မပဒေသု၊ တို့တွင်။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောဧက၌။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဧကသဋ္ဌိ ဓမ္မပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ သမသဋ္ဌိ ဓမ္မပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တာနိ ဓမ္မပဒါနိ၊ တို့သည်။ သမ္မာဝါစာ ဝုရဏာဒိဝသေန၊ သမ္မာဝါစာကို ပြည့်စေခြင်း- စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တိယံ၊ ဖြစ်ခြင်း၌။ ပဉ္စသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဧကသဋ္ဌိ ဓမ္မပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိ ပဉ္စဟိ အနိယတ ယေဝါပနက ဌာနေဟိ၊ တို့မှ။ မုတ္တေ၊ လွတ်သော။ ဧကသ္မိ ဌာနေ၊ တခုသော အရာ၌။ သမသဋ္ဌိ ဓမ္မပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။

ယောဂါပနကော၊ တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ဤ။ ပါဠိယံ၊ ဌ။ ယထာရုတဝသေန၊
 အကြင်အကြင်တူ၍ ဟောအပ်သောတရား၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂယမာနာနိ၊ ယူအပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ဆပ္ပညာသာဝ၊ ငါးဆဲ့ခြောက်ပါးသော ဓမ္မပဒတို့သည်
 သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဧတ္ထ ဆပ္ပညာသ ဓမ္မေသု၊
 တို့၌။ အဂ္ဂဟိတဂ္ဂဟဏေန၊ မယူအပ်သေးသည်ကို ယူသဖြင့်။ ဝါ၊ ယူအပ်ပြီး
 သည်ကို မယူသဖြင့်။ ဖဿပဉ္စကံ၊ ဖဿပဉ္စက၎င်း။ ဝိတက္ကော၊ ၎င်း။ ဝိစာရော၊
 ၎င်း။ ပီတိ၊ ၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ တို့၎င်း။ ဟိရိဗလံ၊ ၎င်း။
 ဩတ္တပ္ပဗလံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဗလာနိ၊ တို့၎င်း။
 အလောဘော၊ ၎င်း။ အဒေါသော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ၊ ကုန်သော။
 မူလာနိ၊ တို့၎င်း။ ကာယပဿဒ္ဓိ၊ ၎င်း။ စိတ္တပဿဒ္ဓိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အာဒယော၊
 ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ဒွါဒေသ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။
 သမတိံ သ ဓမ္မာဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

တေသု သမတိံ သာယ ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ အဋ္ဌာရသ ဓမ္မာ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါး
 သော တရားတို့သည်။ အဝိဘတ္တိကာ၊ ထိုထို ရာသီ ကိစ္စ၏ အစွမ်းဖြင့် ဝေဘန်
 ခြင်း ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒွါဒေသ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော တရား
 တို့သည်။ သ ဝိဘတ္တိကာ၊ ထိုထိုရာသီကိစ္စ၏ အစွမ်းဖြင့် ဝေဘန်ခြင်း ရှိကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

နန္ဒ။ ။တံတံ ရာသီကိစ္စဝသေန ဝိဘဇနံ ဝိဘတ္တိ၊ ဝိဘတ္တိ ရဟိတာ အ ဝိဘတ္တိ
 ကာ၊ သဟ ဝိဇ္ဇမာနာ ဝိဘတ္တိ ဧတေသန္တိ သ ဝိဘတ္တိကာ။ ။ဝိဇ္ဇမာနအနက်ကို
 ဟောသော သမာကို သပြုသည်။

အဋ္ဌာရသ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ ကား။ ဖဿော၊ ၎င်း။ သညာ၊ ၎င်း။ စေတနာ၊
 ၎င်း။ ဝိစာရော၊ ၎င်း။ ပီတိ၊ ၎င်း။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ၎င်း။ ကာယပဿဒ္ဓိ အာဒယော၊
 ကာယပဿဒ္ဓိ အစရှိကုန်သော။ ဒွါဒေသဓမ္မာ၊ တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ
 အဋ္ဌာရသ၊ တို့သည်။ အဝိဘတ္တိကာ၊ ထိုထို ရာသီ ကိစ္စ၏ အစွမ်းဖြင့် ဝေဘန်
 ခြင်း ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ စိတ္တာ၊ ၎င်း။ ဝိတက္ကော၊
 ၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ၎င်း။ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ ၎င်း။ သတိန္ဒြိယံ၊
 ၎င်း။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ၎င်း။ ဟိရိဗလံ၊ ၎င်း။ ဩတ္တပ္ပဗလံ၊ ၎င်း။ အလောဘော၊

၎င်း။ အဒေါသော-၎င်း။ ဣတိ သို့။ ဣမေ ဒွါဒသဓမ္မာ တို့သည်။
 သ ဝိဘတ္တိကာ၊ ထိုထို ရာသီ ကိစ္စ၏ အစွမ်းဖြင့် ဝေဘန်ခြင်း ရှိကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု ဒွါဒသသု ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
 တို့ကို။ ဒီသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တိကာ၊ ကုန်၏။ ဧကော၊ ကို။ တိသု ဌာနေသု၊
 တို့၌။ ဝိဘတ္တိကာ၊ ၏။ ဒွေ၊ တို့ကို။ စတုသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တိကာ၊ ကုန်၏။
 ဧကော၊ ကို။ ဆသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တိကာ၊ ၏။ ဧကော၊ ကို။ သတ္တသု
 ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တိကာ၊ ၏။

ကထံ ဝိဘတ္တိကာ၊ ကား။ စိတ္တံ၊ ၎င်း။ ဝိဘတ္တိကာ၊ ၎င်း။ သဒ္ဓါ၊ ၎င်း။
 ဟိရိ၊ ၎င်း။ ဩတ္တပ္ပံ၊ ၎င်း။ အလောဘော၊ ၎င်း။ အဒေါသော၊ ၎င်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ သတ္တ၊ တို့ကို။ ဒီသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တိကာ၊ ကုန်၏။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဧတေသု သတ္တသု ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ စိတ္တံ၊ ကို။ တာဝ၊ စွာ။ ဖဿ
 ပဉ္စကံ၊ သို့။ ပတုာ၊ ရှိ။ စိတ္တံ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သို့။
 ပတုာ၊ ရှိ။ မနိန္ဒြိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝိဘတ္တိကာကို။ ဈာနင်္ဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတုာ၊
 ရှိ။ ဝိဘတ္တိကာ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတုာ၊ ရှိ။
 သမ္မာသင်္ကပ္ပေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သဒ္ဓါ၊ ကို။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သို့။ ပတုာ၊ ရှိ။
 သဒ္ဓိန္ဒြိယံ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဗလ္လာနိ၊ တို့သို့။ ပတုာ၊ ရှိ။ သဒ္ဓါ၊ ဗလန္တိ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဟိရိ၊ ကို။ ဗလ္လာနိ၊ တို့သို့။ ပတုာ၊ ရှိ။ ဟိရိဗလံ ဟောတိတိ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ လောကပါလဒုကံ၊ သို့။ ပတုာ၊ ရှိ။ ဟိရိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။
 ဩတ္တပ္ပေပိ၊ ခြံလည်း။ ဧသေဝနယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
 အလောဘော၊ ကို။ မူလံ၊ သို့။ ပတုာ၊ ရှိ။ အလောဘော ဟောတိတိ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ကမ္မပထံ၊ သို့။ ပတုာ၊ ရှိ။ အနဘိဇ္ဈာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။
 အဒေါသော၊ ကို။ မူလံ၊ သို့။ ပတုာ၊ ရှိ။ အဒေါသော ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။
 ဝုတ္တော၊ ၏။ ကမ္မပထံ၊ သို့။ ပတုာ၊ ရှိ။ အဗျာပါဒေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။
 ဣမေ သတ္တ၊ ဤခုနစ်ပါးသောတရားတို့ကို။ ဒီသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တိကာ၊
 ကုန်၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဝေဒနာ၊ ကို။ ဖဿ ပဉ္စကံ၊ ဖဿပဉ္စကသို့။ ပတုာ၊ ရှိ။
 ဝေဒနာဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဈာနင်္ဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတုာ၊ ရှိ။ သုခန္တိ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣန္ဒြိယာ၊ တို့သို့။ ပတုာ၊ ရှိ။ သောမနသိန္ဒြိယန္တိ၊ ဟူ၍။

ဝုတ္တော၊ ဧ၊ ဧဝံ သို့၊ အယံ ဝေဒနာ၊ ကို၊ ဧကော၊ တဉ္စသော၊ ဓမ္မော၊ တရား
သည်။ မာနောပိ၊ ဖြစ်မူလည်း။ (ထည့်)။ တိသု ဌာနေသု၊ တို့၌။
ဝိဘတ္တော၊ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝိရိယံ၊ ကို။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သို့။ ပတော၊ ၍။ ဝိရိယိန္ဒြိယံ
ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတော၊ ၍။ သမ္မာဝါယာ
မောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊ ဗလာနိ၊ တို့သို့။ ပတော၊ ၍။ ဝိရိယဗလန္တိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တော၊ ဧ၊ ပိဋ္ဌဒုကံ၊ သို့။ ပတော၊ ၍။ ပဂ္ဂဟောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊ သတိပိ၊
သတိကိုလည်း။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သို့။ ပတော၊ ၍။ သတိန္ဒြိယံ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တော၊ ဧ၊ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတော၊ ၍။ သမ္မာသတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊
ဗလာနိ၊ တို့သို့။ ပတော၊ ၍။ သတိဗလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊ ပိဋ္ဌဒုကံ၊ သို့။
“ဥပကာရဒုကန္တိပိ” ။ ပတော၊ ၍။ သတိဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊ ဣတိ
ဝေ၊ သို့။ ဣမေ ဒွေ ဓမ္မော၊ တို့ကို။ စတုသုဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တော၊ ကုန်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ သမာဓိ၊ ကို။ ဓျာနင်္ဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတော၊ ၍။ စိတ္တသေ
ကဂ္ဂတာ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သို့။ ပတော၊ ၍။
သမာဓိန္ဒြိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတော၊ ၍။ သမာဓိတိ၊
ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊ ဗလာနိ၊ တို့သို့။ ပတော၊ ၍။ သမာဓိဗလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊
ပိဋ္ဌဒုကံ၊ သို့။ ပတော၊ ၍။ သမထော၊ အဝိက္ခေပေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊
ဝေ၊ သို့။ ဧကော၊ သော။ အယံ ဓမ္မော၊ ကို။ ဆသုဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တော၊ ဧ၊

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ပညာ၊ ကို။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သို့။ ပတော၊ ၍။ ပညိန္ဒြိယံ
ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သို့။ ပတော၊ ၍။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တော၊ ဧ၊ ဗလာနိ၊ တို့သို့။ ပတော၊ ၍။ ပညာဗလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊
မူလာနိ၊ တို့သို့။ ပတော၊ ၍။ အမောဟောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊ ကမ္မပထံ၊ သို့။
ပတော၊ ၍။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊ (ယုဂနန္ဒံ၊ ယုဂနန္ဒတရားသို့။
ပတော၊ ရောက်၍။ သမ္ပပညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊ ပိဋ္ဌဒုကံ၊ သို့။ ပတော၊ ၍။
ဝိပဿနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊)။ “ပိဋ္ဌဒုကံ ပတော သမ္ပပညံ ဝိပဿနာတိ”
ဟူ၍ ဆဋ္ဌမုဒ္ဒရိသည်။ ။ ဧဝံ သို့။ ဧကော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ကို။ သတ္တသု
ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တော၊ ဧ၊

တ္ထေ ဧတေသု သ ဝိဘတ္တိကေသု၊ ဤ သ ဝိဘတ္တိက တရားတို့ကို၊ ဒုတိယဋ္ဌာနာဒီသုပိ၊ ဒုတိယဋ္ဌာန-စသည်တို့၌လည်း။ ဘာဇိယမာနေသု၊ ဝေတန်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ (ထည့်)။ အပုဉ္စ၊ မရှေးသော တရားမည်သည်။ ဝါ၊ အသစ်ဖြစ်သော တရားမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်ပြီးသည်ကိုသာလျှင်။ ဂဏှိတွာ၊ ယူ၍။ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုထိုသို့သော အရာ၌။ “တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေပနာတိပိ”။ ပဒံ၊ စျာန-စသောပုဒ်ကို။ ပဉ္စကာဒိ ဝသေန၊ ပဉ္စက-စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ (ထည့်)။ ပူရိတံ၊ ပြည့်စေအပ်၏။

စောဒကနန္ဒသန္ဓေ။ ။ဟောအပ်ပြီးသည်ကိုသာလျှင် တဖန် ထပ်၍ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ များစွာသော ပုရိသ သန္ဓေတို့၏ အချင်းချင်း ဝဲခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သမ္ဗန်သည် မရှိ၏သို့။ တစုံတခုသော အချင်းချင်း ဝဲခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သမ္ဗန်သည် မရှိခဲ့ဟု မှတ်တင်သည်ဖြစ်၍။ အနုသန္ဓိကာ ကထာ ဟူသော စကားကို စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသတည်း။ ။အကြား အကြား၌ ဟောအပ်ပြီးသော တရားတို့ကိုသာလျှင် ချုပ်၍ ဟောအပ်သည်ရှိသော် အစဉ်အားဖြင့် တရားတို့သည် ဟောအပ်ကုန်သည် မဖြစ်ခဲ့။ ဤသို့ မှတ်တင်သည်ဖြစ်၍ ဥပ္ပဋိ ဝါဒိယာ-စသော စကားကို စောဒကဆရာ ဆိုသတည်း။

အနု အနုသန္ဓိကာ၊ အနုသန္ဓေမရှိသော။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဥပ္ပဋိ ဝါဒိယာ၊ အစဉ်ချုတ်သဖြင့်။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူ တို့သည်။ အာဘတဘဏ္ဍ သဒိသ၊ ဆောင်အပ်သော ဘဏ္ဍာနှင့် တူ၏။ ဂေါယူထေန၊ နွားအပေါင်းသည်။

မှတ်ချက်။ ။ယူထဟု ဒုတိယက္ခရာလိုသည်။ ယူဓဟု စတုတ္ထက္ခရာ၊ မလို။

ဂတမဂ္ဂေ၊ သွားသောခရီး၌။ အာလုဠိတတိဏသဒိသာ၊ မွေနှောက်ချောက်ချားသော မြက်နှင့်တူ၏။ အဇာနိတွာဝ၊ မသိမူ၍သာလျှင်။ ကထိတာ၊ ဟောအပ်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော စောဒကဆရာသည်။ သစေ ပနဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော၊ ထိုဘုရားအလိုတော်ကို မသိကောစိစောဒကဆရာကို။ ဧဝံ၊ သို့။ တံ၊ သည်။ မာ အဝစ၊ မဆိုကောင်းဘူး၊ မဆိုပေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသေဓေတွာ၊ မြစ်၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ သဘောကျအောင် ပြောဟောအပ်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။ အနုသန္ဓိကာနာမ၊ အနုသန္ဓေမရှိသော မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သာနုသန္ဓိ

ကာဝ၊ အနုသန္ဓေရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အဇာနိတော၊ မသိမူ၍။ ကထိ
 တာပိ၊ ဟောအပ်သော ဒေသနာတော်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗာ၊ အလုံး
 စုံသော ဒေသနာတော်ကို။ ဇာနိတော ဝေ၊ သိပြီး၍သာလျှင်။ ကထိတာ၊ ဤ။
 ဟိ-ခွဲအံ့၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ သည်။ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုထိုသို့သော ဖဿ-
 စသော တရားတို့၏။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ ဇာနာသိ၊ သိတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုဖဿ-
 စသော တရားတို့၏ ကိစ္စကို။ ဥတု၊ ၍။ ကိစ္စဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝိဘတ္တိံ၊ ဝေဘန်
 ခြင်းသို့။ အာရောပေန္တော၊ တင်တော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ အဋ္ဌာရသ ဓမ္မာ၊
 တို့သည်။ ဧကေကကိစ္စာတိ၊ တခု၊ တခုသော ကိစ္စရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဥတု၊ ၍။
 ဧကကသ္မိံ ဌာနေ၊ တခု၊ တခုသော အရာ၌။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရော
 ပေသိ၊ တင်တော်မူ၏။ သတ္တဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဒွေဒွေကိစ္စာတိ၊ နှစ်ခုနှစ်ခုသော
 ကိစ္စရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဥတု၊ ၍။ ဒီသု ဒီသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရော
 ပေသိ၊ ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ တိကိစ္စာတိ၊ သုံးကိစ္စရှိ၏ ဟူ၍။ ဥတု၊ ၍။ တီသု
 ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရောပေသိ၊ ၏။ ဝီရိယသတိနံ၊ တို့၏။
 စတ္တာရိ စတ္တာရိ ကိစ္စာနိ၊ လေးပါး၊ လေးပါးသော ကိစ္စတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ “ဝီရိယ သတိ စတုကိစ္စာတိတိဝါ” ဣတိ၊ သို့။ ဥတု၊ ၍။ စတုသု
 စတုသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရောပေသိ၊ ၏။ သမာဓိ၊ သည်။
 ဆကိစ္စာတိ၊ ခြောက်ကိစ္စရှိ၏ဟူ၍။ ဥတု၊ ၍။ ဆသု ဌာနေသု၊ တို့၌။
 ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရောပေသိ၊ ၏။ ပညာ၊ သည်။ သတ္တ ကိစ္စာတိ၊ ခုနစ်ပါးသော
 ကိစ္စရှိ၏ဟူ၍။ ဥတု၊ ၍။ သတ္တသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရော
 ပေသိ၊ ၏။

တတြ တသ္မိံ အဓိကာရေ၊ ထိုသို့ ရာသီ ကိစ္စတို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဖဿစသော
 တရားတို့ကို ဝေဘန်ရာ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတုံသည်ကား။ သြပမ္ပံ၊ တည်း။
 ဧကော၊ တယောက်သော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
 ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ စိန္တေသိကီရ၊
 ကြံသတတ်။ “ဣဒံ ရာဇ ကုလသန္တကံ၊ ဤမင်းမျိုး၏ ဥစ္စာကို။ ယထာဝါ
 တထာဝါ၊ တိုင်းကျိုးမပြီး အချည်းနှီး ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား အခြင်းအရာဖြင့်။
 န ခါဒိတဗ္ဗံ၊ မသုံးဆောင်သင့်။ သိပ္ပ၊ နှစ်ဝိကံ၊ အတတ်အားလျော်စွာ။
 ဝေဘန်၊ ဆုသတ်ရိက္ခာကို။ ဝဇ္ဇိယာမိ၊ ပွားစေအံ့” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ၏။

သော၊ ထိုပညာရှိသော မင်းသည်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သိပ္ပကေ၊ အတတ်သည်တို့ကို။ “သိပ္ပိကေတိပိ”။ သန္တိပတိတာပေတွာ၊ စုဝေးစေ၍။ “ကေကသိပ္ပဇနနကေ၊ တခု တခုသော အတတ်ကို တတ်ကုန်သော သူတို့ကို။ ပက္ခောသယ၊ ခေါ်ကြကုန်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ အမိန့်တော် ပြန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အမိန့်ပြန်တိုင်း။ ပက္ခောသိယမာနာ၊ ခေါ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ အဋ္ဌာရသဇနာ၊ တကျိပ်ရှစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိ၊ သု၊ လကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတကျိပ် ရှစ်ယောက်သော သူတို့အား။ ကေကံ၊ သော။ ပဋိဝီသံ၊ အဘို့ကို။ “ပတိဝိသန္တိပိ”။ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍။ ဝိဿဇဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ “ဒေဒေသိပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဇာနန္ဒာ၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သတ္တဇနာ၊ တို့သည်။ အာဂမံသု၊ လာကြကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ ဒေဒေ၊ ကုန်သော။ ပဋိဝီသေ၊ အဘို့တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ၏။ “တိဏိသိပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဇာနန္ဒာ၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကောဝ၊ လျှင်။ အာဂစ္ဆိ၊ ၏။ တဿ၊ အား။ တယောပဋိဝီသေ၊ တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ၏။ “စတ္တာရိသိပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဇာနန္ဒာ၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒေဇနာ၊ တို့သည်။ အာဂမံသု၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ “စတ္တာရိ စတ္တာရိပဋိဝီသေ၊ တို့ကို။ “စတ္တာရော စတ္တာရောတိစ”။ ဒါပေသိ၊ ၏။ “ပဉ္စသိပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဇာနန္ဒာ၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကောပိ၊ တယောက် သောသုမ္ပလည်း။ နာဂစ္ဆိ၊ မလာ။ “ဆသိပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဇာနန္ဒာ၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကောဝ၊ တယောက်သော သုသာလျှင်။ အာဂစ္ဆိ၊ လာ၏။ တဿ၊ အား။ ဆ ပဋိဝီသေ၊ တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ၏။ “သတ္တသိပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဇာနန္ဒာ၊ တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တု၊ ကုန်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကောဝ၊ လျှင်။ အာဂစ္ဆိ၊ ၏။ တဿ၊ အား။ သတ္တ ပဋိဝီသေ၊ တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဥပမာ၌။ ဝါ၊ မင်းစသောသူတို့တွင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ရာဇာ ဝိယ၊ မင်းကဲ့သို့။ အနုတ္တရော၊ အတု မရှိသော။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားဖြင့် လူသုံးပါးတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ သိပ္ပဇာနနကာ ဝိယ၊ အတတ်သည်တို့ကဲ့သို့။ စိတ္တဂံဝသေန၊ စိတ်အင်္ဂါ၏

အစွမ်းဖြင့်။ “ဝိတ္တဝိတ္တဂံဝသေနာတိဝါ”။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ သိပ္ပါနုစ္ဆဝိကံ၊ အတတ်အားလျော်စွာ။ ဝေတနဝဇ္ဇနံ ဝိယ၊ ဆုသဘက်ကို ပွားစေခြင်းကဲ့သို့။ ကိစ္စဝသေန၊ ဖြင့်။ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရောပနံ၊ တင်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတံ၊ ခံ၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ ဖဿ ပဉ္စက ဝသေန၊ ဖဿပဉ္စက၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဈာနဂံ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဣန္ဒြိယ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ မဂ္ဂဂံဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဗလ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ မူလဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ကမ္မပထဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ လောကပါလ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ပဿဒ္ဓိ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ လဟုတာ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ မုဒုတာ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ကမ္မညတာ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ပါဂုညတာ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဥဇုကတာ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ သတိသမ္ပဇည ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ သမထဝိပဿနာ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ပက္ခိဟာဝိက္ခေပ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္တရသ ရာသယော၊ တဆဲ့ခုနစ်ပါးသော အဘို့အစု တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ် တည်း။

ဓမ္မုဒ္ဓေသဝါရကထာ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ကာမာဝစရကုသလနိဋ္ဌေသဝါရကထာ

။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ ဓမ္မုဒ္ဓေသဝါရေ၊ ဤ။ ပါဠိအာရုံငွာနိ၊ ကုန်သော။ တာ နေဝ ဆပ္ပညာသပဒါနိ၊ ထိုငါးဆဲ့ခြောက်ပါးသော ပုဒ်တို့ကိုသာလျှင်။ ဝါ၊ ငါးဆဲ့ခြောက်ပါးသော တရားအစုတို့ကိုသာလျှင်။ ဝိဘဇိတော၊ ပြီး၍။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ကတမော တသ္မိံ သမယေ ဖဿော ဟောတိတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ နိဋ္ဌေသ ဝါရောကို။ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်ပြီ။

တတ္ထ၊ ထို ကတမော တသ္မိံ သမယေ အစရှိသော နိဋ္ဌေသဝါရ၌။ ပုစ္ဆာယ၊ ပုစ္ဆာ၌။ တာဝ၊ စွာ။ အယံ အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

၁၂၉

တဗျော၊ ဧ၊ ယသ္မိံသမယေ၊ ဌ။ ကာမာဝစရံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။ သောမနဿ သဟဂတံ၊ သော။ တိဟေတုကံ၊ သော။ အသင်္ခါရိကံ၊ သော။ မဟာစိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထို အသင်္ခါရိက မဟာ ကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်သောအခါ၌။ ယောဗ္ဗေယျော၊ အကြင် ဖဿကို။ ဗ္ဗေယျော ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊ သော ဗ္ဗေယျော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣတိ အယံ အတ္တော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ဧ၊ ဣဒံနာ နယေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗ ပုစ္ဆာသု၊ ထို၌။ အတ္တော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ဧ။

ယော တသ္မိံသမယေ ဗ္ဗေယျောတိ၊ ကား။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအသင်္ခါရိက မဟာကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သော အခါ၌။ ယော ဗ္ဗေယျော၊ အကြင် ဖဿသည်။ ဖုသနကဝသေန၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်၏။ သော ဗ္ဗေယျော၊ ထိုဖဿသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤဖဿဟူသော ပုဒ်သည်။ ဖဿဿ၊ ဧ၊ သဘာဝဒီပနတော၊ သဘောကို ပြတတ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ သဘာဝ ပဒံနာမ၊ သဘောကို ပြတတ်သောပုဒ်မည်၏။

မူလဋီကာအဓိပ္ပာယ်။ ။ ဖုသနက ဝသေနာတိ သန္တေ အသန္တေဝိ ဝိသယေ အာပါထဂတေ စိတ္တဿ သန္တိပတန ဝသေန စိတ္တံ မနောတိ အာဒိသု ဝိယ ကိစ္စ ဝိသေသံ၊ မာနသန္တိ အာဒိသု ဝိယ သမာနေ အတ္တေ သဒ္ဓဝိသေသံ၊ ပဏှရန္တိ အာဒိသု ဝိယ ဂုဏဝိသေသံ၊ စေတသိကံ သာတန္တိ အာဒိသု ဝိယ နိဿယ ဝိသေသံ၊ စိတ္တဿ ဌိတိတိ အာဒိသု ဝိယ အညဿ အဝတ္ထာဘာဝဝိသေသံ၊ အာလုပ္ပနာတိ အာဒိသု ဝိယ အညဿ ကြိယာဘာဝဝိသေသံ၊ အလုပ္ပိ တတ္တန္တိ အာဒိသုဝိယ အညဿ ဘာဝ ဘူတတာ ဝိသေသန္တိအာဒိကံ အနပေက္ခိတွာ ဓမ္မမတ္ထဒီပနံ သဘာဝဇေ။ ။ ၉၄-ဆဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ ဖုသနက ဝသေနာတိ၊ ကား။ သန္တေဝိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အသန္တေဝိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှား မရှိ သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝိသယေ၊ အာရုံသည် အာပါသ ဂတေ၊ ထင်ရှားခြင်းထို ရောက်သည်ရှိသော်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ သန္တိပတန ဝသေန၊ စုဝေးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ စိတ္တံမနောတိ အာဒိသုဝိယ၊ စိတ္တံမနော-အစရှိသော ပုဒ်တို့၌ကဲ့သို့။ ကိစ္စဝိသေသံ၊ ကြံခြင်း-အစရှိသော ကိစ္စအထူးကို။ မာနသန္တိအာဒိသု ဝိယ၊ မာနသံ-အစရှိသော ပုဒ်တို့၌ကဲ့သို့။ သမာနေ၊ တူသော။ အတ္တေ၊ အနက်၌။ သဒ္ဓဝိသေသံ၊ သဒ္ဓါအထူးကို။ ပဏှရန္တိ အာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ဂုဏဝိသေသံ၊ ဂုဏ်အထူးကို။ စေတသိကံသာတန္တိ အာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ နိဿယဝိသေသံ၊ နိရာအထူးကို။ စိတ္တဿဌိတိတိ အာဒိသုဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အညဿ၊ တပါးသော

တရား၏။ အဝတ္ထာဘာဝံ ဝိသေသံ၊ အနိတ်အတုံအဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အထူးကို။ အလုပ္ပနာတိ အာဒိသုဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အညဿ၊ တပါးသော တရား၏။ ကြိယာဘာဝံ ဝိသေသံ၊ ကြိယာ၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အထူးကို။ အလုပ္ပိ တတ္တန္တိ အာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အညဿ၊ တပါးသော တရား၏။ ဘာဝတူတတာ ဝိသေသံ၊ ဘာဝဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အထူးကို။ ဣတိ အာဒိကံ၊ ဤသို့ အစရှိသော အထူးကို။ အနပေက္ခိတော၊ မပဲ့ မူ၍။ ဓမ္မမတ္တဒိပနံ၊ သဘာဝဓမ္မမျှကို ပြခြင်းဖြစ်သော ပုဒ်သည်။ သဘာဝပဒံ၊ သဘာဝပဒ မည်၏။

အနုဋီကာ။ ။ကတ္ထုကရဏ ဘာဝါဒယော၊ သဘာဝဓမ္မာနံ အဇ္ဈာရောပန ဝသေ နေဝ သိဇ္ဈန္တိ။ ဘာဝနိဇ္ဈေသော ပန အဇ္ဈာရောပနာနပေက္ခော။ တတော ယေဝစ ဝိသေသန္တရ ဝိနိမုတ္တော ဝိနိဝတ္တော ဝိသေသတောနိဇ္ဈိဝံ (ဘာဝ) ဝိဘာဝတော သဘာဝနိဇ္ဈေသောနာမ ဟောတိတိ ဖဿောတိ ဣဒံ ဖုသနဋ္ဌေန ဓမ္မမတ္တဒိပနံ သဘာဝပဒန္တိ။ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ကတ္ထုကရဏ ဘာဝါဒယော၊ ကတ္တား၏အဖြစ် ကရိုက်၏ အဖြစ် စသည်တို့သည်။ သဘာဝဓမ္မာနံ၊ သဘောတရားတို့၏။ အဇ္ဈာရောပန ဝသေ နေဝ၊ တင်စားခြင်း အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ သိဇ္ဈန္တိ၊ ပြီးကုန်၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဘာဝနိဇ္ဈေသော၊ သည်။ အဇ္ဈာရောပနာနပေက္ခော၊ တင်စားခြင်းကို ဝဲ့ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ သိဇ္ဈတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တတောယေဝစ၊ ထိုသို့ ဘာဝနိဇ္ဈေသ၏ တင်စားခြင်းကို ဝဲ့ခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဝိသေသန္တရ ဝိနိမုတ္တော၊ တပါးသော အထူးမှလွတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသေသတော၊ အထူးမှ။ ဝိနိဝတ္တော၊ နှစ်စေ အပ်သည် ဖြစ်၍။ နိဇ္ဈိဝံ (ဘာဝ၊ ဝိဘာဝတော၊ နိဇ္ဈိဝံ၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဘာဝ နိဇ္ဈေသောနာမ၊ သဘာဝနိဇ္ဈေသမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ တသွာ၊ ကြောင့်။ ဖဿောတိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ ဖုသနဋ္ဌေန၊ တွေ့ခြင်း အနက်ဖြင့်။ ဓမ္မမတ္တဒိပနံ သဘာဝ ပဒန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။ဤအနုအလို-ဖုသနကကို ဘာဝအနက်ဆိုသည်။

ဖုသနာတိ၊ ကား။ ဖုသနာကာရော၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း ဟူသော ကြိယာ တည်း။ သမ္မု သနာတိ၊ ကား။ သမ္မုသနာ ကာရော၊ အာရုံနှင့် ပေါင်းဆုံ စုဝေး၍ တွေ့ထိခြင်း ကြိယာကို ပင်လျှင်။ ဥပသဂ္ဂဝသေန၊ သံဟူသော ဥပသာရ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဒံ၊ ကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သမ္မုသိ တတ္တန္တိ၊ ကား။ သမ္မုသိတဘာဝေါ၊ အာရုံ၌ပေါင်းဆုံစုဝေး၍ တွေ့ထိသော ဝိတ်၏အဖြစ်။

မူလဋီကာအဓိပ္ပါယ်တ္ထ။ ။ ဖုသန္တဿ ဟိ စိတ္တဿ ဖုသနကိရိယာ ဖုသနာ
ကာရော။ သမ္ပုသနာတိ အာရမ္မဏသမာဂမ ဖုသနာ၊ န ပဋိလာဘသမ္ပုသနာ။
သမ္ပုသိတဿ အာရမ္မဏေန သမာဂတဿ စိတ္တဿ ဘာဝေါ သမ္ပုသိတတ္ထံ။
ယသ္မိံသတိ စိတ္တံ သမ္ပုသိတန္တိ ဝုစ္စတိ။ သော တဿ ဘာဝေါ၊ ဧဝံ အညေသုဝိ
ဘာဝနိဒ္ဒေသေယု ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ ၉၄-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း၊ ဖုသန္တဿ၊ အာရုံကို တွေ့သော။ စိတ္တဿ၊ ၎င်း၊
ဖုသနကြိယာ၊ တွေ့ခြင်း ကြိယာသည်။ ဖုသနာကာရော၊ မည်၏။ သမ္ပုသနာတိ၊
ကံး။ အာရမ္မဏ သမာဂမ ဖုသနာ၊ အာရုံနှင့် စုဝေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
တွေ့ခြင်းတည်း။ ပဋိလာဘ သမ္ပုသနာ၊ ရခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဖုသနသည်။
န၊ မဟုတ်။ သမ္ပုသိတဿ အာရမ္မဏေန သမာဂတဿ စိတ္တဿ၊ အာရုံနှင့်
စုဝေးသောစိတ်၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ သမ္ပုသိတတ္ထံ အာရုံနှင့် စုဝေး
သော စိတ်၏ အဖြစ်။ ယသ္မိံ၊ အကြင် တွေ့ထိခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ စိတ္တံ၊
ကို။ သမ္ပုသိတန္တိ၊ သမ္ပုသိတဟူ၍။ ဝါ၊ အာရုံနှင့် စုဝေးသောအားဖြင့် တွေ့
တတ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း၊ သော၊ ထိုအာရုံနှင့် တွေ့ထိခြင်းသည်။ တဿ၊ ထိုစိတ်
၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ့သော နည်းဖြင့်။ အညေသုဝိ၊ တပါး
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဘာဝနိဒ္ဒေသေယု၊ ဘာဝနိဒ္ဒေသတို့၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

အနုဋီကာ။ ။ ဖုသမိ နေက္ခမ္မသုခန္တိအာဒိသု မဋိလာဘောပိ ဖုသနာ သမ္ပု
သနာတိ စ ဝုစ္စတိတိ အာဟ နပဋိလာဘ သမ္ပုသနာတိ။ ။ ၁၀၂-ဆဋ္ဌ။

အယမ္ပန၊ ဤ ဆိုလတံသည်ကား။ ဧတ္ထ-ယော တသ္မိံ သမယေတိ အာဒိ
ဝစနေ၊ ဤ ယော တသ္မိံ သမယေ-အစရှိသော စကား၌။ ယောဇနာ၊
ပဒယောဇနာ တည်း။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထို အသင်္ခါရိက ပဌမ မဟာကုသိုလ်
စိတ် ဖြစ်သော အခါ၌။ ယော ဖဿော၊ အကြင် ဖဿသည်။ ဖုသနက
ဝသေန၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ
သမယေ၊ ၌။ ယာ ဖုသနာ၊ အကြင် အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း ကြိယာသည်။
ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ယာ သမ္ပုသနာ၊ အကြင် အာရုံနှင့်
ပေါင်းဆုံစုဝေး၍ တွေ့ထိခြင်း ကြိယာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ၎င်း၊ တသ္မိံ သမယေ၊
၌။ ယံသမ္ပုသိတတ္ထံ၊ အကြင် အာရုံနှင့် ပေါင်းဆုံစုဝေး၍ တွေ့ထိသောစိတ်၏
အဖြစ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ အထဝါ၊ ကား။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဖုသနက
ဝသေန၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ ယော
ဖဿော၊ အကြင် ဖဿကို။ အညေနာပိ၊ ဖဿမှ တပါးလည်းဖြစ်သော။

ပရိယာယေန၊ ပရိယာယ် အားဖြင့်။ ဖုသနာ၊ သမ္ပုသနာ၊ သမ္ပုသိတတ္တန္တိ၊
ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ငါ။ အယံ ဖဿော၊ ဤဖုသနာ၊ သမ္ပုသနာ၊ သမ္ပုသိတတ္တ-
ဟူသော တပါးသောပရိယာယ်ဖြင့်ဆိုအပ်သော ဖဿသည်။ တသ္မိံ သမယော၊
၌။ ဖဿော၊ ဖဿမည်သည်။ ဟောတိ၊ ငါ။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ယောဇနာ၊
ပဒယောဇနာတည်း။ ဝေဒနာဒိနမ္ပိ၊ ဝေဒနာ-စသည်တို့၏လည်း။ နိဗ္ဗေသေသု၊
တို့၌။ ဣမိနာဝ နယေန၊ ဤဖဿ၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဒ
ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ငါ။

အယမ္ပန၊ ဤဆိုလတုံသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ သဗ္ဗ သာဓာရဏော၊ အလုံးစုံ
ဆက်ဆံသော။ ဝိဘတ္တိဝိနိစ္ဆယော၊ ဝေဘန်ခြင်းကို ဆုံးဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော
စကားတည်း။ ပဌမံ၊ သော။ ကာမာဝစရံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။ မဟာ
စိတ္တံ၊ ကို။ ဘာဇေတွာ၊ ဝေဘန်ပြီး၍။ ဒဿေန္တေန၊ ပြတော်မူသော။
ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဘိဓရက ပဏ္ဏာသ၊ ငါးဆယ်ကျော်ကုန်သော။ ယာနိ
ဇာနိ ပဒါနိ၊ အကြင်သို့သော ဤပုဒ်တို့ကို။ မာတိကာ ဝသေန၊ မာတိကာ၏
အစွမ်းဖြင့်။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဧကေကံ၊ တခုခုသော။ ပဒံ၊
ပုဒ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ အာရောပိဘာနိ၊ တင်အပ်ကုန်ပြီ။ တာနိ
ပဒါနိ၊ ထိုငါးဆယ်ကျော်သော ပုဒ်တို့သည်။ ဝိဘတ္တိံ၊ ဝေဘန်ခြင်းသို့။
ဂစ္ဆန္တာနိ၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊
အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ နာနာ၊ အသီးအသီး။
ဟောန္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။
နာနာ၊ အသီးအသီး။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမ
မဟာကုသိုလ်စိတ်၌။ အပရဒီပနာ၊ တပါးသော ဝေဝုဏ်ကို ပြခြင်းသည်။ ဝါ၊
တပါးသော ဝေဝုဏ်ဖြင့် ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော အနက်တို့ကို ပြခြင်းသည်။ ဓမ္မ
ဌာနာနိ၊ နှစ်ပါးသော အရာတို့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

မူလန္တိကာ။ ။ အပရဿ ဝေဝုဏနဿ အပရေနဝါ ပုရိမတ္ထဿ ဒိပနာ အပရ
ဒိပနာ။ ။ ၉၄-ဆဌ။

ကထံ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကား။ ဟိ၊ အဖြေကိုဆိုအံ့။ တောနိ ပဒါနိ၊ ထိုငါးဆယ်
ကျော်သော ပုဒ်တို့သည်။ ဗျဉ္ဇန ဝသေန၊ သဒ္ဓါ၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဥပသဂ္ဂ

ဝသေန၊ ဥပသာဒု၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ အတ္တ ဝသေန၊ အနက်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။
ဣတိ ဣမေဟိ တီဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဖြင့်။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။သုံပါး၏ အထူးကို ပြခြင်းငှာ တတ္ထ ကောဓောစသည်ကိုမိန့်သော်-
တတ္ထဝိဘတ္တိံ ဂမနာဒီသု၊ ထိုဝေဘန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း-စသည် တို့တွင်။
“ကောဓော ကုဇ္ဈနာ ကုဇ္ဈိတတ္ထံ ဒေါသော ဒုဿနာ ဒုဿိတ္တတ္ထ”န္တိ၊ ဟူ၍။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျဉ္ဇန ဝသေန၊ သဒ္ဓါ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ ဂမနံ၊ ရောက်
ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ထိုကို ခြံစေ လိုရကား-တ္ထေဟိ-စသည်ကို မိန့်သော်။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဤ ကောဓော ကုဇ္ဈနာ-အစရှိသော ပါဠိ၌။ ကောဝ၊
တခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကောဓော၊ ကောဓသည်။ ဗျဉ္ဇနဝသေန၊ သဒ္ဓါ၏
အစွမ်းဖြင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိဘတ္တိံ၊ သို့။ ဂတော၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ “စာရော၊
ဝိစာရော၊ အနုဝိစာရော၊ ဥပဝိစာရော”တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊
ဖြင့်။ ဝိဘတ္တိံ ဂမနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အနိပ္ပာယ်ကား။ ။စာရော-ဟူသော သဘာဝပုဒ်၌ ရအပ်သော အရာကိုသာ ဝိ၊
အနု-စသော ဥပသာရလျှောက်၍ ဝေထန်တော့သည်။ စာရမှအထူး ဝိစာရ
သည် မရှိပြီဟူလို၊ ဤကား ဓာတုတ္ထာနုဝတ္တကကို ရည်သည်။ ဝါ၊ ဓာတုတ္ထ
ဝိသေသကဖြစ်၍ အတ္တ ထူးလေသော်လည်း ဥပသာရ လျှောက်မှု ဥပသဂ္ဂ၏
အစွမ်းဖြင့် ဝေဘန်ခြင်း မည်၏ဟူလို။ ။န အတ္တ ဝသေန လှန်။

“ပဏ္ဍိစ္စံ၊ ကောသလ္လံ၊ နေပုညံ၊ ဝေဘဗျာ၊ စိန္တာ၊ ဥပပရိက္ခာ”တိ၊ ဟူ၍။
ဧဝံ၊ သို့။ အတ္တ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝိဘတ္တိံ ဂမနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝိသေသအနိပ္ပာယ်ကား။ ။ကောဓော ကုဇ္ဈနာ ကုဇ္ဈိတတ္ထံစသည်၌ကဲ့သို့ ဗျဉ္ဇန၏
အစွမ်းဖြင့် ဟောသည်လည်းမဟုတ်။ စာရောဝိစာရော-စသည်၌ကဲ့သို့ ဥပသာရ
၏ အစွမ်းဖြင့် ဟောသည်လည်းမဟုတ်။ မဟုသုတ ပညာကား- ပဏ္ဍိစ္စံ။
ဆင်စီး၊ မြင် စီးစသည်၌ လိမ္မာသော ပညာကား- ကောသလ္လံ။ အမှတ်ရှိသော
အရာ၌ ထက်မြက် သန့်ရှင်းသော ပညာကား- နေပုည။ ကောင်းစွာ တရားကို
ထင်စွာပြုလျက် ဟောစွမ်းနိုင်သော ပညာကား- ဝေဘဗျာ။ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်
ပဏ္ဍိတ-စသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြားသော အနက်ကို

ဟောအပ်ရကား ဤ ဝိဘတ္တိဂမနသည် အတ္တ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သည်ဟူလို။ ဥပသာရလည်း မလှောက်၊ ဝေါဟာရ အာကာရ အထူးလည်း မရှိ၊ အထပ်ထပ် ပရိယာယ် အများ ဟောသည်ကား- ဗျဉ္ဇန။ ဝေါဟာရ၊ အာကာရ၊ ထူးသည် ဖြစ်စေ၊ မထူးသည်ဖြစ်စေ ဥပသာရလှောက်သည်ကား- ဥပသက္ခ။ ဥပသာရ မလှောက်မှ၍ ဝေါဟာရ၊ အာကာရ၊ အထူးသို့လိုက်၍ ဟောသည်ကား- အတ္တ။ ဤကား အထူး။

ဘေသု ဖဿပဒ နိဗ္ဗေသဒိသု၊ ထို ဖဿပဒနိဗ္ဗေသ- စသည်တို့တွင်။ ဖဿပဒ နိဗ္ဗေသေ၊ ဌ။ တာဝ၊ စွာ။ တိဿောပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမာ ဝိဘတ္တိယော၊ တို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဖဿော ဖုသနာတိ၊ ဟူ၍။ ဗျဉ္ဇန ဝသေန၊ သဒ္ဓါ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဘတ္တိ ဂမနံ၊ ဝေဘန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ပုသနာတိ၊ ဟူ၍။ ဥပသက္ခ ဝသေန၊ ဥပသာရ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဘတ္တိဂမနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ပုသိတတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ အတ္တ ဝသေန၊ အနက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိဘတ္တိ ဂမနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ သမ္ပုသိတတ္တံ-ဟူသော ဤပါဌ၌လည်း ဖဿောဟူ၍ ဆိုအပ်သော ဤသို့ အခြင်းအရာ ရှိသော အနက်ကိုသာလျှင် ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်၊ အဟုတ် သော်ကား သမ္ပုသော-ဟူ၍ ဆိုအပ်သော ဤသို့သော အခြင်းအရာရှိ သော အနက်ကိုသာလျှင် ဟောတော်မူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် “အတ္တ ဝသေန ဝိဘတ္တိ ဂမနံ” ဟု အဋ္ဌကထာ ဆိုအပ်၏။

ဣနာ နယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗပဒ နိဗ္ဗေသေသု၊ ခပ်သိမ်းသော ပဒနိဗ္ဗေသသို့၌။ ဝိဘတ္တိ ဂမနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဉ္စ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ နာနာ၊ အသီးအသီး။ ဟောန္တာနိပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော် လည်း။ နာမ နာနတ္ထေန၊ အမည်ထူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ လက္ခဏာနာနတ္ထေန၊ လက္ခဏာထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ကိစ္စနာနတ္ထေန၊ ကိစ္စထူးသည်၏ အဖြစ် ဖြင့်၎င်း။ ပဋိက္ခေပ နာနတ္ထေန၊ မြစ်ခြင်းထူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နာနာ၊ အသီးအသီး။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ တေသု စတုသုကာရဏေသု၊ တို့တွင်။ “ကတမော တသ္မိံ သမယေ ဗျာပါဒေါ ဟောတိ၊ ယော တသ္မိံ သမယေ ဒေါသော

ဒုဿနာ''တိ ဧတ္ထ၊ ဟူသော ဤဝါကျ၌။ ဗျာပါဒေါတိ ဝါ၊ ဗျာပါဒေါဟူ၍ ၎င်း။ ဒေါသောတိ ဝါ၊ ဒေါသော ဟူ၍၎င်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ် ကုန်သော။ ။(ထည့်)။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရား တို့သည်။ ကောဓော ဧဝ၊ ကောသေည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ နာမ နာနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ရာသဋ္ဌေန၊ အစုဟူသောအနက်အားဖြင့်။ ပဉ္စပိငါးပါး လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဧကောဝါတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ခန္ဓော၊ ခန္ဓာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မူလဋီကာယ ပါဠိယာနုဆန္ဓေ။ ။ဧကောဝ ခန္ဓော ဟောတိတိ ဧကေန ခန္ဓ သဋ္ဌေန ဝုတ္တဗ္ဗတံ သန္ဓာယာဟ။ ။၉၄-ဆဌ။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသော ခန္ဓာတို့တွင်။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဝါ၊ ရူပက္ခန္ဓာသည်။ ရူပန လက္ခဏံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဝေဒယိတ လက္ခဏာ၊ အာရုံ၏အရသာကို ခံစားခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။ သညာ၊ သညာသည်။ သညာနန လက္ခဏာ၊ အာရုံကို အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ စေတနာ၊ စေတနာသည်။ စေတယိတလက္ခဏာ၊ စေ့ဆော်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

မူလဋီကာဗိပ္ပာယတ္ထ။ ။စေတနာတိ သင်္ခါရက္ခန္ဓံ ဒဿတိ တပ္ပမုခတ္ထာ။ ။၉၄-ဆဌ။

ဋီကာအနက်။ ။စေတနာတိ၊ ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓံ၊ ကို။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တပ္ပမုခတ္ထာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ထိုစေတနာလျှင် အကြီးအမှူး ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ အာရုံကို အထူးသဖြင့်သိခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမိနာ လက္ခဏ နာနတ္ထေန၊ ဤသို့လက္ခဏာ ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊

ကုန်၏။ ဝေံ၊ သို့။ လက္ခဏ နာနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ နာနတ္တံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တနည်း။ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဆန္ဒံ၊ ဝီရိယကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ “ဤ၌ ဆန္ဒသည် ဝီရိယကိုဟောသည်။ပ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးပင့်၏။ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကမေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝီရိယံ၊ သည်။ ကိစ္စနာနတ္ထေန၊ ကိစ္စထူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ စတုသု ဌာနေသု၊ လေးပါးသော အရာတို့၌။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ဝေံ၊ သို့။ ကိစ္စနာနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ နာနတ္တံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ တရားတို့သည်။ ဝါ၊ မချီးမွမ်းထိုက်၊ မပူဇော်ထိုက်သောတရားတို့သည်။ ဝါ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော တရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကောဓဂရုတာ၊ အမျက်၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်သည်။ န သဒ္ဓမ္မဂရုတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌ အလေးမပြုသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ ဝါ၊ ကောဓဂရုတာ၊ အမျက်၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ဟူသည်။ န သဒ္ဓမ္မဂရုတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌ အလေးမပြုသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ မက္ခ ဂရုတာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ချေခြင်း၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်သည်။ န သဒ္ဓမ္မဂရုတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌ အလေးမပြုသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ လာဘ ဂရုတာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဟူသောလာဘ်၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်သည်။ န သဒ္ဓမ္မဂရုတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌ အလေးမပြုသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ သက္ကာရ ဂရုတာ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်သော ပစ္စည်းလေးပါး၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်သည်။ န သဒ္ဓမ္မဂရုတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌ အလေးမပြုသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ ဣတိ ဝေမာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။

ပဋိက္ခေပ နာနတ္ထေန၊ မြစ်ခြင်းထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဉ္စ၊ ၏။

မူလဒီကာအဓိပ္ပါယ်။ ။အသဒ္ဓမ္မာတိ အသတ်, အယန္တော ဝါ ဓမ္မာ,န ဝါ သဒ္ဓမ္မာတိ အသဒ္ဓမ္မာတိ အသဒ္ဓမ္မဝစနိယဘာဝေန ဧကိဘူတောဝိ အသဒ္ဓမ္မော ကောဓဂရတာဒိဝိသိဋ္ဌေန သဒ္ဓမ္မဂရတာပဋိက္ခေပနာနတ္ထေန နာနတ္ထံ ဂတော တိ “စတ္တာရော”တိဝုတ္တံ။ န သဒ္ဓမ္မဂရတာတိ ဝုစ္စမာနာ ဝါ အသဒ္ဓမ္မဂရတာ ဘာဝေန ဧကိဘူတောဝိ ကောဓဒိဝိသိဋ္ဌပဋိက္ခေပနာနတ္ထေန နာနတ္ထံ ဂတာ။ ပဋိပက္ခော ဝါ ပဋိက္ခိဝိယတိ တေန, သယံ ဝါ ပဋိက္ခိပတိတိ ပဋိက္ခေပေါတိ ဝုစ္စတိတိ သဒ္ဓမ္မဂရတာပဋိပက္ခနာနတ္ထေန အသဒ္ဓမ္မဂရတာ အသဒ္ဓမ္မာ ဝါ နာနတ္ထံဂတာ။ ။၉၄-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။အသဒ္ဓမ္မာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အသတ်၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ် တို့၏။ ဓမ္မာ၊ တို့ကည်း။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့၏ တရားတို့။ ဝါ၊ ကား။ အယန္တော၊ မချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကည်း။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ မချီး မွမ်းအပ်ကုန်သော တရားတို့။ ဝါ၊ ကား။ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရား တို့သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အသဒ္ဓမ္မဝစနိယဘာဝေန၊ အသဒ္ဓမ္မ သဒ္ဓါသည် ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဧကိဘူတောဝိ၊ တခုတည်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍ဖြစ်သော် လည်း။ အသဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ တရားသည်။ ကောဓ ဂရတာဒိ ဝိသိဋ္ဌေန၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ် အစရှိသည် သည် အတူးပြုအပ်သော၊ သဒ္ဓမ္မ ဂရတာပဋိက္ခေပနာနတ္ထေန၊ သူတော် ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်းဖြင့် ထူးသည်၏အဖြစ် ဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဝတော၊ ရောက်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတ္တာရောတိ၊ စတ္တာရောဟူ၍။ ဝါ၊ လေးပါးတို့ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ န သဒ္ဓမ္မဂရတာတိ၊ နသဒ္ဓမ္မဂရတာ ဟူ၍။ ဝါ၊ ဟူသောဝါ၌ဖြင့်။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော အနက်တို့သည်။ အသဒ္ဓမ္မဂရတာဘာဝေန၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ တရားကို အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဧကိဘူတောဝိ၊ တခုတည်း ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ကောဓဒိဝိသိဋ္ဌပဋိက္ခေပနာနတ္ထေန၊ အမျက် ထွက်ခြင်း အစရှိသည်သည် အတူးပြုအပ်သော သူတော်ကောင်း တရားကို အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်း၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို၊ တေန၊ ထိုမိမိဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားသည်။ ပဋိက္ခိဝိယတိ၊ မြစ်အပ်၏။ ဝါ၊

၁။ ဆဋ္ဌမူ၌ အသဒ္ဓမ္မဂရတာ အသဒ္ဓမ္မ ဂရတာ ဘာဝေန ဟူရှိ၏။ ဤ အလိုသော်။ ဝုစ္စမာနာ၊ ကုန်သော။ အသဒ္ဓမ္မဂရတာ၊ ထိုသည်-ဟုပေး။ နိဿယ အယူနှင့် ဆဋ္ဌမူတို့ကား အနည်းအပါး ကွဲပြားလျက်ရှိကြသည်။

ကား။ သယံ၊ မိမိသည်။ ပဋိက္ခိပတိ၊ မြစ်တတ်၏။ ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပဋိက္ခေပေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓမ္မဂရုတာပဋိ ပက္ခနာနတ္ထေန၊ သူတော်ကောင်းတရားကို အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်၏ ဆန့်ကျင် တက်ဟု ဆိုအပ်သော အထူးဖြင့်။ အသဒ္ဓမ္မ ဂရုတာ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ် တို့၏ ထရားကို အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ ဝါ၊ ကား။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော် မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ ထရားတို့သည်။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

အနုဋီကာ။ ။ပဋိက္ခိပနံ ပဋိသေခနံ ပဋိက္ခေပေါ၊ ကဿ နာနတ္ထံ ဝိသေသော ပဋိက္ခေပနာနတ္ထံ၊ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ ပဋိက္ခေပေါ သဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိက္ခေပေါ၊ တေန သဒ္ဓမ္မဂရုတာပဋိက္ခေပေန နာနတ္ထံ သဒ္ဓမ္မဂရုတာပဋိက္ခေပ နာနတ္ထံ၊ တံ သဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိက္ခေပနာနတ္ထံ ပန ကောဓဂရုတာဒိဘေဒတိန္နန္တိ “ကောဓ ဂရုတာဒိဝိသိဋ္ဌေနာ”တိ ဝုတ္တံ။ ကောဓာဒိဟိ ဝိသိဋ္ဌော တိန္နောသဒ္ဓမ္မဂရုတာယ ပဋိက္ခေပေါပဋိသေခနံ ကောဓာဒိ ဝိသိဋ္ဌပဋိက္ခေပေါ၊ ကောဓဂရုတာဒိယော၊ တဿ နာနတ္ထေန သဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိပက္ခနာနတ္ထေနာတိ ကောဓဂရုတာ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ ပဋိပက္ခော၊ မက္ခယာတ သတ္တာရဂရုတာ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ ပဋိပက္ခောတိ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ ပဋိပက္ခဘာဝ ဝိသေသေန အသဒ္ဓမ္မဂရုတာ တဗ္ဘာဝေန ဧကိဉ္စာတာပိ နာနတ္ထံ ဂတာ၊ ယသ္မာပန ကောဓော အတ္ထ တော ဒေါသောယေဝ၊ မင်္ဂော ဒေါသပ္ပဓာနာ ပရဂုဏ ဝိဒ္ဓိသနာ ကာရပူ ဝတ္တာအကုသလာခန္ဓာ၊ တဂ္ဂရတာ စ တေသံ သာဒရ၊ အဘိသင်္ခရဏာဝသေန ပဝတ္တနမေဝ၊ လာဘဂရုတာ စတုန္နံ ပစ္စယာနံ သတ္တာရ ဂရုတာ၊ တေသံ ယေဝ သုသင်္ခတာနံ လဒ္ဓကာမတာ။ တဒုတယေသု စ အာဒရကြိယာ တထာပဝတ္တာ ဣစ္ဆာယေဝ၊ တသ္မာ “သဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိပက္ခနာနတ္ထေန အသဒ္ဓမ္မ နာနတ္ထံ ဂတာ”တိ ဝုတ္တံ၊ တထာ ဟိ စတ္တာရော အသဒ္ဓမ္မာ ဣစ္ဆေဝ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာအသဒ္ဓမ္မဂရုတာတိ ဧတ္ထ စ ပုရိမသ္မိ “ဝိကပ္ပေ နသဒ္ဓမ္မဂရုတာ”တိသဒ္ဓမ္မဂရု တာ နဟောတိတိ အတ္ထော။ ဒုတိယသ္မိ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ ပဋိပက္ခောတိ သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာ ဧဝ ဝါ ပဋိပက္ခော၊ တဿ နာနတ္ထေန သဒ္ဓမ္မဂရုတာပဋိပက္ခနာနတ္ထေနာတိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌဇ္ဇော။ ကောဓမက္ခ ဂရုတာနံ ဟိ သဒ္ဓမ္မဝိသေသာ ပဝတ္တိဘေဒတိန္နာမေတ္တာ ပဋိပက္ခော၊ လာဘသတ္တာရဂရုတာနံ အပ္ပိစ္ဆတာ သန္တောသာ။ တေန ကောဓဂရုတာ နသဒ္ဓမ္မဂရုတာတိ ကောဓဂရုတာ ကာယစိ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ ပဋိပက္ခောတိ အယမတ္ထော ဝုတ္ထော ဟောတိ၊ တထာ မက္ခ ဂရုတာဒိသုပိ၊ ဧဝံ ကတ္တာ “စတ္တာရောသဒ္ဓမ္မာသဒ္ဓမ္မဂရုတာ န ကောဓဂရု တာ။ ပ။ သဒ္ဓမ္မဂရုတာ န သတ္တာရဂရုတာတိ” အာဂတတန္တိဝိ သမတ္တိတာ ဘဂတိ။ ။၁၀၂ ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ပဋိက္ခိပနံ ပဋိသေခနံ၊ မြစ်ခြင်း။ ပဋိက္ခေပေါ၊ မြစ်ခြင်း။ တဿ၊ သို့မြစ် ခြင်း၏။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်။ ဝိသေသော၊ အထူး။ ပဋိက္ခေပ နာနတ္ထံ၊ မြစ်

ခြင်း၏ ထူးသည်၏အဖြစ်။ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ကို။ ပဋိက္ခေပေါ၊ မြစ်ခြင်းတည်း။ သဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိက္ခေပေါ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ကိုမြစ်ခြင်း ။ တေနသဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိက္ခေပေန၊ ထိုသူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကိုမြစ်ခြင်း ဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်တည်း။ သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာပဋိက္ခေပ နာနတ္ထံ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်းဖြင့် ထူးသည်၏ အဖြစ်။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တံသဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိက္ခေပ နာနတ္ထံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်းထူးသည်၏ အဖြစ်သည်။ ကောဓဂရုတာဒိဘေဒ ဘိန္နံ၊ အမျက်၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်စသောအပြား ဖြင့် ပြား၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တောဓဂရုတာဒိ ဝိသိဋ္ဌေနာတိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ကောဓာဒိဟိ၊ အမျက်စသည်တို့သည်။ ဝါ၊ ထိုဖြင့်။ ဝိသိဋ္ဌော၊ အထူးပြုအပ်သော။ ဘိန္နော၊ ပြားသော။ ဝါ၊ ဝိသိဋ္ဌော ဘိန္နော၊ ပြားသော။ သဒ္ဓမ္မဂရုတာယ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ကို။ ပဋိက္ခေပေါ၊ ပဋိသေခနံ၊ မြစ်ခြင်းတည်း။ ကောဓာဒိ ဝိသိဋ္ဌပဋိက္ခေပေါ၊ အမျက် အစရှိသည်တို့သည် အထူးပြုအပ်သော သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်း။ ဝါ၊ အမျက်စသည်တို့ဖြင့် ထူးသော သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်း။ ကောဓဂရုတာဒိယေဝ၊ အမျက်၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ် အစရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုအမျက်စသည်တို့သည် အထူးပြုအပ်သော သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်း၏။ နာနတ္ထေန၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဒ္ဓမ္မဂရုတာ ပဋိပက္ခ နာနတ္ထေနာတိ ဣတ္ထံ၊ ၍။ ကောဓဂရုတာ၊ အမျက်၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်သည်။ သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာယ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်၏။ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်တက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မက္ခ လာတသတ္တာရ ဂရုတာ၊ ကျေးဇူးချေခြင်း၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်၊ ပစ္စည်းလေးပါး သာမန်ဟူသောလာဘ်၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်၊ ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သော ပစ္စည်းလေးပါးဟူသော သတ္တာရ၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်သည်။ သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာယ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်၏။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာယ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်၏။ ပဋိပက္ခဘာဝဝိသေသေန၊ ဆန့်ကျင်တက်အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အထူးဖြင့်။ အသဒ္ဓမ္မ ဂရုတာ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်၊ သူယုတ်တို့၏ တရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်သည်။ တဿာ ဝေန၊ ထို သူတော်ကောင်းမဟုတ်၊ သူယုတ်တို့၏ တရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဧကိဘူတာပိ၊ တခုတည်းကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဖြစ်သော်လည်း။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကောဓော၊ ကောဓသည်။ အတ္ထတော၊ သရုပ်တ္ထအားဖြင့်။ ဒေါသောယေဝ၊

ဒေါသသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မက္ခော၊ ကျေးဇူးချေခြင်းသည်။
 ဒေါသပ္ပဓာနာ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော ဒေါသရှိကုန်သော။ ပရဂုဏဝိဒ္ဓိသနာကာရပု
 ဝတ္တော၊ သူတပါးကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော။
 အကုသလာခန္ဓာ၊ အကုသိုလ်ခန္ဓာတို့တည်း။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တဂ္ဂရတော၊
 ထိုကောမ၊ မက္ခန္ဓ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်သည်။ တေသံ၊ ထိုကောမ၊ မက္ခန္ဓတို့၏။
 သာဒရ အဘိသင်္ခရဏ ဝသေန၊ ရှိသေခြင်း ပြုပြင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တန
 မေဝ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ လာဘ ဂရတာ၊ လာဘ၌အလေး
 ပြုသည်၏အဖြစ်သည်။ စတုန္တံ ပစ္စယာနံ၊ လေးပါးသော ပစ္စည်းတို့ကို။ လဒ္ဓ
 ကာမတာ၊ ရခြင်းငှာ အလိုရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း။ သတ္တာရ ဂရတာ၊
 သတ္တာရ၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်တည်း။ သု သင်္ခတာနံ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်
 အပ်ကုန်သော။ တေသံ ယေဝ၊ ထို ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို သာလျှင်။ လဒ္ဓကာမ
 တာ၊ ရခြင်းငှာအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တဒုတယေသု၊
 ထို လာဘ၊ သတ္တာရ တို့၌။ အာဒရ ဩယာ၊ ရှိသေခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။
 တထာ၊ ထို လာဘ၊ သတ္တာရ၌ အလေးပြုသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္တော၊
 ဖြစ်သော။ ဣစ္ဆာယေဝ၊ အလိုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သဒ္ဓမ္မ ဂရတာ ပဋိပက္ခနာနတ္ထေန အသဒ္ဓမ္မ နာနတ္ထံ ဂတာတိ၊ ဟူ၍။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာဟိ တတောဝေ၊ လျှင်။ စတ္တာရော အသဒ္ဓမ္မာ ဣစ္ဆေဝ၊ ဟူ၍
 သာလျှင်။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ အကျဉ်းပြုအပ်ကုန်၏။ အသဒ္ဓမ္မ ဂရတာတိ၊ ၍။ န ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊
 ခပြုအပ်ကုန်။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပါးသောဝိကပ်တို့တွင်။ ပုရိမသ္မိံ၊
 ရှေးဖြစ်သော။ ဝိကပ္ပေ၊ ဝိကပ်၌။ န သဒ္ဓမ္မ ဂရတာတိ၊ ဟူသောပုဒ်၏။
 သဒ္ဓမ္မ ဂရတာ၊ သူတော်ကောင်း တရား၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်သည်။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
 ဒုတိယ သ္မိံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝိကပ္ပေ၊ ၌။ (ဝိကပ္ပေကား လိုက်သည်။)
 သဒ္ဓမ္မ ဂရတာယ၊ သူတော်ကောင်း တရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်၏။ ပဋိ
 ပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ သဒ္ဓမ္မ ဂရတာ ဝေ၊
 သူတော်ကောင်း တရား၌ အလေး ပြုသည်၏ အဖြစ်သည်ပင်လျှင်။ ပဋိပက္ခော၊
 ဆန့်ကျင်ဘက်တည်း။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ တဿ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတရား၌
 အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏။ ဝါ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌
 အလေးပြုသည်၏အဖြစ် တည်းဟူသော ဆန့်ကျင်ဘက်၏။ နာနတ္ထေန၊ ထူးသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်။ သဒ္ဓမ္မ ဂရတာ ပဋိပက္ခ နာနတ္ထေန၊ သူတော်ကောင်းတရား၌
 အလေး ပြုသည်၏ အဖြစ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊
 သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ် တည်းဟူသောဆန့်ကျင်ဘက်
 ၏ ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဓမ္မ ဂရတာ ပဋိပက္ခ
 နာနတ္ထေန ဟူသော ပါဠိ၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။
 သဒ္ဓမ္မ ဝိသေသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားအထူးဟု ဆိုအပ်သော။ ပဝတ္တိ

သေဒ ဘိန္နာ၊ ဖြစ်ခြင်း အထူးဖြင့်ပြားသော။ မေတ္တာ၊ သည်။ ကောဓ မက္ခ
 ဂရုတာနံ၊ အမျက်၌အလေးပြုသည်၏အဖြစ်၊ ကျေးဇူးချေခြင်း၌ အလေးပြုသည်၏
 အဖြစ်တို့၏။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပိစ္ဆတာ-သန္တောသ၊
 အလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ လာဘ သက္ကာရ
 ဂရုတာနံ၊ လာဘ၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်၊ သက္ကာရ၌ အလေးပြုသည်၏
 အဖြစ်တို့၏။ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့သည်။ (ပဋိပက္ခာကား လိုက်သည်)၊
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ကောဓ ဂရုတာ န သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာတိ၊
 ဤပါ၌ဖြင့်။ ကောဓ ဂရုတာ၊ အမျက်၌ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်သည်။ ကာယစိ၊
 တစုံတခုသော။ သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာယ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ အလေးပြုသည်၏
 အဖြစ်၏။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ သည်။
 ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတာ၊ တူ။ မက္ခ ဂရုတာဒီသုဝိ၊
 တို့၌လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝေဇ္ဇ ကတွာ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။
 စတ္တာရော သဒ္ဓမ္မာ သဒ္ဓမ္မဂရုတာ န ကောဓ ဂရုတာ။ သဒ္ဓမ္မဂရုတာ န မက္ခ
 ဂရုတာ၊ သဒ္ဓမ္မဂရုတာ န လာဘဂရုတာ၊ သဒ္ဓမ္မ ဂရုတာ န သက္ကာရ ဂရုတာတိ၊
 ဟူ၍။ အာဂတတန္တိဝိ၊ လာသော ပါဠိသည်လည်း။ သမတ္ထိတာ၊ ပြီးစေအပ်
 သည်၏ အဖြစ်သည်။ တဝတိ၊ ၏။

ပန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ကာရဏာနိ၊
 ဤအကြောင်းတို့ကို။ ဖဿ ယေဝ၊ ဖဿ တခုတည်း၌ သာလျှင်။ န လဗ္ဘန္တိ၊
 မရအပ်ကုန်။ သဗ္ဗေသုပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဖဿ ပဉ္စမကာဒီသု၊
 ဖဿပဉ္စမက-စသည်တို့၌။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဖဿဿ၊
 ဖဿ၏။ ဖဿောတိ နာမံ၊ ဖဿဟူသော အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဝေဒနာယ၊ ၏။ ဝေဒနာတိ နာမံ၊ အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သညာယ၊ ၏။
 သညာတိ နာမံ၊ အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စေတနာယ၊ ၏။ စေတနာတိ
 နာမံ၊ အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တဿ၊ ၏။ စိတ္တန္တိ နာမံ၊ အမည်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ နာမ နာနတ္ထေန၊ အမည်ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။
 နာနတ္တံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ဖဿော၊ သည်။ ဖုသနလက္ခဏော၊
 အာရုံကို တွေ့ထိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဝေဒယိတ လက္ခဏာ၊ ၏။
 သညာ၊ သည်။ သညာနန လက္ခဏာ၊ ၏။ စေတနာ၊ သည်။ စေတယိတ
 လက္ခဏာ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ လက္ခဏ

နာနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ၊ ထိုမှတပါး။ ဖဿော၊
သည်။ ဖုသန ကိစ္စော၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အနု
ဘဝန ကိစ္စော၊ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ သညာ၊ သည်။
သညာနန ကိစ္စော၊ အာရုံကို အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းကိစ္စ ရှိ၏။ စေတနာ၊ သည်။
စေတယိတ ကိစ္စော၊ စေ့ဆော်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဝိဇာနန ကိစ္စံ၊
အာရုံကို အထူးသဖြင့် သိခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ကိစ္စ နာနတ္ထေန၊
ကိစ္စထူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဋိက္ခေပ နာနတ္ထံ၊ သည်။ ဖဿ ပဉ္စကော၊ ဖဿပဉ္စကဉ္စံ။ နတ္ထံ၊ မရှိ။ ပန၊
အလျော်ကိုဆိုအံ့။ အ လောဘာဒိ နိဒ္ဒေသေ၊ ဌံ။ အ လောဘော၊ အလုပ္ပနာ၊
အလုပ္ပိတတ္ထံ၊ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ လုပ္ပတိ၊ ရအပ်၏။
ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋိက္ခေပ နာနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

• နတ္ထနှင့် အဓိပ္ပါယ်။ ။ လောဘော န ဟောတိတိ အလောဘော။ လုပ္ပနာ
န ဟောတိတိ အလုပ္ပနာ။ လုပ္ပိ တတ္ထံ နတောတိတိ အလုပ္ပိတတ္ထံ၊ ပြု၍။
အ-ကို ပဋိသေဓ၊ အည၊ အနက်ယူမှု ပယ်ခြင်း၊ မြစ်ခြင်းထူးသည်ဟုမှတ်။ ဝိရုဒ္ဓ
အနက်ယူမှု ဆန့်ကျင်ဘက်ထူးသည်ဟု မှတ်။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗပဒ နိဒ္ဒေသေသု၊ အလုံးစုံသော ပဒနိဒ္ဒေသတို့၌။ လုပ္ပနာမ
ဝသေန၊ ရသင့်သော နာနတ္ထ၏အစွမ်းဖြင့်။ စတုပ္ပိမေ၊ လေးပါးအပြား
ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ နာနတ္ထံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အပရ ဒိပနာ၊ တပါးသော ဝေဝုဏ်ကိုပြခြင်းသည်။ ဝါ၊
တပါးသော ဝေဝုဏ်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကို ပြခြင်းသည်။ ပဒတ္ထုတ်
ဝါ၊ မုဒ်၏အနက်ကို ပုဒ်တပါးဖြင့် ထင်စွာ ပြခြင်းသည်၎င်း။ ဒဠိကမ္မံ၊
တန်ဆာ ဆင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ၎င်း၊ အရိအသေ အလေးပြုသည်၏
အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ အဖန်ဖန်ဟော၍ မြဲမြံစွာ ပြခြင်းသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။
ဧဝံ၊ သို့။ ဒွေ ဌာနာနိ၊ နှစ်ပါးသော အရာတို့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယဋ္ဌိ ကောဋိယာ၊ တောင်တန်းစွန်းဖြင့်။ သပ္ပံ၊
မြေကို။ (ထည့်)။ ဥပ္ပိဋ္ဌေန္တေန ဝိယ၊ နှိပ်သောသူကဲ့သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။
(ထည့်)။ သကံ မေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဖဿောတိပဒေ၊ ဖဿောဟူသော

ပုဒ်ကို။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ ဧတံ ပဒံ၊ ဤ ဖဿဟူသော ပုဒ်သည်။ ဖုလ္လိတ မဏ္ဍိတ ဝိဘူသိတံ နာမ၊ ပွင့်စေအပ်သည်၊ တန်ဆာဆင်အပ်သည်၊ တင့်တယ် စေအပ်သည် မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဗျဉ္ဇနဝသေန၊ သဒ္ဓါ၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ ဥပသာရ၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ အတ္ထ ဝသေန၊ အနက်၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဖဿော၊ ဖုသနာ၊ သမ္ပုသနာ၊ သမ္ပုသိတတ္တန္တံ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဟောအပ်သည် ရှိသော်။ ဖုလ္လိတ မဏ္ဍိတ ဝိဘူသိတံ နာမ၊ ပွင့်စေအပ်သည်၊ တန်ဆာဆင်အပ်သည်၊ တင့်တယ် စေအပ်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ထင်စွာပြအံ့။ ဒဟရ ကုမာရံ၊ မင်းသားငယ်ကို။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ မနော ရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ် ရှိသော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို။ ပရိဒဟာပေတွာ၊ ဝတ်ရုံစေ၍။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပိဋန္တာပေတွာ၊ ပန်စေ၍။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ အဉ္ဇေတွာ၊ ကွင်းစေ၍။ အထ-ပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်၌။ အဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ နလာဇ္ဇေ၊ နဖူး၌။ ဧက မေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ မနောသိလာ ဗိန္ဓု၊ ဆေးဒန်း၊ မြင်းသီလာ ပေါက်ကို။ ကရေယျံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုမင်းသား၏။ ဧတ္တာ ဝတာ၊ ဤမျှ တခုတည်းသော ဆေးဒန်း၊ မြင်းသီလာ ပေါက်ဖြင့်။ စိတ္တ တိလကော နာမ၊ ဆန်းကြယ်သော မှန်ကူမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပန၊ အလျော်ကို ဆိုအံ့။ နာနာဝဇ္ဇေဟိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းတို့ဖြင့်။ ပရိ ဝါရေတွာ၊ ခြံရံစေ၍။ ဗိန္ဓုသု၊ ဆေးဒန်း၊ မြင်းသီလာ ပေါက်တို့ကို။ ကတေသု၊ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ စိတ္တတိလကော နာမ၊ ဆန်းကြယ်သော မှန်ကူ မည်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ပဒတ္ထုတိ နာမ၊ မည်၏။

ဗျဉ္ဇန ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ အတ္ထ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဘဏန မေဝ၊ ဟောသော်သာလျှင်။ ဒဠိကမ္ပံ နာမ၊ ၏။ ဟိ၊ ထင်စွာပြအံ့။ အာဝုသောတိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဘန္တေတိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ယက္ခောတိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ သပ္ပေတိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဝုတ္တေ၊ ဟော အပ်သည်ရှိသော်။ ဒဠိ ကမ္ပံ နာမ၊ မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပန၊ အလျော်ကို ဆိုဦးအံ့။ အာဝုသော၊ အာဝုသောတိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဘန္တေ၊

ဘန္တတိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ယက္ခော-ယက္ခောတိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ သပ္ပေါ-
 သပ္ပေါတိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဒဠိကမ္ပနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ
 ယထာ၊ ၏သို့။ ဝေမေဝတူ။ “ဝေမေဝန္တိပိ” ၊ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။
 ယဠိ ကောဠိယာ၊ ဖြင့်။ သပ္ပံ၊ ကို။ (ထည့်)။ ဥပ္ပိဋ္ဌေန္တေန ဝိယ၊ နှိပ်သော
 သူကဲ့သို့။ တဂဝတာ၊ သည်။ ဖဿောတိ ပဒေ၊ ဖဿောဟူသောပုဒ်ကို။ ဝုတ္တော၊
 သော်။ ဒဠိကမ္ပနာမ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဗျဉ္ဇန
 ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဥပသဂ္ဂဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ အတ္တ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဖဿော၊
 ဖုသနာ၊ သမ္ပုသနာ၊ သမ္ပုသိတတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော ယေဝ၊ သော်သာလျှင်။ ဒဠိ
 ကမ္ပ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ အပရ ဒီပနာ၊ သည်။
 ဒေဌာနာနိ၊ တို့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဧတဿာပိ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသောအပရဒီပနာ
 ၏သည်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ လဗ္ဘမာနက ပဒနိဒ္ဓေသေသု၊ ရသင့်သော ပဒနိဒ္ဓေသ
 ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော နိဒ္ဓေသတို့၌။ အတ္ထော၊ ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အပိသဒ္ဓေန နကေဝလံ ယထာ ဝုတ္တ ကာရဏ ဝသေနဝ သဗ္ဗ
 ပဒ နိဒ္ဓေသေသု လဗ္ဘမာန ဝသေနာပိ နာနတ္ထံ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ ဤပေတိ။ ၁၁၃-
 အဋ္ဌသာလိနီယောဇနာ။ သု။

အယံ တသ္မိံ သမယေ ဖဿော ဟောတိတိ၊ ကား။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။
 ပဌမံ၊ -သော။ ကာမာဝစရံ၊ သော။ မဟာကုသလံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ သည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုပဌမ ကာမာဝစရ မဟာကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်
 သောအခါ၌။ အယံ-ဤဒီသော၊ ဤသို့ ဖဿော၊ ဖုသနာ၊ သမ္ပုသနာ၊
 သမ္ပုသိတတ္တံ၊ ဟူ၍ ဟောအပ်သော သဘောရှိသော တရားသည်။ ဖဿော
 နာမ၊ ဖဿမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ဖဿ
 ပဒနိဒ္ဓေသဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဣတော၊
 ဤဖဿပဒ နိဒ္ဓေသမှ။ ပရေသု၊ နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာဒိ ပဒါနံ၊
 ဝေဒနာပဒစသည်တို့၏။ နိဒ္ဓေသေသု၊ နိဒ္ဓေသတို့၌။ ဝိသေသ မတ္တ မေဝ၊
 ထူးသော အနက်မျှကိုသာလျှင်။ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဘွင့်ကုန်အံ့။ သေသံ၊ ဘွင့်
 အပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောပုဒ်ကို။ ဣဝ၊ ဤဖဿပဒ နိဒ္ဓေသ၌။ ဝုတ္တနယေ
 နေဝ၊ ဘွင့်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၃။ ယံတသ္မိံ သမယေ တိ ဧတ္ထ၊ ဟူသော ဤဝါကျ၌။ ကတမာ တသ္မိံ သမယေ ဝေဒနာ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ကိဉ္ဇာပိ အာရဇ္ဈံ၊ အကယ်၍ အားထုတ် အပ်၏ရှင်။ ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ အားထုတ်အပ်သော်လည်း။ သာတ ပဒ ဝသေန၊ သာတဟူသော ပုဒ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ယန္တိ၊ ယံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏဓာတုသမ္ပယဇ္ဇန္တိဧတ္ထ၊ ၌။ တဿ သာတ သုခဿ၊ တံ သမ္ပဂံ ပုဂ္ဂလ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို မိမိ၌ သာယာစေတတ်သော ထိုသုခအား။ အနုစ္စဝိကာ၊ သင့်လျော်သော။ သာရုပ္ပံ၊ လျောက်ပတ်သော မနောဝိညာဏဓာတ်ကို။ တဇ္ဇာ၊ တဇ္ဇာဟူ၍။ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ။ အနုစ္စဝိကဧတ္ထာပိ၊ အနုစ္စဝိက အနက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ အယံ တဇ္ဇာ သဒ္ဓေါ၊ ဤတဇ္ဇာသဒ္ဓါသည်။ ဟောတိ၊ ။

ယောဇနာဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ အနုစ္စဝိကဧတ္ထာပိ၌ ပိကား ပုစ္ဆမာနတ္ထတည်း။ “အနုစ္စ ဝိကဧတ္ထာပိ”တိ အပိသဒ္ဓေါ တေဟိဝါ တိ အာဒိနာ ပုစ္ဆမာနတ္ထံ အပေက္ခတိ။ ၁၁၄-။ သု။

မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သော စကား၏။ သာဓကံ၊ သော။ ယထာ ကိံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ နည်း။ တဇ္ဇံ တဿာရုပ္ပံ ကထံ မန္တေ တိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ။ ။ တဇ္ဇံ-တဿ ဖလအနုစ္စဝိကံ၊ ထိုအကျိုးအား လျော်သော။ တဿာရုပ္ပံ၊ ထိုအကျိုးအား လျောက်ပတ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ မန္တေတိ၊ တိုင်ပင်၏။

အဓိပ္ပာယ်နှင့် အနုသန္တေ။ ။ ဤကား တဇ္ဇန္တိ တဿ ဖဿဿ အနုစ္စဝိကံ-ရှိ၏။ ရှိတိုင်းလည်း ဤကံနိဿယ၌ ယောဇနာ၏။ ဖလဿသညံ ဖဿဿ ဖြစ်မည် ထင်သည်။ ဆင်ခြင်၊ “သက်သက် ပြုဆဲသော သာတ၊ ပုဒ်ကိုသာလျှင် စွဲ၍ စီရင် အပ်သည်မဟုတ်။ အဟုတ်သော်ကား၊ ယခင် ပြုအပ်ကုန်ပြီးသော အာရုံတို့ကို လည်း စွဲ၍ စီရင်သင့်၏ဟု နှလုံးမှိုက်၍ တေဟိဝါ စသည်ကိုမိန့်သော်။

ဝါ၊ ကား။ ဣမဿ သုခဿ၊ ဤသုခ၏။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါဒီဟိ၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော။ တေဟိ အာရမ္မဏေဟိ၊ ထိုအာရုံတို့ကြောင့်။ ဇာတား၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သောအနက်ကြောင့်လည်း။ တဇ္ဇာ၊ မည်၏။ တဇ္ဇာ၊ သုခ၏ ပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သော ရူပါရုံ အစရှိကုန်သော ထိုအာရုံ တို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ။ (ပေး)။ ။ မနောဝိညာဏ မေဝ၊ မနောဝိညာဉ်သည်

၁၂၆

အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပင်လျှင်။ နိဿတ္တဌေန၊ သတ္တ မဟုတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဓာတု၊ ဓာတ် မည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနောဝိညာဏဓာတု၊ မည်၏။ သမ္မဿတော၊ သမ္မဿကြောင့်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ သမ္မဿေ၊ သမ္မဿ၌။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မဿဇံ၊ မည်၏။ စိတ္တ နိဿိတတ္တာ၊ စိတ်၌ မှီသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စေတသိကံ၊ မည်၏။ မရ ရဌေန၊ ချိုမြိန်သော အရသာရှိသောပျားသကာ စသည်နှင့်တူသော သဘော ကြောင့်။ သာတံ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဤအဋ္ဌကထာ အလိုဆင်း၊ သဒိသုပစာ-ဟုလိုသည်။ မူလဒီကာ ဌ်ကာ... “တံ သမဂ္ဂိ ပုဂ္ဂလံ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ ဝါ အတ္တနိ သာဒယတိတိ သာတံ။ ဒကာရဿ-တကာရံ ကတွာ”-ဟု ဝစနတ်မူ၏။ ။ ၉၅-ဆဋ္ဌ။

ဣဒံ အတ္တ ဇာတံ၊ ဤ အနက်သဘောကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုကာမာဝစရ မဟာကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်သောအခါ၌။ ယထာ ဝုတ္တေန၊ အကြင် အကြင် “တဿ သာတဿ သုခဿ အနုစ္ဆဝိကာ” စသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သော။ အတ္တေန၊ အနက်ကြောင့်။ တဇ္ဇာယ၊ ထို သာတ သုခ အားလျော်သော။ ဝါ၊ သုခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ထိုရူပါရုံအစရှိ သော အာရုံတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ မနောဝိညာဏ ဓာတုယာ၊ မနောဝိညာဏ ဓာတ်၏။ သမ္မဿဇံ၊ သမ္မဿကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝါ၊ သမ္မဿ၌ ဖြစ်သော။ စေတသိကံ၊ စိတ်၌မှီသော။ ယံ သာတံ၊ အကြင် တံ သမဂ္ဂိ ပုဂ္ဂလံ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မ တို့ကို မိမိ၌ သာယာ စေတတ်သော သုခဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ အယံ ဤဒိသာ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ဝါ၊ သာယာစေတတ်သော သဘောရှိသော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣဒံ အတ္တ ဇာတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ တူ။ သဗ္ဗ ပဒေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ၌။ စေတသိကံ သုခန္တိ အာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရုပ်တို့၌။ တို့တွင်။ စေတသိက ပဒေန၊ စေတသိက-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ကာယိကံ၊ ကာယိက ဖြစ်သော။ သုခံ၊ သုခကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ သုခပဒေန၊ သုခ ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ စေတသိကံ၊ စေတသိကံ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခကို။ ပဋိက္ခိ ပတိ၊ ၏။ စေတော သမ္ပဿဇန္တိ၊ ကား။ စိတ္တသမ္ပဿေ၊ စိတ်၌ မှီ

သမ္မုဿ၌။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ သာတံ သုခံ ဝေဒယိတန္တိ၊ ကား။ သာတံ၊ သာယာစေတတ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ အသာတံ၊ မသာယာစေတတ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ ဝေဒနာသည်။ န ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ သုခံ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ ဝေဒနာသည်။ န ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ပရတော၊ နောက်၌။ တိဏှိ၊ ပဒါနံ၊ သာတာ၊ သုခါ၊ ဝေဒနာ၊ ဟူသော သုံးပုဒ်တို့ကို။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ ဝသေန၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သာတာ၊ သာယာစေတတ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ အသာတာ၊ သာယာစေတတ်သည် မဟုတ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ န ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ န ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်။ ဣတိအယမေဝ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဣတ္ထိလိင်္ဂ၏ အစွမ်းဖြင့် ဟောအပ်သော သုံးပုဒ်တို့၌။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။

၄။ သညာနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏ ဓာတု သမ္ပဿဇာတိ၊ ကား။ တဿာ ကုသလသညာယ၊ ထိုကုသိုလ်သညာအား။ အနန္တဝိကာယ၊ သင့်လျော်သော။ မနောဝိညာဏ ဓာတုယာ၊ ၏။ သမ္ပဿမ္ပိ၊ သမ္ပဿကြောင့်။ ဝါ၊ သမ္မုဿ၌။ ဇာတာ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ သညာတိ နာမံ၊ သညာ ဟူသော အမည်သည်။ သဘာဝနာမံ၊ သဘောအားဖြင့်ရသော အမည်တည်း။ သညာန နာတိ၊ ကား။ သညာနနာ ကာရော၊ စိတ်၏ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်း အမှုအရာ ကြံယူသည်။ သညာနိတတ္တန္တိ၊ ကား။ သညာနိတ တာဝေါ၊ အမှတ်ပြု၍ သိသောစိတ်၏ အဖြစ်သည်။

၅။ စေတနာနိဒ္ဒေသေပိ၊ ကိုလည်း။ “စေတနာနိဒ္ဒေသေပိတိဝါ”။ ဣမိ နာနယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

စိတ္တ နိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ စိတ္တ ဝိစိတ္တတာယစ၊ ဆန်းကြယ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်း။ စိတ္တံ၊ မည်၏။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ မိန မာနံ၊ ခြင်သကဲ့သို့။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနော၊ မနမည်၏။ မာနသန္တိ၊ ကား။ မနော ဧဝ၊ မနသည် ပင်လျှင်။ မာနသံ၊

မည်၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ နိရာ ဝရဏတ္တာ၊ အပိတ် အပပ် အဆီးအတား မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ထည့်)။ အန္တလိက္ခစရော၊ ကောင်းကင်၌ ပျံသွား သကဲ့သို့ ဖြစ်သော။ မာနသော၊ စိတ်၌ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ စိတ်နှင့် ယှဉ်သော။ သွာယံ-သော အယံ ပါသော၊ ထို ရာဂ တည်းဟူသော ကျော့ကွင်းသည်။ စရတိ၊ ကျင်လည်တတ်၏။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤပြုယှဉ်၌။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မော၊ စိတ်နှင့် ယှဉ်သော-ဓာရားကို။ မာနသောတိ၊ မာနသ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ “မနသိ ဘာဝေါ ယုတ္တော ဝါ မာနသော ပြု”။

ဂါထာအနက်။ ။ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား။ တုယံ၊ ၏။ သာသနော၊ ၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်သော။ ဇနောလူအပေါင်း၌။ သုတော- ပါကဇဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားသော။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ အပ္ပတ္တ မာန သော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်မူ၍။ သေခေါ၊ သေကွသော ဖြစ်လျက်။ “သေက္ခောတိပိ”။ ကထဉ္စိ-ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ် အကြောင်း ကြောင့်။ ကာလံ၊ သေခြင်းကို။ ကယိရာ၊ ပြုရှာလေသနည်း။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ မာနသန္တိ၊ မာနသ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဝိနိစ္ဆယတ္ထ။ ။ဘန္တေ ဘဂဝါ တုယံ သာဝကော။ပ။ ဇနောသုတော ပါကဇဋ္ဌာ ကာလံ ကတံ ကယိရာ ဟု ယောဇနာရှိရကား သုတော လိုသည်။ သို့သော်လည်း ဆဋ္ဌမူ၌ “ဇနောသုတော” ဟု ပါရှိသည်။

ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမှ တပါး အတ္ထုဒ္ဓေသကို ဆိုအံ့။ ဣမ၊ ဤ စိတ္တနိဒ္ဓေသ၌။ မနောဝ၊ စိတ်ကိုပင်လျှင်။ မာနသန္တိ၊ မာနသ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧတံ ပဒံ၊ ထို မာနသံ ဟူ၍ ပုဒ်ကို။ ဗျဉ္ဇနဝသေန၊ သဒ္ဓါ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝဇ္ဇိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။

ဟဒယန္တိ၊ ကား။ စိတ္တံ စိတ်တည်း။ “တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ခိပိဿာမိ၊ ပျံလွင့်စေအံ့။ တေ၊ သင်၏။ ဟဒယံ ဝါ၊ ရင်ကိုမူလည်း။ ဖာလေဿာမိ၊ ခဲ့အံ့”။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥရော၊ ရင်ကို။ ဟဒယန္တိ၊ ဟူ၍။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဇ္ဈေသဝါရကထာ

၁၄၉

၂၃

ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “ဟဒယာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ဟဒယံ၊ သူတပါးစိတ်ကို။ အညာယ၊
သိ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏ ဟူ၍။ မညေ-ညေမိ၊ ငါမှတ်ထင်၏”။ ဣတိ ဧတ္ထ၊
ဦး။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဟဒယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “ဝက္ကံ၊ အညှို့။ ဟဒယံ၊ နှလုံး”။
ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ ဟဒယဝတ္ထု၊ ဟဒယဝတ္ထုကို။ ဟဒယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။
ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓေသကိုဆိုအံ့။ ဣမ၊ ဤ၊ စိတ္တနိဒ္ဓေသဦး။ စိတ္တမေဝ၊ စိတ်ကိုပင်လျှင်။
အဗ္ဗန္တရဌေန၊ အတွင်း၌ ဖြစ်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဟဒယန္တိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တမေဝ စိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်ပင်လျှင်။ ပရိသုဒ္ဓဌေန၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
စင်ကြယ်သော အနက်ကြောင့်။ ပဏ္ဍရံ၊ ပဏ္ဍရ မည်၏။ ဧတံ၊ ဤပဏ္ဍရ
ဟူသော ပုဒ်ကို။ ဘဝဂံ၊ ဘဝင်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ မယာ၊ သည်။
ဝုတ္တယ၊ ဧ။ သာဓကံ၊ သော။ ယထာ ကိံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။
အာဟ၊ နည်း။ “ပဘဿရ မိဒံ၊ ပ။ လိဋ္ဌ”န္တိ၊ ဟူ၍။ အဟ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ပဘဿရံ၊ ပြီးပြီးပြန် ဖြစ်၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။
တဉ္စ စိတ္တံ၊ ထိုဖြစ်သော စိတ်သည်လည်း။ အဂန္တုကေဟိ၊ အဂန္တုက
ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပက္ကိလေသေဟိ၊ ညစ်ညူးကြောင်း၊ ညစ်နွမ်းကြောင်း
ကိလေသာတို့ဖြင့်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌ၊ ညစ်ညူးတတ်၊ ညစ်နွမ်းတတ်၏”။ ပန၊ မူချမှ
တပါး ဥပစာရကိုဆိုအံ့။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမှ။ နိက္ခန္ဓာ၊ ထွက်သော။ နဒီ၊ မြစ်ကို။
ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါဟူ၍။ ဝုတ္တာ ဝိယ၊ ဆိုအပ်၏သို့လည်းကောင်း။ ဂေါဓာဝရီတော၊
ဂေါဓာဝရီမှ။ နိက္ခန္ဓာ၊ ထွက်သော။ နဒီ၊ မြစ်ကို။ ဂေါဓာဝရီ၊ ဂေါဓာဝရီ
ဟူ၍။ ဝုတ္တာ ဝိယစ၊ ဆိုအပ်၏သို့လည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုဘဝင်စိတ်မှ။
နိက္ခန္ဓတ္တာ၊ ထွက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အကုသလမ္ပိ၊ အကုသိုလ်ကို သော်
လည်း။ “ပဏ္ဍရ”န္တေဝ၊ ပဏ္ဍရဟူ၍သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

မူလဋီကာဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ကော ပန ဝါဒေါ ကုသလန္တိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ စံ ဟိ
ပဏ္ဍရတော နိက္ခန္တိ သယဉ္စ ပဏ္ဍရန္တိ။ ။၉၅-ဆဋ္ဌ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ မနော မနာယတနန္တိ ဣမ၊ ဟူသော ဤဝါကျ၌။
မနောဂ္ဂဟဏံ၊ မနောသဒ္ဓါကို။ မနသေဝ၊ စိတ်၏သာလျှင်။ အာယတန
ဘာဝ ဒီပနတ္ထံ၊ အာယတနမည်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တေန
မနောဂ္ဂဟဏေန၊ ထိုမနောသဒ္ဓါဖြင့်။ ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ “ဒေဝါယတနံ

ဝိယ၊နတ်တို့၏ နေရာသည် ဒေဝါယတနမည်၏သို့။ မနဿ၊ စိတ်၏။ အာယတနတ္ထာ၊ နေရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မနာယတနံ၊ မနာယတန မည်သည်။ နံ၊ မဟုတ်။ အထ ခေါ်၊ အဟုတ်သော်ကား။ မနော ဝေ၊ မနသည်ပင်လျှင်။ အာယတနံ၊ မည်၏။ မနာယတနံ၊ မနသည်ပင်လျှင် အာယတနမည်၏။

ဣတိ ဧတံ အတ္ထ ဇာတံ၊ ဤအနက်သဘောကို။ ဒီပေတိ၊ ပြစ်။ တတ္ထ မနာယတနန္တိ ဝစနေ၊ထိုမနာယတနဟူသောစကား၌။ နိဝါသနဋ္ဌေန၊နေရာဌာနဟူသော အနက်ကြောင့်၎င်း။ “နိဝါသဌာနဋ္ဌေနာတိစ”။ အာကရဋ္ဌေန၊ ပြွမ်းရာ၊တည်ရာ၊ဟူသော အနက်ကြောင့်၎င်း။ သမော သရဏဋ္ဌေန၊စုဝေးရာဟူသောအနက်ကြောင့်၎င်း။ “သမော သရဏ ဌာနဋ္ဌေနာတိဝါ”။သဉ္ဇာတိ ဒေသဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ရာဒေသ ဟူသော အနက်ကြောင့်၎င်း။ ကာရဏဋ္ဌေနစ၊ အကြောင်းဟူသော အနက်ကြောင့်၎င်း။အာယတနံ၊အာယတနမည်၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဉ္စ၊ ၏။ တထာ တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဟိ၊ ချဲ့အံ။ လောကေ၊ လောကကြောင့်၎င်း။ “ဣဿရာ ယတနံ၊ ပရမိသ္မာနတ်မင်း၏ နေရာ။ ဝါယု ဒေဝါယတနံ၊ ဗိဿနိုးနတ်မင်း၏ နေရာ”။ ဣတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ နိဝါသနဌာနံ၊ နေရာဌာနကို။ အာယတနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ “သုဝဏ္ဏာ ယတနံ၊ ရွှေ၏ ပြွမ်းရာ။ ရွှေ၏တည်ရာ။ ရဇဓာ ယတနံ၊ ရာ”။ “ရတနာယတနန္တိပိ”။ ဣတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ အာကရော၊ ကို။ အာယတနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ လောကကြောင်းမှတစ်ပါး သာသနာကြောင်းကိုဆိုအံ။ သာသနေ၊ ၌။ (အာယတနန္တိ ဝုစ္စတိ၌စပ်)။ “မနောရမေ၊ နှလုံး မွေ့လျော်ဘွယ်သော။ အာယတနံ၊ ရဟန်း သူမြတ် တည်းဟူသော ငှက်တို့၏ စုဝေးရာ အင်ကြင်းတောနှင့် တူသော ဘုရားသာသနာတော်၌။ ဝိဟင်္ဂခာ၊ ရဟန်းသူတော်၊ သူမြတ်ဟု ဆိုအပ်သောငှက်အပေါင်းတို့သည်။ နံ၊ ထိုသီလ၊ ပညာ၊ သမာဓိ ဂုဏ်ဖြင့် လွန်၍ သူမွန် သူမြတ်ဟု ဆိုအပ်သော တောစိုးသစ်ပင်ကြီးကို။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏”။ ဣတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ သမောသရဏဌာနံ၊ ကို။ အာယတနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ “ဒက္ခိဏာပထော၊ ဂင်္ဂါ၏ တောင်ဘက် ဒက္ခိဏာပထဘိုင်းသည်။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏။ အာယတနံ၊ဖြစ်ရာတည်း”။ ဣတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ သဉ္ဇာတိ ဒေသော၊ ကို။ အာယတနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ “သတိ-အတ္တနော သန္တာနေ ဘူတေ ပုဗ္ဗေ ပရိစိဏ္ဏေန၊ (ဘွင်း)။ ရွေးဘဝ၌

လေ့ကျက်ဘူးသောအားဖြင့် မိမိသန္တာန်၌ ထင်ရှားဖြစ်ဘူးသော။ အာယတနေး၊ ဣဒ္ဓိဝိဓ-စသော အဘိညာဉ်အား လျှောက်ပတ်သော အဓိကာရ အကြောင်းသည်။ သတိ-သန္တေ ဝိဇ္ဇမာနေး ရှိလတ်သော်။

သတိ အာယတနေး၊ သတိ ဟူသောအကြောင်းသည်။

သတိ၊ ရှိသော်-ဟု မပေးလင့်။ အမှားကြီး။

တတြ တတြဝ၊ ထိုထို ဣဒ္ဓိဝိဓ-စသောအရာ၌လျှင်။ သက္ခိတဗ္ဗတံ၊ သက်သေ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဣတိ အာဒိသု၊ တို၌။ ကာရဏံ၊ ကို။ အာယတနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမှတပါး အတ္ထုဒ္ဓေသကို ဆိုအံ့။ ဣဓ၊ ဤစိတ္တနိဒ္ဒေသ၌။ သညာတိ ဒေသဌေန၊ ကြောင့်၎င်း။ သမောသရဏဌာနဌေန၊ ကြောင့်၎င်း။ ကာရဏဌေန၊ ကြောင့်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဝိဓာပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော အနက်တို့သည်လည်း။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏။ “တိဝိဓောပိ ဝဇ္ဇတိ” ။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဖဿာဒယော၊ ဖဿ-အစရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ သည်။ ဧတ္ထ စိတ္တံ၊ ၌။ သညာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာတိ ဒေသဌေနပိ၊ ဖြစ်ရာ ဒေသဟူသော အနက်ကြောင့်လည်း။ ဧတံ စိတ္တံ၊ ကို။ အာယတနန္တိ၊ အာယတန မည်၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ ရူပ သဒ္ဓ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်။ အာရမ္မဏ ဘာဝေန၊ အာရုံ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဧတ္ထ စိတ္တံ၊ ၌။ ဩသရန္တိ၊ စုဝေးကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမော သရဏ ဌာနဌေနပိ၊ စုဝေးရာဌာန ဟူသော အနက်ကြောင့်လည်း။ အာယတနံ၊ အာယတန မည်၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဖဿာ ဒီနံ၊ ဖဿ-စသော တရားတို့၏။ သဟဇာတာဒိ ပစ္စယဌေန၊ သဟဇာတ အစရှိသောပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ကာရဏတ္တာ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာရဏဌေနပိ၊ အကြောင်းဟူသော အနက်ကြောင့်လည်း။ အာယတနန္တိ၊ မည်၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ မနိန္ဒြိယံ၊ မနိန္ဒြိယဟူသောပုဒ်သည်။ ဝုတ္တတ္ထ မေဝ၊ ဘွဲ့ဆိုအပ် ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ယံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဇာနာတိ၊ အထူးသဖြင့် သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိညာဏံ၊ မည်၏။ ဝိညာဏမေဝ၊ ဝိညာဉ်သည်

ပင်လျှင်။ ခန္ဓော၊ ခန္ဓာ၊ မည်၏။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ ဝိညာဉ်သည်ပင်လျှင် ခန္ဓာ
မည်၏။ တဿ ခန္ဓဿ၊ ထိုခန္ဓ သဒ္ဓါ၏။ ရာသိအာဒိသေန၊ အစုအစရှိသည်
တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ “မဟာ ဥဒကက္ခန္ဓော
တော၊ များစွာသော ရေအစုဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ ရေတက်ခြင်းသို့။
ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏”။ ဣတိတ္ထေ၊ ဤပါဠိ၌။ ရာသဋ္ဌေန၊ အစုဟူသော အနက်
ကြောင့်။ ဝါ၊ ၌။ ခန္ဓော ခန္ဓသဒ္ဓါကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ “သီလက္ခန္ဓော၊ သီလ
ကျေးဇူး။ သမာဓိက္ခန္ဓော၊ သမာဓိကျေးဇူး”။ ဣတိ အာဒိသုတ္တံ၌။ ဂုဏဋ္ဌေန၊
ကျေးဇူးဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဝါ၊ ၌။ ခန္ဓောကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ “တဂဝါ၊
သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဒါရုက္ခန္တံ၊ သစ်တုံးကို။ အဒ္ဓသ ခေါ၊ မြင်လေ
သလျှင်ကတည်း”။ ဣတိတ္ထေ၊ ၌။ ပဏ္ဏတ္တိ မတ္တဋ္ဌေန၊ ပညတ်ဟူသော အနက်
မျှဖြင့်။ ဝါ၊ ၌။ ခန္ဓောကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမ္ပတပါး အတ္ထုဒ္ဓေသ
ကို ဆိုအံ့။ ဣသ၊ ဤ စိတ္တနိဒ္ဓေသ၌။ ဝါ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓော ဟူသောပုဒ်၌။
ရူဠိတော၊ ရူဠိအားဖြင့်။ ဝါ၊ တင်စားသော အနက်၌။ ခန္ဓော၊ ခန္ဓသဒ္ဓါကို။
ဝုတ္တော၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ရာသဋ္ဌေန၊ အစုဟူသော အနက်ကြောင့်။
ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ ဧကဒေသော၊ တစိတ်သည်။ ဧကံ ဝိညာဏံ၊ တခုသော
ဝိညာဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ရုက္ခဿ၊ ၏။ ဧကဒေသံ၊
တစိတ်ကို။ ဆိန္ဒုခန္ဓာ၊ ဖြတ်သည်ရှိသော်။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ ဆိန္ဒုတိ၊ ဖြတ်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိယသ၊ ဆိုအပ်၏သို့။ ဝေမေဝ၊ တူ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ၏။
ဧကဒေသ ဘူတံ၊ တစိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ ရူဠိတော၊ ဖြင့်။
ဝိညာဏက္ခန္ဓောတိ၊ မည်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏ ဓာတုတိ၊ ကား။ ဖဿာဒိနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ
ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အား။ အနုစ္စဝိကာ၊ သင့်လျော် လျောက်ပတ်သော။ မနော
ဝိညာဏဓာတု၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣသသ္မိံ ပဒေ၊ ဤ “တဇ္ဇာ မနော
ဝိညာဏ ဓာတု” ဟူသော ပုဒ်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ မိနနဋ္ဌေန၊ ခြင်သကဲ့သို့
သိတတ်သော အနက်ကြောင့်။ မနော၊ မည်၏။ ဝိဇာနနဋ္ဌေန၊ အထူးသဖြင့်
သိဘတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ မည်၏။ သဘာဝဋ္ဌေနဝါ၊ သဘော
ဟူသော အနက်ကြောင့်၎င်း။ နိဿတ္တဋ္ဌေနဝါ၊ သတ္တ၊ မဟုတ်သော အနက်
ကြောင့်၎င်း။ ဓာတု၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ နာမေဟိ၊

တို့ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ ဣမသ္မိံ ဖဿပဉ္စကေ၊ ဌံ။ တာဝ၊ စွာ။ ဖဿော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖဿောဒေဝ၊ ဖဿသာလျှင် မည်၏။ တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏ ဓာတု သမ္ပဿဇော၊ တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏ ဓာတု သမ္ပဿဇ မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဇ္ဇာ မနော ဝိညာဏ ဓာတုဒေဝ၊ မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏ ဓာတု သမ္ပဿဇော၊ မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (လိုက်)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ပဒဒ္ဒယေ၊ ဤဖဿော စိတ္တံ ဟူသော နှစ်ပုဒ်အပေါင်း၌။ တဇ္ဇာမနောဝိညာဏ ဓာတု သမ္ပဿဇာတိ၊ ဟူသော။ ပညတ္တိံ၊ နာမပညတ်ကို။ နအာရောပိတာ၊ မတင်အပ်။

မူလဋီကာဗိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ တံသဒ္ဓေန မနောဝိညာဏဓာတုယေဝ ဝုစ္စယျ နိဒ္ဒိသိ တဗ္ဗတ္တာတိ န တဿာ တဇ္ဇတာ တေဟိ အာရမ္မဏေဟိ ဇာတာ တဇ္ဇာတိ စ ဝုစ္စမာနေ သမ္ပဿဇော န ဝတ္တဗ္ဗာ။ န ဟိ သော အာရမ္မဏံ။ နာပိ ဝိသေသ ပစ္စယော။ “တိဏ္ဍိ သင်္ဂတိ ဖဿော”တိ ဝိညာဏ မေဝ ဖဿသ ဝိသေသ ပစ္စယောတိ ဝုတ္တောတိ တသ္မာ န ဝိညာဏံ ဝိသေသ ပစ္စယဘူတံ သမ္ပဿဇ တာယ တဇ္ဇာမနောဝိညာဏဓာတု သမ္ပဿဇာပညတ္တိံ လာဘတိ။ န စ တဒေဝ တဿ ကာရဏ ဘာဝေန ဖလဘာဝေန စ ဝုစ္စမာနံ သုဝိညေယျံ ဟောတီတိ။ ကိံ ဝါ ဧတေန။ ယထာ တဝဝတာ ဝုတ္တာ၊ တံ သဘာဝါယေဝ ဓမ္မာတိ န ဧဝံ ဝိဓေသု ကာရဏံ မဂ္ဂိတဗ္ဗံ။ ။ ၉၅-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ တံ သဒ္ဓေန၊ တ-သဒ္ဓါဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ မနောဝိညာဏဓာတု ယေဝ၊ မနောဝိညာဏဓာတ်ကိုသာလျှင်။ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗတ္တာ၊ ညွှန်ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုစ္စယျ၊ ဆိုအပ်ရာ၏။ ဝါ၊ ဟောအပ်ရာ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿာ၊ ထို မနောဝိညာဏ ဓာတ်၏။ တဇ္ဇတာ၊ ထိုဖဿအား လျှောက်ပတ် သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ထို ဖဿ အလိုငှာ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ တေဟိ အာရမ္မဏေဟိ၊ ထိုအာရုံတို့ကြောင့်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ တဇ္ဇာ၊ ထိုအာရုံတို့ကြောင့် ဖြစ် သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထကို။ ဝုစ္စမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သမ္ပဿ ဇော၊ သမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုသင့်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ထို ဖဿသည်။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ န၊ ဓဟုတ်။ ဝိသေသ ပစ္စယောပိ၊ ဝိညာဉ်၏ ထူးသောအကြောင်းသည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တိဏ္ဍိ သင်္ဂတိ ဖဿောတိ၊ ဟူသောဝါ၌ဖြင့်။ ဝိညာဏ မေဝ၊ ဝိညာဉ်ကိုသာလျှင်။ ဖုဿသ၊ ဧ၊ ဝိသေသ ပစ္စယောတိ၊ ထူးသော အကြောင်းဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပဿဇော၊ ကို။ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုသင့်။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညာဏံ သည်။ ဝိသေသ ပစ္စယဘူတံ၊ ဖဿ၏ ထူးသော အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ (ထည့်)။ သမ္ပဿတောယ၊ သမ္ပဿ ကြောင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ဝိညာဏံ သည်။ ဝိသေသ ပစ္စယ ဘူတ သမ္ပဿတောယ၊ ထူးသော အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော သမ္ပဿကြောင့် ဖြစ် သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ “ဗျာ၊ စွာဓသာ ဝေတိန္ဒကား ‘ဝိသေသပစ္စယဘူတံ’ ဟု ဝါကျ၏ အဖြစ်ဖြင့်ရှိ၏။ မရန္တလည်း ဝါကျ၊ သမာသ် နှစ်နည်းပင်ရှိ၏”။ တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏ ဓာတု သမ္ပဿဇာ ပညတ္တိ၊ တဇ္ဇာ၊ ပ။ သမ္ပဿဇာ-ဟူသော နာမပညတ်ကို။ န လတဟိ၊ မရ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တဒေဝ၊ ထိုတရားသည်ပင် လျှင်။ တဿ၊ ထိုတရား၏။ ကာရဏ ဘာဝေန၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ဖလဘာဝေနစ၊ အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ထု ဝိညေယျံ၊ သိလွယ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဧတေန၊ ထိုဝိညာဉ်၏ တဇ္ဇာ မနော ဝိညာဏ ဓာတု သမ္ပဿဇာဟူသော နာမပညတ်ကို ရသင့်၊ မရသင့်ဟူသော စိစစ်ခြင်းဖြင့်။ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့ နည်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ တံသဘာဝါယေဝ၊ ထိုတရား ဟောတော်မူတိုင်း သော သဘောရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ ဝိမေသု၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော အရာတို့၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ န မဂ္ဂိတဗ္ဗံ၊ မရှာသင့်။

ပန၊ တပါး။ ဝိတက္က ပဒါဒိသု၊ ဝိတက္ကပဒ-စသည်တို့၌။ လဗ္ဗမာနာပိ၊ ရအပ် သော်လည်း။ ဣမ၊ ဤစိတ္တနိဒ္ဒေသ၌။ ပစ္ဆိန္နတ္တာ၊ ပြတ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ တဇ္ဇာ မနောဝိညာဏ ဓာတု သမ္ပဿဇာတိ၊ ဟူသော။ ပညတ္တိ၊ နာမပညတ်ကို။ (လိုက်)။ န ဥဒ္ဓဋ္ဌာ၊ ထုတ်တော်မူအပ်။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဖဿ ပဉ္စကာနံ၊ ဖဿဖြင့် မှတ်အပ်သော ငါးပါး အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဣမေသဉ္စ ဓမ္မာနံ၊ ဤ တရားတို့၏။ “ပညတ္တိ၌ စပ်။ စ-ကား ပဒပူရဏ”။ ပါဠိယေက္ကံ ပါဠိယေက္ကံ၊ အသီးအသီး။ ဝိနိဗ္ဗောဂံ၊ ခွဲခြမ်း ဝေဘန်ခြင်းကို။ ဇတု၊ ပြု၍။ ပညတ္တိ၊ နာမပညတ်ကို။ ဥဒ္ဓရ မာနေန၊ ထုတ်တော်မူသော။ အဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တရံ၊ ခဲယဉ်းသည်ကို။ ကတံ၊ ၎င်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧက ဘာဝနေ၊ တခုတည်းသော ခွက်၌။ ပက္ခိပိတု၊ ထည့်၍။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ နိဗ္ဗုတိတာနံ၊ မွေ့အပ် နေ့အပ်ကုန်သော။ နာနာ ဥဒကာနံ၊ အထူးထူးသော အရာတို့၏၎င်း။ နာနာ တေလာနံ ဝါ၊ အထူးထူးသော ဆီတို့၏၎င်း။ ဝဏ္ဏ၊ ဂန္ဓ၊ ရသောနံ၊ အဆင်း၊ အနံ့၊

အရသာတို့၏။ နာနတာယ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍
 ၎င်း။ သာယိတွာဝါ၊ နမ်း၍၎င်း။ သာယိတွာဝါ၊ လျက်၍၎င်း။ နာနာ
 ကရဏံ၊ အသီးအသီး ကဲ့ပြားသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော အထူးကို။
 ဉာတံ၊ သိခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ ဘဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ၊
 ဤသို့သိခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသည်။ သန္တေပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တံ ဇာနနံ၊
 ထိုအထူးကို သိခြင်းကို။ ဒုက္ကရန္တိ၊ ခဲယဉ်း၏ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ပန၊ ခဲသည်ထက်
 ခဲသည်ကို ဆိုအံ့။ ကောရမ္မဏေ၊ တခုတည်းသော အာရုံ၌။ ပဝတ္တမာနာနံ၊
 ဖြစ်ကုန်သော။ အ ရူပိနံ၊ နာမ် ဖြစ်ကုန်သော။ စိတ္တ စေတသိကာနံ၊
 ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ပါဠိယေက္ကံ ပါဠိယေက္ကံ၊ အသီးအသီး။
 ဝိနိဗ္ဗောဝံ၊ ခွဲခြမ်းဝေတန်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပညတ္တိံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရမာနေန၊
 သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ အတိဒုက္ကရံ၊ အလွန်ခဲသည်ကို။ ကတံ၊ ၎င်း။

တေန၊ ထိုသို့ အလွန် ခဲသည်ကို ပြုတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 မဟာရာဇ၊ ပြတ်သောမင်းကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒုက္ကရံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၎င်း။
 ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ အာယသ္မာ၊ သက်တော်ရှည်သော။ နာဂသေနတ္ထ
 ဧရာ၊ သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ အရှင် နာ သိန်။
 ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကိံ - ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော။ ဒုက္ကရံ၊ ကို။
 ကတံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးလျှောက်အပ်သည် ရှိသော်။ မဟာ
 ရာဇ၊ ကြီး။ ကောရမ္မဏေ၌။ ပဝတ္တမာနာနံ၊ ကုန်သော။ အရူပိနံ၊ ကုန်သော။
 စိတ္တ၊ စေတသိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ “အယံ၊ ဤတရား
 သည်ကား။ ဖဿော၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။
 သညာ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ စေတနာ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ စိတ္တံ၊ တည်း”။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံ ဝဝတ္ထာနံ၊ အကြင် သီးသန့်ခြားနား ပိုင်းခြား မှတ်သား
 ခြင်းကို။ အက္ခာတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံ ဝဝတ္ထာနံ၊ ထို သီးသန့်ခြားနား၊
 ပိုင်းခြား၊ မှတ်သားခြင်း ဟူသော။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသော အမှုကို။ တဂဝတာ၊
 သည်။ ကတံ၊ ရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့် ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊
 အသင့်လွယ်ကူ ဖြေတော်မူ၏။ ။(ထည့်)။ ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သြပမ္ပံ၊
 ဥပမာကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ပြန်သည်ရှိသော်။
 မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ကောစိ ဒေဝ၊ တစုံတယောက်

သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ “သာယေယျ-ဟူသော ပါဠိသေသ၌ စပ်”။ နာဝါယ၊ သတောဖြင့်။ သမုဒ္ဒံ၊ သို့။ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်၍။ ဟတ္ထပုဋ္ဌေန၊ လက်ခုပ်ဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဇိဝါယ၊ လျှာဖြင့်။ သာယေယျ၊ လျက်ရာ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သော ပုရိသော၊ သည်။ သာယိတွာ၊ လျက်ပြီး၍။ “ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဂင်္ဂါယ၊ ၍။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ ယမုနာယ၊ ၍။ ဥဒကံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ အစိရဝတိယာ၊ ၍။ ဥဒကံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ သရဘုယာ၊ ၍။ ဥဒကံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ မဟိယာ၊ ၍။ ဥဒကံ၊ တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနေယျ နုခေါ၊ သိနိုင်ရာအံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ တဖန်မေးတော်မူပြန်၏။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ အရှင် နာသိန်။ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှာ။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်း၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကောရမ္မဏေ၊ ၌။ ပဇတ္တ မာနာနံ၊ ကုန်သော။ အ ရူပိနံ၊ ကုန်သော။ စိတ္တံ၊ စေတသိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ မ္ဗောနံ၊ တို့ကို။ “အယံ၊ ကား။ ဖဿော၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ သညာ၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ စေတနာ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ကား။ စိတ္တံ၊ တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ ဝဝတ္ထာနံ၊ ကို။ အက္ခာတံ၊ ၍။ တံ ဝဝတ္ထာနံ၊ သည်။ တတော၊ ထို တရံ၊ ဇလိုင်၊ ငါးဆိုင်၊ ဆုံကျ ပင်လယ်ဝသို့ ရောက်သော ရေ၏ အထွေအထူးကို သိသည်သက်။ ဒုက္ကရ တရံ၊ အလွန်ပင် ခဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ၍။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ မွေ့၊ ပါ၊ ပိ၊ ပုံ၊ တန့်၊ ဟူသော ရာမညတိုင်းသူတို့ ဝေါဟာရ၌ မွေ့၊ ပါ၊ ပိ၊ ပုံ၊ တန့်၊ ဖြစ်၍ တန့်ဇလိုင်ဆိုသည်။ ပုံ၊ ဇလိုင်ဟု ငါးဆိုင်ဆုံကျ၊ ပင်လယ်ဝ၌ ဟူသော ကဗျာဝယ် ပုံလေးဖြစ်၍ လေးဆိုင်ဆုံကျ ဆိုသင့်လျက်၊ ပင်လယ်ရေနှင့်တကွ ငါးခုကု၍ ငါးဆိုင်ဆုံကျ ဆိုသည်။

၇။ ဝိတက္က နိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ တက္ကန ဝသေန၊ အာရုံကို စိတ်သို့ ဆွဲငင်ဆောင်ယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တက္ကော၊ တက္က မည်၏။ တဿ၊ ထိုဝိတက်၏။ ပဝတ္တိ၌ စပ်။ “ကိတ္တကံ၊ အတိမျှကို။ တက္ကေသိ၊ ဆွဲငင်ဆောင်ယူသနည်း။ ကုမ္ဘံ၊ ဆိုးကို။ တက္ကေသိ၊ ၍။ သကဋံ၊ လှည်းကို။ တက္ကေသိ၊ ၍။ ယောဇနံ၊ ယူဇနာတိုင်တိုင်။ တက္ကေသိ၊ ၍။ အစုယောဇနံ၊ ယူဇနာခွဲတိုင်တိုင်။ တက္ကေသိ၊ ၍”။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ လောကသိဒ္ဓေန၊ (ထည့်)။ လောကဝေါဟာရအားဖြင့်

ထင်ရှားသော။ တက္ကန ဝသေန၊ အာရုံကို စိတ်သို့ ဆွဲငင် ဆောင်ယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္ထိ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ ဤ။ ဣဒံ၊ ဤတက္ကဟူသောပုဒ်သည်။ တက္ကဿ၊ ဝိတက်၏။ သဘာဝ ပဒံ၊ သဘောအားဖြင့် ရသောပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် ရသော အမည်တည်း။ ဝိတက္ကန ဝသေန၊ တွင်း၌ ရေကို ဆွဲငင် ဆောင်ယူ၏သို့ဤသို့လည်း ဤသို့လည်း ဖြစ်ရာ၏ဟု အထူးထူး အပြားပြားအာရုံကို စိတ်သို့ဆွဲငင်ဆောင်ယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်မည်၏။

မူလဋီကာဓိပ္ပာယ်။ ။ ဝေဇ္ဇ ဝေဇ္ဇ တဝိတဗ္ဗန္တိ ဝိဝိဓံ တက္ကနံ ကုပေဝိယ ဥဒကဿ အာရမ္မဏဿ စိတ္တေ တက္ကနံ အာကုနံ ဝိတက္ကနံ။ ။ ၉၆-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ ကုပေ၊ တွင်း၌။ ဥဒကဿ၊ ရေကို။ အာကုနံဝိယ၊ ဆွဲငင် ဆောင်ယူ၏သို့။ ဝေဇ္ဇ ဝေဇ္ဇ၊ ဤသို့လည်း ဤသို့လည်း။ တဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြား။ အာရမ္မဏဿ၊ အာရုံကို။ စိတ္တေ၊ စိတ်သို့။ တက္ကနံ အာကုနံ၊ ဆွဲငင်ဆောင်ယူခြင်းသည်။ ဝိတက္ကနံ၊ ဝိတက်မည်၏။

အနုဋီကာ။ ။ စိတ္တဿ အာရမ္မဏေ အာနယနာကာရပွဝတ္ထော ဝိတက္ကော အတ္တတော အာရမ္မဏံ တတ္ထ အာကုနန္တော ဝိယဟောတိတိ အာရမ္မဿ စိတ္တေ တက္ကနံ အာကုနံ ဝိတက္ကနန္တိ ပုတ္တံ။ ။ ၁၀၄-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံသို့။ အာနယနာ ကာရပွဝတ္ထော၊ ဆောင်သော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ်သို့။ အာကုနန္တော ဝိယ၊ ငင်သကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရမ္မဏဿ စိတ္တေ တက္ကနံ အာကုနံ ဝိတက္ကနန္တိ ဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ၏။

ဧတံ နာမံ၊ ဤ ဝိတက်ဟူသော အမည်သည်။ ဗလဝ တရ တက္ကဿ၊ အားရှိ မြတ်သော ဝိတက်၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ ကပ္ပန ဝသေန၊ ကြံသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သင်္ကပ္ပေ၊ မည်၏။ ကေဂ္ဂံ၊ တခုသော အာရုံရှိသော။ စိတ္တံကို။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံသို့။ အပ္ပေတိ၊ တင်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပနာ၊ မည်၏။ ဒုတိယပဒံ၊ ဗျပ္ပနာ ဟူသော ဒုတိယပုဒ်ကို။ ဥပသဂ္ဂဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝစိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဗလဝတရာ၊ အားရှိ မြတ်သော။ အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာသည်။ ဗျပ္ပနာ၊ မည်၏။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံသို့။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိရောပေတိ၊ ရှေးရှုတင့်တတ်၏။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ

တတ်၏။ ဝါ၊ ထားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ စေတသော အဘိနိရော
ပနာ၊ အာရုံသို့ စိတ်ကို ရှေးရှုတင်တတ်သည် မည်၏။ ယာထာဝ တာယ၊
မဘောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ နိယျာနိကတာယ၊ ထွက်မြောက်
ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ကုသလ ဘာဝပုတ္တော၊ ကုသိုလ်အဖြစ်သို့
ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပသဋ္ဌော၊ ချီးမွမ်းထိုက်သော။ သင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းသော
အကြံတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ မည်၏။

ဂ။ ဝိစာရ နိဒ္ဒေသောဉ္စ။ အာရမ္မဏော၊ အာရုံ၌။ စရဏကဝသေန၊ သုံးသပ်
သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ လှည့်လည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ စာရော၊ မည်၏။
ဣဒံ၊ ဤစာရ-ဟူသော ပုဒ်သည်။ အဿ၊ ထိုဝိစာရ၏။ သဘာဝပဒံ၊ သဘော
အားဖြင့် ရသောပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် ရသော အမည်တည်း။
ဝိစာရဏကဝသေန၊ အာရုံကို ထက်ဝန်းကျင် လှည့်လည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။
ဝါ၊ သုံးသပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိစာရော၊ မည်၏။ “သမန္တတော စရဏံ
ဝိစရဏံ။ ။မူလဋီကာ”။ အနုဂန္ဓာ၊ အစဉ် လျှောက်၍။ ဝိစရဏကဝသေန၊
ဖြင့်။ အနုဝိစာရော၊ မည်၏။ ဥပဂန္ဓာ၊ ကပ်၍။ ဝိစရဏကဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပ
ဝိစာရော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ ဝိ၊ အနု၊ ဥပ၊ ဟူသော
ဥပသာရ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဒါနိ၊ ဝိစာရ၊ အနုဝိစာရ၊ ဥပဝိစာရ၊ ဟူသော
ပုဒ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇိဘာနိ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ သရံ၊ မြားကို။ ဇီယာယ၊ ညှိ၌။
သန္ဓဟိဘ္ဘာ၊ ဘွဲ့၍။ ဌပေတိဝိယ၊ ထား၏သို့။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရမ္မဏော၊ ၌။
အနုသန္ဓဟိဘ္ဘာ၊ အဖန်ဖန် ဘွဲ့၍။ ဌပနတော၊ ထားတတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ စိတ္တဿ အနုသန္ဓနတော၊ စိတ်ကို အာရုံ၌ အဖန်ဖန် ဘွဲ့တတ်
သည် မည်၏။ “စိတ္တဿ အနုသန္ဓာနတတိပိ”။ (တာကား သောတ္ထ)။
အာရမ္မဏံ၊ ကို။ အနုပေက္ခ မာနော ဝိယ၊ အဖန်ဖန် ရှု၏သို့။ တိဌတိ၊
တည်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အနု ပေက္ခနတော၊ အာရုံကို
အဖန်ဖန် ရှုတတ်သည် မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိစရဏ ကဝသေန၊
ဖြင့်။ ဥပေက္ခန တော၊ လျစ်လျူရှုတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုပေက္ခန တော၊ လျစ်လျူ ရှုတတ်သည်မဟုတ် အဖန်ဖန်
ရှုတတ်သည် မည်၏။ (တာ-ကား သောတ္ထ)။

၉။ ပီတိ နိဒ္ဒေသေ၊ ဌ။ ပီတိတိ ပဒံ၊ ပီတိ ဟူသော ပုဒ်သည်။ သဘာဝ
 ပဒံ၊ သဘောအားဖြင့် ရသောပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ အမည်တည်း။ ပမုဒိတ
 ဘာဝေါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏အဖြစ်သည်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ မည်၏။ အာမော
 ဒနာကာရော၊ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဟူသောစိတ်၏ အမူအရာကြိယာ
 ဘာသည်။ အာမောဒနာ၊ မည်၏။ ပမောဒနာကာရော၊ အပြားအားဖြင့်
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူသောစိတ်၏ အမူအရာကြိယာသည်။ ပမောဒနာ၊ မည်၏။
 “ယထာ ဝါ ဟူအပ်လျက် ဝါကား ဂမ္ပမာန်”။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တေ
 သဇ္ဇာနံ ဝါ၊ ဆေးတို့ကို၎င်း။ တေလာနံ ဝါ၊ ဆီတို့ကို၎င်း။ ဥက္ခေယဒက၊
 သီတောဒကနံ ဝါ၊ ရေပူရေတို့ကို၎င်း။ ကေတော၊ တက္ကနက်။ ကရဏံ၊
 ပြုခြင်းကို။ ဝါ၊ ရောနှောခြင်းကို။ “မောဒနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊
 ဆိုအပ်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အယမ္ပိ ပီတိ၊ ဤပီတိကိုလည်း။ ဓမ္မာနံ၊ သဟဇာတ်
 တရားတို့ကို။ ကေတော၊ တက္ကနက်။ ကရဏေန၊ ပြုခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ရောနှော
 ခြင်းကြောင့်။ မောဒနာ၊ ရောနှောတတ်သော တရားဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။
 ပန၊ ထိုသို့မောဒနာဟု ဆိုအပ်သော်လည်း။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ ဖြင့်။ မဇ္ဈေတွာ၊
 တန်ဆာ ဆင်၍။ “အာမောဒနာ ပမောဒနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။
 ဟာသေတိ၊ ရှင်စေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟာသော၊ မည်၏။
 ပ ဟာသေတိ၊ အပြား အားဖြင့် ရှင်စေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ပ ဟာသော၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤ ဟာသ၊ ပဟာသဟူသော အမည်သည်။
 ဟဋ္ဌ ပဟဋ္ဌာ ကာရာနံ၊ ရှင်ခြင်း၊ အပြားအားဖြင့် ရှင်ခြင်းဟူသော စိတ်၏
 အမူအရာ ကြိယာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိတ္တိတိ၊
 ဝိတ္တိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤဝိတ္တိဟူသော အမည်သည်။ နေဿ၊
 ဥစ္စာ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ပန၊ ထိုသို့မူချအားဖြင့် ဥစ္စာကို ဝိတ္တိဟုဆိုအပ်သော်
 လည်း။ အယံ ပီတိ၊ ကို။ သောမနဿ ပစ္စယတ္တာ၊ သောမနဿ၏အကြောင်း၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိတ္တိ သရိက္ခတာယ၊ ဥစ္စာနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ဝိတ္တိ၊ ဝိတ္တိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ “သဒိသ၊ သရိသ၊ သရိက္ခတို့ကား ပရိ
 ယာယ်”။ ဟိ-တံ ပါကဋ်ကရောမိ၊ အံ။ နနိနော၊ ဥစ္စာ ရှိသော သူအား။
 နနံ၊ ဥစ္စာကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သောမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံ၊
 ဤအတူ။ ပီတိ မတောပိ၊ ပီတိရှိသောသူအားလည်း။ ပီတိ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။

၁၆၀ အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

သောမနဿံ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ ပီတိ၊ ကို၊
 (လိုက်)။ “ဝိတ္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤဝိတ္တိ ဟူသော
 အမည်သည်။ တုဋ္ဌိ သဘာဝသဏ္ဌိတာယ၊ နှစ်သက်ခြင်းသဘော၌ တည်သော။
 ပီတိယာ၊ ပီတိ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ပီတိမာ၊ ပီတိရှိသော။
 ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ကာယစိတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဥဂ္ဂတတ္တာ၊ တက်ကြွသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတတ္တာ၊ အလွန်တက်ကြွသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ဥဒဂ္ဂေါ”
 တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ၊ ဥဒဂ္ဂဿ၊ တက်ကြွသော ကိုယ်၊ စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။
 ဘာဝေါ၊ တည်း။ ဩရုံ၊ တက်ကြွသော ကိုယ်၊ စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မနတာ၊ စိတ်၏အဖြစ်သည်။ အတ္တ မနတာ၊ မိမိ၏စိတ်၏
 အဖြစ်မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အန ဘိရဒ္ဓဿ၊ မငြိမ်းသောကိုယ်၊ စိတ်ရှိသော
 သူ၏။

၈၂၅။ ။ အနဘိရဒ္ဓေါနာမ အပဿဒ္ဓကာယစိတ္တော။

ဝါ၊ အနဘိရဒ္ဓဿ၊ အမျက်ထွက်သောသူ၏။

သောဇနာ။ ။ အနဘိရဒ္ဓဿာတိ အနဘိရတဿ ကုဒ္ဓဿ။ ။ ၁၁၄-သု။

မနော၊ စိတ်သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ ပဒဋ္ဌာနတ္တာ၊ နီးစွာသောအကြောင်း
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ ဧ၊ မနော နာမ၊ စိတ်မည်သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ အဘိရဒ္ဓဿ၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိုယ်၊ စိတ်ရှိသောသူ၏။ ဝါ၊ ငြိမ်းပြီးသော
 အမျက်ရှိသော သူ၏။ မနော၊ သည်။ (လိုက်)။ သုခ ပဒဋ္ဌာနတ္တာ၊ သုခ၏
 နီးစွာသော အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ ဧ၊ မနော နာမ၊
 မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တနော၊ ဧ၊ မနတာ၊ စိတ်၏အဖြစ်။
 အတ္တမနတာ၊ မိမိစိတ်၏အဖြစ်။ သကမနတာ၊ မိမိစိတ်၏အဖြစ်။ သကမနဿ
 ဘာဝေါ၊ မိမိစိတ်၏အဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္တော၊ တည်း။ ပန၊ ဆက်။ သာ
 အတ္တ မနတာ၊ ထိုမိမိစိတ်၏ အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အညဿ၊
 တပါးသော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မနတာ၊
 စိတ်၏ အဖြစ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ် သော်ကား။
 စိတ္တဿော၊ စိတ်၏သာလျှင်။ ဧသော ဘာဝေါ၊ ဤသဘောတရားသည်။
 စေတသိကော၊ စေတသိက်ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

၁၆၁

ကသွာ၊ ကြောင့်။ အတ္တမနတာ စိတ္တဿာတိ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။

မူလဋီကာဗိပ္ပာယတ္ထ။ ။အတ္တမနတာတိ ဧတ္ထ အတ္တသဒ္ဓေန န စိတ္တံ ဝုတ္တံ။ န ဟိ
စိတ္တဿ မနော အတ္တိတိ။ အတ္တမနဿပန ပုဂ္ဂလဿ ဘာဝေါ အတ္တ မနတာတိ
ဝတ္တာ ဝန ပုဂ္ဂလဒိဋ္ဌိနိသေခနတ္ထံ စိတ္တဿာတိ ဝုတ္တံ။ ။၉၆-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။အတ္တမနတာတိ ဧတ္ထ၊ ဟူသောပါဌ၌။ အတ္တသဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ၊
ကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ဟိ-ယသွာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်အား။ မနော၊
စိတ်သည်။ န အတ္တိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တ သဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ၊
စိတ်ကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အတ္တ မနဿ၊ မိမိ၏ စိတ်
ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ အတ္တမနတာ၊ မိမိ၏
စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ဝန၊
တဖန်။ ပုဂ္ဂလ ဒိဋ္ဌိ နိသေခနတ္ထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိ၏ဟူ
သောအယူကို ခြစ်ခြင်းငှာ။ စိတ္တဿာတိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဤမူလဋီကာအလို။ ။အတ္တနော မနော တေဿာတိ အတ္တမနော။ အတ္တမနဿ
ပုဂ္ဂလဿ ဘာဝေါ အတ္တမနတာ-ပြု။ အဋ္ဌကထာအလို။ မနဿ ဘာဝေါ
မနတာ။ အတ္တနော မနတာ အတ္တမနတာ-ပြု။

၁၁။ ကေဂ္ဂတာ နိဒ္ဒေသေ၊ ဌ။ အ စလ ဘာဝေန၊ မတုန်လှုပ်သည်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဌိတိ၊ မည်၏။ ပရတော၊ နောက်၌။ ပဒ ဒ္ဓယံ၊ သံဌိတိ၊ အဝဋ္ဌိတိ ဟူသော
ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ သံ၊ အဝ ဟူသော ဥပသာရ၏
အစွမ်းဖြင့်။ ဝစိုတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ အပိစ-အပရော နယော၊ ကို။ မယာ၊
သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အာရမ္မဏမ္ပိ၊ အာရုံ၌။
သမ္ပိဇ္ဈေဘ္ဗာ၊ ပေါင်းစု၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
သဏ္ဌိတိ၊ မည်၏။ အာရမ္မဏံ၊ သို့။ သြဂါဟေတွာ အနု ပဝိသိတွာ၊ သက်ဝင်
၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝဋ္ဌိတိ၊ မည်၏။ ဟိ-
သစ္စံ၊ ၏။ ကုသလပက္ခသ္မိံ၊ ကုသိုလ်အသွါအရာ၌။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ၎င်း။ သတိ၊
၎င်း။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ ပညာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
တို့သည်။ အာရမ္မဏံ၊ သို့။ သြဂါဟန္တိ၊ သက်ဝင်ကုန်၏။ တေနော၊ ထိုသို့
လေးပါးသော တရားတို့၏ အာရုံသို့ သက်ဝင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်

သာလျှင်။ သဒ္ဓါ၊ ကို။ “ဩကပ္ပနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ နိ။ သတိ၊ သတိကို။ “အပိလာပနတာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ နိ။ သမာဓိ၊ ကို။ “အဝဋ္ဌိတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ နိ။ ပညာ၊ ပညာကို။ “ပရိယောဂါဟနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ နိ။ မန၊ တပါး။ အကုသလ ပက္ခေ၊ ဌ။ တဏှာ၊ ၎င်း။ ဒိဋ္ဌိ၊ ၎င်း။ အဝိဇ္ဇာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အာရမ္မဏံ၊ သို့။ ဩဂါဟန္တိ၊ သက်ဝင်ကုန်၏။ တေနော၊ ထိုသို့ သုံးပါးသော တရားတို့၏ အာရုံသို့ သက်ဝင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ တေ၊ ထိုသုံးပါးသော တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အဝိဇ္ဇာ တရားတို့ကို။ “ဩဿ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ အကုသလ ပက္ခေ၊ အကုသိုလ်အဘို့၌။ စိတ္တေ ကဂ္ဂတာ၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား ရှိ၏ရှင်။ (ထည့်)။ ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ရှိသော်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအကုသိုလ်အဘို့၌။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ သည်။ ဗလဝတိ၊ အားရှိသည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဟိ-တံပါကဋ္ဌံ ကရောမိအံ။ ရဇဋ္ဌာနဋ္ဌာနေ၊ မြူထရာအရပ်ကို။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ သိဉ္ဇိတွာ၊ ဖျန်း၍။ သမ္ပဋ္ဌေ၊ ကောင်းစွာ ညီညွတ်ပြေပြစ်သည်ကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ (ထည့်)။ ထောကမေဝ ကာလံ၊ အနည်းငယ်သောကာလပတ်လုံးသာလျှင်။ ရဇော၊ မြူသည်။ သန္တိသီဒတိ၊ မထ၊ မလွင့်၊ ငြိမ်သက်စွာတည်နေ၏။ သုက္ခန္ဓေ သုက္ခန္ဓေ၊ ခြောက်လေ ခြောက်လေသော်။ ပုန၊ ဖန်။ ပကတိ ဘာဝေန၊ ပြုကတေ့သော သဘောဖြင့်သာလျှင်။ ဝုဋ္ဌာတိယထာ၊ ထ၏သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ။ အကုသလပက္ခေ၊ ဌ။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ သည်။ ဗလဝတိ၊ အားရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

မူလဋီကာယ စောဒနာနုသန္ဓေ။ ။အားရှိသည်မဟုတ်ဘဲလျက် အဘယ်ကြောင့် “အဝဋ္ဌိတိ”ဟု ဟောတော်မူသနည်းဟု စဉ်စောဒနာရှိရာသောကြောင့်....

ဋီကာ။ ။န ဗလဝတိ၊ ကလာ အဝဋ္ဌိတိ ဝုတ္တာတိ၊ ကေဝုစိတ္တေန ပါဏဝဓာမိ ကရဏေ တထာ အဝဋ္ဌာန မတ္တဘာဝဓတာ-ဟု မိန့်သော်။ ။၉၆-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ဗလဝတိ၊ အားရှိသည်။ န ဟောတိ၊ အကယ်၍ မဟုတ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ အားရှိသည် မဟုတ်ဘဲလျက်။ (ထည့်)။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝဋ္ဌိတိ၊ အဝဋ္ဌိတိဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ စောဒနာတည်း။ ကေဝုစိတ္တေန၊ တခုသောအာရုံရှိသော စိတ်ဖြင့်။ ပါဏဝဓာမိ

၁-စိတ္တပ္ပဒါနကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

၁၆၃

ကရဏေ၊ သတ္တဝါကိုသတ်ခြင်း အစရှိသည်ကို ပြုခြင်း၌။ တထာ၊ ထိုသတ္တဝါ
ကို သတ်ခြင်းအစရှိသော အမှုကို ပြီးစေသောအခြင်းအရာဖြင့်။ အဝဋ္ဌာန မတ္တ
ဘာဝတော၊ ကည်ကြောင်းမျှ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဝဋ္ဌိတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊
၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ တည်း။

န ဗလဝ ဘာဝတော ဝုတ္တာ၊ အားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဟောတော်မူ
သည်မဟုတ်။ ဤ ကား-ဇွဲကာဆရာတော် အလိုတည်း။

ပုန ထိုမှတစ်ပါး။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုမြို့ထရာအရပ်ကို။ သဋ္ဌေဟံ၊ အိုးတို့ဖြင့်။
ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာသိဉ္စိတော၊ သွန်းလောင်း၍။ ကုဒါလေန၊ ပေါက်တူးဖြင့်။
ခဏ္ဍိတော၊ ဖြတ်၍။ (ခဏ္ဍိတော-ရိမူ တူး၍ပေး)။ အာကောဋ္ဌန မဒ္ဒန သန္ဓနာနိ၊
ခေါက်ခြင်း၊ နယ်ခြင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်းတို့ကို။ ကတော၊ ၍။ ဥပလိတ္တေ၊ လိမ်းကျံ
အပ်သည်ရှိသော်။ အာဒါသေ၊ ကြေးမုံ၌။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ ပညာ
ယတိဝိယ၊ ထင်သကဲ့သို့။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဝဿ
သတာ တိက္ကမေပိ၊ အနှစ်တရာ လွန်သော်လည်း။ တံမုဟုတ္တကတံ ဝိယ၊ ထို့
ခဏ၌ ပြုအပ်၏သို့။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူ။ ကုသလပက္ခေ၊
၌။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ သည်။ ဗလဝတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဥဒ္ဓစ္စ ဝိစိကိစ္ဆာ ဝသေန၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တိတဿ၊
ဖြစ်သော။ “ပဝတ္တဿာတိပိ”။ ဝိသာဟာရဿ၊ ဘောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍
ရွှေရှားပျံလွင့်ခြင်း၏။ ဝါ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရွှေရှားပျံလွင့်ခြင်း၏။ ဝါ၊
ကြဲသကဲ့သို့ ဖရိုဖရဲဖြစ်ခြင်း၏။ ပဋိပက္ခဘာဝတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ အဝိသာဟာရော၊ ဘောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍ ရွှေရှားပျံလွင့်သည်
မဟုတ်။ ဝါ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရွှေရှား ပျံလွင့်သည်မဟုတ်။ ဝါ၊
ကြဲသကဲ့သို့ ဖရိုဖရဲဖြစ်သည်မဟုတ်။ တနည်း။ ဝိသာဟာရဿ၊ ပေါင်းစည်း
စုရုံးခြင်းကင်း၍ ကြဲသကဲ့သို့ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်ခြင်း၏။ ပဋိပက္ခ ဘာဝတော၊
ကြောင့်။ အဝိသာဟာရော၊ ပေါင်းစည်းစုရုံးခြင်းကင်း၍ ကြဲသကဲ့သို့ ဖရို
ဖရဲ ဖြစ်သည်မဟုတ် ပေါင်းစည်းစုရုံး၍ ငြိမ်သက်စွာဖြစ်သော တရား။

မူလဇွဲကာဗိဗ္ဗာယတ္ထ။ ။ဝိရူပံ ဝိဝိဓံ ဝါ သံဟရဏံ ဝိကိရဏံ ဝိသာဟာရော။
သံဟရဏံ ဝါ သံဝိဇ္ဇနံ။ တဒဘာဝေါ ဝိသာဟာရော။ ။၉၆-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။ဝိရူပံ၊ ဘောက်ပြန်သော။ သံဟရဏံ ဝိကိရဏံ၊ ရွှေရှားခြင်းတည်း။ ဝါ၊ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဝိသာဟာရော၊ ဘောက်ပြန်သော ရွှေရှားခြင်း။ ဝါ၊ ဘောက်ပြန်သော ဖရိုဖရဲဖြစ်ခြင်း။ ဝါ၊ ကား။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူး အပြားပြားများသော။ သံဟရဏံ ဝိကိရဏံ၊ ရွှေရှားခြင်း။ ဝါ၊ ဖရိုဖရဲဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဝိသာဟာရော၊ အထူးထူး အပြားပြား ဖရိုဖရဲဖြစ်ခြင်း။ ဝါ၊ ကား။ သံဟရဏံ သမ္ပိဏ္ဍနံ၊ ပေါင်ခြင်း။ တဒဘာဝေါ၊ ထိုပေါင်းခြင်း၏ မရှိခြင်းသည်။ ဝိသာဟာရော၊ မည်၏။

ဥဒ္ဓစ္စ ဝိစိကိစ္ဆာ ဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ “ဥဒ္ဓစ္စ ဝိစိကိစ္ဆာဝသေနာတိပိ” ဂစ္ဆန္တံ၊ အာရုံထုံထုံသို့ ပြေးသွားပျံလွင့်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိက္ခိပတိနာမ၊ အထူးထူးသော အာရုံသို့ ပြေးသွားပျံလွင့်သည် မည်၏။ ပန၊ အထူးကား။ အယံ သမာဓိ၊ သည်။ တထာ ဝိဓော ဝိက္ခေပေါ၊ ထိုကဲ့သို့ အထူးထူးသော အာရုံသို့ ပြေးသွားပျံလွင့်သည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝိက္ခေပေါ၊ အထူးထူးသော အာရုံသို့ ပြေးသွားပျံလွင့်သည်မဟုတ်။ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိသာ ဟဋ္ဌနာမ၊ ဘောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍ ရွှေရှားပျံလွင့်သည် မည်သည်။ ဝါ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရွှေရှား ပျံလွင့်သည် မည်သည်။ ဝါ၊ ကြဲသကဲ့သို့ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတော စိတော စ၊ ဤမှ ဤမှ သည်လည်း။ ဝါ၊ မှာမှာအာရုံသို့လည်း။ ပသာရိယတိ၊ ပျံလွင့်ပြေးသွား၏။ “ဟရိယတိတိပိ ဓာတ္ထိ” ။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ အယံ သမာဓိသည်။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ အဝိသာဟဋ္ဌဿ၊ ဘောက်ပြန်သည် ဖြစ်၍ ရွှေရှား ပျံလွင့်သည် မဟုတ်သော။ ဝါ၊ အထူးထူးအပြားပြားရွှေရှား ပျံလွင့်သည် မဟုတ်သော။ ဝါ၊ ကြဲသကဲ့သို့ ဖရိုဖရဲဖြစ်သည် မဟုတ်သော။ ဝါ၊ မှာမှာ အာရုံသို့ ပျံလွင့်ပြေးသွားသည် မဟုတ်သော။ မာနသဿ၊ ခိတ်၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဝိသာဟဋ္ဌ မာနသတာ၊ မည်၏။ အဝိသာဟဋ္ဌ မာနသတာ၊ ဘောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍ ရွှေရှားပျံလွင့်သည် မဟုတ်သော စိတ်၏ အဖြစ်။ ဝါ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရွှေရှားပျံလွင့်သည် မဟုတ်သော စိတ်၏အဖြစ်။ ဝါ၊ ကြဲသကဲ့သို့ ဖရိုဖရဲဖြစ်သည် မဟုတ်သော စိတ်၏အဖြစ်။ ဝါ၊ မှာမှာအာရုံသို့ ပျံလွင့်ပြေးသွားသည် မဟုတ်သော စိတ်၏အဖြစ်။

သမထောတိ ဧတ္ထ၊ ဌှံ။ သမထော၊ သမထသည်။ စိတ္တ သမထော၊ စိတ်၏
 ငြိမ်းကြောင်း၊ ငြိမ်သက်ကြောင်း ဖြစ်သော သမထ၎င်း။ အဓိကရဏ
 သမထော၊ အဓိကရုဏ်းတို့၏ ငြိမ်းကြောင်း ဖြစ်သော သမထ၎င်း။ သဗ္ဗ
 သင်္ခါရ သမထော၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းကြောင်း ဖြစ်သော
 သမထ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိ ဝိဇော၊ သုံးပါး အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တတ္ထ စိတ္တ သမထာဒိသု၊ ထို စိတ္တ သမထသည်တို့တွင်။ အဋ္ဌသု၊
 ကုန်သော။ သမပတ္တိသု၊ တို့၌။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ သည်။ စိတ္တ သမထောနာမ၊
 မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစိတ္တေကဂ္ဂတာကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ စိတ္တ စလနံ၊
 စိတ်၏ လှုပ်ခြင်းသည်။ စိတ္တ ဝိပ္ပန္နနံ၊ စိတ်၏ လှုပ်ခြင်းသည်။ သမ္မတိ ဝူပ
 သမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ စိတ်၏ ငြိမ်းကြောင်း၊ ငြိမ်သက်ကြောင်း၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ သင်္ခါတော၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ ဟုဆိုအပ်သော။
 သောဓမ္မော၊ ထိုတရားကို။ စိတ္တသမထောတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဝိနိစ္ဆယ။ ။ စိတ္တေကဂ္ဂတာကို ဝဲ၍သာ ဆိုသင့်လျက်။ “ယောဓာရော တမော
 ကာသံကဲ့သို့ သမထောဟူသော နောက်ပုဒ်ကိုဝဲ၍ သော-ဆိုသည်။ သမာသ်ပုဒ်
 ဖြစ်အံ့။ ရှေ့ပုဒ်ကို ဝဲသင့်သည်။ “ဝိနယောစသော ပိဋကဉ္စာတိ ဝိနယပိဋကံ”
 ကဲ့သို့မှတ်။

သမ္မုခေါ ဝိနယာဒိ သတ္တ ဝိဇော၊ သမ္မုခေါဝိနည်း အစရှိသော ခုနစ်ပါးအပြား
 ရှိသော ဝိနည်းသည်။ အဓိကရဏ သမထော နာမ၊ မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
 တံ၊ ထိုသမ္မုခေါဝိနည်းစသည်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ တာနိ တာနိ အဓိကရဏာနိ၊
 ပိဝါဒါဓိကရုဏ်းစသော ထိုထိုအဓိကရုဏ်း တို့သည်။ သမ္မန္တိ ဝူပသမ္မန္တိ၊
 ငြိမ်းကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ငြိမ်းကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော သမ္မုခေါ
 ဝိနယာဒိ၊ ထိုသမ္မုခေါဝိနည်း စသည်ကို။ အဓိကရဏသမထောတိ၊ ဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်အောင် စုံကုန်
 သော။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ သမ္မန္တိ ဝူပ
 သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ သဗ္ဗသင်္ခါရ
 သမထောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣမသ္မိ၊ အတ္ထေ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ နိဒ္ဒေသ
 ဟူသော ဤအရာ၌။ စိတ္တ သမထော၊ ကို။ အဓိပ္ပေတော၊ လိုအပ်၏။
 သမာဓိ လက္ခဏေ၊ အာရုံ၌ အညီ အညွတ် ကောင်းစွာ ထားခြင်း

လက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယံ၊ မိမိ၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။
(ထည့်)။ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊
မည်၏။ ဥဒ္ဓစ္စေ၊ ဥဒ္ဓစ္စကြောင့်။ န ကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊
ကြောင့်။ သမာဓိဗလံ၊ မည်၏။ သမ္မာ သမာဓိတိ၊ ကား။ ယာထာဝသမာဓိ၊
မတောက် မပြန်သော သမာဓိ။ နိယျာနိက သမာဓိ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း
ဖြစ်သော သမာဓိ။ ကုသလသမာဓိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော သမာဓိ။ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

၁၂။ သဒ္ဓါန္ဒြိယ နိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓါဒိဂုဏာနံ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့၏
ဂုဏ်တော်တို့ကို။ သဒ္ဓဟန ဝသေန၊ ယုံကြည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သဒ္ဓါ၊
မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော။ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့
ကို။ သဒ္ဓဟတိ ပတ္တိယာယတိ၊ ယုံကြည်တတ်၏။ “ပတိယာယတိတိဝါ”၊
ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓါ၊ မည်၏။ သဒ္ဓဟနာတိ၊ ကား။ သဒ္ဓဟနာ
ကာရော၊ စိတ်၏ယုံကြည်ခြင်း အမှုအရာ ကြိယာတည်း။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ တို့၏။
ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တို့ကို။ သြဂါဟတိ၊ သတ်ဝင်တတ်၏။ ဘိန္နိတော၊ ခဲ့၍။ အနုပဝိ
သတိ ဝိယ၊ ဝင်သကဲ့သို့။ ကပ္ပတိ၊ ယုံကြည်တတ်၏။ (ထည့်)။ ဣတိ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ သြကပ္ပနာ၊ မည်၏။ တောယ သဒ္ဓါယ၊ ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ တို့၏။
ဂုဏသု၊ တို့၌။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပသိဒ္ဓန္တိ၊ ဩည်ညို
တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အ ဘိပ္ပသဒေ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။
သယံ၊ မိမိသည်။ အဘိပ္ပသိဒတိ၊ လွန်စွာဩည်ညိုတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ အဘိပ္ပသဒေ၊ မည်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
သဒ္ဓါန္ဒြိယာဒိနံ၊ သဒ္ဓါန္ဒြိယအစရှိကုန်သော။ သမာသပဒါနံ၊ သမာသပုဒ်တို့၏။
ဝသေန၊ ဖြင့်။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော။ ပရိယာယေ၊ ပရိယာယ်ဝေဝုစ်ကို။
ဝါ၊ အကြောင်းကို။ အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ အာဒိပဒံ၊ အစ
ပုဒ်ကို။ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ ပဒဘာဇနံ၊ ပုဒ်ကိုဝေဘန်ခြင်းကို။
ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ အယံ၊ ဤသို့ အစပုဒ်ကိုယူ၍ ပုဒ်ကိုဝေဘန်ခြင်းသည်။
အဘိဓမ္မေ၊ ၌။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။
သဒ္ဓါဘိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။
ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြိယသည်။ ဣတ္ထိန္ဒြိယံ၊ ဣတ္ထိန္ဒြိယမည်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏

သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣဒံ၊ ဤသဒ္ဓါန္တရသညံ။ န၊ မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်သော်
 ကား။ ဣဒံ၊ ဤသဒ္ဓါန္တရသညံ။ သဒ္ဓါဝ၊ သဒ္ဓါသည်သာလျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊
 မည်၏။ သဒ္ဓါန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သမာနာဓိကရဏ ဘာဝ
 ဉာပနတ္ထမ္ပိ၊ တူသောတည်ရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာလည်း။ ပုန၊
 တဖန်။ “သဒ္ဓါ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗပဒ နိဒ္ဒေသေသု၊ အလုံး
 စုံသော ပဒနိဒ္ဒေသတို့၌။ အာဒိ ပဒဿ၊ အစပုဒ်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဝစနေ၊
 ဟောတော်မူခြင်း၌။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အဓိမောက္ခ
 လက္ခဏေ၊ အာရုံကို ယုံကြည်သောအားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း လက္ခဏာ၌။
 ဣန္ဒြိယံ၊ မိမိ၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ (ထည့်)
 ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓါန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ အဿဒ္ဓိယေ၊
 မ၊ သဒ္ဓါသော သူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်ကြောင့်။ န ကမ္မတိ၊
 မတုန်လှုပ်တတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓါဗလံ၊ မည်၏။

၁၃။ ဝီရိယိန္ဒြိယ နိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ စေတသိကောတိ ဣဒံ၊ စေတသိကော
 ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ ဝီရိယဿ၊ ဝီရိယ၏။ နိယမတော၊ အမြဲအားဖြင့်။ စေတ
 သိက-ဘာဝ ဒီပနတ္ထံ၊ စေတသိက်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊
 ၏။ ဣဒံဝီရိယံ၊ ဤဝီရိယသည်။ “ကာယိကံ နာမ နတ္ထိတိသမ္ပန္နော”။
 “သိက္ခဏေ၊ ရဟန်းတို့။ ကာယိကံ၊ ကာယိကဖြစ်သော။ ယဒပိ ယံ အပိ
 ဝီရိယံ၊ အကြင် ဝီရိယသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဒပိ တံ အပိ ဝီရိယံ၊
 ထိုဝီရိယ သည်လည်း။ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မည်၏။ စေတသိကံ၊ စေတသိက်
 ဖြစ်သော။ ယဒပိ ယံ အပိ ဝီရိယံ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒပိ တံ
 အပိ ဝီရိယံ၊ သည်လည်း။ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မည်၏။ ဣတိ ဟိ ဣတိ
 ဧဝ၊ ဤသို့လျှင်။ ဣဒံ ဝီရိယံ၊ ဤဝီရိယသည်။ ဥဒ္ဓေသံ၊ အကျဉ်းပြအပ်သည်
 ၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ ဧဝမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။
 သုတ္တေသု၊ ပါဠိတို့၌။ စင်္ကမာဒိနိ၊ စင်္ကြံအစရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တဿ၊
 ပြုသောသူအား။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “ကာယိက”န္တံ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တမာနမ္ပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ကာယဝိညာဏံ ဝိယ၊ ကာယဝိညာဉ်
 ကဲ့သို့။ ကာယိကံ နာမ၊ ကာယိကမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ဧဝံစင်္စသော်
 ကား။ ဧတံ ဝီရိယံ၊ သည်။ စေတသိက မေဝ၊ စေတသိက သာလျှင်။ ဟောတိ၊

၁၆၈ အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒိပေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။
 “စေတသိကော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝီရိယာ ရမ္ဘောတိ၊ ကား။ ဝီရိယ
 သင်္ခါတော၊ ဝီရိယဟုဆိုအပ်သော။ အာရမ္ဘော၊ လက်ဦးအားထုတ်ခြင်း
 တည်း။ ဣမိနာ၊ ဤဝီရိယာ ရမ္ဘော-ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ သေသာရမ္ဘေ၊
 ဝီရိယမှ ကြွင်းသော အာရမ္မတို့ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အယံ
 အာရမ္မ သဒ္ဓေါ၊ သည်း။ ကမ္မေ၊ ကံ၌လည်းကောင်း။ အာပတ္တိယံ၊ အာပတ်၌
 လည်းကောင်း။ ကြိယာယံ၊ ကြိယာ၌လည်းကောင်း။ ဝီရိယေ၊ ဝီရိယ၌
 လည်းကောင်း။ ဟိ သာယံ၊ ညည်းဆဲခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဝိကောပနေ၊
 ဖျက်ဆီးခြင်း၌ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အနေကေသု၊ ကုန်သော။
 အတ္ထေသု၊ တို့၌။ အာဂတော၊ လာ၏။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။

၀၀၀

ဂါထာအနက်။ ။ယံကိဉ္စ၊ ကုန်အောင်စုံသော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်။ သမ္ဘော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ ကုန်အောင်စုံသော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်။ အာရမ္မပစ္စ
 ယာ၊ ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သမ္ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရမ္မာနံ၊
 ကံတို့၏။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ သမ္ဘဝေါ၊
 ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အာရမ္ဘောတိ၊ အာရမ္မဟူ၍။
 အာဂတံ၊ လာ၏။ အာရမ္မတိ စ၊ အာပတ်လည်းသင့်၏။ ဝိပုဋ္ဌိသာရီစ၊ နှလုံး
 မသာယာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်
 သည်။ အာရမ္ဘောတိ၊ အာရမ္မဟူ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ မဟာရမ္မာ၊
 ချားစွာသော ကြိယာရှိကုန်သော၊ ယေ မဟာ ယညာ၊ အကြင်ကြီးစွာသော
 ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ မဟာယညာ၊ ထိုကြီးစွာသော
 ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတို့သည်။ မဟာပုလော၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိကုန်သည်။ န
 ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယညဿာပနာဒိ ကြိယာ၊ ယဇ်တိုင်
 ဆောက်ခြင်းစသော ကြိယာသည်။ “ယုပုဿာပနာဒိ ကိရိယာတိပိ အတ္ထံ”။
 အာရမ္ဘောတိ၊ အာရမ္မဟူ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဗုဒ္ဓဿာသနေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား သာသနာတော်၌။ အာရမ္မထ၊ လက်မှန်အစ အားထုတ်ကြကုန်လော။
 နိက္ကမထ၊ ပျင်းရိခြင်းမှ ထွက်မြောက်ကြ ကုန်လော။ ယုဉ္ဇထ၊ မဖြစ်မနေရ

ကြီးပမ်းကြကုန်လော့။ ဣတိ ဧတ္ထံ ဌ။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသည်။ အာရမ္မေတိ၊ အာရမ္မဟူ၍။ အာဂတံ၊ လာ၏။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်း ဂေါတမကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ အာရတန္တိ၊ ညည်းဆဲကုန်၏။ ဣတိဧတ္ထံ ဌ။ ဟိ သာ၊ ညည်းဆဲခြင်းသည်။ အာရမ္မေတိ၊ ဟူ၍။ အာဂတာ၊ လာ၏။ မိဂေါမ ဘူတဝါမ သမာရမ္ဘာ၊ မိဂေါမံ၊ ဘူတဝါမကိုဖျက်ဆီးခြင်းမူ။ ပဋိ ဝီရိယေတော၊ ကြံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧတ္ထံ ဌ။ ဆေဒန ဘဉ္ဇနံ ဒိကံ၊ ဖြတ်ခြင်း၊ ခွဲခြင်း-အစရှိသော။ ဝိကောပနံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းသည်။ အာရမ္မေတိ၊ ဟူ၍။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမှ တပါး အတ္ထုဒ္ဓေသကို ဆိုအံ့။ ဣဒ၊ ဤဝီရိယိန္ဒြိယ နိဒ္ဒေသဌ။ ဝီရိယ မေဝ၊ ဝီရိယကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပတံ၊ လိုအပ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝီရိယာရမ္မေတိ ဝီရိယသင်္ခါတော အာရမ္မေတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။

မှတ်ချက်။ ။ ဝေါရာဏအဋ္ဌကထာစရိယကို ရည်၍၊ တေနာဟ ဟူသည်။ မိမိကို ရည်မှ တေနုဇ္ဈံ ဟူသင့်သည်။

ဟိ-သဉ္စံ၏။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို။ အာရမ္မနက ဝသေန၊ လက်မှန် အစ အားထုတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အာရမ္မေတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤဝီရိယာရမ္မေတိ ဟူသောပုဒ်သည်။ အဿ၊ ထိုဝီရိယ၏။ သဘာပေဒံ၊ သဘောအားဖြင့် ရသော ပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် ရသောအမည်တည်း။ ကောသဇ္ဇတော၊ ပျင်းရိခြင်းမူ။ နိက္ခမန ဝသေန၊ လွှတ်မြောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ နိက္ခမော၊ နိက္ခမ၊ မည်၏။ “နိက္ခမ္မေတိပိအတ္ထိ”။ ပရံ ပရံ ဌာနံ၊ အဆင့်ဆင့်မြင့်သော အရာသို့။ အက္ခမနဝသေန၊ ရောက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပရက္ခမော၊ မည်၏။ ဥဂ္ဂန္ဓာ၊ တက်၍၊ ယမန ဝသေန၊ အားထုတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥယျာမော၊ ဥယျာမ၊ မည်၏။

ပူလန္ဒီကာ၌ ကား။ ။ ဥဒ္ဓိ ယမနံ ဥယျာမော၊ ဟူ၏။ ဥဒ္ဓိ၊ အထက်၌၊ ယမနံ၊ အားထုတ်ခြင်း၊ ဥယျာမော၊ အထက်၌ အားထုတ်ခြင်းပေး။

ဗျာယမန ဝသေန၊ အထူးသဖြင့် လွန်စွာအားထုတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါယာမော၊ မည်၏။

ဘေတုပဒဒိနိစ္ဆယ။ ။ ဝါယာမ-ဤဟာယံ၊ ဝါယမတိ၊ ဝါယာမော၊ ဟူသော သဒ္ဒနိတိ၌၊ ဝါယာမ၊ ဝိရှေး အာရှေး ရှိသော ယမမောက်သည် ဤဟာယံ အားထုတ်ခြင်း၌ ပေး။ ဝါယမ၊ ဝါယမမောက်သည် မပေးလေနှင့်။

ဥဿာဟနဝသေန၊ ဆင်းရဲရသည်ကို သည်းခံသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ မိမိ အပေါ်သို့ တင်သောန်ကို သည်းခံသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥဿာဟော၊ ဥဿာဟ၊မည်၏။

ဓာတု ပစ္စယ ဝိနိစ္ဆယ။ ။ဥပုဗ္ဗ၊ သဟ၊ ဣပစ္စည်း။ ။ဥဒုက္ခလာဘံ၊ ဥဒ္ဓံ ဝါ သဟတိ ခမတိတိ ဥဿာဟော ဣတော။ ။အဘိဓာန်နိဋ္ဌိကော။ ။သဟ-ပရိ သဟနံ ခန္တိ။ သဟတိ၊ သဟော၊ အသဟော။ ။သဒ္ဓနိတိ။

ထနည်း။ ဥဿာဟန ဝသေန၊ အားထုတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥဿာ ဟော၊ ဥဿာဟ၊မည်၏။

အုံးဖြတ်ချက်။ ။ယထာ ယထဉ္စိ ဗျုပ္ပတ္တိ။ ရှဉ့်ယာ အတ္ထ နိစ္ဆယော=ဟူသော ပရိ ဣသာနှင့်အညီ၊ နာထ-ယာစနော ပတာပိဿရိယာ သီသံတု။ နာထ တိလောက နာယော၊၌ ခာတ်နက်သို့မလိုက်မူ၍ လောက နာယော၊ လူသုံးပါး တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်ဟော်မူသော၊ ဟု လောကဝေါဟာရသို့ လိုက်၍ အနက်ကို မှတ်သင့်၏။ ဥဿာဟန ဝသေန၊ အားထုတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဆိုသည်။

အဓိမတ္တုဿာဟနဝသေန၊ အတိုင်းထက်အလွန် အားထုတ်သည်၏ အစွမ်း ဖြင့်။ ဥဿောဠိ၊ ဥဿောဠိ မည်၏။ “ဥဿောဠိပိ ကတ္ထမိအတ္ထိ”။

အအုံးအဖြတ်။ ။ဥပ ဗာဠိ ဒုတ္တရ ကမ္မံ သဟတိ ယာယာတိ ဥဿောဠိ။ သဟဿ သောဓဠော နဒါဒိ။

ဆနက်ကော။ ။ယာယ ဓမ္မဇာတိယာ၊ အကြင် သတောတရားဖြင့်။ ဥပဗာဠိ၊ ပြင်းထန်သော။ ဒုတ္တရကမ္မံ၊ ခဲယဉ်းသော အမှုကို။ သဟတိ၊ သည်းခံတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ တိုသို့ ခဲယဉ်းသော အမှုကို သည်းခံကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သာ ဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ ဥဿောဠိ၊ မည်၏။ သဟဿ၊ သဟဇာတ်၏။ သော ဓဠော၊ သောဠ အပြီသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဒါဒိ၊ နဒါဒိဂိုဏ်းတည်း။ ဤ ပစ္စည်းသက် ဟူလိုသည်။ ဤသို့ အဘိဓာန်လာသော်လည်း ဗျုပ္ပတ္တိသို့ ခလိုက် မူ၍ ဝေါဟာရအားဖြင့် အနက်ကို မှတ်ရာသည်။

ထိရ ဘာဝဠေန၊မြဲမြံသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော အနက်ကြောင့်။ ထာမော၊ ထာမ၊ မည်၏။ (ဓာမော၊ဟု စတုတ္ထကမ္မာနှင့်ရှိမှု မသင့်)။ စိတ္တ စေတသိ ကာနံ၊ သမ္ပယုတ် ဖြစ်သော စိတ်၊ စေတသိက်၊တို့ကို။ ဓာရဏ ဝသေန၊ ဆောင်ကတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဓိတိ၊ ဓိတိ၊ မည်၏။ ဝါ၊ကား။ အဝိစ္စေဒ ကော၊ မပြတ်သောအားဖြင့်။ ပဝတ္ထန ဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကုဿ သန္တာနံ၊ ကုသိုလ် အစဉ်ကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓိတိ၊ မည်၏။

ဒွိတိနှင့် ဓိတိ အထူး။ ။သမာဓိဟောကား၊ ဒွိတိတည်း။ ဝီရိယ ဟောကား ဓိတိတည်း။

အပရော၊ တပါးသော။ နယော၊ ကိုး။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။
ဧသော ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ ကာမာနံ၊ ကာမတို့ကို။ ပန္နဒနာယ၊ ပယ်
ဖျောက်သော အားဖြင့်။ နိက္ကမော စ၊ မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

ယောဇနာ။ ။ပန္နဒနာယာတိပဒံ နိက္ကမောတိ ပဒေ တတိယာ ဝိသေသနံ၊
ပန္နဒနာယ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့် ဟု၊ ဟိတ်အနက်လည်း သင့်သည်ပင်၊
ကာမတော နိက္ကမတိတိ နိက္ကမော ပြု ဟုလိုသည်။ ။၁၁၅-သု။

ဧသောဓမ္မော၊ သည်။ ဗန္ဓနစ္ဆေဒါယ၊ ကာမဟူသော အနှောင် အဖွဲ့ကို
ဖြတ်သော အားဖြင့်။ ဝါ၊ ဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ ပရက္ကမော စ၊ သည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝစနတ္ထ။ ။ပရံ ပံစနိယံ ကာမဗန္ဓနံ အတ္တမတိတိ ပရက္ကမော၊ပြု။ အတ္တမတိ၊
နင်းချိုး ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ပေး။

ဧသော ဓမ္မော၊ သည်။ ဩသ နိတ္ထရဏာယ၊ သံသရာ ဟူသော ဩသမု
ထုတ်ဆယ်ကယ်တင်သော အားဖြင့်။ ဝါ၊ကြောင့်။ ဥယျာမောစ၊သည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝစနတ္ထ။ ။ဩသတော ဥယျမတိ နိတ္ထရထိတိ ဥယျာမော၊ ပြု။

ဧသော ဓမ္မော၊ သည်။ ပါရိ၊ နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့။ ဝါ၊
လိုအပ်သော ကိစ္စ၏ အဆုံးကမ်းသို့။ ဂမနဋ္ဌေန၊ ရောက်စေတတ်သောအနက်
အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဝါယာမောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဧသော ဓမ္မော၊ သည်။ ပုပ္ဖဂံဓဋ္ဌေန၊ ရွှေသွားဖြစ်သော အနက်အားဖြင့်။
ဝါ၊ ကြောင့်။ ဥဿာဟော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော
ဓမ္မော၊ သည်။ အဓိမတ္တဋ္ဌေန၊ အတိုင်းအရှည်ထက် လွန်သော အနက်အား
ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဥဿောဋ္ဌိစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော
ဓမ္မော၊ သည်။ ပလိသုက္ခါဋ္ဌေန တာယ၊ အဓိဇ္ဇာတည်းဟူသော တံခါးကျင်ကို
နုတ်တတ်ခွဲတတ်သည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ထာမောစ၊ သည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော ဓမ္မော၊ သည်။ အဝဋ္ဌိတိ ကာရိတာယ၊
အာရုံသို့ သက်ဝင်၍ တည်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ ဝါ၊

ကြောင့်။ ဓိတိစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ 'အပ
ရော၊ သော။ နယော၊ တည်း။

“ကာမံ၊ စင်္စစံ။ တစော စ၊ အရေသည် လည်းကောင်း၊ နှာရူစ၊
အကြောသည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌိစ၊ အရိုးသည်လည်းကောင်း။ အဝ
သိဿတု၊ ကြွင်းပစေ။ မံသ လောဟိတံ၊ အသား၊ အသွေးသည်။ အဝသုဿတု၊
ခန်းခြောက်ပစေ။” (ထည့်)။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပဝတ္ထကာလေ၊ ဖြစ်သော
ကာလ၌၊ အသိထိလ ပရက္ကမန ဝသေန၊ မလျော့သော လုံ့လ၏ အစွမ်းဖြင့်။
အသိထိလ ပရက္ကမတာ၊ မလျော့သော လုံ့လရှိသောသူ၏ အဖြစ်မည်၏။
ထိရုပရက္ကမော ဒဠပရက္ကမော၊ ပြုမြဲသောလုံ့လ။ ဣတိ အယံ၊ ကား၊ အတ္ထော၊
တည်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ ဝီရိယံ၊ သည်။ ကုသလ
ကမ္မ ကုဏဋ္ဌာနေ၊ ကုသိုလ်ကံကိုပြုသောအရာ၌။ ခန္တံ၊ ဆန္ဒကို။ ဝါ၊ လုံ့လကို။
နနိက္ခိပတိ၊ မချ။ ခုရံ၊ ဝန်ကို။ ဝါ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ အားထုတ်အပ်သော
ကုသိုလ်ကို။ ဝါ၊ ဝန်ခံအပ်သော ကိစ္စကို။ န နိက္ခိပတိ န သြတာရေတိ၊ မချ။
နပိဿဇ္ဇေတိ၊ မစွန့်။ အနော၊ သက္ကိဿ မာနသတံ၊ မဆုတ်မနစ်သော စိတ်ရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကို။ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင် တတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
အနိက္ခိတ္တသန္ဓတာ၊ အနိက္ခိတ္တဓုရတာ တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနိက္ခိတ္တသန္ဓတာ၊
မချအပ်သော ဆန္ဒရှိသည်၏ အဖြစ်။ အနိက္ခိတ္တ ဓုရတာ၊ မချအပ်သော
ဝန်ရှိသည်၏ အဖြစ်။ (ပေး)။ ပန၊ ထိုမှ တပါး။ တဇ္ဇောတိကေ၊ ထိုဝီရိယကို
ခုခြင်းအား လျောက်ပတ်သော သဘောရှိသော။ ဥဒက သမ္ပိန္နဋ္ဌာနေ၊
ချေပြမ်းရာအရပ်၌။ “ဓုရ ဝါဟ ဂေါဏံ၊ ဝန်ကို ဆောင်နိုင်သော နွားကို။
ဂဟာသ၊ ယူကြကုန်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ သိုဝန်ကိုဆောင်
နိုင်သော နွားသည်။ ဇဏ္ဍုကေဟိ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ဘူမံ၊ မြေကို။ “ဇဏ္ဍုနာ
ဘူမိန္ဒပိအတ္ထံ”။ ဥပ္ပိဋ္ဌေတွင်၊ နှိပ်၍။ ဝါ၊ ထောင်၍။ ခုရံ၊ ဝန်ကို။ ငဟတိ၊
ရွက်ဆောင်၏။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဝါ၊ မြေသို့။ ပတိတံ၊ ကျစေခြင်းငှာ။ နဒေတိ
ယထာ၊ မပေး၏သို့။ ဧဝေဝေ၊ ဤအတူ၊ ဝီရိယံ ဝီရိယသည်။ ကုသလ ကမ္မကုဏ
ဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ခုရံ၊ ဝန်ကို။ ဝါ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ အားထုတ်အပ်သော ကုသိုလ်
ကို။ ဝါ၊ ဝန်ခံအပ်သော ကိစ္စကို။ ဥက္ခိပတိပဂ္ဂဏာတိ၊ ချီးပင့်တတ်၏။ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်။ ဓုရ သမ္ပဂ္ဂါဟောတိ၊ ဓုရသမ္ပဂ္ဂါဟဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

မူလဋီကာ။ ။ ဓုရန္တိ နိပ္ပါဒေတုံ အာရန္တံ ကုသလံ။ ပဋိညံဝါ။ ။ ၉၆-ဆဋ္ဌ။

ပဂ္ဂဟ လက္ခဏေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ချီးပင့်ခြင်း လက္ခဏာ၌။ ဝါ၊ ဝန်ခံအပ်သော ကိစ္စကို ချီးပင့်ရွက်ဆောင်ခြင်း လက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယံ၊ မိမိ၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ ကောသဇ္ဇေ၊ ပျင်းရိခြင်း၌။ န ကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ လူတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိရိယဗလံ၊ မည်၏။ ယာထာဝ နိယျာန်ကကုသလ ဝါယာမတာယ၊ မတော့က်မပြန် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက် စေတတ်သော ကုသိုလ်ဝါယာမ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာဝါယာမော၊ မည်၏။

၁၄။ သတိန္ဒြိယ နိဗ္ဗေသေ၌။ သရဏ ဝသေန၊ အောက်မေ့တတ်သည်၏ အဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်။ “သရဏက ဝသေနာတိပိ အတ္ထိ”၊ သတိ၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သတိယာ၊ ၏။ သဘာဝပဒံ၊ တည်း။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ သရဏတော၊ အောက်မေ့တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုဿရဏဝသေန၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့တတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အနုဿတိ၊ မည်၏။ အတိ မုခံ၊ အာရုံသို့ ရှေးရှု။ ဂန္ဓာ ဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့။ သရဏတော၊ အောက်မေ့တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိသရဏဝသေန၊ အာရုံသို့ ရှေးရှု သွားသကဲ့သို့ အောက်မေ့တတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိဿတိ၊ မည်၏။ ပဋိဿတိ၊ အာရုံသို့ ရှေးရှုသွားသကဲ့သို့ အောက်မေ့တတ်သည်။ ဝါ၊ ကား။ တေ၊ ဤပဋိဿတိ ဟူသောပုဒ်သည်။ ဥပသဂ္ဂဝသေန၊ ဥပသာရ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝစိုဘ မတ္တံ၊ ပွားစေအပ်ကာမျှသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သရဏာ ကာရော၊ စိတ်၏ အာရုံကို အောက်မေ့ခြင်းအမှုအရာ ကြိယာသည်။ သရဏတာ၊ မည်၏။ (တာ ကား သွတ္တ)။ ပန၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သရဏတာတိနာမံ၊ သရဏတာဟူသော အမည်သည်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သရဏာနမ္ပိ၊ တို့၏ လည်း။ နာမံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တိ၏အရ ဝါဒိသန္တယူ)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဝါဒိသန္တသရဏကို။ ပဋိသေခေတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ သတိဂ္ဂဟဏံ၊ သတိသဒ္ဓါကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဧတ္ထ၊ ဤသတိ သရဏတာ ဟူသောပုဒ်၌။ သတိသင်္ခါတာ၊ သတိဟုဆိုအပ်သော။ သရဏတာ၊

စိတ်၏အာရုံကို အောက်မေ့ခြင်း အမှုအရာကြိယာတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ သုတပရိယတ္တဿ၊ နာအပ်၊ သင်ကြားအပ်ပြီးသော အကတ်ပညာ စာပေကျမ်းဂန်ကို။ ဓာရဏဘာဝတော၊ ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓာရဏတာ၊ မည်၏။ ဝာရဏတာ၊ နာအပ်၊ သင်ကြားအပ်ပြီးသော အကတ်ပညာ စာပေကျမ်းဂန်ကို ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်မည်၏။ အနုပဝိသနသင်္ခါတေန၊ အာရုံသို့ သက်ဝင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ သြဂါ ဟနဋ္ဌေန၊ အာရုံကိုသက်ဝင်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ အပိလာပန ဘာဝေါ၊ အာရုံကိုမပေါ်၊ မမျော မလွတ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အပိလာပနတာ၊ မည်၏။

ကျမ်းတော်။ ။ အ သဒိသုပမာ - အားဖြင့် ပြလိုရကား ယထာ ဟိ-စသည်ကို ကက်သော် ...

ဟိ-တံပါကဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အံ။ လင်ဗု ကဋ္ဌာဟာဒီနိ၊ ပူးတောင်း စသည်တို့ သည်၊ ဥဒက၊ ရေ၌။ ပ္လဝန္တိ ယထာ၊ ပေါပေါမျောကုန်၏သို့။ န အနု ပဝိ သန္တိ ယထာ၊ မနစ်မငုပ် ကုန်၏သို့။ တထာ၊ တူ။ သတိ၊ သည်။ အရမ္မဏေ၊ ၌။ န ပ္လဝတိ၊ မေ့လွတ်သောအားဖြင့် ပေါပေါမျောသည်မဟုတ်။ န န အနု ပဝိသတိ၊ မနစ်မငုပ် စုပ်စုပ် မဝင်သည် မဟုတ်။ သာ၊ ထို သတိသည်။ အာရမ္မဏမိ၊ အာရုံ၌၊ အနု ပဝိသတိ၊ မမေ့မလွတ် သက်ဝင်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။ အပိလာပနတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စိရ ကကောနံ၊ မြင့်ရှည်စွာသော ကာလ၌ ပြုအပ်ကုန်သော အမှုတို့ကို၊ စိရ ဘာသိ တာနံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ၌ ဆိုအပ်သော စကားတို့ကို၊ အ သမ္ပယန ဘာဝတော၊ မမေ့မလွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသမ္ပယနတာ၊ ရှည်မြင့် စွာသော ကာလ၌ ပြုအပ်သောအမှု ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ၌ ဆိုအပ်သော စကားတို့ကို မမေ့မလွတ်သည်၏ အဖြစ်မည်၏။ ဥပဋ္ဌာန လက္ခဏေ၊ စိတ်၌ အာရုံ ကို ထင်စေခြင်းလက္ခဏာ၌ ၎င်း။ ဇော တန လက္ခဏေ စ၊ စိတ်၌ အာရုံကို ထွန်းပစေခြင်းလက္ခဏာ၌ ၎င်း။ တနည်း။ ဥပဋ္ဌာန လက္ခဏေ၊ စိတ်၌ အာရုံ သို့ကပ်၍ တည်ကြောင်း၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာ၌ ၎င်း။ ဇောတန လက္ခဏေ စ၊ ထွန်းလင်းကြောင်း၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လက္ခဏာ၌ ၎င်း။

၁။ အာရမ္မဏဉ္စေသာ အနုပဝိသတိ-ဆဋ္ဌ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

၁၇၅

မူလဒီကာ။ ။စိတ္တေ အာရမ္မဏဿ ဥပဋ္ဌာနံ ဇောတနဉ္စ သတိယေဝါဝိ တဿာ
ဧတံ လက္ခဏံ။ ။၉၆-ဆဋ္ဌ။

အနုဒီကာ။ ။ယေန ဓမ္မေန စိတ္တေ အာရမ္မဏံ ဥပတိဋ္ဌတိ ဇောတတိ စ၊ သော
ဓမ္မော ဥပဋ္ဌာနံ ဇောတနန္တိ စ ဝုတ္တောတိ အာဟ ဥပဋ္ဌာနံ ဇောတနဉ္စ သတိ
ယေဝါဝိ။ ။၁၀၄-ဆဋ္ဌ။

ဣဒ္ဓတ္တံ၊ မိမိ၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ကာရေတိ၊
၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ သတိ ဝေ၊ သတိသည်ပင်လျှင်။
ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ သတိန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ ပမာဒေ၊ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်။
န ကမ္မဘိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတိဗလံ၊ မည်၏။ ယာ
ထာဝ သတိ၊ မဘောက် မပြန်သောသတိ။ နိယျာနိက သတိ၊ ထွက်မြောက်
ကြောင်းဖြစ်သော သတိ။ ကုသလ သတိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော သတိ။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာသတိ၊ မည်၏။

၁၆။ ပညိန္ဒြိယ နိဒ္ဒေသေ၊ ဌ။ တဿ တဿ အတ္တဿ၊ အနက်ထိုထိုကို။
ဝါ၊ အာရုံ ထိုထိုကို၊ ပါကဋ္ဌ ကရဏ သင်္ခါတေန၊ ထင်ရှားအောင် ပြုခြင်းဟု
ဆိုအပ်သော။ ပညာပနဋ္ဌေန၊ အာရုံ ထိုထိုကို ထင်ရှားအောင် ပြုခြင်းဟု
ဆိုအပ်သော အနက်ကြောင့်။ ပညာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တေန တေန၊ ထိုထို
သို့သော။ အနိစ္စာဒိနာ၊ အနိစ္စ-အစရှိသော။ ပကာရေန၊ အပြားဖြင့်။ ဓမ္မေ၊
တရားတို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညာ၊ မည်၏။
ဣဒံ၊ ဤ ပညာဟူသော ပုဒ်သည်။ အဿာ၊ ထိုပညာ၏။ သဘာဝ ပဒံ၊ တည်း။
ပဇာနနာကာရော၊ ဓမ္မတို့ကို အပြားအားဖြင့် စိတ်၏ သိခြင်း အမှုအရာ
ကြိယာသည်။ ပဇာနနာ၊ မည်၏။ အနိစ္စာဒိနိ၊ အနိစ္စ-သေည်တို့ကို၊ ဝိစိနာတိ၊
စိစစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိစယော၊ မည်၏။ ပဝိစယောတိ ပဒံ၊
ပဝိစယောဟူသောပုဒ်ကို။ ဥပသဂ္ဂေန၊ ဥပသာရဖြင့်။ ဝဇိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။
စတုသစ္စ ဓမ္မေ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို။ ဝိစိနာတိ၊ စိစစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဓမ္မဝိစယော၊ မည်၏။ အနိစ္စာဒိနိ၊ အနိစ္စ-စသည်တို့ကို။ သလ္လက္ခဏာ
ဝသေန၊ ကောင်းစွာ မှတ်တတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သလ္လက္ခဏာ၊ မည်၏။
သာယော၊ ထိုကောင်းစွာ မှတ်တတ်သော ပညာကိုသာလျှင်။ ဥပသဂ္ဂ နာ၊

နတ္တေန၊ ဥပသာရ ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပလက္ခဏာ ပစ္စုပလက္ခဏာတိ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိသော သူ၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။
 ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသော သူ၏ အဖြစ်။ ကုသလဿ၊ လိမ္မာသောသူ၏။ ဘာဝေါ၊
 တည်း။ ကောသလံ၊ အဖြစ်။ နိပုဏဿ၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသော သူ၏။
 ဘာဝေါ၊ တည်း။ နေပုညံ၊ အဖြစ်။ အနိစ္စာဒိနံ၊ အနိစ္စ-စသည်တို့ကို။ ဝိဘာ
 ဝန ဝသေန၊ ထင်စွာ ပြတတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဘဗျာ၊ မည်၏။ ဝေ
 ဘဗျာ၊ ဓမ္မ၏ အနိစ္စ-စသော သဘောကို ထင်စွာပြတတ်သောပညာ။ အနိစ္စာ
 ဒိနံ၊ အနိစ္စ-စသည်တို့ကို။ စိန္တနက ဝသေန၊ ကြံတတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။
 စိန္တာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ
 ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုဒို့ဖြစ်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အနိစ္စာဒိနံ၊ အနိစ္စ-စသည်တို့ကို။ စိန္တာပေတိ၊
 ကြံစေ တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိန္တာ၊ မည်၏။ အနိစ္စာဒိနံ၊ အနိစ္စ-
 စသည်တို့ကို။ ဥပပရိက္ခတိ၊ ကပ်၍ ရှုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပ
 ပရိက္ခာ၊ မည်၏။ ဘူရိတိ နာမံ၊ ဘူရိဟူသော အမည်သည်။ ပထဝီယာ၊ မြေ၏။
 နာမံ၊ အမည်တည်း။ အယမ္ပိ၊ ဤပညာသည်လည်း။ သဏ္ဌဌေန၊ သိမ်မွေ့သော
 အနက်ကြောင့်၎င်း။ ဝိတ္ထဋ္ဌဌေနစ၊ ပျံ့နှံ့ကြီးကျယ်သော အနက်ကြောင့်၎င်း။
 ဘူရိဝိယ၊ မြေကြီးနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဘူရိ၊ မည်၏။ ဘေန၊ ထိုကြောင့်။ ဘူရိတိ ဝုစ္စတိ ပထဝီ။ ပ။ ပညောတိ၊ ဟူ၍။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ပထဝီ၊ မြေကြီးကို။ ဘူရိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပထဝီ
 သဘော၊ မြေကြီးနှင့်တူသော။ ဝိတ္ထဋ္ဌာယ၊ ပျံ့နှံ့ကြီးကျယ်သော။ ဝိပုလဿ၊
 ပြန့်ပြောသော။ တာယပညာယ၊ ထိုပညာနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်
 တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘူရိ ပညော၊ မည်၏”။ အပိစ၊ တနည်းကား။
 ဘူရိတိ ဧတံ၊ ဘူရိဟူသော အမည်သည်။ ပညာယော၊ ပညာ၏ သင်လျှင်။
 အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘူဟေ၊ ထင်ရှားသော။ ဝါ၊ ဟုတ်မှန်သော။ အတ္ထေ၊
 အနက်၌။ ရမတိ၊ မွေ့လျော် တတ်၏။ ဣတိတသ္မာပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ဘူရိ၊
 မည်၏။

မူလဒီကာ။ ။ပါသာဏသက္ခရာဝါလိကာဒိရဟိတာ ဘူမိ သဏ္ဌာတိ သဏ္ဌဌေန
 နာတိ ဝုတ္တံ။ ။ဣဒိ-ဆဋ္ဌ။
 အနု။ ။သဏ္ဌဌေနာတိ သုခုမဌေန။ ။ဝေဝ-ဆဋ္ဌ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသပါရကထာ

၁၇၇

မရသာရုတ္တဒီပနီ။ ။နန ပထဝီ နာမ သဏ္ဌာဝိ ဟောတိ အသဏ္ဌာဝိတိ ကတွာ
အာဟ ပါသာဏာတိ အာဒိ၊ ပါသာဏ၊ သက္ခရဝါလိကာဒိရဟိတာ ဘူမိ
သဏ္ဌာ၊ န သဗ္ဗာ ဘူမိတိ အတ္ထော။ ။၀၈၁-သု။

၀ဇ္ဇိ။ ။ယထာပါသာဏ၊ သက္ခရ၊ ဝါလိကာဒိရဟိတာ ဘူမိသဏ္ဌာတိ ဝုစ္စတိ၊
ဧဝံ ပညာပိ ကိလေသပါသာဏာဒိရဟိတာ သဏ္ဌာတိ ဝုစ္စတိ။

အသနိ၊ မိဃးကြီးသည်။ သိလုစ္စယေ၊ ကျောက်တောင်တို့ကို။ မေဓတိ ဝိယ၊
ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ မေဓတိဟိံ သတိ၊ ညှဉ်းဆဲ
ဖျက်ဆီးတပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေဓာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ခိပ္ပံ၊
လျင်စွာ။ ဂဟဏ ဓာရဏဇဉ်း၊ မှတ်နိုင်၊ ဆောင်နိုင်သော အနက်ကြောင့်။
မေဓာ၊ မည်၏။ ယာ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊
ထိုမိမိဖြစ်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အတ္တ ဟိတ ပဋိပတ္တိယံ၊ မိမိစီးပွားကို ဆောင်တတ်
သော အကျင့်၌။ ပရိဏာမေတိ၊ ညွတ်စေတတ်၏။ “မရိနေတိတိပိ အတ္ထိ”။
ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိဏာယိကာ၊ မည်၏။ စ၊ တနည်းကား။ သမ္ပယုတ္တ
ဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ ယာထာဝ လက္ခဏ ပဋိဝေဓေ၊ မဘောက်မပြန်
မှန်သော သဘောလက္ခဏာကို ထိုးတွင်း၍ သိခြင်း၌။ ပရိဏာမေတိ၊ ညွတ်
စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိဏာယိကာ၊ မည်၏။ အနိစ္စာဒိ
ဝသေန၊ အနိစ္စ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဝိပဿတိ၊ အထူးထူး
အပြားပြားရှုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိပဿနာ၊ မည်၏။ သမ္မာ၊
အသင့်အားဖြင့်။ ဝါ၊ မဘောက်မပြန်။ ပကာရေဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်။ အနိစ္စာ
ဒီနိ၊ အနိစ္စစသည်တို့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပ
ဇညံ၊ မည်၏။ ဥပ္ပသ ပဋိပဇ္ဇ၊ ခရီးမဟုတ်သည်၌ သွားကုန်သော။ သိန္ဓဝေ၊
သိန္ဓောမြင်းတို့ကို။ ဝီထိ အာရောပနတ္ထံ၊ ခရီး လမ်းမှန်သို့ တင်ခြင်းငှာ။
ပတောဒေါ၊ လှံကန်သည်။ ဝိဇ္ဈတိဝိယ၊ ထိုးခတ်၏သို့။ ဥပ္ပထေ၊ နိဗ္ဗာန် ခရီး
လမ်းမဟုတ်သော ကာမအာရုံ စသည်သို့။ ဓာဝနကံ၊ ပြေးသွားတတ်သော။
ကုဋ္ဌ စိတ္တံ၊ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသော စိတ်ကို။ ဝီထိ အာရောပနတ္ထံ၊
ဝိပဿနာ တည်းဟူသော ခရီးလမ်းမှန်သို့ တင်ခြင်းငှာ။ ဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးခတ်
တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပတောဒေါဝိယ၊ လှံကန်နှင့် တူသည်
တည်း။ ပတောဒေါ၊ လှံကန်နှင့်တူသော ပညာ။ တနည်း။ ဥပ္ပထေ၊ ကာမ

သုခလ္လိကာနုယောဂ၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဟူသော နိဗ္ဗာန် ခရီးလမ်း
မှန် မဟုတ်သော အယုတ်တရား နှစ်ပါး၌။ ဓာဝနကံ၊ သော။ ကုဋ္ဌ ဝိတ္တံ၊ ကို။
ဝီထိ အာရောပနတ္ထံ၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါတည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်ခရီးလမ်းမှန်သို့
တင်ခြင်းငှာ။ (ပေး) ဓဿန လက္ခဏေ၊ မြင်ခြင်း လက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယံ၊ ကို။
သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ ပညာဝံ၊ သည်သာလျှင်။ ဣန္ဒြိယံ၊ မည်၏။ ပညိန္ဒြိယံ၊ မည်၏။
အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့်။ န ကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ် ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ ပညာမလံ၊ မည်၏။ ကိလေသဇ္ဈေန ငွေ့န၊ ကိလေသာကို ဖြတ်
တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ပညာဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ သတ္ထံ၊ လက်နက်နှင့်
တူသည်။ ပညာသတ္ထံ၊ ပညာသည်ပင် လက်နက်နှင့် တူသည်။ ပစ္စုဂ္ဂတငွေ့န၊
အထက်သို့ စွင့်စွင့် မြင့်တက်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ပညာဝ၊ သည်ပင်။
ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်နှင့် တူသည်။ ပညာပါသာဒေါ၊ ပညာသည်ပင်
ပြာသာဒ်နှင့် တူသည်။ ဝါ၊ ပြာသာဒ်ကဲ့သို့ မြင့်တက်တတ်သော ပညာ။

အာလောကနငွေ့န၊ အလင်းဟူသော အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။
ပညာဝ၊ ပညာသည်ပင်။ အာလောကော၊ မည်၏။ ပညာအာလောကော၊
ပညာသည်ပင် အလင်းမည်၏။ ဩဘာသနငွေ့န၊ အရောင်ဟူသော အနက်
အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ပညာဝ၊ ပညာသည်ပင်။ ဩဘာသော၊ မည်၏။
ပညာဩဘာသော၊ ပညာသည်ပင် အရောင်မည်၏။ ပဇ္ဇောတနငွေ့န၊ ထွန်း
တောက်ခြင်း အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ပညာဝ၊ သည်ပင်။ ပဇ္ဇော
တော၊ မည်၏။ ပညာပဇ္ဇောတော၊ ပညာသည်ပင် ထွန်းတောက်ပသော
တရားမည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ၊ ကေ ပလ္လင်္ကေန၊ တံရုတည်းသော ထက်ဝယ်
ပလ္လင်ဖြင့်။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ ပညဝတော၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။
ဒေသ သမာဿိ လောက ဓာတု၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်သည်။
ကောလောကာ၊ တပြိုင်နက်သော အလင်းရှိသည်။ ကော ဘာသာ၊ တပြိုင်
နက်သော အရောင်ရှိသည်။ ကေ ပဇ္ဇောတာ၊ တပြိုင်နက်သော ထွန်းတောက်
ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဧတံဝစနံ၊ ပညာ
အာလောကော၊ ပညာ ဩဘာတော၊ ပညာ ပဇ္ဇောတော ဟူသော ဤ

စကားကို။ ဣမေဤအဘိဓမ္မာ၌။ (ထည့်)။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ဆက်။
တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေသု၊ ပဒေသု၊ ဤပညာ အာလောကော-
စသော ပုဒ်တို့တွင်။ ဧက ပဒေနာပိ၊ တခုတည်းသောပုဒ်ဖြင့်လည်း။ ဧတသ္မိံ
အတ္ထေ၊ ဤလိုအပ်သောအနက်သည်။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးပြီးလျက်။

ယောဇနာ။ ။ သိဒ္ဓေတိ ပဒံ ကတာတိ ပဒေ လက္ခဏကြိယာ။ ။ ၁၅၃-သု။

ပန၊ ထိုသို့ပင် ပြီးသော်လည်း။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။
အာလောကာ၊ အလင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့
ဟူသည်။ ကတမေ၊ အတယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား။ စန္ဒာ လောကော၊
လ၊ ဟူသော အလင်း၎င်း။ သူရိယာလောကော၊ နေ၊ ဟူသော အလင်း၎င်း။
အဂျာ-လောကော၊ မီး၊ ဟူသော အလင်း၎င်း။ ပညာ၊ လောကော၊ ပညာ၊
ဟူသော အလင်း၎င်း။ ဣတိ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အာလောကာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စဟန္တိ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အာလောကာနံ၊ တို့တွင်။ ယဒိဒံ-
ယော အယံ ပညာ လောကော၊ ဤပညာဟူသော အလင်းသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ဧတံ-ဧသော ပညာ လောကော၊ သည်။ အဂ္ဂံ-အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။
တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဩဘာသာ၊ အရောင်တို့သည်။ ဣမေ
စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ပ။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ပဇ္ဇောတာ၊ တွန်း
တောက်ပသော တရားတို့သည်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အဇ္ဈာသယ ဝေသေန၊ အလို၏အစွမ်း
ဖြင့်။ ယာနိ ဟောနိ သုတ္တာနိ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော ဤသုတ်တို့ကို။
စတုက္ကင်္ဂတ္ထုဒ္ဓနိကာယေ၊ စတုက္ကအင်္ဂတ္ထုရ နိကာယ်၌။ တဂတော၊ သည် (ထည့်)။
ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။” ။

စောဓနာနုသန္ဓေ။ ။ အင်္ဂတ္ထရ နိကာယ် သုတ္တန်အရာ၌ ဟောလေရာ အသို့မူ၍
ဤသို့ ဆောင်၍ ဟောတော်မူတုံသနည်း စုဒ္ဓိရှိရကား တ ဒနုရူပ ဝေသေန။ ပ။
ကတာ-မိန့်သော်။

‘တဒနုရူပ ဝေသေန၊ ထိုသုတ်တို့အား လျော်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဣဓာပိ၊
ဤအဘိဓမ္မာ၌လည်း။ ဒေသနာ၊ ကျိုး။ ကတာ၊ ၎င်း။

အနုသန္ဓေ။ ။အနက်တပါး သဒ္ဓါအများဆိုခဲ့။ ပုနရုတ္တိ၊ မဖြစ်တုံလော စုဒ္ဓါရိ
ရကား အတ္ထော ဟိ-စသည်ကို မိန့်သော်။

ဟိ-သဠံ၊ ဤ။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော။
ကောကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာ တို့ဖြင့်။ ဝိဘဇ္ဇ မာနေ၊ ဝေဘန်အပ်သည်
ပို့သော်။ သု ဝိဘတ္ထော၊ ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ကျင်းဇာတ်။ ။အဘယ် အကျိုးရှိ၍ သုဝိဘတ္တ ဖြစ်တုံသနည်း စုဒ္ဓါရိရကား အည
လော-စသည်ကို တက်သော်။

အညထာစ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်လည်း။ အညေ သတ္တ၊
ကပါးသော သတ္တဝါတို့သည်။ ဗုဇ္ဈန္တိ၊ သိကုန်၏။ အညထာ စ၊ တပါးသော
အပြားအားဖြင့်လည်း။ အညေ သတ္တ၊ တို့သည်။ ဗုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့သော အကျိုးသည်။ ဘဝတိ၊ ဤ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ရတိ ကရုဏဋ္ဌေန၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ပြုတတ်သော
အနက်ကြောင့်၎င်း။ ရတိ ဒါယကဋ္ဌေန၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ပေးတတ်သော
အနက်ကြောင့်၎င်း။ ရတိ ဇနကဋ္ဌေန၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော
အနက်ကြောင့်၎င်း။ စိတ္တိကတဋ္ဌေန၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အနက်
ကြောင့်၎င်း။ ဒုလ္လဘ ပါတု ဘာဝဋ္ဌေန၊ ရခဲသော ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်းရှိသော
အနက်ကြောင့်၎င်း။ အတုလဋ္ဌေန၊ အတုမဲ့သော အနက် ကြောင့်၎င်း။
အနေမသတ္တပရိဘောဂဋ္ဌေန စ၊ မယုတ်မာသောသတ္တဝါတို့သည်သုံးဆောင်
အပ်သော အနက်ကြောင့်၎င်း။ ပညာဝ၊ ပညာသည်ပင်။ ရတနံ၊ ရတနာ
ပည်၏။ ပညာ ရတနံ၊ ပညာသည်ပင် ရတနာမည်၏။ တေန ဓမ္မေန၊ ထို့
တရားဖြင့်။ သတ္တ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အဓမ္မဏေ၊ အဓရုံ၌။ န မုယန္တိ၊
ပပတ္တဝေတတ်ကုန်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဓမ္မော၊ သည်။ အမော
ဟော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ယော ဓမ္မော၊ သည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ အာရမ္မဏေ၊
၌။ န မုယတိ၊ မတွေ့ဝေတတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဓမ္မော၊ သည်။
အမောဟော၊ မည်၏။ ဓမ္မဝိစယပဒံ၊ ဓမ္မဝိစယ ဟူသော ပုဒ်သည်။ ဝုတ္တတ္ထ
ပေ၊ ဘွဲ့ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်ကည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်။ ဝေ၊ ဤဓမ္မဝိစယ ဟူသောပုဒ်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ

အပ်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာတည်း။ အမောဟဿ၊ ဤ။ မောဟပဋိ
 ပက္ခ ဘာဝ ဒီပနတ္ထံ၊ မောဟ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ ပုန၊
 တဖန်။ ဧတံ၊ ဤဓမ္မဝိစယဟူသောပုဒ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ တေနေဝါထိုသို့ တဖန်
 ဟောအပ်သော ဓမ္မဝိစယပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဧတံ အတ္ထဇာတံ၊ ဤအနက်
 သဘောကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ “ယွာယံ-ယောအယံ အမောဟော၊ အကြင်
 အမောဟကို။ ဝုတ္တော၊ ဤ။ သော အမောဟော၊ သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။
 မောဟတော၊ မောဟမှ။ အညော၊ တပါးသော။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ န၊
 မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ မောဟဿ၊ မောဟ၏။ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်
 ဘက်ဖြစ်သော။ ဓမ္မဝိစယ သင်္ခါတော၊ ဓမ္မဝိစယဟု ဆိုအပ်သော။ အ မော
 ဟော နာမ၊ အ မောဟမည်သည်ကို။ ဣ၊ ဤ။ ပညိန္ဒြိယနိဒ္ဒေသဌံ၊ အဓိပ္ပေ
 တော၊ လိုအပ်၏”။ ဣတိ ဧတံ အတ္ထဇာတံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ဤ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊
 ကား။ ယာထာဝ နိယျာနိက ကုသသဒိဋ္ဌိ၊ မဘောက် မပြန်သော ဒိဋ္ဌိ၊ ထွက်
 မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ တည်း။

၁၉။ ဇီဝိတိန္ဒြိယ နိဒ္ဒေသော ဌံ။ ယော ဧတသံ အ ရူပီနံ ဓမ္မာနံ အာယု
 တိ၊ ကား။ သမ္ပယုတ္တကာနံ၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတသံ အ ရူပဓမ္မာနံ၊
 ထို နာမ်တရားတို့၏။ အာယံပနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ကြောင်း၊ တည်ကြောင်း ၏
 အဖြစ်တည်းဟူသော အနက်ကြောင့်။ ယော အာယု၊ အကြင် အသက်သည်။
 အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တသ္မိံ အာယုမှ၊ ထိုအသက်သည်။ သတိ၊ သော်။
 အ ရူပဓမ္မာနာမ်တရားတို့သည်။ ကေကမ္မ နိဗ္ဗတ္တ မနုဿာဒိ သန္တတိ အဝိဇ္ဇေဒ
 ဝသေန၊ တခုသော ကံသည် ဖြစ်စေအပ်သော မနုဿ အစရှိသော သတ္တဝါ၏
 အစဉ်၏မပြတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ (ထည့်)။ အယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်
 ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာယုတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ဤ။ ဣဒံ၊ ဤ အာယု
 ဟူသော ပုဒ်သည်။ အဿ၊ ထိုဇီဝိတိန္ဒြိယ၏။ သဘာဝ ပဒံ၊ တည်း။ ပန၊ ထိုမှ
 တပါး။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ ထို သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော နာမ်တရားတို့သည်။ အာယုသ္မိံ၊
 အသက်သည်။ သတိယေဝ၊ ရှိသော်သာလျှင်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်တတ်ကုန်၏။
 ယပေန္တိ ယာပေန္တိ၊ မျှတတ်ကုန်၏။ ဣရိယန္တိ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ အတ္တာနံ၊
 အတ္တဘောကို။ (ထည့်)။ ပါလယန္တိ၊ စောင့်တတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။

ဌိတိတိအာဒိနိ၊ ဌိတိ အစရှိသော ပုဒ်တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤဌိတိ စသော ပုဒ်တို့၌။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟောယ ဓမ္မ ဇာတိယာ၊ ဤသဘောတရားဖြင့်။ သဟ ဇာတဓမ္မာ၊ သဟဇာတ် တရားတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဌိတိ၊ မည်၏။ ယပေန္တိ၊ မျှတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့မျှကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယပနာ၊ မည်၏။ တထာ၊ ထို အတူ။ ယာပနာ၊ မည်၏။ ပန၊ ထိုသို့ အနက် တူသော်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ယပနာ၊ ယာပနာ ဟူသော နှစ်ပုဒ်ဖြင့်။ ဗုဇ္ဈန္တာနံ၊ သိကုန်သော သူတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပုရိပေဒေ၊ ယပနာ ဟူသော ရှေ့ပုဒ်၌။ ရဿတ္ထံ၊ ရဿအဖြစ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဇောယ ဓမ္မဇာတိယာ၊ ဖြင့်။ သဟဇာတ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣရိယန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣရိယနာ၊ မည်၏။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္တနာ၊ မည်၏။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ပါလယန္တိ၊ စောင့်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါလနာ၊ မည်၏။ ဧတေန ဓမ္မဇာတေန၊ ဖြင့်။ သဟဇာတ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဇီဝန္တိ၊ ရှည်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇီဝိတံ၊ မည်၏။ အနုပါလန လက္ခဏော၊ သဟဇာတ် တရားတို့ကို အစဉ် စောင့်ခြင်း လက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒတ္ထံ၊ မိမိ၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မော၊ တို့ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇိဝိတိန္ဒြိယံ၊ မည်၏။

၃၀။ ဟိရိဗလ နိဋ္ဌေသေ၊ ၌။ ယံ တသ္မိံ သမယေတိ၊ ကား။ ယေန ဓမ္မေန၊ အကြင် တရားကြောင့်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုပဌမ မဟာ ကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်သောအခါ၌။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ «ယေန ဓမ္မေန တသ္မိံ သမယေ ဟူသည့် အလိုကား ကာရဏတ္ထံ ပဌမာဟူလိုသည်။

မူလဋီကာ။ «ယံ ဟိရိယတိတိ ဟိရိယတိ သဒ္ဓေန ဝုတ္တောဘာဝေါ ယံသဒ္ဓေန ဝုစ္စတိတိ။ ယန္တိ ဘာဝ နပုံသကံ ဝါ ဧတံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ «၉၆-ဆဋ္ဌ။

မူလဋီကာ အနက်။ «ယံ ဟိရိယတိတိ၊ ပါ၌။ ဟိရိယတိ သဒ္ဓေန၊ ဟိရိယတိ ဟူသော ကြိယာ သဒ္ဓါဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော။ တာဝေါ၊ စက်ဆုပ်ခြင်း ကြိယာကို။ ယံ သဒ္ဓေန၊ ယံ သဒ္ဓါဖြင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယန္တိ ဧတံ၊ ယံဟူသောဤပုဒ်ကို။ ဘာဝန ပုံသကံ ဝါ၊ ဘာဝနပုံ ဟူ၍သော်လည်း။ ဝါ၊

၁-စိတ္တပ္ပဒါနကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

၁၈၃

ကြိယာဝိသေသန ဟူ၍သော်လည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဤမူလဒွိကာ အလိုသော်-ယံ
ဟိရိယတိ၊ အကြင်စက်ဆုပ်၏ဟု ကြိယာ၌ ယှဉ်၍ တာဝ နပုံသကမ္ပတိ။

၀၇။ ကား၊ လိင်္ဂံ ဝိပလ္လာသံ၊ လိင်္ဂံပြန်ခြင်းသို့။ ကတော၊ ရှိ။ ယောဓမ္မော၊ အကြင်
တရားသည်။ တသ္မိံ သမယော၊ ၌။ ဣတိပိ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို
လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။ ဟိရိယံတဗ္ဗေနာတိတ္ထော၊ ဟူသောပုဒ်၌။ ဥပယော
ဂတ္ထော၊ ဒုတိယာ အနက်၌။ ကရုဏာစနံ၊ တတိယာ ဝိဘတ်တည်း။ ဟိရိယံတဗ္ဗ
ယုတ္တကံ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်သော။ ကာယ ဒုစ္စရိတာဒိ ဓမ္မံ၊
ကာယဒုစ္စရိက်စသောအကုသိုလ်တရားကို။ ဟိရိယတိ ဇီဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်
၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

မူလဒွိကာ။ ။ဟိရိယံတဗ္ဗေနာတိ စ ဟေတု အတ္ထော ကရုဏ ဝစနံ ယုဇ္ဇတိ။

ဒွိကာအနက်။ ။စ၊ တနည်းကား။ ဟိရိယံတဗ္ဗေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဟူသောပုဒ်၌။
ဟေတု အတ္ထော၊ ဟိတ်အနက်၌။ ကရုဏဝစနံ၊ တတိယာ ဝိဘတ်သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊
သင့်၏။

ဤဒွိကာအလို။ ။ဟိရိယံတဗ္ဗေန၊ စက်ဆုပ်ခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်သော ကာယ
ဒုစ္စရိက်စသော အကုသိုလ်တရားကြောင့်ဟု ဟိတ်အနက်ပေး။

ပါပကနန္တိ၊ ကား။ လာမကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံ
ဓမ္မာနန္တိ၊ ကား။ အကောသလ္လ သမ္ဘူတာနံ၊ ပညာကြောင့်ဖြစ်သည် မဟုတ်
ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သို့။ ၀၇၊ တို့ကို။ သမာပတ္တိယာတိ ဣဒမ္ပိ
ပဒံ၊ သမာပတ္တိယာ ဟူသော ဤပုဒ်သည်လည်း။ ဥပယောဂတ္ထော၌။ ကရုဏ
ဝစနံ၊ တတိယာ ဝိဘတ်ရှိသော ပုဒ်တည်း။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုအကုသိုလ်
တရားတို့သို့။ ၀၇၊ တို့ကို။ ၀၇၊ တို့နှင့်။ သမာပတ္တိံ၊ ရောက်ခြင်းကို။ ပဋိလာတံ၊
ရခြင်းကို။ သမဂီဘာဝံ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို။ ဟိရိယတိ ဇီဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်
တတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

၃၁။ ဩတ္တပ္ပဗလ နိဒ္ဒေသော၌။ ဩတ္တပ္ပိတဗ္ဗေနာတိ၊ ကား။ ဟေတုတ္ထော၊
ဟိတ်အနက်၌။ ကရုဏ ဝစနံ၊ တတိယာဝိဘတ်တည်း။ ဩတ္တပ္ပိတဗ္ဗ ယုတ္တ
ကေန၊ ကြောက်ထိတ်လန့်ခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်သော။ ဩတ္တပ္ပဿ၊ ဩတ္တပ္ပ
၏။ ဟေတုဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနာ၊ ကာယ
ဒုစ္စရိက် အစရှိသော အကုသိုလ် တရားကြောင့်။ ဩတ္တပ္ပတိ ဘာယတိ ၊

၁၀၄

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကြောက်ထိတ်လန့်တတ်၏။ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။
ဩတ္တပ္ပဿ၊ ၏။ ဟေတု ဘူတာယ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သမာပတ္တိ
ယာ စ၊ ရောက်ခြင်းကြောင့်လည်း။ ဩတ္တပ္ပတိ ဘာယတိ၊ ကြောက်ထိတ်လန့်
တတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ကစွည်းဆရာတော်၏ အလိုသော် ဘယယောဝ အပါဒါနိဟူလိုသည်။

၃၂။ အလောဘ နိဇ္ဈေသေ၊ ဌ။ အလုပ္ပနက ဝသေန၊ မတပ်ခြင်း၏
ကစွမ်းဖြင့်။ အလောဘော၊ မည်၏။

ပူလသ္မိကာ ဘဝိပ္ပိယံ နှင့် ကျမ်းတင်။ ။ အလုပ္ပနက၊ ဝသေနာတိ ဧဝံ အလုပ္ပန
မေဝ အလုပ္ပနကန္တိ ဘာဝ နိဇ္ဈေသော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။ ၉၇-ဆဋ္ဌ။

ကပစ္စည်းသောတ္ထ-ဟူလိုသည်။ ဖုသနက ဝသေန ဖသော-စသည်တို့၌လည်း
ရှုနည်းကို ရသင့်၏။ “ဘာဝသာဓိဋ္ဌ တပါး ကတ္တုသာဓိကိုပြလိုကား နလုပ္ပ
တိကိပိ အလောဘော-မိန့်သော်။

ပိ- ဝါအမရော နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ ယောဓဝမ္မာ၊
သည်။ န လုပ္ပတိ၊ မတပ်တတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဓမ္မော၊ သည်။
အလောဘော၊ မည်၏။ ။ (ဝါ သဒ္ဓတ္ထော ဟေတ္ထပိသဒ္ဓေါ)။ ။ ဣဒံ၊ ဤ
အလောဘောဟူသောပုဒ်သည်။ အဿ၊ ထိုအလောဘ၏။ သဘာဝပဒံ၊ တည်း။
အလုပ္ပနာတိ၊ ကား။ အလုပ္ပနာကာရော၊ မတပ်ခြင်းဟူသော စိတ်၏ အမှု
အရာ၊ ကြိယာတည်း။ လောဘ သမင်္ဂိ ပုဂ္ဂလော၊ လောဘနှင့် ပြည့်စုံသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လုပ္ပိတောနာမ၊ မည်၏။ လုပ္ပိကော၊ တပ်မက်တတ်သည်။ န၊
မဟုတ်။ အလုပ္ပိတော၊ တပ်တတ်သည်မဟုတ်။ အလုပ္ပိတဿ၊ မတပ်တတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ အလုပ္ပိတတ္ထံ၊ မတပ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်။
သာရာဂ ပဋိပက္ခတော၊ သည်းစွာ တပ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ “သာရာဂ ပဋိပက္ခတောတိပိ အတ္ထိ” သာရာဂေါ၊ သည်းစွာ
တပ်ခြင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အသာရာဂေါ၊ မည်၏။
အသာရဇ္ဇနာတိ၊ ကား။ အသာရဇ္ဇနာကာရော၊ သည်းစွာ မတပ်ခြင်းဟူသော
စိတ်၏ အမှုအရာ ကြိယာတည်း။ အသာရဇ္ဇိတဿ၊ သည်းစွာ မတပ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ အသာရဇ္ဇိတတ္ထံ၊ သည်းစွာ မတပ်သော

၉

ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်။ န အဘိဇ္ဈာယတံ၊ သူ၏ စည်းစိမ်သို့ ရှေးရှုမကြံတတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဘိဇ္ဈာမည်၏။ ဝါ၊ အနဘိဇ္ဈာယတံ၊ မမက်မောတတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဘိဇ္ဈာ၊ မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ ဤကား-“အဘိပုဗ္ဗော ဝါ ဈေသဇ္ဈေါ လုပ္ပနေ နိရုဇ္ဈောဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဥပ သဂ္ဂဝေနေ အတ္ထဝိသေသဝါစိနော ဝေ ဟိ ဓာတုသဒ္ဓါ” ဟူသော ပါဠိဗျူဟာနှင့် အညီတည်း။

အလောဘော ကုသလ မူလန္တိ၊ ကား။ အလောဘ သင်္ခါတံ၊ အလောဘဟု ဆိုအပ်သော။ ကုသလ မူလံ၊ ကုသိုလ်တို့၏မူလ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ။ အလောဘော၊ သည်။ ကုသလာနံ မ္ဗောနံ၊ တို့၏။ ပစ္စယဌေန၊ ဟေတုပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သော အနက်ကြောင့်။ မူလံ၊ မူလမည်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလ မူလံ၊ မည်၏။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ကုသလဉ္စ၊ ကုသိုလ် မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္စယဌေန၊ ဟေတုပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုသ်သော အနက်ကြောင့်။ မူလဉ္စ၊ မူလမည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ ဣတိပ တသ္မာ၊ ဆိုကြောင့်လည်း။ ကုသလ မူလံ၊ မည်၏။

၃၃။ အဒေါသ နိဒ္ဒေသေ၊ ဌ။ အ ဒုဿနက ဝသေန၊ မပြစ်မှားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဒေါသော၊ မည်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ ဘာဝသာဓိမှတစ်ပါး ကတ္ထုသာဓိကို ပြလိုရကား န ဒုဿတိတိပိ အဒေါသော-မိန့်သော်။

ပိ-ဝါ အပရော နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တတေ၊ အံ။ ယောဓမ္မော၊ သည်။ န ဒုဿတိ၊ မပြစ်မှားတတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဒေါသော၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ ဤအဒေါသော ဟူသောပုဒ်သည်။ အဿ၊ ထိုအဒေါသ၏။ သဘာဝ ပဒံ၊ တည်း။ အဒုဿနာတိ၊ ကား။ အဒုဿနာကာရော၊ မပြစ်မှားခြင်း ဟူသော စိတ်၏ အမှုအရာ ကြိယာတည်း။ အဒုဿိတဿ၊ မပြစ်မှားတတ် သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ အဒုဿိတတ္ထံ၊ မပြစ်မှားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်။ ဗျာပါဒ ပဋိပက္ခတော၊ ကာယိက၊ စေတသိက သုခ စသည်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ဒေါသ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗျာပါဒေါ၊ ကာယိက၊ စေတသိက သုခ စသည်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဗျာပါဒေါ၊ မည်၏။ ကောဓ ဒုက္ခပဋိပက္ခ

ဘာဝတော၊ ကောဓကြောင့် ဖြစ်သော ဒုက္ခ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဗျာပဇ္ဈော၊ ကောဓဟု ဆိုအပ်သော ဗျာပါဒကြောင့် ဖြစ်သော
ဒုက္ခသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဗျာပဇ္ဈော၊ မည်၏။
“အဗျာပဇ္ဈောတိပိ အတ္ထိ” ။

မူလဒီကာ။ ။ အကျယ်မူကား အဗျာပဇ္ဈအတွင်း၌ ဆိုပြီ။ အဗျာပဇ္ဈောဟိ ဗျာပါ
ဒေန ဒုက္ခေန ဒေါမနဿသင်္ခါတေန ဒေါသေန ဝိယ န ဗျာပါဒေ တဗ္ဗောဂိဝိ
အဇ္ဈော ယုဇ္ဈတိ။ ။ ၉၇-ဆဋ္ဌ။

ဆနက်။ ။ အဗျာပဇ္ဈောဟိ၊ အဗျာပဇ္ဈော ဟူသော မှတ်၏။ ဗျာပါဒေန၊ ဗျာပါဒ
တည်းဟူသော။ ဒေါမနဿသင်္ခါတေန၊ ဒေါမနဿဟု ဆိုအပ်သော။ ဒုက္ခေန၊
ဒုက္ခသည်။ ဒေါသေန ဝိယ၊ ဒေါသကဲ့သို့။ န ဗျာပါဒေတဗ္ဗော၊ မဖျက်ဆီးအပ်။
ဣတိပိအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်သည်လည်း။ ယုဇ္ဈတိ၊ သင့်၏။

ဤမူလဒီကာအလို၊ ဗျာပဇ္ဈော၊ ဒေါမနဿသည် ဖျက်ဆီးအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။
ဤသို့ ကမ္မသင်္ခပေးလိုသည်။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။ န ဗျာပါဒေတဗ္ဗောဟိ အဗျာပဇ္ဈသဒ္ဓဿ ကမ္မတ္ထတံ အာဟ။ ။
၁၀၄-ဆဋ္ဌ။

အဒေါသ သင်္ခါတံ၊ အဒေါသဟု ဆိုအပ်သော။ ကုသလ မူလံ၊ ကုသိုလ်တို့၏
မူလသည်။ အဒေါသော ကုသလ မူလံ၊ မည်၏။ တံပဒံ၊ ထိုအ ဒေါသော
ကုသလ မူလံ-ဟူသော ပုဒ်သည်။ ဝုတ္တတ္ထ မေဝ၊ ဟွင့်ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်
ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

၄၀-၄၁။ ကာယပဿဒ္ဓိ နိဒ္ဒေသာ ဒီသု၊ စသည်တို့၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
ကာယောတိ ဇ္ဈော၊ ကာယော ဟူသောပုဒ်၌။ တယော၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊
နာမက္ခန္ဓာတို့ကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒ
နာက္ခန္ဓသ္မာတိ အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ကျမ်းတက်။ ။ ရူပကာယကို စင်စေလိုရကား တယော ခန္ဓာ အဓိပ္ပေတာ-မိန့်
သည်။

တောယ ဓမ္မ ဇာတိယာ၊ ဖြင့်။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာ စသောသုံးပါး
သော တဆူးတို့သည်။ ပဿမ္ဘန္တိ၊ ကိလေသာ ဟူသောပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းကုန်၏။
ဝိဝာဒရတာ၊ ကိလေသာဟူသော ပူပန်ခြင်း ကင်းကုန်သည်။ သမသာ
လက္ခဏာ၊ သက်သာရာသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊

ကြောင့်။ ပဿဒ္ဓိ၊ မည်၏။ ဒုတိယ ပဒံ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိ ဟူသော ဒုတိယပုဒ်ကို။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ ပဋိ၊ ဟူသော ဥပသာရ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝစိုတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ ပဿမ္ဘနာတိ၊ ကား။ ပဿမ္ဘနာကာရော၊ ကိလေသာ ဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ စိတ်၏ ငြိမ်းခြင်း အမှု၊ အရာ၊ ကြိယာတည်း။ ဒုတိယ ပဒံ၊ ပဋိပုဿမ္ဘနာ၊ ဟူသော ဒုတိယပုဒ်ကို။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝစိုတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ ပဿဒ္ဓိ သမဂ္ဂိတာယ၊ ပဿဒ္ဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိပုဿမ္ဘိတဿ၊ ကိလေသာ ဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းသော။ ခန္ဓတ္တယဿ၊ ၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ ပဋိပုဿမ္ဘိတတ္ထံ၊ အဖြစ်။ သဗ္ဗပဒေဟိ ပိ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ကိလေသဒရထ ပဋိပဿဒ္ဓိဝေ၊ ကိလေသာ ဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းခြင်းကို သာလျှင်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဒုတိယ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ ဒရထပဋိပဿဒ္ဓိ ဝေ၊ ကိလေသာ ဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းခြင်းကို သာလျှင်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၄၂-၄၃။ လဟုတာတိ၊ ကား။ လဟုတာကာရော၊ စိတ်၏ပေါ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အမှု၊ အရာ၊ ကြိယာတည်း။ လဟု ပရိဏာမတာတိ၊ ကား။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိသော သုံးပါးသော ခန္ဓာဟူသော တရားတို့၏။ လဟုပရိဏာမော၊ လျင်သော အပြန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ လဟု ပရိဏာမော၊ မည်ကုန်၏။ တေသံ လဟု ပရိဏာမာနံ၊ ထိုလျင်သော အပြန်ရှိသော ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စသော သုံးပါးသော ခန္ဓာဟူသောတရားတို့၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ လဟု ပရိဏာမတာ၊ အဖြစ်။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ (လိုက်)။ ထိနမိဒ္ဓါဒိ ပဋိပက္ခ ဘာဝေန၊ ထိနမိဒ္ဓ စသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကုသလဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရား၌လည်းကောင်း။ အနိစ္စာဒိ မနသိကာရေ စ၊ အနိစ္စ အစရှိသည်ကို နှလုံးသွင်းခြင်း၌လည်းကောင်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဤ သုံးပုဒ်ကား ထည့်သည်။ ကုသလဓမ္မဖြင့် ကုသိုလ်နှင့် သမ္ပယုတ် ဖြစ်သော လဟုတာ၊ အနိစ္စာဒိမနသိကာရေဖြင့် ကုသိုလ် အဗျာကတနှင့် သမ္ပယုတ် ဖြစ်သော လဟုတာကိုယူ။

သီဃံ သီဃံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ ပရိဝတ္တန သမတ္တတာ၊ ပြန်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်။ လဟု ပရိဏာမတာ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မူလဋီကာဓိပ္ပာယ်။ ။ အဝိဇ္ဇာနီဝရဏာနဉ္စိ တဏှာသံယောဇနာနံ သတ္တာနံ အကုသလပ္ပဝတ္တိ ပကတိဘူတာတိ နတတ္ထလဟုပရိဏာမကာယ အတ္ထော။ တေသဉ္စ ဘာဝေါ ဂရုတာယေဝါတိ တဗ္ဗိဓရသဘာဝါနံ လဟုတာ ခဋ္ဌဗ္ဗာ။ သာဟိ ပဝတ္တမာနာ သီဃံ ဘဝင်္ဂဝုဋ္ဌာနဿ ပစ္စယော ဟောတိ။ ။ ၉၇-ဆိဋ္ဌ

ဋီကာအနက်။ ။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ငါ၊ ဟိ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ အဝိဇ္ဇာနီဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာဟုဆိုအပ်သော နီဝရဏ ရှိကုန်သော။ တဏှာ သံယောဇနာနံ၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော သံယောဇနာရှိကုန်သော။ တနည်းကား။ အဝိဇ္ဇာ နီဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာသည် မြှေးယှက် အပ်ကုန်သော။ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာသည် ဖွဲ့ယှဉ်အပ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အကုသလပ္ပဝတ္တိ၊ အကုသိုလ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပကတိဘူတာ၊ သဘောဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မိ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအကုသိုလ် ဖြစ်ခြင်း၌။ လဟုပရိဏာမကာယ၊ လျင်သော အပြန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ တေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်သည်။ ဂရုတာယေဝ၊ လေးသည်၏ အဖြစ်မည်သည်သို့လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မိ၊ ကြောင့်။ တဗ္ဗိ ဓရ သဘာဝါနံ၊ ထိုအကုသိုလ် သဘောမှ ထူးသော သဘောရှိကုန်သော ကုသိုလ်၊ အဗျာကတ တရားတို့၏။ ဝါ၊ ထိုအကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်သော သဘောရှိကုန်သော ကုသိုလ်၊ အဗျာကတ တရားတို့၏။ လဟုတာ၊ ပေါ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ခဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သာ၊ ထို အကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော သဘောရှိကုန်သော ကုသိုလ်၊ အဗျာကတ တရားတို့၏ ပေါ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ ဘဝင်္ဂ ဝုဋ္ဌာနဿ၊ ဘဝင်္ဂမှ ထခြင်း၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုဋီကာ။ ။ ယဒိ အနဝဇ္ဇ ဓမ္မာနံ သီဃသီဃပရိဝတ္တနသမတ္တတာ လဟုတာ။ သာဝဇ္ဇဓမ္မာနံ ကထန္တိ အာဟ အဝိဇ္ဇာ နီဝရဏာနန္တိ အာဒိ။ တေသံ ဘာဝေါ ဂရုတာတိ ဧတေန သတိဝိ သဗ္ဗေသံ အရူပဓမ္မာနံ သမာနခဏတ္ထေ မောဟ သမ္ပယုတ္တာနံ သာတိသယော ဒန္ဓော ပဝတ္တိ အာကာရောတိ ဒသေတိ။ သော ပန တေသံ ဒန္ဓာကာရော သန္တာနေ ပါကဋော ဟောတိ။

အနုအနက်။ ။ အနဝဇ္ဇ ဓမ္မာနံ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော တရားတို့၏။ သီဃ သီဃ ပရိဝတ္တန သမတ္တတာ၊ လျင်စွာ လျင်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ လဟုတာ၊ ပေါ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။

သာဝဇ္ဇ ဓမ္မာနံ၊ အပြစ်ရှိကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့၏။ သိဃ သိဃ ပရိဝတ္တန သမတ္တတာ၊ သည်။ လဟုတာ၊ သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အခြင်း အရာဖြင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ အနုယောဂံ၊ ကို။ မနသိနိဓာယ၊ နှလုံး ထား၍။ “ဤကား ပါဌသေသတည်း”။ တနည်းကား။ သာဝဇ္ဇ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ သိဃ သိဃ ပရိဝတ္တန သမတ္တတာ၊ သည်။ ကထံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့ သော အမေးသည်။ သတိ၊ သော်။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနန္တိအာဒိ၊ ကို။ အောဟ၊ ၏။ တေသံ ဘာဝေ၊ ဂရုတာတိ ဧတေန၊ ပါဌဖြင့်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အရူပ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ သမာနဓဏတ္ထေ၊ တူသော ဓဏရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဉ္စတိပိ၊ သော်လည်း။ ‘မောဟ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ မောဟနှင့်ယှဉ်ကုန်သော တရား တို့၏။ သာတိသယော၊ အလွန်အကဲနှင့် တကွသော။ ဒန္ဓော၊ နှေးသော။ ပဝတ္တိ အာကာရော၊ ဖြစ်သော အခြင်း အရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တနည်းကား။ မောဟ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပဝတ္တိအာကာရော၊ ဖြစ်သော အခြင်းအရာသည်။ သာတိသယော၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွ။ ဒန္ဓော၊ နှေး၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့ သော အနက်ကို။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ဝန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ တေသံ၊ ထိုမောဟနှင့် ယှဉ်သော တရားတို့၏။ ယော ဒန္ဓာကာရော၊ ထိုနှေးသော အခြင်းအရာသည်။ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌။ ‘ဝါ၊ အစဉ်အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၌။ ပါကဇော၊ ထင်ရှား သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဓဏတ္ထယ တူလျှင် ငြားလည်း ကုသိုလ်၊ အဗျာကတအောက် အကုသိုလ်နဲ့၏၊ လေး၏။ အကုသိုလ်တို့တွင်လည်း မောဟသမ္ပယုတ်သည် အထူးသဖြင့် နဲ့၏၊ လေး၏။ လဟုတာ သမ္ပယုတ် ဖြစ်သော ကုသိုလ်၊ အဗျာကတတို့တွင် ပုထုဇဉ် တို့၏ စိတ်သည် သေက္ခတို့၏ စိတ်အောက်နဲ့၏။ သေက္ခတို့၏ စိတ်သည်လည်း အသေက္ခတို့အောက်နဲ့၏။ အသေက္ခတို့၏ စိတ်သည် ဘုရား သဗ္ဗညုအောက် နဲ့၏။ ဘုရားသဗ္ဗညု စိတ်တော်ကား သိခါဝတ္ထ ဖြစ်သော လျင်ခြင်းတည်း။ ထို့ကြောင့် ယမက ပြာဒိဟာရိယကို ဘုရားတို့သာ ပြနိုင်၍ အသာဓာရဏ ဖြစ် သတည်း။

အဒန္ဓနတာတိ ဧတံ၊ ဤပုဒ်သည်။ ဂရုဘာဝ ပဋိက္ခေပ ငစနံ၊ လေးသည်၏ အဖြစ်ကို ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ အဘာရိယတာ၊ မလေး သည်၏ အဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ အဝိတ္တနတာတိ၊ ကား။ မာနာဒိကိလေသ ဘာရဿ၊ မာန-စသော ကိလေသာဟူသော ဝန်၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတဒ္ဓတာ၊ သံချောင်းကိုမျှသော စပါးကြီးမြွေကဲ့သို့ မထောင်မာသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဌမေန၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ လဟုတာ ကာရော၊ ပေါ်သည်၏ အဖြစ် ဟူသော အမှု၊ အရာ ကြံယာကို။ ကထိတော၊ ၏။

ဒုတိယေန နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဧ၊။ လဟုတာကာရော၊ ကိ။
ကထိတော၊ ဧ၊။

၄၄-၄၅။ မုဒုတာတိ၊ ကား။ မုဒုတာဝေါ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်။ မဒ္ဒဝ
တာတိတ္ထေ၊ ဌိ။ သိနိဒ္ဓံ၊ သိမ်မွေ့သည်ကို။ မဒ္ဓံ၊ ပြေပြစ်သည်ကို။ မဒ္ဒဝံ၊ မဒ္ဒဝ
ဟူ၍။ ဝုစ္စဘိ၊ ဧ၊။ မဒ္ဒဝဿ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ပြေပြစ်သည်၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။
မဒ္ဒဝတာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ ပြေပြစ်သည်၏ အဖြစ်။ အကက္ခဋ္ဌတာတိ၊ ကား။
အကက္ခဋ္ဌ ဘာဝေါ၊ မကြမ်းသည်၏ အဖြစ်။ အကထိနတာတိ၊ ကား။ အက
ထိန ဘာဝေါ၊ မခက်ထန်မခိုင်မာသည်၏အဖြစ်။ ဣဓာပိ၊ ဤမုဒုတာ နိဗ္ဗေသ၌
လည်း။ ပုရိမ နယေန၊ ဖြင့်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ပစ္ဆိမ နယေန၊
ဖြင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဧ၊။ မုဒုတာကာရော၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ဟူသော အမှု၊
အရာ ကြိယာကို။ ကထိတော၊ ဧ၊။

မူလဋီကာအနုသန္ဓေ။ ။ယေ စ ဓမ္မာ မောဟသမ္ပယုတ္တာ ပိယ အဝိပန္န လဟုတာ၊
တေသဉ္စ ကုသလကရဏေ အပ္ပဋိဃာတော မုဒုတာ၊ အပ္ပဋိဃာတေန မုဒုတာဒိ
ရူပ သဒိသတာယ အရူပဓမ္မာနမ္ပိ မုဒုတာ မဒ္ဒဝတာတိအာဒိ ဝုတ္တံ။ ။၉၇-ဆဋ္ဌ။
ဋီကာအနုကံ။ ။စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင် တရားတို့သည်။ မောဟ
သမ္ပယုတ္တာ ပိယ၊ မောဟနှင့် ယှဉ်သော တရားတို့ကဲ့သို့။ အဝိပန္န လဟုတာ၊
ပချို့တဲ့သော ပေါ့သည်၏ အဖြစ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသဉ္စ၊
ထိုတရားတို့၏လည်း။ ကုသလ ကရဏေ၊ ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း၌။ အပ္ပဋိဃာတော၊
ပထိမ်းခြင်းသည်။ ဝါ၊ မဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ မုဒုတာ၊ မည်၏။ အပ္ပဋိဃာ
တေန၊ ကြောင့်။ မုဒုတာဒိ ရူပ သဒိသတာယ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ် အစရှိသော
ရုပ်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အရူပ ဓမ္မာနမ္ပိ၊ နာမ်တရားတို့၏လည်း။ မုဒု
တာ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်။ မဒ္ဒဝတာ၊ သိမ်မွေ့ ပြေပြစ်သည်၏ အဖြစ်။ ဣတိ
အာဝါ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ ဘဝဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊။

၄၆-၄၇။ ကပ္ပညတာတိ၊ ကား။ ကမ္မနိ၊ အမှု၌။ သာဓုတာ၊ ကောင်း
သည်၏ အဖြစ်သည်။ ကုသလ ကြိယာယ၊ ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း၌။ ဝိနိယော
ဂက္ခမတာ၊ ယှဉ်ခြင်းငှာ ခံသည်၏အဖြစ်။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။
သေသ ပဒ ဒွယံ၊ ကြွင်းသော ကမ္မညတ္တံ၊ ကမ္မညဘာဝေါ ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခု
အပေါင်းကို။ ဗျဉ္ဇန ဝသေန၊ သဒ္ဓါ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝစိုတံ၊ ပွားစေအပ်၏။
ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ၊။ ပဒဒွယေန ပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ပုရိမ နယေန၊ ဖြင့်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။
ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ပစ္ဆိမ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဧ၊။ ကပ္ပညတာကာရော၊

အမှု၌ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အမှုအရာ ကြိယာကို သာလျှင်။ ကထိတော၏။

မူလဋီကာစိပ္ပါယတ္ထ။ ။သိနေဟဝသေန ကိလိန္ဒံ အတိမုဒကံ စိတ္တံ အကမ္မညံ ဟောတိ ဝိလိနံ ဝိယ သုဝဏ္ဏံ၊ မာနာဒိဝသေန အတိယဒ္ဓန္တ အတာပိတံ ဝိယ သုဝဏ္ဏံ၊ ယံ ပန အနုရူပမုဒကထာယုတ္တံ၊ တံ ကမ္မညံ ဟောတိ ယုတ္တမဒ္ဓဝံ ဝိယ သုဝဏ္ဏံ၊ တဿေဝ မုဒကထာ ယော ကမ္မညာ ကာရော၊ ကမ္မညတာတိ မုဒတာ ဝိသိဋ္ဌာ ကမ္မညတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ဋီကာအနက်။ ။သိနေဟ ဝသေန၊ တဏှာတည်းဟူသော ချစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကိလိန္ဒံ၊ စွတ်စိုသည်ဖြစ်၍။ အတိ မုဒကံ၊ အလွန်နူးညံ့သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိလိနံ၊ ကြေလွင့်သော။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေသည်။ အကမ္မညံ၊ လက်ကောက်၊ လက်ခြည်၊ လုပ်ခြင်း အစရှိသော အမှု၌ မခံ့သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ အကမ္မညံ၊ ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း အမှု၌ မခံ့ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာနာ ဒိ ဝသေန၊ မာန အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အတိယဒ္ဓံ၊ အလွန် ခက်ထန်သော။ ဝါ၊ အလွန် ခိုင်မာသော။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း။ (စိတ္တံကား လိုက်သည်)။ အတာပိတံ၊ မီးဖြင့် မချက်အပ်တော။ သုဝဏ္ဏံ၊ သည်။ အကမ္မညံ၊ သည် ဟောတိဝိယ၊ သို့။ အကမ္မညံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင် စိတ်သည်။ အနုရူပ မုဒကထာ ယုတ္တံ၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်း အမှုအားလျောက်ပတ်သော နူးညံ့ သည်၏ အဖြစ်နှင့် ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထို စိတ်သည်။ ယုတ္တ မဒ္ဓဝံ၊ လျောက်ပတ်သော နူးညံ့သည်၏ အဖြစ် ရှိသော။ သုဝဏ္ဏံ၊ သည်။ ကမ္မညံ၊ လက်ကောက်၊ လက်ခြည်၊ လုပ်ခြင်းစသော အမှု၌ခံ့သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကမ္မညံ၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်း အမှု၌ခံ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုဒ ကထာ၊ နူးညံ့သော။ တဿေဝ၊ ထိုစိတ်၏သာလျှင်။ ယော ကမ္မညာကာရော၊ အကြင် ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း စသော အမှု၌ခံ့သော အခြင်းအရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ ထို အမှု၌ခံ့သော အခြင်းအရာသည်။ ကမ္မညတာ၊ မည်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မုဒတာဝိသိဋ္ဌာ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်သည် အထူးပြုအပ်သော။ ကမ္မညတာ၊ အမှု၌ခံ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

၄၈-၄၉။ ပဂုဏတာတိ၊ ကား။ ပဂုဏ ဘာဝေါ၊ ထိုးကျင့်သော အနာ ကင်းသည်၏ အဖြစ်။ အနာတုရတာ နိဂ္ဂိုလာ နတာ၊ ထိုးကျင့်သော အနာ ကင်းသည်၏ အဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္တော၊ တည်း။ သေသ ပဒဒ္ဓယံ၊ ကြွင်းသော ပဂုဏတ္ထံ၊ ပဂုဏဘာဝေါ ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ ဗျဉ္ဇန ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝဗ္ဗိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ ဣဓာပိ၊ ဤပဂုဏတာ နိဒ္ဒေသ၌လည်း။ ပုရိမ နယေန၊ ဖြင့်။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ပစ္စိမနယေန၊ ဖြင့်။

ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဧ။ နိဂ္ဂိုလာနာ ကာရော၊ ကိလေသာ ဟူသော ထိုးကျင့်သော အနာကင်းသော အမူအရာကြိယာကိုသာလျှင်။ ကထိတော၊ ဧ။

၅၀-၅၁။ ဥဇုကတာတိ။ ကား။ ဥဇုက ဘာဝေါ၊ မာယာ-စသော အကုသိုလ်ကင်းသည်ဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်သည်၏ အဖြစ်။ ဥဇုကေန၊ ဖြောင့်မတ်သော။ အာကာရေန၊ အမူအရာဖြင့်။ ပဝတ္ထနတာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥဇုကဿ၊ ဖြောင့်မတ်သော။ ခန္ဓတ္ထယဿ၊ ဧ။ ၎င်း။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ စ၊ ဧ။ ၎င်း။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ ဥဇုကတာ၊ အဖြစ်။ အဓိမုတာတိ ဣမိနာ၊ ဤပါ၌ဖြင့်။ ဂေါမုတ္တ ဝဂ်ဘာဝ ပဋိက္ခေပေါ၊ နွားသေးကောက် ကောက်သည်၏ အဖြစ်ကိုပယ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ဧ။ အဝဂ်တာတိ ဣမိနာ၊ ဤပါ၌ဖြင့်။ စန္ဒလခါဝဂ်ဘာဝ ပဋိက္ခေပေါ၊ လရေးကောက် ကောက်သည်၏ အဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ဧ။ အကုဋ္ဌိလတာတိ ဣမိနာ၊ ဤပါ၌ဖြင့်။ နဂ်လ ကောဋ္ဌိ ဝဂ်ဘာဝ ပဋိက္ခေပေါ၊ ထွန်ထိုးကောက် ကောက်သည်၏ အဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ဧ။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကတွာင၊ ပြုပြီး၍သာလျှင်။ “န ကရောမိ”တိ၊ မပြုဟူ၍။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပစ္စောသက္ကန တာယ၊ ဆုတ်နှစ်သော အကုသိုလ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ဆုတ်နှစ်သော မာယာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂေါမုတ္တဝဂော နာမ၊ နွားသေးကောက် ကောက်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပူလဋ္ဌိကာ။ ။ပစ္စောသက္ကနဘာပေန ပဝတ္ထံ အကုသလမေဝ ပစ္စောသက္ကနံ။ ။
၉၇-ဆဋ္ဌ။

အနုဋ္ဌိကာ။ ။ပစ္စောသက္ကနံ မာယာ။ ယာ အစ္စာသယာ^၁တိ၊ ပုစ္ဆတိ။

အနုအနုက်။ ။ယာ၊ အကြင် မာယာကို။ အစ္စာ သယာ^၁တိ၊ အစ္စာသယ ဟူ၍လည်း။ ပုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ မာယာ၊ သည်။ ပစ္စော သက္ကနံ၊ မည်၏။

၁။ အစ္စာသရာ-ဆဋ္ဌ။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကရောန္တော၊ ပြုဆဲသာလျှင်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ဘာယာမိ၊ ကြောက်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ကုဋ္ဌိလ တာယ၊ ကောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စန္ဒလေခါ ဝင်္ကေနာမ၊ လရေး ကောက်၊ ကောက်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပါပံ၊ ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုဆဲ သာလျှင်။ “ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုမှ။ နဘာယေယျ၊ မကြောက်ရာ သနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာသတိ၊ ။ သော၊ ထိုသူသည်။ နာတိကုဋ္ဌိလ တာယ၊ မကောက်လွန်း သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နဂီလ ကောဋ္ဌိဝင်္ကေ နာမ၊ ထွန်တုံးကောက်၊ ကောက်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ။ ဝါ၊ ကား။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ တိ၊ ဘိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မဒ္ဒါရာနိ၊ ကမ္မဒ္ဒါရတို့သည်။ အသုဒ္ဓါနိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဂေါမုတ္တာဝင်္ကေနာမ၊ နွားသေးကောက်၊ ကောက်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ။ ယဿ၊ အား။ ယာနိ ကာနိစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော။ ဧ၊ ကုန်သော။ ကမ္မဒ္ဒါရာနိ၊ တို့သည်။ အသုဒ္ဓါနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ စန္ဒလေခါ ဝင်္ကေ နာမ၊ လရေးကောက်၊ ကောက်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ။ ယဿ၊ အား။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကော၊ သော။ ကမ္မဒ္ဒါရံ၊ သည်။ အသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ သော၊ သည်။ နဂီလကောဋ္ဌိဝင်္ကေနာမ၊ ထွန်တုံးကောက်ကောက်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ။

ဣဒံ၊ စာ။ ။ ဆရာ...ဆရာ၏ စတိဗိနိဋ္ဌယကို ဆိုပြီး။ ကပါးသော ဆရာတို့ အသို့ဆိုကြကုန်သနည်းဟု စုစီရိုရကား ဒီဃတာဏကာဝနာ-ဟု မိန့်သော်။

ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဒီဃတာဏကာ၊ ဒီဃနိကာယ်ကို ဆောင်သော ဆရာတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ “ကေဇ္ဇော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗဝယေ၊ ခပ်သိမ်းသော အရွယ်၌။ ဧက ဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့တပါးသော။ အနေသနာသုစ၊ အနေသနတို့၌လည်းကောင်း။ အဂေါစရေသုစ၊ ကျက် စားရာ မဟုတ်သည်တို့၌ လည်းကောင်း။ စရတိ၊ ကျင့်လိုရာရာ ကျင့်၏။ အယံ၊ ဤကျင့်လိုရာရာ ကျင့်သော ရဟန်းသည်။ ဂေါမုတ္တ ဝင်္ကေ နာမ၊ မည် သည်။ ဟောတိ၊ ။

မူလဋီကာ၏ အနေသန ၂၁-ပါး ဆရပ်ပြ။ ။ဧက ဝိသတိ အနေသနာနာမ ဝေဇ္ဇကမ္ဘံ ကရောတိ။ ခုတကမ္ဘံ ကရောတိ၊ ပဟိဏကမ္ဘံ ကရောတိ၊ ဂဏ္ဍိ ဖာလေတိ၊ အရမက္ခနံ ဒေတိ၊ ဥဒ္ဓံ ဝိရေစနံ ဒေတိ၊ အဓော ဝိရေစနံ ဒေတိ။ နတ္ထုတေလံ ပစတိ၊ စက္ခုတေလံ ပစတိ၊ ဝေဠုဒါနံ ဒေတိ၊ ပဏ္ဏဒါနံ ဒေတိ၊ ပုပ္ဖဒါနံ ဒေတိ၊ ဖလဒါနံ ဒေတိ၊ သိနာနဒါနံ ဒေတိ၊ ဓန္တကဋ္ဌဒါနံ ဒေတိ၊ မုခေါဒကဒါနံ ဒေတိ၊ စုဏ္ဏဒါနံ ဒေတိ၊ မတ္တိကဒါနံ ဒေတိ၊ စာရုက ကမ္ဘံ ကရောတိ၊ မုဂ္ဂသူပိယံ၊ ပါရိသန္ဓေ၊ ဇဿပေသနီယံ၊ ဒွါဝိသတိမံ ခုတကမ္မေန သဒိသံ။ တသ္မာ ဧက ဝိသတိ။ ဆအဂေါစရာ ဝေသိယာ ဂေါစရော။ ဝိဝေဝါ၊ ထုလ္လကုမာရိ၊ ပဏ္ဏက၊ ပါနာဝါရ၊ တိက္ခုနီဂေါစရောတိ။ ။၉၇-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။ဧက ဝိသတိ၊ နှစ်ဆွဲတပါးသော။ အနေသနာ နာမ၊ အနေသနတို့မည် သည်ကား။ ဝေဇ္ဇကမ္ဘံ၊ ဆေးသမားတို့၏ အမှုကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ခုတကမ္ဘံ၊ တရွာမှသည် တရွာသို့ ဒါယကာတို့ စေပါးအပ်သော သတင်းစကား၊ ဆောင်း ပါး စာခွေစသည်ကို ဆောင်ယူခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တမန်အမှုကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ပဟိဏ ကမ္ဘံ၊ ဒါယကာတို့က စေပါးအပ်သော ကမ္ပည်းစာခွေ သတင်း စကားကို ယူဆောင်၍ တအိမ်မှသည် တအိမ်သို့ သွားခြင်း တည်ဟူသော အမှုကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဂဏ္ဍိ၊ အိုင်းအမာကို။ ဖာလေတိ၊ ခွဲ၏။ အရမက္ခနံ၊ အမာလိမ်းစရာဖြစ်သော ဆေးကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓံဝိရေစနံ၊ အသက်သို့ ပျံ့အန် ကြောင်း ဖြစ်သော ဆေးကို။ အဓော ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းသက်ကြောင်း ဖြစ်သော ဆေးကို။ နတ္ထု တေလံ၊ ရှုဆီကို။ ပစတိ၊ ချက်၏။ စက္ခုတေလံ၊ မျက်စဉ်းဆီကို။ ဝေဠုဒါနံ၊ ပေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် သိမ်းဆည်းအပ်သော ဝါးကို။

အနု။ ။ဝေဏု ဝေ ဒါတဗ္ဗ ဘာဝေန ပရိဂ္ဂဟိတော ဝေဏုဒါနံ နာမ။ ဝေဠု၊ ဝေဏုကား-အနက်တူ။ ပဏ္ဏဒါနံ စသည်တို့၌လည်း ဤနည်းကို သိအပ်၏။ ။ ၁၀၅-ဆဋ္ဌ။

ပဏ္ဏဒါနံ၊ သစ်ရွက်ကို။ ပုပ္ဖဒါနံ၊ ပန်းကို။ ဖလဒါနံ၊ သစ်သီးကို။ သိနာန ဒါနံ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန်ကို။ ဓန္တကဋ္ဌဒါနံ၊ ဒန်ပူကို။ မုခေါဒကဒါနံ၊ မျက်နှာ သစ်ရေကို။ စုဏ္ဏဒါနံ၊ အမှုန်ကို။ မတ္တိကဒါနံ၊ မြေညက်ကို။ စာရုကကမ္ဘံ၊ ကျန်ကဲ့သို့ မိမိ ကိုယ်ကို နိမ့်ရာထား၍ လူတို့၏ ချွတ်ယွင်း၊ မှားချော်သော စကားကို ပြုပြင်၍ မိမိ၌ ချစ်ခြင်းကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ချီးမြှင့်၍ပြောဆို ခြင်းအမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ မုဂ္ဂသူပိယံ၊ ဝဲနောက်တင်းကဲ့သို့ အမှန်နည်း၍ မမှန် များသော စကားရှိသောသူ၏ အဖြစ်။ ပါရိသန္ဓေ၊ အထိန်းအယာကဲ့သို့ လူတို့၏ သားငယ်တို့ကို ချီဝိုင်းထိန်းယသော သူ၏ အဖြစ်။ ဒွါဝိသတိမံ၊ နှစ်ဆွဲနှစ်ခုမြောက်

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-နိဒ္ဒေသဝါရကထာ

၁၉၅

သော။ ဇဉ်ပေသနိယံ၊ ဇဉ်ပေသနိယမည်သည်။ ဓူတ ကမ္မေန၊ ဓူတကမ္မနှင့်။ သဒိသံ၊ တူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေဝိသတိ၊ နှစ်ဆဲတပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆ၊ အဂေါစရာ၊ ခြောက်ပါးသော အဂေါစရတို့ မည်သည် ကား။ ဝေသိယာ ဂေါစရော၊ ပြည့်တန်ဆာမ၊ တည်းဟူသော ကျက်စားရာမဟုတ်သောအရပ်၎င်း။ ဝိခဝထုလ္လကုမာရိ ပဏ္ဏက ပါနာဝါရ၊ ဘိက္ခုနီ ဂေါစရော၊ မုဆိုးမ၊ မိန်းမဟိုင်း၊ ပဏ္ဍုက်၊ သေတင်းကုပ်၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ ဟူသော ကျက်စားရာ မတုတ်သော အရပ်၎င်း။ ဣတိ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။

ဧကော၊ တဦးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပဌမ ဝယေ၊ ဦး။ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလံ၊ ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၏။ လဇ္ဈိ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်းရှိသည်။ ကုက္ကုစ္စကော၊ အလို့လို့ ပြုတတ်သည်။ သိက္ခာကာမော၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဇ္ဈိမ၊ ပစ္ဆိမ၊ ဝယေသု၊ တို့၌။ ပုရိမသဒိသော၊ ရှေးရဟန်းတို့နှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ စန္ဒလေခါ ဝကော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဌမ ဝယေ၊ ဦး၎င်း။ မဇ္ဈိမ ဝယေပိ၊ ဦး၎င်း။ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလံ၊ ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၏။ လဇ္ဈိ၊ သည်။ ကုက္ကုစ္စကော၊ သည်။ သိက္ခာကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္ဆိမ ဝယေ၊ ဦး။ ပုရိမသဒိသော၊ ရှေးရဟန်းနှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ နဂ်လကောဋိ ဝကော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကိလေသ ဝသေန၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧဝံ ဤသို့။ ဝကံဿ၊ ကောက်သော။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ “တဿ တဿ ဣသင်္ဂလျက် ဝိစ္ဆာလောပ”။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်ကို။ ဇိမ္မတာ ဝကံတာ ကုဋိလတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တာသံ၊ ထို ဇိမ္မတာ စသည်တို့ကို။ ပဋိက္ခေပဝသေန၊ ပယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဇိမ္မတာဒိကာ၊ စသည်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ခန္ဓာဓိဋ္ဌာနာဝ၊ ခန္ဓာသာလျှင် တည်ရာရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ဧတာ အဇိမ္မတာဒိကာ၊ ဤ အဇိမ္မတာ စသည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဧတာ အဇိမ္မတာဒိကာ၊ တို့သည်။ နော ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခန္ဓာဓိဋ္ဌာနာဝ၊ သော။ ဒေသနာ၊ ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။

၁၉၆ အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

အကောဏ် ၃-ပါးအထူး။ ။အစမှ အဆုံးတိုင်အောင် ကောက်သည်ကား ခေါ်
မုတ္တကံ၊ အလယ်မှသည်အဆုံးတိုင်အောင်ကောက်သည်ကား ဓန္တလေခါဝကံ၊
အဆုံးတွင်သာ ကောက်သည်ကား နုရ်လကောဋီဝကံ၊ ဤကား အထူးတည်း။

ဝေ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေဟိ ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣဗေဟိ ပဒေဟိ၊
တို့ဖြင့်။ ပုဂ္ဂိုလ် နယေန၊ ဖြင့်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ပစ္ဆိမ
နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရူပိနံ၊ နာမ် ဖြစ်ကုန်
သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ နိက္ကိလေသ တာယ ပိ၊ ကိလေသာကင်းသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဥဇ္ဈာာ ကာရော ဝ၊ ဖြောင့်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော
အမှု အရာ ကြိယာကို သာလျှင်။ ကထိတော၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယောဂါပနာတိ ဣဒိနာ၊ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။
ယူယံ ယော အယံ အပ္ပနာဝါရော၊ အကြင် အပ္ပနာဝါရကို။ ဝုတ္တော၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ တေန အပ္ပနာဝါရေန၊ ဖြင့်။ (နိဗ္ဗေသော ကထိတော၌
စပ်၊ ဒဿိတာနံ-၌ မစပ်လင့်)။ ဓမ္မုဗ္ဗေသဝါရော ၌။ ဒဿိတာနံ၊ ပြအပ်
ကုန်သော။ ယောဂါပန ကာနံ ယော၊ ယောဂါပနက တရားတို့၏သာလျှင်။
သင်္ခပတော-သင်္ခပိတွံ၊ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒိကတာ-စသော နိဗ္ဗေသကို ချုံး၍။
နိဗ္ဗေသော၊ ယောဂါပန ဟူသော နိဗ္ဗေသကို။ ကထိတောဝ၊ ဟောအပ်ပြီး
သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ စကားတရပ် အပြီး
သတ်တည်း။

နိဗ္ဗေသဝါရကထာ၊ နိဗ္ဗေသဝါရကို ဆိုရာ စကားရပ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊
မပြီးသို့ ရောက်ပြီ။

- တ္ထောဝတာ-တ္ထကေန ဝစနေန၊ ဤမျှသော သဒ္ဓါဖြင့်။
- တ္ထောဝတာတိ တ္ထကေနာတိ ပဒတ္ထေ ပဝတ္ထော တတိယန္တ နိပါတော။
- တ္ထောဝတာ-ဧတ ပရိမာဏ ဝန္တေန ဝစနေန၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဓါဖြင့်။

တ္ထောဝတာသိ ဣဒံ တတ္ထိတန္တံ တတိယန္တ နာမိက ဝဒံ။

ပုစ္ဆာ၊ ပုစ္ဆာလည်းကောင်း။ သဗေ နိဗ္ဗေသော၊ ၎င်း။ ဓမ္မုဗ္ဗေသော၊ ၎င်း။
အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဗ္ဗေသဝါရော၊ ဥဗ္ဗေသဝါရ၌။ စတုဟိ

ကုန်သော။ ပရိစ္ဆေဒေဟိ၊ အပိုင်းအခြားတို့ဖြင့်။ ပုစ္ဆာ၊ ၎င်း။ သမယ နိဗ္ဗေသော၊ ၎င်း။ ဓမ္မုဒ္ဓေသော၊ ၎င်း။ အပ္ပနာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ နိဗ္ဗေသ ဝါရော၊ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ပရိစ္ဆေဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌ ပရိစ္ဆေဒ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ ရှစ်ပါးသော ပရိစ္ဆေဒတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ဓမ္မဝဇ္ဇာန ဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ အပြီးသို့ ရောက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကျမ်းတက်။ ။ ပုစ္ဆာ၊ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် အသီးအသီး များလျှင်းမူလည်း ပုစ္ဆာ၊ အစရှိသော အဖြစ်ဖြင့် ဘုရား နိဗ္ဗေသဝါရ စတုဟိ ပရိစ္ဆေဒေဟိ-မိန့်သော်....

နိဗ္ဗေသဝါရကထာ ပြီး၏။

ကောဠာသဝါရ

၅၀-၁၂၀။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ တသ္မိံ ခေါ ပန သမယေ စတ္တာရော ဟောန္တိတိ၊ ဟောန္တိ-အစရှိသော။ သင်္ဂဟ ဝါရော၊ ကို။ အာရဒ္ဓေါ၊ အားတုတ်တော်မူ မူအပ်၏။

ဝေနတ္ထနှင့် ကျမ်းတက်။ ။ ဖဿာ ဒယော ဓမ္မေ သမ္ပိပိတွာ ဂဏှာတိ ဧတေနာတိ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂဟော ဧဝ ဝါရော သင်္ဂဟဝါရော။ ။ ပါဠိပရိစ္ဆေဒကို ပြလိုရကား သော ဥဒ္ဓေသ စသည်ကို မိန့်သော်။

သော၊ ထိုသင်္ဂဟဝါရသည်။ ဥဒ္ဓေသ၊ နိဗ္ဗေသ၊ ပဋိနိဗ္ဗေသာနံ၊ ဥဒ္ဓေသ၊ နိဗ္ဗေသ၊ ပဋိနိဗ္ဗေသ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထို ဥဒ္ဓေသ၊ စသည်တို့တွင်။ “တသ္မိံ ခေါ ပန သမယေ စတ္တာရော ခန္ဓာ” တိ ဧဝ-မာဒိကော၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်သည်။ ဥဒ္ဓေသော၊ ဥဒ္ဓေသ မည်၏။ “ကတမေ တသ္မိံ သမယေ စတ္တာရော ခန္ဓာ” တိ အာဒိကော၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်သည်။ နိဗ္ဗေသော၊ နိဗ္ဗေသမည်၏။ “ကတမေ တသ္မိံ သမယေ ဝေဒနာက္ခန္ဓော” တိ အာဒိကော၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်သည်။ ပဋိနိဗ္ဗေသော၊ ပဋိနိဗ္ဗေသ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါဠိ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပါဠိ အပိုင်းအခြားကို။ (ထည့်)။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဥဒ္ဓေသ စသည်တို့တွင်။ ဥဒ္ဓေသ ဝါရေ၊ ဌ။ စတ္တာရောခန္ဓာတိ
 အာဒယော၊ စတ္တာရောခန္ဓာ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ တေဝီသတိကော
 ဌာသ၊ နှစ်ဆဲ့ သုံးပါးသော အဘို့အစုတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊
 ထိုနှစ်ဆယ့်သုံးပါးသော ကောဌာသတို့၏။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတုံသော။ အတ္ထော၊
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဌ။ ကာမာဝဇရံ၊ သော။ ပဌမံ၊
 သော။ မဟာကုသလံ၊ သော။ စိတ္တံစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ဌ။
 စိတ္တံ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေဝါပနကေ၊ ယေဝါပနက
 တရားတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပါဠိအာရုဋ္ဌာ၊ ပါဠိတော်သို့ တင်အပ်ကုန်
 သော။ ယေအတိရေက ပဏ္ဏာသ ဓမ္မာ၊ အကြင်အလွန်ခြောက်ပါးနှင့်တကွ
 ငါးဆယ်သော တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

အနုသန္ဓေနှင့်အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဖဿော၊ ဟောတိ၊ စသော သင်္ဂဟပါဠိဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်
 တပ်သကဲ့သို့ ဆန္ဒော၊ ဟောတိ၊ စသည်ဖြင့် မသင်္ဂြိုဟ်ရကား ခန္ဓာ၊ အာယတန၊
 ဇာတ်စသည်၌ ဝင်လေလျှင်းမူလည်း၊ “ဌပေတွာ ယေဝါပနကေ” မိန့်သော်။
 သင်္ဂဟေ တဗ္ဗဘာဝကိုသာ မြစ်သည်။ ခန္ဓာယတနာဒိဘာဝကို မမြစ်ဘူးဟူလို၊
 ထိုကြောင့် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ နိဒ္ဓေသ၌ ဘုရားဟောလတုံ။ ဤကား အဋ္ဌကထာ
 ဆရာ၏ အလိုတော်။

ဋီကာဆရာကား။ ။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာနိဒ္ဓေသ၌ ဟောအပ်သည် ဖြစ်ခဲ့ရကား “ဌပေ
 တွာ ယေဝါပနကေ”ကိုပင် မမိန့်လိုပြီ။ ယေဝါပနကကို မချလိုပြီ ဟူလိုသည်။

သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ တေ အဘိရေက ပဏ္ဏာသ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သင်္ဂယုမာနာ၊
 ပေါင်း၍ ယူအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ ရာသဋ္ဌေန၊ အစုဟူသော အနက်ကြောင့်။
 စတ္တာရော၊ လေးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ ဟေဌာ၊ ဌ။ ဝုတ္တေန၊ သော။ အာယတနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ ဒွေဝါ၊ ကုန်သော။
 အာယတနာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဘာဝဋ္ဌေန၊ သဘောဟူသော
 အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ သုညတဋ္ဌေန၊ အတ္တမှ ဆိုတ်သော အနက်
 အားဖြင့်လည်းကောင်း။ နိဿတ္တဋ္ဌေန၊ သတ္တမဟုတ်သော အနက်အားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဒွေဝါ၊ ကုန်သော။ ဓာတုယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ အကြောင်းတရား ဟူသမျှသည် အာဟာရဋ္ဌ မကင်းရကား ပစ္စယ
 သင်္ခါတေန-မိန့်သော်။

ပစ္စယသင်္ခါတေန၊ အာဟာရ ပစ္စည်းဟု ဆိုအပ်သော။

အနုသန္ဓေ။ ။သဟဇာတ၊ စသည် မဟုတ်ဘူးဟုလို။ ဝါ၊ အာဟာရဋ္ဌသည် ဇနက ဖြစ်သောဟေတု၊ ဥပထမ္ဘန ဖြစ်သော ပစ္စယ နှစ်ပါးလုံးနှင့် ဆက်ဆံခဲ့ရကား ပစ္စယ သင်္ခါတေန-မိန့်သော်။

ပစ္စယ သင်္ခါတေန၊ ဥပထမ္ဘနဟု ဆိုအပ်သော။ “နဟေတု သင်္ခါတေန-ဟု လှန်” ။ အာဟာရဋ္ဌေန၊ အာဟာရဟူသောအနက်ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤငါးဆယ် ကျော် တရားတို့တွင်။ တယောဝ၊ သုံးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အာဟာရာ၊ အာဟာရ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဝ သေသာ၊ ထိုသုံးပါးမှ ကြွင်းကုန်သော ငါးဆဲ့ သုံးပါးသော တရားတို့သည်။ အာဟာရာ၊ မည်ကုန်သည်။ နော ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။

ဧတေ အဝသေသဓမ္မာ၊ ထိုသုံးပါးမှကြွင်းကုန်သော ငါးဆဲ့သုံးပါးသော တရားတို့သည်။ အည မညဿ ဝါ၊ အချင်းချင်းအားလည်းကောင်း။ “အည မညံ ဝါတိပိ အတ္တိ” ။ တံ သမုဋ္ဌာန ရူပဿ ဝါ၊ ထိုတရားတို့သည် ဖြစ်စေအပ် သော ရုပ်အား လည်းကောင်း။ ပစ္စယာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကိမ္ပန၊ မဖြစ်ကုန်သလော။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ပစ္စယာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သည်ကား။ နော၊ မဟုတ်ကုန်။ ဟောန္တိဝေ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣဓမ္ တယောဓမ္မာ၊ တို့သည်။ တထာစ၊ သဟဇာတ-စသော အခြင်းအရာ ဖြင့်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညထာစ၊ တပါးသော ဥပထမ္ဘန အခြင်း အရာဖြင့်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

မူလဒ္ဓိကာ ဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။တထာ စ ဟောန္တိတိ သာဓာရဏေ သဟဇာတာဒိ ပစ္စယေ သန္ဓာယာဟ။ အညထာစာတိ အညေန ဧကေနာ ကာရေန။ ၉၈-ဆဋ္ဌ။ အနုဒ္ဓိကာ။ ။ဧကေနာ ကာရေနာတိ ဥပထမ္ဘနာ ကာရေန။ ။၁၀၆-ဆဋ္ဌ။

ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စယတ္ထေ၊ ပစ္စည်း၏ အဖြစ်သည်။ သမာနေပိ၊ တူသော်လည်း။ အတိရေက ပစ္စယာ၊ ငါးဆဲ့ သုံးပါးထက် လွန်ကဲသော အားဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တယောဝ ဓမ္မာ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ အာဟာရာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အတိရေက ပစ္စယာ၊ ငါးဆဲ့သုံးပါးထက် လွန်ကဲသော အားဖြင့် ကျေးဇူး

ပြုတတ်ကုန်သည်။ ကထံဟောန္တိ၊ ကား။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဧတေသု၊ ထိုသုံးပါးသော အာဟာရတို့တွင်။ ဖဿာ ဟာရော၊ ဖဿအာဟာရသည်။ ယေသံ ဓမ္မာနံ၊ အကြင်တရားတို့အား။ အဝဿသ၊ မိမိမှကြွင်းကုန်သေး။ စိတ္တံ၊ စေတသိကာ၊ တို့သည်။ ပစ္စယာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသဉ္စ၊ ထိုတရားတို့အားလည်း။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ စ၊ ဝေဒနာ တို့ကိုလည်း။ အာဟာရတိ၊ ဆောင်တတ်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ တိဿော စ ဝေဒနာ အာဟာရတိ-ကား၊ ယထာသမ္ဘဝ-စကားတည်း။ သုခသမ္ပယုတ် ဖဿာ ဟာရသည် သုခဝေဒနာကိုသာ ဆောင်နိုင်၏။ ဒုက္ခသမ္ပယုတ် ဖဿာဟာရသည် ဒုက္ခဝေဒနာကိုသာ ဆောင်နိုင်၏။ ဥပေက္ခာသမ္ပယုတ် ဖဿာဟာရသည် ဥပေက္ခာ ဝေဒနာကိုသာ ဆောင်နိုင်၏။ မိတ်တခုတည်း၌ ဝေဒနာသုံးပါးကို မဆောင်နိုင်။ ဤ၌ သုခသမ္ပယုတ်ဖြစ်ရကား သုခဝေဒနာကိုသာ ဆောင်နိုင်၏ ဟုလိုသည်။

မဒနာ သဉ္ဇေတနာဟာရော၊ သည်။ တေသဉ္စ၊ ထိုတရားတို့အားလည်း။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တယော စ ဘဝေ၊ သုံးပါးသော ဘဝတို့ကိုလည်း။ အာဟာရတိ၊ ဆောင်တတ်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ တယော စ ဘဝေ အာဟာရတိ၊ လည်း ယထာ သမ္ဘဝ-စကားသာတည်း။ ကာမ မနောသဉ္ဇေတနာ ဟာရသည် သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊ ဟူရကား အထူးအားဖြင့်ဝိညာဉ်၊ သာမညအားဖြင့် ငါးပါးသော ဥပါဒါနာက္ခန္ဓာတည်းဟူသော ကာမဘဝကို၊ ရူပါဝစရ မနောသဉ္ဇေတနာ ဟာရသည် အထူးအားဖြင့် ဝိညာဉ်၊ သာမညအားဖြင့် ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတည်းဟူသော အသညသတ်နှင့် တက္ခသော ရူပဘဝကို၊ အရူပါဝစရမနောသဉ္ဇေတနာဟာရသည် ဝိညာဉ် တည်းဟူသော အရူပဘဝကို ဆောင်နိုင်၏။ တခုသော မနောသဉ္ဇေတနာဟာရသည် ဘဝသုံးပါးကိုမဆောင်နိုင်။ ဤ၌ ကာမ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရ ဖြစ်ရကား ကာမဘဝကိုသာ ဆောင်၏ ဟုလိုသည်။

ဝိညာဏာဟာရော၊ သည်။ တေသဉ္စ၊ ထိုတရားတို့ အားလည်း။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိသန္ဓိ နာမရူပဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေနှာမ်၊ ရုပ်ကိုလည်း။ အာဟာရတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတိရေက ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နန္ဒစ စောဒေမိ၊ အံ့။ သော ဝိညာဏာဟာရော၊ ထို ပဋိသန္ဓေ၊ ရုပ်၊ နာမ်ကို ဆောင်တတ်သော ဝိညာဏာဟာရ သည်။ ဝိပါကော၊ ဝိပါကံသည့်သာလျှင်။ ဟောတိ နန္ဒ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣဒမ္ပန စိတ္တံ၊

ဤစိတ်သည်ကား။ ကုသလ ဝိညာဏံ၊ ကုသိုလ် ဝိညာဉ်သည်။ ဟောတိ နန၊
 ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိအယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ ခြင်းတည်း။ ဣဒံ
 စိတ္တံ၊ သည်။ ကုသလ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား
 ဖြစ်၏ရှင်။ ပန တတာပိ၊ သော်လည်း။ တံ သရိက္ခတာယ၊ ထို ဝိပင်္ဂါဝိညာဉ်
 နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံ စိတ္တံ၊ ကို။ (လိုက်)။ “ဝိညာဏာဟာရော”
 တော၊ ဟူ၍သလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဥပတ္တမ္ဘကဋ္ဌေန၊ တောက်ပုံခိုင်
 ခံ့စေတတ်သည်၏ အနက်ကြောင့်။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။
 “အာဟာရာ” မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။
 ကဗဠိကာရာ ဟာရော၊ သည်။ ရူပကာယဿ၊ အား။ ဥပတ္တမ္ဘက ပစ္စယော၊
 ဥပတ္တမ္ဘက ဖြစ်၍ ကျေးဇူး ပြုတတ်သည်။ ဝါ၊ ဥပတ္တမ္ဘက အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူး
 ပြုတတ်သည်။ ဟောတိဝိယ၊ ၏သို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။
 သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာနံ၊ တို့အား။ ဥပတ္တမ္ဘက ပစ္စယာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဧတေနဝ၊ ထိုသို့ ဥပတ္တမ္ဘကအဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူး ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 သလျှင်။ “အရူပိနော၊ ပ။ ပစ္စယော” တိ၊ ဟူ၍။ တဂဏတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ အရူပိနော၊ ကုန်သော။ အာဟာရာ၊ တို့သည်။ သမ္ပယုတ္တကာနံ၊ ကုန်သော။
 မမ္မာနဉ္စ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ တံသမုဋ္ဌာနာနံ၊ ထို အာဟာရ ကြောင့်
 ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနဉ္စ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ အာဟာရ ပစ္စယေန၊ ဖြင့်။
 ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ အဇ္ဈတ္တိက
 သန္တတိယာ၊ အဇ္ဈတ္တိက သန္တာန်၌။ ဝိသေသ ပစ္စယတ္တာ အထူးသဖြင့်
 ကျေးဇူးပြုတတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကဗဠိကာရာ ဟာရော စ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ စ ဓမ္မာ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။
 “အာဟာရာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ကဗဠိကာရာဟာရ
 တက္ခာနံ၊ ကဗဠိကာရ အာဟာရလျှင် အစော့ရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။
 ရူပကာယဿ၊ အား။ ကဗဠိကာရော အာဟာရော၊ သည်။ ဝိသေသပစ္စယော၊
 အထူးသဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာကောယေ၊ နာမကာ
 ယတွင်။ “နာမကာယေတိ နိဒ္ဒါရဏေ ဘူမံ။ ။ယောဇနာ-၁၁၅”။ ဝေဒနာယ၊
 ဝေဒနာအား။ ဖဿော၊ သည်။ ဝိသေသပစ္စယော၊ သည်။ (လိုက်)။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝိညာဏဿ၊ အာဒါ။ မနောသဉ္ဇေတနာ၊ သည်။ ဝိသေသပစ္စယော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမ ရူပဿ၊ အာဒါ။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဝိသေသပစ္စယော၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တဿ၊ သော။ ဝစနဿ၊ ၏။ သာဓကံ၊ သော။
ယထာ-ကိံ ဝစနံ၊ ကိ။ အဂ္ဂေါ၊ သည်။ အာဟ၊ နည်း။ “သေယျထာပိဘိက္ခဝေ။ ပ။
နာမရူပ”န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အယံကာယော၊ ဤကာယ
သည်။ အာဟာရဋ္ဌိတိကော၊ အာဟာရကြောင့် တည်ခြင်း ရှိသည်။ အာ
ဟာရံ၊ ကိ။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ တိဋ္ဌတိယထာ၊ ၏သို့။ အနာဟာရော၊ အာဟာရ
နှင့် ကင်း၍။ နောတိဋ္ဌတိယထာ၊ မတည်၏သို့။ တထာ၊ တူ။ ဖဿ
ပစ္စယော၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ သင်္ခါရပစ္စယော၊
ကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဝိညာဏပစ္စယော၊ ကြောင့်။
နာမရူပံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အဓိပတိယဌေန၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်
ကြောင့်။ အဉ္စေဝဓမ္မာ၊ ရှစ်ပါးသော တရားတို့သည် သာလျှင်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊
မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဝသေသ၊ ရှစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်သော
တရား တို့သည်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ တေန၊ ကြောင့်။
အဋ္ဌိန္ဒြိယာနိဟောန္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥပနိဇ္ဈာဟနဌေန၊ ကသိုဏ်း-စသော
အာရုံသို့ ကပ်၍ ရှုခြင်း ကြံခြင်း ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ပဉ္စေဝဓမ္မာ၊
ငါးပါးသော တရားတို့သည် သာလျှင်။ ဈာနဂီနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပဉ္စဂီကံဈာနံဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

နိယျာနဌေန စ၊ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဟူသော အနက်ကြောင့်
လည်းကောင်း။ ဟေတုဌေန စ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဟူသော အနက်
ကြောင့် လည်းကောင်း။ ပဉ္စေဝဓမ္မာ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဧကီဂီနိ၊ တို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

မူလဋီကာ။ ။ ဟေတုဌေနာတိ ဥပါယဌေန။ န မူလဌေန။ ။ ၉၀-ဆဋ္ဌ။
တေန၊ ကြောင့်။ ပဉ္စဂီကော မဂ္ဂေါဟောတိတိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
ယောဇနာ။ ။ နန စ အဋ္ဌဂီကော မဂ္ဂေါ။ ကသ္မာ ပဉ္စဂီကော မဂ္ဂေါတိ ဝုတ္တန္တိ
အာဟ ကိညာပိတိ အာဒိ။ ။ ၁၁၅-ထု။

ဟိ၊ ထက်။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အရိယမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ
 ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏၍၊ ပန-တထာပိ၊ သော်လည်း။ လောကီယ
 စိတ္တော၊ ကေကုဏ္ဍော၊ တိသော၊ ကုန်သော။ ဝိရတိယော၊ တို့ကို။ နလဗ္ဗန္တိ၊
 မရအပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပဉ္စဂီကော” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ နနု စ
 စောဒေမိအံ။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယထာ ငတ မဂ္ဂေါတိ တေ၊
 ယထာဂတမင် ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝါ၊ ရှေးအဘို့၌ ဖြစ်သော မင်အား
 လျော်စွာ ဖြစ်တတ်သော မင် ဟူသော ဤအမည်သည်။

၀၀ နုတ္ထ။ ။ ပုဗ္ဗဘာဂေ ပဝတ္ထမဂ္ဂဿ အနုရူပံ ဝဏ္ဏတိ ပဝတ္ထတိတိ ယထာဂတော။
 ယထာဂတော စသော မဂ္ဂေါစာတိယထာဂတမဂ္ဂေါ-ပြု။ ။ ယောဇနာ-၁၀၅။

အရိယဿ၊ အရိယာဖြစ်သော။ အဋ္ဌဂီကဿ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။
 အမိဝစနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမသ္မံ သုတ္တော၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ သည်။
 အဋ္ဌဂီကော၊ သည်။ ဟောတိ ယထေဝ၊ ဖြစ်၏သို့သလျှင်။ တထေဝ၊ ထို့ အတူ
 သလျှင်။ ပုဗ္ဗဘာဂ ဝိပဿနာ မဂ္ဂေါပိ၊ မင်၏ ရှေး အဘို့၌ ဖြစ်သော
 ဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သော မင်သည်လည်း။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဂတ၊ ဝစနေ န၊ ယထာဂတ သဒ္ဓါဖြင့်။
 ဣမဿတ္ထဿ၊ ဤအနက်၏။ ဒီပိတတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 လောကီယမဂ္ဂေနာ ပိ၊ လောကီမင် သည်လည်း။ အဋ္ဌဂီကေန၊ အင်္ဂါ ရှစ်ပါး
 ရှိသည်။ တဝိတဉ္စ နနု၊ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်လော။ ဣတိအယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊
 ခြင်းတည်း။ လောကီယမဂ္ဂေနာပိ၊ သည်လည်း။ အဋ္ဌဂီကေန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
 ရှိသည်။ န တဝိတဉ္စ၊ မဖြစ်ရာ။ ဟိ-သဒ္ဓါ၏။ အယံ သုတ္တန္တိကဒေသနာ နာမ၊
 မည်သည်။ ပရိယာယ ဒေသနာ၊ ပရိယာယ် ဖြစ်သော ဒေသနာသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေနေဝ၊ ထိုသို့ ပရိယာယ်ဒေသနာ၏ အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။
 “ပုဗ္ဗေဝ ခေါ-ပန။ ပ။ ဟောတိ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ခေါပန၊
 စင်စစ်။ အဿယောဂိနော၊ ထိုယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ဝိပဿနာ ခဏမှ
 ရှေးအဘို့၌ သလျှင်။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ထက်
 ဝန်းကြင် စင်ကြယ်သည်။ ဝစိကမ္မံ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ အာဇီဝေါ၊ သည်။
 ပရိသုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ။ အယံ ဒေသနာ၊

ဤအဘိဓမ္မာ ဒေသနာသည်။ နိပ္ပရိယာယ ဒေသနာ၊ ပရိယာယ် မဟုတ် မူချ
ဖြစ်သော ဒေသနာသည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။

မူလဋီကာဓိပ္ပာယ်။ ။ပုဗ္ဗဘာဂေ ဂတော ပဋိပန္နော နာနာက္ခဏိကော အဋ္ဌဂီ
ကော မဂ္ဂေါ လောကုတ္တရက္ခဏေဝ သဟ ပဝတ္ထော ယ ထာ ဂတ မဂ္ဂေါတိ
ဝုတ္တော၊ ပိပဿနာက္ခဏတော ပုဗ္ဗေဝ ကာယကမ္မာဒိနံ သုပရိသုဒ္ဓတာယ
အဋ္ဌဂီက မဂ္ဂပ နိဿယော အရိယော အဋ္ဌဂီကော မဂ္ဂေါ ပါရိပုရိ ဂစ္ဆတိတိ
ဧဝံ ဝုတ္တေန ပရိယာယေန ပုဗ္ဗဘာဂမဂ္ဂဿ အဋ္ဌဂီကတာ ယထာဂတဝစနေန
ဒိပိတာ၊ န ဧကက္ခဏေ အဋ္ဌန္တံ အင်္ဂါနံ သမ္ဘာဝါတိ ဧဝံဿာပိ ပရိယာယ
ဒေသနတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။၉၀-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအသို့။ ဂတော ပဋိပန္နော၊ ရောက်အပ်သော။
နာနာက္ခဏိကော၊ အထူးထူးသော ခဏရှိသော။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
ရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ ထို။ လောကုတ္တရက္ခဏေဝ၊ လောကုတ္တရာခဏ၌သာလျှင်။ သဟ၊
တကွ။ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သည် ဖြစ်၍။ ယထာ ဂတ မဂ္ဂေါတိ၊ ယထာဂတဧဝံ ဟူ၍။
ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပိပဿနာက္ခဏတော၊ ပိပဿနာရှုသော ခဏမှ။
ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးအသို့လျှင်။ ကာယကမ္မာဒိနံ၊ ကာယကံ စသည်တို့၏။ သုပရိသုဒ္ဓ
တာယ၊ အလွန် စင်ကြယ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဋ္ဌဂီက မဂ္ဂပ နိဿယော၊
အင်္ဂါရှစ်ပါး ရှိသော မဂ်တည်းဟူသော အားကြီးသော အကြောင်းရှိသော။
အရိယော၊ သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး ရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ပါရိ
ပုရိ၊ ပြည့်စုံ ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သော။
ပရိယာယေန၊ ပရိယာယ်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗဘာဂ မဂ္ဂဿ၊ ရှေး အသို့ ဖြစ်သော မဂ်၏။
အဋ္ဌဂီကတာ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ယထာဂတ ဝစနေန၊ ယထာဂတ
သဒ္ဓါဖြင့် သာလျှင်။ ဒိပိတာ၊ ပြအပ်၏။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သော ခဏ၌။
အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါတို့၏။ သမ္ဘာဝါ၊ ထင်ရှား ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗဘာဂမဂ္ဂဿ၊ ၏။ အဋ္ဌဂီကတာ၊ ကို။ န ဒိပိတာ၊ မပြအပ်။
ဣတိဧဝံ၊ သို့။ အဿာပိ၊ ထိုဒေသနာ၏လည်း။ ပရိယာယဒေသနတာ၊ ပရိယာယ်
ဒေသနာ၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ လောကီယ စိတ္တသ္မိံ၊ လောကီစိတ်၌။ တိဿော၊ ကုန်သော။
ဝိရတိယော၊ တို့ကို။ ဧကက္ခဏေ၊ ၌။ န လဗ္ဘန္တိ၊ အပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ပဉ္ဇဂီကောဝ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော မဂ်ကို သာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ
အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ တည်း။

ပန၊ ထိုမှ တပါး။ အကမ္ပိယဋ္ဌေန၊ မတုန်လှုပ်တတ်သော အနက်ကြောင့်။
သတ္တေဝ၊ ခုနစ်ပါး သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်

မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မူလဌေန၊ မြဲမြံစွာ တည်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သည် ဟုဆိုအပ်သော မူလ ဟူသော အနက်ကြောင့်။ တယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ ဟေတူ၊ ဟိတ် မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဖုသနဌေန၊ အာရုံကို တွေ့ထိခြင်း ဟုဆိုအပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဧကောဝ၊ တပါးသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဖဿော၊ မည်၏။ ဝေဒယိတဌေန၊ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်း ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဧကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဝေဒနာ၊ မည်၏။ သဉ္ဇာနနဌေန၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဧကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ သညာ၊ မည်၏။ သဉ္ဇေတနဌေန၊ ဖေ့ဆော်ခြင်း ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဧကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ စေတနာ၊ မည်၏။ စိတ္တ ဝိစိတ္တဌေန၊ အာရုံကို သိတတ် အထူးသဖြင့် သိတတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဧကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ စိတ္တံ၊ မည်၏။ ရာသဌေနစေတ၊ အစုဟူသော အနက်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝေဒယိတဌေနစ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ ရာသဌေနစ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ သဉ္ဇာနနဌေနစ၊ ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဧကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ သညာက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ ရာသဌေန စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဘိသင်္ခရဏဌေနစ၊ အထူးပြုပြင် စီရင်သော အနက်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဧကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ ရာသဌေနစ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ စိတ္တဝိစိတ္တဌေနစ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ မည်၏။

မူလဒ္ဓိကာအဓိပ္ပာယ်။ ။ဝိညာဏက္ခန္ဓာနှင့် လျော်စွာ “ဝိဇာနနဌေန ဧကောဝ ဓမ္မော ဝိညာဏက္ခန္ဓော” ဟူသင့်လျက် အဘယ်ကြောင့် “စိတ္တ ဝိစိတ္တဌေန” ဟူသနည်းစဉ်ရှိမူ။

ဝိဇာနန မေဝ စိတ္တ ဝိစိတ္တတာတိ စိတ္တ ဝိစိတ္တဌေန ဧကောဝ ဓမ္မော ဝိညာဏက္ခန္ဓောတိ အာဟ ဟူသော မူလဒ္ဓိကာဖြင့်ချေ။ ။၉၉-ဆဋ္ဌ။

ဝိဇာနနဌေန စေတ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တေန၊ သော။ အာယတနဌေန စ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဧကမေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ မနာယတနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဇာနနဌေနစ၊ ကြောင့်၎င်း။ အဓိပတိ

ယဇဉ်နစ၊ ကြောင့်၎င်း။ ကေ မေဝ၊ သော။ မနိန္ဒိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဝိဇာနနဋ္ဌေနစ၊ ကြောင့်၎င်း။ သဘာဝ သုညာ နိဿတ္တဋ္ဌေနစ၊ သဘော
ဟူသော အနက်၊ အတ္တမှ ဆိတ်သောအနက်၊ သတ္တမယုတ်သော အနက်
ကြောင့်၎င်း။ ကောဝ၊ သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ မနောဝိညာဏ ဓာတု နာမ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသော တရားတို့သည်။ မနော
ဝိညာဏ ဓာတုနာမ၊ မည်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ပန၊ ထိုမှတပါး။
စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ယထာ ဝုတ္တေန၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်
ပြီးသော။ အတ္တေန၊ အနက်ကြောင့်။ အဝ သေသာ၊ စိတ်မှ ကြွင်းကုန်သော။
သဗ္ဗပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ ကေ၊ သော။ ဓမ္မာ
ယတန မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကော၊ သော။ ဓမ္မဓာတု ယေဝ၊
သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီး
သတ်တည်း။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယေဝါပန တသ္မိံ သမယေတိ ဣမိနာ၊ ဟူသော။ အပ္ပနာ
ဝါရေန၊ ဖြင့်။ ဣဒံပိ၊ ဤသင်္ဂဟဝါရ၏ ဥဒ္ဓေသဝါရ၌လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌၊ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ယေဝါပနကာဝ၊ ယေဝါပနကတရားတို့ကို
သာလျှင်။ သင်္ဂဟိတာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဣဓ၊ ဤ
သင်္ဂဟဝါရ၏ ဥဒ္ဓေသဝါရ၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ယေဝါပနကာ၊
တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာ ယထာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
ဥဒ္ဓေသဝါရ-စသည်တို့၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ယေဝါပနကာ၊
တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣတော၊ ဤသင်္ဂဟဝါရ၏
ဥဒ္ဓေသဝါရမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဧတ္ထကမ္ပိ၊ ဤမျှကိုလည်း။ န ဝိစာရယိဿာမ၊
မစိစစ်ကုန်အံ့။ နိဒ္ဓေသ၊ ပဋိနိဒ္ဓေသဝါရေသု၊ တို့၌။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။
ဝုတ္တ နယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဓမ္မာ၊ ၏။ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

သင်္ဂဟဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ကောဋ္ဌာသဝါရောဘိ နာမံ၊ ကောဋ္ဌာသဝါရဟူသော အမည်သည်။
တဿာ၊ ထိုသင်္ဂဟဝါရ၏သာလျှင်။ နာမံ၊ အမည်တည်း။

သင်္ဂဟဝါရ ပြီး၏။

သုညတဝါရ

☰

၁၂၁-၁၄၅။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ တသ္မိံ ခေါပန သမယေ ဓမ္မာ ဟောန္တိ တိ၊
 အစရှိသော။ သုညတဝါရော၊ ကိ။ အာရဒ္ဓေါ၊ ဧ။ သော၊ ကိ။ ဥဒ္ဓေသ၊
 နိဒ္ဓေသဝသေန၊ ဥဒ္ဓေသ၊ နိဒ္ဓေသတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒွိဓာ၊ ဖြင့်။ ဝေတ္တိတော၊
 ပိုင်းခြား၊ မှတ်သားအပ်၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ဥဒ္ဓေသဝါရေ၊ ဌ။ “ဓမ္မာ ဟောန္တိ”
 တိ ဣဒါနာ၊ ဟူသော ဤကောဠာသနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စတုဝိသတိ ကော
 ဌာသာ ဝ၊ နှစ်ဆယ့်လေးပါးသော ကောဠာသ တို့သည် သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ သဗ္ဗ ကောဠာသေသု စ၊ အလုံးစုံသော ကောဠာသတို့၌လည်း။
 “စတ္တာရော ဒေ တယော” တိ၊ စတ္တာရော ဒေ တယော ဟူ၍။ ဂဏန ပရိစ္ဆေ
 ဒေါ၊ ရေတွက်ခြင်း၏ အပိုင်းအခြားကို။ နဝုတ္တော၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်။ န ဝုတ္တော၊ မဆိုအပ်သနည်း။ သင်္ဂဟဝါရေ၊ ဌ။ ပရိစ္ဆိန္နတ္တာ၊
 ပိုင်းခြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝုတ္တော၊ အပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ တတ္ထ၊
 ထိုသင်္ဂဟဝါရ၌။ ပရိစ္ဆိန္န ဓမ္မာယေဝ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဓမ္မတို့ကိုသာလျှင်။
 ဣဓာပိ၊ ဤသုညတဝါရ၌လည်း။ ဝုတ္တော၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ
 ယထာဝုတ္တေ သမယေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ဤတရားအပေါင်း
 ၌။ ဝါ၊ ဧတ္ထ ဧတေသု ဓမ္မေသု၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ဤတရား
 တို့၌။ သတ္တော ဝါ၊ သတ္တဝါကို၎င်း။ ဘာဝေါ ဝါ၊ သတ္တဝါကို၎င်း။ ဝါ၊
 အမှတ် မရှိ တစုံတခု ပညတ်ဖြစ်သော အတ္တကို၎င်း။ အတ္တာ ဝါ၊ အတ္တကို
 ၎င်း။ န ဥပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။

မူလဋီကာ၏ ပုဒ်နှင့်ပုံ။ ။ဧတ္ထာတိ ဧတသ္မိံ ယထာ ဝုတ္တေ သမယေ၊ ဧတေသု
 ဝါ ဓမ္မေသု၊ ဘာဝေါတိ သတ္တော၊ ယောကော စိ ဝါ အတ္တော။ ။၉၉-ဆဋ္ဌ။

ဧတေ အတိရေကပဏ္ဏာသဓမ္မာ၊ ဤ ငါးဆယ် အလွန်ရှိသော ဓမ္မတို့သည်။
 ဓမ္မာဝ ဓမ္မမတ္တာ၊ သဘာဝဓမ္မမျှတို့သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ (ထည့်)။
 အ သာရာ၊ အနှစ် မရှိကုန်။ အ ပရိဏာယကာ၊ အကြီးအမှူးမရှိကုန်။ ဣတိ၊
 သို့။ ဣဒါယာ သုညဘာယ၊ ဤသတ္တ၊ ဘာဝ၊ အတ္တ မှဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။
 ဒီပနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 ဝေ၊ ဤ ဆိုသတိသောနည်းဖြင့်။ “ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ဓမ္မာ ဟောန္တိ” တိ .အာဒိ

စေနေ၊ ဓမ္မာဟောန္တိအစရှိသော ဤစကား၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။
 ယသ္မိံ သမယေ၌။ ကာမာဝစရံ သော။ ပဌမံ၊ သော။ မဟာ ကုသလံ၊ သော။
 စိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၌။ စိတ္တံ ဝေသနာဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်
 ကုန်သော။ အတိရေက ပဏ္ဏာသဓမ္မာ၊ အလွန်နှင့်တကွ ငါးဆယ်သော တရား
 တို့သည်။ သဘာဝဌေန၊ သဘောဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဓမ္မာဝေ၊ ဓမ္မ
 တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညော၊ သဘာဝ ဓမ္မမှ တပါးသော။
 ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သတ္တောဝါ၊ သတ္တသည်၎င်း။ ဘာဝေါ ဝါ၊ ဘာဝ
 သည်၎င်း။ ပေါသော ဝါ၊ ပေါသသည်၎င်း။ ပုဂ္ဂလော ဝါ၊ ပုဂ္ဂလသည်၎င်း။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။
 ရာသဌေန၊ အစုဟူသော အနက်ကြောင့်။ ခန္ဓာဝါတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပုရိမ နယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗ ပဒေသုတို့၌။
 အတ္ထ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ ပန၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဈာနတော၊
 ဈာန်မှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ဈာနံ ဝါ၊ ဈာန်သည်၎င်း။ မဂ္ဂတော၊
 မဂ်မှ။ အညံ၊ သော။ မဂ္ဂံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊
 ဤသညတဝါရ၌။ ဈာနံ ဟောတိ မဂ္ဂေါ ဟောတိဣစ္စော၊ ဟူ၍သာလျှင်။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဥပနိဇ္ဈာယနဌေန၊ အာရုံသို့ ကပ်၍ ရှုခြင်းဟူသော
 အနက်ကြောင့်။ ဈာန မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟေတုဌေန၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဟူသော အနက်ကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊ သည်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိသော၊ သတ္တောဝါ၊ သတ္တ
 သည်၎င်း။ ဘာဝေါ ဝါ၊ ဘာဝသည်၎င်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။
 သဗ္ဗ ပဒေသု တို့၌။ အတ္ထ ယောဇနာ၊ ကို။ ကာတဗျော၊ ၏။ နိဇ္ဈေသ ဝါရော၊
 သည်။ ဥတ္တာ နတ္ထော၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သုညတဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

စ၊ ဆက်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ မဟာဝါရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ မဏ္ဍေတော၊
 တန်ဆာဆင်၍။ နိဋ္ဌိဋ္ဌဿ၊ ပြအပ်သော။ ပဌမ စိတ္တဿ၊ ၏။ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာ၊
 အနက်အဘွင့်သည်။ ဝါ၊ အနက်ကို တွင်ကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌကထာသည်။
 နိဋ္ဌိတော၊ အပြီးသို့ ရောက်ပြီ။

သုညတဝါရ ပြီး၏။

ဒုတိယ စိတ္တ

၁၄၆။ ဣဒါနိ၌။ ဒုတိယစိတ္တာဒိနိ၊ ဒုတိယစိတ် စသည်တို့ကို။ ဒဿေတံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ကတမေ ဓမ္မာတိ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ သဗ္ဗေသုပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသု-ဒုတိယ စိတ္တာဒိနိ နိဗ္ဗေသေသု၊ ထိုဒုတိယစိတ်-စသည်တို့၏ နိဗ္ဗေသတို့၌။ ဝါ၊ တေသု ဒုတိယ စိတ္တာဒိသု၊ တို့၌။ (ဝေဒိတဗျာ၌ စပ်)။ ပဌမ စိတ္တော၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့် သာလျှင်။ တယော တယော ဝါရာ၊ သုံးဝါရ၊ သုံးဝါရတို့ကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ ကုန်၏။ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်ကား။ ဝါရာ ဝေ၊ ဝါရတို့ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး။ ပဌမ စိတ္တော၌။ ဝုတ္တ သဒိသာနံ၊ ဟောအပ်ပြီးသည်နှင့်တူကုန်သော။ သဗ္ဗ ပဒါနံ၊ တို့၏။ အတ္ထေပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤဒုတိယ စိတ္တနိဗ္ဗေသမှ။ ပရမ္ပိ၊ နောက်၌လည်း။။ အ ပုဗ္ဗ ပဒ ဝဏ္ဏနံ ယေဝ၊ မရှေးသေးသော ပုဒ်အတွင်းကိုသာလျှင်။ ကရိယာမပြုကုန်အံ့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဣမသ္မိံ ဒုတိယ စိတ္တ နိဗ္ဗေသေ၊ ၌။ သ သင်္ခါရေနာတိ ဣဒမေဝ ပဒံ၊ သ သင်္ခါရေန ဟူသော ဤပုဒ်သည်သာလျှင်။ အပုဗ္ဗံ၊ မရှေး သော။ တဿ၊ ထို သ သင်္ခါရေန ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ သတု သင်္ခါရေနာတိ သသင်္ခါရော ကား မဟုဗ္ဗိဟိတည်း။ မဟုဗ္ဗိဟိ ဟူကလည်း အညပုဒ်နှင့် ကောင်းကောင်းရကား “ယော ပစ္စယဂဏော” ဟု အည ပုဒ်ထည့်။ အညပုဒ်သည် နာမ်ပုဒ်ကည်း။ နာမ်ပုဒ် ဟူကလည်း ကြိယာနှင့်မကင်း ကောင်းရကား။ ဟောတိ ဟူသော ကြိယာထည့်၊ ဝါ၊ “တိဏိမာနိ ဘိက္ခဝေ သင်္ခတဿ သင်္ခတလက္ခဏာနိ၊ ကတမာနိတိဏိ ဥပ္ပါဒေါ ပညာယတိ၊ ဝယော ပညာယတိ၊ ဋ္ဌိတဿအညထတ္တံပညာယတိ” ဟုဟောတော်မူခြင်းကြောင့် သင်္ခတ တရားဟူက ဥပ္ပါဒ်ဟူသော တဝနကြိယာနှင့်မကင်းကောင်းရကား “ဖဿော ဟောတိ၊ ဝေဒနာ ဟောတိ” အစရှိသော ပါဠိကို ထောက်သဖြင့် ဟောတိ ဟူသော ကြိယာထည့်။ တို့ကြောင့် ရကား ယော ပစ္စယ ဂဏော သင်္ခါရေန ယဟ ဟောတိ၊ ဣတိတသ္မာ သော ပစ္စယ ဂဏော သသင်္ခါရောဟု အပြည့် အစုံသမ္ပန်။

ယော ပစ္စယ ဂဏော၊ အကြင် အာရုံ၊ ယောနိသော မနသိကာရ၊ စသော ပစ္စည်းအပေါင်းသည်။ သင်္ခါရေန၊ တွန့်တို့ ဆုတ်နစ်သော စိတ်ကို ထက်သည်

၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော တန်ဆာ အထူးဖြင့် ပြုပြင်တတ်သော။ ဝါ၊ ပြုပြင်
ကြောင်းဖြစ်သော ပုဗ္ဗပယောဂ ဥပါယနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်
၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့တကွဖြစ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော ပစ္စယ
ဂဏော၊ ထို အာရုံ၊ ယောနိသော မနသိကာရစသော ပစ္စည်းအပေါင်းသည်။
သ သင်္ခါရော၊ သသင်္ခါရမည်၏။ သသင်္ခါရေန၊ တွန့်တိုဆုတ်နှစ်သော စိတ်ကို
ထက်သည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော တန်ဆာအထူးဖြင့် ပြုပြင်တတ်သော။ ဝါ၊
ပြုပြင်ကြောင်းဖြစ်သော ပုဗ္ဗပယောဂ ဥပါယနှင့်တကွဖြစ်သော။ သပ္ပယော
ဂေန၊ တွန့်တို ဆုတ်နှစ်သောစိတ်ကိုစေခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်းဟူသော ပယောဂ
နှင့်တကွဖြစ်သော။ သ ဥပါယေန၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်း၊ မပြုခြင်းတို့၌ အပြစ်၊
အကျိုးကို ဆင်ခြင်ခြင်း သူတပါးတို့သည် စေခြင်း တိုက်တွန်းခြင်း၊ ဤသို့
အစရှိသော ကုသိုလ်ပြုခြင်း၏ အကြောင်း ဥပါယနှင့် တကွဖြစ်သော။ တေန
ပစ္စယဂဏေန၊ ထိုအာရုံ၊ ယောနိသော မနသိကာရ-စသော ပစ္စည်းအပေါင်း
ဖြင့်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ၌ စပ်)။ ဣတိ၊ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

မူလဒ္ဓိကာဓိပ္ပါယ်တ္ထ။ ။ သပ္ပယောဂဂေနာတိ လိနဿ စိတ္တဿ ဥဿာဟန ပယောဂ
သဟိတေန။ သ ဥပါယေနာတိ ကုသလဿ ကရဏာကရဏေသု အာဒိနဝါ
နိသံသ ပစ္စဝေက္ခနံ ပရေဟိ ဥဿာဟနန္တိ ဧဝ မာဒိ ဥပါယသဟိတေန။
၉၉-ဆဋ္ဌ။

ဒ္ဓိကာ အနက်။ ။ သပ္ပယောဂဂေနာတိ၊ ကား။ လိနဿ၊ တွန့်တိုသော။ စိတ္တဿ၊
စိတ်ကို။ ဥဿာဟန ပယောဂ သဟိတေန၊ စေခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်း ဟူသော
ပယောဂနှင့်တကွဖြစ်သော။ သ ဥပါယေနာတိ၊ ကား။ ကုသလဿ ကရဏာ
ကရဏေသု၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်း၊ မပြုခြင်းတို့၌။ အာဒိနဝါနိသံသ ပစ္စဝေက္ခနံ၊
အပြစ်၊ အကျိုးကို ဆင်ခြင်ခြင်း။ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ ဥဿာဟနံ၊ စေခြင်း၊
တိုက်တွန်းခြင်း။ ဣတိ ဧဝ မာဒိ ဥပါယ သဟိတေန၊ ဤသို့ အစရှိသော
ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း၏ အကြောင်း ဥပါယနှင့် တကွဖြစ်သော။

အနု။ ။ “ဥဿာဟနံ ပေသန နိယောဇနံ”။ ပေသနံ၊ စေခြင်း။ နိယောဇနံ၊ တိုက်
တွန်းခြင်းသည်။ ဥဿာဟနံ၊ မည်၏။ ။ ၁၀၆-ဆဋ္ဌ။

ဟိ-သစ္စံ၏။ အာရမ္မဏာဒိနာ၊ အာရုံ၊ ယောနိသော မနသိကာရစသော။
ယေန ပစ္စယ ဂဏေန၊ အကြင် ပစ္စည်း အပေါင်းဖြင့်။ ပဌမစိတ္တံ၊ ကုသိုလ်
ပဌမစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သပ္ပယောဂဂေန၊ တွန့်တို ဆုတ်နှစ်သော စိတ်ကို

စေခြင်း တိုက်တွန်းခြင်း ဟူသော ပယောဂနှင့် တကွဖြစ်သော။ သ ဥပါယေန၊ ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း မပြုခြင်းတို့၌ အပြစ်၊ အကျိုးကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ သူတပါးတို့သည် စေခြင်း၊ တိုက်တွန်းခြင်း ဤသို့ အစရှိသော ကုသိုလ်ကို ပြုခြင်း၏ အကြောင်း ဥပါယနှင့် တကွဖြစ်သော။ တေနေဝ ပစ္စယ ဂဏေန၊ ထိုအာရုံ၊ ယေဒ်နိသော မနသိကာရ-စသော ပစ္စည်းအပေါင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဣဒံ ဒုတိယစိတ္တံ၊ ဤဒုတိယ မဟာ ကုသိုလ်စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

မှတ်ချက်။ ။တေနေဝါတိ ပစ္စယဂဏေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ ပဒေ ကရဏံ၊ သပ္ပယောဂေန သ ဥပါယေနာတိ ပဒေဒယံ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ ပဒေ တတိယာပိသေသနံ.... ဟူသော ယောဇနာ ၁၁၆-စကားကို ဆင်ခြင်။

တဿ၊ ထိုဒုတိယစိတ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိဟာရ ပစ္စန္ဓေ၊ ကျောင်းစွန့်၌။ ဝံသ၊ မာနော၊ နေသည်ဖြစ်၍။ စေတိယဂ်ဏ သမ္ပဇ္ဇန ဝေလာယ၊ စေတီရင်ပြင်ကို တမြက်လှည်းရာ အခါသည်၎င်း။ ထေရုပဋ္ဌာန ဝေလာယ၊ မထေရ်ကြီးကို ခစားရာ အခါသည်၎င်း။ သမ္ပတ္တာယဝါ၊ ရောက် လတ်သည်ရှိသော်၎င်း။ ဓမ္မသဝနဒိပသေ၊ တရားနာရာနေ့သည်။ သမ္ပတ္တဝါ ရောက်လတ်သော်၎င်း။ “ဂန္ဓာ”၊ သွား၍။ ပစ္စာ ဂစ္ဆတော၊ တဖန်ပြန်သော။ မယျံ၊ ငါ့အား။ အတိဒ္ဓရံ၊ အလွန်ဝေးသည်။ ဘဝိဿတိ ဖြစ်လတံ။ နဂမိဿာမိ၊ မသွားအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ပုန၊ ဖန်။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြန်၏။ ဘိက္ခုဿ နာမ၊ ရဟန်းအားမည်သည်။ စေတိယဂ်ဏံ၊ စေတီရင်ပြင်သို့၎င်း။ ထေရု ပဋ္ဌာနံ၊ မထေရ်ကြီးကိုခစားရာသို့၎င်း။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာရာသို့၎င်း။ အဂန္တု၊ မသွားခြင်းငှာ။ အသာရပုံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံပြန်၏။ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော။ (ထည့်)။ တဿဘိက္ခုနေ၊ ထိုကျောင်း စွန့်နေသော ရဟန်းအား။ အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ပယောဂေန၊ ပယောဂဖြင့် ၎င်း။ (ဥပ္ပန္နိဉ္စပိ) မရေန၊ သူတပါးသည်။ ဝတ္တာဒီနံ၊ ဝတ်အစရှိသည်တို့ကို။ အကရဏေ၊ မပြုခြင်း၌။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကို၎င်း။ ကရဏေ၊ ၌။ အာနိသံ သဉ္စ၊ အကျိုးကို၎င်း။ ဒဿေတွာ၊ ပြပြီး၍။ ဩဝဒိယမာနဿ၊ ဆုံးမအပ် သော။ တဿဝါ၊ ထိုကျောင်းစွန့် ရဟန်းအား၎င်း။ (လိုက်)။ နိဂ္ဂဟဝသေ

နေဝါနိပိသည့်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဟေ၊ လာလှည့်။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ဤအမှုကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလေော။ ဣတိသျှိ၊ ဤတိသျှိ။ ကာရိယမာနဿ၊ ပြုစေအပ်သော။ တဿဝါ၊ ထိုကျောင်းစွန့် ရဟန်းအား၎င်း။ ပရပယောဂေနဝါ၊ သူတပါး ပယောဂဖြင့် ၎င်း။ (ထည့်)။

မှတ်ချက်။ ။ ပရေနဝါ၌ ဝါကို ဤမှာယှဉ်၍ “အတ္တနော ပယောဂေန ဝါ ပရ ပယောဂေန ဝါ” ဟု သမုစ္စယပြု။

ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ကုသလစိတ္တံ၊ သည်။ သသင်္ခါရေန၊ သော။ ပစ္စယဂဏေန၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာမ၊ ဖြစ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိဝေ၊ သျှိ။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ဒုတိယစိတ္တံ၊ ဒုတိယစိတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကတိယစိတ္တ

၁၄၇-၁၄၈။ ကတိယေ၊ ကတိယ မဟာကုသိုလ်စိတ်၌။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ် နှင့်။ ဝိပုယုတ္တံ၊ ယေဉ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဉာဏဝိပုယုတ္တံ၊ ဉာဏ်နှင့် မယှဉ်သော။ ဟိ-သစ္စံမှန်၏။ ဣဒမ္ပိ ကတိယ စိတ္တံ၊ သည်လည်း။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌံ၊ အလွန်ရှင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကတိယစိတ်၌။ ပရိစ္ဆိန္ဒက ဉာဏံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဒံ ကတိယ စိတ္တံ၊ သည်။ ဒဟရ ကုမာရ ကာနံ၊ အလွန် ငယ်ကုန်သော သူတို့အား။ တိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ “အာံ ထေရော၊ ဤ မထေရ်သည်။ မယံ၊ ဝါ၏။ ထေရော၊ တည်း”။ ဣတိ၊ ဤသျှိ။ ဝန္ဓန ကာလေ စ၊ ရှိခိုးရာ ကာလ၌၎င်း။ တေနော နယေန၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ စေတိယ ဝန္ဓန မေဿဝန ကာလာဒိသု စ၊ စေတိတော်ကို ရှိခိုးခြင်း၊ တရားတော်ကို နှိုးခြင်း ၏ ကာလသည်တို့၌၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသျှိ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကတိယ မဟာကုသိုလ်စိတ်၌။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ သတ္တသု ဌာနေသု၊ ခုနစ်ပါးသော အရာတို့၌။ ပညာ၊ ပညာ

သည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ပါကတိက
မေဝ၊ ရှေးနှင့် မထူး ပြကတေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤ
သည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

တတိယစိတ္တံ၊ တတိယစိတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

စတုတ္ထ စိတ္တ

၁၄၉။ စတုတ္ထ စိတ္တေပိ၊ ဌ်လည်း။ ဒေသဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣဒံစိတ္တံ၊ ဣဒံစိတ္တံကို။ “သ သင်္ခါရေနာတိ”၊ ဟူ၍။
ဝစနတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ ယဒါ၊ ဌ်။ မာတာပိတရော၊ အမိ၊
အဘ၊ တို့သည်။ ဒဟရ ကုမာရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။
ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ စေတိယာဒီနိ၊ စေတီစသည်တို့ကို။ ဝန္တာပေန္တိ၊ ရှိခိုးစေ
ကုန်၏။ တေ စ၊ ထို သူငယ်တို့သည်လည်း။ အနတ္ထိကာ၊ အလိုမရှိကုန်သည်။
သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သည်မူလည်း။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌာဝ၊ အလွန်ရှင်ကုန်သည်ဖြစ်၍
လျှင်။ ဝန္တာန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကာလေ၊ ကာလ၌။
လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

စတုတ္ထ စိတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပဉ္စမ စိတ္တ

၁၅၀။ ပဉ္စမေ ငါးခုမြောက်၌။ ဥပေက္ခာ သဟ ဂတန္တိ၊ ကား။ ဥပေက္ခာ
ဝေဒနာယ၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာနှင့်။ သမ္ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။
ဣဒံ စိတ္တံ၊ သည်။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ ဓမ္မေတ္တံ၊ အလတ်သဘောရှိသည်။
ဝါ၊ လျစ်လျူရှုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စမ
စိတ်၌။ ပရိစ္ဆိန္ဒာ ဉာဏံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သောဉာဏ်သည်။ ဟောတိ
ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စမစိတ်၌။
ပါဠိယံ၊ ဌ်။ စျာနစတုက္ကေ၊ “ဥပေက္ခာဟောတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဣန္ဒြိယဋ္ဌကေ၊

“ဥပေက္ခိန္ဒြိယံ ဟောတီ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝတော၊ ဟောပြီး၍။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံသည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာဒိပဒါနံ၊ ဝေဒနာစသော ပုဒ်တို့၏။ နိဇ္ဈေသေ၊ ဌ။ သာတာသာတ၊ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ပဋိက္ခေပ ဝသေန၊ သာတ၊ အသာတ၊ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ကိုယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ကို။ ကတော၊ ၍။ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာ၊ ကို။ ကထိသာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုအဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာ၏။ မဇ္ဈတ္တ လက္ခဏေ၊ လျစ်လျူရှုခြင်း လက္ခဏာ၌။ ဣန္ဒြိယကရဏ ဝသေန၊ မိမိ၏ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ပြုစေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ “ဣန္ဒြိယ ကာရဏ ဝသေနာတိပိအတ္ထိ”။ ဥပေက္ခိန္ဒြိယ ဘာဝေ၊ ဥပေက္ခိန္ဒြိယ၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ ၍။ စ ဆက်။ ပဒ ပဋိပါဠိယာ၊ ပုဒ်အစဉ်အားဖြင့်။ ဧကသ္မိံ ဌာနေ၊ တခုတည်းသော အရာ၌။ ပီတိ၊ ပီတိသည်။ ပရိဟိနာယုတ်၏၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ စိတ္တိဝသေန၊ ဖြင့်။ ပါဠိအာရုံဌာ၊ ပါဠိတော်သို့ တင် အပ်ကုန်သော။ ပဉ္စ ပဏ္ဏာသေဝ၊ ငါးဆဲ့ ငါးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝမ္မာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုငါးဆဲ့ ငါးပါးသော တရားတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗကောဋ္ဌာသေသု၊ တို့၌၎င်း။ သဗ္ဗဝါရေသု၊ တို့၌၎င်း။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ ၍။

ပဉ္စမစိတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဆဋ္ဌ စိတ္တာဒိ

၁၃၆-၉။ ဆဋ္ဌ သတ္တမ ဌမာနိ၊ ဆဋ္ဌစိတ်၊ သတ္တမစိတ်၊ အဋ္ဌမစိတ် တို့ကို၊ ဒုတိယ၊ တတိယ စတုတ္ထသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တ နယေနေဝ၊ သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဣမေသု၊ ဤဆဋ္ဌ၊ သတ္တမ၊ အဋ္ဌမ စိတ်တို့၌။ ဝေဒနာ ပရိဝတ္တနဉ္စေ၊ ဝေဒနာ လဲလှယ်ခြင်းသည်၎င်း၊ ပီတိ ပရိဟာနဉ္စ၊ ပီတိ၏ ယုတ်ခြင်းသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပတ္တိ နယေန၊ ဖြစ်သော နည်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ် သည်။ တာဒိသ မေဝ၊ ထို ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထစိတ်နှင့်တူသည့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ငါး။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၍။ ကရုဏာ မုဒိတာ ပရိကမ္မ ကာလေပိ၊ ကရုဏာ

ဒုဒိတာ၊ ပရိကံကို ပြုသော ကာလ၌လည်း။ ဣမေသံ၊ ဤ ဆဋ္ဌ၊ သတ္တမ၊ အဋ္ဌမ၊
ဝိတ်တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ အနုညာတာဝေ၊
ခွင့်ပြုအပ်သည် သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ “မဟာ အဋ္ဌကထာယံ အနုညာတာ” ဟူသော ပါဌဖြင့် အဘယ်
အနက်ကို ပြသနည်းဟူမူ။

မူလဋီကာ။ ။မဟာ အဋ္ဌကထာယံ အနုညာတာ နာတိသမာဟိတာယ ဘာဝနာ
ယာတိ ယေဝါပနကေတိဝိ နိဗ္ဗိသေသတံ ဒေသေတိ။ ။၉၉-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။မဟာ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ နာတိ သမာဟိတာယ၊ မတည်ကြည်
လွန်းသော။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာဖြင့်။ ဝါ၊ ၌။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။ ဣတိ
ဣမိနာ၊ ဤမဟာအဋ္ဌကထာယံ အနုညာတာ၊ ဟူသောပါဌဖြင့်။ ကရုဏာမုဒိတာ
နမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇနတော ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ (ထည့်)။ ယေဝါပနကေတိဝိ၊
ယေဝါပနက တရားတို့ဖြင့်လည်း။ နိဗ္ဗိသေသတံ၊ ပဌမ မဟာကုသိုလ်စိတ်မှ
အထူးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။

အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ကာမာဝစရ ကုသလ
ဝိတ္တာနိနာမ၊ မည်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌစိတ္တာဒိ၊ တို့သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးကုန်ပြီ။

ပုညကိရိယဝတ္ထာဒိကထာ

သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ ကာမာဝစရ ကုသလ
ဝိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထုဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဒီပေတဗ္ဗာနိ၊
ကုန်၏။ ကထံ ဒီပေတဗ္ဗာနိ၊ ဟူမူကား။ ဒါန မယံ၊ ဒါနဖြစ်သော။ ပုညကြိယ
ဘတ္ထုစ၊ ၎င်း။ သီလ မယံ၊ သီလ ဖြစ်သော။ ဘာဝနာ မယံ၊ ဘာဝနာဖြစ်သော။
အပစိတိ သဟဂတံ၊ အရိ၊ အသေ ပြုခြင်းဖြစ်သော။ (သဟဂတ အနက်မရှိ)။
၁။ အရိ၊ အသေပြုခြင်း ကာယဝိညတ်၊ ဝစီဝိညတ်နှင့် တကွဖြစ်သော။ ဇေယျာ
၁၈ သဟဂတံ၊ အမှုကြီး၊ ငယ်ကို ရွက်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ အမှုကြီး၊
ငယ်ကို ရွက်ဆောင်သော ကာယ ဝိညတ်၊ ဝစီဝိညတ်နှင့်တကွဖြစ်သော။
ဘတ္တာနုပ္ပဒါနံ၊ မိမိပြုအပ်သော ကုသိုလ်အတို့ကို ပေးငွေကြေးငွေဖြစ်သော။
အဗ္ဘနုမောဒနံ၊ သူတပါး ပြုသော ကုသိုလ်ကို ရွေးရှုဝမ်းမြောက်ကြောင်း

ဖြစ်သော။ ဒေသနာ မယံ၊ တရားဟောကြောင်းဖြစ်သော။ သဝန မယံ၊ တရားနာကြောင်းဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မံ၊ အယူကို ဖြောင့်မတ်စွာ ပြုသော ကမ္မဿကတာ ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ပုညကြိယဝတ္ထု၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာနိဒဿ၊ ဤဆယ်ပါးတို့သည်။ ပုညကြိယဝတ္ထုနိ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ပုညကြိယဝတ္ထုတို့၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ (ထည့်)။ ဒါန မေဝ၊ ဒါနသည်သာလျှင်။ ဒါနမယံ၊ မည်၏။ ပုညကြိယာစ၊ ပုညကြိယာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုပုညကြိယာဟူသည်။ တေသံ တေသံ အာနိသံသာနံ၊ ထိုထိုအာနိသင်တို့၏။ ဝတ္ထုစ၊ အကြောင်း သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု၊ မည်၏။ သေသေသု ပိ၊ ကြွင်းသော သီလမယစသည် တို့၌လည်း။ ဒေသဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ပုညကြိယ ဝတ္ထုတို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ၏။ (ထည့်)။ စိဝရာဒိသု၊ သင်္ကန်း-အစရှိကုန်သော။ စတုသု၊ ကုန်သော။ ပစ္စယေသု၊ တို့တွင်၎င်း။ ရူပါဒိသု၊ ကုန်သော။ ဆယု အာရမ္မ ဣသု ဝါ၊ ခြောက်ပါးသော အာရုံတို့တွင်၎င်း။ အန္ဓာဒိသု၊ အန္ဓာ-အစရှိ ကုန်သော။ ဒသသု ဒါနဝတ္ထုသုဝါ၊ ဆယ်ပါးသောဒါနဝတ္ထုတို့တွင်၎င်း။ တံတံ ဒါနံ၊ ဒါနဝတ္ထု ထိုထိုကို။ ဒေန္တဿ၊ လှူသသူအား။ တေသံ တေသံ စိဝရာဒိနံ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒနတော၊ ဖြစ်စေသည်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ပုဗ္ဗတာဂေါ၊ ရှေးအတို့၌၎င်း။ ပရိစ္စာဂ ကာလေ၊ စွန့်ကြဲသော ကာလ၌၎င်း။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ သောမနဿ စိတ္တေန၊ သောမနဿနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်။ အနုဿ ရုဏေ စ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ရာ၌၎င်း။ “အနုဿရုဏကာလေစာ တိပိ အတ္ထိ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တီသု ကာလေသု၊ တို့၌။ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော။ ဖေတနာ၊ ဖေတနာသည်။ ဒါန မယံ၊ ဒါနမယဖြစ်သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု နာမ၊ မည်၏။

ပဉ္စသီလံ၊ ကို။ အဋ္ဌသီလံ၊ ကို။ ဒသသီလံ၊ ကို။ သမာဒိယန္တဿ၊ ဆောက် တည်သသူအား၎င်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသသူအား၎င်း။ ပဗ္ဗဇန္တဿ၊ ရဟန်းပြုသသူ

အား၎င်း။ မနောရထံ၊ နှလုံးအလိုကို။ မတ္တကံ၊ အပြီးသို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်
 ရှေ့။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ အမှီဝတ၊ ဖြစ်ပေပြီ
 တကား။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွ-ကောင်းစွ”။ ဣသံ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊
 ဆင်ခြင်သည့်အား၎င်း။ “အာဝဇ္ဇန္တဿာတံပိ အတ္ထိ”။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိ
 မောက္ခသီလကို။ သံဝရန္တဿ၊ စောင့်သည့်အား၎င်း။ စိဝရာဒယော၊ သင်္ကန်း
 အစရှိကုန်သော။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သည့် အား၎င်း။
 အာပါထဂတေသု၊ ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံ-စသည်
 တို့၌။ စက္ခုဒွါရာဒီနိ၊ စက္ခုဒွါရ-စသည်တို့ကို။ သံဝရန္တဿ၊ ပိတ်ဆို့ စောင့်
 စည်းသည့်အား၎င်း။ အာဇီဝံ၊ အာဇီဝသီလကို။ သောဓေန္တဿ၊ သုတ်သင်
 သည့်အား၎င်း။ ပဝတ္ထာ၊ သော။ စေတနာ၊ သည်။ သီလမယံ၊ သော။ ပုညကြိယ
 ဝတ္ထုနာမ၊ မည်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါယံ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ၌။ ဝုတ္တေန၊ သခင် သာရိပုတြာသည်ဟော
 တော်မူ အပ်သော။ ဝိပဿနာ မဂ္ဂေန၊ ဝိပဿနာ အစဉ်ဖြင့်။ စက္ခု၊ စက္ခု
 ကို။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟူ၍။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟူ၍။ အနတ္တတော၊ အနတ္တ
 ဟူ၍။ ဘာဝေန္တဿ၊ ပွားစေသည့်အား။ ပ။ မနံ၊ မနောဒွါရကို။ ရူပေ၊ ရူပါရုံ
 တို့ကို။ ပ။ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကို။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ကို။ ပ။ မနော
 ဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်ကို။ စက္ခု သမ္မဿံ၊ စက္ခုသမ္မဿကို။ ပ။ မနောသမ္မဿံ၊
 မနော သမ္မဿကို။ စက္ခု သမ္မဿဇံ၊ စက္ခုသမ္မဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊
 ဝေဒနာကို။ ပ။ မနောသမ္မဿဇံ၊ မနောသမ္မဿ ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊
 ဝေဒနာကို။ ရူပသညံ၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်သော သညာကို။ ပ။ ဓမ္မသညံ၊ ဓမ္မာရုံ၌
 ဖြစ်သောသညာကို။ ပ။ ဇရာ၊ မရဏံ၊ ကို။ အနိစ္စတော၊ ဟူ၍။ ဒုက္ခတော၊ ဟူ၍။
 အနတ္တတော၊ ဟူ၍။ ဘာဝေန္တဿ၊ အား။ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော။ စေတနာ၊
 သည်။ တာဝနာမယံ၊ သော။ ပုညကြိယဝတ္ထုနာမ၊ မည်၏။ (ရှေ့သို့သွား)။
 ဝါ၊ ကား။ အဋ္ဌတ္တိံသာယ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော။ အာရမ္မဏေသု၊ တို့၌။
 အပ္ပနံ၊ သို့။ အပ္ပတ္တာ၊ မရောက်သော။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။
 စေတနာ၊ သည်။ တာဝနာမယံ၊ သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထုနာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ထို့မှတပါး။ မဟလ္လကံ၊ သိက္ခာကြီးသောသို့ကို။ ခိသ္မာ၊ ရှိ။ ပစ္စုပ္ပန်
 ပတ္တ စိဝရ ပဋိဂ္ဂဟဏ အဘိဝါဒန မဂ္ဂသမ္ပဒါန ဝသေန၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊

သပိတ်၊ သင်္ကန်းလှမ်းယူခြင်း၊ ရှိခိုးခြင်း၊ ခရီးပေးခြင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။
အပဓိတိသဟဂတံသော။ ပုညကြိယဝတ္ထု၊ ကို။ (လိုက်)။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ။

ဝုစ္ဆတရာနံ၊ သီတင်းကြီးမြတ်သော သူတို့အား။ တို့၏။ ဝတ္ထုပုဋိပတ္တိ ကရဏ
ဝသေန၊ ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ်ကို ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေယျာဝစ္စ သဟ
ဂတံ၊ သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ။ “လှမ်း၍စပ်”။

အနုသန္ဓေ။ ။ လူတို့အားဖြစ်သော ဝေယျာဝစ္စကို ပြခြင်းငှာ ဂါမံ စသည်ကို
ပြောသော်။

ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။ ပဋိဋ္ဌံ ဝင်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊
၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။
သမာဒပေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဥပသံဟရဏဝသေန၊ အနီးသို့ ဆောင်သည်၏
အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ “ဝတ္ထု သွားချေ။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ပတ္တံ၊ ကို။ အာဟရ
ဆောင်ချေ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတွာ၊ ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်သော အဟုန်ဖြင့်။
ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပတ္တာဟရဏာဒိဝသေန စ၊ သပိတ်ကို ဆောင်ခြင်း စသည်
တို့၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ကာယဝေယျာဝဋ္ဋိကကာလေ၊ ကိုယ်ဖြင့်အမှု ကြီးငယ်ကို
ရွက်ဆောင်သော ကာလ၌။ ဝေယျာဝစ္စ သဟဂတံသော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု၊
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဂန္ဓာဒိဟံ၊ နံသာစသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊
ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ “အသုကဿ နာမ၊ ဤမည်သော သူအား။
ပတ္တံ၊ အဘို့သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပစေ”။ ဣတိ၊ ဤသို့၎င်း။ “သဗ္ဗသတ္တာနံ၊
အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့အား။ ပတ္တံ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပစေ”။ ဣတိ၊
ဤသို့၎င်း။ ပတ္တံ၊ မိမိပြုသောကုသိုလ် အဘို့ကို။ ဒဒတော၊ ပေးသသူအား။
ပတ္တာနုပ္ပဒါနံ၊ သော။ ပုညကြိယဝတ္ထု၊ ကို။ (လိုက်)။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
ဝေံ၊ ဤသို့။ ပတ္တံ၊ မိမိပြုသော ကုသိုလ်အဘို့ကို ဒဒတော၊ ပေးသသူအား။
ပုညက္ခယော၊ ကောင်းမှု၏ ကုန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ ကိံပန၊ ဖြစ်သလော။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဇောဒနာ၊ ခြင်းတည်း။ ပုညက္ခယော၊ သည်။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန-တံပါကဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အံ။ ဧကဒိပံ၊ တပွင့်သော
ဆီမီးကို။ ဇာလေတွာ၊ ထွန်း၍။ တတော၊ ထို ဆီမီးမှ။ ဒီပ သဟဿံ၊ ဆီမီး
ဟထောင်ကို။ ဇာလေန္တဿ၊ ညီသသူ၏။ ပဌမ ဒီပေါ၊ ရှေးဦးစွာ ဆီမီးကို။

‘ခီဏော’တိ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ န ဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုသင့်။ ပန၊ သမ္ဘာဝနာကိုဆိုအံ့။ ပုရိမာ လောကေန၊ ရှေးဆီမီးရောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပစ္ဆိမာလောကော၊ နောက် ဆီမီးရောင်သည်။ ဧကတော၊ တပြိုင်နက်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အတိမဟာ၊ အလွန်ကြီးကျယ်သည်။ ဟောတိ ယသ၊ ၎င်းသို့။ ဧဝ မေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပတ္တိံ၊ ကို။ ဒဒတော၊ အား။ ပရိဟာနိ နာမ၊ ကုသိုလ်၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ သမ္ဘာဝနာကိုဆိုအံ့။ ဝုဒ္ဓိ ယေဝ၊ ကြီးပွားသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။

ပရေဟိ၊ သူတပါး ကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒိန္နာယ၊ ပေးအပ်သော။ ပတ္တိယာဝဂါ၊ ကုသိုလ် အတ္ထိ ခိုငှား။ အညာယ၊ ပေးအပ်သည်မှ တပါးသော။ ပုည ကြိယာယဝဂါ၊ ကိုငှား။ “သဓု သာဓု”တိ၊ ကောင်းစွာ၊ ကောင်းစွာ ဟူ၍။ အနုမောဒန ဝသေန၊ အနုမောဒနာ ပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဗ္ဘနုမောဒနံ၊ သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎င်း။

ဧကော၊ တဦးသော ရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တရားဟောသည်ရှိသော်။ မံ၊ ငါ့ကို။ “ဓမ္မ ကထိကော”တိ၊ တရားဟောကောင်းဟူ၍။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဣစ္ဆာယ၊ ယုတ်မာသော အလို၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ လာဘ ဂရုကော၊ လာဘ၌ အလေးပြုသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဒေသေတိ၊ ဟောအံ့။ တံ ဒေသနံ၊ ထိုဟောကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသော အကျိုးရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧကော၊ တဦးသော ရဟန်းသည်။ အတ္တနော၊ ၎င်း။ ပဂုဏံ၊ လေ့ကျက်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အပစ္စာသီသ မာနော၊ လာဘ သက္ကာရ-စသည်ကို ရှေးရှုမတောင့်တမူ၍။ ဝိမုတ္တာယတန သိသေန- ဝိမုတ္တာယတန သိသံကတွာ၊ နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းထူးကို ပဋ္ဌာနပြု။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဒေသေတိ၊ အံ့။ ဣဒံ ဒေသနံ၊ ဤဟောကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည်။ ဒေသနာ မယံ၊ သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု နာမ၊ မည်၏။

ဧကော၊ တဦးသော သူသည်။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ ဣတိ၊ ဤသို့ နာသည်ရှိသော်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သဒ္ဓေ၊ ငါတို့၊ သဒ္ဓါတရားရှိသသူဟူ၍။ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဣစ္ဆာယ၊ ယုတ်မာသော အလို၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ (လိက်)။ သုဏာတိ၊ နာအံ့။ တံသဝနံ၊ ထိုသို့ နာကြောင်း

ဖြစ်သော စေတနာသည်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကော၊ တဦးသောသူသည်။ “ဝေ၊ ဤသို့ နာသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသော အကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပေလတ္တံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသကော၊ တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်၌။ (ထည့်)။ ဟိတဖရဏေန၊ မေတ္တာဖရဏေန၊ မေတ္တာကို နှံ့စေသော။ မုဒုစိတ္တေန၊ နူးညံ့သောစိတ်ဖြင့်။ တနည်း။ “ဝေ၊ သော်။ မေ၊ အား။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဟိတ ဖရဏေန၊ မိမိ အစီး အပွား၌ ဖြန့်အပ်သော။ မုဒု စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏ္ဍာတိ၊ အံ့။ ဣဒံသဝနံ၊ ဤ နာကြောင်း ဖြစ်သော စေတနာသည်။ သဝန မယံ၊ သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထုနာမ၊ မည်၏။

ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသသူအား။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မံ၊ အယူကို ဖြောင့်မတ်စွာ ပြုသော စေတနာဟု ဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော။

မူလဒ္ဓိကဿ။ ကမ္မဿကတဉာဏံ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မံ။ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

ပုညကြိယဝတ္ထုနာမ၊ မည်၏။ ပန၊ အယူထူးကိုဆိုအံ့။ ဒီသဘာဏကာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌိဇုကတံ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကတ ဖြစ်သော ပုညကြိယ ဝတ္ထုသည်။ “ဒိဋ္ဌိဇု ကမ္မံ ဒိဋ္ဌိဇု ကမ္မန္တိပိ အတ္ထိ”။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ပုညကြိယ ဝတ္ထုတို့၏။ နိယမ လက္ခဏံ၊ အကျိုးကြီးသည်၏အဖြစ်၌ မြဲခြင်း၏မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သဝ္ဓံ၊ ဟိ။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ပုညံ၊ ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသသူအား။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ ဥဇုကဘာဝေနော၊ ဖြောင့်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် သာလျှင်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟု၊ ကုန်၏။

ပန၊ သက်။ ဧတေသု၊ ပုညကြိယ ဝတ္ထုသု၊ တို့တွင်။ တာဝ၊ စွာ။ ဒါနမယံ၊ ဒါနမယသည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တန္တဿ၊ ကြံတ သူအား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေတော၊ အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မေ၊ သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ပုဗ္ဗစေတနံ၊ ကို၎င်း။ မုဉ္ဇစေတနံ၊ ကို၎င်း။ “မုဉ္ဇနစေတနန္တိပိ အတ္ထိ”။ အပရစေတနံ၊ ကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿောပိ၊ ကုန်သော။ စေတနာတို့ကို။ ကောတာ၊ တပေါင်းတည်း။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဒါနမယံ၊ သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု

နာမာသည်။ ဟောတိ၏။ သီလမယမ္ပိ၊ သီလမယကုသိုလ်သည်လည်း။ သီလံကို။
 ပူရေဿာမိ၊ ဖြည့်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တန္တဿ၊ ကြံသသူအား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ သီလ
 ပူရဏကာလေ၊ သီလကို ဖြည့်သော ကာလ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ မေ၊ ငါသည်။
 သီလံကို။ (လိုက်)။ ပူရိတံ၊ ဖြည့်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သ
 သူအား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ သဗ္ဗာပိ၊ ကုန်သော။ တာ၊ ထို သုံးပါးသော စေတနာ
 တို့ကို။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကတာ၊ ချ်။ သီလမယံ၊ သော၊ ပုညကြိယ
 ဝတ္ထု နာမ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ပ။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ ဥဇ္ဇံ၊
 ဖြောင့်စွာ။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တန္တဿ၊ အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။
 ဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ ဥဇ္ဇံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကရေန္တဿ၊ အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ မေ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌိံကို။
 ဥဇ္ဇကာ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ အား။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ သဗ္ဗာပိ၊ ကုန်သော။ တာ၊ ထို သုံးပါးသော စေတနာ တို့ကို။
 ဧကတော၊ တည်း။ ကတာ၊ ချ်။ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မံ၊ သော။ ပုညကြိယ ဝတ္ထု နာမ၊
 သည်လည်း။ ဟောတိ၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ အဋ္ဌကထာ နည်းကို ပြပြီး၍ ပါဠိနည်းကို ပြလိုရကား သုတ္တေပန
 စသည်ကို မိန့်သော်....

ပန၊ အဋ္ဌကထာနည်းမှတစ်ပါး ပါဠိနည်းကို ဆိုအံ့။ သုတ္တေ၊ ပါဠိ၌။ တီဏိ
 ယေဝ၊ ဒါန၊ သီလ၊ တာဝနာဟူ၍ သုံးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပုညကြိယ
 ဝတ္ထု၊ နှို၊ တို့သည်။ အာဂတာနိ၊ လာကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသော ပုညကြိယ
 ဝတ္ထုတို့၌။ ဣတရေသမ္ပိ၊ ဤမှ တစ်ပါးသော ပုညကြိယ ဝတ္ထု တို့ကိုလည်း။
 သင်္ဂဟော၊ ပေါင်း၍ ယူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အပစိတိ
 ဝေယျာဝစ္စာနိ၊ အပစိတိ ပုညကြိယဝတ္ထု ဝေယျာဝစ္စပုညကြိယဝတ္ထုတို့သည်။
 စာရိတ္တဝသေန၊ စာရိတ္တ၏ အစွမ်းဖြင့်။ (ထည့်)။ သီလမယော၌။ သင်္ဂဟံ၊
 ပေါင်း၍ ယူခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပတ္တာနုပ္ပဒါန အပ္ပနုမောဒနာနိ၊
 ပတ္တာနုပ္ပဒါန ပုညကြိယဝတ္ထု၊ အပ္ပနုမောဒန ပုညကြိယ ဝတ္ထုတို့သည်။ ဒါန
 မယော၌။ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

စောဒနာနုသန္ဓေ။ ။ ပတ္တာနုပ္ပဒါနကို ဒါနမယ၌ သင်္ဂြိုဟ်သည်ကား လျော်လှ
 ပေပြီ။ အပ္ပနုမောဒနကို အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ဒါနမယ၌ သင်္ဂြိုဟ်သင့်
 သနည်းဟူမူ။

၂၂၂

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကသာနိဿယ

မူလဋီကာ။ ။အနဝဇ္ဇဝတ္ထု၊ ပရိစ္ဆေဒန္တော၊ ဝိယ၊ အတ္တနုမောဒ၊ မာနောပိ၊ ပရဿ၊ သမ္ပတ္တိယာမောဒတိတိ၊ အတ္တနုမောဒနာ၊ ဒါနမယေ၊ သင်္ဂဟိတာ။ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။အနဝဇ္ဇဝတ္ထု၊ အပြစ်မရှိသော ဝတ္ထုကို။ ပရိစ္ဆေဒန္တော၊ စွန့်သဘူ သည်။ ပရဿ၊ သူဘပါး၏။ သမ္ပတ္တိယာ၊ စည်းစိမ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ဌ။ မောဒတိဒိယ၊ ဝမ်းမြောက် သကဲ့သို့၊ အတ္တနုမောဒမာနောပိ၊ အသွန် ဝမ်းမြောက်သော သူသည်လည်း။ ပရဿ၊ ၏။ သမ္ပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ဌ။ မောဒတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနုမောဒနာ၊ အတ္တနုမောဒနာကို။ ဒါနမယေ၊ ဒါနမယ ပုညကြိယဝတ္ထု၌။ သင်္ဂဟိတာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။

ဒေသနာ၊ သဝန၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မာနိ၊ ဒေသနာ၊ သဝန၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မတို့သည်။ ဘာဝနာ မယော၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ယေ၊ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ “ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မံ သဗ္ဗေသံ နိယမ လက္ခဏ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ အာစရိယာနံ၊ တို့၏။ ဝါဒေ၌။ တံဒိဋ္ဌိဇုကမ္မံ၊ သည်။ တိသုပိ၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာမယဟု ဆိုအပ်သော ပုညကြိယဝတ္ထု သုံးပါးတို့၌လည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တောနိပုညကြိယ ဝတ္ထုနိ၊ တို့သည်။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ဟုတုာ၍။ ဝိတ္တာ ရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဒသ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

တေသု၊ ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်။ “ဒါနံ၊ ကို။ ဒဿာမိအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တော၊ သည်။ အဋ္ဌန္တံ၊ ကုန်သော။ ကာမာဝစရ ကုသလ စိတ္တာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရေ နော၊ တပါးပါးဖြင့် သာလျှင်။ စိန္တေတိ၊ ၏။ ဒေ မာနောပိ၊ ပေးလှူသော သူသည်လည်း။ တေသံ၊ ယေဝ၊ ထိုရှစ်ပါးသော ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ်တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ဒေတိ၊ ၏။ “မေ၊ သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ၊ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။ “သီလံ၊ ကို။ ပူရေဿာမိ၊ အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ၊ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ပူရေတိ၊ ၏။ “မေ၊ သည်။ သီလံ၊ ကို။ ပူရိတံ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ၊ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ဘာဝေဿာမိ၊ ပွားစေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တောပိ၊ သော်လည်း။

တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ စိန္တေတိ၊ ၏။ ဘာဝနံ၊
ကို။ (လိုက်)။ ဘာဝေန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။
အညတရေန၊ တပါးပါးဖြင့်။ ဘာဝေတိ၊ ၏။

မူလဋီကာဗိပ္ပါယတ္ထ။ ။ဘာဝေန္တောပိတိ အသမတ္တ ဘာဝနံ သန္ဓာယာဟ။
သမတ္တာ ဟိ အပ္ပနာ ဟောတိတိ။ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ဘာဝေန္တောပိတိ၊ ဟူသော စကားကိုလည်း။ အသမတ္တဘာဝနံ၊
ပြေည့်စုံသော ဘာဝနာကို။ ဝါ၊ ပုဗ္ဗဘာဝဘာဝနာကို။ သန္ဓာယာ၊ ။ အာစရိ
ယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သမတ္တာ၊ ပြေည့်စုံသော ဘာဝနာသည်။
အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

မေ၊ သည်။ ဘာဝနာ၊ ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပစ္စဝေက္ခန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊
ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။

ဇေဋ္ဌာ ပစိတိ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရိယာမိအံ၊ ။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တောပိ၊ သော်
လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ စိန္တေတိ၊ ၏။
ကရောန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊
ဖြင့်။ ကရေတိ၊ ၏။ မေ၊ သည်။ ဇေဋ္ဌာ ပစိတိကမ္မံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။
ပစ္စဝေက္ခန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊
ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။ ကာယဇေယျာဝဋ္ဌိက ကမ္မံ၊ ကို။ ကရိယာမိ အံ၊
ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တောပိ၊ ကြံသော်၎င်း။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော်၎င်း။ “မေ၊
သည်။ ကတံ၊ ပြီ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တောပိ၊ ဆင်ခြင်သော်၎င်း။
တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။ ပတ္တိံ၊
ကို။ ဒဿာမိအံ၊ ။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တောပိ၊ သော်၎င်း။ ဒဒန္တောပိ၊ သော်၎င်း။
မေ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခန္တောပိ၊ သော်၎င်း။ ပတ္တိံ ဝါ၊
သူတပါး ပေးသော ကုသိုလ်ကို၎င်း။ ပရေသံ၊ တို့၏။ ကုသလံဝါ၊ မပေး
ဝေသော ကုသိုလ်ကို၎င်း။ အနုမောဒိယာမိအံ၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တောပိ၊
သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ စိန္တေတိ၊ ၏။
အနုမောဒေန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အည
တရေန၊ ဖြင့်။ အနုမောဒတိ၊ ၏။ မေ၊ သည်။ အနုမောဒိတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ပစ္စဝေက္ခန္ဓောပိ၊ လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။
 ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသိဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တန္တောပိ၊
 သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင် သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ စိန္တတိ၊
 ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။
 အညတရေန၊ ဖြင့်။ ဒေသေတိ၊ ၏။ မေ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။
 ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။
 အညတရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သောဿာမိ၊ နာအံ။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ စိန္တန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင် အည
 တရေန၊ ဖြင့်။ စိန္တတိ၊ ၏။ သုဏန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊
 တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ သုဏာတိ၊ ၏။ မေ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။
 သုတော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခန္ဓောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ၊
 တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ ဥဇုကံ၊
 ဖြောင့်မတ်စွာ။ ကရိဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တန္တောပိ၊ သော်လည်း။
 တေသံ ယေဝ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ စိန္တတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူး။
 ဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ ဥဇုစွာ။ ကရောန္တော၊ သည်။ စတုန္တံ၊ ကုန်သော။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တာနံ၊
 မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် လေးခုတို့တွင်။ အညတရေန၊ ဖြင့်။ ကရော
 တိ၊ ၏။ မေ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ ဥဇုကာ၊ စွာ။ ကတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စ
 ဝေက္ခန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ ယေဝ အဋ္ဌန္တံ၊ တို့တွင်သာလျှင်။ အည
 တရေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။

ဣဒံ၊ တဏှံ။ ။ သာမညဖြင့် ဝိသေသကို ယူလိုရကား၊ ဣမသ္မိံဌာနေ စသည်ကို
 တက်သော်....။

ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အနန္တာနိနာမ
 အနန္တ မည်သည်တို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ မဟာ အဋ္ဌကထာ၌ ယူအပ်ကုန်၏။
 ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း ဟူမူကား။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ အာကာ
 သော၊ ကောင်းကင်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံး၊ အပိုင်း၊ အခြားမရှိ။ စတ္တ
 ဝါဠာနိ၊ စကြဝဠာတို့သည်။ အနန္တာနိ၊ အဆုံး၊ အပိုင်း၊ အခြားမရှိကုန်။
 သတ္တနိကာယော၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ အနန္တော၊ အဆုံး၊ အပိုင်း၊ အခြား
 မရှိ။ ဗုဒ္ဓညာဏံ၊ ဘုရားဉာဏ်တော်သည်။ အနန္တံ၊ အဆုံး၊ အပိုင်း၊ အခြားမရှိ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-မဟာဝဂ်ရကထာ

၂၂၅

ဣတိ၊ ဤသို့။ အနန္တာနိ၊ တို့သည်။ စတ္တာရိ၊ ကိုသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အာကာသဿ၊ ကောင်းကင်၏။ ပုရတ္ထိမ ဒိသာယ ဝါ၊
 အရှေ့ အရပ်၌၎င်း။ ပစ္ဆိမတ္တရ၊ ဒက္ခိဏာသုဝါ၊ အနောက်၊ မြောက်၊
 တောင်အရပ်တို့၌၎င်း။ ဧတ္တကာနိ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ယော
 ဇနသတာနီတိဝါ၊ ယူဇနာအရာတို့ဟူ၍၎င်း။ ဧတ္တကာနိ၊ ကုန်သော။ ယော
 ဇန သဟဿာနီတိဝါ၊ ယူဇနာအထောင်တို့ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊
 အပိုင်းအခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သိနေရမတ္တမ္ပိ၊ မြင်းမိုရ်တောင် ပမဏရှိသည်
 လည်း ဖြစ်သော။ အယောက္ခံ၊ သံချောင်းကို။ ပထဝီ၊ မြေကို။ ဒွိဓာ ကတ္တာ၊
 နှစ်ဖြာပြု၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ ခိတ္တံ၊ ချအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဿတေဝံ၊
 ကျသည်သာလျှင်တည်း။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ နော လဘေထ၊ မရရာ။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ အာကာသော၊ သည်။ အနန္တောနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

စက္ကဝါဠာနမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ သတေဟိ ဝါ၊ အရာတို့ဖြင့်၎င်း။ သဟဿ
 ဟိဝါ၊ အထောင်တို့ဖြင့်၎င်း။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
 အကနိဋ္ဌာ ဘဝနေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ကုန်သော။ (မဟာ ဗြဟ္မာနောဌ်စပ်)။

၀၀နတ္ထ။ ။ဥက္ကဋ္ဌသမ္ပတ္တိကတ္တာ နတ္ထိ ဧတေသံ ကနိဋ္ဌဘာဝေါတိ အကနိဋ္ဌာ။

ဒဠ္ဇ၊ ထာမ၊ ဓနုဂ္ဂဟဿ၊ ပိုလ် နှစ်ထောင် ဝန်ကို ဆောင်သော ကျန်းသော
 လေးကို စွဲကိုင်သော လေးသမား၏။ “ဒဠ္ဇ ဓမ္မ ဓနုဂ္ဂဟဿာတိပိ အတ္ထိ”။

ဆမိပ္ပာယ်။ ။တင်ပြီးသော လေးညှို့ အလယ်၌ နှစ်ထောင်ပိုလ် လေးဘာရကို
 ချည်၍ လေးရိုးကို ချိလသော် လေးညှို့အလယ်နှင့် လေးရိုးအလယ် အကြားသည်
 မြှားနှင့် အရှည် ခွင်လည်း ကျယ်အံ့။ ဘာရလည်း မြေမှ ကြွအံ့။ ဤ လေးသည်
 ဒွိသဟဿ ထာမ၊မည်၏။ ယင်းသို့ ဒွိသဟဿ ထာမ လေးသည်ပင် ဒဠ္ဇ ထာမ
 မည်၏။

လဟုခကန၊ မြှားကိုခွဲ၍ အညီနှုတ်ပြီး လဲသွတ်သဖြင့် ပေါ့သော။ အသနေန၊
 မြှားသည်။ “သရေနာတိပိ ကတ္ထမိ အတ္ထိ”။

၀။ ဘဿတေဝ-က။ ဘဿတေယေဝါတိ ပတေယေဝ- ယောဇနာ- ၁၁၆။

၂။ ဧဝံ အာကာသံ အနန္တံ နာမ-ဆဋ္ဌ။

၂၂၆

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

မှတ်ချက်။ ။အတိတ္တမနန္တ ကတ္တား။ “အသနေနာတိ သရေန။ အတိတ္တမန ဣတိ ပဒေ ကရဏံ။ အသိယတိ ခိဝိယတိတိ အသနော။ အသ၊ ခိဝနေ။ ကမ္မေယျ”
 ဧ သ ဧ နာ လာ ရ ကာ ၊ အသနေနကာ ၊ ပါဌ်ဟောင်း။ ဤ ယောဇနာ၌
 အတိတ္တမန ဣတိပဒေ ကရဏံ,ကို ဆင်ခြင်။

တိရိယံ၊ ဖိလာ။ တာလတ္ထာယံ၊ ထန်းရိပ်ကို။ အတိတ္တမန မတ္တေန၊ လွန်ခြင်း
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကာလေန၊ ဖြင့်။ စက္ကဝါလ သတ သဟဿံ၊ စကြဝဠာ
 တသိန်းကို။ အတိတ္တမန သမတ္တေန၊ လွန်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော။ ဇဝေန၊
 လျင်ခြင်းနှင့်။ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးဦးကုန်သော။
 မဟာဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာကြီးတို့သည်။

ဓာတု ပစ္စယ ဝိနိစ္ဆယ။ ။ဗြူဟ ဓာတ်။ မ-ပစ္စည်း။ ဥ-ကို အ-ပြု၍ ဗြဟ္မပြီးသည်။
 ထို့ကြောင့် မဏိမဇ္ဈ၌။ “ဗြဟ္မာနောတိ ဧတေန ဗြူဟ ဓာတုတော မပစ္စယံ
 ကတွာ ဥကာရဿ စ အကာရံ ကတွာ ဗြဟ္မာဇုတိ ရူပံ သိဇ္ဈတိတိ ဒေသတိ။”
 ဟူအပ်ပြီ။

သဂ္ဂပပတ္တိ သုတ် အဋ္ဌကထာ။ ။ဗြဟ္မာတိ ကာမာဝစရ သတ္တာနံ သေဋ္ဌဋ္ဌေန၊
 တထာ ဗြူဟိတ ဂုဏတာယ ဗြဟ္မဗိဟာရတော နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌေန စ ဗြဟ္မာ။

“စက္ကဝါဠ ပရိယန္တံ၊ စကြဝဠာအဆုံးကို။ ပဿိဿာမ၊ ရှုကုန်အံ့”။ ဣဟိ၊ ဤသို့။
 တေနဇဝေန၊ ထိုသို့သော လျင်ခြင်းဖြင့်။ သစေပိဓာဇေယျံ၊ အကယ်၍ကား
 ပြေးကုန်ငြားအံ့။ စက္ကဝါဠ ပရိယန္တံ၊ စကြဝဠာ အဆုံးကို။ အဒိသ္မာဝ၊ မမြင်
 မူ၍ သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယေယျံ၊ ခရီးအကြား၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်ရာ၏။ ဧဝံ၊ သို့။
 စက္ကဝါဠာနိ၊ တို့သည်။ အနန္တာနိနာမ၊ မည်ကုန်၏။

ပန၊ ထိုမှ တပါး။ ဧတ္တကေသု၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ စက္ကဝါ
 ဋ္ဌေသု၊ တို့၌။ ဥဒကဋ္ဌက၊ ထလဋ္ဌကသတ္တာနံ၊ ရေ၌တည်သောသတ္တဝါ၊ ကြည်း၌
 တည်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပမာဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံ၊ သို့။ သတ္တနိကာယော၊
 သည်။ အနန္တော နာမ၊ အနန္တ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတောပိ၊
 ထိုသုံးပါးသော အနန္တထက်လည်း။ ဗုဒ္ဓဉာဏံ၊ ဘုရားဉာဏ်တော်သည်။ အနန္တ
 တရမေဝ၊ အနန္တထက် အနန္တသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁။ ပိုဒ်ရေ ၂၀၂၊ ဓုအုပ်။ စာမျက်နှာ ၆၊ ကြောင်းရေ-၂၆။

၂။ အနန္တမေဝ-ဆဋ္ဌ။

ဝေ၊ သို့။ အပရိမာဏေသု၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာတို့၌။ အပရိမာဏာနံ၊ အတိုင်း အရှည် မရှိ ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ကာမာဝစရ သောမနဿ သဟဂတ ဉာဏသမ္ပယုတ္တ အသင်္ခါရိက ကုသလ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဧကဿ၊ တဦးသယူအား။ ဗဟူနိ၊ များစွာ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗဟုနဗ္ဗိ၊ များစွာသော သူတို့ အားလည်း။ ဗဟူနိ၊ များစွာသော ကုသိုလ်စိတ်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ ကုသလ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ကာမာဝစရဌေန၊ ကာမာဝစရ ဟူသော အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ သောမနဿ သဟဂတဌေန၊ သောမနဿ သဟဂုတ် ဟူသော အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တဌေန၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်ဟူသော အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အသင်္ခါရိကဌေန၊ အသင်္ခါရိက ဟူသော အနက် အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဧကတ္တံ၊ တူသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧက မေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ သောမနဿသဟဂတံ၊ သော။ တိဟေတုကံ၊ သော။ အသင်္ခါရိကံ၊ သော။ မဟာစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ တူ။ သသင်္ခါရိကံ၊ သော။ မဟာစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ တထာ၊ တူ။ ဥပေက္ခာသဟဂတ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တ ဒုဟေတုက သသင်္ခါရိကံ၊ သော။ မဟာစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေ၊ သို့။ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အပရိမာဏေသု၊ ကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ တို့၌။ အပရိမာဏာနံ၊ ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့အား။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာနိ၊ ကုန်သော။ ကာမာဝစရ ကုသလ စိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ “ပရိစ္ဆိန္နိတောဒဿေတိဉ္စစပ”။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ မဟာတုလယ၊ ချိန်ကြီးဖြင့်။ တုလယ မာနော ဝိယ၊ ချိန်၏သို့၎င်း။ တုမ္ဗေ၊ ပြည်တို့၌။ ပက္ခိပိတော၊ ထည့်၍။ မိနမာနောဝိယ၊ ခြင်၏သို့၎င်း။ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နိတော၊ ပိုင်းခြား၍။ တာနိ ကာမာဝစရ ကုသလ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ အဋ္ဌေဝ၊ ရှစ်ပါးတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သရိက္ခဌေန၊ တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဋ္ဌေဝ၊ ရှစ်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ကောဋ္ဌာသေ၊ တို့ကို။ ကတော၊ ၍။ ဒဿေသိ၊ ပြတော်မူ၏။

မူလဋီကာဗိပ္ပာယတ္ထ။ ။ အဋ္ဌေဝ ကောဋ္ဌာသေ ကတောတိ ဧကဿ ဓာတ္တဿ ကေသို့ ခဏေ ဥပ္ပန္နမေကံ ပဌမစိတ္တံ ဒဿေကာ အညာနိ၊ တာဒိသာနိ

အဒဿန္တေန သဗ္ဗာနိ တာနိ သရိက္ခဋ္ဌေန ဧကိကတာနိ ဟောန္တိ။ တထာ
သေသာနိပိတိ ဧဝံ အဋ္ဌကတွာ။ ။၁၀၀ ဆဋ္ဌ။

ဦးကာအနက်။ ။အဋ္ဌေဝ ကောဋ္ဌာသေ ကတွာတိ၊ ကား။ ကေဿ၊ တယောဂံ
သော။ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏။ ကေသ္မိံ ခဏေ၊ တခုသော ခဏ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။
ဧကံ၊ တခုသော။ ပဌမစိတ္တံ၊ ပဌမ မဟာကုသိုလ်စိတ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။
အညာနိ၊ သည်မှ တပါးကုန်သော။ တာဒိသာနိ၊ ထိုပဌမ မဟာကုသိုလ်စိတ်
နှင့်တူသော ကုသိုလ်စိတ်တို့ကို။ အဒဿန္တေန၊ မပြသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာနိပိ၊
အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုကုသိုလ်စိတ်တို့သည်။ သရိက္ခဋ္ဌေန၊
တူသော အနက်ဖြင့်။ ဧကိကတာနိ၊ တခုတည်းကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ တထာ၊ တူ၊ သေသာနိပိ၊ ကြွင်းသော ဒုတိယ မဟာကုသိုလ်စိတ် အစ
ရှိသည်တို့သည်လည်း။ ဝါ၊ ဒုတိယ မဟာကုသိုလ်စိတ် အစရှိသည်နှင့် တူကုန်
သော ကုသိုလ်စိတ်တို့သည်လည်း။ ဧကိကတာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြ၍။

ပုန၊ တဖန်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဆဗ္ဗိနေ၊ ခြောက်ပါး အပြားဖြင့်။
ပုညာယူဟနံနာမ၊ ကောင်းမှုကို အားထုတ်ခြင်းမည်သည်ကို။ ဂဟိတံ၊ မဟာ
အဋ္ဌကထာ၌ ယူအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ သယံ ကာရံ၊ မိမိသဘောဓမ္မတာအားဖြင့်
ပြုအပ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပရိကာရံ၊ သူတပါးတို့
ပြုသည်ကိုမြင်၍ အတူပြုအပ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
သာဟတ္ထိကံ၊ မိမိလက်ဖြင့် ပြုအပ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
အာဏတ္ထိကံ၊ သူတပါးကို စေခိုင်း၍ ပြုအပ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သမ္ပဇာနကတံ၊ ထက်ဝန်းကျင် အပြားအားဖြင့် သိ၍ ပြုအပ်
သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အ သမ္ပဇာန ကတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်
အပြားအားဖြင့် မသိမူ၍ ပြုအပ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုသယံကာရ-စသည်တို့တွင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓမ္မတာယ၊
သဘောအားဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ သယံ ကာရံ နာမ၊
မည်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ကရောန္တံ၊ ပြုသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကတံ၊ အတူ
ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ ပရကာရံနာမ၊ မည်၏။ သာဟတ္ထေန၊ မိမိလက်
ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ သာဟတ္ထိကံ နာမ၊ မည်၏။ အာဏာ

ပေတော၊စေ၍။ ကာရိတံ၊ ပြုစေအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ အာဏတ္တိကံနာမ၊ မည်၏။ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်းကောင်း။ ဖလဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ သဒ္ဓ ဟိတော၊ယုံကြည်၍။ ကတံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုသည်။ သမ္ပဇာနကတံနာမ၊ မည်၏။ ကမ္မမ္ပိ၊ ကံကိုလည်းကောင်း။ ဖလမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဇာနိတော၊ မသိမူ၍။ ကတံ၊ပြုအပ်သောကောင်းမှုသည်။ အ သမ္ပဇာနကတံနာမ၊ မည်၏။ တေသု၊ ထို သယံကာရ-စသည်တို့တွင်။ သယံကာရံ၊ ကို။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော သူသည်လည်း။ အဋ္ဌန္တံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ကုသလစိတ္တာနံ၊တို့တွင်။ အညတရေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကရောတိ၊ ၏။ ပရံကာရံ၊ကို။ ကရောန္တောပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ သဟတ္ထေန၊ဖြင့်။ ကရောန္တောပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ အာဏာပေတော၊ ၍။ ကရောန္တောပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌန္တံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ကုသလ စိတ္တာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ကရောတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူး။ သမ္ပဇာန ကတံ၊ ထက်ဝန်းကျင် အပြားအားဖြင့် သိ၍ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဉာဏ သမ္ပယုတ္တေဟိ၊ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်တို့ဖြင့်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အသမ္ပဇာနကတံ၊ ထက်ဝန်းကျင် အပြားအားဖြင့်မသိမူ၍ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တေဟိ၊ ဉာဏဝိပ္ပယုတ်စိတ်တို့ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတို့၏။ ဓမ္မိကတာ၊ တရားသဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ် လည်းကောင်း။ စေတနာ မဟတ္တံ၊ စေတနာ ကြီးမား၊ အားသန်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဟူသောဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်း လည်းကောင်း။ ဂုဏာတိရေကတာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး လွန်သည်၏အဖြစ် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အပရာပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတသော၊ ကုန်သော။ ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိယော၊ အလှူ၏ စင်ကြယ်ကြောင်းတို့ကို။ ဣမသ္မိ ခ္ဋာနေ၌။ ဂဟိတံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ယူအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ တာသု စတုသု ဒက္ခိဏ ဝိသုဒ္ဓိသု၊ တို့တွင်။ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်။ သမေန၊ ညီသဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိကနာမ၊ တရားသဖြင့် ဖြစ်သည်

မည်ကုန်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သဒ္ဓဟိန္ဒ၊ ယုံကြည်၍။ ဩကပေတော၊ သက်ဝင်သဖြင့် ယုံကြည်၍။ ဒဒတော၊ ပေးလှူသော သူ၏။ စေတနာ၊ သည်။ မဟတ္တိနာမ၊ ကြီးမား အားသန်သည်မည်၏။ ခိဏာသဝ ဘာဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်။ ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိနာမ၊ ဝတ္ထု၏ ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ ခိဏာသဝသေဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်။ နိရောဓ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဠိတဘာဝေါ၊ ထသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဂုဏာတိရေကတာနာမ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး လွန်သည်၏ အဖြစ် မည်၏။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးသော အင်္ဂါတို့ကို။ သမောဓာနေတော၊ ပေါင်း၍။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တဿ၊ စွမ်းနိုင်သသူ၏။ ကာမာဝစရ ကုသလံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ ယေဝ အတ္တဘာဝေါ၊ ဤအတ္တဘော၌ ပင်လျှင်။ ဝိပင်္ဂါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ပုဏ္ဏကသေဠိ ကာဠဝလ္လိယ သုမနမာလာကာရာဒိနံ၊ သူဌေးငပုဏ်၊ ကာဠဝလ္လိယ သူဌေး၊ သုမနပန်းသည် စသည်တို့၏။ ကုသလံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေါ ဌံ၊ ဝိပင်္ဂါ ကို။ ဒေတိ ဝိယ၊ ပေးသကဲ့သို့တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ သူဌေး ငပုဏ်ကား သခင် သာရိပုတြာအား ဒန်ပုမျက်သစ်လှသည်။ ကာဠဝလ္လိယ သူဌေးမယားကား အရှင်ဟောကဿပအား ပအုံးရည်တအိုး လှသည်။ သုမနပန်းသည်ကား ဘုရားရှင်အား ပန်းရှစ်ဆုပ် ပူဇော်သည်။ သူဌေးငပုဏ်နှင့် သုမနပန်းသည် ဝတ္ထုကား မွေ့လဒဉ်လာ၏။ ကာဠဝလ္လိယ သူဌေး ဝတ္ထုကား မဇ္ဈိမနိကာယ် ဒေဝဒဟသုတ် အဋ္ဌကထာ၌လာ၏။

ပန၊ ဆက်။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ဧတံ ကာမာဝစရ ကုသလ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ဟူ၍။ ကရိတော၊ တပေါင်းတည်းပြု၍။ စိတ္တ ဝိစိတ္တဌေန၊ ဖြင့်။ ဧကမေဝ၊ တခုသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဒနာ ငသေန၊ ဖြင့်။ သော မနဿ သဟဂတံ၊ ၎င်း။ ဥပေက္ခာသဟဂတံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဉာဏဝိဘတ္တိဒေသနာ ငသေန၊ ဉာဏ်ကို ဝေတန်၍ဟောအပ်သော ဒေသနာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ စတုပ္ပိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သောမနဿ သဟဂတ ဉာဏသမ္ပယုတ္တအသင်္ခါရိက မဟာစိတ္တံ၊ သည်၎င်း။ ဥပေက္ခာသဟဂတ ဉာဏသမ္ပယုတ္တ အသင်္ခါရိက မဟာစိတ္တံ၊ သည်၎င်း။ ဉာဏသမ္ပယုတ္တဌေန၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ အသင်္ခါရိကဌေန၊ အသင်္ခါရိကအဖြစ်ဖြင့်

၎င်း။ ကေမေဝါတခုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဉာဏသမ္ပဟုတ္တသသင်္ခါရိ
 ကဉ္စ၊ သည်၎င်း။ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တ အသင်္ခါရိကဉ္စ၊ သည်၎င်း။ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တ
 သသင်္ခါရိကဉ္စ၊ သည်၎င်း။ တထာ၊ တူ။ ကေမေဝါတခုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ပန၊ ထိုမှ တပါး။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ 'ဉာဏဝိဘတ္တိ
 ဒေသနာဝသေန၊ ဉာဏ်ကိုဝေတန်၍ ဟောအပ်သော ဒေသနာ၏ အစွမ်းဖြင့်။
 စဘုဗ္ဗိခေ၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ တသ္မိံ* စိတ္တေ၊ တို့ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်
 စိတ်၌။ အသင်္ခါရ သသင်္ခါရ ဝိဘတ္တိတော၊ အသင်္ခါရ သသင်္ခါရကို ဝေတန်သော
 အားဖြင့်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အသင်္ခါရိကနိ၊ တို့၎င်း။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။
 သသင်္ခါရိကနိ၊ တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌေဝါ၊ ရှစ်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။
 ကုသလစိတ္တာနိ၊ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ
 ကာမာဝစရ ကုသလ စိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ယာထာဝတော၊ မဘောက်မပြန် ဟုတ်
 မှန်သော သဘော အားဖြင့်။ ဥ တွာ၊ သိပြီး၍။ သဗ္ဗညူ၊ ကုန်အောင်စုံသော
 တရားကို သိတော်မူသော။ ဂဏီာရော၊ ဂိုဏ်းဆရာတို့တွင် ဂိုဏ်းဆရာတို့ထက်
 ဂိုဏ်း ဆရာ တို့၌ မြတ်တော် မူသော။ မုနိသေဋ္ဌော၊ မုနိ သေးပါး တို့ထက်
 မြတ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာစိက္ခတိ၊ ကြားတော်
 မူ၏။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပညပေတိ၊ ပညပ်တော်မူ၏။ ပဌပေတိ၊
 ထားတော်မူ၏။ ဝိဝရတိ၊ တွင်တော်မူ၏။ ဝိဘဇတိ၊ ဝေတန်တော်မူ၏။ ဥတ္တာနိ
 ကရေတိ၊ ပေါ်သည်ကို ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်
 အပြီးသတ်တည်း။

အဋ္ဌသာလိနိယာ၊ သော။ ဓမ္မသင်္ဂဟဋ္ဌကထာယ၊ ဌ။

ကာမာဝစရ ကုသလ နိဒ္ဒေသော၊ သည်။

သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ။

ဣပ္ပါဝစရကုသလဝတ္ထုနာ

စတုက္ကနယမဋ္ဌပဉ္စာန

၁၆၀။ ဣဒါနိ၊ ကာမာဝစရကုသလနိဓဒ္ဒသကိုဟေ- ပြီးသည်၏အခြားမဲ့
ဖြစ်သော ဤအခါ၌။ ဣပ္ပါဝစရ ကုသလံ ကို။ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ကတမေ
ဓမ္မာကုသလာတိ အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားလုတ်
တော် မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကတမေဓမ္မာ-အစရှိသော စကား၌။ ဣပ္ပါပပတ္တိယာ
မဂ္ဂံ ဘာဝေတိတိ ဧတ္ထံ၌။ ဣပ္ပါဘဝေါ၊ ဣပ္ပါဘဝကို။ ဣပံ၊ ဣပ္ပါဟူ၍။ ဝုစ္စတိတိ၊
ဥပပတ္တိတိ၊ ကား။ နိဗ္ဗတ္တိ ဇာတိ သဉ္ဇာတိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။

ရှင်းလင်းချက်။ ။ ကုန္တာဝစရန္တိ-စသည်၌ ဌာနိဖြစ်သော ကုန္တ၏အမည်ကို ဌာန
ဖြစ်သော လူ၌ တင်စားသော အားဖြင့် ကုန္တ ဟူသကဲ့သို့၊ ဌာနိ ဖြစ်သော ဣပ္ပါ၏
အမည်ကို ဌာန ဖြစ်သော ဘဝ၌ တင်စားသော အားဖြင့် ဣပ္ပါ ဟူသည် မဟုတ်။
ဘဝဟူသော ဥတ္တရပဒလောပ အားဖြင့် ဣပ္ပါ တူပါသည်ဟု ပြလိုရကား.... “ဣပံ
ဝုစ္စတိ ဣပ္ပါဘဝေါ” မိန့်သော်....။ ထိုကြောင့် ရကား မူလဒီကာ၌၊ ဥတ္တရ ပဒ
လောပံ ကတွာ၊ ဟူသည်ကို မရသာရတ္ထ ဒီပနီ၌၊ ကိံ ဥပစာရ ဝသေန ဣပံ ဣပ္ပါ
ဘဝေါ နာမ၊ ဥဒါဟု ဥတ္တရ ပဒ လောပေနာတိ အာဟ ဥတ္တရ ပဒ လောပန္တိ
အာဒိ - မိန့်ပြီ။ ဥပပတ္တိ ဇာတိ သဉ္ဇာတိ၌ အထက် အထက်သည် အောက်
အောက်၏ အနက်တည်း။

မဂ္ဂေါဘိ၊ ကား။ ဥပါယော၊ အကြောင်းတည်း။ ပန၊ အဘိဓယေုတ္ထမှ တပါး
ဝစနတ္ထကို ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ မဂ္ဂေါ ဟူသော ပုဒ်၌။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေံ၊ သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယော ဥပါယော၊ အကြင် အကြောင်းသည်။ တံ
ဥပပတ္တိံ၊ ထိုဥပပတ္တိံ ဖြစ်ခြင်းကို။ မဂ္ဂတိ ဂဒဝသတိ၊ ရှာထတ်၏။ ဇနေတိ
နိပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ဥပါယော၊ သည်။
မဂ္ဂေါ၊ မည်၏။ ဣဒံ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ-
ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေန မဂ္ဂေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်။
ဣပ္ပါဘဝေါ၊ ဣပ္ပါဘဝ၌။ ဥပပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗတ္တိ ဇာတိ
သဉ္ဇာတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ မဂ္ဂံ၊ ထို ဣပ္ပါဘဝ၌ ဖြစ်ခြင်း၏
အကြောင်းကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ-အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-
ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုဣပ္ပါဟူသော အကြောင်းဖြင့်။

နိယမတော၊ အမြဲအားဖြင့်။ ရူပဘဝေ၊ ဌ။ ဥပပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ ပန၊
 ဖြစ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ ခြင်းတည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ဟိ-သစ္စံ၊ “ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သမာဓိ၊ သမာဓိကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားစေ
 ကုန်လော့။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သောသူသည်။ ဝါ၊ သမာဓိဖြင့် အညီ
 အညွတ် ကောင်းစွာ အာရုံ၌ ထားအပ်သော စိတ်ရှိသော သူသည်။ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပဿတိ၊ မြင်၏။” ဣတိဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေန၊
 ဟောတော်မူ အပ်သော။ နိဗ္ဗေဒ ဘာဂိယေန၊ ရူပဘဝကို ဘောက်ခွဲ ဖျက်
 ဆီးခြင်းအဘို့၌ဖြစ်သော။ မဂ္ဂေန၊ ဈာန်ဟုဆိုအပ်သော အကြောင်းဖြင့်။ ရူပ
 ဘဝါတိက္ကမောပိ၊ ရူပဘဝကို လွန်မြောက်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယောဇနာ။ ။ နိဗ္ဗေဒ ဘာဂိယေနာတိ ရူပဘဝထာ နိဗ္ဗိန္နန ဘာဂေ ပဝတ္တဈာ
 နေန။ ။ ၁၁၇-သု။

ပန၊ ထိုသို့ နိယမအားဖြင့် ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမဟုတ်သော်လည်း။
 ရူပပပတ္တိယာ၊ ရူပဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း၏။ ဣတော၊ ဤစွာနိမ့်။ အညော၊ တပါး
 သော။ မဂ္ဂေါနာမ၊ အကြောင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

မှတ်ချက်။ ။ နတ္ထိတိ ဣက္ခိယေသိ သမာပနတ္ထော-ဟု ယောဇနာ (၁၁၇) လာရ
 ကား ရှေးစာတို့၌ ဣတိ ရှိတယ်။ ယခုစာတို့၌ ပျောက်သည်။

ဣတိ၊ ဤသို့ အပြီး မှတ်အပ်၏။ စောဒနာ၊ ကြောင့်။ “ရူပပပတ္တိယာမဂ္ဂံ ဘာဝေတိ”
 တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စ၊ ဆက်။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။
 အယံ မဂ္ဂေါနာမ၊ ဤမဂ်မည်သည်။ စေတနာပိ၊ စေတနာသည်၎င်း။ စေတ
 နာယ၊ နှင့်။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာပိ၊ ယှဉ်သောတရားတို့သည်၎င်း။ တဒုဘယမ္ပိ၊
 ထိုစေတနာ၊ စေတနာသမ္ပယုတ္တဓမ္မ တရားနှစ်ပါး အပေါင်းသည်၎င်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ “သရိပုတ္တံ၊ သရိပုတြာ။ အဟံ၊ သည်။
 နိရယဉ္စ၊ ငရဲကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ နိရယ ဂါမိံ၊ ငရဲသို့လားစေတတ်
 သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။”
 ဣတိ ဧတ္ထ ဤပါဠိ၌။ စေတနာ၊ သည်။ မဂ္ဂေါနာမ၊ မည်၏။

ဂါထာအနက်။ ။ သဒ္ဓါ၊ စ၊ ၎င်း။ ဟိရိယဉ္စ၊ ၎င်း။ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော။
 ဝါ၊ ကောင်းကျိုးကို ပေးခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ ဝါ၊ ကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်

သော။ ဒါနဉ္စ၊ အလောဘ၎င်း။ ဝါ၊ စေတနာ၎င်း။ ဇေတဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သပ္ပုရိသာနုယာတာ၊ သူတော်ကောင်းသို့ အစဉ် လိုက်တတ် ကုန်၏။ ဝါ၊ တို့သည် အစဉ် လိုက်အပ်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဇေတံ ဧဂ္ဂံ၊ ထို အကြောင်းကို။ ဒိဝိယံ-ဒေဝလောက ဂါမိနံ၊ နတ်ပြည်သို့ လားစေတတ် သော။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇေတန မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဇနော၊ သတ္တဝါသည်။ (ထည့်)။ ဒေဝလောကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ လားတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ စေတနာ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မဂ္ဂေါနာမ၊ မည် ၏။ “အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ အယံ ပဋိပဒါ” တိ၊ ဟူသော။ သင်္ခါရူပပတ္တိ သုတ္တာဒိသု၊ တို့၌။ စေတနာပိ၊ သည်၎င်း။ စေတနာသမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာပိ၊ တို့သည်၎င်း။ မဂ္ဂေါနာမ၊ မည်၏။

မှတ်ချက်။ ။ သင်္ခါရူပပတ္တိသုတ်၌ မဂ္ဂေါကား စေတနာ။ ပဋိပဒါကား သမ္ပယုတ်။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမှ တပါး အတ္ထုဒ္ဓေသကို ဆိုအံ့။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤရူပါဝစရ ကုသိုလ်အရာ၌။ ဈာနန္တိ၊ ဈာန်ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ စေတနာသမ္ပယုတ္တာ၊ စေတနာသမ္ပယုတ် တရားတို့ကို။ အဓိပ္ပေတော၊ လိုအပ် ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ စေတနာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို လိုအပ်၏ဟု ရှေးဆရာတို့ ဆို သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဈာန စေတနာ၊ ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော စေတနာ သည်။ ပဋိသန္ဓိ ကို။ အာကုတိ၊ ငင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ စေတနာပိ၊ သည် ၎င်း။ စေတနာ သမ္ပယုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာပိ၊ တို့သည်၎င်း။ မဂ္ဂ ဘာဝတော၊ ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဈာန ဝစနေန၊ ဈာနသဒ္ဓါ ဖြင့်။ သင်္ဂဟေတော၊ ပေါင်းယူ၍။ မဂ္ဂေါတိ၊ ဟူ၍။ ငတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဒန္တိ ယေဝ၊ သင့်ကုန်သည်သာတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ ဝဒန္တိ သဒ္ဓါသည် သမ္ပဒါနာပေက္ခ ဖြစ်ကား မဂ္ဂေါတိ ဝတ္ထု ထည့်သည်။

ဘာဝေတိတိ၊ ကား။ ဇနေတိ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ တတ်၏။ အယံ၊ ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ဣမဤအရာ၌။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝေတိ ဟူသော ကြိယာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

မှတ်ချက်နှင့် ကျမ်းတက်။ ။ အယံ ဘာဝ ဣဒေ ဘာဝနာယ အတ္ထော-ကား စကား
ပျိုး၊ စကားရိုး၊ စကားကိုး၊ သုံးပါးတို့တွင် စကားပျိုးတည်း။ စကားပျိုးစေပြီး
ရကား-အညတ္တပန-စသည်ကို တက်ရချေသော်-

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အညတ္တ၊ တပါးသော အရာ၌။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ ဥပသာရ
၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္ဘာဝနာ၊ ယုံကြည်ခြင်း။ ပရိဘာဝနာ၊ ထုံခြင်း။ ဝိဘာဝနာ၊
ကွယ်ပျောက်ခြင်း။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ အညထာပိ၊ တပါးသော အပြား
အားဖြင့်လည်း။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ အထူးကို ပြုလိုရကား တတ္ထ-စသည်ကို မိန့်သော်-

တတ္ထ ဘာသု သမ္ဘာဝနာဒိသု၊ ထိုသမ္ဘာဝနာ-အစရှိသည်တို့တွင်။ “ဥဒါယံ၊
ဥဒါယံ။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ ဘပည့်သားတို့သည်။
သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ပရမေန၊ မြတ်သော။
သီလက္ခန္ဓေန၊ သီလကျေးဇူးနှင့်။ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဓိ သီလေ၊ အဓိသီလ၌။ သမ္ဘာဝေနိ သဒ္ဓဟန္တိ၊ ယုံကြည်ကုန်၏။ ဣတိ
တ္ထော၌။ အယံ ဘာဝနာ၊ သည်။ သမ္ဘာဝနာ နာမ၊ မည်၏။ ဩကပ္ပနာ၊
ယုံကြည်ခြင်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဒိကာပုဒ်နှင့်ပုံ။ ။ အဝ ရှေးရှိသော ကပ္ပသဒ္ဓါသည် သဒ္ဓဟန အနက်ကို ဟော
သတည်း။ ထိုကြောင့် ဩကပ္ပနာတိ သဒ္ဓဟနာဟု ဒိကာဘွင့်သော်-

သီလ ပရိဘာဝိတော၊ သီလဖြင့် ထုံအပ်သော။ သမာဓိ၊ သည်။ မဟပ္ပလော၊
ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည်။ မဟာနိသံသော၊ ကြီးမြတ်သော အာနိသင်
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိ ပရိဘာဝိတာ၊ သမာဓိဖြင့် ထုံအပ်သော။
ပညာ၊ သည်။ မဟပ္ပသာ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ပညာ ပရိဘာဝိတံ၊ ပညာဖြင့် ထုံအပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမ္ပဒေ၊
ကောင်းစွာသာလျှင်။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။
ဣတိ တ္ထော၌။ အယံ ဘာဝနာ၊ သည်။ ပရိဘာဝနာ နာမ၊ မည်၏။ ဝါသနာ၊
ထုံခြင်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ “ဣသံ၊ တိုက်တွန်း၏။
ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ ဝိဘာဝေတိ၊ ကွယ်ပျောက်စေလော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ သညံ၊ ကို။
သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ ဝိဘာဝေဟိ၊ ကွယ်ပျောက်စေလော”။ ဣတိ

ဧတ္ထံ။ အယံဘာဝနာသညံ။ ဝိဘာဝနာ နာမ၊ မည်၏။ အန္တရဓာပနာ၊ ကွယ်ပျောက်စေခြင်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

စောဒနာအနုသန္ဓေ။ ။တပါးသော ပါဠိရပ်၌ မြင်အပ်သော အနက်ကို စွန့်၍ ဇနေတိ ဝဇေတိ၊ ဟူသော အနက်ကို အဘယ့်ကြောင့် ဆိုအပ်သနည်း။ ဤသို့ သော စောဒနာရှိလတ်သော်....တပါးသော ပါဠိရပ်၌ ဥပသာရ ကင်းသော ဤသို့ ဥပ္ပါဒနဝဇနအနက်ရှိသော ဘာဝေတိ သဒ္ဓါ၏သာလျှင် မြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဆိုအပ်သတည်း။ ဤသို့သော အနက်ကို ထင်စွာပြခြင်းငှာ ပုန စ ပရံ ဥဒါယိ၊ အစရှိသော ပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာတော် ထုတ်ဆောင်အပ် သတည်း။

ပန၊ ဆက်။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုန၊ တဖန်။ အပရံစ၊ တပါးတုံလည်း။ ယထာ ယေန ပကာရေန၊ အကြင် သို့သော အပြားအားဖြင့်။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့် ကုန်သော။ မေ၊ ငါ၏။ သာဝကာ၊ သာဝကတို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါး ကုန်သော။ သတိ ပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏။ တထာ-တေန ပကာရေန၊ ထိုသို့သော အပြားအားဖြင့်။ ယော၊ ငါသည်။ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့အား။ ပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒါကို။ အက္ခာတာ၊ ဟောတော် မူအပ်ပြီ။ ။ ဣတိ ဧတ္ထံ၊ ၌။ အယံ ဘာဝနာ၊ ဤဘာဝနာသည်။ ဥပ္ပါဒန ဝဇနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်စေခြင်းဟူသော အနက် ပွားစေခြင်း ဟူသော အနက် အားဖြင့်။ ဘာဝနာ နာမ၊ မည်၏။ ဣမသိမ္ဗိဋ္ဌာနေ၊ ဤရူပ ပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ၊ ဟူသော အရာ၌လည်း။ အယမေဝ ဘာဝနာ၊ ဥပ္ပါဒနဝဇနအနက် ဖြစ်သော ဤဘာဝနာကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဘာဝေတိသိ ဇနေတိ ဥပ္ပါဒေတိဝဇေတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ကာမာဝစရ ကုသလ နိဇ္ဈေသေ၊ ၌။ ဓမ္မပုဗ္ဗင်္ဂမာဝ၊ ဓမ္မပြဋ္ဌာန်းသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒေသနာ၊ ကို။ ကတာ ယထာ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့။ ဧတ္ထံ၊ ဤ ရူပါဝစရ ကုသလ စိတ္တ နိဇ္ဈေသ၌။ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ တထာ၊ တူ။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ ပုဂ္ဂလပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပြဋ္ဌာန်းခြင်း ရှိသော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ ခြင်းတည်း။ ပဋိပဒါယ၊ ပဋိပဒါဖြင့်။ သာဓေတဗ္ဗတော၊ ပြီးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဂ္ဂလပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ သော။ ဒေသနာ၊ ကို။ ကတာ၊ ၏။ ဟိ-သဝ္ဓါ၏။

ဣဒံ ရူပါဝစရ ကုသလ စိတ္တံကို။ စတုသု၊ ကုန်သော။ ပဋိပဒါသု၊ တို့တွင်။ အညဘရာယ၊ တပါးပါးသော ပဋိပဒါဖြင့်။ သာဓေတဗ္ဗံ၊ ပြီးစေအပ်၏။ ကာမာဝစရဝိယ၊ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ်ကဲ့သို့။ ပဋိပဒါယ၊ ပဋိပဒါဖြင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ စ၊ ဆက်။ သော ပဋိပဒါနာမ၊ မည်သည်။ ပဋိပန္နကေ၊ ကျင့်တတ်သည့်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဧတံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿေတံ၊ ငှာ။ ပုဂ္ဂလပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ သော။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ရူပ ပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိတိ၊ ကား။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသကာမ၊ တို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇိတု၊ အသီးအခြားဖြစ်၍။ ဝိနာ၊ မငြိ၊ မတွယ်၊ မယှက်၊ မစပ်၊ ကင်းကွာ၊ လွတ်လပ်သည်။ ဟုတု၊ ၍။

အဓိပ္ပာယ်။ ။မငြိ၊ မစပ်၊ မယှက်၊ မကပ်၊ မလူးလည်းခြင်းသည်လည်း သဘာဝ အားဖြင့် ဖြစ်သည်မဟုတ်။ စွန့်ခွါရှောင်လွှဲ ဝေးစွာရှဲလျက် ဖဲဆုတ်ကြဉ်ကင်း၍ သာ ဟူလိုရကား အပတ္တမိတွာ-မိန့်။

အ ပတ္တမိတွာ၊ စွန့်ပယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖဲခွါ၊ ဆုတ်နှစ်ခွဲ၍။ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ၊ အစရှိသော ဝါကျ၌။ ယော အယံ ဧဝ ကာရောကို။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ သော ဧဝ ကာရော၊ ထိုဧဝ သဒ္ဒါကို။ နိယမတ္ထေတိ၊ စင်စစ်မြဲခြင်း မှတ်ခြင်း၊ အနက်ရှိ၏ဟူ၍။ ဧဝဒိတဗ္ဗော၊ ၍။

အဓိပ္ပာယ်ကျမ်းတက်။ ။ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ ဟူသော ဤပါဌ၌ ဝိဝိဇ္ဇဟူသော ဤပါဌဖြင့် ဈာန်ခင်း၌ ကာမတို့၏ မရှိခြင်းမျှဖြစ်သော ဝိဝေစနကို လိုအပ်၏။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ ဟူသော ဤပါဌဖြင့်ကား စင်စစ်အားဖြင့် ကာမတို့၏ ကင်းစေ အပ်၊ ချုပ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းဖြင့် ဈာန်၏ ထိုကာမတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အဖြစ်ကို ကာမတို့မှကင်းခြင်း၊ မငြိ၊ မတွယ်၊ မစပ်၊ မယှက်ခြင်း၏ ဈာန်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို၎င်း ပြအပ်သည် ဖြစ်သတည်းဟူသော ဤ အနက်ကို ထိစေခြင်းငှာ ပဌမဈာန် စသည်ကို ဆိုပြီး၍ ထိုအနက်ကို ပါကဋတရ ပြခြင်းငှာ။ ကယံ၊ စသည်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်အပ်သတည်း။

စ၊ဆက်၍ဆိုအံ့။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဧဝကာရော၊သည်။ (လိုက်)။ နိယမတ္ထော၊ နိယမ အနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဧဝသဒ္ဒါ၏ နိယမအနက်ရှိ

သည့်၏အဖြစ်ကြောင့် တသ္မိံ ပဌမံ ဈာန် ဥပသမ္ပုဇ္ဈဝိဟရဏ သမယေ၊ ထိုပဌမ ဈာန်ကိုပြည့်စုံစေ၍ နေသောအခါ၌။ အဝိဇ္ဇမာနာနမ္ပိ၊ ထင်ရှားမရှိကုန်သော် လည်း။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ တဿ ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခဘာဝဉ္စ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အဖြစ်ကို၎င်း။ ကာမပရိစ္ဆာဂေနေဝ၊ ကာမတို့ကိုစွန့်ခွါရှောင်လွှဲ ဝေးစွာ ရှံလျက် ဖဲဆုတ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ အဿ ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ ကို။ အဓိဂမဉ္စ၊ ရခြင်းကို၎င်း။ “ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ” ဟိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ (ကရိုဏ်းထည်)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒီပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကလံဒီပေတိ၊ ကား။ ဟိ-တံပါကဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အံ၊ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ မငြိ၊ မတွယ် အသီးအခြားဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ နိယမေ၊ မှတ်ခြင်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကရိယ မာနေ၊ သော်။ ဣဒံပယောဇနံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ အန္ဓကာရေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပဒီပေါဘာသော၊ ဆီမီး ရောင်သည်။ န ပဝတ္တတိ ဣဝ၊ မဖြစ်၏သို့။ ယေသု ကာမေသု၊ တို့သည်။ သတိ-သန္ဓေသု၊ ရှိသတ်ကုန်သော်။ ဣဒံ ဈာန်၊ သည်။ န ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ တေကာမာ၊ တို့သည်။ ဣမဿ ဈာနဿ၊ ၏။ နန၊ စင်စစ်။ “နနိမဿ ရှိသော် သုန္ဓရတရ၊ နန၊ စင်စစ်-ပေး”။ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဩရိမတီရပရိစ္ဆာဂေနေ၊ ဤမှတစ်ကမ်းကို စွန့်ခြင်းဖြင့်။ ပါရိမတီရဿ၊ ထိုမှတစ်ကမ်းကို။ အဓိဂမော ဣဝ၊ ရခြင်းကဲ့သို့။ တေသံ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပရိစ္ဆာဂေနေဝ၊ သာလျှင်။ အဿဈာနဿ၊ ကို။ အဓိဂမော၊ ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ပယေ ဇနံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ (ဣတိလောပ)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိယမံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (ထည်)။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထို ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ-အစရှိသောပါဠိ၌။ စောဒကဿ၊ ၏။ ဤဒီသီစောဒနာ၊ ဤသို့သော စောဒနာသည်။ သိယာ၊ ၏။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ ဧသ ဧသော ဧဝ ကာရော၊ ကို။ ပုဗ္ဗပဒေ ယေဝ၊ ရှေးပုဒ်၌ သာလျှင်။ ဝုဒတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဥတ္တရပဒေ၊ ၌။ န ဝုတ္တော၊ ဟောတော် မူအပ်သနည်း။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရုဏ တရားတို့မှ။ အဝိဝိစ္စာပိ၊ အသီးအခြား မဆိတ်မူ၍လည်း။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပုဇ္ဈံ၊ ၌။ ဝိဟရေယျကိံ၊ နေရာသလော၊ ဣတိ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊

၏။ ဧတံ၊ ဤရှေးပုဂ္ဂိုလ်သလျှင် အဝဓာရဏ အနက်ရှိသော ဝေသဒ္ဓါကို ဆိုခြင်းကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆရာဆိုသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဏ္ဍိတေန၊ သည်။ (ထည့်)။ န ခေါ် ပန ဒဠဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကာမေဟိ ဝေါတိ၊ ဟူ၍။ အဝဓာရဏဿ၊ ၏။ အကကတ္တာ၊ ကြောင့်။ (ထည့်ဟိတ်)။

ယောဇနာ။ ။ဧဝံ အဒဠဗ္ဗဘာဝေ သတိ ကသ္မာ ပုဗ္ဗပဒေယေဝ ဝေကာရော ဝုတ္တောတိ အာဟ တန္တိဿရဏတောတိ အာဒိ။ ။၁၀၈-သု။

ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ တံ နိဿရဏတော၊ ထိုကာမတို့သည်၊ တို့၏ထွက်မြောက်ကြောင်း၊ ကင်းကြောင်း၊ ပျောက်ကြောင်း၊ ကင်းရာ၊ ပျောက်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယေ ဇေသော ဝေကာရော၊ ကို။ ပုဗ္ဗပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တော၊ ၏။

၀၀နတ္ထာဒိ။ ။နိဿရန္တိ နိဂစ္ဆန္တိ ဧတေန၊ ဧတ္ထဝါတိ နိဿရဏံ၊ ကေ နိဂစ္ဆန္တိ ကာမာ၊ တေသံ ကာမေနံ နိဿရဏံ ပဟာနန္တိအတ္ထော၊ ဧဝံ ဟိ ကာမာနန္တိ ကတ္တရိ သာမိဝစနံ ယုဇ္ဇကိ။ ။မူလဋီကာ-၁၀၀-ဆ။
ဤဒီကာသို့လိုက်၍ ကာမတို့သည်ဟု ကတ္တားပေးသည်။ ‘‘ကရုဏသဒ္ဓိ၊ အဓိကရုဏသဒ္ဓိ၊ နေဇာဏ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရှေးပုဂ္ဂိုလ်၊ တွေ့မြင်-ဟူသော နိယံ၌ ဆဋ္ဌိကို ဒီကာအလို ကတ္တတ္ထဆဋ္ဌိ ဆို။ ဒီကာဆရာတော်ကား ဓာတုတ္ထကိုပဲ၍ ကတ္တားယူသည်။ ပစ္စယတ္ထကိုမူ ခြံမြဲ၍ သမုန္တဆဋ္ဌိလည်း ယူသင့်ပါသော်။ ထို့ကြောင့် ကာမတို့၏ ဒုတိယာ အနက်ကို ဆိုပြန်သတည်း။
ကလံပန သမာနေပိ ဝိက္ခမ္ဘနေ ကာမာနမေဝေ တံနိဿရဏံ၊ နဗျာပါဒါဒိနန္တိ စောဒနံ ယုတ္တိတော အာဂမတော စ ယောဇေတုံ ကာမဓာတုတိ အာဒိ ဝုတ္တံ၊
ယောဇနာ-၁၀၈-သု။

ဟိ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဝါ၊ ဟိ-ယုတ္တံ စ။ ကာမ ဓာတု သမတိက္ကမနတောစ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာမဘဝကို လွန်နိုင်ကြောင်း အကျင့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။

တေန ဣမဿ ဇာနဿ ကာမ ပရိညာဘာဝ မာဟ။

ကာမ ရာဂ ပဋိပက္ခတော စ၊ ဆိုလတုံသော အပြားရှိသော ကိလေသကာမ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။

အနိပ္ပာယ်။ ။တေန ယသာ မေတ္တာ ဗျာပါဒဿ ကရုဏာ ဝိဟိံသာယ၊ ဧဝ မိဒံ ဈာနံ ကာမရာဂဿ ဥဒ္ဓေါပစ္စနိကဘူတန္တိ ဒေသတိ၊
ဤဟိတ်နှစ်ပါးဖြင့် မိမိ၏ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ဝိပါက်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ ကာမ ရာဂမှ၎င်း၊ ကာမဓာတ်မှ၎င်း၊ ဆုတ်နှစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဟူလိုသည်။

ဣဒံ ဈာနံ သည်။ ကာမာန မေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ ဝါ၊ တို့သည်သာလျှင်။
နိဿရဏံ၊ ဝိသေသအားဖြင့် ကင်းကြောင်း ပျောက်ကြောင်း၊ ကင်းရာ၊
ပျောက်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗျာပါဒါဒီနံ၊ တို့၏။ တို့သည်။ နိဿရဏံ၊
သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (လှန်)။

ပါဠိ ၂၁ နှစ်။ ။ သွာယ မတ္ထော ပါဠာဂတော ဧဝါတိ အာဟ ယထာ ဟာတိ
အာဒိ။

ယထာဟ၊ ကား။ “ကာမာပမ္ပ” နှစ်၊ ဟူ၍။ အာဟ၏။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ
နေက္ခမ္ပံ၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ ဧတံ နေက္ခမ္ပံ၊ ထိုစွာနိဿရသည်။ ကာမာနံ၊ တို့သည်။
တို့၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပါဠိ ၂၁ နှစ်။ ။ ကာမဉ္စေတမတ္ထံ ဒိပေတံ ပုရိမ ပဒေယေဝ အဝဇာရဏံ
ဂဟိတံ၊ ဥတ္တရပဒေဝိ ဗန တံ ဂဟေတဗ္ဗမေဝ တထာ အတ္ထသမ္ဘဝတောတိ
ဒဿေတံ ဥတ္တရပဒေဝိတိ အာဒိ ဝုတ္တံ။

ပန၊ ထိုသို့ ရှေးပုဂ္ဂိုလ်သာ ဟောတော် မူအပ်သော်လည်း။ ဥတ္တရ ပဒေဝိ
၌လည်း။ “ဝတ္ထဗ္ဗောတိ သမ္ပန္နော”။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓေဝ၊ ဤငါတုရား
သာသနာတော်၌သာလျှင်။ ပဌမော၊ သော။ သမဏော၊ သောတာပန်
ရဟန်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣမ ဣဓေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဒုတိယော၊ သော။
သမဏော၊ သကဒါဂါမ် ရဟန်းကို။ လဗ္ဘတိ ၏”။ ဣတိတ္ထေ၊ ဤပါဌ၌။
ဝေကာရော၊ ကို။ အာနေတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တတိယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ၏။

ပါဠိ ၂၁ နှစ်။ ။ ဌာနေ ယေဝ အဝတ္ထာ ကသ္မာ အဌာနေဝိ အာနေတွာ
ဝတ္ထဗ္ဗောတိ အာဟ န ဟိတိ အာဒိ။

ဟိ-ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤ ကာမစွန္ဒမှ။ အညေဟိပိတပါးလည်း
ဖြစ်ကုန်သော။ နိဝရဏသင်္ခါတေယံ၊ ကုန်သော။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။
ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အဝိဝိစ္စ၊ အသီးအခြားမဆိတ်မူ၍။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇေ၊ ၍။
ဝိဟရိတံ၊ ဌာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ၏။
(ထည့်)။

၁။ ဤနိဿယ ဆရာတော်ကား သျှာမူသို့ လိုက်သည်။ ဆဋ္ဌာ-ဣဓေဝ ဘိက္ခဝေ
သမဏော-သာရှိလေသည်။

ပါဠိ ၁ နုသန္တိ။ ။ ဥတ္တရပဒေဝိ အာနေတွာ ဝုစ္စမာနေ တောဂုဏောတိ အာဟ
တသ္မိတိ အာဒိ။

တသ္မာ၊ ထိုသို့ အတ္တသမ္ဘဝအားဖြင့် နောက်ပုဒ်သို့လည်းဆောင်၍ ဆိုသင့်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဝိဇ္ဇောပ။ ဓမ္မဟိတိဟူ၍။ ဧဝံသို့။ ပဒ ဒွယေပိ၊
၌လည်း။ သေ-သော နိယမော၊ ဤ နိယမ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ပါဠိ ၂ နုသန္တိ။ ။ ကိပန ဝိဝိဇ္ဇာတိ ဣသဗ္ဗဝိဝေကသာဓာရဏဝစနတော
သဗ္ဗဝိဝေကာ သင်္ဂဟေတဗ္ဗာတိ ပုစ္ဆိ သန္တာယာဟ ပဒဒွယေပိစာတိအာဒိ။

စ၊ ဆက်။ ပဒ ဒွယေပိ၊ ၌လည်း။ ဝိဝိဇ္ဇာတိ ဣမိနာ သာဓာရဏဝစနေ၊ ဝိဝိဇ္ဇ
ဟူသော အလုံးစုံသော ဝိဝေကတို့အား ဆက်ဆံသော ဤသဒ္ဒါဖြင့်။ တဒဂ်
ဝိဝေကာ ဒယောစ၊ တဒဂ်၊ ဝိက္ခမ္ဘန၊ သမုစ္ဆေဒ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိ၊ နိဿရဏ
ဝိဒေကလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကာယ ဝိဝေကာ ဒယော စ၊ ကာယ၊ စိတ္တ၊
ဥပမိဝိဝေကလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ဝိဝေကာ၊ တို့သည်။ သင်္ဂဟံ၊ ပေါင်း၍ ယူခြင်းသို့။ ကိဉ္ဇာပိ ဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်
၍ကား ရောက်ကုန်၏ရှင်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ကာယ ဝိဝေကော၊ ၎င်း။
စိတ္တ ဝိဝေကော၊ ၎င်း။ ဝိက္ခမ္ဘန ဝိဝေကော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ တယော၊ ဧဝ၊ တို့ကို
သာလျှင်။ ဣမ၊ ဤစွာနကသာ၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ သမုစ္ဆေဒ ဝိဝေကာဒိနံ၊
တို့၏။ အသမ္ဘဝတော၊ တည်း။ (ဟိတ်)။

စောဒနာနုသန္တိ။ ။ ဝိဝိဇ္ဇဟူသော ဤသာဓာရဏ ဝစနဖြင့် ရသင့်တိုင်းကို မယူ
မှ၍ ဖြစ်သင့်သည်ကိုသာ ယူအပ်၏သို့ ကာမေဟိ-ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်လည်း
ရသင့်တိုင်းကို မယူ။ ဖြစ်သင့်သည်ကိုသာ ယူအပ်သလောဟု စဉ်းစိရကား
ကာမေဟိတိ ဣမိနာပန-စသည်ကို မိန့်သော်-

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ကာမေဟိတိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ နိဗ္ဗေသေ၊
မဟာနိဗ္ဗေသ၌။ “ကတမေ ဝတ္ထုကာမာ မနာပိပိယာရူပါ”တိ အာဒိနာ၊
သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ယေ ဝတ္ထုကာမာ၊ တို့ကို။ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ သည်။
ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမဟာနိဗ္ဗေသ၌သာ၎င်း။ ဝိဘဂေစ၊ စွာနဝိဘင်း
၌၎င်း။ “ဆန္ဒော၊ တောင့်တသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော အားနည်း
သော လောဘသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ ရာဂေါ၊ ထိုဆန္ဒထက် အားကြီး
စွာ တပ်စွန်းသော လောဘသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ထို့

အာရုံအားကြီးသော လူထုပ်သောရာဂသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ သင်္ကပ္ပေါ၊
 နိမိတ္တ၊ အနုဗျဉ္ဇန၊ တို့ကို ကြံကြောင်းဖြစ်သော လောဘသည်။ ကာမော
 မည်၏။ ရာဂေါ၊ သင်္ကပ္ပထက် အားကြီးစွာ တပ်စွန်းသော ရာဂသည်။
 ကာမော၊ မည်၏။ သင်္ကပ္ပရာဂေါ၊ တို့ထက် အလွန်အားကြီးသော သင်္ကပ္ပန၏
 အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ရာဂသည်။ ကာမော၊ မည်၏။ ဣမေ၊ ဤဆန္ဒ၊
 စသည်တို့ကို။ ကာမာတိ၊ လိုချင်တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ လိုချင်တောင့်တ
 ကြောင်းဖြစ်၍ ကိလေသကာမတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ယေဝ
 ကိလေသကာမာ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ ကုန်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ တခုတည်းသာလျှင် ဖြစ်သော လောဘ၏ ဆန္ဒရာဂ၊ စသောဘေဒ
 ကို အဘယ်ကြောင့် ဆိုရသနည်း။

ဋီကာဓိသုဒ္ဓိမင်္ဂ။ ။ သွာယံ ပဘေဒေါ ဧကသေဝ လောဘဿ ပဝတ္ထိအာကာ
 ရဝသေန အဝတ္ထာဝသေန စ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ယထာ ဝစ္ဆော ဒမ္မော ဗလိ
 ဗဒ္ဓေါတိ။ ။ ၀၄၀-ဇ-ပ။

တေ သဗ္ဗေပိ၊ ယိုအလုံးစုံသော ဝတ္ထုကာမ ကိလေသ ကာမတို့ကိုလည်း။
 သင်္ကဟိတာ ဣစ္စေဝ၊ ပေါင်း၍ယူအပ်ကုန်၏ ဟူ၍သာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။
 ပါဠိ၌ နှစ်သို့။ ။ ကိစ္စိ အသေသေတွာ သဗ္ဗကာမာနံ ဂဟဏံ ကိံ ပယောဇနန္တိ
 အာဟ ဧဝံ ဟိတိ အာဒိ။

ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ နှစ်ပါးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော ကာမတို့ကို
 ပေါင်း၍ယူခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိတိ၊ ဟူသောပုဒ်
 ၏။ ဝတ္ထုကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ အသီးအခြား ဆိတ်၍သာလျှင်။ ဣတိ
 ပိ အတ္ထော၊ သည်လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။

မူလဋီကာ။ ။ ဝတ္ထုကာမေဟိပိတိ ဝတ္ထုကာမေဟိ ဝိဝိစ္စေဝါတိပိ အတ္ထော
 ယုဇ္ဇတိတိ ဧဝံ ယုဇ္ဇမာနတ္တန္တရသမုစ္စယတ္ထော ပိသဒ္ဓေါ။ န ကိလေသကာမ
 သမုစ္စယတ္ထော၊ ကသ္မာ၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ ကိလေသကာမာနံ ဒုတိယပဒေန
 ဝိဝေကဿဝုတ္တတ္တာ။ ။ ၀၀၁-ဆဋ္ဌ။

ဘေန ဝတ္ထုကာမ ဝိဝေကေန၊ ထိုဝတ္ထုကာမတို့မှ ကင်း၍ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။
 ကာယဝိဝေကော၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။
 ပုတ္တဒါရာဒိပရိဂ္ဂဟဝိဝေကဒီပနတော၊ သား၊ မယားစသည်ကို သိမ်းဆည်း
 ခြင်းမှ ကင်းခြင်းကို ပြခြင်းကြောင့်တည်း။ (ဟိတ်)။

ဝိဝိစ္စအကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိတိ၊ ဟူသောပုဒ်၏။ ကိလေသကာမေဟိ၊
 တို့မှ။ ဝါ၊ ကား။ သဗ္ဗအကုသလေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စ၊ သာလျှင်။ ဣတိအတ္ထော၊
 သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေန ကိလေသကာမ ဝိဝေကေန၊ ဖြင့်။ တနည်း။
 တေန သဗ္ဗအကုသလဝိဝေကေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တဝိဝေကော၊ သည်။ ဝုတ္တော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိဝိဝိစ္စ အကု
 သလေဟိ ဟူသောပဒဒွသဉ်။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ
 ဟူသောပဒဖြင့်။ တနည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဝေက နှစ်ပါးအပေါင်း၌။ ပုရိမေန၊
 ရှေးဖြစ်သော ကာယဝိဝေကဖြင့်။ ဝတ္ထုကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝေက ဝစနတော
 ဝေ၊ ကင်းခြင်းကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်ပင်လျှင်။ ကာမသုခ ပရိစ္စာ
 ဂေါ၊ ဝတ္ထုကာမကို ခံစားသော သုခကို စွန့်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတော၊ ထင်စွာ
 ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဝိဝိစ္စအကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ ဟူသော
 ဒုတိယပဒဖြင့်။ ငါ၊ ဒုတိယဖြစ်သော စိတ္တဝိဝေကဖြင့်။ ကိလေသကာမေဟိ၊
 တို့မှ။ ဝိဝေကဝစနတော၊ ကြောင့်။ နေက္ခမ္မသုခ ပရိဂ္ဂဟော၊ ဈာန်ချမ်းသာ
 ကို သိမ်းဆည်းခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။
 ဝေ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသကာမ
 တို့မှ။ ဝိဝေကံ ဝစနတော ဝေ၊ ကင်းခြင်းကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်
 သာလျှင်။ ဧတေသံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော နှစ်ပါးတို့တွင်။ ပဌမေန၊ ရှေးပုဒ်
 ဖြင့်။ သံကိလေသ ဝတ္ထုပ္ပဟာနံ၊ တဏှာ၊ သံကိလေသ စသည်တို့၏ အကြောင်း
 ကို ပယ်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ သံ
 ကိလေသပ္ပဟာနံ၊ တဏှာ၊ သံကိလေသ စသည်ကိုပယ်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဌမေန၊ ပဌမပုဒ်ဖြင့်။ လောလ ဘာဝဿ၊ လျှပ်ပေါ်
 သည်၏ အဖြစ်၏။ ဝါ၊ ထိုထိုမြင်မြင်ဝါးဝါး ရူပါရုံ စသည်တို့၌ တဏှာဖြစ်
 ခြင်း၏။ ဟေတု ပရိစ္စာဂေါ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုကာမကို စွန့်ခြင်းကို။
 ဝိဘာဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ ဗာလ ဘာဝဿ၊
 မိုက်သည်၏အဖြစ်ဟူသော အဝိဇ္ဇာ၏။ ဝါ၊ ဒုစိန္တိတ၊ စိန္တာ-အစရှိသည်၏။
 ဟေတုပရိစ္စာဂေါ၊ အကြောင်းဖြစ်သော အယောနိသော မနသိကာရ အလုံး
 စုံသော အကုသိုလ်ဓမ္မကို စွန့်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဌမေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ ပယောဂ သုဒ္ဓိ၊ ပါဏာတိပါတ-စသော အသုဒ္ဓ
ပယောဂမှ စင်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မူလဒ္ဓိကာ။ ။ကမရုဏာ မိဂမဟေတုပိ ပါဏာတိပါတာဒိ အသုဒ္ဓပယောဂေါ
ဟောတိတိ တဗ္ဗိဝေကေန ပယောဂ သုဒ္ဓိ ဝိဘာဝိတာ။ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ အာသယ ပေါသနံ၊ အဇ္ဈာသယ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝါ၊
အဇ္ဈာသယ၏ စင်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
သို့။ ဉာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

မူလဒ္ဓိကာ။ ။တဏှာသံကိလေသသောဓနေန အာသယ ပေါသနံ။ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

အနုဒ္ဓိကာ။ ။ဝဇ္ဇာသယဿ ဝိသေသပစ္စယဘူတာယ တဏှာယ တနုကရဏ
ဝသေန ဝိဝဇ္ဇာသယဿ ဝဇ္ဇနန္တိ အာဟ တဏှာ သံကိလေသသောဓနေန
အာသယပေါသနန္တိ။ အာသယ ပေါသနန္တိစ ဈာနဘာဝနာယ ပစ္စယဘူတာ
ပုဗ္ဗယောဂါဒိ ဝသေန သိဒ္ဓါ အဇ္ဈာသယသမ္ပဒါ၊ သာ ပန တဏှ ပတာပဝိဝ
မေန ဟောတိတိ အာဟ တဏှာသံကိလေသသောဓနေနာတိ။

အနုကံ။ ။ဝဇ္ဇာသယဿ၊ ဝဋ်၌ဖြစ်သော အလို၏။ ဝိသေသ ပစ္စယ ဘူတာယ၊
ထူးသော အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ တဏှာယ၊ တဏှာကို။ တနုကရဏ
ဝသေန၊ ခေါင်းပါးအောင် ပြုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိဝဇ္ဇာ သယဿ၊ ဝဋ်
ကင်းသော နိဗ္ဗာန်၌ ဖြစ်သော အလို၏။ ဝါ၊ ကို။ ဝဇ္ဇနံ၊ ပွားခြင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ သံကိလေသ သောဓနေန
အာသယ ပေါသနန္တိ၊ သနဟူ၍။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။
အာသယပေါသနန္တိ၊ ကား။ ဈာနဘာဝနာယ၊ ဈာန်ကို ပွားစေခြင်း၏။ ပစ္စယ
ဘူတာ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ပုဗ္ဗယောဂါ ဒိဝသေန၊ ရှေးကောင်းမှု
အကြောင်း အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီးသော။ အဇ္ဈာသယ သမ္ပဒါ၊
အလို၏ ပြည့်စုံခြင်း တည်း။ ပန၊ ဆက်။ သာ၊ ထိုအလို၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။
တဏှ ပတာပ ဝိဝမနေ၊ တဏှာတည်းဟူသော ပူပန်ခြင်း၏ ကင်းခြင်းကြောင့်။
ဝါ၊ တဏှာတည်းဟူသော ပူပန်စေတတ်သော ထရား၏ ကင်းခြင်းကြောင့်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဏှာ သံကိလေသ သောဓနေ
နာတိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂဒ္ဓိကာ။ ။တဏှာသံကိလေသ သောဓနေန ဝိဝဇ္ဇံ၊ ပနိဿယ သံဝဋ္ဌနေ
န စ အဇ္ဈာသယဝိသောဓနံ အာသယပေါသနံ။ ။၁၀၁-ဇံ-ဝ။

သေ-သော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ကာယေဟိတိ ဧတ္ထ၊
ဤပုဒ်၌။ ဝုတ္တကာမေသု၊ ဆိုအပ်ခဲ့ ကုန်ပြီးသော ကာမ နှစ်ပါးတို့တွင်။
ဝတ္ထုကာမ ပက္ခေ၊ ဝတ္ထု ကာမအစွဲ၌။ နယော၊ နည်းတည်း။

ပန၊ ပါး။ ကိလေသ ကာမပက္ခေ ဌိ။ ဆန္ဒောတိစ၊ ဟူ၍၎င်း။ ရာဂေါ
တိစ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဝေမာဒီဟိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အနေကပ္ပဘေဒေါ၊
ကာမာသဝ၊ ကာမရာဂသံယောဇဉ် စသည် ရူပတဏှာစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်
များသောအပြားရှိသော။ ကာမစ္ဆန္ဒောယေဝ ကာမသဘာဝေါ ယေဝ
ဆန္ဒော၊ ကာမသဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သောဆန္ဒကို။

မှတ်ချက်။ ။န ကတ္ထုကမ္ပတာ ဆန္ဒော၊ နာဝိ ကုသလစ္ဆန္ဒောတိ အဓိပ္ပါယ်။
ကာမောတိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပတော၊ လိုအပ်၏။ စ၊ ဆက်။ သောကာမစ္ဆန္ဒော၊
ကို။ အကုသလ ပရိယာပန္နော၊ အကုသိုလ်၌ အတွင်းဝင်သည်။ သမာနောပိ၊
ဖြစ်မှုလည်း။ “တတ္ထကတမော ကာမစ္ဆန္ဒော ကာမော”တိ အာဒိနာ၊ သော။
နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိဘဂေါ ဌိ။ ဈာနပဋိပက္ခတော၊ ဈာန်၏ ပဋိပက္ခ၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဝိသုံ၊ သီးသန့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။

မှတ်ချက်။ ။အကုသလဘာဝသာမညေန အဂဟေတွာ ဝိသုံသရူပေန ဂဟိတော၊
တူလိုသော်....

ဝါ၊ ကား။ ကိလေသ ကာမတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပုရိမပဒေ ဌိ။ ဝုတ္တော၊ ၏။
အကုသလပရိယာပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒုတိယပဒေ ဌိ။ ဝုတ္တော၊ ၏။

ပါဠိ၂၁နုသနိ။ ။ယဒိ ကိလေသကာမော ပုရိမပဒေ ဝုတ္တော၊ ကထံ ဗဟုဝစနန္တိ
အာဟ အနေကပ္ပဘေဒတောတိ အာဒိ။ ။ယောဇနာ-၁၁၉-သု။

စ၊ ဆက်။ အဿ၊ ထိုကာမ၏။ အနေကပ္ပဘေဒတော၊ ကာမာသဝ ကာမရာဂ
သံယောဇဉ်စသည် ရူပတဏှာစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် များသောအပြားရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမတောတိ၊ ဟူ၍။ အဝတွာ၊ ၍။ ကာမေဟိတိ၊
ဟူ၍။ ဗဟုဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ အညေသံ၊ ကာမစ္ဆန္ဒစသော
နိဝရဏမှတစ်ပါးကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မာန၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ အစရှိ
ကုန်သော ဖဿအစရှိကုန်သော တရားတို့၏။ အကုသလဘာဝေါ သည်။
ဝိဇ္ဇမာနေပိ၊ သော်လည်း။ “တတ္ထကတမေပစ္ဆန္ဒော”တိ အာဒိနာ၊ သော။
နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိဘဂေါ ဌိ။ ဥပရိဈာနဂါနံ၊ အထက်၌ ဟောလတုံကုန်သော
ဈာနဝိညာဉ်တို့၏။ ပစ္စနိကပဋိပက္ခ ဘာဝဒဿနတော၊ မိမိ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် နိဝရဏ
တို့၏ ပဟာယက ပဋိပက္ခ၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ပစ္စနိကပ။

နတောဒဿနာယ၊ ပြခြင်းငှာ။ နိဝရဏာနဝ၊ ဈာန်၏ ပစ္စနိက ဖြစ်သော နိဝရဏတို့ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ နိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ စ။ နိဝရဏာနိ၊ တို့သည်။ ဈာန် ပစ္စနိကနိ၊ ဈာန်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဈာန်တို့၏။ ပဝတ္ထ နိဝါရဏတော၊ ဖြစ်ခြင်းကို တားမြစ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း။ (ဟိတ်)။ တေသံ၊ ထိုပစ္စနိကဖြစ်သော နိဝရဏတို့၏။ တို့ကို။ ဈာန် နဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ပဋိပက္ခာနိ၊ ပဟာယက ပဋိပက္ခဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဒ္ဓ သကာနိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ ဝိသတကာနိ၊ သတ်ညှဉ်းတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ-တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ- သစ္စံ၊ မှန်၏။ “သမာဓိ၊ သည်။ ကာမေန္တန္တဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခော၊ ပဟာယက ပဋိပက္ခသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဂ ပဏိဓိယာ၊ ရာဂဟူသော ဣဋ္ဌဖြစ်သော ရူပါရုံသည်တို့၌ စိတ်ကိုထားတတ်သော တရား၏။ ဥဒ္ဓေါပစ္စနိကဘဝတော၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ နာနာရမ္မဏေဟိ၊ တို့သည်။ ပလောတိတဿ၊ ဖြားယောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဗ္ဗမန္တဿ၊ ထက်ဝန်းကျင် လည်သော။ စိတ္တဿ၊ ၏။ သမာဓာနတော၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာ တည်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပိတံ၊ သည်။ ဗျာပါဒဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါမောဇ္ဇေန၊ သူ့စည်းစိမ်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ပါမောဇ္ဇနှင့်။ သမာန ယောဂက္ခေမတ္တာ၊ တူသည်ဖြစ်၍ ဘေးကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

အနုဟိပေဒေဝံ။ ။ ပါမောဇ္ဇေန သဟနယောဂုတ္တာရှိမူ။ ပါမောဇ္ဇေန၊ သူ့စည်း စိမ်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်။ သဟနယောဂုတ္တာ၊ သည်းခံခြင်းငှာ ခံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သမ္ပန္နံ၊ ပါမောဇ္ဇ သဘာဝတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဋီကာကျော်။

ဝိတက္ကော၊ သည်။ ထိနမိဒ္ဓဿ၊ ၏။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယောနိ သော၊ အသင့်လမ်းကြောင်း မှန်သောအားဖြင့်။ သင်္ကပ္ပနဝသေန၊ ကောင်း စွာကြံသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိပ္ပာရပဝတ္ထိတော၊ ပြန်သောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ တုန့်လှုပ်သောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ သုခံ၊ သည်။ အဝူသသမာနုတာပသဘာဝဿ၊ မငြိမ်သက်ခြင်း၊ နောင်တ ပူပန်ခြင်း

သဘောရှိသော။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ဤ။ ပဋိပက္ခံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝူပသန္တသိတလသဘာဝတ္ထာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသဘော၊ ချမ်းခြင်းသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝိစာရော၊ သည်။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ဤ။ ပဋိပက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရမ္မဏော၊ ၌။ အနုမဇ္ဇေနဝသေန၊ သုံးသပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပညာပဋိရူပကသဘာဝတ္ထာ၊ ပညာနှင့်အလားတူသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ‘ဋီကာဟိတ်နှင့်တကွ ယောဇနာသည်။’ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေဋကော၊ မဟာကစ္စည်းထေရ်ကျော် ဟောတော်မူအပ်သော ပိဋကတ်သုံးပုံ၏ သံဝဏ္ဏနာဖြစ်သော နေတ္တိကျမ်း၌။ ဝါ၊ ပေဋကောပဒေသကျမ်း၌။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့တွင်။ ဝိပိစ္ဆေဝကာမေဟိတိ၊ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ကာမစ္ဆန္တဿ၊ ဤ။ ဝိက္ခမ္ဘန ဝိဝေကော၊ ခွါသောအားဖြင့် ကင်းခြင်းသည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပိစ္ဆာကုသလေဟိ ဓမ္မဟိတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ပဉ္စမ္မိ၊ ကုန်သော။ နိဝရဏာနံ၊ တို့၏။ ဝိက္ခမ္ဘန ဝိဝေကော၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ “နောက်ကိုလည်း ဤနည်းတူလည်၍သတ်” ။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အဂဟိတဂ္ဂဟဏေန၊ ယူအပ်သေးသည်ကိုသာ ယူသဖြင့်။ ပဌမေန၊ ပဌမပုဒ်ဖြင့်။ ကာမစ္ဆန္တဿ၊ ဤ။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ သေသနိဝရဏာနံ၊ တို့၏။ တထာ၊ ပါး။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ တိသု၊ ကုန်သော။ အကုသလမူလေသု၊ တို့တွင်။ ပဉ္စကာမဂုဏဘေဒ ဝိသယဿ၊ ရူပါရုံသေဝငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ဝိသေသလျှင် အာရုံရှိသော။ လောဘဿ၊ ဤ။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ အာဃာတာဝတ္ထုဘေဒါဒိ ဝိသယာနံ၊ ကိုးပါးသော ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်း ဝိသေသလျှင် အာရုံရှိကုန်သော။ ဒေါသမောဟာနံ၊ တို့၏။

မူလဋီကာ။ ။ဗျာဝါဒ ဝိဝေက ဝစနေန “အနတ္တံ မေ အစရိ” တိ အာဒိ အာဃာတာဝတ္ထုဘေဒဝိသယဿ ဒေါသဿ မောဟာဒိကေဟိ ထိနမိဒ္ဓါဒိဟိ ဝိဝေက ဝစနေန ပဋိစ္ဆာဒနဝသေန ဒုက္ခာဒိပုဗ္ဗန္တာဒိဘေဒဝိသယဿ မောဟဿ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကော ဝုတ္တော။ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

ဝါ၊ ကား။ ဩဃာဒိသု၊ ဩဃယောဂ။ ပ။ အာသဝအစရှိကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ ကာမောဃ။ ပ။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ဒုတိယေန၊

ဖြင့်။ အာသေသ။ပ။သံယောဇနာနံ၊ တို့၏ စ၊တနည်း။ ပဌမေန၊ဖြင့်။ တဏှာ၊
 ယ၊၏၎င်း။ တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ၊ထိုတဏှာနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော အကုသိုလ်
 တရားတို့၏၎င်း၊ ဒုတိယေန၊ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏၎င်း။ တံ သမ္ပယုတ္တ
 ကာနဉ္စ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော အကုသိုလ် တရားတို့၏၎င်း။
 အပိစ၊တနည်း။ ပဌမေန၊ဖြင့်။ လောဘသမ္ပယုတ္တ အဋ္ဌစိတ္တုပ္ပါဒါနံ၊ လောဘ
 နှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ် ကုန်သော ရှစ်ပါးသော စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။
 သေသာနံ၊ ကုန်သော။ စတုနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလစိတ္တုပ္ပါဒါနံ၊ တို့၏။
 ဝိက္ခမ္ဘန ဝိဝေကော၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ အယံ၊ ကား။ တာဝ၊စွာ။ ဝိဝိစ္စေဝ။ပ။ဓမ္မဟိတိတ္ထေ၊
 ဌ်။ အတ္ထပ္ပကာသနာ၊ အနက်ကိုပြခြင်းတည်း။ ဝါ၊ အနက်ကိုပြကြောင်း
 ကထာတည်း။

စ၊ ဆက်။ ဧတ္တာဝတာ၊ဖြင့်။ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ ၏။ပဟာနဂ်*၊ ကို။ဒဿေတွာ၊
 ဤ။ ဣဒါနိ၊ ဌ်။ သမ္ပယောဂဂ်*၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ဌာ။ သဝိတက္ကံ သဝိစာ
 ရန္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသဝိတက္ကံ သဝိစာရုံစသောပါဌ်၌။ ဝိနိစ္ဆ
 ယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တလက္ခဏာဒိ
 ဝိဘာဂေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာစသည်ကို ဝေတန်ခြင်းရှိသော။ အပ္ပ
 နာ သမ္ပယောဂတော၊ အပ္ပနာဟုဆိုအပ်သော သမာဓိနှင့် အညီအညွတ်
 အပြားတို့ဖြင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ရူပါဝစရ ဘာဝပ္ပတ္တေန၊ ရူပါဝစရအဖြစ်သို့
 ရောက်သော။ ဝိတက္ကေနစေ၊ ဝိတက်နှင့်၎င်း။ ဝိစာရေနစ၊ ဝိစာရနှင့်၎င်း။
 ယံ ဈာနံ၊ အကြင်ဈာန်သည်။ သဟ၊ တကွ။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ယောတသ္မိံသမယေ တက္ကော ဝိတက္ကော သင်္ကပ္ပေါ အပ္ပနာဗျပ္ပနာ
 ဟုဟောထော်မူသောကြောင့် အပ္ပနာဟူသည် ဝိတက်၏ အပည်ပင် ဖြစ်ရကား
 အပ္ပနာသမ္ပယောဂတော ဟူသော စကား အသိုသင့်အံ့နည်းဟူမူ-

မူလဒ္ဓီကာ။ ။ဝိတက္ကဿ ကိစ္စဝိသေသေန ထိရဘာဝပ္ပတ္တေ ပဌမဇ္ဈာနသမာဓိမှ
 ပစ္စနိကဒူရိဘာဝကတေန ထိရဘာဝေန တံသဒ္ဓိသေသု ဝိတက္ကရဟိတေသု
 ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိသမာဓိသုစ အပ္ပနာတိ အဋ္ဌကထာ ဂေါဟာရောတိ ဝိတက္ကဿ
 အပ္ပနာသမ္ပယောဂေါ ဝုတ္တော အညထာ ဝိတက္ကော ဝ အပ္ပနာတိ ဝိတက္ကဿ
 တံသမ္ပယောဂေါ န သိယာတိ။ ။၁၀၁-ဆဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ဝိတက္ကဿ၊ ဝိတက်၏။ ကိစ္စဝိသေသေန၊ ကိစ္စအထူးဖြင့်။ ထိရ
 တာဝပ္ပတ္တေ၊ မြဲမြံသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ ပဌမဇ္ဈာနသမာဓိမှ၊ ပဌမဈာန်
 နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိ၌ ၎င်း။ ပစ္စနိကဓူရိတာဝကတေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
 နိဝရဏတို့မှ ဝေးသည်၏ အဖြစ်သည် ပြုအပ်သော တိရတာဝေန၊ မြဲမြံသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်။ တံသဒိသေသု၊ မဟဂ္ဂုတ် အဖြစ်စသောအားဖြင့် ထိုပဌမဈာန်နှင့်
 ယှဉ်သော သမာဓိနှင့်တူကုန်သော။ ဝိတက္ကရဟိတေသု၊ ဝိတက်ကင်းကုန်သော။
 ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိသမာဓိသုစ၊ ဒုတိယဈာန် အစရှိသည်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော သမာဓိ
 တို့၌၎င်း။ အပ္ပနာတိ၊ အပ္ပနာဟူသော။ အဋ္ဌကထာဝေါဟာရော၊ အဋ္ဌကထာ၌
 ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိတက္ကဿ၊ ။
 အပ္ပနာသမ္ပယောဝေါ၊ အပ္ပနာနှင့် ယှဉ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ အညတ၊
 သမာဓိ၏ အပ္ပနာ မည်သည်၏ အဖြစ်မှတစ်ပါး ဝိတက်၏ အပ္ပနာ မည်သည်၏
 အဖြစ်ကို ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ဝိတက္ကောဝ၊ ဝိတက်သည်သာလျှင်။ အပ္ပနာ၊
 အပ္ပနာမည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိတက္ကဿ၊ ဝိတက်၏။ တံသမ္ပယော
 ဝေါ၊ ထိုအပ္ပနာနှင့် ယှဉ်ခြင်းသည်။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

ဝိက္ခန္ဓာအဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ပဌမဈာန် သမာဓိ၌၎င်း၊ ထိုပဌမဈာန် သမာဓိနှင့်
 မဟဂ္ဂုတ်အဖြစ် အစရှိသောအားဖြင့် တူကုန်သော ဝိတက်ကင်းသော ဒုတိယ
 ဈာန် သမာဓိစသည်တို့၌၎င်း၊ အပ္ပနာဟု အဋ္ဌကထာ ဝေါဟာရဖြစ်ရကား
 အပ္ပနာဟူသော နာမသည် ဝိတက်၏ အမည် အဖြစ်လျှင်းမူလည်း အပ္ပနာ သမ္ပ
 ယောဝတော-မိန့်သည်ဟူလိုသော်။ ရုက္ခောဝိယ စသော စကားကို အဘယ်ကို
 ပြုလို၍ ဆိုပြန်သနည်းဟူမူ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ယထာ ပုပ္ဖဖလသာခါဒိအဝယဝ ဝိနိမုတ္တော အဝိဇ္ဇမာနောဝိ
 ရုက္ခော သုပ္ပေါ သဖလောတိ ဝေါဟရိယတိ ဧဝံ ဝိတက္ကာဒိအင်္ဂဝိမုတ္တံ အဝိဇ္ဇ
 မာနမ္ပိ ဈာန် သဝိတက္ကံ သဝိစာရန္တိ ဝေါဟရိ ယ တိတိ ဒေသေတုံ ရုက္ခော ဝိယာတိ
 အာဒိဝုတ္တံ။ ။၁၄၃-ဇ-ပ။

ကောဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။ ရုက္ခော၊ သည်။ ပုပ္ဖေနစ၊ နှင့်လည်း
 ကောင်း။ ဖလေနစ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ သဟ၊ တကွ။ ဝတ္တတိဝိယ၊ ဖြစ်၏သို့။
 ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဒံချာနံ၊ ကို။ သဝိတက္ကံ၊
 ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်၏ဟူ၍။ သဝိစာရန္တိ၊ ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ။
 ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့ ဝိဘင်္ဂေ၌။ ဣမိနာစ ဝိတက္ကေန၊ နှင့်၎င်း။ ဣမိနာစ ဝိစာ
 ရေန၊ နှင့်၎င်း။ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်။ သမုပေတော၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်လျှင် တည်ရာရှိသော။ ဒေသနာ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကတာ၊
 ပြုတော်မူအပ်၏။

၂၅၀

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကသာနိဿယ

ယဒိဝိ ဝိဘဏေ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာ ဒေသနာ ကတာ-ဟုအတ္ထောပနကို မြှော်၍ပါဌ
ကြွင်းဖော်။

ဝိဘဏေ၊ ဌ။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနာ၊ သော။ ဒေသနာ၊ ကို။ ယဒိဝိကတာ၊
အကယ်၍ ပြုတော်မူအပ်၏ရှင်။ ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ ဝိဘင်း၌ ပုဂ္ဂလာ
ဓိဋ္ဌာန် ဒေသနာ၏ ပြုတော် မူအပ်သည်၏ အဖြစ်သည် ရှိသော်လည်း။
အတ္ထော၊ ကို။ ဣမ၊ ဤအဋ္ဌကသာ၌။ ဣမိန-စဝိတက္ကေနာတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။
ဓမ္မာသေန၊ ဖြင့်။ ဝုဒ္ဓတ္တာယထာ၊ ၏သို့။ (ထည့်)။ တတြာပိ၊ ထိုဝိဘင်း၌
လည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

ပရမတ္ထတော ပုဂ္ဂလဿေဝ အဘာဝတော၊ ဟိတ်။ ။ဈာနသမ္ပေါနော ဝိတတ္ထ၊
ဝိစာရသမ္ပေါတာဒဿနေန ဈာနဿေဝ သဝိသတ္တသဝိစာရတာယ ဝုတ္တတ္တာ။
(ဟိတ်တထေ)

ဝိဝေကဇန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
(ထည့်)။ ဝိဝိတ္တိ၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်းခြင်း၊ ဆိတ်ခြင်း။ ဝိဝေကော၊ ကင်းခြင်း၊
ဆိတ်ခြင်း။ နိဝရဏဝိဝေမော၊ နိဝရဏတို့မှကင်းဆိတ်ခြင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊
အနက်။ (ဘာဝသာဓိ)။ ဝါ၊ ကား။ ဝိဝိတ္တော ဝိနာဘူတော၊ နိဝရဏတို့မှ
ကင်း၍ ဖြစ်တတ်သည်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိဝေကော၊ မည်၏။
(ကတ္ထုသာဓိ)။ တနည်း။ ဝိဝိတ္တော ဝိဝေစိတော၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်းစေအပ်၊
သီးသန့်ခြားနားစေအပ် သည်ဘည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဝေကော၊
မည်၏။ (ကမ္မသာဓိ)။ နိဝရဏ ဝိဝိတ္တော၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်း၍ ဖြစ်တတ်
သော။ ဝါ၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်းစေအပ်၊ သီးသန့် ခြားနားစေအပ်သော။
ဈာနသမ္ပယုတ္တဓမ္မရာသိ၊ ဈာန်နှင့် ယှဉ်အပ်သော သမ္ပယုတ်တရားအစု။
(ဤရာသိကား ဣကာရန္တပုလ္လင်တည်း။ ဤကာရန္တ မဟုတ်)။ ဣတိ အတ္ထော၊
ဤကား အဘိဓေယျတ္ထ။ တသ္မာ ဝိဝေကော၊ ထိုသို့နိဝရဏတို့မှကင်းလွတ်
ရှင်းစင်ခြင်းကြောင့်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
ဝိဝေကဇံ၊ မည်၏။ (ဘာဝသာမနကို ရည်၍ဝိဝေကာဆိုသည်)။ ဝါ၊ ကား။
တသ္မိံ ဝိဝေကေ၊ ထို နိဝရဏတို့မှကင်း၍ ဖြစ်တတ်သော။ ဝါ၊ တို့မှ ကင်းစေ
အပ်၊ သီးသန့်ခြားနားစေအပ်သော ဈာနသမ္ပယုတ္တဓမ္မ အစု၌။ ဇာတံ၊ တည်း။
ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဝေကဇံ၊ မည်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ကတ္ထုသင်္ခ၊ ကမ္မသင်္ခကို ရည်၍ ဝိဝေကဆိုသည်။ ဝိဝေကတိ ကတ္ထု သာဓနတံ ကမ္မသာဓနထံဝါ။ ဝိဝိဇ္ဇောတိ ဟိဇ္ဇမိနာ နိဝရဏေဟိ ဝိနာ ဘူတော တေဟိ ဝိဝေစိတောတိစ သာဓန ဇ္ဈယန္တိ သင်္ခဟိတမေ ဝါတိ။ ။
၁၄၃-ဇ-ပ။

ပီတိသုခန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပီတိသုခါနိ၊ တို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ပကာသိတာ နေဝ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ တေသု၊ ထိုပီတိသုခတို့တွင်။ ဝုတ္တပ္ပ ကာရာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ ပဉ္စဝိဝေယးဝါးပါးအပြားရှိသော။ ပီတိယာ၊ ပီတိတွင်။ အပ္ပနာ သမာဓိယ၊ အပ္ပနာသမာဓိ၏။ မူလံ၊ အမြစ် အခြေသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝဇ္ဇမာနာ၊ ပွားသော။ သမာဓိသမ္ပယောဂံ၊ အပ္ပ နာသမာဓိနှင့် အညီအညွတ် ကေုပ္ပါဒတာ အစရှိသော အပြားတို့နှင့်ယှဉ် ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ရောက်သော။ ယာဖရဏာပီတိ၊ အကြင် ဖရဏာပီတိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ ဖရဏာပီတိ၊ ကို။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဤရူပါဝစရ ကုသိုလ်ကို ဆိုရာ၌။ ပီတိတိ၊ ပီတိဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်၏။

ထို့ကြောင့် ဟောသိလဝံသ မထေရ်မြတ်သည်လည်း။ “ဖရဏာလောကီပီတိ ဆိဖြင့်၊ ဝသီစဉ်ပင်၊ ဤယာဉ်ရှင်ကား”စသည်ဖြင့် မိန့်အပ်ပြီ။

အယဉ္ဇပီတိ၊ ဤပီတိသည်၎င်း။ ဣဒဉ္ဇ သုခံ၊ ဤသုခသည်၎င်း။ အယာဈာ နယ၊ ထိုဈာန်အား။ ဝါ၊ ကား။ အသ္မိံ ဈာနေ၌။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဒံ ဈာန်ကို။ ပီတိသုခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

မူလဋီကာ။ ။ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခန္တိ ဧတ္ထ ပုရိမသ္မိံ အတ္ထေ ဝိဝေကဇန္တိ ဈာနံ၊ ပီတိသုခသဒ္ဓတော စ အတ္ထိ အတ္ထဝိသေသဝတော အယ၊ အသ္မိံ ဓါတိ ဧတ္ထ အကာရော ဝုတ္တော။

ဋီကာအနက်။ ။ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဌ၌။ ပုရိမသ္မိံ၊ ရှေးဖြစ်သော။ အတ္ထေ၊ အနက်၌။ ဝိဝေကဇန္တိ၊ ကား။ ဈာနံ၊ ဈာန်တည်း။ ဝါ၊ ဝိဝေကဇန္တိ ဟူသော ပါဌဖြင့်။ ဈာနံ၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ပီတိသုခသဒ္ဓတော၊ ပီတိသုခသဒ္ဓါနေောင်မှ။ အတ္ထိအတ္ထဝိသေသဝတော၊ အတ္ထိ အနက်အထူ ရှိသော။ အယ၊ ထိုဈာန်အား။ ဝါ၊ ကား။ အတ္ထိအတ္ထဝိသေသဝတိ၊ အတ္ထိအနက်အထူး ရှိသော (အတ္ထိအတ္ထဝိသေသဝတိကားရှေ့မှလိုက်သည်)။ အသ္မိံ၊ ထိုဈာန်၌။ ဣတိဧတ္ထ၊ ဤအနက်၌။ အကာရော၊ အ-အက္ခရာကို။ ဝါ၊ အ-ပစ္စည်းကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။

အနုဋီကာ။ ။ပီတိသုခန္တိ ဈာနံ ပီတိသုခန္တိ ဝုတ္တံ၊ ယတာ အရိသသောတိ ဒေယေန္တော ပီတိသုခ။ ပ။ အကာရောဝုတ္တောတိ အာဟ။ ။၁၀၀-ဆဋ္ဌ။

အနုဋ္ဌိကာအနက်။ ပီတိသုခဝန္တံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ ပီတိသုခန္တိ၊ ပီတိသုခဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ယထာကံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ အရိသသောတိယထာ၊ အရိသသောဟူသကဲ့သို့တည်း။ အရိသသော၊ မြင်းသရိုက်အနာရှိသောသူ။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ပီတိသုခ။ပ။အကာရေ ဝုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။

ယောစနာဋ္ဌိကား။ သဒ္ဓါဒိတော ဣတိ သုတ္တေန ဣတိ။ ဟူ၏။ ယထာ အရိသသော ဟူသည့်အလိုကား အရိသသော ဟူသောပုဒ်သည် တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်းရောက်လျက် ဝုတ္တိပြု၍ အာရိသသော မနေ၏သို့ ပီတိသုခဟူသောပုဒ်သည်လည်း တဒ္ဓိတ် ပစ္စည်းရောက်လျက် ဝုတ္တိပြု၍ ပေတိသုခံ မနေ ဟူလိုသည်။ ဤကိုသောက်သော် ဣ ပစ္စည်း သာ၍ လျော်သည်။ ။ဤပဌမဝိကင်္ဂအလို။ ။ဝိဝေကဇံ၊ ကကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဌဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဤသို့သမ္ပန်လေ ပဉ္စတော်မှတ်-

အထဝါ၊ ကား။ ပီတိစ လည်း။ သုခဉ္စ၊ လည်း။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခ။ ဓမ္မဝိနယာဒယောဝိယ၊ ဓမ္မဝိနယသဒ္ဓါစသည်တို့ကဲ့သို့တည်း။ ဝိဝေကဇံ၊ သော။ ပီတိသုခံ၊ သည်။ အဿဈာနဿ၊ အား။ ဝါ၊ ကား။ အသ္မိံ၊ ဈာနော၊ ဌ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိဝေမ္မိ၊ ဤသို့အညပဒတ္တသမာညအနက်အားဖြင့်လည်း။ ဣဒံဈာနံ၊ သည်။ ။(လိုက်)။ ဝိဝေကဇံပီတိသုခံ၊ မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဈာနံ၊ သည်။ ဝိဝေကဇံ၊ ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိယထော၊ ဖြစ်၏သို့လျှင်။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧတ္ထ၊ ဤဈာန်၌။ ပီတိသုခမ္မိ၊ ပီတိသုခသည်လည်း။ ဝိဝေကဇမေဝ၊ ဝိဝေကကြောင့် ဖြစ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တဉ္စ၊ ထိုဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခသည်လည်း။ အဿဈာနဿ၊ ထိုဈာန်အား။ အတ္ထိ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ သို့ကြောင့်။ ဧကပဒေနေဝ၊ တပုဒ်တည်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝိဝေကဇံပီတိသုခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်လျော်၏။

မူလဋ္ဌိကာ။ ဒုတိယေ ပီတိသုခမေဝ ဝိပေကဇံ၊ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခန္တိစ အညပဒတ္တေ သမာသော ပစ္စတ္တနိဒ္ဒေယဿစ အလောပေါ ကတော၊ လောပေဝါ သတိဝိဝေကဇံ ပီတိသုခန္တိဝါ ပါဌောတိ အယံဝိသေသော။ ။၁၀၁-ဆဋ္ဌ။

ဋ္ဌိကာအနက်။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယဖြစ်သော။ အတ္ထော၊ ဌ။ (အတ္ထေကား ရှေ့မှလိုက်သည်)။ ပီတိသုခမေဝ၊ ပီတိသုခသည်သာလျှင်။ ဝိဝေကဇံ၊ မည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဝိပေကဇံပီတိသုခန္တိ၊ ဟူသောပုဒ်၏။ အညပဒတ္တေ၊ အညပုဒ်အနက်၌။ သမာသော၊ ကိုရင်း။ ပစ္စတ္တနိဒ္ဒေယဿ၊ ပဌမာဝိဘတ်ဖြင့် ညွှန်းခြင်း

၏။ အလောပေါ်စ၊ မကျေခြင်းကို၎င်း။ ကတော၊ ပြီအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပစ္စတ္တ၊ နိဇ္ဈေသဿ၊ ၏။ (ပစ္စတ္တနိဇ္ဈေသဿတားလိုက်သည်)။ လောပေါ၊ သည်။ လတိ၊ ရှိသော်။ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခန္တိဝါ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဌ်ရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိသေသော၊ ရွှေဝိကပ်-နောက်ဝိကပ်တို့၏ အတူးတည်း။ ဤ ဒုတိယဝိကပ်အလို။ ဝိဝေကဇံပီတိသုခံ၊ ဝိဝေကကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခ ရှိတသော။ သမ္ဗန်လေ၊ ပါဌ်တော်မှာ -

ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဌ။ ဣဒံသုခံဣမာယပီတိယာ သဟ ဂတန္တိအာဒိနာ၊ သော နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ တတ္ထာပိ၊ ထိုဝိဘင်း၌လည်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဘွင့်အပ်သည်နှင့် တူစွာသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ပဌမံဈာနန္တိတ္ထေ၊ ဌ။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ-ဂဏနာနုပုဗ္ဗတယ၊ သင်္ချာအစဉ် အားဖြင့်။ ဝါ၊ ရေတွက်ခြင်း အစဉ်အားဖြင့် ရှေးဖြစ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ပဌမံ၊ မည်၏။ ။(ယလောပ)။ ။ဝါ၊ ပဌမန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ သည်။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာမတ္တံ၊ အရေအတွက် အစဉ်အားဖြင့် ရှေးဖြစ်သည်၏ အဖြစ် မျှကို ပြတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အမှာစကား။ ။ဒေသနာက္ခမေယှသော ဟူလိုသည်။ ထို့ကြောင့် သာရတ္ထဒိပနီ နှစ်ကျမ်း၌-တေန ဒေသနာက္ခမံ ဥလ္လိင်္ဂေတိ၊ ဟူအပ်ပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ရအပ်၏။ ဣတိပိတသ္မာ၊ ကြောင့်လည်း။ ပဌမံ၊ မည်၏။

ဤ၌ ဥပ္ပန္နသဒ္ဓါကား အတိတ စသည်တို့တွင် ပဋိလဒ္ဓ အနက်၌ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သာရတ္ထဒိပနီမည်သော ဝိသုဒ္ဓိဝေဒီကာ၌ ဥပ္ပန္နန္တိ အဓိဂတန္တိ အတ္ထော၊ ဟူအပ်ပြီ။ ။ဤဝိကပ်၌ အဓိပ္ပါယ်ကား ပဋိပတ္တိက္ခမဟူလိုသည်။

ပဌမံ၊ စွာ။ သမာပဇ္ဇိတဌံ၊ ဝင်စားအပ်၏။ ဣဘိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ပဌမံ၊ မည်၏။ ပန၊ လဒ္ဓဒေါသကိုဆိုအံ့။ ဣဒံ၊ ဤပဌမံသမာပဇ္ဇိတဌံဟူသော စကားသည်။ ကေန္တလက္ခဏံ၊ စင်စစ်မူချ မှတ်အပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ စိတ္တံ ဝသီဘာဝေါ၊ လေ့လာအပ်သော ဝသီဘောရှိသော။ အဋ္ဌသမာပတ္တိ လာဘီ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ကို ရသောသူသည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊၍။ မတ္တကံ၊ အဆုံးသို့။ ပါပေန္နောပိ၊ ရောက်စေသည် ဖြစ်၍လည်း။

၂၅၄ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

သမာပဇ္ဇိတုံ၊ ဝင်စားခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ မတ္တကတော၊ အဆုံးမှ။
ပဌာယ၊ စ၍။ အာဒိ၊ အစသို့။ ပါပေန္နောပိ၊ ရောက်စေသည် ဖြစ်၍လည်း။
သမာပဇ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ အန္တရန္တရာ၊ အကြား အကြား၌။ ဩက္က
မန္နောပိ၊ သက်သည်ဖြစ်၍လည်း။ သမာပဇ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောတိဝေ၊ သည်သာ
တည်း။ ပန၊ အလျော်ကို ဆိုအံ့။ ပုဗ္ဗုပ္ပတ္တိယဋ္ဌေန၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သောအနက်
အားဖြင့်။ ပဌမံနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဈာနန္တိတ္ထေ၊ ဤ။ ဈာနံ၊ သည်။ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနံ၊ ကသိုဏ်းစသော အာရုံသို့
ကပ်၍ ရှုတတ်သောဈာန်၎င်း။ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနဉ္စ၊ အနိစ္စ-စသော လက္ခဏာသို့
ကပ်၍ရှုတတ်သော ဈာန်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊
ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အဋ္ဌာသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့သည်။
ပထဝီကသိကာဒိ အာရမ္မဏံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသော အာရုံသို့။ ဥပနိဇ္ဈာယန္တိ၊
ကပ်၍ ရှုတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနန္တိသင်္ခံ၊
အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာန်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပန၊ ထိုမှ
တပါး။ ဝိပဿနာ မဂ္ဂဖလာနိ၊ ဝိပဿနာမဂ်၊ ဖိုလ်တို့သည်။ လက္ခဏုပ
နိဇ္ဈာနံ နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တို့တွင်။ ဝိပဿနာ၊ သည်။
အနိစ္စာဒိ လက္ခဏာယ၊ အနိစ္စ-စသောလက္ခဏာကို။ ဥပနိဇ္ဈာနတော၊ ကပ်၍
ရှုတတ်သောကြောင့်။ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနံ၊ မည်၏။ ဝိဿနာယ၊ ဝိပဿနာသည်။
ကဘကိစ္ဆယ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စ၏။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ ဣဇ္ဈာနတော၊ ပြည့်စုံခြင်း
ကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနံ၊ မည်၏။

အနုဋ္ဌိက။ ။မဂ္ဂဿာဝိ ဝါ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏတော တထလက္ခဏ ပနိဇ္ဈာနတာ
ယောဇေတဗ္ဗာ။ ။၁၀၈-ဆဋ္ဌ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဖလံ၊ သည်။ တထလက္ခဏံ၊ မဘောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သော
လက္ခဏာရှိသော။ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာကို။ ဥပနိဇ္ဈာယတိ၊ ကပ်၍ရှု
တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနံနာမ၊ မည်၏။

မူလဋ္ဌိက။ ။နိစ္စာဒိ ဝိပလ္လာသပ္ပဟာနေန မဂ္ဂေါ အသမ္မောဟတော အနိစ္စာဒိ
လက္ခဏာနိ ပဋိဝိဇ္ဈတိတိ လက္ခဏုပ နိဇ္ဈာနံ။ အသမ္မောသဓမ္မံ နိဗ္ဗာနံ အဝိပရိတ
လက္ခဏတ္တာ အနညထာဘာဝတော တထလက္ခဏံ။ ။၁၀၉-ဆဋ္ဌ။

ဦးကာသနဏ်။ ။ နိစ္စာဒိဝိပလ္လာသဂ္ဂဟာနေန၊ နိစ္စ-အစရှိသော ဘောက်ပြန်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ မြစ် စသည်ဖြင့် ဖြစ်သော ဘောက်ပြန်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းဖြင့်။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အသမ္မောဟတော၊ မတွေ့ဝေသော အားဖြင့်။ အနိစ္စာဒိလက္ခဏာနိ၊ အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာ ထိုကို။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနံ၊ မည်၏။ အသမ္မောသဓမ္မံ၊ မပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အဝိပရိတလက္ခဏတ္တာ၊ မဘောက်မပြန်သော လက္ခဏာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုညတာ ဘာဝတော၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထလက္ခဏံ၊ မဘောက် မပြန်သော လက္ခဏာရှိ၏။

တေသု အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနာဒိသု၊ ထို့တွင်။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနံ၊ ကို။ အဓိပ္ပတံ၊ လိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနစတာ၊ ကသိုဏ်း၊ စသော အာရုံသို့ကပ်၍ ရှုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ (ဤဖြင့် ဈေး-ဩလောကနေ ဟူသော ဓာတ်နက်ကိုပြသည်)။ ပစ္စနိကဇ္ဈာပနတော စ၊ နီဝရဏ စသော ဆန့်ကျင်ဘက် တရားကို လောင်တတ်ဖုတ်ကြည်းတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဝါ၊ ဝိက္ခမ္ဘန၏ အစွမ်းဖြင့် စွန့်တတ်၊ ပယ်တတ်သောကြောင့်၎င်း။ (ဤဖြင့် ဈေး-ဥယျာနေ ဟူသော ဓာတ်နက်ကို ပြသည်)။ ဈာနံ၊ မည်၏။ ဣတိသ္မိံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၏။

ကျမ်းတက်။ ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇန္တိ ဥပသဒ္ဓါ၊ သံသဒ္ဓါတို့သည် ဥပလက္ခတိ၊ သံဘုဉ္ဇတိ စသည်တို့ကဲ့သို့ နိရတ္ထကဟု ပြခြင်းငှာ ဥပဂန္ဓာ-စသည်ကိုမိန့်။ တဖန် ထိုသဒ္ဓါတို့၏ သာတ္တက အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ ဥပသမ္ပာဒယိတွာ-စသည်ကို မိန့်လတ်သတည်း။

ဥပသမ္ပဇ္ဇာတိ၊ ကား။ ဥပဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ ပါပုဏိတွာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာစကား။ ။ ဣ-ဂတိယံ၊ ယေသံ ဓာတုနံ ဂတိ အတ္ထော။ ဗုဒ္ဓိပိ တေသံ အတ္ထော။ ပဝတ္ထိ ပါပုဏာနိပိ-ဟု သဒ္ဓနိတိဟူရကား ဂတိအနက်ရှိသော ပဒဓာတ်၏ ပါပုဏနအနက်သည်လည်း ဖြစ်သင့်သောကြောင့် ပါပုဏိတွာဆိုသည်နှင့်တူသည်ဟူလို။ ဥပဂန္ဓာဟူသော ပုဒ်ကိုလည်း ကပ်၍ဟု အနက်သောဇနာသော် ဥပသဒ္ဓါ အနက်ရှိသည် မည်ရကား ရောက်၍သာပေး။

ဝါ၊ ကား။ ဥပသမ္ပာဒယိတွာ၊ ပြီးစေ၍။ နိပ္ပာဒေတွာတိ၊ နိပ္ပာဒေတွာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ ဥပသာဒ္ဓါ၊ သံသဒ္ဓါတို့သည် အနုကုလမဟုတ်။ အကံသဖြစ်
ရကား၊ ဂတိအနက်ရှိသော ပဒေသာတ်သည် နိပ္ပါဒန၊ သာဓနအနက်ကို ဟော
သည်ဟူလို။ တသ္မာ ပတောသာဓကောတိ ဝါအတ္ထော။ ။ ၁၄၅-ဇ-ပ။

ပုန၊ အထူး။ ဝိဘင်္ဂေ၌။ ဥပသမ္ပဇ္ဇာတိ၊ ကား။ ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ ကို။ လာဘော၊
ရခြင်း။ ပဋိလာဘော၊ ခြင်း။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်း။ သမ္ပတ္တိ၊ ခြင်း။ ဖုသနာ၊
ခြင်း။ သစ္စိကိရိယာ၊ ခြင်း။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံစေခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
တဿာပိ၊ ထိုဝိဘင်း၌ ဆိုအပ်သော စကား၏လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေမေဝ
ဤအတူလျှင်။ ဒဠဗ္ဗော၊ ၏။ ဝိတရတိတိ၊ ကား။ တဒနုရူပေန၊ ထိုစျာန်
အားလျော်သော။ ဣရိယာပထ ဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ဣတိ ဝုတ္တပ္ပကာရ စျာန်
သမဂ်၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော စျာန်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိသည်။
ဟုတော၊ ၍။ အတ္တဘာဝဿ၊ ၏။ ကို။ ဣရိယနံ-ကိရိယံ၊ အမှုကို။ ဝါ၊ ကိစ္စကို။
ဝုတ္တံ၊ သုံးသပ်ခြင်းကို။ ပါလနံ၊ တခုသော ဣရိယာပုထ်နှင့်ကျင်နာသည်ကို
တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် စောင့်ခြင်းကို။ ယပနံ ယာပနံ၊ မျှခြင်းကို။ ဝါ၊
ရှည်မြင့်စွာ ကာလတိုင်အောင် ရောက်စေခြင်းကို။ စာရံ၊ ကျက်စားခြင်းကို။
ဝိဟာရံ၊ တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ကျင်နာခြင်းကို တခုသော ဣရိဟာ
ပုထ်ဖြင့် ဖြတ်၍ ဆောင်ခြင်းကို။ အဘိနိပ္ပါဒေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
ဝိဘင်္ဂေ၌။ ဝိဟရတိတိ။ပ။ ဝိဟရတိ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဝိဟရတိတိ၊
ကား။ ဣရိယတိ၊ အတ္တဘော၏ အမှုကိစ္စကို ပြီးစေ၏။ ဝုတ္တတိ၊ အမှုကိုဖြစ်
စေ၏။ ဝါ၊ အတ္တဘောကိုဖြစ်စေ၏။ ပါလေတိ၊ တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်
ကျင်နာသည်ကို တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ဖြတ်၍ အတ္တဘောကိုစောင့်၏။
ယပေတိ-ယာပေတိ၊ အတ္တဘောကို မျှစေ၏။ ဝါ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ
တိုင်အောင် အတ္တဘောကို ရောက်စေ၏။ စရတိ၊ ကျက်စား၏။ ဝိဟရတိ၊
တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ကျင်နာသည်ကို တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်
ဖြတ်၍ အတ္တဘောကိုဆောင်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဝိဟရတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
၏။ (ဣတိတခုကြေ)။

ပထဝီကသိဏန္တိတ္ထေ၊ ဌံ။ ပထဝီမဏ္ဍလမ္ပိ၊ မြေအဝန်းကိုလည်း။ သကလ
ဌေန၊ အလုံးစုံ အကြွင်းမဲ့ကို အာရုံပြုအပ်သော အနက်ကြောင့်။ ပထဝီ
ကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ မြေဝန်း၏ တစိတ်မျှကို အာရုံမပြုမူ၍ အလုံးစုံကို ပြုသည်ဟု
လျှို့၊ ထို့ကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၌၊ သကလဌေနာတိ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယေန
ကတေဝါ၊ အကတေဝါ ပရိစ္ဆိဋ္ဌဂဟိတေ ပတဝိသာဓေ ပထဝီမဏ္ဍလေသက
လာရမ္မဏဌေန။ န ဟိ တဿ ဧကဒေသမာရမ္မဏံ ကရိယတိ။ ဟူအပ်ပြီး
၁၅၀-၆-ပ။

တံ ပထဝီမဏ္ဍလံ၊ ထိုမြေအဝန်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပဋိလဒ္ဓနိမိတ္တမ္ပိ၊ ရအပ်
သော ပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုလည်း။ ပထဝီကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ (ယထာ
မဉ္ဇာ ဥက္ကဋ္ဌိံ ကရေန္တိတိ)။ နိမိတ္တေ၊ ပထဝီကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်၌။
ပဋိလဒ္ဓဇ္ဈာနမ္ပိ၊ ရအပ်သော ဈာန်ကိုလည်း။ တံသဟစရဏံတော၊ ထိုပထဝီ
ကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်ဟူသော အာရုံနှင့်တကွဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ (ဇညံ)။
ပထဝီကသိဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ (ယထာကုန္တာပစရန္တိတိ)။ တတ္ထ၊ ထို
ပထဝီမဏ္ဍလဋိဘာဂ နိမိတ္တဈာနတို့တွင်။ ဣမိသ္မိံ အတ္ထေ၊ ပဌမံဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ
ဝိဟရတိ ပထဝီကသိဏ် ဟူသော ဤအရာ၌။ ဈာနံ၊ ကို။ ပထဝီကသိဏန္တိ၊
ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ပထဝီကသိဏ သင်္ခါတံ၊ ပထဝီကသိဏ-ဟု ဆိုအပ်
သော။ ဝါ၊ ပထဝီကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသည်ဟု ဆိုအပ်သော။ ပဌမံဈာနံ၊
သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ တနည်း။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ
ပြီး၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ပဌမံဈာနံ
ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ ပထဝီကသိဏ် ဟူသော ဤဝါကျ၌။ သင်္ခေပတ္ထော၊
အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ပန၊ ဆက်။ ဣမသ္မိံ ပထဝီကသိဏေ၊
ဤပထဝီကသိုဏ်း၌။ ပရိကမ္ပံ၊ ပရိကံကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တေုက္က ပဉ္စကဇ္ဈာနာ
နိ၊ ဈာန်လေးပါးအပေါင်း၊ ဈာန်ငါးပါးအပေါင်းတို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊
ဖြစ်စေ၍။ ဈာန ပဒဋ္ဌာနံ၊ ဈာန်လျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိသော။
ဝိပဿနံ၊ ကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တပတ္တုကာမေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့ ရောက်ခြင်းငှာ အလို့ရှိသော။ ကုလပုတ္တေန၊ အမျိုးကောင်းသား
သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။

ထတိ၊ သေဝံ။ အာမိတော၊ အစဉ်။ တာဝ၊ စွာ။ ပါတိမောက္ခသံဝရဗျူဟိယ
 သံဝရ အာမိတပါရိသုဒ္ဓိ ပစ္စယသန္နိသိတ သင်္ခါတာနိ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ
 သီလ၊ ဗျူဟိယသံဝရ အာမိတပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပစ္စယသန္နိသိတသီလဟု ဆိုအပ်ကုန်
 သော။ စတ္တာရိ သီလာနိ၊ တို့ကို။ ဝိသောဇေတော၊ သုတ်သင်၍။ သုပရိသုဒ္ဓေါ
 ကောင်းစွာ ထက်ခန်းကျင့် စင်ကြယ်သော။ သီလေ၊ ဌ။ ပတိဋ္ဌိဇောန၊
 တည်သည်ဖြစ်၍။ အဿကုလပုတ္တဿ၊ အား။ ဧ၊ အာဝါသာဒိသ၊ အာဝါသ
 အစရှိကုန်သော။ ဒေသသု ပလိဗောဇေသု၊ ဆယ်ပါးသော ပလိဗောဇေတို့
 တွင်။ ယော ပလိဗောဇေ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဧ၊ တံ ပလိဗောဇံ၊ ကို။ ဥပဇ္ဈိန္နိ
 အား၊ ဖြစ်၍။

အဘ္ဘာဓကား။ ပရိသမန္တတော ဗုဒ္ဓေတိတိ ပလိဗောဇော။ ပရိပုဗ္ဗ ဗုဒ္ဓိဇာတ်
 ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓေတိ ကြိယာဆိုသည်။ ဗုဓဇာတ်မဟုတ်။ ဗုဒ္ဓေတိ၊ နှိပ်စက် တားမြစ်
 အတ်၏ ပေး။ ရုက္ခိလပြု၍ ပလိဗောဇဖြစ်သည်။ ။ဗုဒ္ဓိ တိ သာယံ၊ ဗုဒ္ဓေတိ
 ပလိဗုဒ္ဓေတိ၊ ပလိဗောဇော။ ။သဒ္ဓနိတိ။

အာဝါသောစ ကုလံလာဘော၊ ဂဏောကမ္မဉ္စ ပဉ္စမံ။
 အဋ္ဌါနိ-ညတိအာမာဓော၊ ဂန္ဓောဗျုဒ္ဓိတိ တေဒသ၊

ကမ္မဋ္ဌာန ဒါယကံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပေးတတ်သော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကလျာဏ
 မိတ္တသို့။ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ပါဠိယာအာဂဓဇာသု၊ ပါဠိတော်၌ လာကုန်
 သော။ အဋ္ဌတိ သာယ၊ သုံးဆယ်ရှစ်ပါးသော။ ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့
 တွင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စရိယာနုကုလံ၊ စရိုက်အားလျော်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ကို။ ဥပပရိက္ခန္ဓေန၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍။ အဿ ကုလပုတ္တဿ၊ အား။
 ဣဒံပထဝီကသိဏံ၊ ဤပထဝီ ကသိုဏ်းသည်။ အနုကုလံ၊ လျောက်ပတ်သည်။
 သစေဟောတိ၊ အံ။ ဣဒမေဝ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤပထဝီကသိုဏ်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
 သာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဈာနဘာဝနာယ၊ ဈာနဘာဝနာအား။ အနု
 နုရူပံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ အနု
 ရူပေ၊ လျောက်ပတ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တေန၊ နေသည်
 ဖြစ်၍။ ခုဒ္ဒက ပလိဗောဇပစ္စေဒံ၊ ငယ်သော ပလိဗောဇကို ဖြတ်ခြင်းကို။
 ကတွာ၊ ၍။

နုဒ္ဒကပလိဗောဇကော။ ။ကေသ နံ လောမ ဆေဒါပန ဝိဝရရဇနပတ္တ
 ပစန စသည်တည်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

၂၅၉

ကသိကာပရိကမ္မ နိမိတ္တာနုရက္ခဏ သတ္တ အသပ္ပါယာဒိ ပရိဝဇ္ဇနသတ္တသပ္ပါယ
သေဝန ဒသဝိမ အပ္ပနာကောသလ္လပ္ပဘေဒံ၊ ကသိုဏ်းပရိကမ် ဥဂ္ဂဟနိမိတ်
ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ခုနစ်ပါးသော မလျောက်ပတ်သည်ကို
ကြည့်ခြင်း၊ ခုနစ်ပါးသော လျောက်ပတ်သည်ကိုမှီဝဲခြင်း၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိ
သောအပ္ပနာ၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်လျှင်အပြားရှိသော။

အာဝါသော ဂေါစရော သဿံ၊ ပုဂ္ဂလော ဘောဇနံ ဥတု။
ဣရိယာပထောတိ သတ္တတေ၊ အသပ္ပါယေ ဝိဝဇ္ဇယေ။
သပ္ပါယေ သတ္တ သေဝေထ၊ ဧဝံ ဟိ ပဋိပဇ္ဇတော။
န စိရေနောကာလေန၊ ဟောတိ ဘိက္ခုယ အပ္ပနာ။
ဟူသောဂါထာကိုမှီသဖြင့် သပ္ပါယ အသပ္ပါယကို သိအပ်၏။

ဗုဒ္ဓအပ္ပနာ ကောသလ္လကိုကား။ ။ဝတ္ထုဝိသဒင်္ကြိယာ၊ ဣန္ဒြိယသမတ္ထ ပဋိပါဒ
နတာ၊ နိမိတ္တကုသလတာ၊ ယသ္မိံ သမယေ စိတ္တံ ပဋ္ဌာဘတဗ္ဗံ တသ္မိံ သမယေ
စိတ္တဿ ပဂ္ဂဟနာ၊ နိဂ္ဂဟနာ၊ သမ္ပဟံသနာ၊ အဇ္ဈုပေက္ခနာ၊ အသမာဟိတ ပုဂ္ဂလ
ဝရိ ဝဇ္ဇနာ၊ သမာဟိတ ပုဂ္ဂလသေဝနာ၊ တဒိမိမုတ္တတာ၊ ဟူသော ဝါဠုကို
ထောက်သဖြင့်သိလေ။

သဗ္ဗမ္ပိ၊ ချက်ကဲ့ရှိမဲ့သရွေ့လည်းဖြစ်သော။ ဘာဝနာဝိဓာနံ၊ ဘာဝနာအစီ
အရင်ကို။ အပရိဟာပေဇ္ဇေန၊ မယုတ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဈာနာဓိဂမတ္တာယ၊
ဈာန်ကိုရခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ခေပေါ၊ တည်း။ ဝိတ္တာရောပန၊
ကိုကား။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ ဌံ၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊
ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမဈာန်၌။ ဝိတ္တာရော၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ ဌံ၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊
သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဣတော၊ ဤပဌမဈာန်မှ။
ပရေသု၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုတိယဈာနာဒိသုပိ၊ ဒုတိယဈာန် စသည်တို့
၌လည်း။ ဝိတ္တာရော၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ ဌံ၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ သာလျှင်။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ (သုံးထပ်ကိန်း)။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သဗ္ဗ ကမ္မဋ္ဌာနာနံ၊
တို့၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဘာဝနာ ဝိဓာနံ၊ ဘာဝနာအစီအရင်ကို။ အဋ္ဌကထာ
နယေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတော၊ ၍။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ ဌံ၊ ဝိတ္တာရိတံ၊ ချဲ့အပ်ပြီ။ တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌။ ပုန၊ အထပ်ထပ်။ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သော။ တေန ဘာ
ဝနာဝိဓာနေန၊ ဖြင့်။ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ စဉ်သို့

အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုန၊ အထပ်ထပ်။ နံ ဘာဝနာဝိဓာနံ၊ ကို။
မယံ၊ ငါတို့သည်။ န ဝိတ္ထာရယာမ၊ မချွေကုန်အံ့။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ပါဠိယာ၊
ပါဠိဟူ၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ အနာဂတံ၊ မလာသော။ အတ္ထံ၊ ကို။ အပရိဟဒပေန္နာ၊
မယုတ်စေကုန်မူ၍။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ အနုပဒ ဝဏ္ဏန မေဝ၊ အစဉ်ဖြစ်သော
ပုဒ် အဘွဲ့ကိုသာလျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကရိယာမ၊ ကုန်အံ့။

တသ္မိံ သမယေတိ၊ ကား။ တသ္မိံ ပဌမဈာန် ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရဏသမယေ၊
ထိုပဌမဈာန်ကိုပြည့်စုံစေ၍ နေသောအခါ၌။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ပ။ အဝိက္ခပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကာမာ
ဝစရ ပဌမ ကုသလစိတ္တံ၊ ဌ။ ဝုတ္တပ္ပကာရာဝ၊ ဟောအပ်ပြီးသော အပြား
ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပဒပဋိပါဠိယာ၊ ပုဒ်စဉ်အားဖြင့်။ ဆပ္ပဏ္ဍာသ၊
ငါးဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-
သစ္စံ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ တေ၊ ထိုကာမာဝစရ ပဌမ မဟာကုသိုလ်၌
ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော ဖဿစသော ငါးဆဲ့ခြောက်ပါးသော တရား
တို့သည်။ ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစရတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤ
ပဌမဈာန်၌ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော ဖဿစသော ငါးဆဲ့ခြောက်ပါး
သော တရားတို့သည်။ ဘူမန္တရဝသေန၊ ဘုံအထူး၏ အစွမ်းဖြင့်။ မဟဂ္ဂ
တာ၊ မဟဂ္ဂုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါဝစရာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မဟဂ္ဂုတ်အဖြစ်သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမဈာန်
၌။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ တာဒိ
သ မေဝ၊ ထိုကာမာဝစရ ပဌမ မဟာကုသိုလ်စိတ်နှင့် တူသည်သာတည်း။ ပန၊
အထူးကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမဈာန်၌။ ဆန္ဒာဒယော၊ ကုန်သော။ စတ္တာ
ရာဝ၊ လေးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ယေဝါပနကာ၊ ယေဝါပနက
တရားတို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ကောဋ္ဌာသဝါရ သုညတဝါရာ၊
တို့သည်။ ပါကတိကာဝေ၊ ပြကတေ့ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤ
သည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ပဌမဈာန်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဒုတိယဇ္ဈာန

ဒုတိယဇ္ဈာန နိဗ္ဗေသေ၊ ဌ။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ၊ ကား။
ဝိတက္ကဿစ၊ ဇာရ်၊ ကိုရ်၊ ဝိစာရဿစ၊ ဇာရ်၊ ကိုရ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဣမေသံဒ္ဓိန္နံ၊ တို့၏၊ တို့ကို၊ ဝုပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ငြိမ်းစေခြင်း
ကြောင့်။

အဓိပ္ပါယ်ရှင်းလင်းချက်။ ။ ငြိမ်းစေခြင်းဟူသည်လည်း ပဟာန်ကို ဤ၌လိုအပ်
၏။ သန္တိလက္ခဏာရှိသော ငြိမ်သက်ခြင်းကိုကား မလိုအပ်။ ထိုပဟာန်သည်လည်း
ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့ကို လွန်ခြင်းပင်တည်းဟု သိစေခြင်းငှာ သမတိက္ကမာ မိန့်ရ
သတည်း။ အတ္တအာ ဖြင့်ကား ဒုတိယဇ္ဈာန်ခဏ၌ မဖြစ်ခြင်း ဟု ခေသက အလို
တော်ကို ဖော်လို၍ ဒုတိယဇ္ဈာနကဏ္ဍစသည်ကို ညွှန်းလိုက်ပြန်သတည်း။

သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနကဏ္ဍဏ၊ ဌ။ အပါတုဘာဝါ၊
ထင်ရှားမဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဣတိအတ္ထဇာတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကျမ်းတက်။ ။ “အံမ၊ ပျားပျစ်၊ လပို့ညှစ်သို့၊ ခက်ဆစ်ကျမ်းဆီ၊ လိုတော်
ညီအောင်၊ ထုတ်ဆောင်ဖော်ပြ ပေးပေတတ်သော” အဋ္ဌကထာဆရာ ရှင်မြတ်
စွာ၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်၌ ပဌမဇ္ဈာန်မဗ္ဗတို့သည် မရှိသည်ချည်းဖြစ်၍၊ ဝိတက္က၊ ဝိစာရာနံ
တံ သဟဂတာနဉ္စ ဝုပသမာဟု သာမည ဟောသင့်လျက် ဝိတက္က၊ ဝိစာရာနံ ဝုပ
သမာဟု ဝိသေသဟောခြင်းသည် အဗျာဝိ တဒေါသ အညမည ဝိရောမိဒေါသ
သင့်ယောင်တကားထု စောဒနာခွင့်ရှိသောကြောင့်၊ စောဒက အာဘော်ကို
ပြလျက် သာမည ဟောသင့်သော်လည်း တစိုးတစ် အကျိုးတူး ရှိသည်ကို
ပြခြင်းငှာ ဝိသေသ ဟောသည်ဖြစ်၍၊ တင်ပြစ်မလိမ်း၊ အသန့်ငြိမ်းသည်ဟု
ဟောရင်းခေသက အလိုတော်ကျအောင် ဖော်ပြလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာ
သည် ကိဇ္ဇာဝိက၊ သည်ဝိတက္က၊ ဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ ဧဝံ ဝုတ္တံ-တိုင်အောင်
သော စကားကို မိန့်သတည်း။

ရှင်းလင်းချက်။ ။ ထိုစကားဆစ်သော်- ဒုတိယဇ္ဈာနေန။ ပ။ နသန္တိ-ကား ကိဇ္ဇာ
ဝိန့်ဉ်ယှဉ်ခိုက် ပရိဟာရစကား။ နနယှဉ်မူ စောဒကစကား။ ။ ယင်းပါဌဖြင့်
ဒုတိယဇ္ဈာန်၌ ဝိတက်၊ ဝိစာရသာ မရှိသည်မဟုတ်။ အလုံးစုံသော ပဌမဇ္ဈာန်
မဗ္ဗတို့သည်လည်း မရှိသည်ချည်း မဟုတ်လောဟု စောဒက အာဘော်ကို
ပြသည်။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ထိုသို့ဒုတိယဇ္ဈာန်၌ ဝိတက်၊ ဝိစာရသာ မရှိသည်မဟုတ်။ အလုံးစုံ
သော ပဌမဇ္ဈာန်မဗ္ဗတို့သည်လည်း မရှိသည်ချည်း ဖြစ်သောကြောင့်ဟု ဟိတ်
ဆောင်၍ ဝိတက္က၊ ဝိစာရာနံ ဝုပသမာဟု ဝိသေသမဟောသင့်။ ဝိတက္က၊ ဝိစာ

ရာနံ တံ သတဂတာနဉ္စ ဝုပသမာ-ဟု သာမည ဟောသင့်သည် တမံဟု စဉ်ထုတ်။ *“ကိဉ္ဇာပိဝံ၊ ပါဠိတိုင်ရုံက၊ တင်တုံအပြစ်၊ စိစစ်စောဒက၊ ပြသည် အနေ၊ အဘော်ပေ။ ။သဒ်ကိဉ္ဇာ၊ ဆိုက်ရာတိုင်အောင်၊ ဟိတ်ပါဠိဆောင် ၍၊ တတ်ခေါင်ဝှန်စုတ်၊ အပြစ်ထုတ်သည်မိုသေ”-ဟူသော ကဝေဆရာတို့ နည်းနှင့်လျော်စေသည်။ အညေယေဝ ဟိစသည်ကား အန္တောနိတစောဒနာကို ချေအံ့သောငှာ ဆိုအပ်သော စကားချပ်တည်း။ ဝိတက္က၊ ဝိစာရဿာ မရှိသည် မဟုတ်။ အလုံးစုံသော ပဌမဈာနဓမ္မသည်လည်း မရှိသည်ချည်း ဆရာဆို၏။ ဝိတက္က ဝိစာရမရှိဟူသောစကားသင့်စေ။ ယင် မှတပါး ဖဿ-စသောတရား တို့သည် မချို့ဖြစ်၍ မရှိမဆိုသင့်ဟု ဆစ်ဖုရာသောကြောင့် အညေယေဝ ဟိ၊ စသောစကားကို ချပ်သတည်း။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ပဌမဈာန်က ဖဿ-စသော ဓမ္မသည် ဒုတိယဈာန်သို့ လာ၍ ရှိလာသည် မဟုတ်။ ပဌဈာန်၌ ဖဿ၊ စသည်လည်း အသီးအခြား။ ဤဒုတိယ ဈာန်၌ ဖဿ၊ စသည်လည်း အသီးအခြား အမည်သာတူ၍ လရားကိုယ် ကွဲသော ကြောင့် ငါ့စကား မလွဲ၊ သင့်၏ဟူလိုသော်-

ရှင်းလင်းချက်။ ။ဩဠာရိကဿ-က၊ ဒီပနတ္ထံ၊တိုင် ကိဉ္ဇိ အတ္ထဝိသေသကိုပြသော စကားတည်း။ ဝိတက္က၊ ဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ ဧဝံ ဝုတ္တံ-ကား ကသွာတိတ်နှင့် စပ်သော် စောဒကစကားတည်း။ မစပ်သော် ပရိဟာရ်စကားတည်း။ ဣတိဝေဒိ တဗ္ဗိကား ပရိဟာရ်စကားစပ်သတည်း။

တတ္ထာသိဒ္ဓိ ဒုတိယဈာန နိဒ္ဒေသော၌။ (ဧဝံ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ သမ္ပန္နော)။ ဒုတိယဈာနော၌။ သဗ္ဗေပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဌမဈာနဓမ္မာ၊ ပဌမဈာန် တရားတို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိ န သန္တိ၊ အကယ်၍ကား မရှိကုန်၏ရှင်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၍။ ပဌမဈာနော၌။ ဖဿာဒယော၊ ဖဿစသော တရားတို့သည်။ အညေယေဝ၊ ဒုတိယဈာန်ဖဿ၊ စသည်တို့မှတပါးတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣ၊ ဤဒုတိယဈာန်၌။ ဖဿာဒယော၊ တို့သည်။ အညေ-အညေယေဝ၊ ပဌမဈာန် ဖဿ-စသည်တို့မှတပါးတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ ဩဠာရိကဿ ဩဠာရိကဿ၊ ရုန့်ရင်း၊ ရုန့်ရင်းသော။ အင်္ဂဿကို။ သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ ပဌမဈာနထော၊ မှ။ ပရေသံ၊ တပါး ကုန်သော။ ဒုတိယဈာနာဒိနံ၊ တို့ကို။ အဓိဂမော၊ ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမဿ အတ္ထဿကို။ ဒီပနတ္ထံ၊ ငှာ။ ဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝိတက္က ဝိစာရာနံ တံ သဟ

ဂတာနဉ္စ ဝုပသမာတိ၊ ဟူသော စကားကို၊ နဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မမူအပ်။
(ကန့်)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဉ္စ၊ ။

မူလဋီကာဗိပ္ပာယ်။ ။ အဘယ့်ကြောင့်ကား ဤဒုတိယဇ္ဈာန နိဇ္ဈေသ၌ ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိနံ အဓိဂမောဟောတိ-ဟူသော စကားကို အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူအပ်သနည်း။ ဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝုပသမာ-ဟူသော ဤစကားအားလျော်စွာ ဒုတိယဇ္ဈာနဿ အဓိဂမော ဟောတိ-ဟူသော စကားကိုသာ ဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော့ ဟူသော စောဒနာကို နှလုံး၌ထား၍ ဋီကာဆရာသည်-ဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ ဧတေန ယေဟိ ဝိတက္က ဝိစာရေဟိ ပဌမဇ္ဈာနဿ ဩဠာရိကတာ။ တေသံ သမတိက္ကမာ ဒုတိယဇ္ဈာနဿ သမဓိဂမော။ နသဘာဝတော အနောဠာရိကာနံ ဖဿာဒိနံ သမတိက္ကမာတိ အယ မတ္တော ဒိပိတော ဟောတိ။ ဧဝံ ပီတိယာစ ဝိရာဂါတိ အာဒိသု နယော။ တသ္မာ ဝိတက္က၊ ဝိစာရပီတိ၊ သုခ သမတိက္ကမ ဝစနာနိ ဩဠာရိကောဠာရိကံ သမတိက္ကမာ ဒုတိယာဒိ အဓိဂမ ပရိဒီပကာနီ တိ တေသံ ဧကဒေသဘူကံ ဝိတက္က ဝိစာရ သမတိက္ကမဝစနံ တံဒီပကန္တိ ဝုတ္တံ။ အထဝါ ဝိတက္ကဝိစာရ ဝုပသမ ဝစနေနေဝ တံ သမတိက္ကမာ ဒုတိယာဒိ အဓိဂမ ဒီပကေန ပီတိ ဝိရာဂါဒိဝစနာနံ ပီတိယာဒိ သမတိက္ကမာ တတိယာ အဓိဂမဒီပကတာ ဟောတိတိ တဿ တံဒီပကတာ ဝုတ္တာ။ ။ ဟူသော စကားကို မိန့်သတည်း။

ဋီကာအနက်။ ။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ ဧတေန၊ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ ယေဟိ ဝိတက္က ဝိစာရေဟိ၊ အကြင် ဝိတက် ဝိစာရဟို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ဟို့ကြောင့်။ ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ ။ ဩဠာရိကတာ၊ ရုန့်ရင်းသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံ၊ ထိုရုန့်ရင်းကြောင်း ဖြစ်သော ဝိတက္က၊ ဝိစာရဟို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနဿ၊ ကို။ သမဓိဂမော၊ ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်။ အနောဠာရိကာနံ၊ ရုန့်ရင်းသည် မဟုတ်ကုန်သော။ ဖဿာဒိနံ၊ ဟို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနဿ၊ ကို။ သမဓိဂမော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိအယံ အတ္တော၊ သည်။ ဒိပိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ပီတိယာစ ဝိရာဂါတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ နယော၊ နည်းကို။ ဝေဒိတဉ္စော၊ သိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိတက္က ဝိစာရ ပီတိ သုခ သမတိက္ကမ ဝစနာနိ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ပီတိသုခဟို့ကို လွန်းခြင်းကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားထိုသည်။ ဩဠာရိ ကောဠာရိကံ သမတိက္ကမာ၊ ရုန့်ရင်း၊ ရုန့်ရင်းသော ဈာန်အင်္ဂါကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ ဒုတိယာဒိ အဓိဂမပရိဒီပကာနိ၊ ဒုတိယဈာန် အစရှိသည်ကို ရခြင်းကို ပြတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ တေသံ၊ ထိုဒုတိယဈာန်-အစရှိသည်ကို ရခြင်းကို ပြကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော စကားတို့၏။ ဧကဒေသ ဘူတံ၊ တစ်တစ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝိတက္ကဝိစာရ သမတိက္ကမ

ဝစနံ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရကို လွန်ခြင်းကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားကို။ တံဒိပ
ကန္တိ၊ ထိုဒုတိယဈာန်-အစရှိသည်ကို ရခြင်းကိုပြတတ်၏ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
တတ္ထ-တေသံ ဧကဒေသဘူတံ ဝိတက္ကဝိစာရ သမတိက္ကမ ဝစနန္တိဧတေန အဝ
ယဝနာဓဿ သမုဒါယောပစာရံ ဒသေတိ။ အထဝါတိ အာဒိနာ ဝိတိဝိရာ
ဂါဒိ ဝစနာနံ သဝိသယေ သမာနံ ဗျာပါရတံ ဒသေတိ။

အထဝါ၊ ကား။ ။ထံ သမတိက္ကမာ၊ ထိုဝိတက်၊ ဝိစာရကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ ဒုတိ
ယာဒိ အဓိဂမ ဒိပကေန၊ ဒုတိယဈာန်အစရှိသည်ကို ရခြင်းကိုပြတတ်သော။
ဝိတက္က ဝိစာရ ဝုပသမဝစနေ နေဝ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရကို ငြိမ်းစေခြင်းကို ဆိုကြောင်း
ဖြစ်သော စကားဖြင့်သာလျှင်။ ဝိတိဝိရာဂါဒိ ဝစနာနံ၊ ဝိတိကိုစက်ဆုပ်ခြင်း-
အစရှိသည်ကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားတို့၏ ဝိတိယာဒိ သမတိက္ကမာ၊
ဝိတိ-အစရှိသည်ကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ တတိယာဒိ အဓိဂမ ဒိပကတာ၊ တတိ
ယဈာန်အစရှိသည်ကို ရခြင်းကိုပြတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ တဿ၊ ထိုဝိတက် ဝိစာရကို လွန်ခြင်းကို ဆိုကြောင်း
ဖြစ်သော စကား၏။ တံဒိပကတာ၊ ထိုဒုတိယဈာန် အစရှိသည်ကို ရခြင်းကို
ပြတတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

အနုဋ္ဌိကာ။ ။ဒိဋ္ဌာဒိနဝဿ တံတံ ဈာနက္ခဏေ အနုပ္ပဇ္ဇနဓမ္မတာပါဒနံ ဝုပ
သမနံ ဝိရဇ္ဇနံ ဝဟာနဉ္စာတိ ဣမာ မိပ္ပေတဝိတက္ကာဒယောယေဝစ ဈာနင်္ဂ
ဘူတာ တထာ ကရိယန္တိ၊ န တံသမ္ပယုတ္တ ဖဿာဒယောတိ ဝိတက္ကာဒိနံယေဝ
ဝုပသမာဒိဝစနံ ဉာယာဂတံ၊ ယသ္မာ ပန ဝိတက္ကာဒယော ဝိယ တံသမ္ပယုတ္တ
ဓမ္မာပိ ဧတေန ဧတံ ဩဠာရိကန္တိ ဒိဋ္ဌာဒိနဝါဝေ၊ တသ္မာ အဝိသေသေန
ဝိတက္ကာဒိနံ တံသဟဇာတာနဉ္စ ဝုပသမာဒိကေ ဝတ္ထဗ္ဗေ ဝိတက္က ဝိစာရာဒိနံ
ယေဝဝုပသမာဒိကံ ပုစ္စမာနံ အဓိကဝစန မညမတ္ထံ ဗောဓေတိတိ ကိဉ္စ ဝိသေ
သံ ဒိပေတိတိ တံဒေသန္တော ယေဟိ ဝိတက္ကစာရေဟိတိ အာဒိမာဟ ဝိသုံ
ဝိသုံဋ္ဌိတာနိဒိ ဝိတက္က ဝိစာရ သမတိက္ကမဝစနာဒိနိ ပဟေယျင် နိဇ္ဈေသတာ
သာမညေန စိတ္တေန သမူဟဘောဂဟေတွာ အဝယဝေနသမုဒါယောပလက္ခဏံ
ကတန္တိ ဒေသေန္တောတေသံ။ပ။တံ ဒိပကန္တိဝုတ္တန္တိအာဟ ဣဒါနိ အဝယဝေန
သမုဒါယောပ လက္ခဏံ ဝိနာ ဝိတက္ကဝိစာရဝုပသမဝစနေန ဝိတိဝိရာဂါဒိ
ဝစနာနံ သဝိသယေ သမာနဗျာပါရတံ ဒေသေန္တော အထဝါတိ အာဒိ
မာဟ။

အနက်ကား။ ။ဒိဋ္ဌာဒိနဝဿ၊ မြင်အပ်ပြီးသော အပြစ်ရှိသော ဈာန်အင်္ဂါကို။
တံတံဈာနက္ခဏေ၊ ထိုထိုဈာန်ခဏ၌။ အနုပ္ပဇ္ဇနဓမ္မတာပါဒနံ၊ မပြစ်ခြင်း
သဘောသို့ ရောက်စေခြင်းသည်။ ဝုပသမနံ၊ ငြိမ်းစေခြင်း မည်သည်လည်း
ကောင်း။ ဝိရဇ္ဇနံ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း မည်သည်လည်းကောင်း။ ပဟာနဉ္စ၊
ပယ်ခြင်း မည်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
ဣမ၊ ဤအရာ၌။ အမိပ္ပေတဝိတက္ကာဒယောယေဝ၊ အလိုရှိအပ်သောဝိတက်အစ
ရှိသည်တို့ကိုသာလျှင်။ ဈာနင်္ဂဘူတာ၊ ဈာန်အင်္ဂါဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တထာ၊ ထိုသို့

သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကရိယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ တံ သမ္ပယုတ္တဖဿာဒယော၊
 ထိုဝိတက် အစရှိသည်နှင့် သမ္ပယုတ် ဖြစ်ကုန်သော ဖဿစသော တရားတို့ကို။
 န ကရိယန္တိ၊ မပြုအပ်ကုန်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကာဒိနံယေဝ၊ ဝိတက်
 အစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင်။ ဂူပသမာဒိဝစနံ၊ ငြိမ်းစေခြင်း စသည်ကို ဆိုကြောင်း
 ဖြစ်သော စကားသည်။ ဉာယဂတံ၊ အသင့်အားဖြင့်လာ၏။ ဝါ၊ အသင့်သို့
 ရောက်၏။ ဝန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကာဒယောဝိယ၊ ဝိတက်
 အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ တံ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာဝိ၊ ထိုဝိတက် အစရှိသည်နှင့် သမ္ပယုတ်
 ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည်လည်း။ ဧတေန၊ ဤဝိတက်အစရှိသော တရားဖြင့်။
 ဧတံ၊ ဤမျှန်သည်။ ဩဠာရိကံ၊ ရန်ရင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌာဒိနဝါ၊ ဝေါ၊ မြင်အပ်
 ပြီးသော အပြစ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ဝိတက္ကာဒိနံ၊ ဝိဟက်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ တံ သဟဇာတာနဉ္စ၊ ထို ဝိတက်အစရှိသည်နှင့်ကကွ ဖြစ်ကုန်သော
 ဖဿစသော တရားတို့ကို လည်းကောင်း။ ဂူပသမာဒိကေ၊ ငြိမ်းစေခြင်း အစရှိ
 သည်ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ ဝိတက္က ဝိစာရာ ဒိနံယေဝ၊ ဝိတက် ဝိစာရ
 အစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင်။ ဂူပသမာဒိကံ၊ ငြိမ်းစေခြင်း အစရှိသည်ကို။ ဝုစ္စမာနံ၊
 ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အဓိက ဝစနံ၊ အလွန်ကိုဆိုခြင်းသည်။ ဝါ၊ သဒ္ဓါလွန်သည်။
 အညံ၊ တပါးသော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဗောဓေတိ၊ သိစေ၏။ ဣတိ ပရိတာသတော၊
 ဤသို့ ပရိတာသသလသောကြောင့်။ ဝါ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကိဉ္စ
 ဝိသေသံ၊ တစုံတခုသော အနက်ထူးကို။ ဒိပေတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 တံ၊ ထိုအထူးကို။ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသောငှါကော ဆရာသည်။ ယေဟိ ဝိတက္က
 ဝိစာရေဟိတိ အာဒိ၊ အစရှိသည်ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဝိသံ ဝိသံ၊ အသီးအသီး။
 ဋီတာနိပိ၊ တည်ကုန်သော်လည်း။ ဝိတက္က ဝိစာရ သမတိက္ကမ ဝစနာဒိနိ၊ ဝိတက်
 ဝိစာရကို လွန်ခြင်းကို ဆိုကြောင်းစကား အစရှိသည်တို့ကို။ ပဟေယျင်္ဂနိဇ္ဈေသ
 တာ သာမညေန၊ ပယ်အပ်သော အင်္ဂါကို ပြကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့် တူသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သမူဟတော၊ အပေါင်း အားဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊
 ဟူ၍။ အဝယဝေန၊ အစိတ်ဖြင့်။ သမုဒါယောပ လက္ခဏံ၊ အပေါင်းကို မှတ်
 ခြင်းကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒသေန္တော၊ သည်။ တေသံ၊ ပ။ တံ
 ဒိပကန္တိ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ အဝယဝေန၊ ဖြင့်။ သမုဒါယောပ
 လက္ခဏံ ကို။ ဝိနာ၊ ၍။ ဝိတက္က ဝိစာရ ဂူပသမာဝစနေန၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့ကို
 ငြိမ်းစေခြင်းကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားနှင့်။ ဝိတိဝိရာဝါဒိဝစနာနံ၊ ဝိတိကို
 စက်ဆုပ်ခြင်း စသည်ကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားတို့၏။ သ၊ ဝိသယေ၊ မိမိ
 အရာ၌။ သမာန ဗျာပါရတံ၊ တူသော ဗျာပါရရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒသေန္တော၊
 သည်။ အထဝါတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

ဣ၊ ဤမျှန်ကထာ၌။ နိယကဗျတ္တံ၊ ကို။ အဗျတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။
 အဗျတ္တဗျတ္တာဒိ၊ အဗျတ္တဗျတ္တ-စသည်ကို။ န အဓိပ္ပေတံ၊ မလိုအပ်။ (ကန့်)။

၂၆၆

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

အမှတ် ၁။ ။ တတ္ထ ကာရဏမာဟ ဝိဘင်္ဂေပနာတိ အာဒိ၊ ပနသဒ္ဓါယိ သဒ္ဓတ္တံဖြစ်၍ ရုဋ္ဌိညပက နှစ်ချက်သင့်မှတ်။

ပန-ဟိ-သဒ္ဓါ၏။ ဝါ၊ ပန-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘင်္ဂေ-ဝိဘင်္ဂေပိ၊ ဌ်လည်း။ (အပိကြေ)။ အဇ္ဈတ္တံ ပစ္စတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧတ္ထကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ (သမ္ပန်)။

သမ္ပရတ္တိ၊ နိဋ္ဌိကာဌ်ကား၊ ပန သဒ္ဓါ၊ အပိ သဒ္ဓတ္ထော။ ဝိဘင်္ဂေပိ အတ္ထော။ အယမေဝ ဝါ ဝါဌော။ ။ ဟူ၏။

ယောဇနာဌ်ကား၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီယံ အဇ္ဈတ္တန္တိ ဧတ္ထကမေဝ ဝုတ္တံ။ ဝိဘင်္ဂေပန ကိံ ဝုတ္တန္တိ အာဟ ဝိဘင်္ဂေပနာတိ အာဒိ။ ပန သဒ္ဓါ၊ ဝိသေသတ္ထော-ဟူ၏။ ။ ၂၁-သု။

စ၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိယကဇ္ဈတ္တံ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနိ၊ ဌ်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော။ အတ္တသန္တာနေ၊ မိမိသန္တာန်၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ သော။ ဣတိ အယံအတ္ထော၊ ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအဇ္ဈတ္တံဟူသောပုဒ်၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

သမ္ပသာဒနန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ်။ သဒ္ဓါ၊ ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သမ္ပသာဒန ယောဂတော၊ သဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ဈာနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ သမ္ပသာဒနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကိံဝိ၊ ကား။ နိလဝဏ္ဏယောဂတော၊ ညှိသော အဆင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ နိလဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို နိလဟူ၍။ ဝုစ္စတိဝိယ၊ ဆိုအပ်၏သို့တည်း။

အမှတ် ၂။ ။ နိလဝဏ္ဏယောဂတော နိလဝတ္ထံ ဝိယာတိ နိလဝဏ္ဏယောဂ တော ဝတ္ထံ နိလံဝိယာတိ အဓိပ္ပာယ်ော ဟုဋ္ဌိကာ ရှိရကား။ နိလဝတ္ထံဝိယ ဟု သောသမာသ်ကို ဝတ္ထံ နိလံ ဝိယ ဟု အဓိပ္ပာယ်သာမှတ်။ ဝါကျမဟုတ်။

ဝါ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဈာနံ၊ ထိုဒုတိယဈာန်သည်။ ကို။ သမ္ပသာ ဒန သမန္တာဂတတ္တာ၊ သမ္ပသာဒနဟု ဆိုအပ်သော သဒ္ဓါနှင့်အညီအညွတ် တကွ တစပ်တည်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝိတက္က ဝိစာရက္ခောဘဝူပသမနေ နစ၊ မငြိမ်မသက် လေ့ကလက်ချောက်ချား မြူးစားတတ်သော ဝိတက်၊ ဝိစာရကို ငြိမ်စေခြင်းကြောင့်၎င်း။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒယတိ၊ ကြည့်စေတတ်၏။ တသ္မာပိ၊ ကြောင့်လည်း။ သမ္ပသာဒနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စ၊ စာစပ်သမ္ပန် ထူးဟန်ကိုဆိုအံ့။ ဣမသ္မိံ အတ္ထဝိကပေ၊ စေတောသမ္ပ

သာဒယတိ ဟူသောဤ ဒုတိယအတ္ထဝိကပ်၌။ စေတသော၊ ကိ။ သမ္ပသာဒနံ၊
 ကြည်စေတတ်သော။ ဣတိဇော၊ ဤသို့ ကမ္မကမ္မိ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဒသမ္ပန္နော၊
 ပုဒ်စပ်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ဇာ။ ပန၊ ရှေးဝိကပ်၌ ယောဇနာကို ပြန်၍ဆိုအံ့။
 ပုရိမသ္မိ၊ သမ္ပသာဒနယောဂတော စွာနံ သမ္ပသာဒနံဟူ၍ ရှေး၌ဆိုခဲ့သော။
 အတ္ထဝိကပေ၊ ၌။ စေတသောတိဇော၊ ကိ။ ဧကောဒိဘာဝေန၊ ဧကောဒိ
 ဘာဝသဒ္ဓါနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ယောဇေတဗ္ဗ၊ သာမိ သံ အဖြစ်ဖြင့် ယှဉ်အပ်၏။

တတြ၊ ထို စေတသော ဧကောဒိဘာဝံ ဟူသောဝါကျ၌။ အယံ၊ ကား။
 အတ္ထယောဇနာ၊ ဧကောဒိဘာဝ ဟူသောပုဒ်၏အတ္ထ စေတသောပုဒ်ကို
 ဧကောဒိဘာဝသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်ခြင်းတည်း။

အတ္ထောစ ယောဇနာစ အတ္ထယောဇနာ။ သမာဟာရ ဒွန္ဓဝိကတ္ထစိ ဣတ္ထိလိင်္ဂ၊
 မိစ္ဆိတဗ္ဗ။

ဧကော၊ မြတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဒေတိ၊ သူ့ထက်ကဲတတ်တက်တတ်
 ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧကောဒိ၊ မည်၏။ ဝိတက္က ဝိစာရေဟိ၊
 တို့သည်။ အနဇ္ဈာ ရုဇ္ဈော၊ မလွမ်းမိုးမနှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 အဂ္ဂေါ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဒေတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ လောကေ၊ ၌။ ယာဝ ပရေ
 ကောဟံ တေ ကရောမိတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ (ထည့်)။ သေဋ္ဌောပိ၊ ကိုလည်း။
 ဧကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဇာ။

ဧကော အဒုတိယော ကောကိတိ ခုဒ္ဒကေဟိ ဖိတန္တိ အာဒိသု အသဟာ-
 ယတ္ထောပိ ကေသဒ္ဓေါ ဒိဋ္ဌောတိ အာဟ ကောအသဟာယော ဟုတွာတိ။

ဝါ၊ ကား။ ဝိတက္ကဝိစာရ ဝိရဟတော၊ ဝိတက်ဝိစာရမှ ကင်းခြင်းကြောင့်။
 ဧကော အသဟာယော၊ အဖော်မဲ့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဒေတိ၊ ဇာ။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧကောဒိ၊ မည်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်း
 ဌာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဇာ။ အထဝါ၊ ကား။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ ဘို့ကို။ ဥဒါယတိ၊ ထစေ
 တတ် ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဥဒိ၊ မည်၏။ ဥဋ္ဌာပေတိ၊
 ထစေတတ် ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ အနက်။ သောသဘာဝေါ၊ သည်။

၁။ ဝိရဟိတော သိ-သ၊ ၁။

သေဋ္ဌဋ္ဌေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ် ဟူသော သကတ်အနက်ကြောင့်။ ကောဇစ၊
 ကေ မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဟုတ်တည်း။ ဥဒိစ၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို
 ထစေတော်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော သကတ်အနက်ကြောင့် ဥဒိမည်သည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ဟုတ်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကေ-ဥဒိနှစ်ပါးစုံ
 အမည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သောသဘာဝေါ၊ ထိုဝါကျအခိုက်၌ အမည်
 ဒွယ၏ အာခာရဖြစ်သော သဘာဝဓမ္မသည်။ ကောဒိ၊ မည်၏။ ဧတံ၊
 ဤကောဒိဟူသော အမည်သည်။ သမာဓိဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။
 ဧဝံ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဤသို့ဝစနတ္ထဒွယဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အာကာရရှိသော။
 ဣမံ ကောဒိံ၊ ဤသည့် ကောဒိမည်သော သမာဓိကို။ ဘာဝေတိ-ဝဇ္ဇေ
 တိ၊ ပွားစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဒံ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။
 ကောဒိဘာဝံ၊ မည်၏။ ပန၊ ဆက်။ သော-အယံကောဒိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီး
 သော အာကာရရှိသော ဤသည့်ကောဒိသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စေတ
 သော၊ ၏။ ကောဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တဿ၊ ဝေါဟာရမျှဖြစ်သော
 သတ္တ၏။ နကောဒိ၊ ကောဒိမဟုတ်။ ဇီဿ၊ မိစ္ဆာဝါဒီတို့သည် ကြံဆအပ်
 သော ဇီဝ၏။ န ကောဒိ၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ စေတသော
 ကောဒိဘာဝန္တိ၊ ဤသို့ ပါဠိလာတိုင်းသော စေတသော ကောဒိဘာဝံ
 ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ န၊ ပါလာသည်မှတစ်ဆင့် သတ္တဿ ကောဒိဘာဝံ ဇီဝဿ
 ကောဒိဘာဝံဟူ၍ မဟောသင့်ပြီ။

စောဓနာနုသဇ္ဇေ။ ။ သမ္ပသာဒနံ စေတသော ကောဒိဘာဝံဟူသော ဤဝိသေ
 သန ဒွယကို ဈာန်၏ အတိသယကိုဆိုလိုသော ဣစ္ဆာအားဖြင့် ယူအပ်၏။ ထို
 အတိသယကို ဤဒုတိယဈာန်၌ ရအပ်သကဲ့သို့ ထိုကဲ့သို့ ပဌမဈာန်၌ မရအပ်ဟု
 ဤဝိသေသကို ထော်ပြခြင်းငှာ နှစ်ချက်ရှေ့ တကြိမ်သာလျှင် စောဓနာလည်း
 ရ အာသော်ကို ပြတတ်သော နနုစ-အစရှိသော ဓါကျကိုမိန့်....။

နနု-ဝေဒဓမ္မံ၊ အံ။ အယံသဒ္ဓါ၊ သည်။ ပဌဇ္ဈောနေပိ၊ ၌လည်း။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏မဟုတ်လော။ ကောဒိနာမက၊ ကောဒိ အမည်ရှိသော။ အယဉ္စ
 သမာဓိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အထ၊ ထိုသို့ရှိလျက်။
 ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒမေဝ၊ ဤဒုတိယဈာန်ကိုသာလျှင်။ သမ္ပသာဒနန္တိစ၊
 ဟူ၍လည်းကောင်း။ စေတသော ကောဒိဘာဝန္တိစ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

၂၆၉

ဝုတ္တံနည်း။ ဣတိ၊ ကာ၊ စောဒနာ၊ တည်း။ ပရိဟာရော၊ ကိ။ ယော၊ သည်း။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဒ္ဓိပဌမဇ္ဈာန်၊ ဤပဌမဈာန်သည်။ ဝိတက္က ဝိစာရက္ခောဘေန၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ လောက်လက်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိစိတရက်သမာကုလံ၊ တံပိုးငယ်၊ တံပိုးကြီးတို့ဖြင့် ဖြမ်းသော။ ဇလံ၊ ဣ၊ သို့။ သုပ္ပသန္တံ၊ ကောင်းစွာကြည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဒ္ဓါယ၊ သည်း။ သတိယာပိ၊ ရှိသော်လည်း။ သမ္ပသာဒနန္တံ၊ ဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ အပ်။ န သုပ္ပသန္တတ္ထာယေဝစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာဖြစ်သော ကောင်းစွာ မကြည်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိတက္ကဝိစာရက္ခောဘေနစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည် ဖြစ်သော ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ လောက်လက်ခတ်ခြင်း ချောက်ချားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း။

အကြောင်းပြစကား။ ။န သုပ္ပသန္တတ္ထာယေဝစ၌ ဝေသဒ္ဓါဖြင့် တသ္မာဟူ၍ ဆိုခဲ့ပြီးသော သုပ္ပသာဒါတာဝ သည်ပင်အကြောင်းဖြစ်၏။ မဆိုရသေး အလစ် စက်စက် အကြောင်းမတုတ်ဟုပြန်။ စ,သဒ္ဓါဖြင့် ဆိုအပ်ပြီး အဟောင်းဖြစ်သော ဝိတက္က ဝိစာရက္ခောဘဟိတ်ကိုဆည်းသတည်း။

ဝေလည်းဆို၊ စ,လည်းဆို၊ ကုန်အိုဖျာရက်နည်း။

ဣန္ဒြိယ သမဇ္ဈေ၊ သဒ္ဓါန္တေ၊ ပညိန္တေတို့၏ မျှသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိစ၊ သော်၎င်း။ ဝီရိယ သမဘာယ၊ ဝီရိယ၏ သမာဓိနှင့် မျှသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိယာစ၊ သော်၎င်း။

ဤပုဒ်တို့ကိုကား။ ။ရှေးဝါကျ၌ “သတိယာဝိသဒ္ဓါယ”ကို အတုခိုး၍လည်း။ ဇတ္ထေ၊ ဤပဌမဈာန်၌။ သမာဓိပိ၊ သည်လည်း။ ဗဟလေ၊ တလည်နောက်နစ် ပျစ်ချဲ့သော။ ဇလေ၊ ၌။ မဇ္ဈောဝိယ၊ သို့။

ဤဥပမာကား။ ။“ဝိစိတရက် သမာကုလမိဝ ဇလံ”ကို အတုခိုးသတည်း။

သမာဓိပိ၊ သည်လည်း။ သုဠ၊ စွာ။ ပါကဇ္ဇော၊ သည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကောဒိဘာဝန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ နဝုတ္တံ၊ အပ်။

အဗ္ဗာစကား။ ။ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အတ္ထယေဝနာကို။ ။သတိဝိ ဣန္ဒြိယ သမဇ္ဈေ ဝီရိယသမဘာယစ ထေနဝ ခေါ်ဘေန သုပ္ပသာဒါတာဝေနစ သမာဓိပိ န သုဠ ပါကဇ္ဇော ဗဟလေဝိယ ဇလေ မဇ္ဈော။ ။ဟူသော ဝိကာနှင့်ညှိ။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ။ ဣမသ္မိံ ဈာနေ၊ ဤဒုတိယဈာန်၌။ ဝိတက္က ဝိစာရ ပလိ
 ဗောဓာတာဝေန၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ နှောင့်ရှက်၊ မှောင့်
 ရောက်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ယထာဝုတ္တခေါဘော ဧဝ ပလိ
 ဗောဓော)။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။ လဒ္ဓေါ ကာသာ၊ အခွင့်ရသည်ဖြစ်၍။ ဗလ
 ဝတိ၊ အားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗလဝသဒ္ဓါ သဟာယ ပဋိလာဘောနေဝ၊
 အားရှိသော သဒ္ဓါဟူသော သတိကိုရခြင်းကြောင့်ပင်လျှင်။ သမာဓိပိသညံ
 လည်း။ ပါကဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒမေဝ၊
 ဤဒုတိယ ဈာန်ကိုသာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သမ္ပသာဒနံ စေတသော ဧကောဒိ
 ဘာဝံ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ။ ပန၊
 အထူး။ ဝိတင်္ဂေ၊ ။ သမ္ပသာဒနန္တိ ယာသဒ္ဓါ သဒ္ဓဟနာ ဩကပ္ပနာ အဘိပ္ပ
 သာဒေါ စေတသော ဧကောဒိဘာဝန္တိ ယာ စိတ္တဿ ဌိတိံ။ ပ။ သမ္ပသာဒောဓိတိံ၊
 ဟူ၍။ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ။ ပန၊ ထိုသို့ဟောသော်လည်း။
 ဧဝံဝုတ္တေန၊ သဒ္ဓါ သဒ္ဓဟနာ ဤသို့စသည်ဖြင့် သဒ္ဓါဧကဂ္ဂတာတို့၏ ပဝတ္တိ
 အာကာရ ဝိသေသကို ပြသောအားဖြင့် ဟောအပ်သော။ တေန၊ ထိုဝိဘင်း
 ပါဠိတော်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ အယံ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ သမ္ပသာဒနယောဂတော-
 စသော ဤအတ္ထဝဏ္ဏနာသည်။ ယသာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊
 မဆန့်ကျင်။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။ သံသန္ဓတိစေဝ၊ နှိုးလည်း နှိုးနှော၏။ သမေ
 တိစ၊ ညီသည်း ညီ၏။ ဧဝံတထာ၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ။

ဋီကာအဓိပ္ပာယ်။ “အယံ အတ္ထဝဏ္ဏနာ ယထာ န ဝိရုဇ္ဈတိ” ဟူသော
 စကား၌ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၏ ဈာန်၏ သမ္ပသာဒန မည်သည်၏ အဖြစ်၌ မဆန့်ကျင်
 သည့် အဖြစ်ကိုပြပြီး၍ ဧကောဒိဘာဝ အဖြစ်၌ မဆန့်ကျင်သည့် အဖြစ်ကိုဋီကာ
 ဆရာ ကိုယ်တော်တိုင်လျှင် ဖြေလိုရကား-

မူလဋီကာ။ ယေန သမ္ပသာဒနေန ယောဂါ ဈာနံ သမ္ပသာဒနံ၊ တသ္မိံ ဒဿိတေ
 သမ္ပသာဒန ဈာနန္တိ သမာနာ မိကရုဏ နိဗ္ဗေသေနော တံ ယောဂါ ဈာနေ
 တံသဒ္ဓပ္ပဝတ္တိ ဒဿိတာတိ အဝိရောဓော ယုတ္တော။ ဧကောဒိဘာဝေ ကထန္တိ
 ဧကောဒိဋ္ဌိ ဒဿိတေ ဧကောဒိဘာဝံ ဈာနန္တိ သမာနာမိကရုဏ နိဗ္ဗေသေနော
 ဈာနဿ ဧကောဒိဝနုနတာ ဝုတ္တာ ဟောတိတိ။ ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်သော်-

ဦးကာသနက်။ ။ယေန သမ္ပသာဒနေန၊ အကြင်သမ္ပသာဒနန္တံ။ ယောဂါ၊ ယဉ်
ခြင်ကြောင့်။ ဈာနံ၊ သည်။ သမ္ပသာဒနံ၊ သမ္ပသာဒန မည်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုယမ္ပ
သာဒနကို။ ဒဿိတေ၊ ပြအပ်သည်ရှိသော်။ သမ္ပသာဒနံ ဈာနန္တိ၊ ဟူ၍။ သမာနာ
ဓိကရဏ နိဇ္ဈေသနေဝ၊ တူသော တည်ရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြကြောင်း
ဖြစ်သော စကားဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊ တူသော တည်ရာ၏ အဖြစ်ကို ပြကြောင်း
ဖြစ်သော စကားဖြင့်သာလျှင်။ တံယောဂါ၊ ထိုသမ္ပသာဒနန္တံယဉ်ခြင်းကြောင့်။
ဈာနေ၊ ဤ။ တံသဒ္ဓပ္ပဝတ္တိ၊ ထိုသမ္ပသာဒန သဒ္ဓါ၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဿိတေ၊ ပြအပ်
၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝိရောဓော၊ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာတို့၏ မဆန့်ကျင်
ခြင်းသည်။ ယုတ္တော၊ သင့်၏။ ဧကောဒိ ဘာဝေ၊ ဧကောဒိ ဘာဝ၌။ အဝိရော
ဓောသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ယုတ္တော၊ သင့်သနည်း။
ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧကောဒိမ္မိ၊ ဧကောဒိဟု ဆိုအပ်သော
သမာဓိကို။ ဒဿိတေ၊ ပြအပ်သည်ရှိသော်။ ဧကောဒိဘာဝံ ဈာနန္တိ၊ ဟူ၍။
သမာနာ ဓိကရဏ နိဇ္ဈေသနေဝ၊ တူသောတည်ရာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို
ပြကြောင်းဖြစ်သော စကားဖြင့်သာလျှင်။ ဈာနဿ၊ ၏။ ဧကောဒိဝနုနတာ၊
ဧကောဒိဟု ဆိုအပ်သော သမာဓိကို ပွားစေတတ် သည်၏ အဖြစ်သည်။
ဘဝဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝိ
ရောဓော၊ သည်။ ယုတ္တော၊ ၏။

အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ၊ ကား။ ဘာဝနာယ၊ ဖြင့်။ ပဟိနက္ကာ၊ ပယ်အပ်သည်
၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေသ္မိံ ဈာနေ၊ ၌။ ဝါ၊ ကား။ တေဿဈာနဿ၊ အား။
ဝိတက္ကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဈာနံ၊ သည်။ အဝိ
တက္ကံ၊ မည်၏။ ဣမိနာဝ နယေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အဝိစာရံ၊ မည်၏။ ဝိတင်္ဂေပိ၊
၌လည်း။ ဣတိ အယဉ္ဇ၊ ပ။ အဝိစာရန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အယဉ္ဇ ဝိတက္ကော၊ သည်၎င်း။ အယဉ္ဇ ဝိစာရော၊ သည်၎င်း။
သန္တာ-သမံနိရောဓံဂတာ၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
သမိတာ၊ ဘာဝနာဖြင့် ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်စေ အပ်ကုန်သည်။ ဝုပသန္တာ၊
ဘာဝနာဖြင့် ချုပ်စေအပ်သည် ဖြစ်၍ လွန်စွာ ငြိမ်းကုန်သည်။ အတ္တင်္ဂတာ၊
ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ အပ္ပတ္တင်္ဂတာ၊ လွန်စွာ ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်
ကုန်သည်။ အပ္ပိတာ၊ ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်ကုန်သည်။ ဗျပ္ပိတာ၊ အထူး
သဖြင့် ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်ကုန်သည်။ သောသိတာ၊ ပဝတ္တိဟုဆိုအပ်
သော သန္တာန်၏ မရှိခြင်းဖြင့် ခြောက်သွေ့ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဝိသော

သိတာ၊ ကုန်သည်။ ဗျန္တိကတာ-ဝိဂတန္တကတာ၊ အစွန်းအမြိတ် အစဘင်မျှ မကျန် အသန့်ကင်းသည်ကိုပြုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ယံသာ နေသံ အန္တောရိ နာဝသိဿတိ အန္တမသော ဘင်္ဂမတ္တမ္ပိ ဧဝံ ကတာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

တေန၊ ကြောင့်။ အဝိတက္ကမ ဝိစာရန္တိ၊ တူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ၏။

မုလန္တိက။ ။ အဝိတက္ကံ အဝိစာရံဟူသော ဤစကား၌ စောဒနာကို ဖြစ်စေ၍ ကိုယ်တော်တိုင်ပင် ဖြေလိုရကား ဋီကာဆရာသည်-

ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိ အဓိဂမုပါယ ဒီပကေန အဇ္ဈတ္တသမ္ပဿာဒနဘာဟ စေတသော ဧကောဒိဘာဝတာယစ ဟေတုဒီပကေန အဝိတက္ကံ၊ ဝိစာရဘာဝဟေတု ဒီပကေနစ ဝိတက္ကဝိစာရ ဝုပဿ ဝစနေနေဝ ဝိတက္က ဝိစာရာ ဘာဝေါ ဒီပတောတိ ကိံပုန အဝိတက္က အဝိစာရ ဝစနေန ကတေနာဟိ။ န အဒီပိတက္ကံ။ န ဟိ ဝိတက္ကဝိစာရ ဝုပဿမဝစနေနဝိတက္က ဝိစာရာနံ အပ္ပဝတ္တိ ဝုတ္တာ ဟောတိ။ ဝိတက္က ဝိစာရေသု ဟိ တဏှာပဟာနဉ္စ ဧတေသံ ဝုပဿမနံ။ ယေ စ သင်္ခါရေသု တဏှာပဟာနံ ကရောန္တိ။ တေသု မဂ္ဂေသု ပဟိနတဏှေသု ဖလေသုစ သင်္ခါရပ္ပဝတ္တိ ဟောတိ။ ဧဝမိဓာဝိ ဝိက္ခန္တိတ ဝိတက္က ဝိစာရတဏှဿ ဒုတိယဇ္ဈာနဿ ဝိတက္က ဝိစာရသမ္ပယောဂေါ ပုရိမေန န နိဝါရိတော သိယာတိ တံနိဝါရဏတ္ထံ အာဝဇ္ဇိတု ကာမတာဒိအတိတ္တမောဝ တေသံ ဝုပဿမောတိ ဒဿနတ္ထဉ္စ အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိဝုတ္တံ။ ။ ဟူသောပါဌ်ကို မိန့်သော်....။

ဋီကာအနက်။ ။ ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိ အဓိဂမုပါယဒီပကေန၊ ဒုတိယဈာန်-အစရှိသည်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြတက်သည်ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တသမ္ပဿာဒနဘာယ၊ အဇ္ဈတ္တ သမ္ပဿာဒနအဖြစ်၏၎င်း။ စေတသော ဧကောဒိဘာဝတာယစ၊ စိတ်၏ မြတ်သည်ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော သမာဓိကို ပွားစေတတ်သည်၏အဖြစ်၏၎င်း။ ဟေတုဒီပကေန၊ အကြောင်းကို ပြတတ်သည် ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော။ အဝိတက္ကံ ဝိစာရ ဘာဝဟေတု ဒီပကေနစ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရမရှိသည်၏ အဖြစ်၏ အကြောင်းကို ပြတတ်သည်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော။ ဝိတက္က ဝိစာရ ဝုပဿမဝစနေနေဝ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းကို ဆိုကြောင်း ဖြစ်သော စကားဖြင့်သာလျှင်။ ဝိတက္က-ဝိစာရာဘာဝေါ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့၏ မရှိခြင်းကို။ ဒီပိတော၊ ပြအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ကတေန၊ ပြုတော်မူအပ်သော။ ဝါ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အဝိတက္က အဝိစာရဝစနေန၊ အဝိတက္က၊ အဝိစာရ သဒ္ဓါဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ န၊ အကျိုးမရှိသည် မဟုတ်၊ အကျိုး ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ ကား။ အဒီပိ တက္ကံ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားဖြင့် ဝိတက်

ဝိစာရ မရှိသည်၏ အဖြစ်၏ မပြအပ် သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဟိ-
 ဝိတ္တဝရေမိ၊ အံ။ ဝိတက္က ဝိစာရ ဝုပသမဝစနေနံ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့ကို
 ငြိမ်းစေခြင်းကို ဆိုကြောင်း ဖြစ်သော စကားဖြစ်။ ဝိတက္က ဝိစာရနံ၊တို့၏။
 အပဝတ္ထိ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဘဝဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တဘ၊ သည်။ နဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ဟိ-သန္တံ၊ ၏။ ဝိတက္က ဝိစာရေသု၊ တို့၌။ တဏှာပဟာနဉ္စ၊ တပ်ခြင်းကို
 ပယ်ခြင်းသည်လည်း။ ဧတေသံ၊ ထိုဝိတက်၊ ဝိစာရတို့ကို။ ဝုပသမနံ၊ ငြိမ်းစေခြင်း
 မည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ။ ယေ၊ အကြင်မင်တို့သည်။ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌။
 တဏှာပဟာနံ၊ တဏှာကိုပယ်ခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသုမဂ္ဂေသု၊ ထို
 မင်တို့၌၎င်း။ ပဟိန တဏှေသု ပယ်အပ်ပြီးသော တဏှာရှိကုန်သော။ ဖလေသု
 စ၊ ဖိုလ်တို့၌၎င်း။ သင်္ခါရပွဝတ္ထိ၊ သင်္ခါရ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊
 ဤအတူ။ ဇုဓာပိ၊ ဤဒုတိယဈာန်ကို ပြရာ၌လည်း ဝိက္ခန္တိတ ဝိတက္ကဝိစာရ
 တဏှာသ၊ ခွါအပ်ပြီးသော ဝိတက်၊ ဝိစာရ၌ဖြစ်သော တဏှာရှိသော။ ဒုတိ
 ယဇ္ဈာနသ၊ ၏။ ဝိတက္က ဝိစာရသမ္ပယောဂေါ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရနှင့်ယှဉ်ခြင်းသည်။
 ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော ဝိတက္ကဝိစာရနံ ဝုပသမာ-ဟူသော ပါ၌ဖြင့်။ နိဝါ
 ရိတော၊ မြစ်အပ်သည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ နိဝါရ
 ကတ္ထံ၊ ထိုဝိတက်၊ ဝိစာရတို့၏ ယှဉ်ခြင်းကိုမြစ်ခြင်းငှာ၎င်း။ အာဝဇ္ဇိတုကာမတာ
 ဒိ အတိတ္တမောဝ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသည်ကို လွန်ခြင်း
 သည်သာလျှင်။ တေသံ၊ ထိုဝိတက် ဝိစာရတို့ကို။ ဝုပသမော၊ ငြိမ်းစေခြင်း မည်
 ၏။ ဣတိ-ဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဿနတ္ထဉ္စ၊ ပြခြင်းငှာ၎င်း။
 အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ၊ ဟူ၍။ ဘဝဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။
 ပရိဟာရော၊ တည်း။ ။ဣတိ၊ ကား-လုတ္တနိဗ္ဗိဋ္ဌ။

ဧတ္ထဌာနေ၊ ၌။ ဌတော၊ တန့်၍။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။
 အဓမ္မာတဒြမုခ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော အိုဆရာ။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ကို။
 နန္တစစောဒေမိ၊ အံ။ ဝိတက္က ဝိစာရနံ ဝုပသမာတိ ဣမိနာပိ၊ ဤပါ၌ဖြင့်
 လည်း။ အယံအတ္ထော၊ ဘာဝနာဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့၏ မရှိခြင်းဟူသော ဤအနက်သည်။ သိဒ္ဓေါနနု၊ ပြီးကောင်း
 ပြီ မဟုတ်လော။ အထ၊ ထိုသို့ပြီးလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ပုန၊
 တဖန်။ အဝိတက္ကမဝိစာရန္တိပဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
 ဆို၏။ (ဣတိ တခုကြေ)။

စောဒကေန ဝုတ္တမတ္ထံ သမ္ပဒိန္နိတော ပဟရိတံ ဧဝမေတံ သိဒ္ဓေါ ဝါယမတ္ထော
 တိ ဝတုာန ပနေတန္တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။

ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။

စောဒတေန ဝုတ္တမတ္တံ သမ္ပုဋိစ္ဆန္တော အာဟ ဧဝ မေတံ သိဒ္ဓေါ ဝါယမတ္ထော
တိ။ ။တေန္တိ ဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝုပသမာတိ ဧတံဝစနံ။ အထဝါ။ ဧဝမေတန္တိ
နိပါတသဒုဒါယော။ ဧဝမေတန္တိ အတ္ထော။ ။ဟု ယောဇနာရှိရကား ဧ
မေတံပါဌ်ဟောင်း။ ဧဝမေဝရှိသည်ကား ပါဌ်သစ်။ ။နနစ ဝိတက္က ဝိစာရာနံ
ဝုပသမာတိ ဣမိနာဝိ-ဟူသော စောဒက ဆရာစကားကို မြှင်၍။ ဧတံ ဧတေ
န-ပြင်။

ဧတေန၊ ဤဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝုပသမာ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်။ အယံအတ္ထော၊
သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့စောဒကဆရာဆိုတိုင်း။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးပေသလျှင်ကတည်း။
(ဧဝမေဝရှိခွဲလျှင်လည်း။ ဤသို့စောဒက ဆရာဆိုတိုင်းပင်လျှင်ပေး)။ ပန၊ ထို
သို့ ပြီးကောင်းသော်လည်း။ ဧတံ၊ ဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝုပသမာ-ဟူသော ဤ
စကားသည်။ တဒတ္ထဒီပကံ၊ ထိုဝိတက်၊ ဝိစာရာတို့၏ အဘာဝမျှဟု ဆိုအပ်
သော အနက်ကို ပြတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ သြဋ္ဌာရိကဿပန။ ပ။
ဝုတ္တန္တိ၊ ဟူသောစကားကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဤ။ မယံ၊ တို့သည်။ အဝေါစုမ္ပနန၊ လော။

အပိစ အညံဝစနံဝတ္တဉ္စအတ္ထိ၊ တပါးသော ဆိုဘွယ်စကား ရှိသေး၏။
ဝိတက္က ဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဝုပသမာ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ငြိမ်းစေ၏ ဟူသည်လည်း ဝိတက်၊ ဝိစာရာတို့၌ တဏှာကိုပယ်
ခြင်းပင်တည်း။ ။တေန ဝုတ္တံ ဝိတက္ကဝိစာရာယု ဟိ တဏှပ္ပဟာနံ ဧတေသံ
ဝုပသမနံ။

ဣဒံ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ သမ္ပုဋ္ဌာဒနံ၊ ကြည်သည်။ ဝါ၊ စိတ်ကို ကြည်စေ
တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိလေသကလသယိယဿ၊ ဥပစာရဓာန်ကဲ့သို့
နိဝရဏဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာဟူသော နောက်ကျခြင်းကို။ ဝုပသမာ၊
ကြောင့်။ သမ္ပုဋ္ဌာဒနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စ၊ တနည်း။ ဝိတက္က
ဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝုပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ ဣဒံဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။
ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောသမာဓိကို ပွားစေတတ်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဥပစာရဇ္ဈာနမိဝ၊ ဥပစာရဇ္ဈာန်ကဲ့သို့။ နိဝရဏပ္ပဟာနာ၊
နိဝရဏကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
ပဌမဇ္ဈာနမိဝကဲ့သို့။ အင်္ဂပါတုဘာဝါ၊ ဈာန်အင်္ဂါထင်ရှား ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
လည်း။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိဧဝံ သို့။ ဣဒံ

ဝစနံ၊ ဝိတက္က ဝိစာရာနံ ဝုပသမာဟူသော ဤစကားသည်။ သမ္ပသာဒန
 ဧကောဒိဘာဝါနံ၊ သမ္ပသာဒန ဧကောဒိဘာဝတို့၏။ ဟေတု ပရိဒီပကံ၊
 အကြောင်းကို ပြတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဝိတက္က
 ဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝုပသမာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ အဝိတက္ကံ၊
 ဝိတက်မရှိသည်။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတိယ
 စတုတ္ထဇ္ဈာနာနိဝိယစ၊ တတိယစျာန်၊ စတုတ္ထစျာန်တို့ကဲ့သို့၎င်း။ စက္ခုဝိညာ
 ဏာဒီနိဝိယစ၊ စက္ခုဝိညာဉ်စသည်တို့ကဲ့သို့၎င်း။ အဘာဝါ၊ သဘောအား
 ဖြင့် မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသည်။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်း
 မရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဣတိဝေ၊ သို့။ အဝိတက္ကမ ဝိစာရဘာဝဿ၊
 ဝိတက်မရှိ၊ ဝိစာရလည်း မရှိသည်၏အဖြစ်၏။ ဟေတုပရိဒီပကဉ္စ၊ အကြောင်း
 ကို ပြတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိတက္က ဝိစာရာဘာဝမတ္ထ ပရိဒီပကံ၊
 ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့၏ မရှိခြင်းမျှကို ပြတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ ထို
 ကဲ့သို့ကား မဟုတ်။ အဝိတက္ကံ အဝိစာရန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ သည်။ ဝိတက္က ဝိစာရာ
 ဘာဝ မတ္ထပရိဒီပကမေဝ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ မရှိခြင်းမျှကိုသာ ပြတတ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်။ ပရိမံ၊
 ရှေးဖြစ်သော ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝုပသမာဟူသော စကားကို။ ဝတွာပံ၊ ဆိုပြီး
 ၍လည်း။ ပစ္ဆိမံ၊ အဝိတက္ကဝိစာရဟူသော နောက်စကားကို။ (ထည့်)။
 ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုသင့်သည်သာတည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ တည်း။

သမာဓိဇန္တိကား။ ပဌမဇ္ဈာန သမာဓိတော၊ ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြစ်သော
 ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ သမ္ပယုတ္တ
 သမာဓိတော၊ သမ္ပယုတ်သမာဓိကြောင့်။ ဇာတံ၊ တည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤ
 ကားအနက်။ တတ္ထ-တသ္မိံ ဒုတိယဇ္ဈာနာဓိကာရေ၊ ဌံ။ တနည်း။ တတ္ထ၊ ထို
 နှစ်ပါးသော ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန်တို့တွင်။ ပဌမမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သမ္ပယုတ္တ
 သမာဓိတော၊ ကြောင့်။ ကိဉ္ဇာပိဇာတံ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင်။ အထ
 ခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ အယမေဝသမာဓိ၊ ဤဒုတိယဈာန် သမာဓိသည်
 သာလျှင်။ သမာဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အရဟတံ၊
 ထိုက်၏။ ဟေသ္မာ၊ ကား။ ဝိတက္က ဝိစာရက္ခေဘာ ဝိရဟေန၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့
 ၏ လောကံလက်ချောက်ချားခြင်း ကင်းသဖြင့်။ ဝါ၊ လောကံလက်ချောက်

ချား မြူးစားတတ်သော ဝိတက်၊ ဝိစာရကင်းသဖြင့်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အစလတ္တာစ၊ လှုပ်ခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ သုပ္ပသန္တတ္တာစ၊ ကောင်းစွာကြည်လင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်းတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဒုတိယဈာန် သမာဓိ၏သာလျှင် သမာဓိဟူ၍ ဆိုခြင်းငှာ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣမဿဈာနဿ၊ ဤဒုတိယဈာန်၏။ ငဏ္ဍဘဏ္ဍနတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်းငှာ။ ဣဒမေဝ၊ ဤဒုတိယဈာန်ကိုသာလျှင်။ သမာဓိဇ္ဇန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပိတိသုခန္တိဣဒံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဘွဲ့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း။

ဒုတိယန္တိ၊ ကား။ ဂဏနာနု ပုဗ္ဗတာ-ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယ၊ အရေအတွက် အစဉ်အားဖြင့် ဒုတိယဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုတိယံ၊ မည်၏။ ဣဒံဈာနံ၊ ကို။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားအပ်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အနက်ကြောင့်လည်း။ ဒုတိယံ၊ မည်၏။ (ဒုတိယံ ဥပ္ပန္နန္တိ ဒုတိယန္တိပိ ဝတ္တံ၊ ဝန္တတိယေဝ)။ တသ္မိံ သမယေ ဖဿော ဟောတီတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ဈာနပဉ္စကေ၊ ၌။ ဝိတက္က ဝိစာရပဒါနိ၊ တို့သည်။ ပရိဟိနာနိ၊ ယုတ်ကုန်၏။ မဂ္ဂပဉ္စကေ၊ ၌။ သမ္မာသင်္ကပ္ပာဒဉ္စ၊ သည်လည်း။ ပရိဟိနံ၊ ယုတ်၏။ တေသံ၊ ထိုယုတ်ကုန်သော ဝိတက္ကဝိစာရပုဒ် သမ္မာသင်္ကပ္ပပုဒ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သဝိဘတ္တိကာဝိဘတ္တိက ပဒဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ ကောဠာသဝါရေပိ၊ ၌လည်း။ တိဝဂီကံဈာနံဟောတိ ဧတုရဂီကော မဂ္ဂေါဟောတီတိ၊ ဟူ၍။ အာဂတံ၊ လာ၏။ သေသိ၊ သည်။ ပဌမဈာန သဒိသမေဝ၊ ပဌမဈာန်၌ လာသော စကားနှင့်တူသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ဒုတိယံ၊ ဒုတိယဈာန်တည်း။

တတိယဈာန

၁၆၃။ တတိယဈာန နိဇ္ဈေသေ၊ ၌။ ပိတိယာစ ဝိရာဂါတိ၊ ကား။ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပကာရရှိသော။ ပိတိယာ၊ ကို။ ဇီဝုစ္ဆနံဝါ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းသည်၎င်း။ သမာတိက္ကမောဝါ၊ လွန်ခြင်းသည်၎င်း။ ဝိရာဂေါနာမ၊

မည်၏။ ပန၊ ပါး။ ဥဘိန္ဒူ၊ ပီတိဟူသော ဝိရာဂဟူသောနှစ်ပါးသောပုဒ်တို့၏။
 အန္တရာ၊ အကြား၌။ စ သဒ္ဓေါ၊ သည်။ သမ္ပိဏ္ဏနတ္ထော၊ ရှိ၏။ သောစသဒ္ဓေါ၊
 သည်။ ဝူပသမံ ဝါ၊ ပီတိကိုငြိမ်းစေခြင်းကိုမူလည်း။ သမ္ပိဏ္ဏေတိ၊ ပေါင်း၏။
 ဝိတက္က ဝိစာရ ဝူပသမံ ဝါ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းကိုမူလည်း။
 သမ္ပိဏ္ဏေတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောသမ္ပိဏ္ဏနတို့တွင်။ ယဒါ၊ ၌။ ဝူပသမံ
 မေဝ၊ ဝူပသမံကြံယာကိုသာလျှင်။ သမ္ပိဏ္ဏေတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ပီတိယာ၊ ကို။
 ဝိရာဂါစ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဘိယျော၊ ထို၊ ငယ်အလွန်ဆိုတယ်
 သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ပီတိယာ၊ ကို။ (လိုက်)။ ဝူပသမာစ၊ ငြိမ်းစေခြင်း
 ကြောင့်၎င်း။ ဣတိ ဧဝံ သို့။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။
 ဣမိဿာ ယောဇနာယ၊ ၌။ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂသဒ္ဓါသည်။ ဇီဂုစ္ဆနတ္ထော၊
 ဇီဂုစ္ဆနအနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဇီဂုစ္ဆ
 နာစ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဝူပသမာစ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ပါး။ ယဒါ၊ ၌။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဝူပသမံ၊ ကို။
 သမ္ပိဏ္ဏေတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဝိရာဂါစ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဘိယျော၊
 သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဝူပသမာစ၊ ကြောင့်၎င်း။
 ဣတိဧဝံ သို့။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ဣမိဿာယော
 ဇနာယ၊ ၌။ ဝိရာဂေါ၊ သဒ္ဓါသည်။ သမတိက္ကမနတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတိယာ၊ ကို။ သမတိက္ကမာစ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်၎င်း။
 ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ဝူပသမာစ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဧတေ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဒုတိယဇ္ဈာနေယေဝါဌိပင်လျှင်။ ကမမဉ္စ
 ဝူပသန္တာ၊ အကယ်၍ကား ငြိမ်းကုန်၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဣမဿ
 စျာနဿ၊ ဤတတိယချာန်၏။ မဂ္ဂ ပရိဒီပနတ္ထူ၊ အကြောင်း ဥပါယ်ကို
 ပြခြင်းငှာ၎င်း။ ဝဏ္ဏ ဘဏနတ္ထူ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းခြင်းငှာ၎င်း။ တေ၊
 ဤဝိတက္က ဝိစာရာနဉ္စ ဝူပသမာဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သဝ္ဓံ၊ ၏။
 ဝိတက္က ဝိစာရာနဉ္စ ဝူပသမာတိ၊ ဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ သော်။ ဝိတက္က
 ဝိစာရဝူပသမော၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ ငြိမ်းစေခြင်းသည်။ ဣမဿ စျာနဿ၊
 ၏။ မဂ္ဂေါနန္ဒ၊ အကြောင်း မဟုတ်လော။ (ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌ နှုတ်ရှိ၏။

၂၇၈

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

နန၊ စင်စစ်။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းဖြစ်သည်တမျှပေး)။ ဣတိ ဣဒံ အတ္တ
ဇာတံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ တတိယေ အရိယမဂ္ဂေ၊
၌။ အပ္ပဟိနာနမ္ပိ၊ မပယ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌာဒိနံ၊ တို့ကို။
ပဉ္စန္ဒ ဩရမ္မာဂိယာနံ သညောဇနာနံ ပဟာနာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ပဟာနံ၊
ပယ်ခြင်းကို။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဝဏ္ဏဘဏ္ဍာနံ၊ ကျေးဇူးကို
ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ တဒဓိဂမာယ၊ ထိုတတိယ
မဂ်ကို ရခြင်းငှာ။ ဥဿုက္ကာနံ၊ အားထုတ်ပေကုန်သသူတို့၏။ ဥဿာဟဇနကံ၊
အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝမေင၊ တူ။
ဣမ၊ ဤတတိယချာန်၌။ အဝုပသန္တာနမ္ပိ၊ မငြိမ်းကုန်သော်လည်း။ ဝိတက္က
ဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝုပသမော၊ ကို။ ဝုစ္စမာနော၊ သော်။ ဝဏ္ဏဘဏ္ဍာနံ၊ ကျေးဇူး
ကိုချီးမွမ်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပီတိယာစ သတိက္က
မာ ဝိတက္က ဝိစာရာနဉ္စ ဝုပသမာတိ၊ ဟူသော။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဥပေက္ခကောစ ဝိဟရတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥပပတ္တိတော၊ အသင့်အား
ဖြင့်။ ဣက္ခတိ၊ ရှုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပေက္ခာ၊ မည်၏။
သမံ၊ အညိအညွတ်။ ပဿတိ၊ ရှုတတ်၏။ အပက္ခ ပတိတာ၊ သုခ၊ ဒုက္ခ၊
ဟူသော အဘို့၌ မကျသည်။ ဟုတော၊ ၍။ ပဿတိ၊ ၏။ ဣတိအတ္ထော၊
ဤကား အနက်။ ဝိသဒါယ၊ သံကိလေသကင်းသဖြင့် သန့်ရှင်းသော။ ဝိပု
လယ၊ သာတိသယ မဟဂ္ဂတအဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့် ပြန့်ပြောကြီးမားသော။
ထာမ ဂတာယ၊ ပီတိ ကင်းခြင်းကြောင့် မြဲမြံခိုင်ခံ့သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်
သော။ တာယ ဥပေက္ခာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတိယဇ္ဈာန
သမဂ္ဂံ၊ တတိယချာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပေက္ခကောတိ၊ ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပါဠိ၌ နသန္ဓေ။ ။နန စေတ္ထ ဥပေက္ခာဝေဒနာ န သမ္ဘဝတိ။ အထ ကသ္မာ
ဥပေက္ခာယ သမန္နာဂတတ္တာ တတိယဇ္ဈာနသမဂ္ဂံ ဥပေက္ခကောတိ ဝုစ္စတိတိ
ဝဒန္တိတိ စောဒနာယံ သတိ န ကေဝလံ ဥပေက္ခာဝေဒနာဝ ဥပေက္ခာတိ ဝုစ္စတိ။
အထခေါ အညာပိ ဥပေက္ခာ ဝိဇ္ဇန္တိတိ ဒေသေန္တော အာဟ ဥပေက္ခာပနာတိ
အာဒိ။

ပန၊ ဆက်။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ၊ ၎င်း။ မြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ၊ ၎င်း။ ဗောဇ္ဈဂုံပေက္ခာ၊ ၎င်း။ ဝီရိယပေက္ခာ၊ ၎င်း။ သင်္ခါရပေက္ခာ၊ ၎င်း။ ဝေဒနပေက္ခာ၊ ၎င်း။ ဝိပဿနပေက္ခာ၊ ၎င်း။ တတြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ၊ ၎င်း။ စျာနပေက္ခာ၊ ၎င်း။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေက္ခာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသဝိဓာ၊ ဆယ်ပါး အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ခိဏာသဝေ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗုဗ္ဗနော၊ နှလုံးမသေသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခကောစ-ဥပေက္ခကောဝေ၊ လျစ်လျူရှုကာ သာလျှင်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိဝေံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာသော။ ခိဏာသဝဿ၊ အား။ ဆသု ဒွါရေသု၊ တို့၌။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌ ဆဋ္ဌာရမ္မဏာ ပါထေ၊ ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌ ဖြစ်သောအာရုံခြောက်ပါးထင်လတ်သော်။ ပရိသုဒ္ဓ ပကတိဘာဝါ ဝိဟဇနာ ကာရဘူတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော နိက္ခိလေသ အဖြစ်ဟူသော ပြကတေသဘောကို မစွန့်သော အခြင်းအရာဖြစ်သော။ ယာဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥပေက္ခာသည်။ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ပါး။ ဥပေက္ခာ သဟဂတေန စေတသာ ကေဒိသံ ဖရိတွာဝိဟရတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာသော။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ မဇ္ဈတ္တာကာရဘူတာ၊ အသတ် သဘောရှိသော အခြင်းအရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ယာဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ မြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။သတ္တဝါတို့၌ ကံသာ ဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ရှုခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော သဘောဝကို ရှုသော အခြင်းအရာသည် မဇ္ဈတ္တာကာရမည် သတည်း။

ပန၊ ပါး။ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဇင်္ဂံ ဘာဝေတိ ဝိဝေကနိဿိတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ သော။ သဟဇာတ မ္မောနံ၊ တို့တွင်။ ။(ဥပေက္ခာ၌ပေ)။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။နိဗ္ဗာရဏေ သာမိဝစနံ။

ဝါ၊ တို့၌။ မဇ္ဈတ္တာ ကာရဘူတဘ၊ အလတ် သဘောရှိသော အခြင်းအရာ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

ပန မါး။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါ ရံခါ။ ဥပေက္ခာနိမိတ္တံ၊ လိနုဒ္ဓစ္စ အဘို့၌ ကျခြင်း၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍ အလတ်သဘောရှိသော ရှေးဝီရိယဟူသော ထို အခြင်း အရာကို ယူ၍ ဖြစ်စေတတ်သော ထိုသို့ တာဒိသ ဖြစ်သော နောက်ဝီရိယ၏ အကြောင်းကို။ မနသိ၊ နှလုံး၌။ ကရောတိ၊ ထား၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာသော။ အနစ္စာရဒ္ဓနာတိ သိထိလ ဝီရိယ သင်္ခါတာ၊ မတင်းလွန်း မလျော့လွန်းသော ဝီရိယဟုဆိုအပ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဝီရိယုပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

မူလဋီကာ။ ။ဥပေက္ခာနိမိတ္တန္တိ ဧတ္ထ လိနုဒ္ဓစ္စ ပက္ခပဂါတ ရဟိတံ မဇ္ဈတ္တံ ဝီရိယံ ဥပေက္ခာတိ ဝုတ္တံ၊ တဒေဝ တံအာကာရံ ဂဟေတွာ ပဝတ္ထေဘဗ္ဗဿ တာဒိ သဿ ဝီရိယဿ နိမိတ္တဘာဝဟော ဥပေက္ခာနိမိတ္တံ။ ။၁၀၃-ဆဋ္ဌ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဋီကာ။ ။ဘာဝနာယ သမပ္ပဝတ္တိကာလေ ဥပေက္ခိယတိတိ ဥပေက္ခာ၊ ဝီရိယမေဝ ဥပေက္ခာ၊ ဝီရိယုပေက္ခာ။

မူလဋီကာအနက်။ ။ဥပေက္ခာနိမိတ္တန္တိဧတ္ထ၊ ဤပါဌ၌။ လိနုဒ္ဓစ္စပက္ခပဂါတ ရဟိ တံ၊ တွန့်တိုခြင်းပျံ့လွင့်ခြင်း၏ အဘို့၌ကျခြင်းမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဈတ္တံ၊ လျစ်လျူ ဖြစ်သော။ ဝီရိယံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟေသု၊ ချီးမြှောက်ခြင်း နှိပ်ခြင်းတို့၌။ ဗျာပါ ဇာကုဓဇာန၊ အားထုတ်ခြင်းကိုမပြုသဖြင့်။ ဥပေက္ခိယတိ၊ လျစ်လျူရှုအပ်၏။ ဣတိဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထည့်) ဥပေက္ခာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဒေဝ၊ ထို ဥပေက္ခာမည်သော ဝီရိယသည်သာလျှင်။ တံ အာကာရံ၊ ထိုလျစ်လျူဖြစ်သော အခြင်းအရာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဝတ္ထေဘဗ္ဗဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်စေအပ်လတုံသော။ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝီရိယဿ၊ ၏။ နိမိတ္တဘာဝဟော၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပေက္ခာနိမိတ္တံ၊ မည်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဋီကာအနက်။ ။ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ သမပ္ပဝတ္တိကာလေ၊ အညီ အမျှဖြစ်ရာကာလ၌။ ဥပေက္ခိယတိ၊ အသင့်အားဖြင့် ရှုအပ်၏။ ဝါ၊ လျစ်လျူ ရှုအပ်၏။ ဣတိဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာ မည်၏။ ဝီရိယမေဝ၊ သည်၎င်း၊ ဥပေက္ခာ၊ လျစ်လျူရှုအပ်သည်။ ဝီရိယုပေက္ခာ၊ သည်။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ကတိသင်္ခါရုပေက္ခာ သမာဓိဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကတိ သင်္ခါရုပေက္ခာ ဝိပဿနာဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အဋ္ဌသင်္ခါရုပေက္ခာ သမာဓိဝသေန

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

၂၈၁

ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဒသသင်္ခါရပေက္ခာ ဝိပဿနာဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိအစရှိသည် ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ လာသော။ နိဝရဏာဒိ ပဋိသင်္ခါသန္တိဋ္ဌနာ၊ နိဝရဏ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ စသည်တို့ကို ပဟာတဗ္ဗဘာဝတည်းဟူသော သဘော အားဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်သောအားဖြင့် လျစ်လျူ တည်သော။ တနည်း။ နိဝရဏာဒိပဋိသင်္ခါ၊ နိဝရဏစသည်တို့ကို ပဟာတဗ္ဗ အားဖြင့် သိမ်းဆည်း၍။ သန္တိဋ္ဌနာ၊ ပယ်ခြင်း၌ လျစ်လျူ တန်းတန်းအား ဖြင့် တည်သော။ ဂဟဏေ၊ ထိုနိဝရဏစသည်တို့ကို ယူခြင်းဖြစ်စေခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တဘူတာ၊ ဒိဋ္ဌာဒိနဝဖြစ်၍ လျစ်လျူဖြစ်သော။ ယာဥပေက္ခာ၊ အကြင် ဥပေက္ခာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ သင်္ခါရပေက္ခာနာမ၊ သင်္ခါရပေက္ခာ မည်၏။

အနုဋီကာ။ ။ ဂဟဏေ မဇ္ဈတ္တဘာဝေန သင်္ခါရေ ဥပေက္ခတိတိ သင်္ခါရပေက္ခာ၊ တထာ ပဝတ္ထာ ဝိပဿနာပညာ။

အနက်ကာ။ ။ ဂဟဏေ၊ ယူခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တဘာဝေန၊ လျစ်လျူရှုသည်၏ အဖြစ် ဖြင့်။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ဥပေက္ခတိ၊ တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သင်္ခါရပေက္ခာ၊ မည်၏။ တထာ၊ ထိုလျစ်လျူရှုသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္ထာ၊ သော။ ဝိပဿနာ ပညာ၊ ဝိပဿနာပညာတည်း။

မူလဋီကာ။ ။ ထိုသင်္ခါရပေက္ခာ ပညာ၏ အာရုံအားဖြင့် အပြားကို အဋ္ဌသင်္ခါရ ပေက္ခာ ဤသို့အစရှိသဖြင့် အကြင်ပါဠိ၌ ဟောအပ်၏။ ထိုပါဠိကြွင်းကို ပြလို သော ဋီကာဆရာသည်-

ပဌမဇ္ဈာနပဋိလာဘတ္ထာယ နိဝရဏေ။လ။ နေဝသညာ နာသညာယတန သမာ ပတ္တိ ပဋိလာဘတ္ထာယ အာကိပ္ပညာယတနသညံ ပဋိသင်္ခါ သန္တိဋ္ဌနာ ပညာ သင်္ခါရပေက္ခာသု ဉာဏန္တိ ဣမာ အဋ္ဌသမာပတ္တိဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂပဋိလာဘတ္ထာယ ဥပ္ပါဒံ ပဝတ္ထံ နိမိတ္တံ အာယူဟနံ ပဋိသန္တိ ဂတိ နိဗ္ဗတ္တိ ပုပ္ပပတ္တိ ဇာတိ ဇရာမရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသေ၊ သောတာပတ္တိဖလ သမာပတ္တတ္ထာယ ဥပ္ပါဒံ ပဝတ္ထံ နိမိတ္တံ အာယူဟနံ ပဋိသန္တိ ။ပ။ အရဟတ္တမဂ္ဂပဋိလာဘတ္ထာယ ဥပ္ပါဒံ။လ။ ဥပါယာသေ၊ အရဟတ္တဖလ သမာပတ္တတ္ထာယ။ပ။ ထုညတဝိဟာရသမာပတ္တတ္ထာယ။ပ။ အနိမိတ္တ ဝိဟာရ သမာပတ္တတ္ထာယ ဥပ္ပါဒံ ပဝတ္ထံ အာယူဟနံ ပဋိသန္တိ။ပ။ ပဋိသင်္ခါသန္တိဋ္ဌနာ ပညာသင်္ခါရပေက္ခာသု ဉာဏန္တိ ဣမာ ဒသ ဝိပဿနာဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဟူသောပါဠိကို မိန့်သော်။ ။၁၀၃-ဆဋ္ဌ။

အနုဏ်ကော။ ။ ပဌမဇ္ဈာန ပဋိလာ တတ္ထာယ၊ ပဌမဇ္ဈာန်ကိုရခြင်းငှာ။ နိဝရဏေ၊ နိဝရဏတို့ကို။ လ။ နေဝသညာ နာသညာယတန သမာပတ်တို့ ပဋိလာတတ္ထာယ၊ နေဝသညာ နာသညာ ယတန သမာပတ်ကို ရခြင်းငှာ။ အာကိဉ္ဇညာ ယတန သညံ၊ အာကိဉ္ဇညာယတန သညာကို။ ပဋိသင်္ခါသန္တိဋ္ဌနာ၊ သဘောအားဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ဆုံးဖြတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့် တည်သော။ ပညာ၊ ပညာသည်။ သင်္ခါ ရဝေက္ခာယ၊ သင်္ခါရပေက္ခာတို့၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာ အဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးသော သင်္ခါရပေက္ခာတို့သည်။ သမာပတ္တိဝသေန၊ သမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂ ပဋိလာတတ္ထာယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကိုရခြင်းငှာ။ ဥပ္ပါဒံ၊ ဥပ္ပါဒကို။ ဝါ၊ ရှေ့ တဝ၌ ဖြစ်သောကံကြောင့် ဤပစ္စုပ္ပန် တဝ၌ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဝတ္ထံ၊ ပဝတ္ထကို။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါ၏ တည်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသော သင်္ခါရ၏ တည်ခြင်းကို။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ္တကို။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရကို။ အာယူဟနံ၊ အာယူဟနကို။ ဝါ၊ နောင်အခါ၌ ပဋိသန္ဓေ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကံကို။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂတိံ၊ ဂတိကို။ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ နန္ဒာ ဝါးပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဥပပတ္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဇာတိံ၊ ဇာတိကို။ ဇရာမရဏ သောက ပရိဒေဝဒုက္ခ ဒေါမနဿ ဥပါယာသေ၊ တို့ကို။ သောတာပတ္တိဖလ သမာပတ္တတ္ထာယ၊ သောတာပတ္တိဖလသမာပတ်ကိုရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥပ္ပါဒံကို။ ပဝတ္ထံကို။ နိမိတ္တံကို။ အာယူဟနံ ကို။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ကို။ ပ။ အရဟတ္တမဂ္ဂ ပဋိလာ တတ္ထာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥပ္ပါဒံကို။ လ။ ဥပါယာသေ၊ တို့ကို။ အရဟတ္တဖလသမာပတ္တတ္ထာယ၊ အရဟတ္တဖလ သမာပတ်ကိုရခြင်းအကျိုးငှာ။ ပ။ သုညဘဝိဟာရသမာပတ္တတ္ထာယ၊ သုညတသမာပတ်ကို ရခြင်းအကျိုးငှာ။ အနိမိတ္တ ဝိဟာရ သမာပတ္တတ္ထာယ၊ အနိမိတ္တဝိဟာရ သမာပတ်ကိုရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဥပ္ပါဒံကို။ ပဝတ္ထံကို။ အာယူဟနံ၊ ကို။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ကို။ ပ။ ပဋိသင်္ခါသန္တိဋ္ဌနာ၊ သော။ ပညာ၊ သည်။ သင်္ခါရဝေက္ခာယ၊ တို့၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာဒေ၊ ဤဆယ်ပါးသော သင်္ခါရပေက္ခာ တို့သည်။ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

အနုဋီကာ။ ။ တံ ပါဠိသေသံ ဒေသန္တော ပဌမဇ္ဈာနန္တိ အာဒိမာဟ။ တတ္ထ ဥပ္ပါဒန္တိ ပုရိမကမ္မပစ္စယာ ဣမ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ပဝတ္ထန္တိ တထာ ဥပ္ပန္နဿ ပဝတ္တိံ၊ နိမိတ္တန္တိ သဗ္ဗန္တိ သင်္ခါရဂတံ နိမိတ္တဘေဝေန ဥပဋ္ဌာနတော။ အာယူဟနန္တိ အာယတိံ ပဋိသန္ဓိဟေတုဘူတ ကမ္မံ၊ ပဋိသန္ဓိန္တိ အာယတိံ ဥပပတ္တိံ၊ ဂတိန္တိ ယာယဂတိ ယာ သာ ပဋိသန္ဓိ ဟောတိ။ နိဗ္ဗတ္တိန္တိ နန္ဒာနံ နိဗ္ဗတ္တနံ။ ဥပပတ္တိန္တိ သမာပန္နဿ ဝါ ဥပပန္နဿ ဝါတိ ဧဝံ ဝုတ္တံ ဝိပါကပ္ပဝတ္တိံ၊ ဇာတိန္တိ ဇရာဒိနံ ပစ္စယဘူတံ တဝ ပစ္စယာ ဇာတိံ၊ ဇရာမရဏာဒယော ပါကဋာဝ၊ ဧတ္ထစ ဥပ္ပါဒါဒယော ပဉ္စေဝ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏဿ ဝိသယဝသေန ဝုတ္တာ။ သေသာ ဘေသံ ဝေဝစန ဝသေန၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဇာတိတိ ဣဒံ ခုယံ ဥပ္ပါဒဿစေဝ ပဋိသန္ဓိယာစ ဝေဝစနံ။ ဂတိံ ဥပပတ္တိံ ဇာတိ ဣဒံ ခုယံ ပဝတ္ထဿ၊ ဇရာဒယော နိမိတ္တဿာတိ။

အနက်ကား။ ။ တံပါဠိသေသံ၊ ထိုပါဠိကြွင်းကို။ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။
 ပဌမဇ္ဈာနန္တိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ပဌမဇ္ဈာနံ၊ အစရှိသော ပါဠိ၌။
 ဥပ္ပါဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုရိမ ကမ္မဝစ္စယာ၊ ရှေးဆင့်၌ ဖြစ်သော ကံထည်း
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဣ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် ဆင့်၌။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။
 ပဝတ္တန္တိ၊ ကား။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပဝတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ နိမိတ္တန္တိ၊ ကား။ သဗ္ဗမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။
 သင်္ခါရဂတံ၊ သင်္ခါရကို။ ကသ္မာ၊ ကား။ နိမိတ္တသာဝေန၊ နိမိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပ
 ဌာနတော၊ ထင်စေခြင်းကြောင်းတည်း။ အာယုဟနန္တိ၊ ကား။ အာယတိံ၊ နောင်
 အခါ၌။ ပဋိသန္ဓိဟေတုဘူတံ၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊
 ကံကို။ ပဋိသန္ဓိန္တိ၊ ကား။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဥပပတ္တိံ၊ ကို။ ဂတိန္တိ၊
 ကား။ ယာယဂတိယာ၊ ဖြင့်။ သာပဋိသန္ဓိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဂတိံ၊ ကို။
 နိဗ္ဗတ္တိန္တိ၊ ကား။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ နိဗ္ဗတ္တနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဥပပတ္တိန္တိ၊ ကား။ သမာ
 ပန္နဿဝါ၊ ဝင်စားသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥပပန္နဿဝါ၊ ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်
 သော။ ဣတိဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တိ၊ သော။ ဝိပါကပ္ပဝတ္တိံ၊ ဝိပါက၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ။ (ဤ၌
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာပါဌ်နှင့်မညီ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၌ကား။ သမာပန္နဿဝါ ဥပ
 ပန္နဿဝါတိ ဧတ္ထ ဥပပန္နဿဝါတိ ဧဝံဝုတ္တံ ဝိပါကပ္ပဝတ္တိံ-ဟူ၍ လာ၏။
 ဇာတိန္တိ၊ ကား။ ဇရာဒိနံ၊ တို့၏။ ပစ္စယဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ တဝ
 ပစ္စယာ၊ တဝဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သန္တံ၊ ဖြစ်သော။ ဇာတိံ၊ ကို။ ဇရာ
 မရဏာဒယော၊ အစရှိသည်တို့သည်။ ပါကဋာပေ၊ ထင်ရှား ကုန်သည်သာ
 တည်း။ စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤဥပ္ပါဒအစရှိသည်တို့တွင်။ ဥပ္ပါဒါဒယော၊ ဥပ္ပါဒ-အစ
 ရှိကုန်သော။ ပဉ္စေ၊ ငါးပါးတို့ကိုသာလျှင်။ သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏဿ၊ ၏။
 ဝိသယဝသေန၊ အာရုံ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သေသာ၊ ဥပ္ပါဒ
 အစရှိသည်တို့မှ ကြွင်းကုန်သောဂတိ၊ စသည်တို့ကို။ တေသံ၊ ထိုဥပ္ပါဒ အစ
 ရှိသည်တို့၏။ ဝေဝစနဝသေန၊ ဝေဝစ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-တံ
 ပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ။ နိဗ္ဗတ္တိ ဇာတိတိ ဣဒံဒွယံ၊ နိဗ္ဗတ္တိဇာတိ၊ ဟူသော ဤပုဒ်
 နှစ်ခုအပေါင်းသည်။ ဥပ္ပါဒဿဝေဝ၊ ၏လည်းကောင်း။ ပဋိသန္ဓိယာစ၊ ၏ရင်း။
 ဝေဝစနံ၊ တည်း။ ဂတိ ဥပပတ္တိန္တိ ဣဒံဒွယဉ္စ၊ ဤပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းသည်လည်း။
 ပဝတ္တဿ၊ ၏။ ဝေဝစနံ၊ တည်း။ ဇရာဒယော၊ တို့သည်။ နိမိတ္တဿ၊ ၏။ ဝေဝ
 စနာနိ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

မှတ်ချက်အဓိပ္ပါယ်။ ။ စကားပုဒ်၊ အကျဉ်းစုသော်ကား။ အဋ္ဌသင်္ခါရပေက္ခာ၌
 အဋ္ဌ၏အရကား-လောကီသမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့် ရှစ်ပါးတည်း။ ။ ဒသသင်္ခါ
 ရပေက္ခာ၌ ဒသ၏အရကား- မဂ်လေးခု အစွမ်းဖြင့် လေးပါး။ ဖိုလ်လေးခု၏
 အစွမ်းဖြင့် လေးပါး။ နိရောဓသမာပတ်ကာလ၌ သုညတသမာပတ်။ အနိမိတ္တ
 သမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်နှစ်ပါး။ ဤဆယ်ပါးတည်း။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ
ဟောဘိ ဥပေက္ခာ သဟဂတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ ဤသ္မိံ။ အာဂတာ၊ သေ။ အဗုက္ခ
မသုခ သညိဘာ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ်၊ သုခလည်း မဟုတ်သော ဝေဒနာဟု
မှတ်အပ်သော။ ဝါ၊ ဒုက္ခသဘောလည်းမရှိ၊ သုခသဘောလည်းမရှိသော
ဝေဒနာဟု မှတ်အပ်သော။ ယာဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ
ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဝေဒနုပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ အနိစ္စာဒိ လက္ခဏတ္ထယံ၊ ကို။ အတ္ထိ ဥပလဗ္ဗတိ၊ ၏။
ဝါ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ကပ်၍ သိအပ်၏။ ယံ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ သည်။ ဘူတံ၊ ပစ္စည်းတို့ကြောင့်
ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုခန္ဓပဉ္စကကို။ မုဉ္ဇိတုကမျတာ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ပဇဟတိ၊ ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။ခန္ဓပဉ္စကသည် အပဇဟိတဗ္ဗ မဟုတ်လော။ အဘယ်သို့ ပဇ
ဟတိ ဟူသင့်အံ့နည်းဟူမူ။ ။အနိစ္စာနုပဿနာဒိဟိ နိစ္စသညာဒယော ပဇ
ဟန္တော သမ္ပဒေဝဒိဋ္ဌာဒိနဝတ္ထော တပုဂ္ဂိုလဗ္ဗဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနေန ပဇဟတိ ယသေ
အာယတိ အာဒါနံ နဟောတိ။ တထာ ပဋိပတ္တိယာ ပဇဟတိ။ ။၁၅၉-ပ-၆။

တထာ ဘူတောစ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပေသသူသည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓပဉ္စက၌။
ဥပေက္ခံ၊ ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ တနည်း။ တထာဘူတောစ၊ သည်လည်း။
ဒိဋ္ဌ သောဝတ္ထိကတ္ထယဿ၊ မြင်အပ်ပြီးသော လည်ရေးသုံးရစ် ရှိသောမြေ၏။
သပ္ပလက္ခဏ ဝိစိနနေ၊ မြေဆုံး၊ မြေကောင်းလက္ခဏာကို စိစစ်ခြင်း၌။ ဥပေက္ခံ၊
ကို။ ပဋိလဘတိဝိယ၊ ရ၏သို့။ ဒိဋ္ဌလက္ခဏတ္ထယဿ၊ မြင်အပ်ပြီးသော လက္ခဏာ
ရေးသုံးပါးရှိသော။ ဘူတဿ၊ ခန္ဓာပဉ္စက၏။ သင်္ခါရလက္ခဏ ဝိစိနနေ၊ သင်္ခါရ
လက္ခဏာကို စိစစ်ခြင်း၌ ဥပေက္ခံ ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ၏။ (ဤသို့ ပါဠိသေသနှင့်
တက္ခယောဇနာ၊ ရှေးနည်းကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ နောက်နည်း ဤဒီကာ)။
ဣတိဧဝံ ဤသ္မိံ။ အာဂတာ၊ သော။ ဝိစိနနေ၊ ခန္ဓာပဉ္စကကို အနိစ္စ-စသည်
တို့၏ အစွမ်းဖြင့် သုံးသပ်စိစစ်ခြင်း၌ သော်လည်း။ ဝါ၊ သင်္ခါရလက္ခဏာကို
စိစစ်ခြင်း၌သော်လည်း။ (ပ-ဂမုမာန်)။ မဇ္ဈတ္တဘူတာ၊ အလတ်သဘော
ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ အကြင် ဝိပဿနာ ပညာဟူသော
ဥပေက္ခာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဝိပဿနုပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဆန္ဒာဒိသု၊ ကုန်သော။ ယေဝါ ပနကေသု၊ ယေဝါ
ပနကသဒ္ဓါဖြင့် ယောအပ်သော တရားတို့၌။ အာဂတာ၊ သော။ သဟဇာ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

၂၇၅

တာနံ၊ တို့၏။ တို့ကို။ သမဝါဟိတ ဘူတာ၊ ထမ်းပိုးထမ်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အမျှဆောင်တတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ (သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ သမပဇတ္တိဟေတု တာယ၊ ဟိတ်)။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ ဤ သမ္ပယုတ် တရားတို့၏ လေးတူချိန်သော ရှေ့ချိန်ကဲ့သို့ အမျှ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဥပေက္ခာသည်။ တတြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဥပေက္ခာကောစ ဝိဟရတီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံသို့။ အာဂတာ၊ သော။ အဂ္ဂသုခေ၊ မြတ်သော သုခသည်။ သမာနေပိ၊ ဖြစ်မှုလည်း။ တသ္မိံ၊ တိုက်တိယဈာန် သုခ၌။ အပက္ခပဂါတ ဇနနိ၊ အဘော် အပင်း အသင်းသို့ ကျခြင်းကို မဖြစ်စေတတ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤ ဥပေက္ခာသည်။ ဈာနုဂေက္ခာနာမ၊ မည်၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဥပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓိ* စတုတ္ထံ ဈာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဂတာ၊ သော။ သဗ္ဗပစ္စနိက ပရိသုဒ္ဓိ၊ နိဝရဏ၊ ဝိတက် ဝိစာရ စသော အလုံးစုံသော ဆန့်ကျင်ဘက်တို့မှ လွတ်ရှင်း၊ စင်သန့်သော။ ပစ္စနိက ဝုပသမနေပိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့ကိုငြိမ်းစေခြင်း၌လည်း။ အဗျာ ပါရ ဘူတာ၊ အမှုမစိုက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အမှုမစိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ဝါ၊ ကြောင့်ကြကင်းသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ဥပေက္ခာတို့တွင်။ ဆဠှုပေက္ခာစ၊ သည်လည်း ကောင်း။ ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂပေက္ခာစ၊ သည်လည်းကောင်း။ တတြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဈာနုပေက္ခာစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေက္ခာစ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ ကော၊ တူ၏။ တတြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာဝ၊ တတြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ စေတသိက်သည်သာလျှင်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏။

*ဆ မြ-ဗော ထ၊ ဈာန်နှင့်-ပ။ အတ္ထတတြ။ ။ယဒိ အတ္ထတော ကော ကထမယံ ထေဒေါတိ အာဟ တေန တေနာတိ အာဒိ။

၂၈၆ အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

၂၈၆

ပန၊ ထိုသို့အတ္တအားဖြင့် တူသော်လည်း။တေနတေန အဝတ္ထာဘေဒေန၊ထိုထို သို့သော အခိုက်အတန့် အကူးဖြင့်။ အဿာ၊ထိုတကြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ၏။ အယံ ဘေဒေါ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာစသော အထူးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိမ်ဝ၊ ကား။ ဧကဿ၊ တယောက်ဘည်းသည်။ သတောပိ၊ ဖြစ်မှု လည်း။ သတ္တဿ၊ တဦးသော သတ္တဝါ၏။ ကုမာရ ယုဝ ထေရ သေနာပတိ ရာဇာဒိ ဝသေန၊ သူငယ်လုလင်ပျို၊ ထေရ်ကြီး၊ စစ်သူကြီး၊ မင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဘေဒေါဝိယ၊ ပြားခြင်းကဲ့သို့တည်း။

ယသ္မာ သတိဝိ သဘာဝတော အဘေဒေ ယေဟိ ပန ပစ္စယ ဝိသေသေဟိ သွာယမိမာသံ အဝတ္ထာဘေဒေါ၊ တေသံ ဧကဇ္ဈံ အပ္ပဝတ္တိတော န တာသံ အဘေဒေ ဧကဇ္ဈံဝါ ပဝတ္တိ၊ တသွာ ဟုစွဲ။

အကျဉ်းကား။ ။တသွာ၊ ထိုသို့ပစ္စယဝိသေသတို့၏ တပေါင်းတပျစ်တည်း မဖြစ်ရကား။ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ၊ စသည်တို့၏ တပေါင်းတပျစ်တည်း မဖြစ်ခြင်း ကြောင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် မပြားငြားလည်း အကြောင်း ထူးသော အားဖြင့် တပေါင်းတပျစ်တည်း မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ (စွဲ)။ ။တာသု၊ ထို ဥပေက္ခာတို့တွင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ဗောဇ္ဈဂုံပေက္ခာဒယော၊ဗေဇ္ဈဂုံပေက္ခာ စသည် တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဝါပန၊ တနည်းကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ဗောဇ္ဈဂုံပေက္ခာ၊ သည်။ အဿ ဖြစ်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ ဒယော၊ တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

စ၊ဆက်။ တေသံ၊ထို-ဆ ပြ-ဗော၊ တ၊ စျာနှင့်-ပတို့၏။ အတ္ထတော၊ သရူပတ္ထအားဖြင့်။ ဧကိဘာဝေါ-ဧကတာ၊ တူသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၏သို့။

ဧကိဘာဝေါကား အတူတ ထမ္ဘော မဟုတ်ငြားလည်း သာဝ အယှဉ်ဖြစ်၍ ဤရောက်သည်။

ဧဝံ တူ။ သင်္ခါရုပေက္ခာဝိပဿနုပက္ခာနမ္ပိ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာ ဝိပဿနုပက္ခာတို့ ၏လည်း။ အတ္ထတော၊ ဖြင့်။ ဧကိဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။အတ္ထကား အဘယ်နည်းပုစ္ဆာရှိရကား ပညာဧဝ ဟိသာမိန့်သော်။

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါဝစရကုသလပဒ

၂၈၇

ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ၊ သာ၊ ထိုသင်္ခါရပေက္ခာ ဝိပဿနပေက္ခာသည်။ ပညာဇော၊ ပညာ ပင်တည်း။

တပါးတည်းလျက် အသို့မူ၍ နှစ်ပါးဖြစ်သနည်းစဉ်ရှိရကား ကိစ္စဝသေန ခွိဓာ ဘိန္နာ မိန့်သော်။

ပန ထိုသို့ပညာတပါးတည်းဖြစ်သော်လည်း။ (ပန-ကြေ)။ ကိစ္စဝသေန၊ ကိစ္စ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ခွိဓာ၊ နှစ်သို့အားဖြင့်။ ဘိန္နာ၊ ပြား၏။ (ယဇ္ဇတ္ထံ သန္တာယကိစ္စဝသေန ခွိဓာ ဘိန္နာတိဝုတ္တံ'တံ ဝိတ္တာရတော ဒဿေန္တော ယထာ ဟိ တံ အာဒိမာဟ)။ ။ဟိ၊ အကျယ်ကို ဆိုအံ့။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ဂေဟံသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်သော။ သပ္ပံ၊ မြေကို။ အဇပဒဇဏ္ဍကံ၊ ဆိတ်ခွါသဏ္ဌာန် အခြေရှိသော တောင်တောကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပရိယေသမာနဿ၊ ရှာလတ် သော်။ တံ၊ ထိုမြေကို။ ထုသကောဠာသေ၊ ဖွဲ့တိုက်၌။ နိပန္နံ၊ အိပ်သည်ကို။ ခိသ္မာ၊ မြင်၍။ သပ္ပေ၊ နုခေါ၊ မြေဆိုးလေလော။ နော၊ မြေဆိုးမဟုတ်လေ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝလောကန္တဿ စူးစမ်းကြည့်ရှုစဉ်။ သောငတ္ထိကတ္တ ယံ၊ လည်ကျားသုံးဆင့်ကို။ ခိသ္မာ၊ မြင်၍။ နိဗ္ဗေမတိကဿ၊ ယုံမှားကင်း သော။ ပုရိသဿ၊ မြေရှာယောကျ်ား၏။ သပ္ပေ၊ လော။ နသပ္ပေ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ငိစိနနေ၊ စိစစ်စူးစမ်းခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တတာ၊ လျစ်လျူ၏အဖြစ် သည်။ ဟောတိယထာ၊ ၏သို့။ ဝေမေဝ၊ တူလျှင်။ အာရဒ္ဓဝိပဿကဿ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိသော ယောဂီ၏။ အား။ ဝိပဿနာဉာဏ န၊ ဖြင့်။ လက္ခဏတ္တယေ၊ ကို။ ခိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်ရှိသော်။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ အနိစ္စဘာဝါဒိဝိစိနနေ၊ အနိစ္စအဖြစ်စသည်ကို စူးစမ်းစိစစ်ခြင်း၌။ ယာမဇ္ဈတ္တ တာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ ဝိပဿနပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တဿပုရိသဿ၊ ထိုမြေဖမ်းယောကျ်ား၏။ အဇ ပဒ ဇဏ္ဍကေန၊ ဖြင့်။ ဒဠံ၊ မြဲမြံကြပ်ကြပ်။ သပ္ပံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံသပ္ပံ၊ ကို။ အဝိဟေဌေန္တော၊ မညဉ်းဆဲမူ၍။ အမှာစကား။ ။ဌေ-ဟေဌ-ဝိဗာဓာယံ၊ ဌတိ၊ ဟေဌတိ၊ ဝိဟေဌတိ၊ ဝိဟေဌနံ။

ဟုသဒ္ဓနီတိရှိရကား မုဒ္ဓဇ ဌနှင့်လိုသည်။ ဝိဟေဓေန္တောဟုဒန္တဇ-နှင့်မလို။ အတ္တာနဉ္စ၊ ငါ့ကိုယ်ကိုလည်း။ ဣဒိနာ၊ ဤမြေကို။ အင်္ဂုသာပေန္တော၊ မကိုက် စေမူ၍။ မုဉ္ဇေယျံ၊ လွှတ်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မုဉ္ဇနာကာရမေဝ၊ လွှတ်ရ

အံသောကြောင်းကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ ဂဟဏေ၊
 ဌ။ မဇ္ဈတ္တတ၊ သည်။ ဟောတိယထာ၊ ၏သို့၊ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။
 (ထည့်)။ လက္ခဏတ္တယဿ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မြင်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 တယောဘဝေ၊ တဝသုံးပါးတို့ကို။ အာ၊ ဧတ္ထဝိယ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်
 မီးလောင်သောအိမ်တို့ကဲ့သို့။ ပဿတော၊ ရှုသောယောဂီအား။ သင်္ခါရဂ္ဂ
 ဟဏေ၊ သင်္ခါရတို့ကို တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၌။ ယာမဇ္ဈတ္တတ၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤဥပေက္ခာသည်။ သင်္ခါရုပေက္ခာနာမ၊ မည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ အနိစ္စာဒိ၊ လက္ခဏဿ၊ ၏။
 သုဒိဋ္ဌတ္တာ၊ လုံမစောက် မြင်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေသံသင်္ခါရာနံ၊
 တို့၏။ ဝိစိနနေ၊ အနိစ္စ-စသည်တို့၏ အဖြစ်ကို စိစစ်စူးစမ်းခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တ
 ဘူတာယ၊ လျစ်လျူဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ပိပဿနုပေက္ခာယ၊ သည်။ သိဒ္ဓါယ၊
 ပြီးလတ်သော်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာဒိနဝါနံ၊ မြင်အပ်ပြီးသော အပြစ်
 ရှိကုန်သော။ တေသံ သင်္ခါရာနံ၊ တို့ကို။ ဂဟဏေပိ၊ စွဲလမ်းခြင်း၌လည်း။
 အဇ္ဈုပေက္ခာ၊ လျစ်လျူရှုတတ်သော။ သင်္ခါရုပေက္ခာ၊ သည်။ သိဒ္ဓါဝါ၊ ပြီးသည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဇ္ဈာသယဿ၊ အဇ္ဈာသယ၏။ သဗ္ဗသော၊
 အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝိသင်္ခါရနိန္ဒတ္တာ၊ သင်္ခါရကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ (ဤသို့ ပါဌသေသစွာ၍ ပြက်ပြက် သိသာအောင်
 ခြုံကာနည်း ယောဇနာသည်)။ ပန၊ နိဂုံးစကားချုပ်ကိုဆိုအံ့။ သောပညာ၊
 ဤဝိပဿနုပေက္ခာ သင်္ခါရုပေက္ခာပညာသည်။ ဝိစိနနဂ္ဂဟဏေသု၊ စိစစ်စူးစမ်း
 ခြင်း စွဲလမ်းခြင်းတို့၌။ မဇ္ဈတ္တသင်္ခါတေန၊ လျစ်လျူရှုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။
 ဣဒိနာကိစ္စေန၊ ဤကိစ္စဖြင့်။ ဒွိဓာ၊ ဖြင့်။ ဘိန္ဒာ၊ ပြားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း။

သံ ဝိဘော၊ ဧဝမ္ပ၊ အတ္ထမြတ်ပညာ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝိရိယုပေက္ခာစ၊ သည်၎င်း။ ဝေဒနုပေက္ခာစ၊ သည်၎င်း။
 အညမညဉ္စ၊ အချင်းချင်း၎င်း။ အဝသေသာဟိစ၊ ကြွင်းသော ဆ မြ ဗော-
 တ၊ စသော ရှစ်ပါးသော ဥပေက္ခာတို့နှင့်၎င်း။ အတ္ထတော၊ သရူပတ္တအားဖြင့်။
 ဘိန္ဒာယေဝ၊ ကွဲပြားသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤလည်း စကားတရပ်တည်း။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

၂၇၉

ရိဝေဘေဒ၊ ဇွေဓမ္မ၊ အတ္တပုဏ်အလ ၁။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာသု ဒသသု ဥပေက္ခာသု၊ ဤဆယ်ပါးသော ဥပေက္ခာ တို့တွင်။ ဈာနုပေက္ခာ၊ ကို။ ဣမ၊ ဥပေက္ခာကော စ ဝိဟရတိ ဟူသောပါဌ်၌။ အဓိပ္ပေဘာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ သာ၊ ထိုဈာနုပေက္ခာသည်။ မဇ္ဈတ္တလက္ခဏာ၊ အလတ်ဖြစ်သော သဘောလျှင်မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာရှိ၏။ အနာဘောဂ ရသာ၊ အလွန်မွန်မြတ်သော တတိယဈာနသုခ၌သော်လည်း နှလုံးမသွင်းခြင်း ကိစ္စရှိ၏။

အနာဘောဂ ၁။ ။ အလွန် မွန်မြတ်သော သုခဖြစ်သော်လည်း ထိုတတိယဈာန သုခ၌ နှစ်သက်သော အားဖြင့် ညွတ်သော တဏှာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ကိစ္စရှိ၏ ဟုလိုသော်။

အဗျာပါရပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သုခအထွဋ်သို့ ရောက်သော တတိယဈာနသုခ၌ သော်လည်း ခံစားအံ့ဟု အားမထုတ်သည်ဖြစ်၍ ယောဂီ၏ ဉာဏ်အား ရှေးရှု ထင်တတ်၏။ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ ထိုသုခ၌ ဗျာပါရကင်းခြင်းကိုဖြစ်စေ တတ်၏။ ပီတိဝိရာဂ ပဒဋ္ဌာနာ၊ ပီတိကို စက်ဆုပ်ခြင်းလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဧတ္ထဌာနေ၊ ၌။ ဌတော၊ တန့်၍။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ နန္တု-စောဒေမိအံ့။ အယံ ဈာနုပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထတော၊ ဖြင့်။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ နနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သာစ၊ ထိုတတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာသည်လည်း။ ပဌမ ဒုတိယဈာနသုခံ၊ တို့၌လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်လော။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ရှိသည်ဖြစ်သောကြောင့်။ တတြာပိ၊ ထိုပဌမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန် တို့၌လည်း။ ဥပေက္ခာကော စ ဝိဟရတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အယံ၊ ဤတတြမဇ္ဈတ္တု ပေက္ခာကို။ ဝတ္ထုဗ္ဗာ၊ ဟောသင့်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ကောင်း၏။ သာ၊ ထိုတတြ မဇ္ဈတ္တုပေက္ခာကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ န ဝုတ္တာ၊ မဟောအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အပရိဗျတ္တကိစ္စတော၊ မဆင်သော ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝုတ္တာ၊ အပ်။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဝိတက္ကာဒိဟိ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ ချောက်ချားခြင်းကို ပြုတတ်သော ဝိတက်၊ ဝိစာရ ပေါ်လွင်ခြင်းကို ပြုတတ် သော ပီတိတို့သည်။ အဘိဘူတတ္တာ၊ လွမ်းမိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်တို့၌။ ထဿာ၊ ထိုတတြမဇ္ဈတ္တုတ၏။ ကိစ္စံ၊

သည်။ အပရိဗျတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အထူး။ ဣဓ၊ ဤတတိယ
 ဈာန်၌။ အယံ၊ ဤတတြမဇ္ဈတ္တတာသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရ ပီတိ ဟိ၊ တို့သည်။
 အနဘိဘူတတ္တာ၊ မလွမ်းမိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥက္ခိတ္တသိရာ ဝိယ၊
 ထောင်သော ဦးခေါင်းရှိသကဲ့သို့။ ဟုတော၊ ဤ။ ပရိဗျတ္တကိစ္စာ၊ ထင်သော
 ကိစ္စရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။
 ပရိဟာရော၊ တည်း။

ဥပေက္ခကောစ ဝိဟရတိတိ ဧတဿ၊ ဤဝါကျ၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ သည်။
 သဗ္ဗဒဿ၊ ခပ်သိမ်းသော အဘို့အားဖြင့်။ နဋ္ဌိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

☰

ဣဒါနိ၊ ၌။ သတော စ သပ္ပဇာနောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ ကို။ ဝုစ္စတေး
 အံ၊ သရတိ၊ ကြံတတ်၊ အောက်မေ့တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတော၊
 မည်၏။ သပ္ပဇာနာတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် အပြားအားဖြင့် သိတတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သပ္ပဇာနော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဂ္ဂလေန၊ ဖြင့်။ သတိစ၊
 ကို၎င်း။ သပ္ပဇညဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ သတိ၊ သည်။ သရဏ
 လက္ခဏာ၊ အောက်မေ့ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ အသမ္ပယနရသ၊ မေ့လျော့
 ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိစ္စရှိ၏။ အာရက္ခ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကိလေ
 သာတို့မှ စောင့်တတ်သောတရားဖြစ်၍ ရှေးရှု ထင်တတ်၏။ ဝါ၊ ကိလေသာ
 တို့မှ စောင့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ သမ္ပဇညံ၊ သည်။ အသမ္ပောဟ လက္ခဏံ၊
 မတွေ့မဝေကောင်းစွာ သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ တွေ့ဝေခြင်း၏ ဆန့်ကျင်
 ဘက်ဖြစ်သော လက္ခဏာရှိ၏။ တိရုဏာသံ၊ ကူးခပ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ပြုအပ်
 သော ကိစ္စ၏ အဆုံး ကမ်းသို့ ကူးခပ် ရောက်နိုင်သောကိစ္စရှိ၏။ ပဝိဇယပစ္စု
 ပဋ္ဌာနံ၊ စိစစ်စူးစမ်းတတ်သော တရားဟူ၍ ရှေးရှုထင်တတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုချာန်တို့တွင်။ ဣဒံသတိသမ္ပဇညံ၊ သည်။ ပရိမဇ္ဈာနေယုပိ၊ ရှေးဖြစ်
 သော ပဌမချာန်၊ ဒုတိယချာန် တို့၌လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား
 ရှိ၏ရှင်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ မုဋ္ဌဿတိဿ၊ လွတ်သောသတိ ရှိသော။ အသပ္ပဇာ
 နဿ၊ သမ္ပဇဉ် ကင်းသသူအား။ ဥပစာရမတ္တမ္ပိ၊ ဥပစာရချာန်မျှ သည်လည်း။
 န သမ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြည့်စုံသေး၏ရှင်။ အပ္ပနာ၊ သည်။ ပဂေဝ ပဌမမေဝ၊ လက်ဦး
 ပင်လျှင်။ န သမ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြည့်စုံနိုင်ရာ။ ပန၊ ထိုသို့ ရှေးဖြစ်သော ပဌမချာန်၊

ဒုတိယဈာန်တို့၌ ရှိသော်လည်း။ တေသံ ဈာနာနံ၊ တို့၏။ ဩဠာရိကတ္တာ၊ ရုန့်ရင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ အလားသည်။ သုခါ၊ လွယ်သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ သို့။ တတ္ထ ဈာနေသု၊ ထိုပဌမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်တို့၌။ (ရှေးဝါကျကင်)။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ အလားသည်။ သုခါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခရံ ခဲသဉ်းသော။ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို။ ကရိယတိတိ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗဿ၊ ဆိုအပ်သော ကိစ္စ၏။ အတာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ (ထည့်)။ တတ္ထ ဈာနေသု၊ တို့၌။ သတိသမ္ပဗ္ဗကိစ္စံ၊ သည်။ အဗျတ္တံ၊ မထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အထူး။ ဩဠာရိ၊ ကင်္ဂပဟာနေန၊ ရုန့်ရင်းသော အင်္ဂါကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဣမဿ ဈာနဿ၊ ဤတတိယဈာန်၏။ သုခမတ္တာ၊ သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ခုရဓာရာယံ၊ သင်စုန်းသွားအပေါ်၌။ သတိသမ္ပဗ္ဗ ကိစ္စ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ သတိသမ္ပဗ္ဗ ကိစ္စဖြင့် သိမ်းဆည်းအပ်သော။ ဂတိ၊ အလားကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ ဝိယ၊ အလိုရှိအပ် သကဲ့သို့။ သတိသမ္ပဗ္ဗ ကိစ္စ ပရိဂ္ဂဟိတာ ဝေ၊ သာလျှင် ဖြစ်သော။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဂဟိ၊ အလားကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓေ၊ ဤတတိယဈာန်၌သာလျှင်။ ဣဒံ၊ ဤသတော သမ္ပဗ္ဗာ နော ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ (ထည့်)။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဘိယျေ၊ ထို့ထက်အလွန် ဆိုဘွယ်သည်။ ကိစ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဓေနပဂေါ၊ နို့မကွာသေးသော။ ဝစ္ဆော၊ နွားသွင်လှသည်။ ဓေနတော၊ အမိနွားမမှ။ အပနီတော၊ ကင်းကွာစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ငါ၊ ခွဲအပ်သည်ဖြစ်၍။ အရက္ခိယမာနော၊ မစောင့်ရှောက်အပ်မှု။ ပုန ဒေဝ၊ တဖန်သာလျှင်။ ဓေန၊ အမိနွားမသို့။ ဥပဂစ္ဆတိယထာ၊ ကပ်၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဣဒံ တတိယဈာန သုခံ၊ သည်။ ပီတိတော၊ မှ။ အပနီတံ၊ ဖဲခွဲအပ်သည် ရှိသော်။ သတိသမ္ပဗ္ဗာ ရက္ခေန၊ သတိသမ္ပဗ္ဗဟူသော အစောင့်အရှောက်ဖြင့်။ အရက္ခိယမာနံ၊ မစောင့်ရှောက်မှု။ ပုနဒေဝ၊ လျှင်။ ပီတိံ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ပီတိသမ္ပယုတ္တဓမ္မော၊ ပီတိနှင့် ယှဉ်သည်သာလျှင်။ သိယာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သုခေ ပိဝါ၊ သုခ၌မူလည်း။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သာရဇ္ဇန္တိ၊ လွန်စွာတပ်တတ်ကုန်၏။ ဣဒဉ္စ သုခံ၊ ဤတတိယဈာန်သုခသည်လည်း။ အတိမဓုရံ၊ အလွန်ကောင်းမြတ်သော။ သုခံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တတော၊

ထိုတတိယဈာန်သုခထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ သုခါတာဝါ၊ သုခ၏ မရှိခြင်း
 ကြောင့်တည်း။ ပန၊ အထူး။ သတိသမ္ပဇညာ နုဘာဝေန၊ သတိသမ္ပဇ်၏
 အာနုဘော်ဖြင့်။ ဧတ္ထသုခေ၊ ဤတတိယ ဈာန်သုခ၌။ အသာရဇ္ဇနာ၊
 မတပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအား
 ဖြင့်။ အသာရဇ္ဇနာ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒမ္ပိ အတ္ထ
 ဝိသေသံ၊ ဤသို့သော အနက် အထူးကိုလည်း။ ဒသေတုံ၊ ငှာ။ ဣဒံ၊ ဤ
 သတော သမ္ပဇာနောဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို။ ဣဝေ၊ ဤတတိယ
 ဈာန်၌သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ၌။ သုခဉ္စ ကာယေန ပဋိသံဝေဒေတီတိဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ (ထည့်)။ “ကမာမာဘောဂေနဝိနာသုခပဋိသံဝေဒနာ
 တိ အာဟကိဉ္စာပီတိအာဒိ”။ တတိယဈာန်သမင်္ဂိနော၊ ၏။ သုခပဋိသံဝေဒနာ
 ဘောဂေါ၊ သုခကို ခံစားအံ့ဟု နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ကိဉ္စာပိနတ္ထိ၊ အကယ်
 ရှိကား မရှိ၏ရှင်။ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့ မရှိသည်ဖြစ်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တဿတတိယဈာန်သမင်္ဂိနော၊ ၏။ နာမကာယေန၊ နှင့်။ သမ္ပယုတ္တံ၊
 သော။ ယံသုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသုခံ၊ ကို။ သော တတိယဈာန် သမင်္ဂိ၊
 သည်။ ပဋိသံဝေဒေယျ၊ ၏။ ဝါ-အတဝါ၊ ကား။ ယံ တံနာမကယသမ္ပယုတ္တံ
 သုခံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပကာရရှိသော နာမကယ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော
 အကြင်သုခသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံသမုဋ္ဌာနေန၊ ထိုသုခကြောင့် ဖြစ်သော။
 အတိပဏီတေန၊ သော။ ရူပေန၊ စိတ္တဇရုပ်ဖြင့်။ အဿဈာန်သမင်္ဂိနော၊ ၏။
 ရူပကာယော၊ တိဇကာယသည်။ ယံသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖုဋ္ဌော၊ နှ့်၏။ ယဿရူပ
 ကာယဿ၊ ၏။ ဖုဋ္ဌတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတောပိ၊ သော်လည်း။
 ဈာန်သမင်္ဂိ၊ သည်။ တံကာယိကသုခံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေယျ၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဧတံစေတသိက နာယိက သုခ ပဋိသံဝေဒန သင်္ခါတံအတ္ထံ၊ ကို။
 ဒသေန္တော၊ ရှိ။ သုခဉ္စပ။ သံဝေဒေတီတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ၌။ ယံ တံ အရိယာ အာစိက္ခန္တိ ဥပေက္ခန္တိ ဥပေက္ခကောသတိမာ
 သုခဝိဟာရီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယံဈာန်ဟေတု-ယံဈာန်ကာရဏာ၊ အကြင်တတိယ
 ဈာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံတတိယဈာန် သမင်္ဂိပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဗုဒ္ဓါ

ဒယော၊ ကုန်သော။ အရိယာ၊ တို့သည်။ အာစိက္ခန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ဒေသေန္တိ၊
 ဟောတော်မူကုန်၏။ ပညာပေန္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေကုန်၏။ ပဋ္ဌပေန္တိ၊
 ထားကုန်၏။ ဝိဝရန္တိ၊ တွင်ကုန်၏။ ဝိတဇန္တိ၊ ဝေဘန်ကုန်၏။ ဥတ္တာနိကရောန္တိ၊
 ပေါပေါပေါအောင် ပြုကုန်၏။ ပကာသေန္တိ၊ ပြစားကုန်၏။ ပသံသန္တိ၊
 ချီးမွမ်းမြှောက်စားကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဓိပ္ပာယ်ော၊ ဒေသကပုဂ္ဂိုလ် အလို
 တော်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တနည်း။ အဓိပ္ပာယ်ော၊ ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်
 လိုအပ်သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။အာစိက္ခန္တိ ဟူသည်လည်း ပေါပေါစားစား ပြောကြားသည်
 မဟုတ်။ ထတိယဈာနလာဘီ ကျေးဇူးကို ဒေသနာအစဉ်သို့တင်၍ ဓမ္မဂရုအား
 ဖြင့် ဟောတော်မူသည်ဟုလိုရကား ဒေသေန္တိမိန့်။ ။ဟောတော်မူသည်လည်း
 အပြားအားဖြင့် သိစေလို၍ဟု ပညာပေန္တိမိန့်။ ။ဟတ္ထဝိကာရစသည်ဖြင့် သိစ
 ကောင်းလည်း အစဉ်ထွန်းရစ်အောင် နှုတ်တော်တံဆိပ်ထားလို၍ ဟောတော်
 မူခဲ့သည်ဟု ပဋ္ဌပေန္တိမိန့်။ ။ဟောတော်မူသည်လည်း သိသိသာသာ ပွင့်ပွင့်
 လင်းလင်း ဟောတော်မူသည်ဟု ဝိဝရန္တိမိန့်။ ။တွင်၍ဟူသည်လည်း ခြားခြား
 နားနား ကွဲပြားအောင် ဝေဘန်ယည်ပင်ဟုလိုရကား ဝိတဇန္တိမိန့်။ ။ဘွင့်ပြ
 ဝေဘန်သည်လည်း မြေ၌မြှုပ်သော ရွှေအိုးကို ဖော်၏သို့ ပေါပေါပေါအောင်
 ပြုလို၍ဟု ဥတ္တာနိကရောန္တိမိန့်။ ။ပေါအောင်ပြုခြင်းသည်လည်း ထူးမြတ်
 သော ရတနာကို အများအပြားသိစေလို၍ ပြစား၏သို့ ဟတိယဈာနလာဘီ
 ကျေးဇူးစကားကို ကြားကြားသမျှ သိကြတိမူ လိုချင်လှပေမည်ဟု လိုလိုချင်ချင်
 ရှိအောင် ပြစားတော်မူလို၍ဟု ပကာသေန္တိမိန့်။ ။ဤအလုံးစုံသည် မနေနိုင်
 စောင်းတီးစကားစပ်၍သာ ဆိုမိဆိုရာမဟုတ်။ ကဲ့ရဲ့သဂြိုဟ်နှိပ်နယ်လို၍ ဆိုသည်
 လည်းမဟုတ်။ ချီးမွမ်းမြှောက်စားလို၍ဟု ဒေသကအလိုကို ဖော်ပြလိုရကား
 ပသံသန္တိတိအဓိပ္ပာယ်ောမိန့်။

ကိန္တိ၊ အတိသို့လျှင်။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ
 ရှုနိုင်ပေသသူ။ သတိမာ၊ သတိကောင်းပေသသူ။ သုခဝိဟာရီ၊ ချမ်းသာစွာ
 နေလေ့ရှိပေသသူ။ ဣတိ၊ သို့။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ တံတတိယဇ္ဈာနံ၊ ထိုတတိယ
 ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၍။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌။
 ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၍။

ကသ္မာပန၊ ကား။ နံ တတိယဇ္ဈာန သမဂ္ဂိပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ တေ ဗုဒ္ဓါဒယော
 အရိယာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဥပေက္ခကော သတိမာ သုခဝိဟာရီဟူ၍။
 ပသံသန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ပသံသာရဟ

တော၊ ချီးမွမ်းခြင်းငှာ ထိုက်ပေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့၊ အယံ၊ ဤဘတိယ ဈာန သမင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကိ၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတိမခူရ သုခေ၊ အလွန် ကောင်းမြတ်သော သုခ ရှိသော။ သုခပါရမိပ္ပတ္တေ၊ သုခ၏ အထွဋ် အထိပ်သို့ ရောက်သော။ တတိယဇ္ဈာနပိ၊ တတိယဈာန်၌ သော်လည်း။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုနိုင် ပေ၏။ တတ္ထ၊ ထို သုခပါရမိပ္ပတ္တ တတိယဈာန်၌။ သုခါဘိသင်္ဂေန၊ သုခနှင့် ကပ်ငြိသော တဏှာသည်။ န အာကခိုယတိ၊ မဆွဲငင်အပ်။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ယသ္မာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပီဘိ၊ သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ တထာ၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌိတ သတိဘာယ၊ ထင်သော သတိရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတိမာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံပေ၏။ စ၊ ပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရိယ ကန္တံ၊ အရိယာ တို့သည် နှစ်သက်အပ်သော။ အရိယဇန သေဝိတ ခေဝစ၊ အရိယာ သူတော် ကောင်းတို့သည်သာ မှီဝဲထိုက်သည့်လည်းဖြစ်သော။ အသံကိလိဋ္ဌ၊ မညစ်နွမ်း သော။ သုခံ၊ ခေတသိက သုခကို။ နာမ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပသံသရဟေတော၊ ချီးမွမ်းခြင်းငှာ ထိုက်ပေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပသံသရဟေတော၊ ကြောင့်။ န တတိယဇ္ဈာန သမင်္ဂီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပသံသဟေတုဘူတေ၊ ချီးမွမ်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ တေဂုဏေ၊ ထိုဂုဏ်းတို့ကို။ ပကာသေန္တံ၊ ပြစားလိုကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခကော၊ ပ။ ဝိဟာရိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပသံသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတိယန္တိ၊ ကား။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ- ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာယ၊ ကြောင့်။ တတိယံ၊ မည်၏။ ဣဒံ ဤဈာန်ကို။ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိပိ ဤသို့သော အနက်ကြောင့်လည်း။ တတိယံ၊ မည်၏။ တသ္မိံ သမယေ ဖဿောဟောတိတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ဈာနပဉ္စကေ၊ ၌။ ပီတိ ပဒမ္ပိ၊ ပီတိဟူသော ပုဒ်သည်လည်း။ ဗရိဟိနံ၊ ယုတ်၏။ တဿာပိ၊ ထိုပီတိဟူသော ပုဒ်၏လည်း။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သဝိဘတ္တိကာ ဝိဘတ္တိက ပဒဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကောဌာသ ဝါရေပိ၊ ၌လည်း။ ဒုဝင်္ဂိကံ ဈာနံ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ အာဂတံ၊ လာ၏။ သေသံ၊ သည်။ ဒုတိယဇ္ဈာန သဒိသမေဝ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။ တတိယံ၊ တတိယဈာန်တည်း။

စတုတ္ထဇ္ဈာန

၁၆၅။ စတုတ္ထဇ္ဈာန နိဒ္ဒေသော၌။ သုခဿ စ ပဟာနာ ဒုက္ခဿစ ပဟာ
 နာတိ၊ ကာ၊။ ကာယိကသုခဿ စ၊ ကာယိကသုခံကိုရင်း။ ကာယိက ဒုက္ခဿ
 စ၊ ကာယိကဒုက္ခံကိုရင်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝါတိ၊ ကာ၊။ တဉ္စခေါ၊
 ထိုပယ်ခြင်းသည်လည်း။ ပုဗ္ဗေဝါ၊ ရှေးမဆွ၌သာ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထဇ္ဈာ
 နက္ခဏော၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ အတ္ထင်္ဂမာတိ၊
 ကာ၊။ စေတသိကသုခဿ စ၊ စေတသိကသုခံကိုရင်း။ စေတသိက ဒုက္ခဿ စ၊
 ရှိရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေသံဒိန္နမ္ပိ၊ ဤနှစ်ပါးတို့၏လည်း။ ပုဗ္ဗေဝါ၊ ရှေးမဆွ
 ၌လျှင်။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဣစ္စေဝါ
 ဤသို့သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ ကဒါပန၊ အတယ်အခါ၌ကာ၊။
 နေသံ၊ ထိုသုခဒုက္ခ၊ သောမနဿ၊ ဒေါမနဿတို့ကို။ ပဟာနံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိစေတံဒနာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ စတုန္ဒ၊ ကုန်သော။
 ဈာနာနံ၊ တို့၏။ ဥပစာရက္ခဏော၌။ ပဟာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ရှိ၏။ ဟိ၊ ရဲ့အံ့။ သောမနဿံ ကို။ စတုတ္ထဇ္ဈာနဿ၊ ရှိ၏။ ဥပစာ
 ရက္ခဏေယောဝါ၌ပင်လျှင်။ ပဟိယတိ၊ ရှိ၏။ ဒုက္ခဒေါမနဿသုခါနိ၊ တို့ကို။ ပဌမ
 ဒုတိယ တတိယဇ္ဈာနာနံ၊ တို့၏။ ဥပစာရက္ခဏေသု၊ တို့၌။ ပဟိယန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဝေ၊ သို့။ ပဟာနက္ခမေန၊ ပဟာယကဓမ္မတို့၏ ဖြည့်စဉ်အားဖြင့်။ အဝုတ္တာ
 နမ္ပိ၊ ကုန်သော်လည်း။

အနုသန္ဓေစကာ။ ။ အဘွဲကြောင့် ပဟာနက္ခမမှ တပါးသော အပြားဖြင့်ဆိုအပ်
 သနည်း ဟူတိရကား ဣန္ဒြိယဝိဘင်္ဂေ ပန၊ စသည်ကိုမိန့်။

ပန၊ ဆက်။ တနည်း။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ဣန္ဒြိယဝိဘင်္ဂေ၊ ၌ရင်း။ ဣဓာပိ၊
 ဤသို့ပါရှိ၌ရင်း။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ဥဒ္ဓေသက္ခမနေဝါ၊ ဖြင့်သာလျှင်။
 ဝုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဧတေသံ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ သောမနဿ၊ ဒေါမနဿာနံ၊ တို့ကို။
 ပဟာနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဉ္စ၊ ရှိ။

တောနိ၊ ထိုသုခ၊ ဒုက္ခ၊ သောမနဿ၊ ဒေါမနဿ တို့ကို။ တဿ
 တဿ ဈာနဿ၊ ရှိ။ ဥပစာရက္ခဏေ ယေဝါ၊ ၌ပင်လျှင်။ ယဒိ ပန ပဟိ
 ယန္တိ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊

ကြောင့်။ (အထ ကသ္မာ ဈာနေသ္မေဝ နိရောဓော ဝုတ္တောတိ သမ္ပန္နော)။
ဥပ္ပန္နံ မိမိအကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ သည်။ ကတ္ထစ၊ အဘယ်
ဈာန်ကြောင့်လျှင်။ ဝါ၊ အဘယ်ငှာနဉ်လျှင်။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။
နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊
သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ရှိသလျှင်။ ပဌမဈာန်၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊
၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပ။ ဥပ္ပန္နံ မိမိအကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊
သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမဈာန်ကြောင့်။ ဝါ၊ ၌။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။
နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နံ မိမိအကြောင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒေါမနဿိန္ဒြိယံ၊
သည်။ သုခိန္ဒြိယံ၊ သည်။ သောမနဿိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ကတ္ထစ၊ ကြောင့်လျှင်။
ဝါ၊ ၌လျှင်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုဿစ၊
တို့လည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပ။ စတုတ္ထဈာန်၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊
၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ သောမနဿိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်ကြောင့်။
ဝါ၊ ၌။ အပရိသေသံ၊ မဲ့။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဣတိဇေ၊ သို့။ ဈာနေသ္မေဝ၊ တို့၌သာ
လျှင်။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တော၊ နည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆံ၊
တည်း။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။ကတ္ထ စ အပရိသေသံ နိရုဇ္ဈတိတိ နိရောဓဌာနံ ပုစ္ဆတိ။ တေန
ကတ္တာတိ ပုစ္ဆာယတ္ထောတိ ဝိဿဇ္ဇနေပိ ဟေတုမိ ဘုမ္မဝစနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဈာနာန
ဘာဝနိမိတ္တံ တိ အနုပဇ္ဇန္တံ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ အပရိသေသံ နိရုဇ္ဈတိတိ ပုတ္တံ။
၁၆၁-၆-ပ။

အတိသယ နိရောဓတ္တာ၊ အလွန်အကဲအားဖြင့် ချုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
ဈာနေသ္မေဝ၊ တို့၌သာလျှင်။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။
ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ တေသံ၊ ထိုသုခ၊ ဒုက္ခ၊ သောမနဿ၊ ဒေါမနဿတို့၏။ ပဌမဈာ
နာဒိသု၊ တို့၌။ အတိသယနိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိရောဓော
ယေဝ၊ ချုပ်ဆန်းကာသာလျှင်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အတိသယ နိရောဓော
သုဠုပဟာနံ ဥဇုပဋိပက္ခေန ဝူပသမော)။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ ဥပစာရက္ခ
ဏေ၊ ၌။ နိရောဓောယေဝ၊ ချုပ်ဆန်းကာသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတိ
သယ နိရောဓော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထာ-တံဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-
သစ္စံ၊ ၏။ နာနာဝဇ္ဇနေ၊ အထူးထူးသော အာဝဇ္ဇန်းရှိသော။ ပဌမဈာန

ပစာရေး၌။ နိရုဒ္ဓဿာပိ၊ ချုပ်သော်လည်း။ ဒုက္ခိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ ဥံသမကသာဒိ
သမ္ပယေနဝါ၊ မှက်၊ ခြင်-စသည်တို့၏ ကိုက်ခဲခြင်း အတွေ့ကြောင့်၎င်း။
ပိသမာသနုပတာပေနဝါ၊ မညီညွတ်သောနေရာ၌ နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော
ပင်ပန်းပူဆာခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ အန္တော
အပ္ပနာယံ၊ အပ္ပနာ၏အတွင်း၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ နတောဓသိယာ၊ မဖြစ်ရာသည်
သာတည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဥပစာရေး၊ နာနာဝဇ္ဇန ဥပစာရ၌။ တနည်း။ ကော
ဝဇ္ဇနုပစာရ၌။ (ဂဏ္ဌိ)။ နိရုဒ္ဓမ္ပိ၊ ချုပ်သော်လည်း။ ဧတံ၊ ဤဒုက္ခိန္ဒြေသည်။
ပဋိပက္ခေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားသည်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ အဝိဟတတ္တာ၊ မပယ်အပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။ နိရုဒ္ဓံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ အန္တောအပ္ပနာယံ၊ ၌။ ပီတိဖရဏေန၊ ပီတိ၏နွံခြင်း
ကြောင့်။ ဝါ၊ ပီတိကြောင့်ဖြစ်သော မှန်မြတ်သောရုပ်တို့၏ ကာယ၌ နွံခြင်း
ကြောင့်။ သဗ္ဗာကာယော၊ သည်။ သုခေါက္ကန္တော၊ သက်သောသုခရှိသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ သုခေါက္ကန္တကာယဿ၊ သက်သောသုခရှိသော
ကာယရှိသသူအား။ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ပဋိပက္ခေန၊ သည်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဝိဟတတ္တာ၊
ကြောင့်။ သုဠ၊ စွာ။ နိရုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ပါး။ နာနာဝဇ္ဇနေယေဝ၊
အပ္ပနာ ဝီထိမှကွဲပြားသော အာဝဇ္ဇန်းရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဒုတိယဇ္ဈာ
နုပစာရေး ၌။ ပဟိနဿာပိ၊ ပယ်အပ်ပြီးငြားသော်လည်း။ ဒေါမနဿိန္ဒြိယဿ၊
၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ဟု ယောဇနာ။

ပါဠိ ၂၁ နှစ် ၁၆၈။ ။ကသွာဿ တတ္ထုပ္ပတ္တိသိယာတိ အနုယောဂံ သန္တာယ ယသွာ
တျာဒိမာဟ။

ယသွာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤဒေါမနဿိန္ဒြေသည်။ ဝိတက္ကဝိစာရပ္ပစ္စယေ၊
ဝိတက်၊ဝိစာရလျှင် အထောက်အပံ့ အကြောင်းရှိသော။ (ဤပုဒ်က အပိကို
ပဟိနဿာပိ၌ယှဉ်)။ ကာယကိလမထေစ၊ ကိုယ်၏ ပင်ပန်းခြင်းသည်၎င်း။
စိတ္တုပသာတေစ၊ စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်၎င်း။ သတိ၊ သော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။
(စ၊ကား ဂမ္ပမာန် ရှိမူ သုန္ဓရတရ)။

ဒိသုန္ဓမဂ္ဂန္တိက။ ။ကာယ စိတ္တ ခေဒ တို့၏ ဝိတက်၊ ဝိစာရ အကြောင်းရှိသည်၏
အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် သိအပ်သနည်း။ ကဿ မဟံ အတိစိရံ ဝိတက္ကယတော
ဝိစာရယတော ကာယောပိကိလမိ စိတ္တမ္ပိ ဝိဟညီတိ ဝစနတော ကာယစိတ္တ
ခေဒါနံ ဝိတက္က ဝိစာရပ္ပစ္စယတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။၁၆၂-ဇ-ပ။

စ၊ဆက်။ ဝိတက္က ဝိစာရာဘာဝေ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရ မရှိသော်ကား။ နေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်၊ ယတ္ထပန၊အကြင်စိတ်၌ကား။ ဒေါမနဿိန္ဒြိယံ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ်၌။ ဝိတက္က ဝိစာရ ဘာဝေ၊ ဝိတက် ဝိစာရရှိခြင်း ကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်။ ဒုတိယဇ္ဈာနပစာရေ၌၊ ဝိတက္က ဝိစာရာ၊ ထိုကို။ အပ္ပဟိနာ ဝေ၊ ကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဇ္ဈာနပစာရ၌။ အဿ ဒေါမနဿဿ၊၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ယောဇနာ။ ။ဝိတက္က ဝိစာရာတိတိ ဧတ္ထ ဣတိသဇ္ဈေါ တသ္မာတိ ဧတဿ အတ္ထေ ဣဋ္ဌဗ္ဗော။ ယသ္မာ စ ဒုတိယဇ္ဈာနပစာရေ ဝိတက္ကဝိစာရာ အပ္ပဟိနာ ဝေ၊ဣတိတသ္မာ တတ္ထဒုတိယဇ္ဈာနပစာရေ အဿဒေါမနဿဿ ဥပ္ပတ္တိဝိယာတိ ယောဇနာ၊ အချို့စာ၌ အဿ ကျတတ်သည်။ ရှိမှ ဝိကာနှင့် ညီသည်။

ဒေါမနဿိန္ဒြိယဿ၊ ကို။ ပဟိနဿာပိ၊ ပယ်အပ်သော်လည်း။ (လက္ခဏတ္ထ ဆဋ္ဌိ)။ တနည်း။ ပဟိနဿာပိ၊ ပယ်အပ်သော်လည်း။ အဿဒေါမနဿိန္ဒြိယဿ၊၏။ တတ္ထ၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊၏။ (ဟု တဝါကျတည်း ယောဇနာ)။

အပ္ပဟိနာ။ ။သဒ္ဓါနေ ဝေးသော်လည်း အနက်စပ်သည်သာ ပဋ္ဌာနတည်း။ သံဗုဒ္ဓိဗုဒ္ဓိတို့လည်း ယေန ယဿဟိ သမ္ပန္နော၊ ဗုရုဋ္ဌမ္ပိ စ တဿ တံ။ အတ္ထတော ဟူသောနာနံ၊ အာသန္နတ္ထ ကောရဏံ”။ ။ဟု မိန့်သကား။

ဒုတိယာနေ၌။ ပဟိနပစ္စယတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပတ္တိ၊သည်။ နုတောဝသိယာ၊မဖြစ် ရာသည်သာတည်း။ တထာ၊ ပါး။ တတိယဇ္ဈာနပစာရေ ၌။ ပဟိနဿာပိ၊ သော်လည်း။ သုခိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ ပီတိသမုဋ္ဌာနပဏိတ ရူပဖုဋ္ဌကာယဿ၊ ပီတိ ကြောင့်ဖြစ်သော မုန့်မြက်သော ရုပ်ဖြင့်နွံသော ကိုယ်ရှိသောသူအား။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ တတိယဇ္ဈာနေ ၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ နုတောဝ သိယာ၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊မှန်၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတိယဇ္ဈာနေ ၌။ သုခဿ၊ ၏။ ပစ္စယဘူတာ၊ သော။ ပီတိ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်း ခပ်သိမ်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နုတောဝသိယာ၊ တည်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ စတုတ္ထဇ္ဈာနပစာရေ ၌။ ပဟိနဿာပိ၊ သော် လည်း။ သောမနဿိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ အာသန္နတ္ထာ၊ပီတိကဲ့သို့ မှဝေး၊ မနီးသေး

သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အပ္ပနာပ္ပတ္တာယ၊ အပ္ပနာသို့ ရောက်သော။ ဥပေက္ခာယ၊ ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အနတိက္ကန္တတ္တာ၊ မလွန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ သည်။ သိယ၊ ၏။ စတုတ္ထဇ္ဈာနေ၊ ဥပ္ပတ္တိသည်။ နတော သိယ၊ တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ «နာနာဝဇ္ဇနပစာရေ ပဟိနဓိ ပဟာနင်္ဂံ* ပဋိပက္ခေန အဝိဟတတ္တာ အန္တရန္တရာ ဥပ္ပဇ္ဈေယျဝါတိ ဣမမတ္ထံ ဒေသန္တော အပ္ပနာပ္ပတ္တာယာတိ အာဒိမာဟ။ ။တဒိသာယ အာသေဝနာယ ဣန္ဒြိယဗ္ဗတ္တာ ယထာ မဂ္ဂဝိထိတော ပုဗ္ဗေ ဓွေ တယော ဇဝနဝါရာ သဒိသာနုပဿနာဝ ပဝတ္တန္တိ။ ဝေမိဓာပိ အပ္ပနာဝါရတော ပုဗ္ဗေ ဓွေ တယော ဇဝနဝါရာ ဥပေက္ခာ သဟဂတာ ပပတ္တန္တိတိ ဝဒန္တိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဒီကာ-၁၆၃-ဇ-ပ။

တသ္မာ ဇေ စ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ (စ-ကား ပဒါလင်္ကာရ)။ ဧတ္ထုပ္ပန္နံ။ပ။ နိရုဇ္ဈတိတိ၊ ဟူ၍။ တတ္ထယတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌။ အပရိသေသဂ္ဂဟဏံ၊ အပရိသေသ သဒ္ဓါကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ တည်း။

ဧတ္ထဌာနေ၊ ၌။ ဌတော၊ ၍။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

မှတ်ချက်။ «အထေဝံ၊၌ အထကား အဓိကာရေ မင်္ဂလေစေဝ စသည်ဖြင့် လာသော အနက်တို့တွင် မင်္ဂလာတည်း။ မင်္ဂလာဟူသည်လည်း ပဒါလင်္ကာရ ပင်တည်း။

အထ၊ ထိုမျှ။ (မြန်မာဆို)။ ဧဝံ၊ သို့။ တဿ တဿ ဖျာနဿ၊ ၏။ ဥပစာရေ၊ ၌။ ပဟိနာပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သေး။ ကော ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဣမ၊ ဤစတုတ္ထ ဖျာနံ၊ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမာဟဋ္ဌာ၊ ပေါင်း၍ ဆောင်အပ်ကုန်သနည်း။ တနည်း။ သမာဟဋ္ဌာ အထ သမာဟဋ္ဌာန၊ စု၍ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ «ဤသို့သော် အထသည် နအနက်ရှိ၏။ ကသ္မာရှိပြီးလျက် နအနက် ရှိသော အထသဒ္ဓါကို မဆိုသင့်ဟူမူ....ကာယနုတ္တ ရှိသကားဖြေ။

သုခဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ဟူလွယ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ သမာဟဋ္ဌာ၊ ပေါင်း၍ဆောင် အပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ အဒုက္ခ မသုခန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယာအဒုက္ခ မသုခဝေဒနာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ သုခမာ၊ သုခ၊ ဒုက္ခ တို့ကဲ့သို့ မရုန်ရင်း သိမ်မွေ့

စွာ၏။ ဒုဗ္ဗိညေယျာ၊ သိမ်မွေ့လှ၍ ဆ၊ သဖြင့်သာ သိအပ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သိနိုင်ခဲ၏။ သုခေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတုံ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဖမ်းခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယထာနာမ၊ ကား။ ဒုဉ္ဇဿ၊ ပျက်သော ပယောဂရှိသော။ ဝါ၊ ဆုံးမခက်သော။ ယထာတထာ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဂဟေတုံ၊ ဖမ်းခြင်းငှာ။ အသက္ကုဏေယျဿ၊ မတတ်နိုင်သော။ ဂေါဏဿ၊ ကို။ ဂဟဏတ္ထံ၊ ငှာ။ ဂေါပေါ၊ နွားထိန်းသည်။ ဧကသ္မိံ ဝဇေ၊ တခုသောခြံ၌။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ သမာဟရတိ၊ စု၍ သွင်း၏။ အထ၊ ထို့နောက်မှ။ ဧကေကံ၊ တကောင်တကောင်သောနွားကို။ နိဟရန္တော၊ ထုတ်လတ်သော်။ ပဋိပဂ္ဂိယာ၊ ဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာသော။ (တမ္ပိဉ္စစပ်)။ အယံ၊ ဤသည်မားမားလာသောနွားသည်။ သော၊ ဖမ်းခြင်းငှာ လိုအပ်သော ထိုပျက်ချော်သော နွားပင်တည်း။

မှတ်ချက်။ ။ အနီးသို့လာသည်ကို မျက်မှောက်မြင်ရကား အာသန္န ပစ္စက္ခကိုရည်၍ အယံ ဆိုသည်။ မမြင်ခင် မဆွက ပျက်ချော်သော မည်သည့်နွားကို ဖမ်းကုန်အံ့ဟုထိုင်ရကား ပရမ္ပုခ-ဒူရကိုရည်၍ သော ဟူသည်။ အယံ နယော အညေသုပိ ဤမိသေသု ဌာနေသု သုဋ္ဌ၊ မနသိ ကာတဗ္ဗော။ ထို့ကြောင့်ရကား ဒွိသု သဗ္ဗ နာမေသု ပုဗ္ဗမေဝ ပဌာနံ-ဟူသည် ယေဘုယျသာ။

နံ၊ ထိုပျက်ချော်သော နွားကို။ ဂဏှထ၊ ဖမ်းကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တမ္ပိ၊ ထိုပျက်ချော်သော နွားကိုလည်း။ ဂါဟာပယတိ ယထာ၊ ဖမ်းစေ၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ တူလျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ၊ ထို အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို။ သုခေန၊ ဖြင့်။ ဂဟဏတ္ထံ၊ ဖမ်းယူခြင်းငှာ။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ တော၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ သမာဟရတိ၊ စု၍ဆောင်တော်မူ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ သမာဟဋ္ဌာ၊ စု၍ပေါင်းအပ်ကုန်သော။ တော၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ ဒေသတွာ၊ ၍။ ယံ၊ အကြင် သဘောတရားသည်။ သုခံ၊ သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောမနဿံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အယံ၊ ဤသုခ၊ ဒုက္ခ၊ သောမနဿ ဒေါမနဿ မဟုတ်သော သဘောတရားသည်။ အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာ၊ အဒုက္ခ မသုခ ဝေဒနာပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ဤအဒုက္ခ မသုခဝေဒနာကို။ ဂါဟာပယတံ၊ ငှာ။ သက္ကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အမှတ်ကား။ ။တပါးကို ပယ်ခြင်း၊ မြစ်ခြင်း ဟူသော အညာပေါ်ဟန နည်းဖြင့် ယူခြင်းငှာတတ်ကောင်း၏ဟူလို။

အပိစ၊ တနည်းလည်း။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ စိတ်၏ ပဋိပက္ခမှ လွတ်ကြောင်း ဖြစ်သော စတုတ္ထဈာန်သမာပတ်၏။ ပစ္စယ ဒဿနတ္ထဉာပိ၊ ရခြင်း၏ ဥပါယဖြစ်သောပစ္စည်းကိုပြခြင်းငှာလည်း။ တော၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဒုက္ခသုခပ္ပဟာ နာဒယော၊ ဒုက္ခိန္ဒြေ၊ သုခိန္ဒြေကို ပယ်တတ်သည် စကုန်သော ဥပစာရနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော ပဌမဈာန်စသည်တို့သည်။ တဿာ၊ ထိုအဒုက္ခမသုခဖြစ် သော စေတောဝိမုတ္တိ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာဟ၊ ကား။ စတ္တာရော၊ ပ။ ပတ္တိယာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ အဒုက္ခ မသု ခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ခေါ၊ စစ်။ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ အဝုသော၊ ရှင်။ ဣမ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်။ သုခဿစ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပ။ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပ သမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ခေါ၊ စစ်။ ဣမစတ္တာရော၊ တို့တည်း။ ဝါ၊ ကား။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအောက်မဂ်တို့ ၌။ ပဟိနာပိ၊ ကုန်ပြီးသော်လည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအာဒယော၊ အစရှိသည်တို့ သည်။ တတိယမဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဘဏနတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းခြင်းငှာ။ တတ္ထံ၊ ထိုတတိယမဂ်၌။ ပဟိနာတိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာယထာ၊ ကုန်၏သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ တေဿဈာနဿ၊ ဤစတုတ္ထ ဈာန်၏။ ဝဏ္ဏဘဏနတ္ထမ္ပိ၊ ငှာလည်း။ ဣမ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။ တော၊ ထိုဝေဒနာတို့ကို။ (လိုက်)။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပစ္စယ ဃာတေန၊ အကြောင်းကိုပယ်သဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။ ရာဂဒေါသ နံ၊ တို့၏။ အတိဒုရဘာဝံ၊ အလွန်ဝေးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတုမ္ပိ၊ ငှာလည်း။ တော၊ ထိုသုခစသော ဝေဒနာတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ တောသု၊ တို့တွင်။ သုခံ၊ သည်။ သောမနဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောမနဿံ၊ သည်။ ရာဂဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဒေါမနဿ၊

၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ ဒေါသဿ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ သုခါဒိဿာတေန၊ သုခ-စသည်ကိုပယ်သဖြင့်။ အဿ၊
ထိုစတုတ္ထဈာန်၏။ သပ္ပစ္စယော၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ရာဂ
ဒေါသ၊ တို့ကို။ ဟတာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ကြောင့်။ အတိဒ္ဓရေ၊ အလွန်ဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊
ကား။ ပရိဟာရော၊ တည်း။

အဗ္ဗာစကား။ ။ သုခါဒိဿာတေနာတိ သုခါဒိနံ ပဟာနေန အဿဈာနဿ-ဟု
ဋီကာရှိရကား သုခါဒိဿာတေနဓဿဟု ရှေးမူရှိရာသည်။

အဒုက္ခမသုခန္တိ၊ ကား။ ဒုက္ခာတာဝေန၊ ဒုက္ခအဖြစ် မရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ အဒုက္ခံ၊ မည်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ နဒုက္ခန္တိ အဒုက္ခံ ဒုက္ခဝိရရံ။ ယသ္မိံ တတ္ထ ဒုက္ခံ နတ္ထိ။ တသ္မာ
ဝုတ္တံ ဒုက္ခာတာဝေနာတိ။ ။ ၁၆၃-ဇ-ပ။

သုခါတာဝေန၊ သုခအဖြစ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသုခံ၊ မည်၏။
ဧတေန ဒုက္ခသုခ ပဋိက္ခေပ ဝစနေန၊ ဤဒုက္ခသုခအဖြစ်ကို ပယ်သောစကား
ဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။ ဒုက္ခသုခပ္ပဋိပက္ခဘူတံ၊ သော။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ ပဋိပက္ခဘူတန္တိ ဣဒံ ဣမ တတိယဝေဒနာယ ဒုက္ခာဒိနံ သုခ
တိတ္ထမဝသေန ပတ္တဗ္ဗတ္တာ ဝုတ္တံ။ န ကုသလာကုသလာနိဝိယ ဥဇ္ဈိပစ္စနိက
တာယ။ ။ ၁၆၃-ဇ-ပ။

တတိယဝေဒနံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဒုက္ခသုခါတာဝမတ္တံ၊ ဒုက္ခသုခအဖြစ်၏
မရှိသည်၏ အဖြစ်မျှကို။ နဒီပေတိ၊ မပြ။ တတိယဝေဒနာနာမ၊ မည်သည်။
အဒုက္ခမသုခါ၊ ပင်တည်း။ ဥပေက္ခာတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စဘိ၊ ၏။ သာ၊ ထို
အဒုက္ခ မသုခဝေဒနာသည်။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဝိပရိဘာ နုဘဝနလက္ခဏာ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၊
အနိဋ္ဌာရုံတို့၏ အပြန်ဖြစ်သော မဇ္ဈတ္တာရုံကို။ ဝါ၊ အတိဣဋ္ဌ၊ အတိအနိဋ္ဌတို့၏
အပြန်ဖြစ်သော မဇ္ဈတ္တာရုံကို ခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ဣဋ္ဌ အခြင်း
အရာ၊ အနိဋ္ဌ အခြင်းအရာတို့၏ အပြန်ဖြစ်သော မဇ္ဈတ္တ အခြင်းအရာဖြင့်
ခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ မဇ္ဈတ္တရသာ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ အလတ်
သဘောဟူသော ဂုဏ်ရှိ၏။ အဝိဘူတ ပစ္စုပ္ပန်နာ၊ သုခ၊ ဒုက္ခတို့ကဲ့သို့ မထင်
သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ၊ သုခ၊ ဒုက္ခတို့ကဲ့သို့ မထင်သည်ဖြစ်၍ ဆ၍
သိအပ်သော အခြင်းအရာရှိ၏။

မိဂပဒဝလနနည်း။ ။ဝိဋ္ဌိပါသာဏေ မိဂဂတ မဂ္ဂေါရိယ တေဟိ အနုမာတဗ္ဗာ
ဝိဘူတာကာရောပဋ္ဌာနာ။

သုခနိရောဓပဋ္ဌာနာ၊ သုခ၏ ချုပ်ရာ စတုတ္ထဈာနပစာရလျှင် နီးသော
အကြောင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

သုခနိရောဓောနာမ ဣမ စတုတ္ထဈာနပစာရော။ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဋီကာ။ ။၁၆၃-ဇ-ပ။

ဥပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓိန္နိ၊ ကား။ ဥပေက္ခာယ၊ သည်။ ဇနိတသတိပါရိ
သုဒ္ဓိံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသေး။ ဟိ-
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ဈာနေ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။ သတိ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊
ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ တဿာ သတိယာ၊
၏။ ယာပါရိသုဒ္ဓိ၊ အကြင်ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
သာပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဥပေက္ခာယ၊ သည်။ ကတာ၊ ၏။ အညေန၊ သည်။ နကတာ၊
အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပေက္ခာ သတိပါရိ
သုဒ္ဓိန္နိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ၏။ ဝိတင်္ဂေပိ၊ ၌လည်း။ အယံ သတိ၊ ပ။ သုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ အယံ သတိ၊ သည်။ ဣမာယဥပေက္ခာယ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ဖြင့်။
ဝိသဒါ၊ သန့်ရှင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သည်။ ပရိယော
ဒါတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြီးပြီးပြန်၍သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတေန၊ ထို
ကြောင့်။ ဥပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓိန္နိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ယာယ
ဥပေက္ခာယ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဧတ္ထစတုတ္ထဈာနေ၊ ၌။ သတိပါရိသုဒ္ဓိ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဥပေက္ခာ၊ ကို။ အတ္ထတော၊ ဖြင့်။ တတြမဇ္ဈတ္တ
တာတိ၊ တတြမဇ္ဈတ္တတာ စေတသိက်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ပါဠာနုသန္နိ။ ။ယဒိတတြမဇ္ဈတ္တတာ ဣမ ဥပေက္ခာတိ အဓိပ္ပေတာ၊ ကထံ
သတိယေဝ ပရိသုဒ္ဓါတိ ဝုတ္တာတိ အာဟ နကေဝလန္တိ အာဒိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ
ဋီကာ-၁၆၄-ဇ-ပ။

စ၊ ဆက်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။ တာယဥပေက္ခာယ၊
ကြောင့်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ သတိယေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်
စင်ကြယ်သည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဗ္ဗေပိ၊
ကုန်သော။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ သတိသိသေန၊ သတိကို အဦးပဋ္ဌာနပြုသဖြင့်။
ဒေသနာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ပါဠိ ၁ နှစ်သို့။ ။ ဝေပိ ကသ္မာ ဣဇေဝ သတိ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိတိ ဝုတ္တာ
တိ အနုယောဂံ သန္တာယ တတ္ထ ကိဉ္ဇာပိတိ အာဒိဝုတ္တံ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဋီကာ-
၁၆၄-၆-ပ။

☰

တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ဈာန်တို့တွင်။ အယံဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌။ တီသု၊ ကုန်သော။ ဈာနသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ ဝိဇ္ဇတိ၊
အကယ်၍ကား ရှိ၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဒိဝါ၊ နေ၌။ သုရိယပ္ပ
သာဘိဘဝါ၊ နေ၏အရောင်သည် နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ သောမ္မတာဝေနဝါ၊ ချမ်းသေသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထ
နေ၊ မိမိအား။ ဥပကာရကတ္တေနဝါ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်
လည်းကောင်း။ ။ (စသဒ္ဓါကို ဟိတ်နှစ်ပါး၌ယှဉ်။ ဝါသဒ္ဓါကို ဝိသေသန
နှစ်ချက်၌ယှဉ်)။ သဘာဂါယ၊ တူသောအတို့ရှိသော။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်ဟူသော
သဟေကို။ အလာဘာ၊ မရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒိဝါ၊ ၌။ ဝိဇ္ဇမာနာ
ပိ၊ ထင်ရှားရှိသော်လည်း။ စန္ဒလေခါ၊ လရေးသည်။ အပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်း
ကျင် မစင်ကြယ်သည်။ အပရိယောဒါတာ၊ ပြီးပြီးပြန်မရှိသည်။ ဟောတိ
ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ အယမ္ပိ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ စန္ဒလေခါ၊ ဤ
တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာဟူသော လရေးသည်လည်း။ ဝိတက္ကာဒိပစ္စကနိကဓမ္မ
တေဇာဘိဘဝါ၊ ဝိဘက်အစရှိသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ အာနုဘာဝ
သည် နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သဘာဂါ
ယ၊ သော။ ဥပေက္ခာဝေဒနာရတ္တိယာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဟူသော ညဉ့်ကို။
အပဋိလာဘာ၊ မရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇမာနာပိ၊ သော်လည်း။
ပဌမာဒိဈာနဘေဒေသု၊ ပဌမဈာန်စသော ဈာန်သုံးပါးအထူးတို့၌။ အပရိ
သုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်။ အပရိသုဒ္ဓါယ၊ သော။ တဿာ၊ ထို
ဥပေက္ခာ၏။ ဒိဝါ၊ ၌။ အပရိသုဒ္ဓစန္ဒလေခါယ၊ ထက်ဝန်းကျင် မစင်ကြယ်
သော လရေး၏။ ပဘာဝိယ၊ အရောင်ကဲ့သို့။ သဟဇာတာ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်ကုန်
သော။ သတိအာဒယောပိ၊ သတိအစရှိသည်တို့သည်လည်း။ အပရိသုဒ္ဓါ၊
ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေသု၊ ထို
ပဌမဈာန်စသော ဈာန်သုံးပါးအထူးတို့တွင်။ ဧကမ္ပိ၊ တခုသောဈာန်ကိုမျှ
လည်း။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ဟူ၍။ နဝုတ္တံ၊ အပ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။

ဣမ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌။ ဝိတက္ကာဒိ ပစ္စနိကမ္ပေ တေဇာဘိဘဝါ ဘာဝါစ၊ ပိဘက်အစရှိသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ အာနုဘော်သည် နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးခြင်း မရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ သဘာဝါယ၊ တူသော အဘို့ရှိသော။ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာရတ္တိယာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဟူသော ညဉ့်ကို။ ပဋိလာဘာစရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ အယံ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ စန္ဒလေခါ၊ ဤတတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာဟူသော လရေးသည်။ အတိဝိယ-အတိဝေါလျှင်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပရိသုဒ္ဓ စန္ဒလေခါပဘာဝိယ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော လရေး၏ အရောင်ကဲ့သို့။ သဟဇာတာ၊ ကုန်သော။ သတိအာဒယောပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်။ ပရိယောဒါတ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဒမေဝ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်ကိုသာလျှင်။ ဥပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

စတုတ္ထန္တိ၊ ကား။ ဂဏနာနုပုဗ္ဗတာ-ဂဏနာနုပုဗ္ဗကာယ၊ ဖြင့်။ စတုတ္ထံ၊ မည်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ စတုတ္ထံ၊ မြောက်။ သမာပဇ္ဇတိ၊ အပ်၏။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်။ စတုတ္ထံ၊ မည်၏။ ဖသော ဟောတိတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ဖသပဉ္စကေ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၊ ကို။ ဝေဒနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဈာနပဉ္စက ဣန္ဒြိယဋ္ဌကေသု၊ တို့၌။ ဥပေက္ခာ ဟောတိ ဥပေက္ခန္တိယံ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း။ သေသာနိ၊ ကုန်သော။ တတိယေ၊ ၌။ ပရိဟိနပဒါနိ၊ ယုတ်သောပုဒ်တို့သည်။ ဣဓာပိ၊ ဤ စတုတ္ထဈာန်၌လည်း။ ပရိဟိနာနေဝ၊ ယုတ်ကုန်သည် သလျှင်တည်း။ ကောဋ္ဌာသာဂါရေပိ၊ ၌လည်း။ ဥပေက္ခာစိတ္တကဂ္ဂတာဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝဂ္ဂိကံ၊ အင်္ဂါနှစ်ပါးရှိသော။ ဈာနန္တိ၊ ဈာန်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သေသံ၊ သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ တတိယဈာန သဒိသမေဝ၊ သလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

စတုတ္ထနယော၊ စတုတ္ထနည်းသည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ပဉ္စက နယ

၁၆၇။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ၊ အစရှိသော။ ပဉ္စက နယော၊ ကို။ အာရဒ္ဓေါ၊ ဇာ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရဒ္ဓေါ၊ နည်း။ ဣတိစေ၊ အံ။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ ဝသေနစေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလို၏ အစွမ်းဖြင့် လည်း ကောင်း။ ဒေသနာဝိလာသေန စ၊ ဒေသနာတော်ကို တင့်တယ် စမှယ်စေ တတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣတိသ္မိ၊ ဒွိတိ ကာရဇာဏဟိ၊ နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ (ထည့်)။ အာရဒ္ဓေါ၊ ဇာ။ ကိရ၊ ချဲ့အံ။ သန္တိသိန္တ ဒေဝပရိသာယ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးသော နတ် ပရိသတ်၌။ ကေစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား။ ဝိတက္ကော ဝေ၊ ဝိတက်သည်သာလျှင်။ သြဋ္ဌာရိကတော၊ ရန်နုရင်းသောအားဖြင့်။ ဥပ ဌာသိ၊ ထင်၏။ ဝိစာရ၊ ပီတိ၊ သုခ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ တို့သည်။ သန္တတော၊ ငြိမ်သက်သောအားဖြင့်။ ဥပဌဟိ သု၊ ထင်ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့အား။ သပ္ပါယ ဝသေန၊ လျောက်ပတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ စတုရင်္ဂီကံ၊ သော။ အဝိတက္က ဝိစာရမတ္တံ၊ ဝိတက်ကားမရှိ၊ ဝိစာရမျသ ခရိသော၊ ဒုတိယဇ္ဈာနံ နာမ၊ ဒုတိယဈာန်မည်သည်ကို။ ဘာဇေသိ၊ ဝေဘန် တော်မူ၏။ ကေစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့အား။ ဝိစာရော၊ သည်။ သြဋ္ဌာရိကတော၊ အားဖြင့်။ ဥပဌာသိ၊ ဇာ။ ပီတိ၊ သုခ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ တို့သည်။ သန္တတော၊ အားဖြင့်။ ဥပဌဟိ သု၊ ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ တို့အား။ သပ္ပါယဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝင်္ဂီကံ၊ သော။ တတိယဇ္ဈာနံ နာမ၊ မည်သည်ကို။ ဘာဇေသိ၊ ဇာ။ ကေစ္စာနံ၊ ကုန် သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့အား။ ပီတိ၊ သည်။ သြဋ္ဌာရိကတော၊ အားဖြင့်။ ဥပဌာသိ၊ ဇာ။ သုခ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ တို့သည်။ သန္တတော၊ အားဖြင့်။ ဥပဌဟိ သု၊ ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ တို့အား။ သပ္ပါယဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝင်္ဂီကံ၊ သော။ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ နာမ၊ မည်သည်ကို။ ဘာဇေသိ၊ ဇာ။ ကေစ္စာနံ၊ ကုန် သော။ ဒေဝါနံ၊ တို့အား။ သုခ၊ သည်။ သြဋ္ဌာရိကတော၊ အားဖြင့်။ ဥပဌာသိ၊ ဇာ။ ဥပေက္ခာ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ တို့သည်။ သန္တတော၊ အားဖြင့်။ ဥပဌဟိ သု၊ ကုန် ပြီ။ တေသံ၊ တို့အား။ သပ္ပါယဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုဝင်္ဂီကံ၊ သော။ ပဉ္စမဇ္ဈာနံ နာမ၊ မည်သည်ကို။ ဘာဇေသိ၊ ဇာ။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝစွာ။ ပုဂ္ဂ လဇ္ဈာသယော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုတည်း။

ပန၊ ဟိမ္မတပါး။ ယဿာ ဓမ္မဓာတုယာ၊ အကြင်ခပ်သိမ်းသော တရား
တို့ကို အခြင်းအရာ အထူးဝိသေသကုန်အောင်စုံအားဖြင့် သိတတ်၊ မှတ်တတ်
သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ လုံ့မစောက် ထိုးထွင်း၍
သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒေသနာဝိလာသပ္ပတ္တော
နာမ၊ ဒေသနာတော်ကို တင့်တယ်စမွယ်စေတတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၌
သို့ ရောက်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ ဓမ္မဓာတု၊ ထိုခပ်သိမ်း
သော တရားတို့ကို အခြင်းအရာ အထူးဝိသေသ ကုန်အောင်စုံအားဖြင့်
သိတတ်၊ မှတ်တတ်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ လုံ့မစောက် ထိုးထွင်း၍ သိတော်ပူအပ်ပြီ။

မူလဋီကာ။ ။ယဿာ ဓမ္မဓာတုယာတိ သဗ္ဗညုတဉာဏံဿ။ တေန ဟိ ဓမ္မာနံ
အာကာရဗေဒံ ဥက္ခာ တ-ဒနုရူပံ ဒေသနံ နိယာမေတိတိ။ ။၁၀၄-ဆဋ္ဌ။

အနုဋီကာ။ ။အာကာရဗေဒန္တိ အာကာရ ဝိသေသံ။ အနေကာကာရာ ဟိ
ဓမ္မာ။ တေနစ နိရဝသေသံ ယာထာဂတော ဘဂဝတော အဘိသဗ္ဗုဒ္ဓါ။
ယထာဟ သဗ္ဗေဓမ္မာ သဗ္ဗာကာရေန ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ဉာဏမှစေ အာပါ
တံ အာစန္တန္တိတိ။ ။၁၀၅-ဆဋ္ဌ။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဉာဏမဟတ္တတာယ၊ ဉာဏ်တော် များမြတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဒေသနာဝိဓာနေသု၊ ဒေသနာအစီအရင်တို့၌။ ကုသလော၊ လိမ္မာ
တော်မူသော။ ဒေသနာဝိလာသပ္ပတ္တော၊ သော။ သတ္တာ၊ သည်။ ယံ ယံအင်္ဂံ၊
အကြင် အကြင်အင်္ဂါကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ တဿ တဿ၊ ထိုထိုရအပ်သော
အင်္ဂါ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်။
ဒေသနံ၊ ကို။ နိယာမေတံ၊ မှတ်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလို၍၏။ တထာ တထာ၊
ထိုသို့ အခြင်းအရာဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ကို။ နိယာမေတိ၊ မှတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊
ကြောင့်။ သောသတ္တာ၊ သည်။ ဣမံ ဤပဉ္စကနည်း၌။ ပဉ္စဂီကံ၊ သော။
ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဘာဇေသိ၊ ၏။ စတုရဂီကံ၊ သော။ အဝိတက္ကံ၊ သော။ ဝိစာရ
မတ္တံ၊ သော။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဘာဇေသိ၊ ၏။ တိဝဂီကံ၊ သော။ တတိယဇ္ဈာ
နံ၊ ကို။ ဘာဇေသိ၊ ၏။ ဒုဝဂီကံ၊ သော။ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဘာဇေသိ၊ ၏။
ဒုဝဂီကမေဝ၊ သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပဉ္စမဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဘာဇေသိ၊ ၏။ အယံ၊
ကာ။ ဒေသနာဝိလာသောနာမ၊ မည်၏။

၃၀၁

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

အပိစ အပရော နယော၊ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ တိက္ခဝေတို့။ သမာဓိ၊ တို့သည်။

ပဒဝိနိစ္ဆယ။ ။ယောသု ကတနိကာရလောပေသု ဒိဃံဟု ကစ္စည်းစာတော် ရှိရ ကား၊ ယော၊ကြေ၍ သမာဓိဟု ဒိဃနေသည်။ သမာဓိယော ရှိသည်ကား ရတ္တိ ယော ကဲ့သို့ ရတ္တိလိင်မဟုတ်သောကြောင့် မသင့်။

သဝိတက္က သဝိစာရော၊ သော။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ အဝိတက္က ပိစာရမတ္တော၊ သော။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ အဝိတက္က အဝိစာရော၊ သော။ သမာဓိ၊ ၎င်း။ ဣမေ တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌။ တယော၊ ကုန်သော။ ယေသမာဓိ၊ အကြင်သမာဓိတို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိ တာ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသမာဓိတို့တွင်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ သဝိတက္က သဝိစာရော၊ သော။ သမာဓိ၊ ကို၎င်း။ အဝိတက္က အဝိစာရော၊ သော။ သမာဓိ၊ ကို၎င်း။ ဘာဇေတွာ၊၍။ ဒဿိတော၊၏။ အဝိတက္က ပိစာရမတ္တော၊ သော။ သမာဓိ၊ ကို။ နဒဿိတော၊ မပြုအပ်သေး။ တံ၊ ထိုအဝိတက္က ပိစာရ မတ္တ သမာဓိကို။ ဒဿေတုမ္ပိ၊ ငှာလည်း။ အယံပဉ္စကနယော၊ ကို။ အာရဗ္ဗေ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

တတ္ထ ပဉ္စက နယော၊ ၌။....။

ယောဇနာနိ။ ။တတ္ထာတိ ပဌမဇ္ဈာန နိဗ္ဗေသာဒိသု နိဗ္ဗါရဏံ၊ ဟူ၏။ ။
၁၂၈-သု။

ဒုတိယဇ္ဈာန နိဗ္ဗေသေ၊ ၌။ ဖဿာဒိသု၊ တို့၌။ ဝိတက္ကမတ္တံ၊ ဝိတက်မျှသည်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ကောဋ္ဌာသဝါရေစ၊ ၌လည်း။ စတုရဂီကံ ဈာန် ဟောတိ စတုရဂီကော မဂ္ဂေါဟောတိတိ၊ ဟူသော။ အယမေဝ ပါဠော၊ ဤပါဠိသည်သာလျှင်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စကားသည်။ ပဌမဇ္ဈာန သဒိသမေဝ၊ သာတည်း။ စတုတ္ထ နယော၊ ၌။ ယာနိ ဒုတိယ တတိယ စတုတ္တာနိ၊ အကြင်ဒုတိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ ဈာန်တို့သည်။ အတ္ထိ-သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိစ၊ ထိုဒုတိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထဈာန် တို့သည်လည်း။ ဣမ၊ ဤပဉ္စကနည်း၌။ တတိယ၊ စတုတ္ထ၊ ပဉ္စမာနိ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ၊ ပဉ္စမဈာန်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အဋ္ဌကထာ အဓိပ္ပါယ်ကား....ယာနိ စ စတုတ္ထ နယေ ဒုတိယ,တတိယ,စတုတ္ထာနိ။
တာနိ ဣမ တတိယ, စတုတ္ထ, ပဉ္စောနိ ဟူသော အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတော်
ကား ပဉ္စကဋ္ဌ ဒုတိယသည် ပဌမသို့ဆည်း၏။ တတိယသည် ဒုတိယ စတုတ္ထ
သည် တတိယ၊ ပဉ္စမသည် စတုတ္ထဖြစ်၏ ဟုလိုသည်။

ဦးကဆရာကား....ဧတ္ထ စ ပဉ္စကနယေ ဒုတိယဇ္ဈာနံ စတုတ္ထ နယေ. ဒုတိယဇ္ဈာန
ပက္ခိကံ ကတွာ ဝိဘတ္တိ“ယသ္မိ”လ။ မဂ္ဂံဘာဝေတိ အဝိတက္ကံ ဝိစာရမတ္တံ သမာ
မိဗံ ဝိတိသုခံ ဒုတိယံဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ”တိ။ ကသ္မာ။ ဧကတ္ထကာယ
နာနတ္ထသညိ သတ္တာဝါသဖလတာယ ဒုတိယဇ္ဈာနေန သမာနဖလတ္တာ ပဌ
မဇ္ဈာနသမာမိတော ဇာတတ္တာစ။ ပဌမဇ္ဈာနမေဝ ဟိ ကာမေဟိ အကုသလေ
ဟိ စ ဝိဝိတ္တတန္တိဒဘာဝါ န ဣမ“ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ ဝိဝိစ္စ အကုသလေဟိ”
တိသတ္တာဝတ္ထု၊ နာဝိ“ဝိဝေကဇန္တိ”သုတ္တန္တဒေသနာသုစ ပဉ္စကနယေ ဒုတိယ
တတိယဇ္ဈာနာနိ ဒုတိယဇ္ဈာနမေဝ ဘဇန္တိ။ ဝိတက္ကဝုပသမာ ဝိစာရဝုပသမာ
အဝိတက္ကတ္တာ အဝိစာရတ္တာစာတိ-ဟူ၏။ ။၁၀၄-ဆဌ။

ဦးကအနက်။ ။စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စကနယနိဋ္ဌေသဌ။ ပဉ္စကနယေ၊ ပဉ္စက
နည်းဌ။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ကို။ စတုတ္ထနယေ၊ ဌ။ ဒုတိယဇ္ဈာန ပက္ခိကံ၊ ဒုတိယဈာန
လျှင် အသို့ရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ယသ္မိ”လ။ မဂ္ဂံဘာဝေတိ အဝိတက္ကံ ဝိစာရ
မတ္တံ သမာမိဗံ ဝိတိသုခံ ဒုတိယံဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိတိ၊ ဟူ၍။ ဘဝဝတာ၊
သည်။ ဝိဘတ္တိ၊ ဝေဘန်တော်မူအပ်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘတ္တိ၊ နည်း။ ဧကတ္ထ
ကာယ နာနတ္ထသညိသတ္တာဝါသ ဖလတာယ၊ ဧကတ္ထကာယ နာနတ္ထသညိဖြစ်
သော သတ္တာဝါသဟုဆိုအပ်သော အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနေန၊
ဒုတိယဈာန်နှင့်။ သမာနဖလတ္တာ၊ တူသောအကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။
ပဌမဇ္ဈာန သမာမိတော၊ ပဌမဈာန်သမာမိကြောင့်။ ဇာတတ္တာစ၊ ဖြစ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဝိတက္ကံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ပဌမဇ္ဈာနမေဝ၊ သည်သာ
လျှင်။ ကာမေဟိ၊ ထိုမှ၎င်း။ အကုသလေဟိ၊ ထိုမှ၎င်း။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝါ-ဝိဝိတ္တန္တိ၊ ဆိတ်၏ဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ဟောခြင်းငှာ။ သတ္တာ၊
တတ်ကောင်း၏။ တဒဘာဝါ၊ ထိုဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာကာမ အကုသိုလ်တို့မှ
ဆိတ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤဒုတိယဈာန်ဌ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ
ဝိဝိစ္စအကုသလေဟိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ငှာ။ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဝိဝေက
ဇန္တိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝတ္ထု၊ ငှာ။ နသတ္တာ၊ ကောင်း။ သုတ္တန္တ ဒေသနာသုစ၊
သုတ္တန်ဒေသနာ ထိုဌလည်း။ ပဉ္စကနယေ၊ ဌ။ ဒုတိယ တတိယဇ္ဈာနာနိ၊
ဟိုသည်။ ဒုတိယဇ္ဈာနမေဝ၊ သို့သာလျှင်။ ဘဇန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဝင်ကုန်၏။
ကသ္မာ၊ ကား။ ဝိတက္က ဝုပသမာ၊ ဝိတက်၏ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝိစာရဝုပ
သမာ၊ လည်းကောင်း။ အဝိတက္ကတ္တာ၊ ဝိတက်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း။ အဝိစာရတ္တာစ၊ ၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

အနုဆရာလည်း... ဇီဘာဝါရကို ထောက်ပံ့လျက်။ ။ ဒုတိယဇ္ဈာနပက္ခိကံ၊ နပဌမဇ္ဈာန ပက္ခိကန္တိ အဓိပ္ပါယ်။ တေနောပိဟ ပဌမဇ္ဈာနမေဝဟိတိ အာဒိ။ အတ္တတော ဟိ စတုတ္ထ၊ ပဉ္စကနယာ အညမညာနုပ္ပဝေသိနော။ ပဉ္စကနယေ ဒုတိယဇ္ဈာနံကိံ သဝိစာရတာယ ပဌမဇ္ဈာနပက္ခိကံ။ ဥဒါဟု အဝိတက္ကတာယ ဒုတိယဇ္ဈာနပက္ခိကန္တိ သိယာ အာသင်္ကာတိ တဒါသင်္ကာနိဝတ္တနတ္ထမိဒံ ဝုတ္တံ။ ကသ္မာတိ အာဒိနာ တတ္ထ ကာရဏမာဟ။ သုတ္တန္တဒေသနာသုစ ဒုတိယဇ္ဈာနမေဝ ဘဇေတိ သမ္ပန္နော။ စသဇ္ဈေန နကေဝလံ ဣဇေဝ၊ အထခေါ သုတ္တန္တဒေသနာသု ဝီတိ ဒေသနန္တရေပိ ယထာဝုတ္တဇ္ဈာနဿပဌမဇ္ဈာနပက္ခိကတ္တာတာဝံ ဒေသတိ။ ဣဒါနိ ဘဇနမ္ပိ ဒေသတံ ဝိတက္က ဝုပသမာတိ အာဒိဝုတ္တံ။ ။ ဟူ၏။

အနုအနက်။ ။ ဒုတိယဇ္ဈာန-ပက္ခိကံ၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်လျှင် အဆိုရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဌမဇ္ဈာနပက္ခိကံ၊ ပဌမဇ္ဈာန်လျှင် အဆိုရှိသည်ကို။ နကတွာ၊ မပြုပူ၍။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယ်၊ တည် ။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ပဌမဇ္ဈာနမေဝဟိတိ အာဒိကို၊ အာဟ၊ ၏။ ဟိ-သန္တံ၊ မှန်၏။ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။ စတုတ္ထ ပဉ္စကနယာ၊ စတုတ္ထနည်း ပဉ္စကနည်းတို့သည်။ အညမညာနုပ္ပဝေသိနော၊ အချင်းချင်း၌သွင်းခြင်း ရှိကုန်၏။ ဝါ၊ အချင်းချင်း၌ ဝင်ခြင်းရှိကုန်၏။ ပဉ္စကနယေ၊ ၌။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ သည်။ သဝိစာရတာယ၊ ပိစာရနှင့် တက္ကဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမဇ္ဈာနပက္ခိကံ၊ ပဌမဇ္ဈာန်လျှင် အဆိုရှိသည်။ ဟောတိ ကိံ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ အဝိတက္ကတာယ၊ ဝိတက်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာန ပက္ခိကံ၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်လျှင်အဆိုရှိသည်။ ဟောတိကိံ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာသင်္ကာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒါသင်္ကာနိဝတ္တနတ္ထံ၊ ထိုယုံမှားခြင်းကို နစ်စေခြင်းငှာ။ ဣဒံ၊ ဤဒုတိယဇ္ဈာနပက္ခိကံ ဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာတိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပဉ္စကနည်း၌ ဒုတိယဇ္ဈာန်ကို စတုတ္ထနည်း၌ ဒုတိယဇ္ဈာန်လျှင်အဆိုရှိသည်ကိုပြု၍ဝေတန်ခြင်း၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ အာဟ၊ ၏။ သုတ္တန္တဒေသနာသုစ၊ သုတ္တန်ဒေသနာတို့၌လည်း။ ဒုတိယဇ္ဈာနမေဝ၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်ဆိုသာလျှင်။ ဘဇေတိ၊ ကပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ပန္နောကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ စသဇ္ဈေန၊ ဖြင့်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဣဇေဝ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌ သာလျှင်။ ဒုတိယဇ္ဈာနမေဝ၊ ဆိုသာလျှင်။ န ဘဇေတိ၊ ကပ်သည်မဟုတ်ကုန်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သုတ္တန္တဒေသနာသု၊ တို့၌လည်း။ ဒုတိယဇ္ဈာနမေဝ၊ လျှင်။ ဘဇေတိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသနန္တရေပိ၊ ဒေသနာတပါး၌လည်း။ ယထာဝုတ္တဇ္ဈာနဿ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ပဉ္စကနည်း၌ ဒုတိယဇ္ဈာန်၏။ ပဌမဇ္ဈာနပက္ခိကတ္တာတာဝံ၊ ပဌမဇ္ဈာန်လျှင်အဆိုရှိသည်၏ အဖြစ်၏ မရှိခြင်းကို။ ဒေသတိ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဘဇနမ္ပိ၊ ကပ်ခြင်းကိုလည်း။ ဝါ၊ ကပ်ကြောင်းကိုလည်း။ ဒေသတံ၊ ငှာ။ ဝိတက္ကဝုပသမာတိအာဒိကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တေသံ၊ ထိပဌမဈာန်တို့ကို။ အဓိကမပဋိပါဠိဒီပနတ္ထံ၊ ရခြင်းအစဉ်ကို ပြခြင်း
ငှာ။ အယံနယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ။

ဧကော၊ တဦးသော။ အမစ္စပုတ္တော၊ အမတ်သားသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။
ဥပဌာတုံ၊ စားခြင်းငှာ။ ဇနပဒတော၊ ဇနပုဒ်မှ။ နဂရံ၊ မင်းနေပြည်သို့။ အာဂ
တောကိရ၊ လာသတတ်။ သော၊ ထိုမင်းစားခြင်းငှာ လာသော အမတ်သား
သည်။ ဧကဒိဝသမေဝ၊ တရက်မျှ၌သာလျှင်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ပါန
ဗျသနေန၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သောသေကြောင့်။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံ
သော။ ဝိဘဝဇာတံ၊ စည်းစိမ်အပေါင်းကို။ နာသေသိ၊ ဖျက်ဆီး၏။

၀ နန္ဒတ္ထ။ ။ ဝိဝိတဗ္ဗန္တိ ပါနံ၊ တဒေတံ သဗ္ဗသော ဟိတသုခံ ဗျသတိ ဝိက္ခိပတိ ဝိနာ
သေတိတိ ဗျသနံ၊ ပါနံ ဧဝ ဗျသနံ ပါနဗျသနံ။

၂

ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သုရာမဒမတ္တံ၊ ယစ်စေတတ်သော သေဖြင့် ယစ်မှ
သော။ “သု-ဟုရဿရုတ်” ။ တံ အမစ္စပုတ္တံ၊ ကို။ နိစ္စောဠံ၊ အဝတ် မရှိသည်ကို။
ကတွာ၊ ၍။ ဇိဏ္ဏကဋ္ဌသာရက မတ္တေန၊ သင်ဖြူးပုဆိုးမျှဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊
ဖုံးလွှမ်း၍။ ပါနာဂါရတော၊ သေတင်းကုပ်မှ။ နိဟရိံသု၊ ထုတ်ကုန်၏။
သင်္ကာရကုဋေ၊ တံမြက်ချေးစွန့်ရာ အရပ်၌။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ လျောင်း၍။ နိဒ္ဒါယန္တံ၊
အိပ်ပျော်သော။ တမေနံ၊ ထိုအမတ်သားကို။ ဧကော၊ တဦးသော။ အင်္ဂံ
ဝိဇ္ဇာပါဌကော၊ အင်္ဂံဝိဇ္ဇာတတ်သော သူသည်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။

ယောဇနာ။ ။ ဟတ္ထာဒိအင်္ဂံ ဝိဇ္ဇာနာတိ တောယာတိ အင်္ဂံဝိဇ္ဇာ၊ အင်္ဂံဝိဇ္ဇံ ပဌ
တိတိ အင်္ဂံဝိဇ္ဇာပါဌကော။ ။ ၁၂၀-သု။

အယံ ပုရိသေ၊ ဤယောက်ျားသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအများ၏။ အဝဿ
ယော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။ ဧသော ပုရိသော၊ ကို။ ပဋိ
ဇိတ္တဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေး မွေးမြူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ မတ္တိကာယ၊ မြေညက်နှင့်။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ ထူလ
သာဠကယုဂံ၊ ထူသော ပုဆိုးအစုံကို။ နိဝါသံပေတွာ၊ ဝတ်စေ၍။ ပုန၊
တဖန်။ ဂစ္ဆာဒကေန၊ နံသားရေဖြင့်။ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ သုခမ ဒုကူလ
ယုဂဠေန၊ သိမ်မွေ့သော ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးအစုံဖြင့်။ အတ္ထာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။
ပါသဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းသော
အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။ ဘောဇေတွာ၊ ကျွေး၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်း

ဖြင့်။ နံပရိသံကို။ ပရိစာရေယျာထ၊ လုပ်ကျွေးကြကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပရိစာရိကေ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ ပဋိစ္စာဒေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍။ ပက္ခမိ၊
၏။ အထပစ္စာ၊ သိမှနေောက်၌။ နံ အမစ္စပုတ္တံကို။ တေ ပရိစာရိကာတို့သည်။
သယနံ၊ အိပ်ရာသို့။ အာရောပေသုံ၊ တင်ကုန်၏။ ပါနာဂါရဂမနပဋိဗဟ
နတ္ထန္တ၊ သေတင်းကုပ်သို့ သွားခြင်းကို ဟားမြစ်ခြင်းငှာလည်း။ နံ အမစ္စပုတ္တံ
ကို။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ထာမဇနာ၊ အားကောင်းသော
သတို့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ တာဝဇနာ ရှိတတ်သည်မလို။ ထာမဇနာ ဟုလိုသည်။

စတုသုံ၊ ကုန်သော။ ဟတ္ထပါဒေသု၊ တို့၌။ ဥပ္ပိဋ္ဌေတွာ၊ နှိပ်၍။ အဋ္ဌသု၊ တည်
ကုန်၏။ တတ္ထပရိစာရိကေသု၊ တို့တွင်။ ဧကော၊ သည်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပရိ
မဇ္ဇိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ ဧကော၊ သည်။ တာလဝဏုံ၊ ထန်းရွက် ယပ်ဝန်းကို။ ဂဟေ
တွာ၊ ကိုင်၍။ ဗီဇိ၊ ယပ်ခတ်၏။ ဧကော၊ သည်။ ဝီဏံ၊ စောင်းကို။ ဝါဒယ
မာနော၊ တီးလျက်။ ဂါယန္တော၊ သီလျက်။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။

သောအမစ္စပုတ္တော၊ သည်။ သယနပဂမနေန၊ အိပ်ရာသို့ကပ်သဖြင့်။ ဝိဂတ
ကိလမထော၊ ကင်းသော ပင်ပန်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ထောကံ၊ တစ်လောက်။
နိဒ္ဓါယိတွာ၊ အိပ်၍။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထလတ်သော်။ ဟတ္ထပါဒေတို့ကို။ နိပ္ပိဋ္ဌနံ၊
နှိပ်ခြင်းကို။ အသဟမာနော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ မေ၊ ဝါ၏။ ဟတ္ထပါဒေ၊
တို့ကို။ ဧကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဥပ္ပိဋ္ဌေတိ၊ နှိပ်သနည်း။ အပဂစ္ဆထ၊ ဖဲ့ခွါကုန်
လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဇ္ဇေသိ၊ ခြိမ်းမောင်း၏။ တေ ပရိစာရိကာ၊ တို့သည်။
ဧက ဝစနေနေဝ၊ တခွန်းသော စကားဖြင့်သာလျှင်။ အပဂစ္ဆိံ သု၊ ဖဲ့ခွါကုန်၏။
တတော၊ တိုနေောက်မှ။ ပုန၊ တဖန်။ ထောကံ၊ လောက်။ နိဒ္ဓါယိတွာ၊ အိပ်၍။
ဝုဋ္ဌိတော၊ ထလတ်သော်။ ပါဒပရိဇ္ဇနံ၊ ခြေကိုဆုပ်နယ်ခြင်းကို။ အသဟမာနော၊
သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ မေ၊ ၏။ ပါဒေတို့ကို။ ဧကော၊ သည်။ ပရိဇ္ဇေတိ၊ ဆုပ်
နယ်သနည်း။ အပဂစ္ဆ၊ ဖဲ့ခွါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ သောပိ၊ ထိုခြေကို
ဆုပ်နယ်သော သူသည်လည်း။ ဧကဝစနေနေဝ၊ လျှင်။ အပဂစ္ဆိ၊ ၏။ တတော

ပစ္စာ၊ ထိုမှနောက်၌။ ပုန၊ တဖန်။ ထောက်လောက်။ နိဒ္ဒါယိတော၊ ရှိ။
 ဝုဠိတော၊ ထလတ်သော်။ ဝါတ ဝုဠိဝိယ၊ လေပြင်းခတ်သကဲ့သို့။ တာလဝဏ္ဏ
 ဝါတံ၊ ထန်းရွက်ယပ်လေကို။ အသဟန္တော၊ သည်းမခံနိုင်သည့်ဖြစ်၍။ သေ-
 သော၊ ဤယပ်ခတ်သော သူသည်။ ကော၊ နည်း။ အပ ဂစ္ဆတု ဖဲခွါလော။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဤ။ သောပိ၊ ထိုယပ်ခတ်သော သူသည်လည်း။ ကေ
 ဇနေ နေဝလျှင်။ အပ ဂစ္ဆိ၊ ဤ။ ပုန၊ တဖန်။ ထောက်လောက်။ နိဒ္ဒါယိတော၊
 ရှိ။ ဝုဠိတော၊ ထလတ်သော်။ ကဏ္ဍသုလံ ဝိယ၊ နားတံကျင်ကဲ့သို့။ ဂိတဝါဒိတ
 သဒ္ဓါ၊ သီချင်းသံ၊ တီးမှုတ်သံကို။ အသဟ မာနော၊ ရှိ။ ဝိဏာဝါဒကံ၊ ကို။
 တဇ္ဇေသိ၊ ဤ။ သောပိ၊ ထိုစောင်းတီးသော သူသည်လည်း။ ကေဇနေနေဝ
 လျှင်။ အပ ဂစ္ဆိ၊ ဤ။ အထ ပစ္စာ၊ ထိုမှနောက်၌။ ဧဝံအနုက္ကမေန၊ ဤသို့သော
 အစဉ်ဖြင့်။ ပဟိန ကိလမထုပ္ပိဋ္ဌန ပရိမဇ္ဇေန ဝါတပ္ပဟာရ ဂိတဝါဒိတ သဒ္ဓါ
 ပဒ္ဓဝေါ၊ ပင်ပန်းခြင်း၊ ခြေလက်ကို နှိပ်ခြင်း၊ ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ လေခတ်ခြင်း၊
 သီချင်းသံ တီးမှုတ်သံဟူသော ကပ်၍နှိပ်စက်တတ်သော ဥပဒ္ဓဝေါကို ပယ်
 ဖျောက်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သယိတော၊ အိပ်၍။ ဝုဠာယ၊
 ထလတ်သော်။ ရညော၊ ဤ။ သန္တိကံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ဤ။

၀၀နတ္ထ။ «ကိလမထော စ ဥပ္ပိဋ္ဌနဉ္စ ပရိမဇ္ဇေနဉ္စ ဝါတပ္ပဟာရောစ ဂိတဝါဒိတ
 သဒ္ဓေါစ ကိလမထုပ္ပိဋ္ဌနပရိမဇ္ဇေနဝါတပ္ပဟာရ ဂိတဝါဒိတသဒ္ဓါ။ တေ ဧဝ ဥပဒ္ဓ
 ဝါ ကိလမထုလ။ ပဒ္ဓဝေါ။ ပဟိနာ ကိလမထုပ္ပိဋ္ဌန ပရိမဇ္ဇေန ဝါတပ္ပဟာရ
 ဂိတဝါဒိတ သဒ္ဓါပဒ္ဓဝါ ယေနသောပဟိန ကိလမထုပ္ပိဋ္ဌနပရိမဇ္ဇေနဝါတပ္ပဟာရ
 ဂိတဝါဒိတ သဒ္ဓါပဒ္ဓဝေါ။ «ယောဇနာ-၁၂၀-သု။

ရာဇာပိ၊ သည်လည်း။ အဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ အား။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။
 ဣဿရိယံ၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အရာအထူးကို။ အဒါသိ၊
 ဤ။ သော၊ အမစ္စပုတ္တော၊ သည်။ မဟာဇနဿ၊ ဤ။ ဿယော၊ ကိုးကွယ်
 ရာသည်။ ဇာတော၊ ဤ။

တတ္ထ တသ္မိံ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တ ဝစနေ၊ ထိုအောက်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော
 စကား၌။ ဥပမာ သံသန္ဓနံ၊ ဥပမာနှင့် ဥပမေယျကို နှီးနှောခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 ဤ။ (ထည့်)။ ပါနဗျသနေန၊ စီးပွားချမ်းသာကိုဖျက်တတ်သောသောကြောင့်။
 ပါရိဇုညပုတ္တော၊ စည်းစိမ်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော။ သော အမစ္စပုတ္တော

ဝိယ၊ ထိုအမတ်သားကဲ့သို့။ အနေကဗျာသန ပါရိဇညပ္ပဒတ္တာ၊ များစွာသော ပျက်စီးခြင်းတို့ဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော။ သရာဝါသဂတော၊ အိမ်ရာ ထောင်သော လူ၏ဘောင်၌နေသော။ ကုလပုတ္တော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အင်္ဂ ဝိဇ္ဇာပါဌကော၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာဘတ်တတ်သော။ ပုရိသောဝိယ၊ ယောက်ျားကဲ့သို့။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တဿပုရိသဿ၊ ထိုအင်္ဂဝိဇ္ဇာ ဘတ်တတ်သောသူ၏။ အယံ အမစ္စပုတ္တော၊ သည်။ မဟာဇနဿ၊ ၏။ အာဿယော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတံ။ ပဋိဇ္ဇန္တံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ အရ ဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သန္နိဋ္ဌာနံဝိယ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကဲ့သို့။ တထာဂတဿ၊ ၏။ အယံ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ မဟာဇနဿ၊ ၏။ အာဿယော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတံ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သန္နိဋ္ဌာနကရဏံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

☰

အထပစ္ဆာ၊ ၌။ အဿအမစ္စပုတ္တဿ၊ အား။ မတ္တိကာမတ္တေန၊ မြေညက်မျှ ဖြင့်။ နှာပနံဝိယ၊ ရေချိုးခြင်းကဲ့သို့။ ကုလပုတ္တဿာပိ၊ အားလည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ပဋိလာဘော၊ ရှင်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အထပစ္ဆာ၊ ၌။ အမစ္စပုတ္တဿ၊ အား။ ထူလသာဋ္ဌက နိဝါသနံ ဝိယ၊ ထူသောပုဆိုးကို ဝတ်ခြင်း ကဲ့သို့။ ဣမဿ ကုလပုတ္တဿာပိ၊ အားလည်း။ ဒသသိက္ခာပုဒ သင်္ခါတ သီလ ဝတ္ထုနိဝါသနံ၊ ဆယ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်ဟု ဆိုအပ်သော ရှင်သီလတည်း ဟူသောအဝတ်ကို ဝတ်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ တဿအမစ္စပုတ္တဿ၊ အား။ ဂဇ္ဇောဒကနှာပနံဝိယ၊ နံသာရေဖြင့် ချိုးခြင်းကဲ့သို့။ ဣမဿာပိ ကုလ ပုတ္တဿ၊ အားလည်း။ ပါတိမောက္ခသံဝရာဒိသီလဂဇ္ဇောဒကနှာပနံ၊ ပါတိ မောက္ခသံဝရာဒသော သီလတည်းဟူသော နံသာရေချိုးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ အဿအမစ္စပုတ္တဿ၊ အား။ သုခုမ ဒုက္ကလ ယုဂဋ္ဌစ္ဆာဒနံ ဝိယ၊ သိမ်မွေ့သော ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးအစုံဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းကဲ့သို့။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ အားလည်း။ ယထာဝုတ္တ သီလဝိသုဒ္ဓိသမ္ပဒါ သင်္ခါတဒုက္ကလစ္ဆာဒနံ၊ ဆိုအပ် ပြီးသော အပြားရှိသော သီလဝိသုဒ္ဓိတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဘွဲ့ဖြူ ပုဆိုးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ တပံး။ ဒုက္ကလစ္ဆာဒိတဿ၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ပြီးသော။ အဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ အား။ ပါသာဒါရောပနံ ဝိယ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့

တင်ခြင်းကဲ့သို့။ သီလဝိသုဒ္ဓိ ဒုက္ကလစ္ဆာဒိတဿ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိတည်းဟူသော
 တွဲပြုပုဆိုးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ပြီးသော။ ဣမဿာပိကုလပုတ္တဿ၊ အားလည်း။
 သမာဓိဘာဝနာ ပါသဒါရောပနံ၊ သမာဓိဘာဝနာဟူသော ပြုစုသောသို့
 တင်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ၏။ သုဘောဇန
 ဘုဉ္ဇနံဝိယ၊ ကောင်းသော ဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းကဲ့သို့။ ဣမဿာပိ
 ကုလပုတ္တဿ၊ ၏လည်း။ သမာဓိဥပကာရက သတိသမ္ပပညာဒိ ဓမ္မာမတပရိ
 ဘုဉ္ဇနံ၊ သမာဓိအား ကျေးဇူးပြုတတ်သော သတိသမ္ပပညာ-စသော တရား
 ကည်းဟူသော အမြှိုက်သုခကို သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပန၊ တပါး။ ဘုတ္တဘောဇနဿ၊ သုံးဆောင်ပြီးသော ဘောဇဉ်ရှိသော။
 ဝါ၊ ဘောဇဉ်ကိုသုံးဆောင်ပြီးသော။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ အား။ ပရိစာရ
 ကေဟိ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ သယနာရောပနံဝိယ၊ အိပ်ရာသို့တင်ခြင်းကဲ့
 သို့။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ အားလည်း။ ဝိတက္ကာဒိဟိ၊ ဝိတက်အစရှိသည်
 ဖြင့်။ ဝါ၊ တို့သည်။ ဥပစာရဇ္ဈာနာရောပနံ၊ ဥပစာရဈာန်သို့ တင်ခြင်းကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ တဖန်။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ၏။ ပါနာဂါရ ဂမနပဋိဗာဟနတ္ထံ၊
 သေတင်းကုပ်သို့ သွားခြင်းကို တားမြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဟတ္ထပါဒုပ္ပိဋ္ဌနက
 ပုရိသစတုက္ကံဝိယ၊ လက်၊ ခြေကို နှိပ်သော ယောက်ျားလေးယောက် အပေါင်း
 ကဲ့သို့။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏လည်း။ ကာမသညာဘိမုခ ဂမန ပဋိဗာဟ
 နတ္ထံ၊ ကာမသညာသို့ ရှေးရှုသွားခြင်းကို တားမြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ။ အာရမ္မ
 ဏေ၊ အာရုံ၌။ စိတ္တုပ္ပိဋ္ဌနကော၊ စိတ်ကို နှိပ်တတ်သော။ နေက္ခမ္မဝိတက္ကော၊
 ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်သော ဝိတက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊
 ၏။ ပါဒပရိမဇ္ဇက ပုရိသောဝိယ၊ ခြေကို ဆုပ်နယ်သော ယောက်ျားကဲ့သို့။
 ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏လည်း။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ စိတ္တာနုမဇ္ဇကော၊
 စိတ်ကိုအဖန်တလဲလဲ သုံးသပ် စေတတ်သော။ ဝိစာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။
 တဿအမစ္စပုတ္တဿ၊ ၏။ တာလဝဏ္ဏဝါတဒါယကောဝိယ၊ ထန်းရွက်ယပ်လေ
 ခတ်သော ယောက်ျားကဲ့သို့။ ဣမဿာပိကုလပုတ္တဿ၊ ၏လည်း။ စေတသော၊
 စိတ်၏။ သီတလဘာဝ ဒါယိကာ၊ ချမ်းမြေ့သော အဖြစ်ကို ပေးတတ်သော။
 ပီတိ၊ ပီတိကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ဧ။ သောတာနုဂ္ဂဟ၊ ရော၊ နားကို ချီးမြှောက်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဂန္ဓဗ္ဗပုရိသော ဝိယ၊ စောင်းသမားကဲ့သို့။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ဧလည်း။ စိတ္တာနုဂ္ဂဟဏံ၊ စိတ်ကို ချီးမြှောက် တတ်သော။ သောမနဿံ၊ သောမနဿဝေဒနာကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ သယနုပဂမနေန၊ အိပ်ရာသို့ ကပ်သဖြင့်။ ဝိဂတ ကိလမထဿ၊ ကင်းပြီးသော ပင်ပန်းခြင်း ရှိသော။ ဝါ၊ ပင်ပန်းခြင်းကင်းပြီးသော။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ဧ။ ထောက်၊ တစိလောက်။ နိဗ္ဗုပဂမနံ ဝိယ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကဲ့သို့။ ဥပစာ ရုဇ္ဈာနသန္နိဿယေန၊ ဥပစာရဈာန်ဟူသော မှီရာဖြင့်။ ဝိဂတ နိဝရဏ ကိလမထဿ၊ ကင်းပြီးသော နိဝရဏ တည်းဟူသော ပင်ပန်းခြင်း ရှိသော။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ဧလည်း။ ပဌမဇ္ဈာနုပဂမနံ၊ ပဌမဈာန်သို့ကပ်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

အထပစ္ဆာ၊ ဌ။ နိဗ္ဗုယိတွာ၊ အိပ်၍။ ဝုဠိတဿ၊ ထလတ်သော။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ဧ။ ဟတ္ထပါဒုပ္ပိဋ္ဌနာ သဟနေန၊ လက်၊ ခြေကို နှိပ်ခြင်းကို သည်းမခံနိုင်သဖြင့်။ ဟတ္ထပါဒုပ္ပိဋ္ဌကာနံ၊ လက်၊ ခြေကို နှိပ်သောသူတို့ကို။ တဇ္ဇနံ ဝိယ၊ ခြိမ်းမောင်းခြင်း ကဲ့သို့၎င်း။ တေသံ၊ ထိုလက်၊ ခြေကို နှိပ်သော လေးယောက်သော သူတို့၏။ အပဂမနေန၊ ဖဲခြင်းဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ထောက်၊ တစိလောက်။ နိဗ္ဗုပဂမနံ ဝိယ၊ အိပ်ခြင်းသို့ ကပ်ခြင်းကဲ့သို့၎င်း။ ပဌမဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ဝုဠိတဿ၊ ထလတ်သော။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ဧလည်း။ စိတ္တုပ္ပိဋ္ဌနက ဝိတက္ကာ သဟနေန၊ စိတ်ကိုနှိပ်တတ်သော ဝိတက်ကို သည်းမခံနိုင်သဖြင့်။ ဝိတက္ကဒေါသ ဒဿနံ၊ ဝိတက်၏ အပြစ်ကို မြင်ခြင်းကို ၎င်း။ ဝိတက္ကပ္ပဟာနာ၊ ဝိတက်ကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ အဝိတက္က ဝိစာရမတ္တ ဒုတိယဇ္ဈာနုပဂမနဉ္စ၊ ဝိတက်ကားမရှိ၊ ဝိစာရမျှသာရှိသော ဒုတိယဈာန်သို့ ကပ်ခြင်းကို၎င်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

တတော၊ မှ။ ပုနဉ္စ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နိဗ္ဗုယိတွာ၊ ၍။ ဝုဠိတဿ၊ သော။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ဧ။ ယထာဝုတ္တာနုက္ကမေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြား ရှိသော အစဉ်ဖြင့်။ ပါဒ ပရိမဇ္ဇနာဒိနံ၊ ခြေကိုဆုပ်နယ်ခြင်း စသည်တို့ကို။ အသဟနေန၊ သည်းမခံနိုင်သဖြင့်။ ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ပါဒ ပရိမဇ္ဇ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါစေရကုသလပဒ

၃၁၇

ကာဒိနံ၊ ခြေကိုဆုပ်နယ်သောသူ စသည်တို့ကို။ သန္တဇ္ဇနံ ဝိယ၊ ခြိမ်းမောင်းခြင်း
 ကဲ့သို့၎င်း။ တေသံတေသံ၊ ထိုထိုခြေကို ဆုပ်နယ်သောသူ စသည်တို့၏။ အပ
 ဂမနေန၊ ဖဲခွါသဖြင့်။ ပုနပုနံ၊ လဲ။ ထောက်။ လောက်။ နိဗ္ဗုပဂမနံ ဝိယ၊ စာ
 အိပ်ခြင်းသို့ ကပ်ခြင်းကဲ့သို့၎င်း။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဒုတိယာဒိဟိ၊ ကုန်
 သော။ ဈာနေဟိ၊ တို့မှ။ ဝုဠိတဿ၊ သော။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏လည်း။
 ယထာဝုတ္တ ဒေ၊ သာနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော အပြစ်ရှိကုန်သော။
 ဝိစာရာဒိနံ၊ ဝိစာရစသည်တို့ကို။ အသဟာနေန၊ ဖြင့်။ ပဋိပ၊ ပဋိယာ၊ ဖြင့်။ ဝိစာရာဒိ
 ဒေ၊ သဒဿနံ၊ ဝိစာရစသည်တို့၏ အပြစ်ကို မြင်ခြင်းကို၎င်း။ တေသံ တေသံ၊
 ထိုထိုမြင်အပ်ပြီးသော အပြစ်ရှိကုန်သော ဝိစာရ စသည်တို့ကို။ ပဟာနခ၊
 ကြောင်း။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အဝိတက္က အဝိစာရ နိပ္ပိတိကပ္ပဟိန
 သောမနဿဈာနုပဂမနဉ္စ၊ ဝိတက်လည်းမရှိ ဝိစာရလည်း မရှိသော တတိယ
 ဈာန်၊ ပီတိကင်းသော စတုတ္ထဈာန်၊ ပယ်အပ်ပြီးသော သောမနဿရှိသော
 ပဉ္စမဈာန်သို့ကပ်ခြင်းကို၎င်း။ ဝေဒိတဗ္ဗ၊ သိအပ်၏။

ပန၊ ပါး။ သယနာ၊ အိပ်ရာမှ။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။ ရညော၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။
 ဂတဿ၊ သော။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ၏။ ဣဿရိယ ပတ္တဝိယ၊ အစိုးရသည်
 ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အရာထူးသို့ရောက်ခြင်းကဲ့သို့။ ပဉ္စမဇ္ဈာနတော၊ မှ။
 ဝုဠိတဿ၊ သော။ ဝိပဿနာမဂ္ဂံ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသောခရီးသို့။ ဥပဂတဿ၊
 ကပ်သော။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏လည်း။ အရဟတ္တပ္ပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့ ရောက်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗ၊ သိအပ်၏။

ဣဿရိယ ပတ္တဿ၊ အစိုးရသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အရာထူးသို့
 ရောက်သော။ တဿ အမစ္စပုတ္တဿ၊ ၏။ (လိုက်)။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။
 ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ အဝဿယ ဘာဝေါဝိယ၊ ကိုးကွယ်ရာ၏ အဖြစ်ကဲ့သို့။ အရ
 ဟတ္တပ္ပတ္တဿ၊ သော။ ဣမဿာပိ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏လည်း။ ဗဟူနံ၊ များစွာ
 ကုန်သောသူတို့၏။ အဝဿယဘာဝေါပိ၊ ကိုးကွယ်ရာ၏ အဖြစ်ကိုလည်း။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧတ္တာဝတော၊ ဤမှ အတိုင်း အရှည်
 ရှိသော စကားဖြင့်။ သေ-သော ကုလပုတ္တော၊ သည်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ
 သော။ ပုညဒက္ခတ္တံနာမ၊ ကောင်းမှုမျိုး၏ စိုက်ပျိုးကြံချရာ လယ်မြေကောင်း

ယဖွယ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်အပြီး သတ်တည်း။

ပဉ္စက နယော၊ ပဉ္စကနည်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားဖြင့်။ စတုက္ကနယ၊ ပဉ္စက နယ၊ ဒွယဘေဒေါ၊ စတုက္ကနည်း၊ ပဉ္စကနည်း၊ နှစ်ပါး အထူးအပြားရှိသော။ သုဒ္ဓိကနဝကောနာမ၊ သုဒ္ဓိကနဝကမည်သည်ကို။ ပကာသိတော၊ ပြအပ်ပြီး သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ ဧသ-
ဧသော သုဒ္ဓိက နဝကော၊ သည်။ ပဉ္စက နယော၊ ဤ။ စတုက္က နယဿ၊ ၏။ ပဝိဋ္ဌတ္တာ၊ ဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဈာနပဉ္စကောဝေ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ပဋိပဒါစတုက္က

၁၇၆-၁၈၀။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဧတံဈာန်နာမ၊ ဤ ဈာန်မည်သည်။ ပဋိပဒါကမေနပိ၊ ပဋိပဒါအစဉ်ဖြင့်လည်း။ သိဇ္ဈတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဿဈာနဿ၊ ၏။ ပဋိပဒါဘေဒံ၊ ကို။ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို“ကတမေဓမ္မာ” အစရှိသော ပါဠိ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အဿဈာနဿ၊ ၏။ ဝါ၊ အား။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သော။ ပဋိပဒါ၊ ဈာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဈာနံ၊ သည်။ ဒုက္ခပဋိပဒံ၊ မည်၏။ အဿ ဈာနဿ၊ ၏။ ဝါ၊ အား။ ဒန္တာ၊ နှေးသော။ ဝါ၊ နို့သော။ အဘိညာ၊ ရှေးပညာမှ ထူးသောပညာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဈာနံ၊ သည်။ ဒန္တာဘိညံ၊ မည်၏။

ကစ္စည်းစာစောင်၌....

ဣတ္ထိယံ ဘာသိတ ပုမိတ္ထိပုမာဝစေ။ ဣတ္ထိယံ တုလျာမိ ကရဏေ ပဒေစေ
ဘာသိတ ပုမိတ္ထိ ပုမာဝ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ ဒိဃာဇေယံ ယဿ သောယံ ဒိဃဇေယံ။
ကလျာဏ တရိယော။ ပဟုတပညော။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပဂါဝစရကုသလပဒ

၃၁၉

ဟူသော ဤသုတ်ကို ဥပလက္ခဏ နည်းအားဖြင့် ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍-
ဣတ္ထိယံ ဘာသိတ နပုံသကိတ္ထိ၊ နပုံသကစေဝ။ ။ဒုက္ခပဋိပဒါ အဿာတိ
ဒုက္ခပဋိပဒံ။ ဒန္တာအဘိညာ အဿာတိ ဒန္တာဘိညံ။
စသည်ဖြင့် ဥပလက္ခိတဗ္ဗသုတ် ဥဒါဟရုဏ်ကိုထုတ်အပ်၏။

သဒ္ဓနီတိန္ဒကား...ထိယံ တုလျာမိကရဏေ စေ ဘာသိတပုန္နပုံသကာ။ ယထာရဟံ
ပုန္နပုံသကာဝ ဟု တသုတ်တည်း ဆိုအပ်၏။

ဣတ္ထိ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခပဋိပဒန္တိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဒန္တာဘိညန္တိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ပထဝီ
ကသိဏန္တိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ တီဏိပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဈာနဿေဝ၊ ၏သာ
လျှင်။ နာမာနိ၊တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဒုက္ခပဋိပဒံ ခိပ္ပဂါဘိညန္တိအာဒိသုပိ၊
တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုပဋိပဒါ-စသည်တို့တွင်။ ပဌမ သမန္တာဟာရတော၊ ပြုအပ်ပြီး
သော ပုဗ္ဗကိစ္စရှိသသူ၏ ပထဝီကသိုဏ်း-စသည်တို့၌ လက်ဦးစွာ ပထဝီ၊ပထဝီ
စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းမှ။ ပဌာယ၊စ၍။ ယာဝ၊ အကြင် ရွှေလောက်။
တဿ တဿ ဈာနဿ၊ ထိုထိုပဌမ၊ ဒုတိယစသော ဈာန်၏။ ဥပစာရော၊
နိဝရဏ၏ ငြိမ်းခြင်း ဝိတက်၊ ဝိစာရ ပီတိ၊ သုခ၊တို့၌ တပ်သော နိကန္တိတို့၏
ငြိမ်းခြင်းကြောင့် မြဲမြံသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ကာမာဝစရ သမာဓိဟု ဆိုအပ်
သော ဥပစာရ ဈာန်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ပဝတ္တာ၊
ဖြစ်သော။ ဈာနဘာဝနာ၊ အပ္ပနာဈာန်ကို ဖြစ်စေတတ်သော တာဝနာကို။
ဝါ၊ အပ္ပနာဈာန်အလို့ငှာ ပွားစေအပ်သော ဘာဝနာကို။ “ပဋိပဒါ”တိ၊
ဈာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

မူလဒ္ဓိကား။ ။တဿ တဿ ဈာနဿ ဥပစာရောတိ နိဝရဏ ဝိတက္က ဝိစာရ
နိကန္တိယာဒိနံ ဝူပသမာ ထိရဘူတော ကာမာဝစရ သမာဓိ။

ဒ္ဓိကားအနက်။ ။တဿ တဿ ဈာနဿ ဥပစာရောတိ၊ ကား။ နိဝရဏ ဝိတက္က
ဝိစာရ နိကန္တိယာဒိနံ၊ နိဝရဏ၊ ဝိတက္က၊ ဝိစာရတို့၌ တပ်တတ်သော တဏှာ-
အစရှိသည်တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ငြိမ်းစေခြင်း
ကြောင့်။ ထိရဘူတော၊ မြဲမြံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကာမာဝစရ သမာဓိ၊တည်း။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ပြုအပ်ပြီးသော ပုဗ္ဗကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပထဝီ စသည်ဖြင့် ပဌမ
ဈာန်ကို ရခြင်းငှာ နှလုံးသွင်းသသူအား မြဲမြံသော သမာဓိကိုရ၍ ကာမန္တန္တ
စသော နိဝရဏတို့သည်ကွာ၏။ ထိုအခါ အပ္ပနာဈာန်၏ ဥပစာရ ဖြစ်သော

မြဲမြဲသော ကာမာဝစရ သမာဓိသည်ဖြစ်၏။ ထိုကာမာဝစရ သမာဓိကို ဥပစာရ ဈာန်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ပဌမဈာန်ကို ရပြီး၍ ဒုတိယဈာန် စသည်ကို ရခြင်းငှာ တဖန် ပထဝီ၊ ပထဝီစသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းသသူအား ဝိတက်၌ တပ်သော နိကန္တိ-ကွာလတ်သော် ဒုတိယဈာန်၏ ဥပစာရဈာန် ဖြစ်သော ကာမာဝစရ သမာဓိသည်ဖြစ်၏။ ဝိစာရ၌ တပ်သော နိကန္တိ-ကွာလတ်သော် တတိယဈာန်၏ ဥပစာရဖြစ်သော ကာမာဝစရ သမာဓိသည် ဖြစ်၏။ ဝီတိ၌ တပ်သော နိကန္တိ-ကွာလတ်သော် စတုတ္ထဈာန်၏ ဥပစာရဈာန် ဖြစ်သော ကာမာဝစရ သမာဓိ သည် ဖြစ်၏။ သုခ၌တပ်သော နိကန္တိ-ကွာလတ်သော် ပဉ္စမဈာန်၏ ဥပစာရ ဈာန်ဖြစ်သော ကာမာဝစရ သမာဓိသည်ဖြစ်၏။ ထိုသမာဓိကို ရည်၍။ “တဿ တဿ ဈာနဿ ဥပစာရော ဥပ္ပဇ္ဇတိ တာဝ ပဝတ္ထာဈာနဘာဝနာ ပဋိပဒါတိ ဝုစ္စတိ” ဟု မိန့်အပ်သတည်း။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဥပစာရတော၊ ဥပစာရမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ၊ အကြင် ရွှေလောက်။ အပ္ပနာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော။ ပညာ၊ ကို။ “အဘိညာ”တိ၊ အဘိညာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကျမ်းတက်။ ။ အထိုမှ၍ လေးပါးပြားလျှင်း သနည်း စွဲရှိရကား သာပနေသာ- စသည်တက်။

ပန၊ ဆက်။ သာသောပဋိပဒါ၊ သည်။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သသူအား။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဝရဏာဒိပစ္စနိကဓမ္မ သမုဒါစာရဂ္ဂဟဏ တာယ၊ နိဝရဏ-စသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ ဥပါဒ်ခြင်း ထူထပ် များ ပြားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကိစ္ဆာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သည်။ အသုမသေဝနာ၊ မချမ်းသာသဖြင့် မှီဝဲအပ်ပွားစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သသူအား။ တဒဘာဝေန၊ ထို နိဝရဏစသော ဆန့်ကျင်ဘက် တရားတို့၏ ဥပါဒ်ခြင်း မထူ မထပ်မများပြား သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုခ၊ ချမ်းသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိညာပိ၊ သည်လည်း။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သသူအား။ ဒန္တာ၊ နှေးသည်။ ဝါ၊ နံ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မန္တာ၊ နံ့သည်။ အသိသပ္ပဝတ္တိ၊ မလျင်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ “အသိသပ္ပဝတ္တိနိတိဝါ” ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သသူအား။ ခိပ္ပ၊ လျင်သည်။ အမန္တာ၊ မနံ့သည်။ သိသပ္ပဝတ္တိ၊ လျင်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ “သိသပ္ပဝတ္တိနိတိပိ” ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ယော၊ အကြင် သူသည်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ဝိက္ခမ္ဘေန္တော၊ ခွါသည်

ရှိသော်။ ဒုက္ခေဒါဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ သသင်္ခါရေန၊ သင်္ခါရနှင့်တကွသော။ သပ္ပယောဂေန၊ ပုဗ္ဗပယောဂနှင့်တကွသော။ ပစ္စယဂဏေန၊ အာရုံ-စသော ပစ္စည်းအပေါင်းဖြင့်။ (ထည့်)။ ကိလမန္တော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိက္ခမ္ဘေတိ၊ ခွါ၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိက္ခမ္ဘိတကိလေသော၊ ခွါအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပနာပရိဝါသံ၊ အပ္ပနာဖြင့် နေခြင်းကို။ ဝသန္တော၊ နေလိုသည်ဖြစ်၍။ တနည်း။ အပ္ပနာပရိဝါသံ၊ အပ္ပနာ၏ ထုံခြင်းကို။ ဝသန္တော၊ ထုံစေသည်ဖြစ်၍။ တနည်း။ အပ္ပနာ၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝသန္တော၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။

ဈာန ပဋိလာဘံ အာဂမေန္တေတိ အဓိပ္ပာယ်ယော။

စိရေန၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလ၌။ အင်္ဂပါတုတာဝံ၊ ဝိတက်-စသော ဈာန်အင်္ဂါ၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသို့။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒန္တာဘိညာနာမ၊ နံန့်နွေးသော အဘိညာဉ် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အင်္ဂပါတု တာဝံ၊ ဝိတက်-စသော ဈာန်အင်္ဂါ၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသို့။ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ခိပ္ပိဘိညာနာမ၊ လျင်သော အဘိညာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ဝိက္ခမ္ဘေန္တော၊ ခွါလတ်သော်။ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်။ အကိလမန္တော၊ မပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိက္ခမ္ဘေတိ၊ ခွါနိုင်၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ သုခါပဋိပဒါနာမ၊ လွယ်သော။ ဝါ၊ ချမ်းသာသော ပဋိပဒါ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ တသ္မိံ ဈာနာဓိကာရေ ဌံ။ ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ ဆိုသင့်၊ ဆိုထိုက်ကုန်သော။ (ထည့်)။ ယာနိ-ယာဒိသာနိ၊ ကုန်သော။ သပ္ပါယာ-သပ္ပါယာနိစ၊ လျောက်ပတ်သည်၊ မလျောက်ပတ်သည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပလိဗောဓုပစ္ဆေဒါဒီနိ၊ ပလိဗောဓကိုဖြတ်ခြင်း-အစရှိကုန်သော။ ပုဗ္ဗကိစ္စာနိစ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စတို့ကို၎င်း။ အပ္ပနာကောသလ္လာနိစ၊ အပ္ပနာ၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေဌံ။ စိတ္တဘာဝနာ နိဗ္ဗေသေ ဌံ။ နိဗ္ဗိဋ္ဌာနိ၊ ပြုအပ်

ကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုသပ္ပါယ၊ အသပ္ပါယ-စသည်တို့တွင်။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသပ္ပါယသေဝီ၊ မလျှောက်ပတ်သည်ကို မှီဝဲလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿပုဂ္ဂဿ၊ ထိုမလျှောက်ပတ်ကို မှီဝဲလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒုက္ခာ၊ သော၊ ပဋိပဒါ၊ သည်၎င်း။ ဒန္တာ၊ သော။ အဘိညာစ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သပ္ပါယသေဝိနော၊ လျှောက်ပတ်သည်ကို မှီဝဲလေ့ရှိသည့်အား။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်၎င်း။ ခိပ္ပါ၊ သော။ အဘိညာစ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဥပစာရဈာန်ကိုရသည်မှ ရှေ့အဘို့။ အသပ္ပါယံ၊ မလျှောက်ပတ်သည်ကို။ သေဝိတွာ၊ ၍။ အပရဘာဂေ၊ ဥပစာရဈာန်ကို ရသည်မှနောက်အဘို့။ သပ္ပါယသေဝီ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကိုမှီဝဲလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဥပစာရဈာန်ကိုရသည်မှ ရှေ့အဘို့။ သပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကို။ သေဝိတွာ၊ မှီဝဲ၍။ အပရဘာဂေ၊ ဥပစာရဈာန်ကို ရသည်မှနောက်အဘို့။ အသပ္ပါယသေဝီ၊ မလျှောက်ပတ်သည်ကို မှီဝဲလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝေါမိဿကာ၊ ရောကုန်သော။ “ဝေါမိဿကတာ ဝေါမိဿတာတိပိ”။ ပဋိပဒါ၊ အဘိညာတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တထာ၊ တပါး။ ပလိဗေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာဒါဒိကံ၊ သော။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ကို။ အသမ္မာဒေတွာ၊ မပြည့်စုံစေမှု၍။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အနုယုတ္တဿ၊ အားထုတ်သည့်အား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပရိယယေန၊ ထိုမှပြန်သောအားဖြင့်။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အပ္ပနာ ကောသလ္လာနိ၊ တို့ကို။ အသမ္မာဒေန္တဿ၊ မပြည့်စုံစေသည့်အား။ ဒန္တာ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာဒေန္တဿ၊ ပြည့်စုံစေသည့်အား။ ခိပ္ပါ၊ လျှင်သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အပိစ-အပရော နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ တဏှာအဝိဇ္ဇာ ဝသေန၊ တဏှာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ သမထဝိပဿာနာ ဓိကာရ ဝသေန၊ သမထ၌ ရှေးကပြုဘူးသော အကြောင်းကုသိုလ် ဝိပဿနာ၌ ရှေးကပြုဘူးသော အကြောင်းကုသိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ တောသံ၊ ထိုပဋိပဒါ၊ အဘိညာတို့၏။ ပဓာနဒါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။

တဏှာဘိဘူတဿ၊ တဏှာသည် နှိပ်စက်အပ်သသ္မုအား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနဘိဘူတဿ၊ တဏှာသည် မနှိပ်စက်အပ်သသ္မု
အား။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။
အဝိဇ္ဇာ ဘိဘူတဿ၊ အဝိဇ္ဇာသည် နှိပ်စက်အပ်သသ္မုအား။ ဒန္တာ၊ သော။
အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနဘိဘူတဿ၊ အဝိဇ္ဇာသည် မနှိပ်စက်အပ်
သသ္မုအား။ ခိပ္ပါ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ လိုမှတပါး။
ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမထေ၊ သမာဓိ၌။ အကတ၊ ဓိကာ
ရော၊ ရှေးကပြုဘူး၊ လေ့လာဘူးသော အကြောင်းကုသိုလ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတ၊ ဓိကာရဿ၊ သမာဓိ၌ ရှေးကပြုဘူး၊ လေ့လာဘူး
သော အကြောင်းကုသိုလ်ရှိသသ္မုအား။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌။ အကတ၊ ဓိကာရော၊ ရှေးကပြုဘူး၊ လေ့လာဘူး
သော အကြောင်းကုသိုလ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထို
ဝိပဿနာ၌ ရှေးကပြုဘူး၊ လေ့လာဘူးသော အကြောင်းကုသိုလ်မရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒန္တာ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတ၊ ဓိကာ
ရဿ၊ ဝိပဿနာ၌ ရှေးကပြုဘူး၊ လေ့လာဘူးသော အကြောင်းကုသိုလ်
ရှိသသ္မုအား။ ခိပ္ပါ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကိလေသိန္ဒြိယ ဝသေနစာပိ၊ ကိလေသာ ဣန္ဒြေတို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။
တောသံ၊ ထိုပဋိပဒါ၊ အဘိညာတို့၏။ တေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
ဟိ၊ ရဲ့အံ့။ တိဗ္ဗကိလေသဿ၊ ထက်သော ကိလေသာရှိသော။ မုဒိန္ဒြိယဿ၊
နုသော သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေရှိသသ္မုအား။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒန္တာ၊ သော။ အဘိညာစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တိက္ခိန္ဒြိယဿ၊ ထက်သော သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေရှိသ
သ္မုအား။ ခိပ္ပါ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မန္တကိလေသဿ၊
နုသော ကိလေသာရှိသော။ မုဒိန္ဒြိယဿ၊ နုသော သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေရှိသ
သ္မုအား။ သုခါ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒန္တာ၊ သော။
အဘိညာစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ တိက္ခိန္ဒြိယဿ၊

ထက်သော သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေရှိသသူအား။ ခိပ္ပါ၊ သော။ အဘိညာသည။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

အနုသန္ဓေဒကား။ ။သပ္ပာယ် စသည်၏အစွမ်း တဏှာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏အစွမ်း၊ အဓိ
ကာရ၏ အစွမ်း၊ ကိလေသာ ဣန္ဒြေ၏ အစွမ်းဖြင့် ဆရာပြခဲ့သော ပဋိပဒါ
အဘိညာတို့သည် ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်သာ ဖြစ်ခဲ့ စုဒ္ဓါရိယကား ဓမ္မနိဋ္ဌေသကိုလည်း
ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ညွှန်ပါသင့်၏ဟု ပြလိုသော ဆရာသည် ယောပုဂ္ဂလော
စသည်မိန့်သော်....

ဣတိ၊ သို့။ ဣမာသု ပဋိပဒါ အဘိညာသု၊ ဤပဋိပဒါ အဘိညာတို့တွင်။
ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ပဋိပဒါယ၊ ဖြင့်။
ဒန္တာယ၊ သော။ အဘိညာယ၊ ဖြင့်။ ဈာနံ၊ သို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏။
တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ။ တံ ဈာနံ၊ ကို။ “ဒုက္ခပဋိပဒံ ဒန္ဓာဘိည”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသော ဒုတိယဈာန် စသည်တို့၌လည်း။ သေဝ
နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

အနုသန္ဓေကျမ်းတက်။ ။ပဌမဈာန်၌ ပဋိပဒါ၊ အဘိညာတို့၏ အထူးကို ဆိုပြီး။
ဒုတိယဈာန် စသည်တို့၌ အတယ်သို့ ဆိုအံ့နည်း စုဒ္ဓါရိယကား တတ္ထ-စသည်ကို
တက်သော်-

တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဈာန်-စသည်တို့၌။ “တ ဒနုဓမ္မတာ၊ ထိုထိုပဌမဈာန်
စသည်တို့အား လျှောက်ပတ်သော သဘောရှိသော။ သတိ၊ သတိသည်။
သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာ တည်အံ့။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ဌိတိ၊ တာဂီနီ၊ မဆုတ်၊
မယုတ်တည်ခြင်း အသို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ။” ။ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တသတိယာ
ဝါ၊ ဟောတော်မူအပ်သော သတိကိုလည်းကောင်း။ တံ တံ ဈာနံ နိကန္တိ
ယာဝါ၊ ထိုထိုဈာန်၌ တပ်သော နိကန္တိကို လည်းကောင်း။ ဝိက္ခမ္ဘနေ၊
ခွါခြင်း၌။ ပဋိပဒါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တံ တံ ဈာနုပစာရံ၊ ထိုထို
ဒုတိယဈာန်စသောတို့၏ ဥပစာရ သမာဓိသို့။ ပတ္တဿ၊ ရောက်ပြီးသော
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အပ္ပနာယ၊ အပ္ပနာဈာန်ကို။ ပရိဝါသေ၊ ဖြစ်စေခြင်း၌။ အဘိညာစ၊
အဘိညာကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ပူလန္တိကာ ဓိပ္ပာယ်။ ။တ ဒနုဓမ္မတာတိ၊ တ ဒနုဓမ္မတာတူတာ၊ သာ ပန
တဒဿာဒ သင်္ခါတာ တဒဿာဒ သမ္ပယုတ္တ ခန္ဓသင်္ခါတာ ဝါ ဓိန္ဒြာသတိတိ

ဝဒန္တိ။ အဝိဂတနိကန္တိကာ တံ တံ ပရိဟရဏ သတိတိပိ ဝတ္ထု၊ ဝဇ္ဇတိတိ ဝေဇ္ဇကတွာ သတိယာ ဝါ နိကန္တိယာဝါတိ ဝိကပ္ပေါ ကတော။ ၁၀၄-ဆဋ္ဌ။

နိကာအနက်။ ။တ ဒနုဓမ္မတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တ ဒနုရူပတာ ဘူတာ၊ ထိုထို ပဌမဈာန်-စသည်အား လျှောက်ပတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ လျှောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သော။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သာ၊ ထိုတဒနုဓမ္မတာသည်။ တဿာဒသင်္ခါတာ၊ ထိုထိုပဌမဈာန်-စသည်၌ တပ်တတ်သော တဏှာဟု ဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ တ ဝဿာဒ သမ္ပယုတ္တခန္ဓ သင်္ခါတာဝါ၊ ထိုထို ပဌမဈာန် စသည်တို့၌ တပ်တတ်သော တဏှာနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဓိန္ဒြာသတိတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဝိဂတ နိကန္တိကာ၊ ထိုထိုပဌမဈာန် စသည်၌ မကင်းသော တပ်ခြင်းရှိသော။ တံ တံ ပရိဟရဏ သတိတိပိ၊ ထိုထိုဈာန်ကို ဆောင်ကြောင်းဖြစ်သော သတိ ဟူ၍လည်း။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင် ငှာ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ဝေဇ္ဇကတွာ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ သတိယာ ဝါ နိကန္တိယာဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝိကပ္ပေါ၊ ဝိကပ် အနက်ရှိသော ဝါ သဒ္ဓါကို။ အာစရိယေန၊ သည်။ ကတော၊ ၏။

အနုန္တိကာ။ ။တ ဒနုရူပတာတိ တဿ ပဌမာဒိဇ္ဈာနဿ အနုရူပသဘာဝါ။ ယထာ လဒ္ဓဇ္ဈာနံ သန္တတော ပဏိတတော ဒိသ္မာ အဿာဒိယမာနာ နိကန္တိ တံ သမ္ပယုတ္တာ ခန္ဓာ ဝါ တဒါရက္ခဘူတာ သတိ ယေဝ ဝါ တဿ ဈာနဿ အနုစ္စဝိကတာယ တ ဒနုဓမ္မတာ သတိတိ ဝုတ္တာတိ။ ။၁၀၅-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။တ ဒနုရူပတာတိ၊ ကား။ တဿ ပဌမာဒိဇ္ဈာနဿ၊ ထိုပဌမဈာန် အစရှိသည်အား။ အနုရူပ သဘာဝါ၊ လျော်သော သဘောရှိသော။ ယထာ လဒ္ဓဇ္ဈာနံ၊ အကြင် အကြင် ရအပ်သော ဈာန်ကို။ သန္တတော၊ ငြိမ်သက်သော အားဖြင့်။ ပဏိတတော၊ မြက်သော အားဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဿာဒိယမာနာ၊ သာယာသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ နိကန္တိ၊ တပ်ခြင်း တဏှာကို၎င်း။ တံ သမ္ပယုတ္တာ၊ ထိုတပ်ခြင်းတဏှာနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာဝါ၊ ခန္ဓာတို့ကို၎င်း။ တဿ ဈာနဿ၊ ထိုပဌမဈာန် အစရှိသည်အား။ အနုစ္စ ဝိကတာယ၊ လျှောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တ ဒနုဓမ္မတာ သတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ တဒါရက္ခဘူတာ၊ ထိုပဌမဈာန် အစရှိသည်ကို စောင့်တတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သတိယေဝ၊ သတိကိုသာလျှင်။ ကဿ ဈာနဿ၊ အား။ အနုစ္စဝိကတာယ၊ ကြောင့်။ တဒနုဓမ္မတာ သတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

အနုသန္ဓေကျမ်းတက်။ ။အနေကန္တိက ဖြစ်သော အာရုံ၏ အစွမ်းဖြင့် ပြုပြန်လို ရကား အနေကန္တိက ဒိပကဖြစ်သော အပိသဒ္ဓါနှင့်တကွ အာဂမန ဝသေနာဝိ စသည်တက်သော်....

စ၊ဆက်။ အာဂမန ဝသေနာပိ၊ လာရာအကြောင်းအာဂုံ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။
ပဋိပဒါစ၊ တို့သည်၎င်း။ အဘိညာစ၊ တို့သည်၎င်း။ ဟောန္တိယေဝကုန်သည်
သာတည်း။

မူလဋီကာဓိပ္ပာယ်။ ။အာဂမန ဝသေနာပိစ ပဋိပဒါဟောန္တိ ယေဝါ တိ
ဣဒံ ကဒါစိ ဒုတိယာဒိနံ ပဌမာဒိ အာဂမန ကတပဋိပဒတံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ အပိ
သဒ္ဓေါ ဟိ အနေကန္တိကတံ ဒိပေတိ၊ ဧတဿ အနေကန္တိကတ္တာဝေ စ ပါဠိ
ယံ ဧကေကသ္မိံ ဈာနေ စတသော ပဋိပဒါ စတ္တာရိ အာရမ္မဏာနိ သောဠ
သက္ခတ္တုကဉ္စ ဝိသုံ ဝိသုံ ယောဇိတံ၊ အညထာ ဧကေကသ္မိံ ပဋိပဒါဒိမ္ပိ နဝနဝ
ဈာနာနိ ယောဇေတဗ္ဗာနိ သိယန္တိ။ ။ ၁၀၄-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။အာဂမန ဝသေနာပိ စ ပဋိပဒါ ဟောန္တိယေဝါတိ ဣဒံ ကု။
ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဒုတိယာဒိနံ၊ ဒုတိယဈာန် အစရှိသည်တို့၏။ ပဌမာဒိ အာဂမန
ကတပဋိပဒတံ၊ ပဌမဈာန်အစရှိသည်တို့၏ ရောက်ကြောင်းသည် ပြုအပ်သော
အကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ-သန္တံ၊ မှန်၏။
အပိသဒ္ဓေါ၊ အပိသဒ္ဓါသည်။ အနေကန္တိကတံ၊ ကေနမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။
ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဧတဿ၊ ထိုဒုတိယဈာန် စသည်တို့၏ ပဌမ
ဈာန် အစရှိသည်တို့၏ ရောက်ကြောင်းသည် ပြုအပ်သော အကျင့်ရှိသည်၏
အဖြစ်၏။ အနေကန္တိကတ္တာဝေ၊ ကေနမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်။
ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ ဧကေကသ္မိံဈာနေ၊ တခုတခုသော ဈာန်၌။ စတသော၊
လေးပါးကုန်သော။ ပဋိပဒါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။
အာရမ္မဏာနိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ သောဠသက္ခတ္တုကဉ္စ၊ သောဠသက္ခတ္တုက
နည်းကိုလည်းကောင်း။ ဝိသုံ ဝိသုံ၊ အသီး အသီး။ ယောဇိတံ၊ ယှဉ်အပ်၏။
အညထာ၊ ကေန မဟုတ်သည်မှတစ်ပါး ကေန၏ အဖြစ်ကို ယူအပ်သည်ရှိသော်။
ဧကေကသ္မိံ၊ တခု တခုသော။ ပဋိပဒါဒိမ္ပိ၊ ပဋိပဒါ အစရှိသည်၌။ နဝနဝဇ္ဈာ
နာနိ၊ ကိုးပါး၊ ကိုးပါးဘော ဈာန်တို့သည်။ ယောဇေတဗ္ဗာနိ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်
သည်။ သိယုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

အနုဋီကာဓိပ္ပာယ်။ ။ကဒါစိတိ ယဒါ ပဌမံ အဓိဂန္ဓာ ယထာ နိသိန္ဓော ယေဝ
ဝိနာ ပယောဂန္တရံ ဒုတိယာ ဒိနိ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ဤဒိသေ ကာလေတိ အတ္ထော။
၀၀၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ကဒါစိတိ၊ ကား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ပဌမံ၊ ပဌမဈာန်ကို။
အဓိဂန္ဓာ၊ ရ၍။ ယထာ နိသိန္ဓော ယေဝ၊ ထိုင်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ ပယောဂန္တရံ၊
လုံ့လတစ်ပါးကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ ဒုတိယာဒိနံ၊ ဒုတိယဈာန် အစရှိသည်တို့ကို။
အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ ဤဒိသေ၊ ဤသို့သော သဘောရှိသော။ ကာလေ၊ ၌။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဒုက္ခပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သော အကျင့်ရှိသော။ ဒန္ဓာဘိညံ၊ နို့ နှေးသော အဘိညာရှိသော။ ပဌမံ ဈာန်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဒုတိယမ္ပိ၊ ဒုတိယ ဈာန်သည်လည်း ။ တာဒိသမေဝ၊ ထို အကြောင်း ပဌမဈာန်နှင့် တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတိယ စတုတ္ထသုပ္ပါ၊ တို့၌လည်း။ ဒေသဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ စတုတ္ထနယော၊ ၌။ ပဋိပဒါ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဓာ၊ လေးပါး အပြား ဖြင့်။ ဘေဒေါ၊ အပြားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗောယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ပဉ္စက နယေပိ၌လည်း။ ပဋိပဒါ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဓာ၊ ဖြင့်။ ဘေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိပဒါ ဝသေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ နဝကာ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု စတုသုနဝကေသု၊ တို့၌။ ပါဌတော၊ ပါဠိအားဖြင့်။ ဆတ္တိံ သစိတ္တာနိ၊ သုံးဆဲ့ ခြောက်ပါးသော စိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္ထတော ပန၊ သရုပ်အားဖြင့်ကား။ ပဉ္စက နယော၊ ၌။ စတုတ္ထနယထာ၊ ၏။ ပဝိဋ္ဌတ္တာ၊ ဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသတိမေဝ၊ နှစ်ဆယ်သော စိတ်တို့သည်သာ လျှင်။ ဘာန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ် တည်း။

ပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒါတည်း။

အာရမ္မဏစတုက္က

၁၈၁။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ ဈာန် နာမ၊ ဤဈာန်မည် သည်။ ပဋိပဒါဘေဒေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ အာရမ္မဏ ဘေဒေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿဈာနဿ၊ ၏။ တံ ပဘေဒံ၊ ထိုအပြားကို။ ဒသော တုံ၊ ဌာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို “ကတမေဓမ္မာ” အစရှိသော စကား၌။ ပရိတ္တံ ပရိတ္တာ ရမ္မဏန္တိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ယံဈာန်၊ အကြင်ဈာန်သည်။ အပ္ပဂုဏံ၊ မလေ့လာ

အပ်သည်။ ဝါ၊ ငါးပါးသော ဝသီဘော်တို့ဖြင့် အလေ့အလာမပြုအပ်သည်။
“ပဉ္စဟိ ငသိတာဟိ အ ဝသိကတံ”။ ဋီကာ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကျမ်းတက်။ ။ မလေ့လာကာမျှတည်း ပရိတ္တမည်သလော စုဒ္ဓါရိရကား ဥပရိတ္တာ
နဿ ပစ္စယော ဘဝိတုံ န သက္ကောတိ-မိန့်သော်....

ဥပရိတ္တာနဿ၊ အထက်ဖျား၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဘဝိတုံ၊
ပြုခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣဒံဖျားနံ၊ သည်။ ပရိတ္တံနာမ၊
နည်းသော အာနုဘော်ရှိသော ဖျားနံမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကားကျကား။ ။ တသက်ပန် လေ့လာလျှင်းမူလည်း အထက်ဖျား၏
အကြောင်းမဖြစ်သော် ပရိတ္တမည်၏ဟူလို။

ပန၊ တပါး။ ယံ ဖျားနံ၊ သည်။ အဝဗ္ဗိတေ၊ မပွားစေအပ်သော။ သုပ္ပမတ္ထေဝါ၊
စကော အတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သရာဇမတ္ထေဝါ၊ အိုးဖုံး
စလောင်း အတိုင်းအရှည် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အာရမ္မဏေ၊ ဌ။ ပဝတ္တံ၊
ဖြစ်၏။ တံ ဖျားနံ၊ သည်။ အဿဖျားနဿ၊ အား။ ပရိတ္တံ၊ ကျဉ်းသော။ ဝါ၊
ငယ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဣမိနာ အတ္ထေန၊ ဤသို့
သော အနက်ကြောင့်။ ပရိတ္တာရမ္မဏံ၊ ငယ်သော အာရုံရှိသောဖျားနံမည်၏။
ယံဖျားနံ၊ သည်။ ပဂုဏံ၊ လေ့လာအပ်၏။ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေ
အပ်၏။

ကျမ်းတက်။ ။ လေ့လာကာမျှတည်း အပ္ပမာဏမည်သလော စုဒ္ဓါရိရကား ဥပ
ရိတ္တာနဿ ပစ္စယော ဘဝိတုံ သက္ကောတိ မိန့်သော်....

ဥပရိတ္တာနဿ၊ အထက်ဖျား၏။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဘဝိတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောတိ၊
၏။ ဣဒံဖျားနံ၊ သည်။ အပ္ပမာဏနာမ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်၊ ကြီးမားသော အာနု
ဘော်ရှိသော ဖျားနံမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကားကျကား။ ။ ဤဗျာဓိဖြစ်သော သူတို့အား တနေရာတည်း၌
သော်လည်း အထက်ဖျားကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော် ဝသီဘော်ဖြင့် အပရဏနာ
တိသုဘာဝိတ ဖြစ်လေလျှင်းမူလည်း အပ္ပမာဏ မည်ပါ၏ ဟူလို။

ယံ ဖျားနံ၊ အကြင်ဖျားသည်။ ဝိပုလေ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော။ အာရမ္မဏေ၊
၌။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ တံဖျားနံ၊ ထိုဖျားသည်။ အဿဖျားနဿ၊ အား။ ဝုဗ္ဗိပမာ

ဏတ္တာ၊ ကြီးပွားသော ပမာဏရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပမာဏံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဣမိနာအတ္ထေန၊ ခြေကြောင့်။ အပ္ပမာဏာရမ္မဏံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်၊ ကြီးပွားသော အာရုံရှိသော ဈာန်မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဝုတ္တလက္ခဏဝေါမိဿကတာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေါမိဿက နယော၊ ရောသော နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရမ္မဏာဝသေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ နဝံကာ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအာရမ္မဏ စတုက္ကန္တံ။ စိတ္တဂဏနာပိ၊ စိတ်ကို ရေတွက်ခြင်းသည်လည်း။ ပုရိမသဒိသာ ဝေ၊ ရှေးပဋိပဒါစတုက္ကန္တံတူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

အာရပ္ပဏ စတုက္ကံ၊ အာရမ္မဏ စတုက္ကတည်း။

အာရမ္မဏပဋိပဒါမိဿက

၁၈၆။ ဣဒါနိ၌။ အာရမ္မဏ ပဋိပဒါ မိဿကံ၊ အာရုံ၊ ပဋိပဒါအရော ဖြစ်သော။ သောဠသက္ခတ္တက နယံ၊ သောဠသက္ခတ္တကနည်းကို။ ဒသေတုံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို‘ကတမေ ဓမ္မာ’ အစရှိသော စကား၌။ ဝိနိစ္ဆယောကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပဌမ နယော၊ ၌။ ဝုတ္တဇ္ဈာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဈာန်သည်။ ဒုက္ခပဋိပဒတ္တာ၊ ဆင်းရဲသော အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဒန္ဓာဘိညတ္တာ၊ နှေးသော အဘိညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ပရိတ္တတ္တာ၊ နည်းသော အာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ပရိတ္တာ ရမ္မဏတ္တာ၊ ငယ်သော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဟိနံ၊ ယုတ်၏။ သောဠသမနယော၌။ ဝုတ္တဇ္ဈာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဈာန်သည်။ သုခ ပဋိပဒတ္တာ၊ လွယ်သော အကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ခိပ္ပာဘိညတ္တာ၊ လျင်သော အဘိညာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အပ္ပမာဏတ္တာ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော အာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။

၀၀၀

အပ္ပမာဏာ ရမ္မဏတ္တာ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဏိတံ၊
မြတ်၏။ သေသေသု၊ ပဌမနည်း၊ သောဋ္ဌသမနည်းမှကြွင်းကုန်သော။ စုံဒ္ဓသသု၊
ကုန်သော။ နယေသု၊ တို့၌။ ဧကေန၊ သော။ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။
ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ တိဟိ၊ ကုန်သော။
ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟိန၊ ပဏိတတာ၊ ယုတ်သည်၏ အဖြစ်၊
မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ကသွာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ အယံ နယော၊ ဤသောဋ္ဌသက္ခတ္ထုက
နည်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတော၊ နည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဈာနုပ္ပတ္တိ ကာရဏတ္တာ၊ ဈာန်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်
ကြောင့်။ အယံ နယော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတော၊ ၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ ပထဝီ ကသိဏေ၊ ၌။ သုဒ္ဓိကဇ္ဈာနံ၊ သုဒ္ဓိကဈာန်ကို။
စတုက္ကနယ ဝသေန၊ စတုက္ကနည်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပဉ္စကနယ ဝသေန၊
ပဉ္စကနည်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သုဒ္ဓိကပဋိပဒါ၊
ကို။ တထာ စတုက္ကနယဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ပဉ္စကနယဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဒေသိ
တာ၊ ၏။ သုဒ္ဓိကာ ရမ္မဏံ၊ သုဒ္ဓိကာ ရမ္မဏကို။ တထာ စတုက္ကနယ ဝသေန၊
ဖြင့်၎င်း။ ပဉ္စကနယ ဝသေန၊ ဖြင့်၎င်း။ ဒေသိတံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစတုက္ကနယ
စသည်၌။ ယာဒေဝတာ၊ အကြင် နတ်တို့သည်။ ပထဝီကသိဏေ၊ ၌။ သုဒ္ဓိ
ကဇ္ဈာနံကို။ စတုက္ကနယဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသိယမာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိ
သော်။ ဗုဇ္ဈိတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ တာသံဒေဝတာနံ၊
တို့အား။ သပ္ပာယဝသေန၊ လျောက်ပတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ သုဒ္ဓိကဇ္ဈာနေ၊ ၌။
စတုက္ကနယော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ၏။ ယာဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စကနယဝသေန၊
ဖြင့်။ ဒေသိယမာနံ၊ သော်။ ဗုဇ္ဈိတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံဒေဝတာနံ၊
တို့အား။ သပ္ပာယ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စကနယော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ၏။ ယာ
ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ သုဒ္ဓိက ပဋိပဒါ၊ ၌လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓိကာရမ္မဏေ၊
၌လည်းကောင်း။ စတုက္ကနယ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသိယမာနံ၊ သော်။ ဗုဇ္ဈိတုံ၊ ငှာ။
သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံဒေဝတာနံ၊ တို့အား။ သပ္ပာယ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သုဒ္ဓိက
ပဋိပဒါ၊ ၌လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓိကာ ရမ္မဏေ၊ ၌လည်းကောင်း။ စတုက္ကနယော၊ ကို။ ဒေသိတော၊

၏။ ယာဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စကနယ ငသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသိယမာနံ၊ သော်။
ဗုဇ္ဈိတုံ၊ ဌာ။ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာယံ ဒေဝတာနံ၊ တို့အား။ သပ္ပာယ်ဝသေန၊
ဖြင့်။ ပဉ္စကနယော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟေဌာ၊ သောဌ
သက္ကတ္တုကနည်းမှ ရှေးအဘို့ဖြစ်သော အောက်၌။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ ဝသေန၊
ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒေသနာ၊ ကို။ ကတ၊ ၏။

၀၊ ဆက်။ ၀၊ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ မှတပါး ဒေသနာ ဝိလာသပ္ပတ္တိ
အကြောင်းကိုဆိုအံ့။ ဒေသနာ ဝိလာသပ္ပတ္တော၊ ဒေသနာကိုတင့်တယ်
မွယ်စေတတ်သော သပ္ပညတဉာဏ်တော်သို့ ရောက်တော်မူသော။ ပတိန္ဒ
ပဋိသန္တိဒေါ၊ အသီးအသီးကွဲပြားသော လေးပါးသော ပဋိသန္တိဒါဉာဏ်
ရှိတော်မူသော။ ဒသဗလ စတုဝေသာရဇ္ဇ ဝိသဒဉာဏော၊ ဒသဗလဉာဏ်၊
စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ဟူသော သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ဉာဏ်ရှိတော်မူသော။
သေ-သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။

မှတ်ချက်။ ။ပတိန္ဒဟူသောဂါဠုဖြင့် အသီးအသီးကွဲပြားသော လောကုတ္တရာ
ပဋိသန္တိဒါကို စင်စေသည်။ ပဋိသန္တိဒါလေးပါး သရုပ်ကား....

- ၁။ ပိပိက်၊ ကြိယာ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပစ္စယုပ္ပန်၊ ဘာသိတတ္ထဟု ဆိုအပ်သော အကျိုး
ငါးပါးကို ထွန်းပြတတ်သော အတ္ထပဋိသန္တိဒါ။
- ၂။ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ မင်္ဂလေးတန်၊ ပစ္စယဓမ္မ၊ ဘာသိတဟု ဆိုအပ်သော
အကြောင်းငါးပါးကို ထွန်းပြတတ်သော ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ။
- ၃။ သဒမာဂဓာ မူလဘာသာ၊ ယာယာဒိကပ္ပိကာ နရာ။
ဗြဟ္မာနောစာသုတာလာပါ၊ သဗ္ဗုဒ္ဓါစာပိ ဘာသရေ-
ဟူသောဝါထာနှင့်အညီ ကမ္ဘာဦးသူ၊ ဗြဟ္မာ၊ ဘုရား၊ သူတပါးစကားကို
မကြားဘူးသော သူငယ်တို့လေ့လာသော မူလဘာသာ မဂဓတိုင်းသူတို့
ဥစ္စာသဘာဝနိရုတ္တိကို ကြိုးက ဖသော၊ ဝေဒနာ၊ စသည်ကား ငှန်၏။
ဖသံ၊ ဖသာ၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနော၊ စ သည်ကား မမှန်ဟု မူလဘာသာ မှန်၊
မမှန်ကို မဘောက် မပြန် ထွန်းပြတတ်သော နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ။
- ၄။ ရှေးဉာဏ်သုံးပါး၏ အာရုံ၊ ကိစ္စ၊ လက္ခဏာ စသည်ကို ထွန်းပြတတ်သော
ပဋိဘာဏ ပဋိသန္တိဒါတို့၏ အာနုဘော်ကို စူဠပန္နထေရ်ကျော်ဝတ္ထုဖြင့်
ပြအပ်၏။
ငိုလေးပါးသော ပဋိသန္တိဒါသို့ ရောက်ကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝ
က၊ တို့၏ ပဋိသန္တိဒါထက် ဆ၊ ဆတက်၍ လွန်ကဲလျင်မြန် အားသန်သော

ပဋိသန္တိဒါဏ္ဍိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သဗ္ဗညုရှင်တော်တရား၏ လေးပါး
သော မဟာပဋိသန္တိဒါဏ္ဍိတော်တရား နှလုံးသားအတွင်း သီတင်းသုံး
တော်မူပါဟု မပြတ်ကိုးကွယ်၍။

အတ္တ၊ဓမ္မ၊သမ္ဘိဒါစ၊ နိရုတ္တိ ပဋိဘာဏကာ။
စတုသမ္ဘိဒပ္ပတ္တာနံ၊ အဝ္ဗပတ္တံ ဖိနိ နမေ။
ဟုမပြတ်ရှိခိုး အကျိုးကြီးလှ၏။

ဒသဗလဉာဏ်၏ သရုပ်ကိုကား....

ဌာနာ ဌာနေ ဝိပါကေစ၊ ဉာဏံ ပဋိပဒါယ စ။
နာနာ ဓာတုမိ လောကမ္ဘိ၊ သတ္တာနံ အဓိမုတ္တိယာ။
ဈာနာဒိနိ သံကိလေသေ၊ ဝေါဒါနေစ ပရောပဒေရ။
စတုပပါတ ဉာဏဉ္စ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခာသဝက္ခယံ။
ဟူသောဂါထာကို မှီသဖြင့်သိလေ။

စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်၏ သရုပ်ကိုကား....

အန္တရာယေစ နိယျာနေ၊ ဗုဒ္ဓတ္ထေ အာသဝက္ခယေ။
ဣမေသု စတုဋ္ဌာနေသု၊ ဗုဒ္ဓေါ ဟောတိ ဝိသာရဒေါ။
ဟူသောဂါထာကိုမှီသဖြင့် သိလေ။

ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ (ယာထာဝ သရသ လက္ခဏ၌စပ်)။ ယာထာဝသရသ
လက္ခဏဿ၊ မဘောက်မပြန်သော မိမိကိစ္စလက္ခဏာ၏။ ဝါ၊ မှန်သော
သဘော ဝိသေသလက္ခဏာ၊ သာမညလက္ခဏာ၏။ တနည်း။ ယာထာဝ
သရသ လက္ခဏဿ၊ မဘောက်မပြန်သော မိမိ၏သဘောဟု ဆိုအပ်သော
လက္ခဏာ၏။

ယောဇနာ။ ။ယာထာဝ သရသ လက္ခဏဿာတိ အဝိပရိတဿ အတ္ထနော
သဘာဝ သင်္ခါတဿ လက္ခဏဿ။

သုပ္ပဋိ ဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ဓမ္မပညတ္တိ ကုသလတာယ၊ ဓမ္မပညတ်၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယော
ယော နယော၊ အကြင် အကြင် နည်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ တဿ တဿ
နယဿ၊ ထိုထို ရသင့်သောနည်း၏။ ဝသေန၊ဖြင့်။ ဒေသနံ၊ကို။ နိယာဇေတုံ၊
မှတ်ခြင်းငှာ။ သက္ခောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမာယ ဒေသနာပိလာ
သပ္ပတ္တိယာပိ၊ ဤသို့ ဒေသနာကို တင့်တယ် စမွယ် စေတတ်သော သဗ္ဗညုတ

ဉာဏ်သို့ ရောက်ခြင်းဖြင့်လည်း။ “ပိ သဒ္ဓေါ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယံ အပေက္ခတိ”။
တေန ဘဂဝတာ၊ သည့်။ ဘဝဝိကသိဏော ဌိ။ သုဒ္ဓိက စတုက္ကနယာဒိ ဝသေန၊
ဖြင့်။ သော ဒေသနာ၊ ကို။ ကတာ၊၏။

ကျမ်းတော်။ ။ဆရာ-သုဒ္ဓိက နဝက၊ ပဋိပဒါ အာရမ္မဏနဝကတို့ကို အဇ္ဈာသယ
ဒေသနာ ဝိလသအားဖြင့် ဟောသောဟူပြီ။ ဤသောဥသက္ခတ္တုက နယကို
အဘယ်၏အစွမ်းဖြင့် ဟောသနည်း စွမ်းရှိရကား “ယသွာ ပန ယေနေစိ ဖျာနံ”
တက်သော်....

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယသွာ၊ ကြောင့်။ ယေနေစိ၊ ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊
တို့သည်။ ဖျာနံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တိနာမ၊ ဖြစ်စေသည် မည်ကုန်၏။ တေပုဂ္ဂလာ၊ထို
ဖျာနံကိုဖြစ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အာရမ္မဏပဋိပဒါဟိ၊ အစရှိပဋိပဒါ
တို့နှင့်။ ဝိနာ၊ကင်း၍။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ န သက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်
ကုန်။ တသွာ၊ ထိုသို့ အစရှိ ပဋိပဒါနှင့် ကင်း၍ဖြစ်စေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိယမတော၊ မြဲသောအားဖြင့်။ ဖျာနုပ္ပတ္တိကာရ
ဏတ္တာ၊ ဖျာနံဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အယံ သောဋ္ဌ
သက္ခတ္တုက နယော၊ကို။ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ဤဥပ္ပါဒေန္တိ သာမဆို၊ နာမသဒ္ဓါနှင့်တကွ ဆိုရကား ကတာ
မိကာရံဖြစ်သော မင်္ဂကိုရသဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော ဖျာနံရှိကုန်သော အကြင်
သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဖျာနံကား မဂ္ဂဝဋ်ဗဒ္ဓ ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့် ဖြစ်စေသည် မမည်ဟူလိုသော်-

န တေ အာရမ္မဏ ပဋိပဒါဟိ ဝိနာ ဥပ္ပါဒေတုံ သက္ကောန္တိ၌လည်း ဖြစ်စေသည်
မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ အာရမ္မဏ ပဋိပဒါနှင့် ကင်း၍ မဖြစ်ကုန်။ ယခင် ဆိုခဲ့
သော ဖြစ်စေသည် မမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ကင်း၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဖြစ်စေခြင်း
ငှာ စွမ်းနိုင်ကုန်၏ ဟူလိုသော်-

တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ သုဒ္ဓိကနဝ
ကော၊ သုဒ္ဓိက နဝက၎င်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဋိပဒါနဝကော၊
တို့၎င်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ အာရမ္မဏနဝကော၊ တို့၎င်း။ ဣမေ
သောဋ္ဌသ နဝကော၊ ဤတဆဲ့ခြောက်ပါးသော နဝကတို့၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စ
ဝိသတိ နဝကော၊ တို့သည်။ ကထိတော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ တတ္ထ၊ထို
နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော နည်းတို့တွင်။ ဧကကသ္မိ နဝကေ၊တခုတခုသော နဝက၌။

စတုက္က ပဉ္စက ဝသေန၊ စတုက္ကနည်း၊ ပဉ္စကနည်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒွေ ဒွေ
 နယာ၊ ကိုသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပညာသ နယာ၊ ငါးဆယ်
 သော နည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးဆယ်သော နည်းတို့တွင်။
 ပဉ္စ ဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော။ စတုက္က နယေသု၊ တို့၌။ သတံ၊ တရာ
 သော ဈာန်စိတ်၎င်း။ ပဉ္စက နယေသု၊ တို့၌။ ပဉ္စ ဝိသ သတံ၊ တရာနှစ်ဆဲ့
 ငါးပါးသော ဈာန်စိတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါဠိကော၊ ပါဠိအားဖြင့်။ ပဉ္စ
 ဝိသာဓိကာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါး အလွန် ရှိကုန်သော။ ဒွေ ဈာနစိတ္တသတာနိ၊
 နှစ်ရာသော ဈာန်စိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ ပဉ္စ ဝိသာဓိက
 ဒွေ သတ ဖြစ်သော်လည်း။ ပဉ္စကနယော၌။ စတုက္က နယာ၊ ၏။ ပဝိဋ္ဌတ္တာ၊
 ကြောင့်။ အတ္ထတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ ဝိသာ ဓိကံ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါး အလွန်
 ရှိသော။ စိတ္တ သတံ ဧဝံ၊ တရာသော ဈာန်စိတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်။ ပါဠိ၊ ပါဠိ၌။ ပဉ္စဝိသာ ဓိကာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ၊ တာနိ
 ဒွေ စိတ္တသတာနိ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုပဉ္စ ဝိသာ ဓိက ဒွေ
 သတ စိတ်တို့တွင်။ ဧကေကဿ၊ ၏။ နိဒ္ဒေသော၌။ ဓမ္မ ဝဝတ္ထာန ဝါရာဒယော၊
 ကုန်သော။ တံယောတယော၊ ကုန်သော။ မဟာဝါရာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း။ ဧတ မဟာဝါရာ၊ ထိုသုံးပါး၊ သုံးပါး
 သော မဟာဝါရတို့ကို။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထို တခု၊ တခုသောစိတ်၏ နိဒ္ဒေသ၌။
 နယမတ္ထမေဝ၊ နည်းမျှကိုသာလျှင်။ ဒသေတွာ၊ ၍။ သင်္ဂတိကာရေဟိ၊ သင်္ဂ
 ယနာတင် ဆရာတို့သည်။ (ထည့်)။ သံခိတ္တာ၊ ချုံးအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ပထဝိကသိဏံ၊ ပထဝိကသိုဏ်းတည်း။

၂၀၃။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အာပေါကသိဏာ ဒီသုပိ၊
 တို့၌လည်း။ တောနိ ဈာနာနိ၊ ဤဈာန်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုအာပေါကသိုဏ်းစသည်တို့ကို။ (တေသန္တိ ဈာနာနိ
 ဟု၊ ယောဇနာလံာ၏)။ ဒဿနတ္ထံ၊ ဌာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေဓမ္မာ ကုသလံ၊
 တံ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ တေသု၊ ထိုအာပေါကသိုဏ်းစသည်တို့၌။ သပ္ပေ၊

သော။ ပါဠိနယောစ၊ ပါဠိနည်းကို၎င်း။ အတ္ထဝိဘဝနာစ၊ အနက်ကိုထင်စွာ ပြခြင်းကို၎င်း။ စိတ္တဂဏနာစ၊ စိတ်အရေအတွက်ကို၎င်း။ ဝါရသင်္ခေပေါစ၊ ဝါရကိုချိုးခြင်းကို၎င်း။ ပထဝီကသိဏေ၊ ခြံ။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဖြင့်သလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ကသိဏ ပရိကမ္ပံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံ ကို။ အာဒိံ ကတွာ၊ ရှိ။ သဗ္ဗော၊ သော။ ဘာဝနာနယော၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ခြံ။ ပကသိတောယေဝ၊ ပြအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူး။ မဟာ သကုလုဒါယိသုတ္တေ၊ ခြံ။ ဒသကသိဏာနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုဆယ်ပါးသောကသိုဏ်းတို့ဟူင်။ ဝိညာဏကသိဏံ၊ ဝိညာဏကသိုဏ်းကို။ (နကထိတံ၌စပ်)။ ဝါ၊ သည်။ အာကာသေ၊ ကသိုဏ်းကိုခွဲ၍ ရအပ်သော ကောင်းကင် ပညတ်၌။ ပဝတ္ထိတ မဟဂ္ဂတဝိညာဏမ္ပိ၊ ဖြစ်စေအပ်သော မဟဂ္ဂုတ် ဝိညာဉ်သည်၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုမဟဂ္ဂုတ်ဝိညာဉ်၌။ ပရိကမ္ပံ၊ စီးဖြန်း ခြင်း ပရိကံကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတန သမာပတ္တိပိ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန သမာပတ်သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗပ္ပကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။ အာရုပ္ပ ဒေသနမော၊ အာရုပ္ပဒေသနာသို့သာလျှင်။ ဘဇတိ၊ ငင်၏။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤရှုပါဝစရ ဒေသနာအရာ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ နကထိတံ၊ အပ်။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အာကာသကသိဏန္တိ၊ အာကာသ ကသိုဏ်းဟူ၍။ ကသိဏုပ္ပါဒိမံ၊ ကသိုဏ်းကိုခွဲ၍ ရအပ်သော။ အာကာသမ္ပိ၊ ကောင်းကင် ပညတ်ကိုလည်းကောင်း။

ပဒေဝိနိစ္ဆယ။ ။ ကသိဏုပ္ပါဒေန လဇ္ဈိ ကသိဏုပ္ပါဒိမံ လိုသည်။ ကသိဏုပ္ပါဒိ တံ လို။

တံ အာကာသံ၊ ထိုကောင်းကင်ပညတ်ကို။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ပဝတ္ထိက္ခန္ဓာပိ၊ ဖြစ်သောခန္ဓာတို့ကို၎င်း။ ဘိတ္တိစ္ဆိဒ္ဓံ၊ ဒီသု၊ နံရံပေါက် စသည် တို့ဟူင်။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါး၌။ ဂဟေတဗ္ဗု၊ နိမိတ္တ၊ ပရိစ္ဆေဒါ ကာသမ္ပိ၊ ယူအင်သော နိမိတ်ဖြစ်သော ပရိစ္ဆေဒါ ကာသကို၎င်း။ “ဂဟေတဗ္ဗုနိမိတ္တတိပိအတ္ထိ” ။ တံပရိစ္ဆေဒါကာသံ၊ ထိုပရိစ္ဆေဒါကာသကို။

အာရမ္မဏံ၊ ကိံ။ ကတူ၊ ဤ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ စတုက္က ပဉ္စကဇ္ဈာနမ္ပိ၊ စတုက္က
 ဈာန်၊ ပဉ္စကဇ္ဈာန်ကို၎င်း။ ဝုတ္တတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပရိစ္ဆေဒါနည်းတို့တွင်။ ပရိမ
 နယော၊ သည်။ အာရုပ္ပဒေသနံ၊ သို့။ ဘဇတိ၊ ၏။ ပစ္ဆိမနယော၊ သည်။ ရူပါ
 ဝံစရ ဒေသနံ၊ သို့။ ဘဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိဿကဏ္ဍာ၊ ရောသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဣမံ အာကာသ ကသိဏံ၊ ကိံ။ ရူပါဝံစရဒေသနံ၊ သို့။ နအာရဋ္ဌံ၊
 မတင်အပ်။ ပန၊ ထိုသို့မတင်သော်လည်း။ ပရိစ္ဆေဒါကာသောဋ္ဌံ၊ နိဗ္ဗတ္တဇ္ဈာန်၊
 ဖြစ်သောဈာန်သည်။ ရူပပပတ္တိယာ၊ ရူပဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း၏။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ ထိုပရိစ္ဆေဒါကာသကို။
 ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူသင့်၏။ ပန၊ ဂရဟာကိုဆိုအံ့။ တသ္မံ၊ ထိုပရိစ္ဆေဒါကာသ၌။
 စတုက္က ပဉ္စကဇ္ဈာန မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရုပ္ပဇ္ဈာနံ၊
 သည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ကသိဏ္ဍါဋ္ဌနဿ၊ ကသိုဏ်းကိုခွဲခြင်း
 ၏။ အလာဘတော၊ မရခြင်းကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထို
 ပရိစ္ဆေဒါကာသသည်။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဥက္ခါဋ္ဌိယမာနမ္ပိ၊ ခွဲအပ်
 သော်လည်း။ အာကာသမေဝ၊ ကောင်းကင် တလဲလဲသာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပရိစ္ဆေဒါကာသ၌။ ကသိ
 ဏ္ဍါဋ္ဌနံ၊ ကသိုဏ်းကိုခွဲခြင်းကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 တတ္ထ၊ ထို ပရိစ္ဆေဒါကာသ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ သောဈာန်၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာ
 ရာယ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရ အကျိုးငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိညာပါဒကံ၊
 အဘိညာ၏အခြေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာ ပါဒကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ နိရောဓပါဒကံ၊ နိရောဓသမာပတ်၏ အခြေသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 အဓိပ္ပာယ်နှင့်ကျမ်းတက်။ «ဤပါဌ်ဖြင့် အာရုပ္ပ ပါဒကလည်း မဖြစ်ဟု ပြသည်။
 နေယျတ္ထ၊ နိတတ္ထ နှစ်ပါးကို ထင်စေလိုရကား အနုပုဗ္ဗနိရောဓော စသည်ကို
 မိန့်သော်....

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပရိစ္ဆေဒါကာသ၌။ အနုပုဗ္ဗ နိရောဓော၊ အစဉ်
 အတိုင်း ချုပ်ခြင်းကို။ ယာဝ ပဉ္စမဇ္ဈာနာ၊ ပဉ္စမဈာန်တိုင်အောင်။ လဗ္ဘကံ၊

၁။ ဟေတုနောင်မှ၊ ဟိနှင့်ပြုမှ၊ ချမှသည်၊ ဝိတ္တာဗြိ-ဟု နိယံအရ ဟေတုဝိတ္တာ
 ရလည်း ပေးနိုင်၏။ ဟိ-တက်ဝါကျသည် ဟေတုဝိတ္တာရဖြစ်၍ ဖလဝါကျ
 သို့လည်း ပြန်စပ်နိုင်သည်ဟုမှတ်။

၏။ ဝဋ္ဋ ပါဒကံ၊ ဝဋ္ဋ၏ အခြေသည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ တည်း။ စ၊ ဆက်။ ဧတံ
 ဈာနံ၊ ဤ ပရိစ္ဆေဒါကာသ၌ ဖြစ်သော ဈာန်သည်။ အဘိညာ ပါဒကံ၊
 အဘိညာ၏ အခြေသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ပုရိမ
 ကသိဏေသု၊ ရှေးဖြစ်သော ကသိုဏ်း တို့၌။ ဥပ္ပန္နဇ္ဈာနမ္ပိ၊ ဖြစ်သော ဈာန်
 သည်လည်း။ အဘိညာ ပါဒကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အထူးကို
 ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤပုရိမကသိုဏ်းတို့၌ ဖြစ်သောဈာန်တို့၌။ နိရောဓ ပါဒက
 ဘာဝေါ၊ နိရောဓသမာပတ်၏ အခြေ၏အဖြစ်သည်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။
 ဧတ္ထ ဘေသ္မိံ ရူပါဝစရာ ခိကာရေ ၌။ အာကာသ ကသိဏေ၊ ၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊
 သော။ ယံ ဝစနံ၊ သည်။ သေသံ၊ ကြွင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ကို။
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ တည်း။

☞

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ “ကော ပိ၊ တယောကံတည်း သည်လည်း။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်လျက်။ ဗဟုဓာ-ဗဟု ဝိဓော၊ များသော အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏”။ ဣတိ အာဒိ နယံ၊ ဤသို့ အစရှိသော နည်းရှိသော။ ဣဒ္ဓိ ဝိကုဗ္ဗနံ၊
 တန်ခိုးအထူး ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ ဣစ္ဆန္နေန၊ အလိုရှိသော ယောဂီသည်။ ပုရိ
 မေသု၊ ဝိညာဏ ကသိုဏ်း၊ အာကာသကသိုဏ်းမှ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌသု၊
 ကုန်သော။ ကသိဏေသု၊ ပါဠိတော်၌လာသော ပထဝီစသော ကသိုဏ်း
 တို့၌။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗုတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကသိဏာ နုလော
 မတော၊ ကသိုဏ်း အနုလောမအားဖြင့်။

ပထဝီ-စ သော က သိုဏ်းရှစ်ပါး အစဉ်အားဖြင့် ဟူလိုသည်။

ကသိဏ ပဋိလောမတော၊ ကသိုဏ်း ပဋိလောမအားဖြင့်။

ဩဒါတ-စသော ရှစ်ပါးကို ပြောင်းပြန် ဝင်စားသောအားဖြင့် ဟူလို။

ကသိဏာ နုလောမ ပဋိလောမတော၊ အားဖြင့်။

ပထဝီ-စသည်မှ ဩဒါတတိုင်အောင် ဩဒါတမှသည် ပထဝီတိုင်အောင်
 တပြောင်းပြန်ပြန် ဝင်စားသော အားဖြင့် ဟူလိုသည်။

ဈာနာ နုလောမတော၊ ဈာန် အနုလောမအားဖြင့်။ ဈာန ပဋိလောမတော၊
 ဈာန် ပဋိလောမအားဖြင့်။ ဈာနာ နုလောမ ပဋိလောမတော၊ အားဖြင့်။

ဤဈာနာ နုလောမတော-စသော သုံးချက်၌ သမာပတ်ရှစ်ပါး၏ အရာတွင် ဤနည်းဟူလေ။

ဈာနုက္ကန္တိကတော၊ ဈာန်ကို ခုန်သောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စား၍ ထိုကသိုဏ်း၌ပင် တတိယဈာန်ကို ဝင်စား၏။ ထိုနောင် အာကာသာ နဉ္ဇာယတနကို၊ ထိုနောင် အာကိဉ္ဇညာယတနကို ဝင်စား၏။ ဤသို့ ကသိုဏ်းကို အနုတ္တမပြု၍ ဈာန်ကို ကေန္တရိကအားဖြင့် ခုန်ခြင်းသည် ဈာနုက္ကန္တိက မည်၏။

ကသိကုက္ကန္တိကတော၊ ကသိုဏ်းကို ခုန်သောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စား၍ တဖန် ၎င်းပဌမဈာန်ကို နှုတ် တေဇောကသိုဏ်း၌၊ ထိုနောင် နီလကသိုဏ်း၌၊ ထိုနောင် လောဟိတကသိုဏ်း၌၊ ဤသို့ဈာန်ကို အနုတ္တမ ပြု၍ ကသိုဏ်းကို ကေန္တရိကအားဖြင့် ခုန်ခြင်းသည် ကသိကုက္ကန္တိက မည်၏။

ဈာနကသိကုက္ကန္တိကတော၊ ဈာန်၊ ကသိုဏ်းကို ခုန်သောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပဌမဈာန်ကို၊ တေဇောကသိုဏ်း၌ တတိယဈာန်ကို၊ နီလကသိုဏ်းကို ခွဲ၍ အာကာသာနဉ္ဇာယတနကို၊ လောဟိတကသိုဏ်းအားဖြင့် အာကိဉ္ဇညာယတနကို၊ ဤသို့ဈာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကသိုဏ်းကို၎င်း ခုန်၍ ဝင်စားခြင်းသည် ဈာနကသိကုက္ကန္တိကမည်၏။

အင်္ဂသင်္ကန္တိကတော၊ အင်္ဂါပြောင်းသောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပဌမဈာန်ကိုဝင်စား၍ ထိုပထဝီကသိုဏ်း၌ပင် ဒုတိယ-စသည်ကို ဝင်စားခြင်းသည် အင်္ဂသင်္ကန္တိကမည်၏။ ဈာန်နှင့်အင်္ဂါအထူးမရှိရကား ဈာနသင်္ကန္တိကလည်း ဆိုသင့်၏။ ဈာနာနုလောမ ဟူသည်လည်း ဈာနသင်္ကန္တိကပင်ဟူ၏။

အာရမ္မဏသင်္ကန္တိကတော၊ အာရုံပြောင်းသောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စား၍၊ ထိုပဌမဈာန်ကိုပင် အာပေါကသိုဏ်း-စသည်၌ ဝင်စားခြင်းသည် အာရမ္မဏသင်္ကန္တိကမည်၏။ ကသိကာနုလောမ ဟူသည်လည်း အာရမ္မဏသင်္ကန္တိကပင်ဟူ၏။

အင်္ဂါရမ္မဏ သင်္ကန္တိကတော၊ အင်္ဂါ၊ အာရုံပြောင်းသောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ပထဝီကသိုဏ်း၌ ပဌမဈာန်ကို၊ အာပေါကသိုဏ်း၌ ဒုတိယဈာန်ကို၊ တေဇောကသိုဏ်း၌ တတိယဈာန်ကို၊ ဝါယောကသိုဏ်း၌ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ နီလကသိုဏ်းကို ခွဲသောအားဖြင့် အာကာသာနဉ္ဇာယတနကို၊ ပီတကသိုဏ်း

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

၃၃၉

အားဖြင့် ဝိညာဏဉာဏ်တနကို၊ လောဟိတကသိုဏ်းအားဖြင့် အာဟိဋ္ဌာယတနကို၊ ဩဝါတကသိုဏ်းအားဖြင့် နေဝသညာ နာသညာ ယတနကို၊ ကေန္တရိကဏ် အစွမ်းအားဖြင့် အင်္ဂါအာရုံနှစ်ပါးကိုပြောင်း၍ ဝင်စားခြင်းသည် အင်္ဂါရမ္မဏသင်္ကန္တက မည်၏။

အင်္ဂါဝတ္ထာနတော၊ အင်္ဂါကိုမှတ်သောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ပဉ္စဂီက၊ စတုရဂီက-စသည်ဖြင့် မှတ်ခြင်းသည် အင်္ဂါဝတ္ထာန မည်၏။

အာရမ္မဏဝတ္ထာနတော၊ အာရုံကိုမှတ်သောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ပထဝီ အာပေါ-စသော ကသိုဏ်းကို မှတ်ခြင်းသည် အာရမ္မဏ ဝတ္ထာနမည်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ စုဒ္ဓသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ ဤအခြင်း အရာတို့ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိဒမေတဗ္ဗံ၊ ဆုံးမအပ်၏။ တေသံ စုဒ္ဓသာန အာကာရာနံ၊ တို့၏။ ဝိညာရကထာ၊ အကျယ်ဖြစ်သော စကားကို။ ဝိသုဒ္ဓိ မဂ္ဂေ၊ ဌံ။ ဝတ္ထာယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

ယန၊ ဆက်။ ဝေ၊ သို့။ စုဒ္ဓသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပရိဒမေတဗ္ဗံ၊ မဆုံးမမှု၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဘာဝိတဘာဝနေ၊ မပွားစေအပ်သော ဘာဝနာရှိသော။ ဝါ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော ဘာဝနာမရှိသော။ အာဒိကမ္မိကော၊ အာဒိကမ္မိကဖြစ်သော။ ယောဂါဝစရော၊ သည်။ ဣဒ္ဓိဝိကမ္မနံ၊ တန်ခိုးအထူး ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ ယေနဌာနေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ သမ္မာဒေသတိ၊ ပြည့်စုံစေလတ်။ ဣတိ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အာဒိကမ္မိကဿ၊ အာဒိကမ္မိက ဖြစ်သော ယောဂါဝစရ အား။ ကသိဏပရိကမ္မမ္ပိ၊ ကသိုဏ်း ပရိကံသည်လည်း။ ဘာရော၊ ဝန်လေး၏။ သတေသု၊ အရာသော သူတို့တွင်။ သဟဿေသု၊ အထောင်သော သူတို့တွင်။ ဧကောဝ၊ တယောက်သော သူသည်သာလျှင်။ ကသိဏ ပရိကမ္မံ၊ ကံ၊ တုံ၊ ငှာ။ (ထည့်)။ သက္ကောတိ၊ ၏။ ကတ ကသိဏပရိကမ္မဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကသိုဏ်းပရိကံရှိသော ယောဂါဝစရအား။ နိမိတ္တပ္ပါဒနံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ ပဋိဘာဂ နိမိတ်ကို ဖြစ်စေခြင်းသည်။ ဘာရော၊ ဝန်လေး၏။ သတေသု၊ အရာသော သူတို့တွင်။ သဟဿေသု၊ အထောင်သော သူတို့တွင်။ ဧကောဝ၊

သာလျှင်။ နိမိတ္တံကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ နိမိတ္တံ၊ ပညာဒဂ နိမိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုပဋိတာဂ နိမိတ်ကို။ ဝဇေတော၊ ပွားစေ၍။ အပ္ပနာ ဓိဂမော၊ အပ္ပနာကို ရခြင်းသည်။ ဘာရော ဝန်လေး၏။ သတေသု၊ အရာသော သူတို့တွင်။ သဟဿေသု တို့တွင်။ ဧကော၊ သာလျှင်။ အပ္ပနံကို။ အဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ အဓိဂ ကပ္ပနဿ၊ ရအပ်ပြီးသော အပ္ပနာရှိသော ယောဂါဝစရအား။ စုဒ္ဓသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စိတ္တ ပရိဒမနံ၊ စိတ်ကို ဆုံးမခြင်းသည်။ ဘာရော၊ ဝန်လေး၏။ သတေသု၊ တို့တွင်။ သဟဿေသု တို့တွင်။ ဧကော၊ သာလျှင်။ စိတ္တံကို။ ပရိဒမိတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ စုဒ္ဓသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိဒမိတ စိတ္တဿာပိ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိသော ယောဂါဝစရ အားလည်း။ ဣဒ္ဓိ ဝိကုဗ္ဗနံ နာမ၊ မည်သည်။ ဘာရော၊ ဝန်လေး၏။ သတေသု၊ တို့တွင်။ သဟဿေသု၊ တို့တွင်။ ဧကော၊ သာလျှင်။ ကုဗ္ဗိ ဝိကုဗ္ဗနံသိ။ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ ဝိကုဗ္ဗနပုတ္တဿာပိ၊ ကန်ခိုးအထူး ဖန်ဆင်းခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသော ယောဂါဝစရ၏လည်း။ ခိပ္ပ နိသန္တိ ဘာဝေါနာမလျှင်သော အဘိညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်မည်သည်။ “အဓိပ္ပာယတ္ထ” ။ ဝါလျှင်စွာရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်မည်သည်။ “သဒ္ဓတ္ထ” ။ ဘာရော၊ ဝန်လေး၏။ သတေသု၊ တို့တွင်။ သဟဿေသု၊ တို့တွင်။ ဧကော၊ သည်သာလျှင်။ ခိပ္ပနိသန္တိ၊ လျှင်သော အဘိညာရှိသည်။ ဝါ၊ လျှင်စွာရှုခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဧဒ္ဓိဗ္ဗာယဓိပ္ပာယတ္ထ။ ။ နိမ္မိနိတုံ ဣန္ဒြိတဿ ဝတ္ထုနော နိမ္မာနဝသေနိပ္ပံ နိသန္တိ နိဿာမနံ အာလောစနံ အဓိဂမော တေဿာတိ ခိပ္ပနိသန္တိ။ တမ္ဘာဝေါ ခိပ္ပ နိသန္တိ ဘာဝေါတိ အာဟ ခိပ္ပဒဿနံ ခိပ္ပာ ဘိညတတိ။ ။ ၁၀၂-ဆဋ္ဌ။

အနုဘနက်။ ။ နိမ္မိနိတုံ၊ ဖန်ဆင်းခြင်းငှာ။ ဣန္ဒြိတဿ၊ လိုအပ်သော။ ဝတ္ထုနော၊ ဝတ္ထုကို။ နိမ္မာန ဝသေန၊ ဖန်ဆင်းခြင်း၏ အစွမ်း ဖြင့်။ ခိပ္ပ၊ လျှင်သော။ နိသန္တိ နိဿာမနံ အာလောစနံ၊ ပညာမျက်စိဖြင့် ကြည့်ခြင်း ရှုခြင်းသည်။ အဓိဂမော၊ ရခြင်းသည်။ တေဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မိ၊ ထိုကြောင့်။ ခိပ္ပနိသန္တိ၊ မည်၏။ တမ္ဘာဝေါ၊ ထိုလျှင်သော ပညာမျက်စိဖြင့် ကြည့်ခြင်း ရှုခြင်း ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်။ ခိပ္ပနိသန္တိ ဘာဝေါ၊ မည်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒသေတုံ၊ ငှာ။ ခိပ္ပဒဿနံ ခိပ္ပာဘိညတတိ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ခိပ္ပဒဿနံ၊

လျှင်သော ပညာမျက်စိဖြင့် ကြည့်ခြင်း၊ ရှုခြင်းသည်။ ခိပ္ပါဘိညတာ၊ လျှင်သော အဘိညာရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ခိပ္ပနိသန္တိ ဟာဝေ၊ မည်၏။

ဤဒီကာဌ နိသန္တိကား၊ နိပုဗ္ဗ-သမဓာတ်၊ ယာမဓာတ်မဟုတ်၊ တိ-ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်။ သမဓာတ်၏လည်း၊ ဝိတက္က၊ အာလောစန၊ သဝန အနက်သုံးပါး တို့တွင် ဝိတက္က၊ သဝန-ကို စင်စေလို၍ အာလောစနံ-ဆိုသည်။ ပညာမျက်စိဖြင့် ရှုခြင်း ကြည့်ခြင်း ဟူသည်လည်း လိုအပ်သော ဝတ္ထုကို ဖန်ဆင်းနိုင်သော အဘိညာကို ကောက်ဟာ ငင်ကာ ရလွယ်ခြင်းဟုလိုသည်ဟု အဓိပ္ပာယ် ဆင့်သည်။

ဓာတုမာလာ။ ။သမ-ဝိတက္က၊ သာမေတိ၊ သမာ၊ သမာတိ သံဝစ္ဆရာ၊ နိသာမေတိ၊ ပဋိသာမေတိ၊ ယော ယဇေထ သတံသမံ၊ ဣဗံ မဒ္ဓိနိသာမေတိ၊ နိဋ္ဌောသော ယာဒိသော ဝနေ။

သမ အာလောစနေ၊ အာလောစနံ ပေက္ခနံ၊ သာမေတိ၊ ဣဗံ မဒ္ဓိနိသာမေတိ၊ စိန္တံ ရူပံ ဒိဿတိ၊ တတော ကဏ္ဍာဇိနာယာပိ၊ နိသာမေတိ ရထေ သသာတိ ဧတ္ထ ပန သဝနေ၊ သာမ သွာန္တနေ အာမန္တနေစ၊ သွာန္တနံ သာမပ္ပယောဂေါ၊ အာမန္တနံ အပ္ပါယနံ၊ သာမေတိ သာမယတိ ။၃၃၉-၃၃၄-ဆဋ္ဌ။

ဓာတုမာလာအနက်။ ။သမ၊ သည်။ ဝိတက္က၊ ဌ။ သာမေတိ၊ ကြံစည်၏။ သမာ၊ နှစ်။ သမာတိ၊ ကာ ။ သံဝစ္ဆရာ၊ နှစ်တည်း။ နိသာမေတိ၊ စုံစမ်း၏။ ပဋိသာမေတိ၊ သိုမှီးသိမ်းဆည်း၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သတံသမံ၊ နှစ်တရာ ပတ်လုံး။ ယဇေထ၊ တလတထောင် ယဇ်ပူဇော်ရာ၏။ “ဓမ္မဝဒ” ဌေါ၊ မဒ္ဓိ မိဖုယား။ ဣဗံ၊ တိုက်တွန်း၏။ နိသာမေတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လော့။ ဝနေ၊ တောကြီးနက်ချောင် ဝက်တောင်၌၊ နိဋ္ဌောသော၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ရဲခက်ခိုလ်ပါ ကြော်ငြာသောင်းသောင်း စည်မောင်းသံသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်မျှလောက် ကြောက်မက်ဖွယ်သာ များလွန်းစွာ၏။

သမ၊ သည်။ အာလောစနေ၊ ကြည့်ရှုခြင်း၌။ ပေက္ခနံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းသည်။ အာလောစနံ၊ မည်၏။ သာမေတိ၊ ကြည့်ရှု၏။ မဒ္ဓိ၊ မဒ္ဓိ။ ဣဗံ၊ ၏။ နိသာမေတိ၊ ကြည့်စားပါလော့။ စိတ္တရူပံဝ၊ အံ့ဖွယ်သံရဲသော သတော ကဲ့သို့။ ဝါ၊ ဆန်းကြယ်သော အရပ်ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ပန၊ အတူးကား။ ရထေသသာ၊ ရတားစီ ချင်း မင်းတို့ထက် မြတ်တော်မူသော အရှင်မင်းကြီး။ တတော၊ ထို ကခြင်းကို ကြည့်ရှုပြီးသောနောက်မှ။ ကဏ္ဍာဇိနာယာပိ၊ ကဏ္ဍာဇိနမင်းသွီး၏ လည်း။ ပဂ္ဂုယာ၊ နာချင်ဖွယ်သာ တင့်တယ်စွာသော။ မဂ္ဂုသရာယ၊ သာယာ စွာသောအသံဖြင့်။ ဂီတံ၊ သီခြင်းကို။ နိသာမေတိ၊ နာတော်မူလော့။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိတော်၌။ သဝနေ၊ နာခြင်းအနက်၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ သာမ၊ သည်။ သွာန္တနေ၊ ကောင်းစွာ ငြိမ်သက်ခြင်း၌။ ဝါ၊ ကိုယ်ကို လုံ့လပြုခြင်း၌ လည်းကောင်း။ အာမန္တနေစ၊ ခေါ်ခြင်း၌လည်းကောင်း။ သာမပ္ပယောဂေါ၊ ကိုယ်တိုင် လုံ့လပြုခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကောင်းမွန်ငြိမ်သက်သော ပယောဂသည်။

သွာန္တနံ၊ မည်၏။ အဂ္ဂါယနံ၊ ခေါ်ခြင်းသည်။ အာမန္တနံ၊ မည်၏။ သာမေတိ၊
ငြိမ်သက်စွဲနေ၏။ ဝါ၊ ခေါ်၏။ သာမေတိ၊ ခေါ်။

ထေရဗ္ဗတ္ထလေ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ မဟာမဟိန္ဒထေရ်၏ ရှေးဦးစွာ သက်ကျရာ
သရက်ပင်ရောက်သော ကုန်းထိပ်၌။

ယောဇနာ။ ။ထေရဗ္ဗတ္ထလေတိ သီဟဠဒီပေ မဟာမဟိန္ဒတ္ထေရဿ ပတနဋ္ဌာန
ဘူတေ အဗ္ဗတ္ထလေ။ ။၀၃၀ သု။

ဗုဒ္ဓံ၊ ဗုဒ္ဓ၏။ ။လေ၊ နောင် ဟောကျသည်ဖြစ်လေမည်ဟု ဧက၊ကို ကည့်သွင်းသည်
ကား အမှား။

မဟာရောဟနဂုတ္တတ္ထေရဿ၊ မဟာရောဟနဂုတ္တထေရ်ဟူသော။ ဂိလာနုပဋ္ဌာ
နံ၊ သူနာအား လုပ်ကျွေးပြုစုရာ အရပ်သို့။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ထေရဿ-ဟူသော ဝိသေသနကို ဂိလာနု၌ စပ်။ ယကောဂ္ဂပေ
ဟူသော ဝိသေသနကို အဒိန္နာဒါနေဝယ် အဒိန္နစပ်၏ သို့တည်း။ တနည်း။
“ဂိလာနဿ ဥပဋ္ဌာနံ ဂိလာနုပဋ္ဌာနံ” ဖြစ်၍ ဝါကျ၌ ဝိသေသကို ဟောငြား
သော်လည်း ပုဒ်ပြီးသောခါ သာမညကို ဟောသည်ဖြစ်၍၊ တေရဿ၊ အား။
ဂိလာနုပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးပြုစုရာ အရပ်သို့ ပေး။

သမာသော စ တဒ္ဓိတော စ၊ ဝါကျတ္ထေသု ဝိသေသကာ။
ပသိဒ္ဓိယန္တုသာမညံ၊ တေလံ သုဂတစိဝရံ။

အာဂတေသု၊ လာကုန်သော။ တံ၊ သမတ္ထေသု ဣဒ္ဓိမန္တသဟဿေသု၊ တန်းခိုး
ကြီးကုန်သော သုံးသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော မထေရ်တို့တွင်။ ဥပ
သမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်မှ။ အဋ္ဌဝသိကော၊ ရှစ်ဝါရသော။ ရက္ခိတတ္ထေရော
ဝိယ၊ ရက္ခိတ ထေရ်ကဲ့သို့တည်း။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝိတ္တာရိတမေဝ၊
သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ကသိဏကထာ၊ ကသိဏကထာတည်း။

အဘိဘာယတနကထာ

၂၀၄။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ကသိဏေသု၊ တို့၌။ ရူပဂေဝရ
ကုသလံ၊ ကို။ နိဒ္ဒိသိတွာ၊ ဤ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရမ္မဏေ၊ သည်။
သမာနေပိ၊ တူသော်လည်း။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာအားဖြင့်။ အသမာနံ၊

မတူသော။ “အသမာနတာယ-အသမာနတ္တာတိပိ ခွိဓာပါဌော”။ အဋ္ဌသု၊
 ကုန်သော။ ဣမေသု ကသိဏေသု၊ တို့ဉ္စ။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။
 အဘိဘာယတန သင်္ခါတံ၊ ဟုဆိုအပ်သော။ ရူပါဝစရ ကုသလံ၊ သည်။
 ပဝတ္ထတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုအဘိဘာယတနဟု ဆိုအပ်သော
 ရူပါဝစရ ကုသိုလ်ကို။ ဒသေတံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ
 အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားလျော်အပ်၏။

မူလဋီကာ။ ။အဘိ ဘဝတိတိ အဘိဘု။ “ပရိကမ္ပံ၊ ဉာဏံဝါ”။ အဘိဘု အာယ
 တနံ တေဿာတိ အဘိဘာ ယတနံ။ ဈာနံ၊ အဘိဘဝိတဗ္ဗံ ဝါ အာရမ္မဏ
 သင်္ခါတံ အာယတနံ တေဿာတိ အဘိဘာယတနံ ဈာနံ၊ အာရမ္မဏာဘိ ဘဝန
 တော အဘိဘုစတံ အာယတနဉ္စ ယောဂိနော သုခဝိသေသာနံ အဓိဋ္ဌာန ဘာဝ
 တော မနာယတန၊ ဓမ္မာယတန ဘာဝတောစာတိပိ သ သမ္ပယုတ္တံ ဈာနံ အဘိ
 ဘာယတနံ။ ။ဝဝ၅-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။အဘိ ဘဝတိ၊ နှိပ်နင်းတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 အဘိဘု၊ မည်၏။ ပရိကမ္ပံ၊ ပရိကံကိုရ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကိုရ၏။ တေဿ၊
 ထိုဈာန်၏။ အဘိဘု၊ နှိပ်နင်းတတ်သော ပရိကံသည်။ အာယတနံ၊ အကြောင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဘိဘာ ယတနံ၊ မည်၏။
 တနည်းကား။ တေဿ၊ ၏။ အဘိဘု၊ နှိပ်နင်းတတ်သော ဉာဏ်သည်။ အာယ
 တနံ၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဘိဘာ
 ယတနံ၊ မည်၏။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကိုရ၏။ ဝါ၊ ကား။ တေဿ၊ ၏။ အဘိ ဘဝိတဗ္ဗံ၊
 နှိပ်နင်းအပ်သော။ အာရမ္မဏ သင်္ခါတံ၊ အာရုံဟု ဆိုအပ်သော။ အာယတနံ၊
 တည်ရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဘိဘာ ယတနံ၊ မည်၏။
 ဈာနံ၊ ဈာန်ကိုရ၏။ အာရမ္မဏာဘိ ဘဝနတော၊ အာရုံကို နှိပ်နင်းတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ အဘိဘု စ၊ အဘိဘုမည်သည်လည်း ဟုတ်တည်း။ တံ၊ ထိုအဘိဘု
 ဟူသည်ကား။ ယောဂိနော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ သုခ ဝိသေသာနံ၊ ချမ်းသာ
 အထူးတို့၏။ အဓိဋ္ဌာန ဘာဝကော၊ တည်ရာအကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။
 မနာယတန၊ ဓမ္မာယတန၊ ဘာဝတောစ၊ မနာယတန၊ ဓမ္မာယတန၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၎င်း။ အာယတနဉ္စ၊ အာယတနမည်သည်လည်း ဟုတ်တည်း။ ဣတိပိ၊
 ဤသို့သော ဝစနတ္ထကြောင့်လည်း။ သသမ္ပယုတ္တံ၊ သမ္ပယုတ်တရားနှင့် တကွ
 ဖြစ်သော။ ဈာနံ၊ ဈာန်သည် အဘိဘာ ယတနံ၊ မည်၏။

တတ္ထ၊ ဤ။ ဝိနိစ္ဆယောကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဇ္ဈတ္တံ အရူပသညိတံ၊
 ကား။ အလာဘတာယဝါ၊ မရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အနတ္တိကတာယ
 ဝါ၊ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အဇ္ဈတ္တ ရူပေ၊ အဇ္ဈတ္တရုပ်၌။ ပရိ

ကမ္မသညာ ဝိရဟိတော၊ ပရိကမ္မသညာမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ရူပါနိ ပဿတိတိ၊ ကား။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ အဋ္ဌသု၊ ကုန်သော။ ကသိဏေသု၊ တို့၌။ ကတပရိကမ္မတာယ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ပရိကံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိကမ္မ ဝသေန စေတ၊ ပရိကံ၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ အပ္ပနာဝသေန စ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ တာနိအဋ္ဌကသိဏရူပါနိ၊ ထိုရှစ်ပါးသော ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ ဈာန်စက္ခုဖြင့်ရှု၏။ ပရိတ္တာနိတိ၊ ကား။ အဝဓိတာနိ၊ မပွားစေအပ်ကုန်သော။ တာနိအဘိဘုယျာတိ၊ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိနိစ္ဆယေတ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေတ၊ သိအပ်၏။ ယထာ နာမ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။ သမ္ပန္န ဂဟဏိကော၊ ကောင်းသော အစာကို ကြေစေတတ်သော တေဇော၌သော သူသည်။ ကဋ္ဌဇ္ဈ၊ မတ္တ၊ ကယဒကံမ၊ မျှလောက်သော။ ဘတ္တိ၊ တမင်းကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ “ဧတ္ထ၊ ဤကယာကံမ၊ မျှလောက်သော တမင်း၌။ ဘုဉ်တဗ္ဗံ၊ စားဘွယ်သည်။ ကံ အတ္တိ၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံကမ္ပိတွာ၊ ရုံးစု၍။ ဧက ကဗဠမေတ၊ တလုပ်တည်းကိုသာလျှင်။ ကရောတိ ယထာ၊ ပြု၏သို့။

ယောဇနာယ ဝစနုတ္တာဒိ။ ။ ဂဏှာတိတိ ဂဟဏိ။ အသိတာဒိ ပါစကော အပ္ပိ။ ဂဟ-ဥပါဒါနေ၊ ဂဟာဒိတွာဏိတိ မောဂ္ဂလ္လာန သုတ္တေန အဏိ။ လမ္ပန္နာ ဂဟဏိ ယထာ သော သမ္ပန္နဂဟဏိကော။ ။ ၁၃၀-သု။

ဝေ မေတ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဉာဏုတ္တရိကော၊ လွန်သောဉာဏ်ရှိသော။ ဝိသဒ ဉာဏော၊ သန်ရှင်းသော ဉာဏ်ရှိသော။ ပုပ္ဖလော၊ သည်။ “ဧတ္ထ-ဒေသေ၊ ဤသို့သောရှိသော။ ပရိတ္တကေ၊ မပွားစေအပ်သော။ အာရမ္မဏေ၌။ သမာ ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဈာန်ဝင်စားဘွယ်သည်။ ကံ အတ္တိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ အယံ၊ ဤ မပွားစေအပ်သော အာရုံသည်။ မမ၊ အား။ န ဘာရော၊ ဝန်မလေး”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တာနိရူပါနိ၊ ထိုမပွားစေအပ်သော ကသိုဏ်း ရုပ်တို့ကို။ အဘိ ဘဝိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဈာန်ဝင်စား၏။ ဧတ္ထ၊ ဤမပွားစေအပ် သော ကသိုဏ်း၌။ နိမိတ္တုပ္ပါဒေန၊ ပဋိဘာဂနိမိတ် ဖြစ်သည်နှင့်။ သဟေတ၊ တကွသာလျှင်။ အပ္ပနံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ သဟ နိမိတ္တုပ္ပါဒေန ဝဉ္စ ဧကတူ ဖြစ်လျှင်းသည်မဟုတ်။ ပဋိဘာဂ နိမိတ် ထင်သည်မှ ပဉ္စမဝိထိကို မလွန်မှန် ဖြစ်စေသည်ကိုဟူ။

ပန၊ထိုမှတပါး။ဇောနာမိ ပဿာမိတိ ဣမိနာ၊ဖြင့်။အဿ ယောဂါဝစရဿ၊၏။
ပုဗ္ဗာ ဘောဂေါ၊ ရှေးအဘို့၌ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ကထိတော၊ ၏။ ပန၊အထူး။
အာဂမဋ္ဌကထာသု။ သုတ်အဋ္ဌကထာတို့၌။ “ဣမိနာပန၊ဤဇောနာမိပဿာမိ-
ဟူသော ပါဠိဖြင့်ကား။ အဿယောဂါဝစရဿ၊၏။ အဘောဂေါ၊ နှလုံး
သွင်းခြင်းကို။ ကထိတော၊၏။ စ၊ဆက်။ သော အဘောဂေါ၊သည်။ ခေါ၊
စင်စစ်။ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ ထပြီးသော ယောဂါဝစရ
အား။ ဟောတိ၊၏။ အန္တော သမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ် အတွင်း၌။ နဟောတိ၊
မဖြစ်” ။ ဣတိ၊သို့။ ဝုတ္တံ၊၏။

အပ္ပမာဏာနီတိ၊ ကား။ဝဇ္ဇိတပ္ပမာဏာနိ၊ပွားစေအပ်သော ပမာဏရှိကုန်
သော။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အဘိဘုယျာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ (အဓတ္ထာ ဝေဒိတဗ္ဗော
ထည့်စပ်)။ မဟန္တသော၊အစားကြွေးသော။ ပုရိသော၊သည်။ ကေ၊တပွဲသော။
ဘတ္တ ဝဇ္ဇိဘကံ၊ထမင်းဖြင့်ပြည့်သော လင်ပန်းကို။ လဘိတွာ၊၍။ “အညာပိ၊
တပါးလည်း ဖြစ်သော။ ဘိက္ခာ၊ ထမင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။
ဇော၊ ဘိက္ခာ၊ ဤထမင်းသည်။ မဟံ၊အား။ ကိံ၊ကရိယတိ၊ အသို့ ပြုလုပ်
နည်း” ။ ဣတိ၊ သို့။ တံ ဘိက္ခံ၊ ကို။ မဟန္တတော၊ များသော အားဖြင့်။
န ပဿတိယသ၊ မရှု၏သို့။ ဝေမေဝ၊ တူသာလျှင်။ ဉာဏုတ္တရော၊ သော။
ဝိသဒညာဏော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ “ဧတ္ထ၊ဤပွားစေအပ်သော ပမာဏ
ရှိသောအာရုံ၌။ သမာပဇ္ဇိဘဗ္ဗံ၊ဈာန်ဝင်စားဘွယ်သည်။ ကိံ၊အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ
ရှိအံ့နည်း။ ဣဒံ အပ္ပမာဏံ၊ ဤပွားစေအပ်သော ပမာဏရှိသော အာရုံသည်။
မဟံ၊၏။ စိတ္တေ ကဂ္ဂတာ ကရဏေ၊ စိတ္တေ ကဂ္ဂတာကို ပြုခြင်း၌။ ဘာရော၊
သည်။ န အတ္ထိ၊မရှိ” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တာနိ၊ ထိုပွားစေအပ်သော ပမာဏ
ရှိသော အာရုံတို့ကို။ အဘိ ဘဝိတွာ၊နှိပ်နင်း၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဈာန်ဝင်စား၏။
ဧတ္ထ၊ ဤပွားစေအပ်သော ပမာဏရှိသော အာရုံ၌။ နိမိတ္တုပ္ပါဒေန ပဒိဘာဂ
နိမိတ်ဖြစ်ခြင်းနှင့်။ သဟေဝ၊လျှင်။ အပ္ပနံ၊ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊အတ္ထော၊
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ပရိတ္တံ ပရိတ္တာ ရမ္မဏံ အပ္ပမာဏံ ပရိတ္တာ ရမ္မဏန္တိဟူသော။ ဣမ-ဣမသ္မိံ
 အာရမ္မဏ ဒုကေဏိယဌမ အဘိဘာ ယတန၊ ဒုတိယ အဘိဘာ ယတန၊
 အာရမ္မဏဒုက အရာ၌။ ပရိတ္တာနီတိ၊ ဟူ၍။ အာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပ
 ဏာဘာ၊ ကို။ နဂဟိတာ၊ မယူအပ်။ ဒုတိယ နယော၊ တတိယ အဘိဘာ ယတန၊
 စက္ခုတ္ထ အဘိဘာယတန၊ ဒုတိယနည်း၌။ ပရတော၊ နောက်၌။ အပ္ပမာဏာ
 နီတိ၍။ အာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပရိတ္တာရမ္မဏာဘာ၊ ကို။ နဂဟိတာ၊ မယူအပ်။
 ပန၊ အထူး။ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာ အဋ္ဌကထာ၌။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။
 စက္ကာရိ စက္ကာရိ အာရမ္မဏာနိ၊ လေးပါး လေးပါးသော အာရုံတို့ကို။ အဂ္ဂ
 ဟေတုဘျှ။ ဒွေ ဒွေ ယေဝ၊ နှစ်ပါး နှစ်ပါးသော အာရုံတို့ကိုသာလျှင်။ ဂဟိ
 တာနိ၊ ကုန်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ ဟူမကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတုသု၊
 လေးပါးကုန်သော အာရုံတို့ကို။ ဂဟိတေသု၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒေသနာ၊
 သည်။ သောဠသက္ခတ္တုကာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ စ၊ ဆက်။ သတ္တာရာ၊ သည်။
 ဟေဋ္ဌာ၌။ သောဠသက္ခတ္တုကဒေသနာ၊ ကို။ ကိလဉ္စမ္ပိ၊ ဖြောင့်။ တိလေ၊ နှမ်း
 တို့ကို။ ပတ္ထရန္တေနဝိယ၊ ဖြန့်လှန်းသည်၏သို့။ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။
 ကထိတာ၊ ဟောအပ်ပြီ။ တဿ သတ္တုနော၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၌။ အဋ္ဌကတ္တု
 ကဒေသနံ၊ ကို။ ကာတံ၊ ဌာ။ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုတော်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒွေဒွေယေဝ၊ နှစ်ပါးနှစ်ပါးသော အာရုံတို့ကို
 သာလျှင်။ ဂဟိတာနိယူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

၈

သုဝဏ္ဏ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာနီတိ၊ ကား။ ပရိသုဒ္ဓါ ပရိသုဒ္ဓ ဝဏ္ဏာနိ၊ စင်ကြယ်သော
 အဆင်း၊ မစင်ကြယ်သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓါနိ၊
 စင်ကြယ်ကုန်သော။ နိလာဒိနိ၊ နိလ-စသော ကသိုဏ်းတို့ကို။ သုဝဏ္ဏာနီတိ၊
 သုဝဏ္ဏတို့ဟူ၍။ အပရိသုဒ္ဓါနိ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သော။ နိလာဒိနိစ၊ နိလစသော
 ကသိုဏ်းတို့ကိုလည်း။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏာနီတိ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏတို့ဟူ၍။ “နိလာဒိနိ အပရိသုဒ္ဓါနိစ

၁။ ကျေးဇူးရှင် ဝေဠုဝန် ဆရာတော် ဘုရားကြီးကား ဟိတ်နှစ်ဝါကျကို
 ဒွေဒွေယေဝ ဂဟိတာနိ-ဟူသော ပဋိညာ ဝါကျ (ဝါ) ဖလဝါကျ၌
 ပြန်စပ်တော်မူ၏။ တသ္မာကို ဟိတ်နှင့်ဖိုလ်ကိုစွဲ၊ ထိုတသ္မာဝါကျကား နိရိုး
 ဝါကျတည်း။ ဤကား အဋ္ဌကထာပြ ဝမ်းစာဝါကျ၌ ကြိုပုံတည်း။

သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဍာနိတိပိပါဌော”။ ဣမ၊ ဤအဘိဘာယတန အရာ၌။ အင်္ဂုပ္ပ
တာနိ၊ လိုအပ်ကုန်၏။ ပန၊ အထူး။ အာဂမဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ “သုဝဏ္ဏာနိ
ဝါ၊ သုဝဏ္ဏလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍာနိဝါ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဍလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ပရိတ္တအပ္ပမာဏဝသေနေဝ၊ ပရိတ္တအပ္ပမာဏ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဣသန္တိ
အဘိဘာယတနာနိ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတာနိ၊ ကုန်၏”။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ အထူး။ ဣမေသု စတုသု၊ ဤလေးပါးသောကသိုဏ်း
တို့တွင်။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ္တဖြစ်သောကသိုဏ်းသည်။ ဝိတက္ကစရိတဝသေန၊ ဝိတက်
စရိုက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာ၏။ အပ္ပမာဏံ၊ အပ္ပမာဏဖြစ်သော
ကသိုဏ်းသည်။ မောဟစရိတဝသေန၊ မောဟစရိုက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အာဂ
တံ၊ လာ၏။ သုဝဏ္ဏံ၊ စင်ကြယ်သော ကသိုဏ်းသည်။ ဒေါသစရိတဝသေန၊
ဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍံ၊ မစင်ကြယ်သော ကသိုဏ်းသည်။ ရာဂစရိတ
ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတေသံ ဝိတက္ကစရိတာ
ဒိနံ၊ ထိုဝိတက်ပြောသောပုဂ္ဂိုလ် စသည်တို့အား။ တောနိ ပရိတ္တာ ရမ္မဏာ
ဒိနိ၊ ထိုပရိတ္တစသော ကသိုဏ်းတို့သည်။ သပ္ပာယာနိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်၏။
စ၊ ဆက်။ နေသံ ဝိတက္ကစရိတာဒိနံ၊ တို့အား။ သာသပ္ပာယတာ၊ ထိုလျှောက်
ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝိတ္ထုရတော၊ အားဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ စရိတ နိဒ္ဒေ
သေ၊ ၌။ “စရိယနိဒ္ဒေသေဝါ”။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ကသွာပန၊ အဘွဲကြောင့်ကား။ သုတ္တန္တေ၊ ၌။ “အဗျတ္တံ ရူပသည် ဧကော
ဗဟိဒ္ဓါရူပါနိပဿတိ ပရိတ္တာနိ” တိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။
ဝုတ္တံယထ၊ ဟောအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ အဝတ္တာ၊ မဟောမူ၍။ ဣမ၊
ဤအဘိဓမ္မာ၌။ စတုသုပိ၊ ကုန်သော။ အဘိဘာယတနေသု၊ တို့၌။ အဗျတ္တံ
အရူပသည်တာဝ၊ အဗျတ္တရုပ်၌ ပရိကမ္မသည်ာ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကိုသာ
လျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်သနည်း။ ဣတိအဟံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အဗျတ္တ
ရူပါနံ၊ အဗျတ္တရုပ်တို့၏။ အနဘိဘဝနိယတော၊ မနှိပ်နင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ အဗျတ္တံ အရူပသည်တာဝ၊ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊
၏။ တတ္ထဝါ၊ ထိုသုတ်၌လည်းကောင်း။ ဣမဝါ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌လည်း
ကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါရူပါနေဝ၊ ဗဟိဒ္ဓါရုပ်တို့ကို သာလျှင်။ အဘိဘဝိတဗ္ဗာနိ၊
နှိပ်အပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုဗဟိဒ္ဓါရုပ်တို့ကို။ နိယမတော၊

မြဲသောအားဖြင့်။ ဝတ္ထုဗ္ဗဒနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တကြပိ၊ ထိုသုတ်၌လည်းကောင်း။ ဣပိ၊ ဤ အဘိဓမ္မာ၌လည်းကောင်း။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ် ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်။ “အဇ္ဈတ္တံ အရူပသည်” လိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤစကားသည်။ သတ္ထု၊ ၏။ ဒေသနာဝိလာသမတ္ထမေဝ၊ ဒေသနာတော်ကို တင့်တယ် စမှယ်စေခြင်းမျှ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ စတုသု၊ လေးပါးကုန် သော။ အဘိဘာယတနေသု၊ တို့၌။ အပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ အသစ်သော ပုဒ်၏ အတွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထို့မှတပါး။ သုဒ္ဓိကနယ ပဋိပဒါဘေဒေါ၊ သုဒ္ဓိကနည်း၊ ပဋိပဒါအပြားကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအဘိဘာယတနတို့တွင်။ ပထဝီ ကသိဏေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဧကေကသ္မိံ အဘိဘာယ တနေ၊ တခု တခုသော အဘိဘာယတန၌။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ စ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဧတ္ထ၊ ဤအဘိဘာယတန၌။ အာရမ္မဏ စတုက္ကံ၊ သည်။ အာရမ္မဏ ဒုကံ၊ အာရမ္မဏဒုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဠသက္ခတ္တုကဉ္စ၊ သောဠသက္ခတ္တုက နည်းသည်လည်း။ အဋ္ဌက္ခတ္တုကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယံ၊ သည်။ တဒိသ မေဝ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း၌ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤ အဘိဘာယတနတို့တွင်။ ဧကေကသ္မိံ အဘိဘာယတနေ၊ ၌။ ဧကော၊ သော။ သုဒ္ဓိက နဝကော၊ သုဒ္ဓိ က နဝက၎င်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ပဋိပဒါ နဝကော၊ တို့၎င်း။ ဧဒ၊ ကုန် သော။ အာရမ္မဏ နဝကော၊ တို့၎င်း။ အာရမ္မဏ ပဋိပဒါ မိဿကေ၊ ၌။ အဋ္ဌ နဝကော၊ တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပန္နရသ နဝကော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုသုပိ၊ ကုန်သော။ အဘိဘာယတနေသု၊ (၂၀၂၂)။ သမ သဋ္ဌိ နဝကော၊ အမျှ ခြောက်ဆယ်သော နဝကတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

၂၄၆။ ပဉ္စမ အဘိဘာ ယတနာ ဒီသု၊ စသည်တို့၌။ နီလာနီတိ ဣဒံ၊ နီလာနီ ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ သဗ္ဗ သင်္ဂါဟိက ဝသေန၊ အလုံးစုံ နီလကသိုဏ်း ကိုသိမ်းယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နီလဝဏ္ဏာနီတိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ ဝဏ္ဏ ဝသေန၊ ညိုသောအဆင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နီလ နိဒဿနာနီတိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ နိဒဿန ဝသေန၊ အထင်၊ အမြင်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အ ပညာယမာန ဝိဝရေနိ၊ မထင်သော

အပေါက်၊ အကြား ရှိကုန်သည်။ အ သမ္ဘိန္ဒုဏ္ဍာနိ၊ တပါး အဆင်းနှင့်
မရောသော အဆင်းရှိကုန်သည်။ ကေနီလာနေဝ၊ တခဲနက် ညှိကုန်သည်။
ဟုတ္တာ၊ ရှိ။ ဒိဿန္တိ၊ တင်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ အထူး။ နီလ နိဘာသာနီတိ ဣဒံ၊ ဟူသော
ဤပုဒ်ကို။ ဩဘာသန ဝသေန၊ အရောင်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နီလော
ဘာသာနိ၊ ညှိသော အရောင် ရှိကုန်သော။ နီလပ္ပဘာ ယုတ္တာနိ၊ ညှိသော
အရောင်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ ဇေတန
ဝစနေန၊ ဤ နီလောဘာသာနိ၊ ဟူသောစကားဖြင့်။ နေသံ အဘိဘာယ
တနာနံ၊ ထိုအဘိဘာယတနတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓတံ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်၏
အဖြစ်ကို။ ဒဿတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ မှန်၏။ ဝိသုဒ္ဓ ငဏ္ဍ ဝသေန၊ အထူးသဖြင့်
စင်ကြယ်သော အဆင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ အဘိ
ဘာ ယတနာနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ပီတာနီတိ အာဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။
ဣမိနာဝနယေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ “ပန၊
ဆက်။ ဧတ္ထ အဘိဘာယတနေ၊ ၌။ နီလကသိဏံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏန္တော၊ ယူသော
သူသည်။ ပုပ္ဖသ္မိံ ဝါ၊ ပန်းမူလည်း ဖြစ်သော။ ဝတ္ထသ္မိံ ဝါ၊ အဝတ်မူလည်း
ဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏဓာတုယာ ဝါ၊ အဆင်းဓာတ်မူလည်း ဖြစ်သော။ နီလကသ္မိံ၊
ညှိသော ဝတ္ထ၌။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။
ဣတိ အာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ကသိဏ ကရဏဉ္စ၊ ကသိုဏ်းပြုခြင်းကို
၎င်း။ ပရိကမ္မဉ္စ၊ ပရိကံကို၎င်း။ အပ္ပနာ ဝိဓာနဉ္စ၊ အပ္ပနာအစီအရင်ကို၎င်း။
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝိတ္တာရတော၊ အားဖြင့်။ ဝုတ္တ မေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသည့် သာလျှင် တည်း။ ဝ၊ ဆက်။ ပထဝီကသိဏေ၊ ၌။ ပဉ္စ ဝိသတိ
နဝကာ၊ ဟို့ကို။ ဝေဒိတဗျာ ယထာ၊ သိအပ်ကုန်၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဣဓ၊
ဤအဘိဘာယတန၌။ ဧကေကသ္မိံ အဘိဘာ ယတနေ၊ ၌။ ပဉ္စ ဝိသတိ
နဝကာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ကုန်၏။

အဘိဘာယတနကဏာ၊ အဘိဘာယတန
ကထာသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဝိမောက္ခကထာ

၂၄၈။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ ရူပါဝစရ ကုသလံ နာမ၊ မည်သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အာရမ္မဏ သင်္ခါတာနံ၊ အာရုံဟု ဆိုအပ် ကုန်သော။ အာယတနာနံ၊ အာယတန တို့ကို။ အဘိ ဘဝနတော၊ နှိပ်နင်း တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဘိဘာ ယတန ဝသေနော၊ အဘိဘာယတန၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ အထခေါ၊ အဟုတ်သော် ကား။ ဝိမောက္ခ ဝသေနပိ၊ ဝိမောက္ခ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တမ္ပိ နယံ၊ ကိုဝိမောက္ခနည်းကိုလည်း။ ဒဿေတံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။

ပန၊ စောဒနာ သောနောကို ထုတ်ဆိုအံ့။ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက် သဘောကြောင့်။ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခမည်၏ဟူ၍။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာရှိသည်။ (ထည့်)ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အဓိမုစ္စနဋ္ဌေန၊ အဓိမုစ္စနအနက်ကြောင့်။ ဝိမောက္ခော၊ မည်၏ဟူ၍။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပဏ္ဍိတေန၊ သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အယံ အဓိ မုစ္စနဋ္ဌောနာမ၊ ဤအဓိမုစ္စန အနက်မည်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ပစ္စနိ က ဓမ္မဟံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားတို့မှ။ သုဠဝိမုစ္စနဋ္ဌော၊ လုံမ၊ စောက်လွတ်ခြင် ဟူသော အနက်သည်၎င်း။ အာရမ္မဏေ၊ ဌ။ အဘိရတိ ဝသေန၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သုဠဝိမုစ္စနဋ္ဌော၊ လုံမ၊ စောက် လွတ်ခြင်းဟူသော အနက်သည်၎င်း။ “အဓိမုစ္စနဋ္ဌောတံပိ ပါဠော အတ္ထိ”။ ဝါ၊ လုံမ၊ စောက် နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော အနက်သည်၎င်း။ အဓိ မုစ္စနဋ္ဌောနာမ၊ မည်၏။ ပိတု၊ အဘ၏။ အကော၊ တင်ထက်၌။ ဝိဿဋ္ဌင်္ဂပစ္စင်္ဂဿ၊ လွတ်အပ်သော အင်္ဂါကြီး၊ ငယ်ရှိသော။ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏။ သယနိဝိယ၊ အိပ်ခြင်းကဲ့သို့။ အနိဂ္ဂဟိတဘာဝေနော၊ မနှိပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်သာ လျှင်။ နိရာသင်္ကတဿ၊ ရှိရာခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အာရမ္မဏေ၊ ဌ။ ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧဝံလက္ခဏံ၊ ဤသို့ရှိရာခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်

အာရုံ၌ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ဝိမောက္ခ ဘာဝပုတ္တံ၊ ဝိမောက္ခအဖြစ် သို့ ရောက်သော။ ရူပဂါဝစရ ကုသလံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ၄၁။ အယံနယော၊ ဤဝိမောက္ခနည်းကို။ အာရဇ္ဈေ၊ ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုကတမေဓမ္မာ အစရှိသောပါ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ။ ။ ရူပိဘိ၊ ရူပီဟူသည်ကား။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ကေသာ ဒီသု၊ ဆံ၊ အစရှိသည်တို့၌။ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ရူပဇ္ဈာန်၊ ရူပဈာန် သည်။ ဥတ္တရ ပဒလောပဝသေန၊ ဈာန်ဟူသော နောက်ပုဒ်ကြသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ (ထည့်)ရူပံ၊ ရူပမည်၏။

“ရူပပပတ္တိယာ-၌ ရူပဘဝကို ရူပ-ဟူ၏သို့တည်း”။

အံသ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ တံရူပံ၊ ထိုအတိသယ ရူပဈာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ရူပံ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ရူပီ၌ အဿတ္ထိပါစက ဤ၊ ပစ္စည်းသည် အတိသယ အနက်ကို ထွန်းသတည်း။ ထို့ကြောင့်....

“ပဟူတေ စ ပသံသယံ၊ နိန္ဒာယဉ္ဇာတိ သာယနေ။
နိစ္စယောဂေ စ သံသဝေ၊ ဟောန္တိမေမန္တ၊ အာဒယော။

ဟု သဒ္ဓမ္မိနုတို့ ဆိုကုန်သတည်း။

နေဝါ၌ ဗဟုက,တို့ ထွန်းသည်။ သီလဝါ၌ ပသံသကို၊ ဝသလီ၌ ကိလေသာ ကို ယိုးစီးစေ တတ်သော ယုတ်မာသော အကျင့် ရှိသောသူကို ဟောသည် ဖြစ်၍ နိန္ဒာကို၊ သတိမာ,မိတိမာ၌ အတိသယကို၊ ဒဏ္ဍီ၌ နိစ္စယောဂကို၊ တေလီ ၌ သံသဝကို ထွန်းသည်။ ဤရူပီ၌ကား အတိသယကို ထွန်းသည်။

မူလဋီကာ။ ။ ရူပီတိ ယေနာယံ သသန္တတိပရိယာပန္နေန ရူပေန သမန္တာဂတော၊ တံ ယဿ ဈာနဿ ဟေတုဘာဝေန ဝိသိ၌ ရူပံဟောတိ။ ယေနပိသိဋ္ဌေန ရူပီ တိ ဝုဇ္ဈေယျ။ တဒေဝ သသန္တတိပရိယာပန္နရူပ နိမိတ္တံ ဈာနမိဝ ပရမတ္ထဓာတု၊ ရူပိသာဝသာမကန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

၁။ ဤဝါထာကား ဝုတ္တိမောဂ္ဂလ္လာန် စတုတ္ထကဏ္ဍ ၇၀-သုတ်၌ ဆိုထားသည်။ နိဿမူဟောင်းတို့၌ ဗဟုကေစ ရှိသည်ကို မောဂ္ဂလ္လာန် ကျမ်းရင်းလာ အတိုင်း ပြင်၍ ထည့်လိုက်သည်။

ဋီဇာအနုဏ်။ ။ ရူပီတိ၊ ရူပီဟူသောပါဌ်၌။ အယံ၊ ဤယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သသန္တတိပရိယာပနန္တု၊ မိမိသန္တာန်၌ အတွင်းဝင်သော။ ယေန ရူပေန၊ အကြင် ဆံ၊ အစရှိသော ကသိုဏ်းရပ်နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ တံ၊ ထို မိမိသန္တာန်၌ အတွင်းဝင်သော ဆံ၊ အစရှိသော ကသိုဏ်းရပ်သည်။ ယဿ ဈာနဿ၊ အကြင်ဈာန်၏။ ဟေတုဘာဝေန၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဝိသိဋ္ဌံ၊ ထူးသော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေန၊ အကြင် ထူးသောရုပ်သည်။ ဝါ၊ ထူးသောရုပ်ကြောင့်။ ဝိသိဋ္ဌေန၊ အထူးပြုအပ်သော ရူပါဝစရဈာန်ဖြင့်။ ဝါ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ တေနဈာနေန၊ ထိုရူပါဝစရဈာန်ဖြင့်။ (တေနဈာနေနကား ယဿ ဈာနဿ၊ ၏ နိယတ်အလို ဌာထည့်သည်)။ သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ရူပီတိ၊ ရူပီဟူ၍။ ဝုစ္ဆေယျ၊ ဆိုအပ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အထူးရှိသော ရုပ်သည်။ သသန္တတိ ပရိယာပနရူပနိမိတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ အတွင်းဝင်သော ဆံ၊ အစရှိသော ကသိုဏ်း ရုပ်ဟု ဆိုအပ်သော နိမိတ်ရှိသော။ ဈာနံ၊ ဈာန်သည်။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထ အားဖြင့်။ ရူပိ ဘာဝ သာဓကံ ဣဝ၊ ရူပီ၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သကဲ့သို့။ ဝါ၊ ရုပ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သကဲ့သို့။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ရူပိ ဘာဝ တာဓကံ၊ ရူပီ၏ အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သည်။ ဝါ၊ ရုပ်ရှိသည်၏ အဖြစ် ကို ပြီးစေတတ်သည်။ ဟောတိ ဧဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

အနုဋီကာ။ ။ ဝိသိဋ္ဌေနာတိ အတိသယပုတ္တေန။ ရူပပပတ္တိယာတိ အာဒိသု ဝိယ ဥတ္တရပဒလောပေန ရူပန္တိ ဝုတ္တေန ရူပဈာနေန ဝိသိဋ္ဌေနာတိ။ ဣမိနာ ဟိ အတိသယ ရူပယုတ္တော ရူပီတိ ဝုတ္တောတိ ဒေသေတိ။

အနုအနုဏ်။ ။ ဝိသိဋ္ဌေနာတိ၊ ကား။ အတိသယပုတ္တေန၊ လွန်ကဲသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ ရူပပပတ္တိယာတိ အာဒိသုဝိယ၊ အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့။ ဥတ္တရပဒ လောပေန၊ နောက်ပုဒ်၏ ကြေခြင်းအားဖြင့်။ ရူပန္တိ ဝုတ္တေန၊ ရူပဟူ၍ ဆိုအပ် သော။ ရူပဈာနေန၊ ရုပ်၌ ဖြစ်သော ဈာန်ဖြင့်။ ဝါ၊ ရူပါဝစရဈာန်ဖြင့်။ ဟိ- သဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝိသိဋ္ဌေနာတိ ဣမိနာ၊ ဤပါဌ်ဖြင့်။ အတိသယရူပယုတ္တော၊ လွန်ကဲ သော ရူပဈာန်နှင့် ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ရူပီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။

ဟိ-သဗ္ဗံ၊ ၏။ အဗျတ္တံ၊ အဗျတ္တသန္တာန်၌။ နိလပရိကမ္ပံ၊ နိလကသိုဏ်း ပရိကံကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသောသူသည်။ ကေသေဝါ၊ ဆံ၌၎င်း။ ပိတ္တေဝါ၊ သည်းခြေ ၌၎င်း။ အက္ခိဇာရကာယဝါ၊ မျက်လုံး၌၎င်း။ ကရောတိ၊ ၏။ ပီတ ပရိကမ္ပံ၊ ပီတ ကသိုဏ်း ပရိကံကို။ ကရောဇ္ဇော၊ သည်။ မေဒေဝါ၊ အဆီခဲ၌၎င်း။ ဓာဝိယာ ဝါ၊ အချေ၌၎င်း။ အက္ခိနံ၊ မျက်စိတို့၏။ ပီတဌာနေဝါ၊ ရွှေသော

အရပ်၌၎င်း။ ကရောဘိ၏။ လောဟိတ ပရိကမ္ပံ၊ ကို။ ကရောန္တော၊ သည်။
 မံသဝါ၊ အသား၌၎င်း။ လောဟိတဝါ၊ သွေး၌၎င်း။ ဇိဝုယဝါ၊ လျှာ၌
 ၎င်း။ ဟတ္ထဘလံ ပါဒတလေသုဝါ၊ လက်ဘဝါးပြင် ခြေဘဝါးပြင်တို့၌၎င်း။
 အက္ခိနံ၊ တို့၏။ ရတ္တဋ္ဌာနေဝါ၊ နီသော အရပ်၌၎င်း။ ကရောတိ၊ ၏။ ဩဒါတံ
 ပရိကမ္ပံ၊ ကို။ ကရောန္တော၊ သည်။ အဋ္ဌိမ္ပိဝါ၊ အရိုး၌၎င်း။ ဒန္တဝါ၊ သွား၌၎င်း။
 နခေဝါ၊ လက်သည်း၊ ခြေသည်း၌၎င်း။ အက္ခိနံ၊ တို့၏။ သေတဋ္ဌာနေဝါ၊
 ပြိုသော အရပ်၌၎င်း။ ကရောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပရိကမ္ပံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို။
 ကတု၊ ဤ။ ဥပ္ပန္နဇ္ဈာန သမင်္ဂိနံ၊ ဖြစ်သော ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။
 သန္တာယ၊ ရည်၍။ ဧတံ၊ ရူပိ ဟူသော ပုဒ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

ဗိနိစ္ဆယ။ ။ဥပ္ပန္နဇ္ဈာန သမင်္ဂိနံ ကား နိဝိဘတ် မဟုတ်။ နံဈတော ကတရဿာ
 သုတ်ဖြင့် အံကို နံရေးသည်။

ရူပါနိပဿတိတိ ကား။ ဗဟိဒ္ဓါပိ၊ အပ၌လည်း။ နိလကသိဏာဒိ ရူပါနိ၊ နိလ
 ကသိုဏ်းစသော ရုပ်တို့ကို။ ဈာနစက္ခုနာ၊ ဈာန်စက္ခုဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဗိနိစ္ဆယ။ ။ရူပါနိ၌ ဒေဝေန ဒေတ္ထော ကဲ့သို့ ကသိဏ၊ ဟူသော ရှေးပုဒ်ကြေ
 သည်ကို နိလကသိဏာဒိ ရူပါနိ၊ ဟူသောပါ၌ဖြင့် ပြသည်။

ဣမိနာ၊ ဤ ရူပါနိပဿတိ၊ ဟူသောပါ၌ဖြင့်။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝတ္ထုကေသု၊
 အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ ဝတ္ထုဖြစ်ကုန်သော။ ကသိဏေသု၊ တို့၌။ ဈာန ပဋိလာဘော၊
 ဈာန်ကို ရခြင်းကို။ ဒဿိတော၊ ၏။

☞

အဇ္ဈတ္တံ အရူပသညိတိ၊ ကား။ အဇ္ဈတ္တံ န ရူပသညိ၊ မိမိ၏ ဆံ၊ စသည်တို့၌
 ဖြစ်စေအပ်သော ရူပါဝစရဈာန်မရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကေသာ
 ဒီသု၊ ဆံ၊ စသည်တို့၌။ အနုပ္ပါဒိတ ရူပါဝစရဇ္ဈာနော၊ ဖြစ်စေအပ်သော
 ရူပါဝစရဈာန် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အဓိပ္ပာယ်ဏ္ဍာဒိ။ ။ရူပေသညာ၊ ရူပသညာကို ပဋ္ဌာနပြုသဖြင့် ဆံ၊ စသည်တို့၌
 ဖြစ်သော ရူပဈာန်ကို ရူပသညာ၊ ဆိုသည်။ “ရူပသညာ အဿ အတ္ထိတိ ရူပ
 သညိ”။ အဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ရူပသညာ၊ မိမိ၏ ဆံ၊ စသည်တို့၌ ဖြစ်သော
 ရူပဈာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရူပသညိ၊ မည်၏။ န ရူပ
 သညိ။

ဣဒိနာ၊ ဤအဇ္ဈိတ္တံ အဗ္ဗုပ္ပသညီ၊ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ။ ပရိကမ္မံ၊ ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စသော။ ပဋိလဒ္ဓတ္တာနတော၊ ရအပ်သော စွာန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒသိတာ၊ ၏။

သုဘန္တိ ဣဒိနာ၊ သုဘံ၊ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ သုဝိသုဒ္ဓေသု၊ အလွန် အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်ကုန်သော။ နီလာဒိသု၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏကသိဏေသု၊ တို့၌။ ဈာနာနိ၊ တို့ကို။ ဒသိတာနိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝဏ္ဏကသိဏ်း၌ဖြစ်သော စွာန်တို့၌။ အန္တော အပ္ပနာယံ၊ အပ္ပနာ၏ အတွင်း၌။ “သုဘ”န္တိ၊ သုဘ၊ ဟူ၍။ အာဘောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ကိဉ္ဇာပိနတ္ထံ၊ အကယ်၍ ကား မရှိ၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ လည်း။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ သုဘကသိဏံ၊ ကို။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဘန္တိ၊ သုဘဟူ၍။ ပ။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တထာ၊ တူ။ ဒုတိယာဒိနိ၊ ဒုတိယဈာန် စသည်တို့ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ သို့။ ဒေသနာ၊ ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ပန၊ အထူး။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ၊ ၌။ ‘သုဘ’န္တော၊ သုဘဟူ၍သာလျှင်။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣဒိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခသည်သည်။ ကထံဟောတိ၊ နည်း။ ဣမ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့် တကွဖြစ်သော။ စေတသ၊ ဖြင့်။ ဧကံဒိသံ၊ တခုသောအရပ်ကို။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၏။ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ၊ တို့သည်။ အပ္ပဋိကူလာ၊ မစက်ဆုပ်အပ်၊ မရွံ့ရှာအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသ၊ ဖြင့်။ ဧကံဒိသံ၊ ကို။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသ၊ ဖြင့်။ ဧကံဒိသံ၊ တခုသောအရပ်ကို။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဥပေက္ခာ သဟဂတေန၊ သော။ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံဒိသံ၊ ကို။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥပေက္ခာယ၊ ၏။ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပဋိကူလာ၊ မစက်ဆုပ်အပ်၊ မရွံ့ရှာအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုဘန္တော၊ သုဘဟူ၍သာလျှင်။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပဂါဝရကုသလပဒ ၃၅၅

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဝိမောက္ခော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ ပန၊ အထူး။ ဣမ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌။ ဥပရိ ပါဠိယံယေဝ၊ အထက်ပါဠိ
 တော်၌ သာလျှင်။ ဗြဟ္မဝိဟာရာနံ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့၏။ အာဂတတ္တော၊
 လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံနယံ၊ ထိုမေတ္တာသဟ ဂတေန-စသောနည်း
 ကို။ ပဋိက္ခိပိတော၊ ပယ်၍။ သုနီလက။လ။ ပရိသုဒ္ဓ ဩဒါတ ဝသေနေဝ၊
 အလွန်ညိုသောအဆင်း၊ အလွန်ရွှေသောအဆင်း၊ အလွန်နီသောအဆင်း၊
 အလွန်ဖြူသောအဆင်း၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သောအဆင်း၊ ထက်ဝန်း
 ကျင် စင်ကြယ်သော အရွှေ၊ ထက်ဝန်းကျင် နီသောအဆင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်
 ဖြူသောအဆင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ သုဘဝိမောက္ခော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊
 သည်။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော် မူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကသိဏန္တိဝါ၊
 ကသိဏ ဟူ၍၎င်း။ အဘိဘာယတနန္တိဝါ၊ အဘိဘာယတန ဟူ၍၎င်း။
 ဝိမောက္ခော၊ တိဝါ၊ ဝိမောက္ခဟူ၍၎င်း။ ရူပဂါဝရဇ္ဈာနမေဝ၊ ရူပဂါဝရဇ္ဈာန်
 ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ (ရွှေမှဆောင်)။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
 တံရူပဂါဝရဇ္ဈာနံ၊ သည်။ အာရမ္မဏဿ၊ အာရုံ၏။ သကလဋ္ဌေန၊ အလုံးစုံ
 ဟူသော အနက်ကြောင့်။ ကသိဏံနာမ၊ မည်၏။

ယောဇနာ။ ။တံ ဈာနံ၊ အာရမ္မဏသာတိ ပဒံ သကလဋ္ဌေနာ တိ ပဒေ
 သဗ္ဗန္ဓော။ သကလဋ္ဌေနာတိ ဧတ္ထ အာရမ္မဏံ ကသိဏံနာမ။ အာရမ္မဏပဋိ
 ဗဒ္ဓဇ္ဈာနန္တိ ကသိဏံ နာမာတိ အဓိပ္ပါယော။ ။၁၃၁-သု။

အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ အဘိ ဘဝနဋ္ဌေန၊ နှိပ်နင်းတတ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ အဘိ ဘာယတနံ နာမ၊ မည်၏။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ အဓိမုစ္ဆနဋ္ဌေန၊
 ညွတ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဝါ၊ နှလုံးသွင်းတတ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၎င်း။ ပစ္စနိက ဓမ္မေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားတို့မှ။ ဝိမုစ္ဆန
 ဋ္ဌေန၊ လွတ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဝိမောက္ခောနာမ၊ မည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကသိဏဒေသနာ စသည်တို့တွင်။ ကသိဏ
 ဒေသနာ၊ ကို။ အဘိဓမ္မ ဝသေန၊ အဘိဓမ္မာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ပန၊
 အထူး။ ဣတရာ၊ ကသိဏ ဒေသနာမှ တပါးသော အဘိတာ ဟတန တို့ကို။
 သုတ္တန္တ ဒေသနာ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေဒိတဗ္ဗာ၊

၃၅၆

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုန်၏။ အဟံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ ဝိမောက္ခော ဌံ။ ပဒဝဏ္ဏနာ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဧကေသိ ဝိမောက္ခော ဌံ။
ပထဝီကသိဏေဝိယ၊ ပထဝီကသိဏ်း၌ကဲ့သို့။ ပဉ္စ ဝိသတိ ပဉ္စ ဝိသတိ၊ တို့ကို။
ကတွာ၊ ဤ။ ပဉ္စ သတ္တတိ နဝကော၊ ခုနစ်ဆယ့်ငါးပါးသော နဝကတို့ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။

ဝိမောက္ခကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဗြဟ္မဝိဟာရကထာ

၂၅၁။ ဣဒါနိ၊ ဌံ။ မေတ္တာ ဒိဗြဟ္မဝိဟာရ ဝသေန၊ မေတ္တာ-စသော
ဗြဟ္မဝိဟာရ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော။ ရူပါဝရေ ကုသလံ၊ ကို။
ဒဿတုံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊
အားထုတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကတမေ ဓမ္မာ-အစရှိသောစကား၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မေတ္တာ သဟဂတန္တိ၊ ကား။ မေတ္တာယ၊ နှင့်။
သဟဂတံ၊ တကွဖြစ်သော။ ပရတော၊ ဌံ။ ကရုဏာသဟဂတာဒိသုပိ၊ တို့၌
လည်း။ ဒေဝဝနယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ အထူး။
ယေန ဝိဓာနေန၊ အကြင် အစီအရင်ဖြင့်။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော။ သေ-
သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေတ္တာဒိ သဟဂတာနိ၊ မေတ္တာ-အစရှိသည်နှင့်
တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဈာနာနိ၊ တို့ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊
နေ၏။ မေတ္တာဒိနံ၊ စသည်တို့၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ ဘာဝနာ ဝိဓာနံ၊ ထို
ဘာဝနာ အစီအရင်ကို။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဌံ။ ဝိတ္တာရိတ မေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်
သာလျှင်တည်း။ အဝ သေသယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော။ ပါဠိယာ၊
၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ပထဝီ ကသိဏေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တ နယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဟိ၊ အထူး။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပထဝီ ကသိဏေ၊ ဌံ။ ပဉ္စ ဝိသတိနဝ
ကော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤဗြဟ္မဝိဟာရ၌။ ပုရိမာသု၊ ရှေး
ဖြစ်ကုန်သော။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သောမေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာတို့၌။
တိက စတုက္ကဇ္ဈာနိက ဝသေန၊ တိက စတုက္ကဇ္ဈာန်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဉ္စ

ဝိသတိသတ္တကာ၊ နှစ်ဆဲ့ ငါးပါးသော သတ္တကတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပေက္ခာယ၊ ဌ။ စတုတ္ထ ဇ္ဈာနဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဝိသတိဧကကာ၊ နှစ်ဆဲ့ ငါးပါးသော ဧကကတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ သု၊ တို့၌။ ဆန္ဒာ ဒီဟိ၊ ကုန်သော။ စတုဟိ၊ လေးပါးသောတရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ကရုဏာ၊ ကရုဏာ၎င်း။ မုဒိတာ၊ မုဒိတာ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒမပိယေဝါပနကာ၊ ဤယေဝါပနကတို့ကိုလည်း။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ စ၊ အထူး။ ဧတ္ထ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဌ။ ဒုက္ခပဋိပဒါဒိတာဝေါ၊ ဒုက္ခပဋိပဒါ- စသည်၏အဖြစ်ကို။ မေတ္တာယ၊ ဌ။ တာဝ၊ စွာ။ ဗျာပါဒ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန၊ ဗျာပါဒကိုခွါသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကရုဏာယ၊ ဌ။ ဝိဟိံသာ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန၊ ဝိဟိံသာကိုခွါသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ မုဒိတာယ၊ ဌ။ အရတိ ဝိက္ခမ္ဘန ဝသေန၊ အရတိကိုခွါသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပေက္ခာယ၊ ဌ။ ရာဂ ပဋိဇာဝိက္ခမ္ဘန ဝသေန၊ ရာဂ ပဋိဇာကို ခွါသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှ တပါး။ ပရိတ္တာ ရမ္မဏတာ၊ ပရိတ္တာ ရမ္မဏ၏ အဖြစ်သည်။ န ဗဟုသတ္တာ ရမ္မဏ ဝသေန၊ များသော သတ္တဝါဟူသော အာရုံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပမာဏာ ရမ္မဏတာ၊ အပ္ပမာဏာ ရမ္မဏ၏ အဖြစ်သည်။ ဗဟု သတ္တာ ရမ္မဏ ဝသေန၊ များသော သတ္တဝါဟူသော အာရုံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ သေသံ၊ သည်။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းနှင့် တူသည်သာလျှင် တည်း။

ဝေ၊ သို့။ တာဝ၊ စွာ။ ပါဠိဝသေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ (ဝိဒိတွာ၌စပ်)။ ဂါထာအနက်။ ။ ဗြဟ္မုတ္တမေန၊ သုံးပါးသော ဗြဟ္မာတို့ထက် မြတ်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝါ၊ မြတ်သော ဗြဟ္မာဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်စွာသည်။

၀၀ နတ္ထံနှင့်အရဇကဘက်။ ။ “ဗြဟ္မာနံ ဥတ္တမော ဗြဟ္မုတ္တမော” ရှေ့ပုဒ် အရကား သမ္ပုတိဗြဟ္မာ၊ ဥပပတ္တိဗြဟ္မာ၊ ဝိသုဒ္ဓိဗြဟ္မာဟူသော သုံးပါးသော ဗြဟ္မာသည် မုချရ၏။ ထိုဗြဟ္မာတို့၏ ဘုရားတည်းဟူသော လွန်ကဲသော ဗြဟ္မာနှင့် ဂုဏ် အားဖြင့် ဟိန၊ ဥက္ကံသအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္မန်သည် ဌာနူပစာရအားဖြင့် ရ၏။ နောက်ပုဒ်၏ အရကား ထိုဌာနူဖြင့် မှတ်အပ်သော ဘုရားတည်းဟူသော ဥတ္တမဗြဟ္မာရ၏။ တနည်း။ ဗြဟ္မာသုံးပါးသည်မုချ။ ထိုသုံးပါးတို့၏ လွန်ခြင်း

ကြိယာနှင့် သာဓန၊ သာဓေတဗ္ဗ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း ကြိယာကာရကသမ္ဗန် သည် ဌာနပစ္စာရအားဖြင့် ရ၏။ နောက်ပုဒ် အရကော နည်းတူ။ “ဗြဟ္မာစသော ဥတ္တမော စာတိ ဗြဟ္မုတ္တမော” ရှေ့ပုဒ်အရကား ဗြဟ္မာအဖြစ်တည်း ဟူသော ဗြူဟိတ ဂုဏ်သည်မူရ။ ထိုဂုဏ်၏ ဘုရားနှင့် ဂုဏ်၊ ဂုဏေ၊ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ဗန်သည်ဌာန။ နောက်ပုဒ် အရကား ဥတ္တမဂုဏ်သည်မူရ။ ထိုဂုဏ်၏ ဘုရား နှင့် ဂုဏ်၊ ဂုဏေ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ဗန်သည် ဌာနရ၏။ သော၊ ဟူသောပုဒ် အရကား ထိုမူရ၊ဌာန၊နှစ်ပါးထို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ဘုရားရ၏။

ကထိတေ၊ ဝေနေယျတို့အား ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဣမေဗြဟ္မ ဝိဟာရေ၊ ဤလေးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့ကို။ ဣတိဝေံ ယထာဝုတ္တက္က မေန၊ ဤသို့ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဘာဝနက္ကမအတ္ထဝဏ္ဏ နုတ္တမဖြင့်။ ဝိဒိတာ ဇာနိတာ၊ ဤ။ ဧတေသု၊ ထိုလေးပါးသော ဗြဟ္မ ဝိဟာရတို့၌။ ဘိယျော၊ အလွန်။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သော။ ပကိဏ္ဏက ကထာပိ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ ထိုထို၌ပြန့်နှံ့သော အနက်ကိုယူ၍ဖြစ်စေအပ်သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့် ပကိဏ္ဏကမည်သော ကထာကိုလည်း။ ဝိညေယျော၊ ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဇ္ဇိကာ-ဟိတ်။ ။ပုဗ္ဗေ ဝိယ အသာဓာရဏံ ဝံ တံ ဗြဟ္မဝိဟာရဝင်္ဂိနိယတ မေဝ အတ္ထံ အဂဟေတွာ သာဓာရဏ ဟာဝတော။ ။၃၁၇-ပ-ဇံ။

ဟိ၊ခွဲအံ။ တောသု၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော။ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊မုဒိတာ၊ဥပေက္ခာသု၊တို့၌။ အတ္ထတော၊ဝစနတ္ထအားဖြင့်။ ကာဝ၊စွာ။ ပကိဏ္ဏကကထာ၊ကို။ ဝိညေယျော၊၏။ (လိုက်)။ ယာ ဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်တရား သဘောသည်။ မေဇ္ဇတိ၊ချစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ မေတ္တာ၊ မည်၏။ သိနိယုတိ၊ အစီးအပွားကို လိုသော အခြင်း အရာ ဖြစ်သော အားဖြင့် ချစ်တတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။သဘာဝဓမ္မတို့၏ အကြောင်းအားလျော်စွာ ထိုထို မိမိ ကိစ္စ၌ ဖြစ် ခြင်းမျှဖြစ်၍ ဘာဝသာဓနကိုသာ မူချရသော်လည်း ထိုထို မိမိကိစ္စတို့၌ ဓမ္မတို့၏ အတ္ထဝဋ္ဌာန ကြိယာ နိပ္ပာဒက အဖြစ်ကို တင်သဖြင့် ကတ္တား၏ အဖြစ်၏ ဖြစ်သင့် ရကား “မေဇ္ဇတိတိ မေတ္တာ”ဟူသည်။ ယင်းသို့ ပရိယာယ်အားဖြင့်သာရလျက် ဤသို့ ကတ္ထုပြုခြင်းသည် ဓမ္မမှလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်စသော ကတ္တား၏ မရှိသည်ကို ပြခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ဤကို ရည်၍။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဇ္ဇိကာ၌။ ။မေဇ္ဇတိတိ ဓမ္မတော အညဿ ကတ္ထု နိဝတ္တနတ္ထံ ဓမ္မမေဝ ကတ္တာရံ ကဿာ နိဋ္ဌိသတိ။ ။၃၁၇-ပ-ဇံ။

ဟူသည်။ ထိုသို့ ပြသဖြင့် ပုဂ္ဂလအတ္တဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရ၏။ မိဒ၊ သိနေယနေ သဒ္ဓါ ကျမ်းလာရကား “သိနိယတိတိ အတ္ထော” ဟူသည်။ သိနိဟဓာတ် ဒိဝါဒိဂိုဏ်း ဖြစ်၍ သိနိယတိဆိုသည်။ သို့သော်လည်း တဏှာအားဖြင့် သိနေဟလည်းရှိသည် မဟုတ်လော။ အဘယ်သို့သော သိနေဟနည်းဟူမူ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။သတ္တေသု ဗျာပဇ္ဇန ဝသေန လူခဘာဝဿ ပဋိပက္ခဘူတံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဟိတဒကာရပုဂ္ဂိုလိ ဝသေန သိနေဟနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ န တဏှာယန ဝသေန။ ။၃၁၇-ပ-ဇံ။
အဘယ်ကြောင့်နည်း။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။တဉ္စိ မောဟပုဗ္ဗင်္ဂမံ လုပ္ပနသဘာဝံ၊ ဣဒမ္ပန အဒုဿန သဘာဝံ အလောဘသမ္ပယုတ္တံ။ ။၃၁၇-ပ-ဇံ။
တဏှာသိနေဟသည်လည်း ဗျာပါဒနှင့် တကွ မတည်သည်ဖြစ်၍၊ ဗျာပါဒ ပိရောမိ မဟုတ်လော ဟူမူ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။ယဒိဒံ တေန သဟ ကေသိဝိတ္ထေ နပဝတ္တတိ ပိရောမိပန နဟောတိ အပဟာယကဘာဝတော။ ။၃၁၇-ပ-ဇံ။

ဝါ၊ ကား။ မိတ္တေ၊ ချစ်တတ် အစီးအပွားကို အလိုရှိတတ်သော ခန္ဓပဗ္ဗန္တံ။ ဘဝါ၊ ဖြစ်တတ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မေတ္တာ၊ မည်၏။

၀နတ္ထနှင့်အရကောဏ်။ ။မေဇ္ဇတိတိ မိတ္တော၊ အရကား-ဟိတဇ္ဈာသယ ဖြစ်သော ခန္ဓပဗ္ဗန္တတည်း။ ထိုခန္ဓပဗ္ဗန္တ ပရိယာပန္နအားဖြင့် ဖြစ်ရကား မိတ္တေ ဘဝါ မေတ္တာ ဟူသတည်း။

ဝါ၊ တနည်း။ မိတ္တေ၊ ချစ်အပ်သော ပိယပုဂ္ဂိုလ် ဟူသော အာရုံ၌။ ဘဝါ၊ တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မေတ္တာ၊ မည်၏။

၀နတ္ထနှင့်အရကောဏ်။ ။မိဒိတဗ္ဗော သိနေဟတဗ္ဗောတိ မိတ္တော။ အာရုံ ဖြစ်သော ပိယပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ထို၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်ရကား မိတ္တေ ဘဝါ ဟူသည်။ ထို့ကြောင့် မိတ္တေဝါ အာရမ္မဏဘူတေပိယပုဂ္ဂလေ ဘဝါ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာဟူသည်။

ဝါ၊ ကား။ မိတ္တဿ၊ ဟိတဇ္ဈာသယဖြစ်သော ခန္ဓပဗ္ဗန္တ၏။ မေဇ္ဇနဝသေနော၊ ချစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ သောပဝတ္တိ၊ ဤဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တနည်း။ မေဇ္ဇနဝသေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ဤသဘော တရားသည်။ ပဝတ္တိဝေ၊ ဖြစ်ခြင်းမျှသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ မေတ္တာ၊ မည်၏။ ဖြစ်တတ်သော ကတ္တာမရှိဟူလို၊ ယာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။

၃၆၀

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပရဒုက္ခံ၊ သူတပါးဆင်းရဲသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ သာဓုနံ၊ သူတော်
ကောင်းတို့၏။ ဟဒယကမ္ပနံ၊ နှလုံးတုန်လှုပ် ပင်ပန်းသည်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။
ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ ကရုဏာ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဤဝိပ္ဗိဟ်၌ လိုရင်းကား ကရောတိတိကရုဏာတည်း။ အဘယ်သူ
တို့၏ အဘယ်ကိုပြုသနည်း၊ အဘယ်ကြောင့်ရှိလတ်သော် ပြုသနည်းဟူမူကား၊
ပရဒုက္ခသတိသာဓုနံ ဟဒယကမ္ပနံ-ဟူသည်။ ကမ္ပနဟူသည်လည်း ပရဒုက္ခကို
မြင်၍ ထိုဒုက္ခကို ပယ်လိုသသူ၏ သည်းမခံနိုင်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်
စိတ်၏ အညှစ် ထွက်တည်း။ ထိုဟဒယကမ္ပနသည် သပ္ပုရိသတို့အားသာ ဖြစ်ရ
ကား သာဓုနံ-ဟူသည်ဆိုသင့်၏။ သပ္ပုရိသတို့ကို မိမိစီးဝှား၊ သူ့စီးဝှားတို့ကို
ပြီးစေတတ်သောကြောင့် သာဓု ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ဝါ၊ ကား။ ယာ ဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ ပရဒုက္ခံ၊ သူတပါး
ဆင်းရဲကို။ ကိဏာတိဟိ သတိ၊ ညည်းဆဲတတ်၏။ ဝိနာသေတိ၊ ဖျောက်ဖျက်
ပယ်ရှားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘော
သည်။ ကရုဏာ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ကိဏာတိ၏ကယ ဝိတ္တယ အတ္ထကို စင်စေလို၍ ဟိ သတိဟူသည်။
ကိ ဟိ သာယံ၊ ကိဏောတိ၊ ကိဏာတိ၊ သွားဒိဂိုဏ်း။ ကိ-ဒဗ္ဗဝိနိမယေ။ ကိဏာ
တိ၊ ကိယာဒိဂိုဏ်း။ ဟိ သတိ၏ ကံပရေလျဉ်းပြန်၍ ပရဒုက္ခံဆိုသည်။ ပရဒုက္ခေ
သည် ပရဒုက္ခံပြန်၍ လိုက်ကောင်းလျက် ဟဒယကမ္ပနံ လိုက်ဖွယ်ရှိ၍ သိသာ
အောင် ဆိုသည်။ ပရဒုက္ခဟိ သန ကား ဝိနာသနပင်ဟု ဝိနာသေတိဟူသည်။
နာသ၊ ရာသ-သဇ္ဇေ။ နာသတိ။ ရာသတိ။ နာသာ။ နာသိကာ ဟူရကား “ဝိနာ
သေတိတိ အဒဿနံ ဂမေတိ” ဟု ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ ကုသည်။

စကားအကျမူ အပ နယန ဟူဟု “အပနေတိတိ အတ္ထော” ဟု ကြောပြန်
သည်။ ဟိ သတိကို ဝိနာသေတိဟုတွင်သည်။ လဒ္ဓဂုဏ်ကို တေနတ္ထ ဟိ သနံ
အပနယနန္တိ ဒေသေတိ-ဟု တော်သည်။ ကရုဏာသည် အပနယန သတ္တိရှိမှ
ပြပိုင်မည်ကြောင့် “ပရဒုက္ခာပနယနာကာရ ပဝတ္ထိလက္ခဏာ ဟိ ကရုဏာ”
ဟု ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ ခိုင်စေသည်။

ဝါ၊ ကား။ ယာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒုက္ခိတေသု၊ ဒုက္ခရောက်သော
သတ္တဝါတို့၌။ ဖရဏဝသေန-ဗုသနဝသေန၊ တွေ့ထိသောအားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အာရမ္မဏ ကရုဏအားဖြင့် ဟူလိုသည်။ အာရမ္မဏ ကရုဏသည်
လည်း သာမန်မဟုတ်။ ဒုက္ခိတေသု၊ ဒုက္ခာပနယနာကာရ အားဖြင့် သာလျှင်
ဟု မှတ်အပ်၏။

ကိရိယတိ ပသာရိယတိ၊ ပြန့်တတ်၏။ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာနီကေန၊ သည်။ ကိရိယတိ ပသာရိယတိ၊ ပြန့်အပ်၏။ ဝါ၊ ပြန့်စေအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ ကရုဏာ၊ မည်၏။ တာယ ဓမ္မဇာတိယာ၊ ဖြင့်။ တံသမင်္ဂိနော၊ ထိုဓမ္မနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝါ၊ သဟဇာတ ဓမ္မတို့သည်။ မောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ မုဒိတာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ယာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာ ဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ မုဒိတာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ တံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ မောဒန မတ္တမေဝ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျှ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မုဒိတာ၊ မည်။

အဂိပ္ပုဂ္ဂါယံ သည်။ ။ သဟဇာတဓမ္မ အပေါင်း၌ ကတ္ထုပာနေကို တင်သဖြင့် ထိုဝတ္ထုအပေါင်း၏ နိပ္ပူဂါဒတဗ္ဗဖြစ်သော မောဒနကြိယာ၏ ကရိုက်အဖြစ်ကို ပရိယာယ်အားဖြင့် ရသင့်ရကား မောဒန္တိ တာယာတိ-ဟု မိန့်သော်....

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။ မောဒနကြိယာယ မုဒိတာယ ကရုဏာဘဝနိဒ္ဒေသော။ သွာယံ ဥပစာရ သိဗ္ဗေ။

ထိုမောဒနကြိယာကို ပြီးစေရာ၌ မုဒိတာမှ လွတ်သော တစုံ တခုသော ကတ္ထာမည်သည် မရှိရကား၊ ထိုမုဒိတာပင်လျှင် ကတ္ထာမအဖြစ်အားဖြင့် “သယံ ဝါ မောဒတိ”ဟု ပြသည်။ ဓမ္မတို့၌ အဝသဝတ္တနကြောင့် ဤနိဒ္ဒေသလည်း ဥပစာရသာတည်း။ ထို့ကြောင့် ဝသပတ္တိဘဝကို မြစ်ခြင်းငှာ “မောဒန မတ္တမေဝေ တန္တိ မုဒိတာ”ဟု မိန့်အပ်သော်၊ ဝိယစသည်တို့၌ ပက္ခပဂါတုပစ္စေဒနကို မှုခပြုသဖြင့် ဥဒါသိန်အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ဥပပတ္တိ၊ ယုတ္တိအားဖြင့် ရှုခြင်းသည် ဥပေက္ခာမည်၏။ ထို့ကြောင့် “အဝေရာဟောန္တု”စသည်ကို မိန့်သည်။

ယာ ဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ “အဝေရာဟောန္တု”တိ အာဒိနာ ဗျာပီရပ္ပဟာနေနစ၊ အဝေရာဟောန္တု ဤသို့စသော ကြောင့်ကြ ဗျာပီရကို ပယ်သဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ ကြောင့်၎င်း။ မဇ္ဈတ္တဘာဝုပဂမနေနစ၊ အလတ်သဘောရှိသည်၏ အဖြစ် သို့ရောက်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဥပေက္ခတိ-ဥပပတ္တိတော ဣက္ခတိ၊ အသင့်အားဖြင့် ရှုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ ဥပေက္ခာ၊ မည်၏။

ပန၊ ဝစနတ္ထပု တပါး လက္ခဏာ စသည်ကို ဆိုအံ့။ လက္ခဏာဒိတော၊ လက္ခဏာစသောအားဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤမေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ၊ တို့တွင်။ ဧမတ္တာ၊ သည်။ ဟိတာကာရပ္ပဝတ္တိ လက္ခဏာ၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ အကျိုးစီးပွားဟူသော အဘို့အစုတို့ကို ဖြစ်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဟိတူပသံဟာရရသာ၊ သတ္တဝါတို့၌ ဟိတကို ကပ်ဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ဟိတကို ကပ်ဆောင်ခြင်းဟူသော ပြည့်စုံသော ဂုဏ်ရှိ၏။ အာသဝတ ဝိနယ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ရန်ငြိုးကို ဖျောက်သောအခြင်းအရာဖြင့် ရှုသည့်ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ (ဉာဏ်၏ အာရုံအဖြစ်သို့ ရောက်တတ်၏ ဟူလို)။ ဝါ၊ ရန်ငြိုးဖျောက်ခြင်း ဟူသောအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်၏။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ မနာပဘာဝဒဿနပဒဋ္ဌာနာ၊ မနာပ အဖြစ်ကို ရှုသော ယောနိသော မနသိကာရလျှင်နီးသော အကြောင်းရှိ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။မနာပ သတ္တဝါတို့၏ သာ မနာပဘာဝ ကို ရှုသလော။ အ မနာပါနပ္ပိ သတ္တာနံ ပဋိက္ခလေ အပ္ပဋိက္ခလ သညိတာ ရူပေန ပဂေဝ မနာပါနံ ယံ မနာပဘာဝ ဒဿနံ။ တထာ ပဝတ္ထော ယောနိသော မနသိကာရော။ တံ ပဒဋ္ဌာန မေတိဿာ ကိ မနာပ ဘာဝဒဿန ပဒဋ္ဌာနာ-လည်းကောင်း။ ။၃၁၈-ပ-၆။

ဘိဿာ၊ ထို့ မေတ္တာ၏။ ဗျာပါဒု ပသမော၊ ဗျာပါဒ၏ ဝိက္ခမ္ဘန ပဟာနံ အားဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသည်။ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်း မည်၏။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ကိစ္စပြီးခြင်းမည်၏။ သိနေဟသမ္ဘဝေါ၊ တဏှာသိနေဟ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝိပတ္တိ၊ ပျက်စီးခြင်း မည်၏။ “မေတ္တာ မုခေန ဟိ ရာဂေါ ငဉ္ဇေတိ၊ ၎င်း”၊ ကရုဏာ၊ ကရုဏာသည်။ ဒုက္ခာပနယနာကာရပ္ပဝတ္တိ လက္ခဏာ၊ သတ္တဝါတို့အား ဖြစ်သော ဒုက္ခကို ပယ်လိုသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ထို ဒုက္ခကို ပယ်နိုင်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ မပယ်နိုင်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ ဒုက္ခပျောက်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ မပျောက်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ ပယ်လိုသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သည်ဟူလို။

ပရဒုက္ခာ သဟန ရသာ၊ ပယ်လိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ပရဒုက္ခကို သည်းမခံနိုင်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ အဝိဟိ သာပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သတ္တဝါတို့ကို မညှဉ်းဆဲခြင်းကို

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဓမ္မဝါစစရကုသလပဒ

၃၆၃

ဖြစ်စေတတ်၏။ ဝါ၊ ဝိဟိံ သာ၏ ပဋိပက္ခဘာဝဖြင့် ဉာဏ်အားရှေးရှု ထင်
တတ်၏။ ဒုက္ခာ ဘိဘူတာနံ၊ တို့၏။ အနာထဘာဝဒဿန၊ ပဒဋ္ဌာနာ၊ ကိုး
ကွယ်ရာမရှိသည် အဖြစ်ကိုရသော ယောနိသော မနသိကာရလျှင် နီးသော
အကြောင်းရှိ၏။ ဝိဟိံ သူ ပသမော၊ သတ္တဝါတို့ကို ညှဉ်းဆဲကြောင်း ဖြစ်
သော ညှဉ်းဆဲသော အခြင်း အရာဖြင့် ဖြစ်သော ကရုဏာ၏ ပဋိပက္ခ
ဖြစ်သော ပဋိပစ္စိတ္တုပ္ပါဒ်၏ ငြိမ်းခြင်းသည်။ တဏှာ၊ ထို ကရုဏာ၏။
သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ကိစ္စပြီးခြင်းမည်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဝိဟိံ သန္တိ တောယ သတ္တေ ဝိဟိံ သနံဝါ နေသံ တန္တိ ဝိဟိံ
သာ။ သတ္တာနံ ဝိဟေဋ္ဌနာကာရေန ပဝတ္ထော ကရုဏာယ ပဋိပက္ခဘူတော
ပဋိပစ္စိတ္တုပ္ပါဒေါ။ ငှေ။ ။ ၃၁၈-ပ-ဇ။

ကရုဏာ မုခေန သောကော ဝဇ္ဇေတိတိ အာဟ သောက သမ္ဘဝေါ
ဝိပတ္တိတိ။ ။ ၃၁၈-ပ-ဇ။

သောက သမ္ဘဝေါ၊ သောက၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝိပတ္တိ၊ ပျက်စီးခြင်း မည်၏။
မုဒိတာ၊ သည်။ ပမောဒနလက္ခဏာ၊ သူ စည်းစိမ် ပြည့်စုံ ကုံလုံသည်ကို
ဝမ်းမြောက်၊ ဝမ်းသာဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ အနိဿာယနရသာ၊ မငြူစူ
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝါ၊ ငြူငြူခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ ထိုဣဿာကို ပယ်ဖျက်
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အရတိ ဝိသာတ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ပရသမ္ပတ္တိတို့၌၎င်း၊ ပန္နသေနာ
သနတို့၌၎င်း၊ အဓိကုသလဓမ္မတို့၌၎င်း- သည်းမခံစောက်၊ နှလုံးတောက်
လျက် မပွေလျော် မနှစ်သက်ခြင်းကို ဖျောက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်
ရှုသည့်ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ ဝါ၊ အရတိ၏ ဖျောက်ငြိမ်းခြင်းကို
ဖြစ်စေတတ်၏။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ သမ္ပတ္တိဒဿနပဒဋ္ဌာနာ၊ စည်းစိမ် ကုံလုံ
ပြည့်စုံသည်ကို အသင့်ရှုနိုင်သော ယောနိသော မနသိကာရလျှင် နီးသော
အကြောင်းရှိ၏။ အရတိဝူပသမော၊ အရတိ၏ ငြိမ်းပျောက် ခြင်းသည်။
တဿ၊ ထိုမုဒိတာ၏။ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ကိစ္စပြီး
ခြင်းမည်၏။ ပဟာသ သမ္ဘဝေါ၊ ဂေဟသိတပီတိအားဖြင့် ရှင်ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်း
သည်။ “ပေ၍လွင်သည်၏အဖြစ်သည်ဟူလို” ဝိပတ္တိ၊ မည်၏။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။
သတ္တေသု၊ ပိယ၊ စသည် အပြားရှိကုန်သော ကုန်အောင်စုံသော သတ္တဝါတို့၌။
မဇ္ဈတ္တကာရပ္ပဝတ္တိ လက္ခဏာ၊ အလတ် သဘောရှိသော အခြင်း အရာဖြင့်

ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ သမဘာဝဒဿနရသာ၊ ဥဒါသိနိ အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ညီမျှသည်အဖြစ်ကိုသာ ရှုခြင်းကိစ္စရှိ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အသင့်အားဖြင့် ရှုခြင်းကြောင့် ညီမျှသည် အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင် ထို သတ္တဝါတို့ကို မှတ်ခြင်း ကိစ္စရှိ၏ ဟုလို။

ပဋိသာနုနယ ဝူပသမ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ပိယ၊ စသည် အပြားရှိသော သတ္တဝါတို့၌ မုန်းခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ တို့ကို ငြိမ်းစေခြင်း၊ ခွါခြင်း အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အဘွဲ့ကြောင့် ဝူပသမကို ဖြစ်စေသနည်း။ မဇ္ဈတ္တာ ကာရ၊ သမ ပေက္ခနာကာရအားဖြင့် ဖြစ်သည် မကုတ်လော။

သတ္တေသု ပဋိကူလာ ပဋိကူလာ ကဏ္ဍေန အဂ္ဂဟဏတော တတ္ထ ပဋိဇာ နနယာနံ ဝူပသမာကာရေနဝုတ္တိယာ၊ ၎င်း။ ။ ၃၁၈-ပ ဇံ။

သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကမ္မဿကာ၊ မိမိတို့ပြုသော ကံသာလျှင် ဥစ္စာရှိကုန်၏။ ဇော၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ရစ်ယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်မှလည်း။ ဘဝိဿန္တိ၊ လတံနည်း။ ဒုက္ခတော ဝါ၊ ဆင်းရဲမှမှလည်း။ မုစ္ဆိဿန္တိ၊ လွတ်ကုန်လတံနည်း။ ပတ္တသမ္ပတ္တိ တောဝါ၊ ရောက်အပ်သော စည်းစိမ်မှမှလည်း။ န ပရိဟာယိဿန္တိ၊ ယုတ် ကုန်လတံနည်း။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝတ္ထ ကမ္မဿက တာ ဒဿန ပဒဋ္ဌာနာ၊ ဖြစ်သော ကံသာလျှင် မိမိဥစ္စာရှိသည် အဖြစ်ကို ရှုသော နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ ဧဝံ ပဝတ္ထ ကမ္မဿ ကတာ ဒဿန ပဒဋ္ဌ နာ၌ ဧဝံ ကား။ နိဒဿနတည်း။ ထို နိဒဿနသည် နိဒဿနကာရ၊ သရုပ်ဝိသေသကို ဝဲရကား ထိုကိုပြခြင်းငှာ ‘ကမ္မဿကာ၊ ပ။ နပရိဟာယိဿန္တိတိ’ ဟူသည်။ ဗျတိရေက ဒဿနမုခ ဖြစ်သော ဧဝံ ပါဌ်ဖြင့် ‘ဟိတူပ သံဟာရ ဒုက္ခာပနယန သမ္ပတ္တိ ပမောဒနာ ကာရ’တို့ကို တဖန်သုံးသပ်စွာသည်ဖြစ်၍ မေတ္တာ၊ စသားသုံးပါး တို့၏ ပဝတ္တိ အာကာရကို ဖြစ်သော အမြွက်ဖြင့် ဖြစ်သော ကမ္မဿကတာဉာဏ်သည် ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိဟာရ၏ အာသန္နကာရဏ ဖြစ်၏။ အမှတ်ဝဲ့ ယံကိဉ္စ ကမ္မဿ ကတာဉာဏ်သည် အာသန္နကာရဏ မဖြစ်ဟုပြန်။

ပဋိသာနုနယ ဝူပသမော၊ မုန်းခြင်း ချစ်ခြင်းတို့ကို။ ငြိမ်းစေခြင်း ခွါခြင်း သည်။ ဝါ၊ မုန် ခြင်း ချစ်ခြင်းတို့၏ငြိမ်းခြင်း ကွာခြင်းသည်။ တဿာ၊ ထို ဥပေက္ခာ၏။ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်း မည်၏။ ဝါ၊ ကောင်းစွာကိစ္စပြီးခြင်းမည်၏။

ဂေဟသိတာယ၊ ကာမဂုဏ်ကို မှီသော။ အညာဏုပေက္ခာယ၊ သောမနဿ ဒေါမနဿမှ ကင်းလျက် သက်သက် အညာဏသာ ဖြစ်သော ဥပေက္ခာ၏။
မူလဋီကာ။ ။သောမနဿ ဒေါမနဿ ရဟိတံ အညာဏဓေဝ အညာဏု ပေက္ခာ။ ။၁၀၇-ဆဋ္ဌ။

ဝါ၊ မောဟနှင့် ယှဉ်သော ဥပေက္ခာ၏။

သမ္မောဟဝိနောဒနီ။ ။အညာဏ သမ္ပယုတ္တာ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ အညာဏ ပေက္ခာတိဝိ တောသံ ယေဝ နာမံ။

သမ္မဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝိပတ္တိ၊ ပျက်စီးခြင်း မည်၏။

ပန၊တိမ္ပတပါး။ စတုန္နမ္ပိ၊ ကုန်သော။ ဧတေသံ ပြဟ္မဝိဟာရာနံ၊ တို့၏။ ဝိပဿနာ သုခဇ္ဈေဝ၊ ဝိပဿနာ သုခ၊သည့်၎င်း။ ဘဝသမ္ပတ္တိစ၊ သုဂတိဘဝ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၎င်း။ သာဓာရဏပ္ပယောဇနံ၊ ဆက်ဆံသော အကျိုးမည်၏။

ဝိပဿနာ သုခဇ္ဈေဝ၊ ဘဝသမ္ပတ္တိစ၊ဟူသော ဤစကားသည် နိရဝသေသ၊ အကျိုးပြုလော။

ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂဋီကာ။ ။ဝိပဿနာ သုခဇ္ဈေဝ ဘဝသမ္ပတ္တိစာတိ ဧတ္ထ ဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခ ဝိဟာရာစာတိ ဝတ္ထုဗ္ဗံ။ ။၃၁၉-ပ-ဇံ။

ဝိပဿနာသုခဘဝသမ္ပတ္တိသည် သာဓာရဏပယောဇနဖြစ်၏သို့။ ထိုဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခဝိဟာရ သည်လည်း သာဓာရဏ ပယောဇန ဖြစ်ပါမှ ဆရာ့စကား ခုံတည် မည်ကြောင့်။

ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂဋီကာ။ ။တဋ္ဌိ ဟိ နေသံ သာဓာရဏပ္ပယောဇနံ။ ။၃၁၉-ပ-ဇံ။
ဆရာ့ညွှန်ဖြင့် ရှာသော် ဤသာဓကေသလောဟူကြောင့်။ တဏှာ သုခံ သုပ္ပတိ အာဒယော ကောဒေသ နိသိသာ။

ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂဋီကာ။ ။သုခံ သုပ္ပတိ၊စသော ကော ဒေသနိသံသတို့သည်လည်း သာ ဓာရဏ ပယောဇနဖြစ်က ဤ၌ ယူသင့်ကောင်းပါသည် တကား။

ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂဋီကာ။ ။တေန ပန ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တာ ဧဝံတိ ဣဓ န ဝဟိတာ။ ။၃၁၉-ပ-ဇံ။

ဗျာပါဒါဒိပဋိသာတော၊ ဗျာပါဒအစရှိသည်ကို ဖျောက်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဗျာပါဒ အစရှိသည်တို့၏ ဖျောက်ခြင်း၊ ကွာခြင်းသည်။ အာဝေဏိကံ၊ အသီးအသီး မကွဲမကွာဖြစ်သော မဆက်မဆံသော အကျိုးမည်၏။

ဝေဒနာနှင့်ပုဒ်ပြီးပုံ။ ။အတ္တနာ ပိနာ ပဝတ္ထတိတိ ဝေဒနံ၊န၊ကို ဣ၊ရေးသည်။
“န ဝေဏိကံ အဝေဏိကံ” လိုလျက် အာဝုတ္တိ ပြုသည်။

ဟိ၊ခွဲအံ။ ဣ၊ ဤမေတ္တာ-စသော လေးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့တွင်။
မေတ္တာ၊ သည်။ ဗျာပါဒ ပဋိသာတပ္ပယောဇနာ၊ ဗျာပါဒကို ဖျောက်ခြင်း
အကျိုးရှိ၏။ ဝါ၊ ဗျာပါဒ ပျောက်ခြင်း၊ ကွာခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ဣတရာ၊
မေတ္တာမှ တပါးသော သုံးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့သည်။ ဝိဟိံ သာအရတိ
ရာဂ ပဋိသာတပ္ပယောဇနာ၊ ဝိဟိံ သာ၏ ပျောက်ခြင်း၊ အရတိ၏ ပျောက်
ခြင်း၊ ရာဂ၏ ပျောက်ခြင်း အကျိုးရှိကုန်၏။ စ-သဇ္ဈ၏။ “နိဿရဏဉ္စေတံ။ပ။
ဝိမုတ္တိ” တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ကို။ ဝုတ္တမ္ပိ၊၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယဒိဒံ ယာ အယံ မေတ္တာ
စေတော ဝိမုတ္တိ၊ အကြင်မေတ္တာဟူသော စေတောဝိမုတ္တိသည်။ အတ္တိ၊
ရှိ၏။ ဧတံ၊ ထိုမေတ္တာ ဟူသော စေတောဝိမုတ္တိသည်။ ဗျာပါဒဿ၊ ၏။
နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း ကင်းကွာကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။

အဗိပ္ပု၊ယ်။ ။ရှေးသူဟောင်းတို့လည်း ဧတနှင့်လ၊ အာနှင့် ဖြေဟူ၏။ တေ-ဟူ
သည်ဟောင်း....တေဇော ဆိုလိုသည်။ အ-ဟူသည်ကား....အာပေါဆိုလိုသည်။
တေဇောသန္ဓါလည်း မီးကိုဟော၏။ အာပေါ သန္ဓါလည်း ရေကို ဟော၏။
မီးသည် မိမိလောင်ရာဖြစ်သော မြက်သစ်ရွက်စသော လောင်စာကို လောင်
တတ်၏။ ဒေါသသည်လည်း သတ္တဝါတို့ သန္တာန်၌ ဖြစ်သည်ရှိသော် အဆင်း
ဘောက်ပြန်ခြင်း၊ အရေတွန့်ခြင်း၊ ဆံဖြူခြင်း၊ သွားကျိုးခြင်း စသော အခြင်း
အရာဖြင့် လောင်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် ဒေါသကို မီးနှင့်တူသည်ဖြစ်၍ မီးဟုဆို
အပ်၏။ ရေသည် သောက်ချိုးသော သတ္တဝါတို့အား ချမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
၏။ တောက်လောင်သော မီးကိုလည်း ငြိမ်းစေတတ်၏။ မေတ္တာသည်လည်း
သတ္တဝါတို့ သန္တာန်၌ ဖြစ်သော ဒေါသ၊ ဗျာပါဒစသော ပူဝန်ခြင်းကို ပယ်
သဖြင့် ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ထို့ကြောင့် မေတ္တာကိုရေနှင့် တူသည်
ဖြစ်၍ ရေဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျမ်းဂန်၌လည်း။

ကောဓာ နလ ဇလာ ပေတော၊ သောကော ပါယာသ နာသနံ။
အာဇာတသလ္လနိဋ္ဌါရိ၊ ဥပနာ ဟိ ဝိမောစနံ။
ဟူ၍ မိန့်သတည်း။

ဝါ၊ဣ၊အနုဏ်။ ။မေတ္တာ၊ မေတ္တာသည် ကောဓာ နလ ဇလာ ပေတော၊ အမျက်
တည့်ဟူသော ပြောင်ပြောင်တောက်သော မီးလျှံကို ဖဲကွာ ကင်းငြိမ်းစေတတ်

သော ရေသစ္စာ ဖြစ်၏။ သောကော ပါယာသနာသနံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ရှိကင် ပင်ပန်းခြင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ အာစာတ သဏ္ဌနိဒ္ဒါရိ၊ ရန်ငြိုးတည်းဟူသော ငြောင့်ကို ပယ်နုတ်တတ်၏။ ဥပနာဟိ ဝိမောစနံ၊ အဖန်တလဲလဲဖြစ်သော ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို ဖြေတတ်၏။

ယင်းသို့ဖြစ်၍ မီးနှင့်တူသော ဒေါသဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ မိမိအထံသို့ အကျိုးမဲ့ကို ပြုခြင်း ဌာ လာသော ရန်သူကို ရန်တုံ့ မမူဘဲ ရေနှင့်တူသော မေတ္တာ ဖြင့်သာ ထိုသူတပါး၏ ဒေါသမီးကိုလည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော ဒေါသမီးကိုလည်းကောင်း- ငြိမ်းစေ၊ ပြေစေရာ၏ ဟုလိုသည်။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယဒိဒံ ယာ အယံ ကရုဏာ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ သည်။ ဝိဟိံ သာယ၊ ၏။ နိဿရဏံဟိ နိဿရဏံ ဧဝ၊ ထွက်ပြေး ဖဲကွာကြောင်း ဖြစ်သည် သာတည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယဒိဒံ-ယာ အယံ မုဒိတာ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ သည်။ အရတိယာ၊ ၏။ နိဿရဏံ ဟိ-နိဿရဏံ ဧဝ၊ ထွက်ပြေး ဖဲကွာ ကြောင်းဖြစ်သည်သာတည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယဒိဒံ-ယာ အယံ ဥပေက္ခာ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ သည်။ ရာဂဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ ဟိ-နိဿရဏံ ဧဝ၊ ထွက်ပြေး ဖဲကွာကြောင်း ဖြစ်သည် သာတည်း။

၀၈နတ္ထဒိ။ ။ ‘နိဿရတိ အပဂစ္ဆတိ ဧတေနာတိ နိဿရဏံ’။ ဗျာပါဒ-စသော ပဋိပက္ခကို ပယ်တတ်သော မေတ္တာစသော ပဟာယကရ၏။ ယင်းသို့သော် ထို မေတ္တာ စသည်တို့သည် ပဉ္စနိဇရဏတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တဒေကဋ္ဌ ပါပဓမ္မ တို့ကိုလည်းကောင်း ဝိက္ခမ္ဘနအားဖြင့် ပယ်အပ်ကုန်သည် မဟုတ်လောဟူမူ.... ဥဇု ဝိပစ္စနိက ဒဿန ပသေန ပန ဗျာပါဒါ ဒယော ပါဠိယံ ဝုတ္တံ။ ။ ၃၁၉-ပ-ဇံ-ဝိ။

အဲဘယ်နှင့်ညှိ၍ ဆရာသိသနည်း....။

ဝေဉ္စ ကတွာ ရာဂ နိဿရဏတာ ဝစနံ ဥပေက္ခာ မြဟ္မဝိဟာရဿ သုဋ္ဌ၊ သံမတ္ထိ တံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ ၃၁၉-ပ-ဇံ-ဝိ။

သာဓာနုဏ အကျိုး၊ အာဝေဏိက အကျိုးကို ပြပြီး၍ ထိုလေးပါးတို့တွင် တပါး၊ တပါး၏ အာသန္ဓ ခူရ အားဖြင့် ဝစ္စတ္ထိက နှစ်ပါး၊ နှစ်ပါးကို ပြခြင်းငှာ ဧကမေကဿ စေတ္တ စသည်ကို မိန့်သော်....

၃၆၈ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

တပါး၊ ဧတ္ထ-ဧတေသု ဗြဟ္မံ ဝိဟာရေသု၊ တို့တွင်။ ဧကမေကဿ၊ တပါး၊ တပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရေ။ အာသန္တ ဝုရ ဝသေန၊ နီးသော ရန်သူ၊ ဝေးသော ရန်သူ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒွေဒွေ၊ နှစ်ပါး၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပစ္စတ္ထိကာ၊ ရန်သူတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ခဲ့အံ့။ မေတ္တာ ဗြဟ္မဝိဟာရဿ၊ ၏။ ရာဂေါ၊ သည်။ အာသန္တ ပစ္စတ္ထိကော၊ နီးသော ရန်သူ မည်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဂုဏဒဿန သဘာဝတာယ၊ ဂုဏ်ကို ရှုခြင်းသဘောတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း။ ကိမိဝ၊ ကား။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သမိပစာဓော၊ အနီး၌ ကျင်လည်သော။ သပတ္တောဝိယ၊ ရန်သူကဲ့သို့တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။သတ္တဝါတို့၌ အဘယ်သို့သော ဂုဏ်ကို ယူသော အားဖြင့် မေတ္တာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဂနှင့် ဂုဏ်ကို ရှုခြင်းသဘောတူသနည်း။ ကြောင့်။ မေတ္တာ သတ္တေသု ယတာရဟံ ဧါနပိယဝစနာဒိသိလသုတာဒိဂုဏဂ္ဂဟဏ ဝသေန ပဝတ္ထတိတိ အာဟ ဂုဏဒဿန သဘာဝတာယာတိ။ ။၃၁၉-ပ-ဇံ။ ဂုဏ်ကို ယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သည်ကို ဆရာ ပစ္စက္ခသိသလော။ ကြောင့်။ တေန ဝုတ္တိ သတ္တာနံ မနာပ ဘာဝဒဿန ပာဋ္ဌာနာတိ။ ။၃၁၉-ပ-ဇံ။ ရာဂကား၊ ဂုဏဂ္ဂဟဏအားဖြင့် မဖြစ်ခဲ့သော် သဘောတူသည် မဆိုသင့်။ ရာဂေါပိ တတ္ထ ယထာ တဘာ ဂုဏဂ္ဂဟဏမုခေနေဝ ပဝတ္ထတိ။ ။၃၁၉-ပ-ဇံ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ...။ “မနာပ သညာ ပဋိလာဘတော”။

ဂုဏ်ကို ရှုခြင်း သဘောတူကာမျှကြောင့် အာသန္တ ပစ္စတ္ထိက မဆို သင့်ပေ သောကြောင့်။

တသ္မာ မိတ္တ မုခ သပတ္တော ဝိယ တုလျာ ကာရေန ဝုသနတော ရာဂေါ မေတ္တာယ အာသန္တပစ္စတ္ထိကော။ ။၃၁၉-ပ-ဇံ။

ထိုသို့ ဂုဏ်ကိုရှုခြင်း သဘောတူသောကြောင့် မိတ္တကဲ့သို့ နှုတ်ဖြင့်သာ ချစ်ယောင်မှုသော ရန်သူကဲ့သို့ တူသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖျက်တတ်ရကား၊ ရာဂသည် မေတ္တာ၏ အာသန္တ ပစ္စတ္ထိက ဖြစ်သည်ဟူလို။

သော၊ ထိုရာဂသည်။ လဟုံ၊ လျင်စွာ။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဝိနိစ္ဆယ။ ။သကို ရရေးသည်။ ဩတာသံ ဟူ၍လည်းရှိ၏။ ဩတာရံရှိမှု သက်ဝင် ခြင်းကိုပေး။

အဓိပ္ပါယ်။ ။အဘယ်ကြောင့် လျင်စွာ အခွင့် ရသနည်းဟူမူ၊ သတိသမ္ဗောသ မတ္တေနာပိ၊ သတိမေ့လွတ်ကာမျှဖြင့်လည်း။ မေတ္တာ၊ ကို။ အပနိယ၊ တွန်းဖယ်၍။ တဿ၊ တို့မေတ္တာ၏။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အာရုံ၌။ ရာဂဿ၊ ၏။ (တည့်)။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ရဟတ္ထာ၊ ကြောင့်တည်း။ ။၃၁၉-ပ-ဇံ-ပိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတောရာဂတော၊ ဟိုရာဂမှ။ ရာဂဿဝါ ဩတရလာ
 တတော၊ မှ။ သုဠ၊ စွဲ။ မေတ္တာ၊ ကို။ ရက္ခိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ပဗ္ဗ
 တာဒိဂ္ဂဟနနိဿိဘော၊ ကောင်-အစရှိသော ခဲယဉ်းသောအရပ်ကို မှီသော။
 သပတ္တောဝိယ၊ ရန်သူကဲ့သို့။ သဘာဝ ဝိသဘာဂတာယ၊ မေတ္တာ သဘော၏
 ဗျာပါဒသဘောနှင့် မတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ မေတ္တာ၏ သဘောနှင့်
 ဗျာပါဒသဘော မတူကြသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့်
 မတူကြသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “သဘာဝ ဝိသဘာဂတာယာတိပိ အတ္ထိ”။
 ဗျာပါဒေါ၊ သည်။ ဒုရပစ္စတ္ထိကော၊ ဝေးသောရန်သူမည်၏။

အဓိပ္ပာယ်ဆည်ကား... ဤဝါကျ၌ လိုရင်းကား... ဗျာပါဒေါ ဒုရပစ္စတ္ထိကော
 တည်း။ “ဥဇ္ဇပဋိပက္ခမဟုတ်လော အဘယံကြောင့် ဒုရ-ဟူသနည်း ဟူမူကား-
 ပဗ္ဗတာဒိ။ ပ။ သသာဝိသဘာဂတာယ-မိန့်သော်...၊ အဘယ်သို့ မတူသနည်း။
 သတ္တဝါတို့၌ မနာပါကာရကို ဟူခြင်းသည် မေတ္တာ၏ ပဘောတည်း။ အမနာ
 ပါကာရကို ဟူခြင်းသည် ဗျာပါဒ၏သဘောတည်း။ ယုံသို့ သဘောမတူဟူဝေ။
 ဤကိုရည်၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၌....

သတ္တသု ဟိ မနာပါကာရဂါဟိနော မေတ္တာသဘာဝဿ တဗ္ဗိပရိတ သဘာ
 ဝေါ ဗျာပါဒေါ။ တေန ဝိသဘာဝေါ၊ ဟု မိန့်သော်...။ ၃၁၉ ပ-ဇံ။

ထိုသို့ သဘောအားဖြင့် မတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထိုဗျာပါဒသည် သက်ဝင်
 ခြင်းကိုရသော် ကြာမြင့်မှသာ ရရာကား ယောက်ျား၏ အဝေး၌တည်သော
 ရန်သူကဲ့သို့ မေတ္တာ၏ ဒုရပစ္စတ္ထိကဖြစ်သည်။ သဘာဝ ဝိသဘာဂတာယ-ဟု
 ပေါင်းအများရှိ၏။ ယခင်ဋီကာနှင့်ညီ။ သဘောလည်းမသင့်။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တတော ဗျာပါဒတော၊ မှ။ နိဗ္ဗယေန၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း
 ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရှေးဦး ရွံ့ရှာခြင်း၊ ထက်ဝန်းကျင် ရွံ့ရှာခြင်းကင်း
 သည်ဖြစ်၍။ မေတ္တာယိတဉ္စ၊ မေတ္တာကို ပွားစေအပ်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ရအပ်သော တည်ရာရှိသောမေတ္တာ၏ ဗျာပါဒသည် ဖျက်ဆီးခြင်း
 ဌာ ခဲယဉ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကြောက်ဖွယ်မရှိဟုလိုသည်။

လဗ္ဘပတိဋ္ဌာယ မေတ္တဿ ဗျာပါဒေန ဒုပ္ပဒိသိယက္ကာတိ အဓိပ္ပာယော။ ။
 ၃၁၉-ပ-ဇံ-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

၁-၂။ တတောတိရာဂတော၊ ရာဂဿဝါ ဩတရလာတတော-၃၁၉-ပ-ဇံ-
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာနှင့်ညီ၏။

ယင်းသို့ မေတ္တာကိုသာ ပွားစေ၍ ဗျာပါဒမှ မစောင့်ချေသော် မေတ္တာကို ဗျာပါဒ မဖျက်ဆီးခဲ့ပြီလော။ ဖျက်ရာသည်မဟုတ်လောဟု။ ကြောင့်။ မေတ္တာ ပြီးသည်ရှိသော် ဗျာပါဒ၏ အဘာဝလည်း ပြီးကော့သည်သာ၊ စောင့်ပါဖွယ် အကြောင်းမရှိဟု ပြခြင်းငှာ “မေတ္တာယိဿတိစ နာမ။ ပ။ အဋ္ဌာနမေတံ” ဟု မိန့်သော်....

ယေနဏာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ မေတ္တာယိဿတိစ၊ မေတ္တာ ကိုလည်း ပွားစေလတံ။ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုလည်း။ ကရိဿတိ နာမ၊ ပြုလတံ။ ဣတိ၊ သို့။ တေဋ္ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ အဋ္ဌာနံ ကား အယုတ္တသမာသ်ဖြစ်၍ သတ္တာ၊ ကြိယာကို မြှ် သည်၊ မေတ္တာကိုသာ စိတ်ချ၍ ပွားစေ။ မေတ္တာပွားက ကောပအဘယ် အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်လအံ့နည်း။ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းမရှိ မကြောက်လင့် ဟူလို။

ကရုဏာဗြဟ္မဝိဟာရဿ၊ ။

ကျမ်းတတ်နှင့် အဓိပ္ပာယ်။ ။ဂေဟသိတံ ဒေါမနဿံ အာသန္နပစ္စတ္တိကံ ဟု သမ္ပန္နံ။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟု-ကား ဝိပတ္တိဒဿန သဘာဝတာယ၊ မိန့်သော်- အဘယ်နည်းဖြင့်လာသော ဂေဟသိတံ ဒေါမနဿနည်းဟု ကား။ စက္ခုဝိညေ ယျာနံ။ ပ။ အာဒိနာ နယေန အာဂတံ-ဟူသည်။

“ဣဋ္ဌာနံ၊ ချစ်အပ်၊ တောင့်တအပ်ကုန်သော။ ကန္တာနံ၊ နှစ်သက်အပ် ကုန် သော။ မနာပါနံ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သော။ တတော ဝေ၊ ထိုကြောင့် လျှင်။ (ထည့်)။ မနော ရောနံ၊ နှလုံးကို မွေ့လျော် စေတတ်ကုန်သော။ လောကာ မိသ ပဋိသံယုတ္တာနံ၊ တဏှာနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တဏှာကို မှီကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာနံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ အပ္ပဋ္ဌိလာဘံ ဝါ၊ မရသည်ကိုမူလည်း။ အပ္ပဋ္ဌိလာဘတော၊ မရသော အားဖြင့်။ တနည်း။ အပ္ပဋ္ဌိ လာဘတော အဟမိမေ န လဘာမိတိ၊ ဝါ ဤ ရူပါရုံအကောင်းတို့ကို မရပါခဲ့ မရပါလေဟု။ သမနုဿရတော၊ အောက်မေ့ သသူအား။ တနည်း။ သမနုဿရတော-ပရိတဿနတော၊ တတောင့်တ တ ရှိသသူအား။

ဝိနိစ္ဆယ။ ။ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဒေါမနဿံ ဌာဝေ။ သမနုပဿတော ရှိသည်ကား ဋီကာ နှင့်ညီ။

အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်လေပြီးသော။ ဝိပရိဏ္ဍိတံ၊ သဘော
မှကင်းသဖြင့် ဘောက်ပြန်လေပြီးသော။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပဋိလဒ္ဓပုဗ္ဗံ ဝါ၊ ရတူး
ပြီး အဟောင်းကိုမူလည်း။ သမနုဿရတော၊ တညည်းတူးတူး ပြုသဖြင့်
ကြံသသူအား။ ယံဒေ၊ မနဿံ၊ သည်။ ဝါ၊ ဒေ၊ မနဿပဋ္ဌာနအားဖြင့် ဟော
အပ်သော သောကသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝေ ရူပံ၊ ဤသို့ တူသော သဘော
ရှိသော။ ဣဒံ ဒေ၊ မနဿံ၊ ကို။ ဂေဟသိတံ၊ ကာမဂုဏ်ကို မှီသော။ ဒေ၊ မန
ဿန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ကာမဂုဏ်သည် တဏှာ၏ ကိန်းဝပ်ရာ ဖြစ်ရကား ဂေဟ
မည်၏။ ထို ကာမဂုဏ်ကို မှီသည်ကို ဂေဟသိတ ဟူသည်။

ဣတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ အာဒိ၊ ဖြင့် သောတ ဝိညေယျာနံ သဒ္ဓါနံ စသည်ကို သင်္ဂြိုဟ်
သည်။

အာဂတံ၊ လာသော။ ဂေဟသိတံ၊ သော။ ဒေ၊ မနဿံ၊ သည်။ ဝိပတ္တိ ဒဿန
သဘာဂတာယ၊ ဝိပတ္တိကို ရှုခြင်းသဘော တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
အာသန္န ပစ္စတ္တိကံ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ အဘယ်သို့ ဝိပတ္တိကို မြင်ခြင်း သဘောတူသနည်း ဟူမူ။
ယေသု သတ္တေယု ဘောဂါဒိ ဝိပတ္တိဒဿနမှခေန် ကရုဏာ ပဝတ္တတိ၊ တေသု
တံ နိမိတ္တမေဝ၊ အယောနိသော အာဘောဂေ သတိ ယတာဝုတ္တဒေ၊ မနဿ
မှခေန် သောကော ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ သော ကရုဏာယ အာသန္နပစ္စတ္တိကော။ ။
၃၂၀-၀-ဇိ-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဒေ၊ မနဿံ ဟူသည် မဟုတ်လော။ ဆရာကား သောကော ဟူခဲ့၏တကား။
“သောကော ဟိ ဣဒံ ဒေ၊ မနဿသိသေန ဝုတ္တော”။ ။ ၃၂၀-၀-ဇိ-ဝိ။

သဘာဝ ဝိသဘာဂတာယ၊ ကရုဏာ သဘော၏ ဝိဟိ သာသဘောနှင့် မတူ
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် မတူကြသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
ဝိဟိ သာ၊ သည်။ ဒုရ ပစ္စတ္တိကာ၊ မည်၏။

ကရုဏာ၏ သဘောကား အဘယ်သို့။ ဝိဟိ သာ၏ သဘောကား အဘယ်သို့
ဖြစ်၍ မတူကြသနည်း။ ကြောင့်။

အဓိပ္ပါယ်ဏ္ဍာနိ။ ။သဘာဝ ဝိသဘာဝ တာယာတိ ဧတ္ထ သတ္တေသု ဒုက္ခာပန
ယနကာမတာကာရဿ ကရုဏာသဘာဝဿ တေသု ဒုက္ခပနယနာကာရော
ဝိဟိံသာသဘာဝေါ ဝိသဘာဝေါတိ။ ။၃၂၀-ပ-၁-ဝိ-ဝိကော။

ဒုက္ခကို ပယ်လိုသော ကရုဏာသဘော၏ ဒုက္ခကို ကပ်၍ ဆောင်လိုသော
အခြင်းအရာဖြစ်သော ဝိဟိံသာ၏ သဘောသည် ဆန့်ကျင်ဘက် ဝိသဘာဝဖြစ်
သည်ဟူလို သကောချင်း ဝိသဘာဝ ဖြစ်ကာမျှဖြင့်ပင် ခုရပစ္စတ္တိက ဆိုရ
သလော။ကြောင့်။ တာယ သဘာဝဝိသဘာဝတာယ ဩတာရံ လဘမာနာ
စိရေနေဝ လဘေယျာတိ ပုရိသဿ ခုရေ ဝိတ သပတ္တော ဝိယ ကရုဏာယ ခုရ
ပစ္စတ္တိတာ ဝုတ္တာ။ ။၃၂၀-ပ-၁-ဝိ-ဝိကော။

တသ္မာ၊ ထိုသို့ ခုရ၊ ပစ္စတ္တိက ဖြစ်သောကြောင့်။ တတော၊ ထိုဝိဟိံသာမှ။
နိဗ္ဗယေန၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ကရုဏာယံတဉ္စ၊ ကရုဏာကို
ပွားစေအပ်၏။ ဝါ၊ ကရုဏာကို ပြုအပ်၏။

ကျင်းတက်။ ။ဝိဟိံသာမှ မစောင့်ချေသော် ကရုဏာကို ဝိဟိံသာ မဖျက်ဆီးခဲ့
ပြီလော ဖျက်ရာသည် မဟုတ်လောဟု။ ကြောင့်။ ကရုဏာပြီးသည်ရှိသော် ဝိဟိံ
သာ၏ အတာဝလည်း ပြီးတော့သည်သာ စောင့်ပါဖွယ် အကြောင်း မရှိပြီဟု
ပြခြင်းငှာ ကရုဏာနာမ။ပ။ အဋ္ဌာန မေတံ ဟု မိန့်သော်....

ယေန၊ ကြောင့်။ ကရုဏာ၊ ကရုဏာကိုလည်း။ ကရိယာတိ နာမပြုပေလတံ။
ပါဏိအာဒိဟိ၊လက်၊ စသည်တို့ဖြင့်။ ဝိဟေသိယာတိ၊ ညည်းဆဲလည်း ညည်းဆဲ
လတံ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ ဌာနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ကရုဏာကိုသာ စိတ်ချ၍ ပွားစေ။ ကရုဏာပွားကာ ဝိဟိံသာ
အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်အံ့နည်း။ ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းမရှိ မကြောက်
လင့်ဟူလို။

မုဒိတာ ဗြဟ္မဝိဟာရဿ၊ ၏။ “ဣဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ လောကာမိသ
ပဋိသံယုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ပဋိ
လာဘံ ဝါ၊ ရသည်ကိုမူလည်း။ ပဋိလာဘတော၊ ရသောအားဖြင့်။ ဝါ၊ ပဋိ
လာဘတောအဟမိမေ လဘာမိတိ၊ ငါဤရူပါရုံ အကောင်းတို့ကို ရ
တော်ပေစွဟု။ သမနုဿရတော၊ အဖန်တလဲလဲ ကြံအောက်မေ့သသူအား။ ယံ
သောမနဿံ၊ သည်။ ဝါ၊ သောမနဿပဋ္ဌာနအားဖြင့် ဟောအပ်သော
ပဟာသသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ဣဒံသောမနဿံ၊ ကို။ ဂေဟသိတံ၊
ကာမဂုဏ်ကိုမှီသော။ သောမနဿန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။ ဣတိ အာဒိနာ၊

သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာသော။ ဂေဟသိတံ၊ သော။ သောမနဿံ၊ သည်။ သမ္ပတ္တိဒဿန သဘာဂတာယ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို ရှုခြင်း သဘောတူ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာသန္န ပစ္စတ္တိကံ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ သမ္ပတ္တိဒဿန သဘာဂတာယ ပါ၌ အကြင် သတ္တဝါတို့၌ ဘောဂ စသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ရှုခြင်းအမြတ်ဖြင့် မုဒိတာသည် ဖြစ်၏။ ထို သတ္တဝါတို့၌ ထိုဘောဂစသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ရှုခြင်းသဘောရှိသည် ဖြစ်၍ သာလျှင် မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း ဖြစ်လတ်သော်။ ‘စက္ခု ဝိညေ ယျာနံ ရူပါနံ’ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဟောအပ်သော သောမနဿ အမြတ်ဖြင့် ပဟာသသည် ဖြစ်ရာ၏။ ထိုပဟာသသည်လည်း မုဒိတာ၏ အာသန္န ပစ္စတ္တိက ဖြစ်သည်ဟုလိုသတည်း။ သောမနဿံ လာသည်ကို ပဟာသော မယူသင့်။ ပဟာသော ဟိ ဣမ သောမနဿ သီသေန ဝုတ္တော။ ။ ၃၂၀-၀-ဇံ-ဝိ-ဒီ။

သဘာဝ ဝိသဘာဂတာယ၊ မုဒိတာသဘော၏ အရတိသဘောနှင့် မတူသည့် ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် မတူကြသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အရတိသည်။ ခုရ ပစ္စတ္တိကာ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ သဘာဝ ဝိသဘာဂတာယပါ၌ ဘောဂ-စသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်း တို့ကြောင့် ဝမ်းမြောက်၊ ဝမ်းသာ ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၌ ဝမ်းမြောက် နှစ်သက်သည့် အခြင်းအရာဟူသော မုဒိတာသဘော၏ ထိုဘောဂါဒိ သမ္ပတ္တိ၌ မနှစ်သက် မမွေ့လျော်ခြင်း-ဟူသော အရတိသဘောသည် ပဋိပက္ခ ဝိသဘာဝ ဖြစ်သည်ဟုလိုသတတ်။

သဘောချင်း ပဋိပက္ခ ဝိသဘာဝ ဖြစ်ကာမျှဖြင့်ပင် ခုရပစ္စတ္တိက ဆိုရသလော။ ကြောင့်။

တာယ သဘာဝဝိသဘာဂတာယ ဩတာရံ လာမာနာ စိရေနော လဘေယျာ တိ ပုရိသဿ နုရေဋ္ဌိတ သပတ္တောဝိယ ခုရပစ္စတ္တိကာ ဝုတ္တော။ ။ ၃၂၀-၀-ဇံ-ဝိ-ဒီ။

ထိုသို့ ခုရပစ္စတ္တိက ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအရတိမှ ကြောက်ရွံ့ တွန့်တိုခြင်း မရှိ သည်ဖြစ်၍ မုဒိတာကို ပွားစေအပ်၏ ဟုလိုရကား “တသ္မာ တတော။ ပ။ ကာတဗ္ဗာ” ဟူသတည်း။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တတော၊ ထိုအရတိမှ။ ဝါ၊ အရတိ အခွင့်ရအံ့သည်မှ။ နိဗ္ဗယေန၊ ကြောက်ရွံ့တွန့်တိုခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ မုဒိတာ၊ ကို။ ဘာဝေ တဗ္ဗာ၊ ၏။

၁။ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဒီကာ ၃၂၀-မုဒိတာ အဖွင့်ရှိ၍ ရေးသည်။

ကျမ်းတက်။ ။ယင်းသို့ မုဒိတာကိုသာ ပွားစေသော် အရတိ မဖြစ်ခဲ့ပြီလော
ဟူရကား၊ မုဒိတာစနာမ ဘဝိဿဟိ။ပ။အဋ္ဌာန မေတံ၊မိန့်သော်....

ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ မုဒိတောစနာမ၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်း
ဝမ်းမြောက်-ဝမ်းသာသည် မည်သည်လည်း။ ဘဝိဿဟိ၊ ဖြစ်လတံ။ ပန္န
သေနာသနေသုဝါ၊ လူတို့၏ ဥပစာရနှင့် မနီးမနား ရဟန်းတရား ပွားရာ
အထောင့်ကောင်းသော တောကျောင်းတို့၌၎င်း။ အဓိကုသလ ဓမ္မေသုဝါ၊
အလွန်သော ကုသိုလ်ဖြစ်သော သမထ၊ဝိပဿနာ တရားတို့၌၎င်း။ ဥက္ကဏ္ဍိဿ
တိစ၊ မပျော်ခမ္မေ ငြီးငွေ့ ဆန့်ကျင်လည်း ဆန့်ကျင်လတံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ
ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

အဓိပ္ပာယ်ကား....မုဒိတာ ပွားသည်ရှိသော် အရတိ အတယ်သို့သော အကြောင်း
ဖြင့် ဖြစ်လတ်အံ့နည်း ဖြစ်စရာအကြောင်းမရှိ။ မုဒိတာပြီးက အရတိ၏ အတာဝ
လည်း ပြီးသည်သာ ဟူလို။

ဘောဂါ ဒိသမ္ပတ္တိဖြင့် ဝမ်းမြောက်-ဝမ်းသာ စည်းစိမ်ခံသော သတ္တဝါ၌
မဇ္ဈေလျော် ပနှစ်သက်ခြင်း တည်းဟူသော အရတိကို မုဒိတာ၏ ပဋိပက္ခ
အဖြစ်ဖြင့် ဤ၌လိုအပ်သည် မဟုတ်လော။ အတယ်ကြောင့် ပန္နသေနာသန-
စသည်တို့၌ အရတိကို ဆိုသနည်းဟူမူ၊ ပမုဒိတောစနာမ ဘဝိဿဟိစသော
စကားကို မုဒိတာပြီးလတ်သော် ဤအရတိသည်လည်း မဖြစ်ဟု ရအပ်၊ရထိုက်
သော ဂုဏ်ကို ပြသောအားဖြင့် ဆိုအပ်၏။ ဤ၌လိုအပ်သော အရတိတို့ကို
နှိပ်သွယ်မရှိဟု ပြသောအားဖြင့် ဆိုအပ်သည် မဟုတ်ဟူပေ။

တဗ္ဗေသေတံ-ကာယ၊စိတ္တ ဝိဝေက၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အရတိကို ခွါအပ်
သည်ရှိသော် မုဒိတာ၏ ပဋိပက္ခအရတိသည် လွယ်သဖြင့် ခွါအပ်သည်သာဖြစ်
၏ဟု ပြခြင်းငှာ တစိတ်ဖြင့်သာ အရတိကို ပြအပ်၏။ အကြွင်းမဲ့ ပြအပ်သည်
မဟုတ်ဟု မှတ်အပ်ပါ၏။

အဓိကုသလဓမ္မေသုတိ သမထ ဝိပဿနာ ဓမ္မေသု။ ။၃၂၀-ပ-ဇံ-ဝိ-ဇီ။

ပန္နသေနာသနေသု ဖြင့်-ကာယဝိဝေကကို အဓိကုသလ ဓမ္မေသု ဖြင့် စိတ္တ
ဝိဝေကကို ပြ၏။

ပန၊ တပါး။ ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိဟာရဿ၊ ၏။ “စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဗာလဿ၊ဗာလအဖြစ်ကို ပြုကတ်ယော အကုသလနှင့် ယှဉ်ထ
သော။ မူဠဿ၊ အတ္တဟိတ၊ ပရဟိတ တို့၌ လွန်စွာတော့ဝေထသော။ ပုထုဇ္ဇ
နဿ၊ များစွာကုန်သော ကိုလေသာတို့ကို ဖြစ်စေခြင်းစသော အကြောင်း

ကြောင့် ပုထုဇဉ်မည်ထသော။ အနောဓိဇိနဿ၊ ကိလေသောဓိတ္တိကို မရွှေ့
ဓိတ္တိဖြင့် အချင်းခပ်သိမ်း မအောင်သေးထသော။ ဝါ၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်
ကိလေသာတို့ကို အောင်ပြီးအဖြစ်ကြောင့် သြဓိဇိန မည်သော သေက္ခလည်း
မဟုတ်ထသော။ (ဤပါဌ်ဖြင့် ပုထုဇဉ်၏ သြဓိဇိန အဖြစ်ကို ပယ်၏)။ အဝိ
ပါက ဇိနဿ၊ သတ္တမဘဝစသည့်မှ အထက်၌ဖြစ်လတံ့သောဝိပါက်ကိုမအောင်
သေးထသော။ ဝါ၊ ဖြစ်လတံ့သော ပဋိသန္ဓေဝိပါက် အောင်ပြီး အဖြစ်
ကြောင့် ဝိပါကဇိနမည်သော အသေက္ခလည်း မဟုတ်ထသော။

တေနဿ အသေက္ခတ္တံ ပဋိက္ခိပတိ။ ။၃၂၀-ပ-ဇ-ဝိ-ဇီ။

အနာဒိနဝဒဿာဝိနော၊ များစွာသော အာဒိနဝရှိသောသဗ္ဗေသမ္ပိပါပဓမ္မ
တို့၏ မူလဘူတသဓမ္မောဟ၌ အာဒိနဝတို့ကို ရှုလေ့ မရှိထသော။ အဿုတ
ဝတော၊ အာဂမ၊ အဓိဂမ မရှိသောကြောင့် သုတချိုထသော။

ဝိသေသအဓိပ္ပါယ်ကား...ဤသို့ သဿသည့် စင်စစ် အန္တပုထုဇဉ် ဖြစ်၏။ ထို
ကြောင့် ထိုသဘူ၏ အန္တပုထုဇဉ်အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ တဖန်ထပ်၍ ပုထုဇ္ဇနဿ-
ဟု ဟောပြန်သည်။ တနည်း။ ဣတိဝိ သောဘဝဝါ စသော မဟာဂုဏ်တော်၌
ရှေ့ဘဝဝါသည် နာမ ပဋ္ဌာန ဒဗ္ဗဝါစက။ နောက် ဘဝဝါကား ဂုဏ ပဋ္ဌာ
န ဒဗ္ဗဝါစက ဖြစ်၏သို့။ ဤ၌လည်း ရှေ့ပုထုဇ္ဇနဿသည် ဂုဏပဋ္ဌာန။ နောက်
ကား ဒဗ္ဗပဋ္ဌာနတည်း။ ဤသို့သဘော အမှန်ဉာဏ်မမြင် ပိုသည်အထင်ဖြင့် တခု
ကို သိမ်းတတ်သည် ရှိမှ သင့်မည်။

ပုထုဇ္ဇနဿ၊ အန္တပုထုဇဉ်အား။ ယာဥပေက္ခာ၊ အကြင် ဥပေက္ခာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇ
တိ၊ ၏။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားဖြင့် သံမောဟ ရှေးရှိသော
သဘောရှိသော။ ယာဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာဥပေက္ခာ၊ သည်။
ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ နာတိ ဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ရူပါနံ သမဟိတ္တမနာယ ကာရဏံ န ဟောတိ။ ရူပါရမ္မဏေ
ကိလေသေ နာတိဝတ္တတိတိ အဓိပ္ပါယ်။ ။၃၂၁-ပ-ဇ-ဝိ-ဇီ။

တဿ၊ ထိုသို့ မလွန်နိုင်သောကြောင့်။ သာဥပေက္ခာ၊ ကို။ ဂေဟသိတာတိ၊
ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အာဂတာ၊
သော။ ဂေဟသိတာ၊ ကာမဂုဏ်ကိုမှီသော။ အညာဏုပေက္ခာ၊ သောမနဿ၊
ဒေါမနဿမှကင်းလျက် သက်သက် အညာဏသဖြစ်သော ဥပေက္ခာသည်။

ဒေါသ ဂုဏ် အဝိစာရဏ ဝသေန၊ အပြစ်ကျေးဇူးကို အထူးမစိစစ် မဆင်ခြင်
သော အားဖြင့်။ သဘာဝတ္တာ၊ သဘာဝ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာသန္တ ပစ္စတ္တိ
ကာ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား... ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာသည် မေတ္တာ စသည်တို့ကဲ့သို့ သတ္တဝါတို့
၌ ဟိတုပသ်ဟာရ စသည်တို့၏ အားဖြင့် ဒေါသ ဂုဏ်တို့ကို မစိစစ် မဆင်ခြင်
မူ၍ သက်သက် လျစ်လျူ အားဖြင့်သာဖြစ်၏ သို့။ ထို့အတူ အညာဏပေက္ခာ
သည်လည်း သတ္တဝါတို့၌ ဒေါသဂုဏ်ကိုသော်လည်း မစိစစ် မခွဲဝေမူ၍ သက်
သက် လျစ်လျူ အတူတူရှုသဖြင့်သာ ဖြစ်၏။ ဤသို့ဒေါသဂုဏ်တို့ကို အဝိစာရဏ
အားဖြင့် သဘာဝဖြစ်သည်မှတ်။ ထိုသို့ သဘာဝဖြစ်သောကြောင့် ထိုအညာ
ဏပေက္ခာသည် လျင်စွာ သက်ဝင်ခွင့်ကို ရသတည်း။ ထို့ကြောင့် ဗြဟ္မဝိဟာ
ရပေက္ခာ၏ အာသန္တပစ္စတ္တိက ဟူသတည်း။

သဘာဝဝိသဘာဝတာယ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ သဘော၏ ရာဂပဋိသတ္တိ
သဘောနှင့် မတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့် အချင်း
ချင်းစွာသဘာဝ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ‘သဘာဝ ဝိသဘာဝတာယာတိပိ ပါဠော
အတ္ထိ’။ ရာဂပဋိသတ္တိ၊ တို့သည်။ ဒူရပစ္စတ္တိကာ၊ မည်ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား... ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌတို့၌ မဇ္ဈတ္တ အခြင်းအရာသည် ဥပေက္ခာ၏ သဘော
တည်း။ ထိုဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌတို့၌ အနုရောဓ ဝိရောဓအားဖြင့် ဖြစ်သော အခြင်းအရာ
သည် ရာဂပဋိသတ္တိ သဘောတည်း။ ထိုသို့သဘောအားဖြင့် အချင်းချင်း ဝိသ
ဘာဝ အဖြစ်ကြောင့်၊ ထိုရာဂပဋိသတ္တိသည် သက်ဝင်ခွင့်ကို ရကုန်လတ်သော်
ရှည်ဖြင့်မှသာလျှင် ရကုန်ရကား၊ ပုရိသ၏ နှုရေဒ္ဒိတ သပတ္တိသို့ ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မ
ဝိဟာရ၏ ဒူရပစ္စတ္တိက ဟူကုန်သတည်း။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတော၊ ထိုရာဂပဋိသတ္တိ။ ဝါ၊ ရာဂပဋိသတ္တိ၏ အခွင့်ရအံ့
သည်မှ။ နိဗ္ဗယေန၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဥပေက္ခာ
ကို ပွားစေအပ်၏။ ဝါ၊ လျစ်လျူရှုအပ်၏။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်း
ကြောင့်။ ဥပေက္ခိယာတိစနာမ၊ ဥပေက္ခာကိုလည်း ဖြစ်စေလတံ။ ရဇ္ဇိယာတိစ၊
တပ်မူလည်း တပ်လတံ။ ပဋိဟညိယာတိစ၊ ညည်းဆဲ ထိပါးမှုလည်း ထိပါး
လတံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ အဋ္ဌာနံ- အ ကာရဏံ၊ အကြောင်း
မဟုတ်။

(ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိဟာရောပိ ဟိ သတ္တေဗု အနိရာကတ ဟိတန္တန္တောယောဝ ဇာတ္တ အဗျာဝဋ္ဌတာ အပဏ္ဏက ပဋိပဒါတိ အဇ္ဈုပေက္ခနာကာရေန ပဝတ္ထတိ မာတာဝိယံ သင်္ကစ္စပသုတေပုတ္တေ-၃၂၁-ပ-ဝိ-ဇီ) ဤပါဠိ နိဿယ၌ မပါရှိသော်လည်း အနက်ကားပါလေသည်။ ၎င်းကို နိဿယ၌ အနုဋီကာအနက်ဟု ပြထားသည်။ မှားယွင်းလျက်ရှိ၍ ပြင်ဆင်လိုက်သည်။

အဓိပ္ပါယ် စသည်တည်း။ ။ အနေကောဋ္ဌိ ဧက သဒ္ဓါသည် ကဦးကိုသာ မဟော၊ အများကို ဟောသတည်း။ အကုသလာ ဓမ္မာဋ္ဌိ ကုသလာ သဒ္ဓါသည် အကုသိုလ် ဟူသော အနက်ကို ဟော၏ သို့တည်း။ အကယ်၍ အကုသလာဋ္ဌိ ကုသလာ သည် ကုသိုလ်ကို ဟောသည်ဖြစ်အံ့။ နှင့် တုလျာဓိကရဏကမ္မဓာရည်း မဖြစ် နိုင်။ ဤကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ဧကသဒ္ဓါသည် ကဦးကိုသာ ဟောသည်ဖြစ်အံ့။ နှင့် တုလျာဓိကရဏ မဖြစ်နိုင်ရာ။ ထို့ကြောင့် “န ဧကေ အနေကေ” ဟု သမာသ် ပြု၍ သတ္တာသို့ သွားရ၏။ “ဒေဝါနိ ရာဇာ ဒေဝရာဇော ဒေဝရာဇာဟု နှစ်ထွေ ရှိ၏သို့။ အနေကဟူ၍၎င်း၊ သဗ္ဗနာမ်ဇာတ် မပျောက်မူ၍ အနေကဟူ၍၎င်း နှစ်ထွေ ရှိသင့်၏။

အသယံကြောင့် “ဧကော ဝါ သတ္ထော။ပ။ အာရမ္မဏံ” ဤမျှသာမဆိုမူ၍ “ပညတ္တိဓမ္မ ဝသေန” ဟု ဝိသေသနှင့်တကွ ဆိုသနည်းဟူမူ၊ အချို့သော ‘သဗ္ဗေ သတ္တာ အာဟာရ ဌိတိကာ’ ဤသို့စသော ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန ဒေသနာ၌ ဒေသနာ ဖြင့် သတ္တကိုယူသော်လည်း အတ္တအားဖြင့် သင်္ခါရကိုယူခြင်းသည်သာလျှင် ဖြစ်၏ သို့။ ထို့အတူ၊ ဤ၌ မဟုတ်ဟုလိုရကား “ပညတ္တိဓမ္မဝသေန” ဟု ဝိသေသန နှင့် တကွဆိုသည် ဟူပေ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ ကတ္တမိ သတ္တဂဟဏမ္ပိ သင်္ခါရဂဟဏမေဝ ဟောတိ၊ ပုဂ္ဂလာ ဓိဋ္ဌာနာယ ဒေသနာယ ယထာ သဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရဌိတိကာတိ န ဧဝမိ ဓာတိ အာဟ ပညတ္တိ ဓမ္မ ဝသေန ဧကော ဝါ သတ္ထော အနေကာဝါသတ္တာ အာရမ္မဏန္တိ။ ပညတ္တိဓမ္မ ဝသေနာတိ ပညတ္တိသင်္ခါတဓမ္မ ဝသေန။ ။ ၃၂၁-ပ-ဝိ-ဋီ။

ဤ၌ “သုခိတာဟောန္တိ” ဤသို့ စသည်ဖြင့် တာဝနာ၌ သုခစသည်ကို ယူခြင်း ကိုလည်း ရအပ်သည် မဟုတ်လောဟူမူ....

ထိုသို့ပင် ရအပ်သော်လည်း ထိုသုခ-စသည်ကို ယူခြင်းသည် “သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာ” ဟူသော ဝိပဿနာ၌ အနိစ္စလက္ခဏာကို ယူခြင်းကဲ့သို့ အပဋ္ဌာနဖြစ် သ်တည်း။ သတ္တပညတ္တိကိုသာလျှင် ပဋ္ဌာနဘာဝဖြင့် ယူအပ်သည်ဟု မှတ် ကောင်းသတည်း။ ။

ဥပစာရေ ဝါ၊ ဥပစာရသည်မူလည်း။ ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ အာရမ္မဏဝဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဥပစာရ၌လည်း သီမာသမ္ဘေဒ ပြီးသောကြောင့် ဟူလို။

၁။ ဤ အဓိပ္ပါယ်ကိုကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ။ ၃၂၁-ပ-အုပ်ကိုရည်ရှယ်၍ဆိုသည်။ မူရင်းလိုက ဝိ-ဋီ-ပအုပ်မှာကြည့်လော။

၂။ ဥပစာရေဝါ ပတ္တေ အာရမ္မဏဝဇ္ဇနံ တတ္ထာပိ သီမာသမ္ဘေဒသိဒ္ဓိတောတိ အဓိပ္ပါယ်ယော။ ၃၂၁-ပ-ဝိ-ဋီ။

အပ္ပနာယ ဝါ၊ သည့်မူလည်း။ ပတ္တာယ၊ သော်။ အာရမ္မဏဇနံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ “ဤသို့အသီးအသီး ယောဇနာ”။

တတြ၊ ထိုအာရုံကို ပွားစေခြင်း၌။ အယံ၊ ကား။ ဝဇ္ဇနက္ကမော၊ ပွား
စေသော အစဉ်တည်း။ ဟိ၊ ထင်ရှားပြီအံ့။ ကုသလော၊ လိုမှသာသော။ ကဿ
ကော၊ လယ်ထွန်သမားသည်။ ကသိတဗ္ဗဋ္ဌာနံ၊ ထွန်အပ်သော အရပ်ကို။
ပရိစ္ဆိန္နိတဿ၊ ၍။ ကဿတိ ယထာ၊ ထွန်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ပဌမမေဝ၊ လက်ဦး
စွာလျှင်။ ဧကံ အာဝါသံ၊ တခုသော ကျောင်းတိုက်ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤကျောင်း
တိုက်၌။ သတ္ထေ၊ တို့ကို။ မေတ္တာယ၊ ဖြင့်။ ဖရိဿာမိ၊ နှံစေအံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။
ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ (ဧတ္ထ-စသည်တည့်ပါ၌)။ ပရိစ္ဆိန္နိတဿ၊ ပိုင်းခြား၍။ တတ္ထ၊
ထို တခုသော ကျောင်းတိုက်၌။ သတ္ထေသု၊ တို့၌။ (ဘာဝေတဗျာဉ် စပ်)။
“ဣမသို့” အာဝါသေ၊ ဤကျောင်းတိုက်၌။ သတ္တာ၊ နေသော သတ္တဝါ
တို့သည်။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်။ “ဣတိ အာဒိနာ၊
သော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ မေတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေတဗျာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတခု
သော ကျောင်းတိုက်၌။ စိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို။ မုဒုံ၊ နူးညံ့သည်ကို။ ကမ္မနိယံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအဖို့၌ ခံသည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒွေ အာဝါသာ၊
နှစ်ခုသော ကျောင်းတိုက်တို့ကို။ ဝါ၊ နှစ်ခုသော ကျောင်းတိုက်၌ နေသော
သတ္တဝါတို့ကို။ ပရိစ္ဆိန္နိတဗျာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။
အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ တယော အာဝါသာ၊ တို့ကို။ စတ္တာရောအာဝါ
သာ၊ တို့ကို။ ပဉ္စ အာဝါသာ၊ တို့ကို။ ဆ အာဝါသာ၊ တို့ကို။ သတ္တအာဝါသာ၊
တို့ကို။ အဋ္ဌ အာဝါသာ၊ တို့ကို။ နဝ အာဝါသာ၊ တို့ကို။ ဒသ အာဝါသာ၊
တို့ကို။ ပရိစ္ဆိန္နိတဗျာ၊ ကုန်၏။ ကောရတ္ထာ၊ တခုသော ခရီးကို။ ပရိစ္ဆိန္နိ
တဗျာ၊ ၏။

☰

မှတ်ချက်။ ။ရန္တာဝဟဏေန ရန္တာဝါသိနော သတ္တာဝဟိတာ။ ယထာ ဧကံ
ဒိသံ။ ဧဝံ သဗ္ဗတ္ထ။ ။၃၂၀-ပ-၆-၆။

ဥပစု ဂါမမာ၊ ထက်ဝက်သော ရွာကို။ ဂါမော၊ တရွာလုံးကို။ ဇနပဒေါ၊
တခုသော ဇနပုဒ်ကို။ ပရိစ္ဆိန္နိတဗျော၊ ၏။ ရဇ္ဇံ၊ တယောက်သော မင်း၏
အာဏာချင်းရာ တိုင်းပြည်လုံးကို။ ပရိစ္ဆိန္နိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကောဒိသာ၊ တခုသော

အရပ်ကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒတဗ္ဗာ၊ ဧ၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ ယာဝ ဧကံ စက္ကဝါဠံ၊ တခုသော စက္ကဝဠာတိုင်အောင်။ ပရိစ္ဆိန္ဒတဗ္ဗံ၊ ဧ၊ တတော၊ ထိုတခုသော စက္ကဝဠာထက်။ ဘိယျော ပန၊ အလွန်မူလည်း။ ပရိစ္ဆိန္ဒတဗ္ဗာ၊ ဤ။ (လိုက်)။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို နှစ်ခုသော ကျောင်းတိုက် စသည်တို့၌။ ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သော။ (ထည့်)။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ မေတ္တာ၊ ကို။ ဘာဝေ တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ ကရုဏာဒယော၊ ကရုဏာ-စသည် တို့ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ၊ ပြဟ္မဝိဟာရ၌။ အာရမ္မဏ ဝစုနက္ကမော၊ အာရုံကို ပွားစေသော အစဉ်တည်း။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အာရုပ္ပါ-အရူပဈာနာနိ၊ တို့သည်။ ကသိဏာနံ- ကသိဏဈာနာနံ၊ တို့၏။ နိဿန္တော နိဿန္တုဖလသဒိသာ၊ နိဿန္တုအကျိုးနှင့် တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်၏သို့၎င်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ကသိဏ်း ဈာန်တို့၏ ပြီးသဖြင့်သာ အရူပဈာန် ပြီးခြင်းကြောင့် ကသိဏာနံ နိဿန္တော အာရုပ္ပါ၊ ဟူသည်။ “တေတိ ဝိနာ အသိဇ္ဈနတော တိ ဘေစိ”။

နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ နေဝ သညာ နာသညာယတနဈာန်သည်။ သမာဓိနံ၊ ရူပဈာန်သမာဓိ အောက်အောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော သုံးပါးသော အရူပဈာန် သမာဓိတို့၏။ နိဿန္တော၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့၎င်း။ ဖလသမာပတ္တိ၊ ဖလသမာပတ်သည်။ ဝိပဿနာနိဿန္တော၊ ဝိပဿနာအကျိုး ဆက်နှင့် တူသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့၎င်း။ နိရောဓသမာပတ္တိ၊ သည်။ သမထ ဝိပဿနာ နိဿန္တော၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ နှစ်ပါး၏ အကျိုးဆက် သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့၎င်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။အစဉ်သဖြင့် ရူပဈာန် အောက်အရူပဈာန်တို့ကို ရပြီး၍သာ-ရအပ် သောကြောင့် “သမာဓိနံ။ပ။ နေဝသညာ နာသညာယတနံ” ဟူသည်။ ဝိပဿနာနာဘာဝဖြင့် ရအပ်သောကြောင့်၎င်း ဝိပဿနာအားဖြင့်သာ ဝင်စား အပ်သောကြောင့်၎င်း “ဝိပ။ပ။ ဖလသမာပတ္တိ” ဟူသည်။

သမထ။ပ။ နိရောဓသမာပတ္တိ၊ ယထာဟ ခွိဟိ ဗလေဟိ သမန္တာဂတတ္ထာတိ အာဒိ။ ၇၂၂-ပ-ဝိ-ဇီ။

ဝေံ၊တူ။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့တွင်။ ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိဟာရော၊သည်။ ပုရိမ ဗြဟ္မဝိဟာရတ္ထယ နိဿန္နော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရတရား သုံးပါး အပေါင်း၏ အကျိုးဆက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ “ပုရိမ ဗြဟ္မဝိဟာရတ္ထယနိဿန္နော” ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့် မေတ္တာ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် သုံးပါးကုန်သော ဈာန်တို့ကိုရပြီး၍ တည်သသူအားသာ ဥပေက္ခာဗြဟ္မဝိဟာရပြီး၏။ ဣတရပုဂ္ဂိုလ်အားကား မပြီးဟု ပြ၏။

ပါဠိ ၂၁ နှစ်။ “ဗေဒေဝတ္ထံ ဥပမာယ ပါကဋတရံ ကတွာ ဒေသေတုံ ‘ယထာဟိ’ တိ အာဒိ ဝုတ္တံ”။

ဟိ၊ ထင်ရှားပြီအံ့။ ထမ္ဘေ၊ သိတိုင်တို့ကို။ အနုဿာပေတွာ၊ မစိုက်မှု၍။ တုလာသဃံ၊ ထုပ်လျှောက်ကို။ အနာရောပေတွာ၊ မတင်မှု၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ကုဋ္ဌဂေါပါနသိယော၊ အထွဋ် အခြင်တို့ကို။ ဌပေတုံ၊ ထားခြင်းငှာ။ န သက္ကာယထာ၊ မတတ်ကောင်း သကဲ့သို့။ ဝေံ၊တူ။ ပုရိမေသု၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ တို့၌။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီးသော။ (ထည့်)။ တတိယဇ္ဈာနံ၊ တတိယဈာန်ကို။ ဝိနာ၊၍။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထဖြစ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရကို။ ဘာဝေတုံ၊ ဌာ။ န သက္ကာယ၊ မတတ်ကောင်း။ ပန၊ ဗျတိရိုက်ကိုဆိုအံ့။ ကသိဏေသု၊ တို့၌။ ဥပ္ပန္နံ၊သော။ တတိယံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ သော၊ ဤဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိဟာရသည်။ “ဥပ္ပန္နတတိယဇ္ဈာနသာပေသာတိ ပိပါဌော အတ္ထိ”။ ဝိသဘာဂါရမ္မဏတ္တာ၊ ဝိသဘာဂ အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤရှေ့အပြီးတည်း။

ဧတ္ထ၊ ဤဗြဟ္မဝိဟာရကထာ၌။ ဝုစ္စမာနာကာရေန၊ ဆိုလတုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အဖန်ဖန် ကြံဆခြင်းသည်။ (ထည့်)။ သိယာ၊ ၍။ “တတ္ထသိယာတိပိ”။ ကသ္မာ ပန၊အဘယ်ကြောင့်ကား။ ဧတာ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ ဥပေက္ခာ၊

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာမှယူ၍ ပြသည်။ ၃၂၁-ပ-အုပ်မှာကြည့်။

၂။ ယထာဟိ ဝါကျလည်း တပွဲကဒီကရဏဝါကျဖြစ်သည်။ အထက်-ဥပစာ ရေဝါ အပ္ပနာယဝါပတ္တာယ အာရမ္မဏဝ ခုန့်-ကား အပါကဋ ဝါကျ ဖြစ်သည်။

တို့ကို။ ဗြဟ္မဝိဟာရာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ နည်း။ ကသ္မာ စ၊ အဘယ့်ကြောင့်
ကား။ စတဿောဝ၊ လေးပါးတို့ ဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ နည်း။ တောသံ၊
ထိုလေးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရာတို့၏။ ကမောစ၊ အစဉ်သည်ကား။ ကော၊
အဘယ်နည်း။ ဝိဘင်္ဂေစ၊ ဌ်ကား။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပမညာတိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိ ဝိဘက္ခော၊ အဖန်ဖန် ကြံဆခြင်းသည်။ သိယာ၊
၏။ ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္ဆတေ၊ ။ ဧတ္ထ၊ ဧတေသု မေတ္တာဒီသု၊
တို့၌။ တာဝ၊ စွာ။ သေဋ္ဌဋ္ဌေန၊ မြတ်သော အနက်သတောကြောင့်၎င်း။ နိဇ္ဈေါ
သဘာဝေနစ၊ ဒေါသ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဗြဟ္မဝိဟာ
ရတာ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ မည်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ။

ကျမ်းတော်။ ။ အဘယ့်ကြောင့် သေဋ္ဌအနက်ကြောင့် နိဇ္ဈေါသ ဘာဝကြောင့်
ဗြဟ္မဝိဟာရဟု ဆိုအပ်ကုန်သနည်းဟု။ ကား။ သတ္တေသု၊ စသည်ကို မိန့်သော်။

ဟိ-ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ သမ္မာ ပဋိပတ္တိ
ဘာဝေန၊ ကောင်းသော အကျင့်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတေဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ ထို
ဗြဟ္မဝိဟာရတို့သည်။ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏။ စ၊ ပါး။ ဗြဟ္မာနော၊ ဥပပတ္တိဗြဟ္မာ
တို့သည်။ ဝါ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော ကျေးဇူးရှိကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့
သည်။ နိဇ္ဈေါသ စိတ္တာ၊ နိဝရဏစသော အပြစ်ကင်းသော စိတ်ရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိယထာ၊ နေကုန်၏သို့။ ဝေဘထာ၊ ထိုဥပပတ္တိဗြဟ္မာ ဗုဒ္ဓကံရ
ဗြဟ္မာတို့နှင့်အတူ။ ဧတေဟိ၊ ထိုမေတ္တာစသား တရားလေးပါးတို့နှင့်။ သမ္မ
ယုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ယောဂီဒနာ၊ ယောဂီတို့သည်လည်း။ (ပိခကြ)။ ။ ဗြဟ္မ
သမာဝ၊ ဥပပတ္တိဗြဟ္မာ ဗုဒ္ဓကံရဗြဟ္မာတို့နှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊
၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

အဓိပ္ပာယ်စသည်ကား....ထိုပါဌ်တို့တွင် ပဋ္ဌာနပါဌ်ကား သမ္မာပဋိ ပတ္တိဘာဝေန။
ပ။ ဝိဟာရာ၊ ဗြဟ္မသမာဝ ဟုတွာ ဝိဟရန္တိတိ၊ တည်း။ တပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်း
တို့သည်လည်း သမ္မာ ပဋိပတ္တိ အဖြစ်ဖြင့် အတူတူ မဟုတ်ကုန်သလော။ ဟု
ကား။ သတ္တေသု ဟိ၊ မိန့်သော်....

အဓိပ္ပာယ်ကား....တပါးကုန်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည် သမ္မာပဋိပတ္တိ ဖြစ်ကုန်
သော်လည်း အတ္တဟိတ ပဋိပတ္တိမျှတည်း။ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကား 'သဗ္ဗေ
သတ္တာ သုခိတာ ဟောန္တု' စသဖြင့် ပရဟိတပဋိပတ္တိ ဖြစ်ပေကုန်၏။ ထို့ကြောင့်

သတ္တဝါတို့၌ သမ္မာပဋိပတ္တိဘာဝကြောင့် ဤဝိဟာရတို့သည် သေဋ္ဌဖြစ်ကုန်၏ ဟူလို။

အဘယ့်ကြောင့် အဘယ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဗြဟ္မသမာ ဝိဟရန္တိ ဟူသင့်အံ့နည်း။ ရှေး၌ နိဇ္ဈေဒါသဘာဝေန ဟုဆိုသည် မဟုတ်လော။ ဟု။ ကား။ ယထာဝရ။ ဝ။ နိဇ္ဈေဒါသ။ ပ။ ဝိဟရန္တိ ဟူသည်။

ဗြဟ္မာဟူသည်အဘယ်နည်း။ အဘယ်အဖြစ်ဒေါသကင်းသော စိတ်ရှိသော ကြောင့် နိဇ္ဈေဒါသ။ ပ။ ရန္တိဟူသနည်း ဟူမူ၊ ဗြဟ္မာနောတိ ဥပပတ္တိဗြဟ္မာနော၊ တေဟိ ဣဈောနဘာဝနာယ ဝိနိဝရဏစိတ္တာ ဟုကွာ ဗြဟ္မလောကေ ဥပပဉ္စာ၊ တတ္ထ ယာဝတာယုကံ ဝိနိဝရဏစိတ္တာဝ ဟောန္တိ၊ တသ္မာ နိဇ္ဈေဒါသစိတ္တာ ဝိဟရန္တိတိ ဝဒန္တိ၊ ဤဒီကာဖြင့်ချေ။ “အာစရိယာ ဝဒန္တိ၊ ယောဇနာ”။

ဥပပတ္တိ ဗြဟ္မာ သာ ဤအရာ၌သင့်သလောဟု။ ကား-

ဗြဟ္မာနောတိဝါ သကလဗုဒ္ဓဂုဏတေတုဘူတာနံ ဒါနပါရမိတာဒိနံ ဗုဒ္ဓကရဓမ္မာနံ ပရိပူရဏဝေသန ဗြဟ္မိတဂုဏာ မဟာသတ္တာ ဗေဒမိသတ္တာ’ဟု ဒီကာဆင့်သော်။

မဟာသတ္တော် သူထင်ကျော်ဟု မှည့်ခံပြီးပေကောင်း ဘုရားလောင်းတို့သည် အလုံးစုံသော ဘုရား၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ဘုရားအဖြစ်ကို ပြတတ်ကုန်သော ဒါန၊ စသား ပါရမီတို့ကို ဖြည့်သောအားဖြင့် ပွားကြီးသော ဂုဏ်ရှိလတ်၍ မြတ်သောသတ္တဝါ ဖြစ်ပေသောကြောင့် ဗြဟ္မာမည်တန်ပစေ။ ထိုဘုရားလောင်းတို့သည် ဥပပတ္တိ ဗြဟ္မာတို့ကဲ့သို့ နိဝရဏ ကင်းသဖြင့်ပင်လျှင် နိဇ္ဈေဒါသစိတ်ရှိကုန်၍ နေကုန်သလောဟု။ ကား....

ဒီကာ။ ။တေဟိ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဟိတေသနေန အဟိတာပနယနေန သန္တတိ ပမောဒနေန သဗ္ဗတ္ထ ဝိဝဇ္ဇိတာ ဂတိဂမနာ မဇ္ဇတ္ထဘာဝါမိဋ္ဌာနေန စ နိဇ္ဈေဒါသစိတ္တာ ဝိဟရန္တိ။ ။၃၂၂-၁ ဝိ-ဇီ။

ထိုမေတ္တာ စသော ဝိဟာရနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ယောဂီ တို့သည်လည်း ဥပပတ္တိဗြဟ္မာ မဟာဗေဒမိသတ္တ ဗြဟ္မာတို့ကဲ့သို့ သတ္တတို့ အစီအပွားကို ရှာခြင်းစသဖြင့် နိဇ္ဈေဒါသစိတ်ရှိ၍ နေကုန်၏ ဟူလိုရကား။

ဧဝံ တေဟိ သဗ္ဗယုတ္တာ။ ပ။ ဝိဟရန္တိ ဟု အဋ္ဌကထာ ရှင်ပင် မိန့်သော်။

ယခုအခါ မေတ္တာစသား ဤလေးပါးတို့၏ သေဋ္ဌအနက် နိဇ္ဈေဒါသအနက်တို့ဖြင့် ဗြဟ္မဝိဟာရအဖြစ်ကို နိဂုံးအုပ်လိုသည်ဖြစ်၍ ဣတိ သေဋ္ဌဋ္ဌေန နိဇ္ဈေဒါသဘာဝေန ဗြဟ္မဝိဟာရတိ ဝုစ္စန္တိဟု မိန့်သော်....

၃၈၄

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဣတိ၊ ဤသို့။ သေဋ္ဌဋ္ဌေန၊ ကြောင့်၎င်း။ နိဗ္ဗေဂါသ ဘာဝေန၊ ကြောင့်၎င်း။
ဇေတ၊ ထိုမေတ္တာ၊ စသော လေးပါးတို့ကို။ (လိုက်)။ ဗြဟ္မဝိဟာရာတိ၊ ဟူ၍။
ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ပန၊ ပါး။ ကံသ္မာ၊ စ စတသောတိ အာဒိ ပဉ္စဿ၊ ကသ္မာ စ စတသော
ဤသို့စသော သုံးပါးအပြားရှိသော ပဉ္စာ၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတုံသည်ကား။
ဝိဿဇ္ဇနံ၊ တည်း။

ဂါထာနက်။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂါဒိဝသ၊ ဗျာပါဒ သံကိလေသ စသည်မှ စင်ခြင်း
၏ အကြောင်းစသော အားဖြင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။အာဒိသဋ္ဌေန ဟိတူပသံဟာရာဒိ မနသိကာရ ဝိသေသာ သင်္ဂ
ဟိတာ။ ။၃၂၂-ပ-ဝိ-၄။

စတသော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိတာဒိ အာကာရဝသ၊ ပန၊
အစီး အပွားကို ကျင့်ခြင်း-စသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ အာသံ
မေတ္တာဒိနံ၊ တို့၏။

ပဉ္စဝိနိစ္ဆယ။ ။နာသံ ကုဇ္ဈန္တိ ပဏှိတာ၌ အာသံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဤ အာသံပုဂ္ဂိုလ်တို့
သံအပြုနှောင်းသောကြောင့် ကာသဒ္ဓါကို အပြု၍ပြီးသည်။

သမ္ဘုနိတိ။ ။အာစ-တိလိင်္ဂေ။ အာသံ ဣတ္ထိနံ။ တာသံ ဝါ။ အာသံ ပုရိသနံ။
အာသံ စိတ္တာနံ။ တေသံ ဝါ။ ။သုတ္တမာလာ-၈၀-ဆဋ္ဌ။

ကမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာ၊ ထိုမေတ္တာ-စသည်တို့သည်။
အပ္ပမာဏေ၊ ပမာဏကင်းသော။ ဂေါစရေ၊ သတ္တပညတ် ဟူသော
အာရုံ၌။ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပဝတ္ထန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ-တသ္မာ၊
ကြောင့်။ အပ္ပမညာတိစ၊ ရှိလည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဇကာရော ပဒေသန္တိ
ကရော”။

၁။ ဝုတ္တိမောဂ္ဂလ္လာန် ဒုတိယကဏ္ဍ ၁၃၂ နှုသသ္မာ စသောသုတ်ဖြင့် ကာသဒ္ဓါကို
ပြု၍ပြီး၏။ ဇကာရော သဗ္ဗာဒေသတ္ထော ဟူသော ပဋိကာကျမ်းအရ
ဇုအက္ခရာသည် သဗ္ဗာဒေသ အကျိုးရှိသည်။ စာမျက်နှာ ၁၅၁-ဝုတ္တိ
မောဂ္ဂလ္လာန်မှာကြည့်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

၃၈၅

ကျမ်းတက်။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂါဒိဝသာ စတသော-စသည့် သင်္ခေပဂါထာကို ဝိတ္ထာရ အလို၌။ တနည်း။ အဘယ်သည် အဘယ်သူ၏ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဖြစ်သနည်းဟု။ ကား တောသု ဟိ-စသည်ကိုမိန့်သော်....

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ တောသု၊ ထိုမေတ္တာစသား လေးပါးတို့တွင်။ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာသည်။ ဗျာပါဒ ဗဟုလဿ၊ ဗျာပါဒအဖြစ် များသသ္မာ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ ဌ္ဗစ၊ ဥဇု ဝိပစ္စနိက ဘာဝတော။ ဟိတ်လာ။ သေ နယော သေသေသုပိ။

ကရုဏာ၊ ကရုဏာသည်။ ဝိဟိံသာ ဗဟုလဿ၊ ဝိဟိံသာ အဖြစ်များသ သ္မာ၏။ မုဒိတာ၊ မုဒိတာသည်။ အရတိ ဗဟုလဿ၊ အရတိ အဖြစ်များသသ္မာ၏။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ရာဂဗဟုလဿ၊ ရာဂအဖြစ်များသသ္မာ၏။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ စင်ကြယ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယသ္မာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ ဟိတူ ပသံဟာရ အဟိတာ ပနယန သမ္ပတ္တိ မောဒန အနာဘောဂ ဝသေန၊ အစီးအပွားကို ကပ်၍ ဆောင်ခြင်း၊ စီးပွားမဲ့အနတ္တကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း၊ ပြည့်စုံကုံဘံသည့် စည်းစိမ်ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ပဋိဃာနုနယ အပင်းသို့ ကျသောအားဖြင့် နှလုံးမသွင်းခြင်း အားဖြင့်။ စတုဗ္ဗိမော ယော၊ လေးပါး သာ အပြားရှိသော။ သက္ကေသု၊ တို့၌။ မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ပက္ခပါတဝသေန အနာဘုဇနမနာဘောဂေါ မဇ္ဈတ္တာ ကာရော တိ အဓိပ္ပာယ်ော။ ။၃၂၂-ပ-ဇိ-ဝိဒီ။

ပါဠိ၌နုသန္တိ။ ။ယွာယံ စတုဗ္ဗိမော သက္ကေသု မနသိကာရော ဝုတ္တော။ တမေဂ ဥပမာယ ဒသေတုံ ယသ္မာစ ယထာ မာတာတိ အာဒိ ဝုတ္တံ။ ။၃၂၂-ပ-ဝိဒီ။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ဆိုအပ်ပြီးသော ဟိတူပသံဟာရ စသော အနက်၏လည်း ဥပမေယျ ဘာပကိုဆောင်၍ ပြခြင်း၌ ယသ္မာစ၊၌ စသဒ္ဓါသည် အတ္ထုပနယန အနက် ရှိသတည်း။

စ၊ ဟိတူ ပသံဟာရ စသော ဥပမေယျ အတ္ထကို ဥပမာဖြင့် မြှင့်၍ ဆိုအံ့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတာ၊ သည်။ ဒဟရဂီလာန ယောဗ္ဗနပ္ပတ္တ သကိစ္စပသု တေသု၊ သားငယ်၊ နာသောသား၊ ယုဝါဖြစ်ပြီး ကြီးပြောင်စင်မြောက်

၃၈၆ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

အရွယ်ရောက်သောသား၊ ရေးခြားလူမပွန်လျက် ကိုယ်ပင်ချန်၍ သက်စွဲကို
 လေ့ကျက်ဆောင်နိုင်အား သောသားဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ စတုသုပုတ္တေသု၊
 သားလေးယောက်တို့တွင်။ ဒဟရဿ၊ သားငယ်၏။ အဘိဝုခိ ကာမာ၊ ကြီး
 ပွားခြင်းကိုအလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂိလဝနဿ၊ သားနာ၏။ ဂေလညာ
 ပနယန ကာမာ၊ အနာကို ဖျောက်ပယ်ခြင်းကို အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ယောဗ္ဗနပုတ္တဿ၊ ၏။ ယောဗ္ဗန သမ္ပတ္တိယံ၊ ကြလို့မြစ်သို့ ပျံ့မျှစ်နုနယ် အရွယ်
 ပြည့်စုံခြင်း၌။ စိရဋ္ဌတိကာမာ၊ မြင့်မြဲစွာ တည်ခြင်းကို အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ သက်စွဲပသုတဿ၊ မိမိကိစ္စ၌ လေ့ကျက် ရွက်ဆောင် တတ်နိုင်အားသော
 သား၏။ ကိသ္မိဉ္စ ပရိယာယေ၊ တစုံတခုသောအလှည့်၌။ (ကိစ္စအားဖြင့် ထိုထို
 အလှည့်အစဉ်၌ ဟူလို)။ အဗျာဝဋ္ဌာ-အနုဿုက္ကာ၊ အားထုတ် ကြောင့်ကြ ဗျာ
 ပါရမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဒဟရာဒိသု၊
 သားငယ်၊ သားနာ-အစရှိကုန်သော။ ပုတ္တေသု၊ သားလေးယောက်တို့၌။
 ပဋိပဇ္ဇတိယထာ၊ ကျင့်၏သို့။ (ထည့်)။ တထာ၊ ထို အတူ။ အပ္ပမညာ ဝိဟာရိ
 ကေနာပိ၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရားဖြင့် နေလေ့ရှိသော ရဟန်းသည်လည်း။ သဗ္ဗ
 သတ္တေသု၊ ပိယာ-ပိယ မဇ္ဈတ္တ ဝေရီ၊ ကုန်အောင်စုံသော သတ္တဝါတို့၌။
 မေတ္တာဒိ ဝဿန၊ မေတ္တာစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ မေတ္တာယနာဒိဝသိ
 တေန၊ မေတ္တာပွားစေခြင်း-စသည်၌ လေ့လာခြင်းရှိသည်။ (ထည့်)။ ဘဝိ
 တဉ္စ၊ ဖြစ်သင့်၏။ (ဤသို့ယောဇနာ)။ တသ္မာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်း
 သုံးပါးကြောင့်။ ဣတော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂါဒိ ဝသာ၊ ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ အစရှိသော
 အစွမ်းကြောင့်။ အပ္ပမညာ၊ အပ္ပမညာတို့သည်။ စတဿော၊ လေးပါးတို့
 သာတည်း။

ယသ္မာ သုံးပုဒ်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသား အကြောင်းသုံးပါးကို တက္ခာ ဣတော
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂါဒိ ဝသာ ဟူသည်။ ဟိ၊ ကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂါဒိကော။

တက္ခာတိ ယသ္မာ သဗ္ဗေပိ သံကိလေသဓမ္မာ ယထာရဟံ ဒေါသ မောဟ
 ရာဂပက္ခိယာ။ တေဟိ စ ဝိသုဇ္ဈနပါယော အပ္ပမညာ။ ဟိတုပသံဟာရာဒိ
 ဝသေန စတုဗ္ဗိဓောဝ သတ္တေသု မနသိကာရော။ တသ္မာ ဣတော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂါဒိ
 ဝသာစတဿော ဝ အပ္ပမညာ။ ။ဤသို့မိန့်သည်။ ။၃၂၃-ပ-ဝိဒ္ဓိ။

ဒီကာအနက်။ ။တက္ခာတိ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သဗ္ဗေပိ သံကိလေ
 သ ဓမ္မာ၊ ကုန်အောင် စုံသော သံကိလေသ တရားတို့သည်လည်း။ ယထာရဟံ၊

စွာ။ ဒေါသ မောဟ ရာဂ ပက္ခိယာ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ရာဂ အပင်း၌ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပမညာ၊ သည်။ တေဟိ၊ ထိုဒေါသ၊ မောဟ၊ ရာဂ အပင်းအသင်း ဖြစ်ကုန်သော သံကိလေသတရား ကုန်အောင်စုံတို့မှ။ ဝိသုဇ္ဈန္နပါယောစ၊ စင်ခြင်း၏ အကြောင်းလည်း ဖြစ်၏။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ မနသိကာရော၊ သည်။ ဟိတူပသံ ဟာရာဒိ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓောဝ၊ လေးပါးသာ အပြားရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဣတော ဝိသုဗ္ဗိမဂ္ဂါဒိ ခဿ၊ ဤဝိသုဗ္ဗိမဂ္ဂ အစရှိသော အစွမ်းကြောင့်။ အပ္ပမညာ၊ သည်။ စတဿောဝ၊ လေးပါးတို့ သာတည်း။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ၊ စတဿောပိ၊ ဤမေတ္တာ စသား လေးပါးလုံးတို့ကိုလည်း။ ဘာဝေတုကာမေန၊ ပွားလိုသော ယောဂီ သည်။

အဓိပ္ပာယ်ကား....တစ်ပါးပါးကိုသာ လက်ရွေးပွားလိုသည် မဟုတ်ဟူလို။ ထို စကားသင့်၏ အလုံးစုံကို ယူသည်ဖြစ်သော်သာ အစဉ်သည် ဖြစ်ရာသည်။ လက်ရွေး တစ်ပါးပါးကြိုက်ရာ ပွားသော် အစဉ်ရှိတော့မည် မဟုတ်၊ ကြိုက်ရာ တခုခုသာ ပွားသင့်တော့သည်။

ပဌမံ၊ လက်ဦးစွာ။ ဟိတာကာရ ပုဂ္ဂတ္တိဝသေန၊ အစီးအပွားကို ကျင့်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော မေတ္တာ၏အစွမ်းဖြင့်။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။

ကျမ်းတော်။ ။ဟိတာကာရပုဂ္ဂတ္တိဝသေနဟူသော် မေတ္တာသည် ထိုအခြင်းအရာ ရှိပါ၏လောဟု။ ကား....ဟိတာ။ ပ။တ္တာ ဟူသည်။

မေတ္တာ၊ သည်။ ဟိတာကာရပုဂ္ဂတ္တိ လက္ခဏာ၊ ဟိတကို ကျင့်သော အခြင်း အရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

အနုသန္ဓေ။ ။စ-ကား ဥပချာသ။ ။ဟိတေသိတသည် မေတ္တာယန ဖြစ်ရကား တတော ဧဝံ ပတ္ထိတ ဟိတာနံ ဟူသည်။

တတော ပရံ၊ ထိုမေတ္တာကို ပွားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ပတ္ထိတ ဟိတာနံ၊ တောင့်တ အပ်ပြီးသော အစီး အပွားရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့အား။ ဒုက္ခာဘိဘဝံ၊ ဆင်းရဲနှိပ်စက်ခြင်း ကို။ ဝါ၊ ဆင်းရဲနှိပ်စက်အံ့လေသည်ကို။ ဒိသ္မာဝါ၊ ရှိ၎င်း။ သုက္ခာဝါ၊ ရှိ၎င်း။ သမ္ဘာဝေတွာဝါ၊ ဤအကျင့်ဖြင့် အသို့သည် ငရဲစသည်၌ ဖြစ်ရရှာလိမ့်ဟု ကြံ၍လည်းကောင်း။

၃၈၈

အာဇာနည်အာဇာနည်အာဇာနည်

သဒ္ဓါတို့။ နှစ်နှစ်သုံးနှစ်သုံး ဘုရားတော်သည် ပရိကပ္ပအနက်ကို ဟော၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ သမ္ဘာဝေတွာ ဝါ တိ ဣမာယပဋိပတ္တိယာ အယံ နိရယာဒိထု နိဗ္ဗတ္တယျာတိ ပရိကပ္ပေတွာ ဝါ။ ၃၂၃-ပ-ဝိဒီ။

ဒုက္ခပနယနာကာရပွဝတ္တိ ဝသေန၊ ဆင်းရဲကို ပယ်လိုသော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဋိပတ္တိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကရုဏာ၊ သည်။ ဒုက္ခပနယနာကာရပွဝတ္တိ လက္ခဏာ၊ ဆင်းရဲကို ပယ်လိုသော အခြင်း အရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိပါ၏။

စ-ကား....မပြတ် စပ်ကာ၊ စုဒ္ဓိထုတ်ရာကား၊ ဥပနာသ၊ မှတ်သားကြ၊ ရှေးက ထုံးမှီ ကျမ်းအညီ။

အထ-ပစ္စာ၊မှ။ ဝေ၊ဖြင့်။ ပတ္တိတ ဟိတာနံ၊ ကုန်သော။ ပတ္တိတ ဒုက္ခပနယ နာ၊ ဒုက္ခ၏ကင်းခြင်းကို တောင့်တအပ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နေသံ သတ္တာနံ၊တို့၏။ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊၍။ သမ္ပတ္တိ ပမောဒနဝသေန၊ စည်းစိမ်ကို ဝမ်းမြောက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဋိပတ္တိတဗ္ဗံ၊ မုဒိတာ၊သည်။ ပမောဒနလက္ခဏာ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်း လက္ခဏာရှိပါ၏။(စ-ကားဥပနာသ)။ တတော ဟိတာကာရပွဝတ္တိ အာဒိတော၊ မှ။ ပရံ ပန၊ ကား။ “ပရံပုနာတိပိ ပါဠော”။ကတ္တဗ္ဗာဘာဝတော၊ လေးခုမြောက် ပကာရဖြစ်သော ပြုဘွယ် ကိစ္စ၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈုပေက္ခကတာ သင်္ခါတေန၊ လျစ်လျူရှုသသူ၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ မဇ္ဈတ္တာကာရေန၊ ဥဒါသိန်ဟု ချိန်ကြီးမှတ်လျက် အလတ်သဘောဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဋိပတ္တိတဗ္ဗံ၊ ဥပေက္ခာ၊သည်။ မဇ္ဈတ္တာ ကာရပွဝတ္တိ လက္ခဏာ၊ အလတ်သဘောဟူသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာရှိပါ၏။ (စ-ကား ဥပနာသ)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတော ဟိတာဒိ အာကာရ ဝသပန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အစီးအပွားကို ကျင့်ခြင်း အစရှိသော အခြင်းအရာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား။ အာသံ မေတ္တာ ဒိန္နံ၊တို့၏။ တို့တွင်။ ပဌမံစွာ။ မေတ္တာကို။ ဝုတ္တာ၊၏။ အထပစ္စာ၊မှ။ မုဒိတာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ အထပစ္စာ၊ မှ။ ဥပေက္ခာကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အယံ ကမော၊ ဤအစဉ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-ဥပပါစရကုသလပဒ

၃၈၉

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဤ အစဉ်ဖြင့်သာ အပ္ပမညာတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို သိအပ်၏။ တပါး၊ အပြားဖြင့်ကား မသိအပ်ဟု နှလုံးထား၍ ‘အယံကမော ဝေဒိတဗ္ဗော’ ဟူသော စကားကို ဆိုချေသလောဟူမူ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။ အယံ ကမောတိ အယံ ဣမာသံ အပ္ပမညာနံ ယေဘုယျေန ပဝတ္တနတ္တမောတိ ကတွာ ဝုတ္တံ၊ န ဣမိနာဝကမေန တောသံ ပဝတ္တံ၊ န အညထာတိ။ ။ ၃၂၃-ဝ-ဇ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာအနက်။ ။ ဣမာသံ အပ္ပမညာနံ၊ တို့၏၊ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်၊ အယံ ပဝတ္တနတ္တမော၊ ဤဖြစ်စဉ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤအနက်ကို နှလုံးထား၍။ အယံကမောတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကိုး၊ ဝုတ္တံ၊ ကျွမ်းပြုဆရာတော် ဆိုအပ်၏။ ဣမိနာဝကမေန၊ ဤအစဉ်ဖြင့်သာလျှင်။ တောသံ၊ တို့၏၊ ပဝတ္တံ၊ ကိုး၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်ကား။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ န ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဣတိကတွာ န ဝုတ္တံ၊ ဤအနက်ကိုကား နှလုံးထား၍ ဆရာတော် မဆိုပေဘူး။

အဘယံကြောင့်နည်း....။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။ မေတ္တာဒိနံ ဟိ တိဿန္တံ ဘာဝနာနံ ကမနိယမော နတ္ထိ၊ ယံဝါ တံဝါ ပဌမံ ဘာဝေတုံ လက္ခာ၊ ဒေသနတ္တမဝသေန ဝါ ဧဝံ ဝုတ္တံ။ ။ ၃၂၃-ပ-ဇ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တော၊ ထိုမေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာတို့သည်။ အပ္ပမာဏော၊ ပမာဏ မရှိသော။ ဂေါစရေ၊ အာရုံ၌။ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ‘အပ္ပမညာ’ တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

အနုသန္တိ။ ။ အပ္ပမာဏ ကသိုဏ်းစသည်ကို အပ္ပမာဏ ဆိုသလော။ ကွဲကွဲ ပြားပြား ထင်ရှားမသိသာခဲ့။

ဟိ၊ ရွှေစကားကို ထင်ရှားသိသာ ဆိုပါအံ့။ အပ္ပမာဏာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ တောသံ၊ တို့၏။ ဂေါစရဘူတာ၊ ကုန်၏။

အနုသန္တေ။ ။ သတ္တဝါအများ ဖြစ်ခဲ့မှုကား အပ္ပမာဏ ဂေါစရအဖြစ်ကို ဆိုပိုင်ရာ၏။ သတ္တဝါတယောက်တည်း ဖြစ်ခဲ့မှု၊ အဘယံကြောင့် ဆိုပိုင်လိမ့်မည်နည်းဟု။ ကား....ကေ သတ္တသမိ-စသည်ကို မိန့်သော်....

စ၊ နောက်ဝါကျကိုဆိုအံ့။ (ဥပနျာသ)။ ကေသတ္တသမိ-ကေသမိသတ္တသ၊ တယောက်တည်းပင် ဖြစ်သော သတ္တဝါ၏။

၃၉၀

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဥပဇေသ။ ။သမာသ်အဆုံး၌ ရှိသောအပိကို သမာသ်အလယ်၌ ယှဉ်အပ်၏။
 ဝါ။ သတ္တဝါတယောက်တည်း ဖြစ်မှုလည်း။(ဤကား ဝေါဟာရတ္ထ)။ တွေ
 ကေ ဝဒေသေ၊ ဤမျှလောက်သော ကိုယ်၊ အရပ်၊ အစိတ်၌။ မေတ္တာဒယော၊
 တို့ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣတိဝေ၊ သို့။ ပမာဏံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူ
 မူ၍။ သကလ ဖရဏ ဝသေနေဝ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်၊ အရပ်ကို နှံစေသည်
 အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကေ
 သတ္တာရမ္မဏာနမ္ပိ၊ တဦးတည်းသော သတ္တဝါ အာရုံရှိသည်ပင် ဖြစ်ကုန်
 သော်လည်း။ ဧတာသံ၊ ထိုမေတ္တာစသည်တို့၏။ အပ္ပမာဏ ဂေါစရတာ၊ ကို။
 ဝုတ္တာ၊ ဆိုပိုင်၏။ ။ဤသို့ လဒ္ဓဂုဏ် အညွန့်ဆက်၍ ပြက်ပြက်သိသာ ယော
 ဇနာ။

အဓိပ္ပါယ်စသည်ကား....ပဋိဘာဂ နိမိတ်ဟုတ်သောကြောင့် ပရိစ္ဆေဒကိုယူခြင်း
 မရှိ။ သမ္ပုတိသစ္စာအားဖြင့် ဖြစ်သော သတ္တဝါဟု ယူခြင်းသည် ပိုင်းခြားအပ်
 သောရပ် စသည်ကိုယူခြင်းလည်း မဟုတ်ခဲ့။ ထို့ကြောင့် အပ္ပနာသို့ ရောက်
 သဖြင့် အပရာမာသ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်သည် မဟုတ်သော သတ္တဝါ
 ဟုယူခြင်း ဦးထိပ်ဖြစ်ကုန်သော မေတ္တာစသည်တို့၏ တဦးတည်း သော သတ္တဝါ
 အာရုံရှိသည် ဖြစ်ကုန်လျှင်လည်း အပ္ပမာဏဂေါစရ အဖြစ်ကို ဆိုပိုင်၏ ဟု
 လိုသော်။

မူလဋီကာ။ ။ကေသပိ သတ္တဿ၊ အပ္ပဋိဘာဂနိမိတ္တတ္တာ ပရိစ္ဆေဒဝ္ဂဟဏံ နတ္ထိ၊
 နစသမ္ပုတိသစ္စဝသေန ပဝတ္တံ သတ္တဝဂ္ဂဟဏံ ပရိစ္ဆိန္နရူပါဒိဝ္ဂဟဏံ ဟောတိတိ
 အပ္ပနာပတ္တိယာပိ အပရာမာသ သတ္တဝဂ္ဂဟဏမုဒ္ဒဘူတာနံ မေတ္တာဒိနံ ကေသတ္တာ
 ရမ္မဏာနမ္ပိ အပ္ပမာဏဂေါစရတာ ဝုတ္တာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။၁၀၇-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ကေသပိ သတ္တဿ၊ တယောက်သော သတ္တဝါ၏လည်း။ အပ္ပဋိ
 ဘာဂ နိမိတ္တတ္တာ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ ပဋိ
 ဘာဂနိမိတ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိစ္ဆေဒဝ္ဂဟဏံ၊ ပိုင်းခြားသောအား
 ဖြင့် ယူခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဝါ၊ စ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သမ္ပုတိ
 သစ္စဝသေန၊ သမ္ပုတိသစ္စာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ သတ္တဝဂ္ဂဟဏံ၊
 သတ္တဝါဟု ယူခြင်းသည်။ ပရိစ္ဆိန္နရူပါဒိဝ္ဂဟဏံ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ရပ်အစရှိ
 သည်ကို ယူခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အပ္ပနာ
 ပတ္တိယာပိ၊ အပ္ပနာသို့ ရောက်သောအားဖြင့်လည်း။ အပရာမာသ သတ္တဝဂ္ဂဟဏ
 မုဒ္ဒဘူတာနံ၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းမရှိသော သတ္တဝါဟု ယူခြင်း၏
 အတွင်းအထိပ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ မေတ္တာဒိနံ၊ မေတ္တာအစရှိသည်တို့၏။ ကေ
 သတ္တာရမ္မဏာနမ္ပိ၊ တယောက်သော သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိကုန်သော်လည်း။

အပ္ပမာဏ ဂေါစရတာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဧဝံ ပမာဏံ အပ္ပမေတ္တာ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား... ဤသို့တက်။ ဥဒ္ဓုမာတက
စသည်တို့၌ အတိရေက ဥဒ္ဓုမာတကစသော အဖြစ်သို့ ရောက်သော သရီရပဒေ
သ၌ နိမိတ်ကို ယူ၏သို့။ ထို့အတူ ဤမျှသော သရီရပဒေသ၌မေတ္တာ စသည်ကို
ပွားစေအပ်၏ဟု ပမာဏ မဟု ဟုလိုသော်။

တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ဝိသုဒ္ဓိပပုမညာတိ” ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

အနုသန္ဓိ။ ။ ဤသို့ အပ္ပမာဏ ဂေါစရတာဖြင့် လက္ခဏာ တူကုန်သော အပ္ပမညာ
တို့သည် သမ္ပယုတ်ချာန်အားဖြင့်လည်း တူသလောဟု။ ကား။ ဧဝံ၊ စသည်ကို
မိန့်သော်....

စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ အပ္ပမာဏဂေါစရ
တာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ ဧက လက္ခဏာသုပ္ပါ၊ လက္ခဏာ တူသည်ဖြစ်ကုန်မူလည်း။
တောသု၊ ထိုအပ္ပမညာတို့တွင်။ ပုရိမာ၊ ကုန်သော။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်
သော မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ အပ္ပမညာတို့သည်။ တိက စတုက္ကဇ္ဈာနိကာ၊
တိက စတုက္ကဇ္ဈာန်တို့နှင့်သာ ယှဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။
သောမနဿာ ဝိပ္ပယောဂတော၊ သောမနဿနှင့် မကွေမကွာ ယှဉ်ခြင်း
ကြောင့်တည်း။ ကသ္မာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား။ အာသံ၊ ထိုမေတ္တာ
ကရုဏာ မုဒိတာ အပ္ပမညာတို့၏။ သောမနဿေန၊ နှင့်။ အ ဝိပ္ပယောဂေါ၊
သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။

အနုသန္ဓိ။ ။ သောမနဿ သဟိတ ဖြစ်ကုန်သော မေတ္တာစသော သုံးပါးတို့
သည် အစဉ်အတိုင်း ဒေါမနဿ သမုဋ္ဌိတဖြစ်ကုန်သော ဗျာပါဒ ဝိဟိတာ
အရတိ တို့၏ ဥပပဋိပက္ခဖြစ်ကုန်၍ နိဿရဏ ဖြစ်ကုန်ရကား သောမနဿ
အဝိပ္ပယောဂ ဖြစ်သည်ဟုလိုရကား။ ဒေါမပနိဿရဏတ္ထံ၊ ကိုမိန့်သော်။

ဒေါမနဿ သမုဋ္ဌိတာနံ၊ ဒေါမနဿကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဒေါမနဿ
သည် ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ ဗျာပါဒါဒိနံ၊ ဗျာပါဒ အစရှိသည်တို့သည်။
တို့၏။ နိဿရဏတ္ထာ၊ ထွက်ပြေး ဖွဲ့ကွာကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော
မနဿေန၊ သောမနဿနှင့်။ အဝိပ္ပယောဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဤဟေတု၌ ပေါင်းစုချဉ်းမြိမိဣန္ဒကား... ဤသို့မှတ်။ အကြင်တရားသည်
အကြင်တရား၏ နိဿရဏဖြစ်၏။ ထိုနိဿရဏသည် ထို နိဂ္ဂတတရား၏ ပဋိပက္ခ

ဖြစ်သည် ကောနိ၊ နေက္ခမယဉ် ကာမတို၏၊ အရူပသည် ရူပတို၏၊ နိဗ္ဗာန်သည် သင်္ခါရတို၏၊ နိဿရဏ ဖြစ်၏သို့ ထို့အတူ ဧေါမနဿ သတိတဗျာပါဒ ဟိသ အရတိနံ တို့၏ နိဿရဏဘူတာ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ တို့သည် သော မနဿ ရဟိတ မဖြစ်၊ စင်စစ် သောမနဿ အဝိပ္ပယောဂမှတ်။

စင်ကာ ဥပညာသ၊ ပြဦးမည်၊ နိဿရဏသဒ္ဓါဖြင့်ပင် အပ္ပနာပတ္တမဟုတ်။ ပုဗ္ဗ သာဝိယာနံ တာသံ တို့၏ ဥပေက္ခာ သမ္ပယောဂေါကိုလည်း အနုညာတောဟု မှတ်။ ဟိတ်ခတ်လိုမှ အနိဿရဏ ဘာဝတော ဆိုခဲ့ပြီးသော လိုစကား အစုတို့ သည် အတ္တနောမတိမျှ မတုတ်၍ ခိုင်သည်သာ။ အဋ္ဌဝိသတိယာ စိတ္တုပ္ပါဒေသု ကရုဏာ မုဒိတာနံ ပဝတ္တိကို၊ အာစရိယာ ကျမ်းဆရာမြတ် ပုဂ္ဂိုလ်တတ်တို့သည် လိုတော်မူကုန်၏ကည်း။

အနုသန္တိ။ ။ ပုရိမာ တိဿောကို ဆရာဟောပြု၊ ပစ္ဆိမာကို အသို့မှတ်ရအံ့နည်း။

ပစ္ဆိမာပန၊ နောက်ဆုံး ဖြစ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာမူကား။ အဝသေသ ကေဠာနိကာဝ၊ ကြွင်း စတုတ္ထဖြစ်စေ၊ ပဉ္စမဖြစ်စေ တခုချာန်နှင့်သာ ယှဉ် ၏။ ကုသွာ၊ ထား။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ သမ္ပယောဂတော၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဟိ-ယုတ္တိ၊ ၏။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ မဇ္ဈိတ္တာ ကာရပူ ဝတ္တံ၊ သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာ၊ သည်။ ဥပေက္ခာ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝိနာ၊ ၍။ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။

အဝိပ္ပာယ်။ ။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။ န ဟိ ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာ ဥပေက္ခာဝေဒနံ ဝိနာ ဝတ္တတိ ပါရိ သုဒ္ဓိ ဥပေက္ခာ ဝိယ၊ ။ ၃၂၃-ပ-ဇ။

ယင်းဥပေက္ခာသည် ရံခါ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုကြည့်၍ ဖြစ်ခဲ့သော် စကား မမာ သေး။ န ဟိ ကဒေါစိ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေက္ခာ ဝေဒနပေက္ခံ ဝိနာ ဝတ္တတိ၊ ။ ၃၂၃-ပ-ဇ-ဝိ-ဒီ။

ဣတိ၊ ဤရွှေ စကား တရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ဗြဟ္မဝိဟာရ ကထာ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရကထာသည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

အသုဘကထာ

၂၆၃။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ ရာဂ စရိတ သတ္တာနံ၊ ရာဂ စရိုက်ပြောသော သတ္တဝါ
တို့အား။ ကေန္တ ဟိတံ၊ စင်စစ် လျောက်ပတ်သော။ နာနာ ရမ္မဏေသု၊ အထူး
ထူးသော အာရုံသို့။ ဧကေ ကဇ္ဈာနဝသေနော၊ တခု တခုသော စွာန်၏
အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော။ ရူပါဝစရကုသလံ၊ ကို၊ ဒေသေတံ၊
ငှာ။ ပုန၊ တတန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာဟိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုကတမေ ဓမ္မာ အစရှိသော ပါဌ်။ သမတိ နိဝိဇ္ဇေသု၊ ကောင်း
စွာအကျုံးဝင်ကုန်သော။ (တည့်)။ ဥဒ္ဓုမာတက သညာသဟဂတန္တိ အာဒိသု၊
တို့။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝါယုနာ၊ လေဖြင့်။ ဓမ္မာတာ၊
ဖူးဖူး ယောင်သော၊ ဘာသာ ဝိယ၊ သားရေအိတ်ကဲ့သို့။

အဘိဓာန်။ ။ဘတ္တာ စမ္ပပသိဗ္ဗကံ။

ဇီက။ ။ဒွယ မဂ္ဂိ မေနေ။ ဘသ ဘာသ ဒိတ္တိသု။ ဒိဗ္ဗတေ အဂ္ဂိယာယ။
သာ သသာ၊ ဘသာတော။ ကြိတ်၌ ဘတ္တာ။ နဒါဒိနေ အာဂတိဂဏတ္တာ
ဤပစ္စယာဘာဝေါ။ စမ္ပမယံ ပသိဗ္ဗကံ။ စမ္ပ ပသိဗ္ဗကံ။ ။ဘသ္မာ၊ ပြာသည်ဟု
ဂဏှိနိသုရှိသည်ကားအပျက်။

ဇီဝိတပရိယာဒါနာ၊ အသက်ကုန်သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သောနောက်
ကာလ၌။ ယထာနုက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ သမုဂ္ဂတေန၊ ဖူးရောင် ကြွတ်က်
သော။ သုနဘာဝေန၊ အကောင် ပုပ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဓမ္မာတတ္တာ၊ ကြွတ်က်
ဖူးရောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဒ္ဓုမာတံ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပာယ်နှင့်ကျမ်းတက်။ ။‘ဥဒ္ဓံ ဓမ္မာတတ္တာ ဥဒ္ဓုမာတံ’ ကား လိုရင်း။ ဥဒ္ဓံ၏
အပါဒါန်ကို ဇီဝိတ ပရိယာဒါနာ၊ တော်သည်။ အသား၊ အရေကြည်လင်ဆူဖိုး
တိုးတက်သည်ကို စင်စေလို၍ သုနဘာဝေန-မ-ရသည်။ ဓမ္မာတ၏ ကြွတ်က်ဖူး
ရောင်သော အနက်ပေါ်အောင် သမုဂ္ဂတေန ကုရသည်။ အသက်ကုန်လျှင်ပင်
ချက်တဖြုတ် ဖူးရောင် ကြွတ်က်ထဲသည်မဟုတ်၊ ညီငေါက် ပုပ်သိုးသဖြင့်
တစ၊ တစ ကြွရောင်သည်ဟု ယထာနုက္ကမ ပြသည်။ ဖိတကံ လောဟိတကံ
ကဲ့သို့ အနတ္တန္တရအားဖြင့် ပဒဝစုန ပြသည်ဟု ဥဒ္ဓုမာတမေဝ ဥဒ္ဓုမာတကံ-
မိန့်။

ဥဒ္ဓုမာတမေဝ၊ ဥဒ္ဓုမာတ သည်ပင်လျှင်။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ မည်၏။

ကျမ်းတစ်။ ။ ပါပကော ကိတ္တိသဒ္ဓေါ အပ္ပဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ကုသို၊ ယဒနုပပန္နာ-
စသောသုတ်ဖြင့် ကုစ္ဆိတုတ္တံ ကကိုဆောင်တည့်သော် သင့်သေးသည်ပင်ဟု ပံဋိ
ကုလတ္တာဝါ-စသည်ကိုမိန့်။

ဝါ၊ ကား။ ပဋိကုလတ္တာ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ကုစ္ဆိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော။ ဝါ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်ရှိသော။ ဥဒ္ဓုမာတံ၊
လေ့ဖြင့်ပြည့်သောသားရေအိတ်ကဲ့သို့ သေသည်မှ အထက် ဖြစ်သော နောက်
ကာလ၌ အစဉ်အတိုင်း ဖူးရောင် ကြွတက်သော အကောင်ပုပ်။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ မည်၏။

ပစ္စယတ္ထ။ ။ တဒ္ဓိတိပစ္စည်းတို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် ဝါသိဋ္ဌော နာရိကော-
စသည်တို့၌ ဝိသေသအနက်ကို ဟောသည်။ အပ္ပကအားဖြင့် ဥဒ္ဓုမာတကံ၊
ဝိနီလကံ၊ စသည်တို့၌ ဝိသေသအနက်ကို ဟောသည်။ သတိရှိစွ။

တေ၊ ဤဥဒ္ဓုမာတက ဟူသောအမည်သည်။ တထာရူပဿ၊ တတ္ထဝိယ ဝါယု
နာ-စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ဆဝသရိရဿ၊ ပုပ်ဟောင်
သော သူသေကောင်၏။ “နိတ္ထိယံ ကုဏပေါ ဆဝေါ။ ခေန” ။ အဓိဝစနံ၊
တည်း။ ဝိပရိဘိန္ဒနီလဝဏ္ဏံ၊ အဖြူ အနီတို့နှင့် ရောသော များသောအားဖြင့်
ညိုညိုမဲမဲ အဆင်းရှိသော အကောင်ကို။ ဝိနီလံ၊ ဝိနီလဟူ၍။ ဝုစ္စဟိ၊ ၏။

မူလဒ္ဓိကာဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ နီလပါမှသင့်သည် နီလကျတတ်သည် သေတ ရတ္ထ
ဟိ ပရိဘိန္ဒံ ဝိမိသိတံ နီလံ ဝိနီလံ။

တနည်း။ ဝိပရိဘိန္ဒ နီလဝဏ္ဏံ၊ ရွေးအဆင်းမှ ဘောက်ပြန်ပျက်စီး၍ ညိုမည်း
သော အဆင်းရှိသော အကောင်ကို။ ဝိနီလံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စဟိ၊ ဆိုအပ်၏။

မူလဒ္ဓိကာ။ ။ ပုရိမဝဏ္ဏဝိပရိကာမဘူတံ ဝါ နီလံ ဝိနီလံ။

ဝိနီလမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိနီလကံ၊ ဝိနီလကမည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကုလတ္တာ၊
ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ သော။ ဝိနီလံ၊ အဖြူ အနီတို့နှင့် ရောသော များသော
အားဖြင့် ညိုညိုမဲမဲ အဆင်းရှိသော အကောင်။ ဝါ၊ ရွေးအဆင်းမှ ဘောက်
ပြန်ပျက်စီး၍ ညိုမည်းသော အဆင်းရှိသော အကောင်။ ဣတိတသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဝိနီလကံ၊ မည်၏။ တေ၊ ဤဝိနီလကဟူသော အမည်သည်။
မံသုဿဒ ဌာနေသု၊ အသားများသော အရပ်တို့၌။ ရတ္တဝဏ္ဏဿ၊ နီသော
အဆင်းရှိသော။ ပုဗ္ဗသန္နိဓယဌာနေသု၊ ပြည်စုသော အရပ်တို့၌။ သေတ

ဝဏ္ဏဿ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသော။ နီလဌာနေ၊ ညိုသောအရာ၌။ နီလသာဋ္ဌက၊
 ပါရုတဿဣဝ၊ ညိုသောအဝတ်ဖြင့် ရစ်ပတ် လွှမ်းခြုံ သကဲ့သို့။ ယေဘု
 ယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ နီလဝဏ္ဏဿ၊ ညိုညိုမဲမဲ အဆင်းရှိသော။ ဆဝ
 သရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ပရိတိန္ဒဌာနေသု၊ ကျီး၊ စွန်-စသည်တို့ ထိုးဆွ
 ဆိတ်နုတ်သဖြင့် စုတ်မြတ်သော အရာတို့၌။ ဝိဿန္ဓမာနပုဗ္ဗံ၊ ယိုစီးသော
 ပြည်ရှိသော အကောင်ကို။ ဝိပုဗ္ဗံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတံ၊ ၏။ (လိုက်)။ ဝိပုဗ္ဗမေဝ၊
 သည်ပင်လျှင်။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကုလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊
 သော။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ ကျီး၊ စွန် စသည်တို့ ထိုးဆွ ဆိတ်နုတ်သဖြင့် စုတ်မြတ်သော
 အရာတို့၌ ယိုစီးသော ပြည်ရှိသောအကောင်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊
 မည်၏။ ဧတံ၊ သည်။ တထာရူပဿ၊ ထိုသို့ ဝိပရိတိန္ဒဌာနေသု၊ စသည်ဖြင့်
 ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။
 ဒွိဓာဆိန္ဒနေန၊ ဓားလက်နက်ဖြင့် နှစ်ပိုင်းဖြတ်သဖြင့်။ အပဓာရိတံ၊ ဖဲအပ်
 ခွါအပ်သော အကောင်ကို။ “အပဓာရိတံ-အဓာရိတန္တိပိ”။ ဝိစ္ဆိဒ္ဓံ၊ ဝိစ္ဆိဒ္ဓ
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတံ၊ ၏။ “ဝိစ္ဆိန္ဒရှိသည်အပျက်”။ ဝိစ္ဆိဒ္ဓမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိစ္ဆိဒ္ဓကံ၊
 မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကုလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော။
 ဝိစ္ဆိဒ္ဓံ၊ ဓား၊ လက်နက်တို့ဖြင့် နှစ်ပိုင်းဖြတ်အပ်သော အကောင်တည်း။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိစ္ဆိဒ္ဓကံ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ သည်။ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဆိန္ဒဿ၊
 ဓား၊ လက်နက်ဖြင့် ဖြတ်အပ်သော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။
 ဣတောစ၊ ဤမှ၎င်း။ ဧတ္တာစ၊ ထိုမှ၎င်း။ ဝိဝိဓာကာရေန၊ အလူးထူးသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သောဏသိင်္ဂါလာဒီဟိ၊ အိမ်ခွေး၊ မြေခွေး-စသည်တို့
 သည်။ ခါယိတံ၊ ခဲအပ်၊ စားအပ်သော အကောင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဝိက္ခာယိတံ၊ မည်၏။ ဝိက္ခာယိတမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိက္ခာ
 ယိတကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကုလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ သော။ ဝိက္ခာ
 ယိတံ၊ အလူးထူးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် အိမ်ခွေး၊ မြေခွေး-စသည်တို့
 သည် ခဲ၊ စားအပ်သော အကောင်တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဝိက္ခာယိတကံ၊ ၏။

သဒ္ဓတ္ထံ။ ။ ခေ-ခါဒန သတ္တာသု။ ခါယတိ။ ဥန္ဒုရာခါယန္တိ။ ဝိက္ခာယိတကံ။
 ဂေါ ခါယိတကံ။ ။ ဓာတ်ကျမ်းလာရကား။ ခေဓာတ်မှတ်။ ။ သဒ္ဓနီတိ ဓာတု
 မာလာ-၁၉-ဆဋ္ဌ။

တောံ၊ သညံ။ တထာရူပဿ၊ ထိုသို့ ဣတော-စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးသော အရပ် ထိုထိုသို့။ ခိတ္တံ၊ သောဏ သိင်္ဂါလ-စသည်တို့သည် အသီးပြု၍ စားသဖြင့် သူသေကောင်မှ နုတ်၍ စွန့်ပစ်အပ်သည်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထည့်)။ ဝိက္ခိတ္တံ၊ မည်၏။ ဝိက္ခိတ္တမေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ဝိက္ခိတ္တကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကူလတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ သော၊ ဝိက္ခိတ္တံ၊ အထူးထူးသော အရပ်ထိုထိုသို့ သောဏ၊ သိင်္ဂါလ-စသည်တို့သည် အသီးပြု၍ စားသဖြင့် သူသေကောင်မှ နုတ်၍ ပစ်အပ်သော အကောင်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိက္ခိတ္တကံ၊ မည်၏။ တောံ၊ သည်။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်ဖြင့်။ ဟတ္ထံ၊ ကို။ အညေန၊ ဖြင့်။ သီသံ၊ ကို။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ တတော၊ တတော၊ အရပ်ထိုထိုသို့။ ခိတ္တဿ၊ သူသေကောင်မှ နုတ်၍ ပစ်အပ်သော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ တံ၊ ထိုသူသေ ကိုယ်ကောင်သည်။ ဟတဉ္စ၊ ဝေရီဖြစ်သူတို့သည် ဓားသန်လျက်ဖြင့် မြင်းအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဟုတ်တည်း။ ပုရိမ နယေ နေဝ၊ ဝိဝိဓံ ခိတ္တံ စသည်ဖြင့် ရှေး၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိက္ခိတ္တကဉ္စ၊ အထူးထူးသော အရပ်ထိုထိုသို့ စွန့်ပစ်အပ်သော အကောင်ပုပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟတဝိက္ခိတ္တကံ၊ မည်၏။ တောံ၊ သည်။ အဂံ ပစ္စဂေသု၊ ထို၌။ သတ္တေန၊ ဖြင့်။ ကာကပဒါ ကာရေန၊ ကျီးခြေသဏ္ဌာန်အားဖြင့်။ ဟနိတွာ၊ ဝေရီဖြစ်သူတို့သည် မြင်းလှီး၍။ (အမြင်း၊ အမြင်း၊ အမြောင်း၊ အမြောင်းလှီးသည်ကိုယူ)။ ဝုတ္တ နယေန၊ အညေနဟတ္ထံ-အစရှိသည်ဖြင့် ရှေး၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဝိက္ခိတ္တဿ၊ အရပ်ထိုထိုသို့ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ လောဟိတံ၊ ကို။ ကိရတိ ဝိက္ခိပတိ၊ ကြဲဖြန့် သွန်းလောင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတောစ၊ မှ၎င်း။ ဣတောစ၊ မှ၎င်း။ ပဉ္စရတိ၊ ယိုတတ်၊ ထွက်စေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ လောဟိတကံ၊ မည်၏။ တောံ၊ သည်။ ပဉ္စရိတ လောဟိတ မက္ခိတဿ၊ မိမိမှ ယိုထွက်သော သွေးဖြင့် လိမ်းကျံလူးလည်းသော။ ဆဝသရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ကိမယော၊ ပိုးလောက်တို့ကို။ ပုဠဝါ၊ တို့ဟူ၍။ “ပုဠဝါတိပိ”။

၁။ ဝိဝိဓာ-ဆဋ္ဌ။ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်-အနက်ပေး။

ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဋ္ဌဝေ၊ ပိုးလောက်တို့ကို။ “ပုဋ္ဌဝေဟိတိပိ”။ ကိရတိ၊ ယိုတတ်
ထွက်စေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဋ္ဌဝကံ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ သည်။ ကိမိပရိ
ပုဏ္ဏဿ၊ ပိုးလောက်တို့ဖြင့်ပြည့်သော။ ဆဝ သရီရဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။
အဋ္ဌိယေဝ၊ အရိုးသည်သာလျှင်။ အဋ္ဌိကံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဋိကုလတ္တာ၊
ရွံ့ရှာဘွယ်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကုစ္ဆိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးတည်း။
ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌိကံ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ သည်။ အဋ္ဌိသင်္ခလိကာယပိ၊
သံခြေကျဉ်းကဲ့သို့ စပ်ရှက်၍ အဆက် မပြတ်တတ်သော အရိုး၏၎င်း။ ဧကဋ္ဌိ
ကယပိ၊ အဆက်ပြတ်ပြီးသော တခုခုသော အရိုး၏၎င်း။ အဓိဝစနံ၊ အမည်
တည်း။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣမာနိ ဥဒ္ဓုမာတကာဒီနိ စ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော
အာမက သုသာန် စသည်တို့၌ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော အဝိညာဏက အသုတ
ဥဒ္ဓုမာတက အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ “စ သဒ္ဓါဖြင့် သဝိညာဏက အသုတကို
ပေါင်းသတည်း”။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝါ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နနိမိတ္တာနုမ္မိ၊ ဖြစ်သော
ဥဂ္ဂဟနိမိတ် ပဋိဘာဂ နိမိတ်တို့၏၎င်း။ နိမိတ္တေသု၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်တို့၌။ ပဋိ
လဒ္ဓဇ္ဈာနုမ္မိ၊ ရအပ်သော ဈာန်တို့၏၎င်း။ ဧတာ နေဝ၊ ဤဥဒ္ဓုမာတက အစရှိ
သည်တို့သာလျှင်။ နာမာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဥဒ္ဓုမာတကသည် အစရှိသော စကား၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏ ဥဒ္ဓုမာတက နိမိတ္တေ၊ ဥဒ္ဓုမာတက နိမိတ်၌။ အပ္ပနာဝသေန၊
ဖြင့်။ ဥပ္ပန္န သညာ၊ ဖြစ်သော သညာသည်။ ဥဒ္ဓုမာတက သညာ၊ မည်၏။
တာယ ဥဒ္ဓုမာတက သညာယ၊ ထိုဥဒ္ဓုမာတကသညာနှင့်။ သမ္ပယောဂဋ္ဌေန၊
သမ္ပယုတ် အနက်အားဖြင့်။ သဟဂတံ၊ တကွဖြစ်သည်တည်း။ ဥဒ္ဓုမာတက
သညာ သဟဂတံ၊ ဥဒ္ဓုမာတကသညာနှင့် သမ္ပယုတ်အားဖြင့် တကွဖြစ်သည်။
ဝိနိလက သညာသဟဂတာ ဒီသုပိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ အသုဘာ ဓိကာရေ၌။ ယံဘာဝနာ
ဝိဓာနံ၊ အကြင်ဘာဝနာအစီအရင်ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗုဆိုသင့်သည်။ ဘယေ၊ ဖြစ်ရာ
၏။ တံ ဘာဝနာ ဝိဓာနံ၊ ထိုဆိုသင့်ဆိုဘွယ်သော ဘာဝနာ အစီအရင်ကို။
သဗ္ဗာ ကာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တဗေဝ၊ သတည်း။ အဝသေသာ၊
ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော။ ပါဠိဝဏ္ဏနာ၊ ကို။ ဟေဋ္ဌာ၌။ ဝုတ္တ နယေနေဝ၊
ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ အထူး။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ ဥပေက္ခာပြုလုပ်

ဝိဟာရေ၌။ စတုတ္ထဇ္ဈာနဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဝိသတိ ဧကကာ၊ နှစ်ဆွဲငါးပါး
 သော ဧကကတို့သည်။ ဟောန္တိဝိယ၊ ကုန်၏သို့။ ဣဒေသုဘေ၊ ဤအသုဘ၌။
 ပဌမဇ္ဈာနဝသေန၊ ပဌမဈာန်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧကကသ္မိံ၊ တခုတခုသော
 အသုဘ၌။ ပဉ္စ ဝိသတိ ဧကကာ၊ နှစ်ဆွဲငါးပါးသော ဧကကတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ အသုဘာရမ္မဏဿ၊ အသုဘ အာရုံ၏။ အဝဇ္ဇနီ
 ယတ္ထာ၊ မပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိတ္တေ၊ နည်းသော။ ဥဒ္ဓု
 မာတက ဌာနေ၊ ဥဒ္ဓု မာတက အရာ၌။ ဥပ္ပန္န နိမိတ္တာရမ္မဏံ၊ ဖြစ်သော နိမိတ်
 လျှင် အာရုံရှိသော ဈာန်ကို။ ပရိတ္တာရမ္မဏံ၊ မည်၏ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
 မဟန္တေ၊ ကြီးသော။ ဥဒ္ဓုမာတက ဌာနေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္န နိမိတ္တာရမ္မဏံ၊ ကို။ အပ္ပ
 မာဏာရမ္မဏံ၊ အပ္ပမာဏာရမ္မဏ မည်၏ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
 သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသော ပုဒ်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ကိုသာလျှင်။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဂါထာအနက်။ ။ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ဒသဿတလ္လော စနေန၊
 တထိုင်ခြင်း တထောင်သော အစီးအပွားတို့ကို ဆင်ခြင် မြှော်မြင်နိုင်
 သော သိကြားမင်းသည်။ ထုတ ကိတ္တိ၊ ကောင်းချီးပေးအပ် ချီးမွမ်း
 အပ်သော ကျော်စောသံရှိသော။ သုဘ ဂုဏော၊ တင့်တယ်သော ကျေးဇူး
 ရှိတော်မူသော။ ဒသဗလော၊ ဆယ်ပါးသော ဉာဏဗလ ကာယဗလ
 ရှိတော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဧကက ဇ္ဈာန ဟေတုနိ၊
 တခုတခုသော ဈာန်၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိ အသုဘာနိ၊
 အကြင် ဆယ်ထွေသော အသုဘတို့ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။
 ဤဂါထာသည် အရိယာ ဖြစ်ရကား ဒသဿ တလ္လောစနေနဟု၊ သာ-လ္လ
 အက္ခရာ သံယောဇသာ။

ဧဝံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ပါဠိ နယေ နေဝ၊ ပါဠိနည်း
 အားဖြင့်သာလျှင်။ တာဝ၊ စွာ။ သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုအသုဘ
 တို့ကို။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ တေသ္မေ ဝ၊ ထို ဆယ်ထွေသော အသုဘတို့၌
 သာလျှင်။ ဘိဇ္ဈေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်ထက် အလွန်ဖြစ်သော။ ဒေယံ
 ပကိဏ္ဍက ကထာပိ၊ ဤ ပကိဏ္ဍက ကထာကိုလည်း။ ဝိညေယျာ
 သိအပ်၏။

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရူပါဝစရကုသလပဒ

၃၉၉

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ခေတသု၊ ထိုဆယ်ထွေသော အသုဘတို့တွင်။ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော အသုဘ၌။ အဓိဂတဇ္ဈာနေ၊ ရအပ်ပြီးသော စွာန် ရှိသောယောဂီသည်။ သုဝိက္ခမ္ဘိတရာဂတ္တာ၊ ဥပုသ်ပုပ္ဖကဿာဒိန္ဒြ ကောင်းစွာ ခွါအပ်ပြီးသော ရာဂရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိတ ရာဂေါဝိယ၊ ရာဂကင်း ပြီးသော ရဟန္တာကဲ့သို့။ နိလောလုပ္ပစာရော၊ လျှပ်ပေါ်လော်လည်သော အမှုကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္တေ။ ။ ယင်းသို့ အမှတ်မရှိ တပါးပါး၌ ဝိတရာဂကဲ့သို့ နိလောလုပ္ပစာရ ဖြစ်လျက် အတယံကြောင့် ဆယ်ပါးသော အသုဘကို ဟောသနည်းဟူရကား ဧဝံ သန္တေဝိ-စသည်ကို မိန့်သော်....

ဧဝံ၊ ဤသို့ အမှတ်မရှိ တပါးပါး၌ ဝိတရာဂကဲ့သို့ နိလောလုပ္ပစာရဖြစ်သည်။ သန္တေပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ယွာယံ-ယော အယံ အသုဘပုဗ္ဗေဒေါ၊ အကြင် ဥဒ္ဓုမာတက အစရှိသော အသုဘအကဲ့အပြားကို။ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်ပြီ။ သောအသုဘပုဗ္ဗေဒေါ၊ ကို။ သရီရသဘာဝပ္ပတ္တိဝသေန၊ ဆဝ သရီရ၏ မိမိသဘောသို့ ရောက်သော အစွမ်းဖြင့်၎င်း။

အနုသန္တိ။ ။ အကောင်ပျက်၍ ဥဒ္ဓုမာတက-စသည် အဖြစ်သို့ ရောက်ပါသည်ကို သဘာဝပ္ပတ္တိ ဝသေန ဟူသော စကားသည် အသို့သင့်အံ့နည်းဟူမူ....

ဝိသုဒ္ဓိပင်ဒိဇာ။ ။ သရီရ ဦး ဝိနယမာနံ အညရူပေန ဌိတဿ ရက္ခသဿဝိယ သဘာဝပ္ပတ္တိ ဝသေန ဝိနယတိ။ ။ ၁၇၂-၀-၆။

ရာဂ စရိတ ဘေဒ ဝသေန၊ ရာဂစရိုက် အပြား၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ ။

ဟိ-ယုတ္တံ၊ ။ ဆာ သရီရံ၊ သူသေကောင်၏ ကိုယ်သည်။ ပဋိကူလ ဘာဝံ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ် အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇမာနံ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဥဒ္ဓုမာတကသဘာဝပ္ပတ္တိ ဝါ၊ ဥဒ္ဓုမာတက သဘောသို့ ရောက်သည်လည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိနိလကာဒိနံ၊ တို့တွင်။ အညတရသဘာဝပ္ပတ္တိဝါ၊ တပါး ပါးသော သဘောသို့ ရောက်သည်လည်း။ သိယာ၊ ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယာဒိသံ၊ အကြင် အကြင်သို့ သဘောရှိသော ဆဝသရီရကို။

ဝိန္ဒာလောပ၊ ထို့ကြောင့် တာဒိသေ တာဒိသေ မိန့်လတုံ။

၀၀၀

လဒ္ဓါ၊ ငှာ။ သက္ကာဝံ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဒိသေ တာဒိသေ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ထိုသို့ သဘောရှိသော ဆဝသရီရ၌။ ဥဒ္ဓုမာတက ပဋိကူလံ ဝိနီလက ပဋိကူလန္တိ၊ ပဋိကူလံဟူ၍။ “ဥဒ္ဓုမာတကံ ပဋိကူလံ ဝိနီလကံ ပဋိကူလန္တိပိ ပါဠောအတ္ထိ”။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ဥဂ္ဂဟ နိမိတ်ကို။ ဂဏှိတဗ္ဗမေဝ၊ ဟူအပ်သည်သာတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သရီရသဘာဝပွတ္တိဝံသေန၊ ဆဝသရီရ၏ မိမိသဘောသို့ ရောက်သောအစွမ်း အားဖြင့်။ ဒသခ၊ ဆယ်ပါးသော အပြားတို့ဖြင့်။ အသုဘပုတေဒေါ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ကျမ်းတက်။ ။ အသုဘအဖြစ် သာမန်အားဖြင့် ဤဆယ်ပါးတို့၏လည်း အဝိသေ သအားဖြင့် ရာဂစရိတတို့အား သပ္ပာယ်အဖြစ် ရှိလျက်လည်း ရာဂစရိတဘေဒ ဝသေန-ဟူ၍ အကြပ် ရာဂစရိတဘေဒကို ဆိုအပ်၏။ ထိုရာဂစရိတဘေဒကို ဝေဒနိ၍ ပြခြင်းငှာ ဝိသေသတော၊ စသည်ကို မိန့်သော်....

စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဧတ္ထ၊ ဤဆယ်ပါးသော အသုဘတို့တွင်။ ဝိသေသ တော၊ အထူးအားဖြင့်။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ ဥဒ္ဓုမာတက အသုဘသည်။ သရီရ သက္ကာန ဝိပတ္တိပ္ပကာသနတော၊ ကိုယ်သက္ကာန်၏ ပျက်စီးခြင်းကို ပြတတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။

အနုသန္နိ။ ။ ဖူးဖူးရောင်၍ကြွသော အကောင်၏ အဖြစ်ဖြင့် သုသက္ကာနသရီရ၊ သော်လည်း ဒုသက္ကာနဖြစ်၍ ဥဒ္ဓုမာတကသည် သရီရ၌ သက္ကာန ဝိပတ္တိကို ပြတတ်ရကား သရီရသက္ကာန ဝိပတ္တိပ္ပကာသနတော-မိန့်သော်....

သရီရသက္ကာန ရာဂိနော၊ ကိုယ်သက္ကာန်ပြည့်စုံခြင်း၌ တပ်သောရာဂရှိသသူ အား။ သပ္ပာယ်၊ လျှောက်ပတ်သော ရာဂငြိမ်းဆေးဖြစ်၏။ သက္ကာနရာဂသ၊ ဝိက္ခမ္ဘန္တုပါယတော၊ သက္ကာန်ပြည့်စုံခြင်း၌ တပ်သောရာဂကို ခွါခြင်း၏ အကြောင်းဥပါယ၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ (ဟိတ်)။ ဝိနီလကံ၊ ဝိနီလက အသုဘသည်။ ဆဝိရာဂ ဝိပတ္တိပ္ပကာသနတော၊ တင့်တယ်လှပသော အရေ၊ အဆင်း၏ ဘောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကို ပြခြင်းကြောင့်။ သရီရဝဏ္ဏရာဂိနော၊ ကိုယ်၏အရောင်အဆင်း၌ တပ်သောရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပာယ်၏။ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ ဝိပုဗ္ဗကအသုဘသည်။ ကာယဝဏ္ဏ ပဋိဗဒ္ဓဿ၊ ကိုယ်ဟူသော အိုင်းအမာကြီး၌

စပ်မှီသော။ ဒုဂ္ဂန္ဓဘာဝဿ၊ ပုပ်ဟောင်လှောင်းလှောင်း အနံ့မကောင်း သည်၏အဖြစ်ကို။ ပကာသနတော၊ ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မာလာ၊ ဂန္ဓာဒီဝသေန၊ ပန်း၊ နံသာ-စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမုဋ္ဌာပိတ သရီရဂန္ဓ ရာဂိနော၊ ဖြစ်စေအပ်သောကိုယ်နှင့် တပ်သောရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဝိစ္ဆိဒ္ဓကံ၊ သည်။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ သုသိရ ဘာဝပ္ပကာသနတော၊ အခေါင်း အပေါက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းကြောင့်။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ သနဘာဝ ရာဂိနော၊ တခဲနက်အဖြစ်၌ တပ်သော ရာဂရှိသသူအား။ ဝါ၊ အင်္ဂါကြီး ငယ်တို့၏ အပေါက်၊ အခေါင်းမရှိ တလုံးတခဲတည်းဟု စွဲမှတ်၍ တပ်သော ရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဝိက္ခာယိတကံ၊ သည်။ မံသုပစယသမ္ပတ္တိ ဝိနာသပ္ပကာသနတော၊ အသားစု၊ အသားစိုင် ပြည့်စုံခြင်း၏ ပျက်စီးခြင်းကို ပြခြင်းကြောင့်။ တနာဒီသု၊ သားမြတ်အစရှိကုန်သော။ သရီရပ္ပဒေသေသု၊ ကိုယ်အရပ်တို့၌၊ မံသုပစယ ရာဂိနော၊ စုစုမီမီ နှစ်လို့စလိ အိအိစက်စက်ဟူသော အသားစု၊ အသားစိုင်၌တပ်သော ရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဝိက္ခိတ္တကံ၊ သည်။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါကြီး၊ ငယ်တို့၏။ ဝိက္ခေပပ္ပကာသနတော၊ သောဏ သိင်္ဂါလစသော သတ္တဝါတို့ မှာမှာပစ်ကြဲအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်း ကြောင့်။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါလီလာရာဂိနော၊ အင်္ဂါကြီး၊ ငယ်တို့၏ တင့်တယ်စမွယ် ခြင်း၌ တပ်သောရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ဟတဝိက္ခိတ္တကံ၊ သည်။ သဿံာဋ္ဌ ဘောဒဝိကာရပ္ပကာသနတော၊ ရိုးဆစ်မထင် အင်္ဂါကြီး၊ ငယ်တို့၏ ပြေပြစ်ချောမြေ့သော အစပ်ရှိသော အဖြစ်၏ ပျက်ခြင်းဟူသော ဝိကာသကို ပြခြင်းကြောင့်။ “ဋီကာ၌ သရီရမပ”။ သရီရသဿံာဋ္ဌသမ္ပတ္တိရာဂိနော၊ ကိုယ်၏ အနှစ် ရိုးဆစ်မငေါ့ ရွှေ့ရှက်ပျော့သို့ ချောမောပြေပြစ် အဆစ်အစပ် လျောက် ပတ် ပြည့်စုံခြင်း၌ တပ်သော ရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ လောဟိတကံ၊ သည်။ လောဟိတ မက္ခိတ ပဋိကူလ ဘာဝပ္ပကာသနတော၊ သွေးလိမ်းကျံ အပ်သည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းကြောင့်။ အလင်္ကာရ ဇနိတ သောဘ ရာဂိနော၊ တန်ဆာသည် ဖြစ်စေအပ်သော တင့်တယ်သော အရောင် အဆင်း၌တပ်သော ရာဂရှိသသူအား။ သပ္ပါယံ၊ ၏။ ပုဠဝကံ၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ အနေက ကိမိ ကုလသာဓာရဏ ဘာဝပ္ပကာသနတော၊ တပါး မက များစွာသော ပိုးမျိုး ရှစ်ဆယ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသည် အဖြစ်ကို ပြခြင်း

ကြောင့်။ ကာယော ဌိ။ မမတ္တ ရာဂိနော၊ ငါ၏ကိုယ်ဟုဖြစ်သော ရာဂရှိသ
သူအား။ သပ္ပါယံ၏။ အဋ္ဌိကံသည်။ သရီရဋ္ဌိနံ၊ ကိုယ်၌ရှိသော အရိုးတို့၏။
ပဋိကူလဘာဝပ္ပကာသနတော၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်း
ကြောင့်။ ဒန္တသမ္ပတ္တိရာဂိနော၊ သွား၏ ပြည့်စုံလျှောက်ပတ်ခြင်း၌ ကြိုက်လေ့
ရှိသသူအား။ သပ္ပါယံ၏။ ဣတိဝေသိ။ ရာဂစရိတ ဘေဒဝသေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။
ဒသဓာ၊ ဖြင့်။ အလုဘဘေဒေါ၊ ကို၊ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိယဗျော၊ ၏။
ပါဠိ၊ နာနိယ။ ။ ကသ္မာ ပနေတ္ထ ဥဒ္ဓုမာတကာဒိကေ ပဌမဇ္ဈာနမေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
န ဒုတိယာဒိနိတိ အနုယောဂံ မနသိကတွာ အာဟ “ယသ္မာပနာ”တိ အာဒိ။
၁၈၃-ပ-၆-ပိဋိ။

ပနာဆက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒသဝိပေပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ တေသ္မိ
အသုဘော၊ ဌိ။ သေယျထာပိ နာမ၊ ဤသို့လည်း ဖြစ်သင့်ရာ၏၊ ဤသို့လည်း
ဖြစ်သင့်ရာ၏ဟု ကြံအပ်သော ဥပမာမည်သည်ကား။ အပရိသဏ္ဌိတလောယ၊
အယဉ်တတွေ့စီးသည်ဖြစ်၍ ထက်ဝန်းကျင်မှ မတည်တံ့သော ရေရှိသော။
သီသ သောတာယ၊ တလိမ္မတည်း အစီးသန်သော ရေအယဉ်ရှိသော။
နဒိယာ၊ ဌိ။ အရိတ္တ ဗလေနော၊ ထိုးဝါး၏ အစွမ်းဖြင့် သာလျှင်။ နာဝါ၊
လေ့သည်။ တိဋ္ဌတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ အရိတ္တေန၊ ထိုးဝါးနှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ ဌပေတုံ၊
တည်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ ယထာ၊ မတတ်ကောင်း၏သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။
အာရမ္မဏဿ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗလတ္တာ၊ ကြောင့်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ပဋိကူလ၏ အဖြစ်ကြောင့် မိမိ၌ စိတ်ကိုထားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်
သည်၏ အဖြစ်သည် အာရုံ၏ ဒုဗ္ဗလအဖြစ်မည်၏။

ဝိတက္က ဗလေနော၊ ဝိတက်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကေဂုံ၊ တခု
တည်းသော အာရုံရှိသည်။ ဝါ၊ တည်ကြည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။
ဝိတက္ကေနနှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ သ-ရသတော၊ မိမိသဘောအားဖြင့်။ (ထည့်)။
စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဌပေတုံ-သက္ကာတုံ၊ တည်ခြင်းငှာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤဆယ်ပါးသော အသုဘတို့၌။
သဝိတက္ကံ၊ သော။ (ထည့်)။ ပဌမဇ္ဈာန မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဝိတက္က ရဟိတာနိ၊ ကုန်သော။ (ကည့်)။ ဒုတိယာဒိနိ၊ တို့သည်။
န ဟောန္တိ၊ ကုန်။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-ရှုပါဝစရကုသလပဒ

၄၀၃

အနုသန္တိ။ ။ပဋိကူလ သာဝကောင့် ဥဒ္ဓုမာတက-စသော အာရုံ၌ ခုတ်ယာဒိ
ဇာန်တို့သည် မဖြစ်ကုန်အံ့။ ထိုသို့သော် ပဌမဇာန်လည်း ထိုအာရုံ၌ မဖြစ်သင့်။
အာယုကြောင့်နည်း။ ပဋိကူလာရမ္မဏဖြစ်၍ ထိုအာရုံ၌ ပီတိ သောမနဿတို့၏
ဖြစ်ခြင်းသည် မသင့်သောကြောင့် ဟူသော စောဒနာကို ရှု၍ “ပဋိကူလေပီ
စေ တသ္မိ” စသည်ကို မိန့်သော်။

စ၊ ရှေးဝါကျ၌ စောဒကစုဒ္ဓိကို နုတ်ပစ် ပယ်ဖျောက်၍ နောက်စကားကို
ထုတ်အံ့။ ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သည်။ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။
တေသ္မိ၊ အာရမ္မဏေ၊ ထိုဥဒ္ဓုမာတက-စသော အာရုံ၌။ “အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။
ဣမာယ ပဋိပဒါယ၊ ဖြင့်။ ဇရာမရဏမှာ၊ မှ။ ပရိမုစ္စိဿာမိ၊ အံ့” ။ ဣတိဝေ၊ သို့။
အာနိသံသ ဒဿာဝိတာယ စေ၊ အာနိသံသကို မြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၎င်း။ နိဝရဏ သန္တာပ ပဟာနေန စ၊ နိဝရဏတည်းဟူသော ပူပန်
စေတတ်သော တရားကို ပယ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပီတိ သောမနဿ၊ သည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ။ ကိမိဝ၊ ကား။ “ဣဒါနိ၊ ယခု။ ဗဟံ၊ စွာ။ ဝေတနံ၊ အခကို။
လတိဿာမိ၊ ရပေတော့အံ့” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာနိသံသ ဒဿာဝိနော၊ အာနိ
သံသကို မြင်လေ့ရှိသော။ ပုပ္ဖဆဉ္စကဿ၊ ပန်းမှိုက်သွန်အား။ ဂူထရာသိမ္ပိ၊ ဘင်
စဉ်။ ပီတိ သောမနဿ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ပိယ၊ ။ သို့၎င်း။ ဥဿန္တ ဗျာဓိ
ဒုက္ခဿ၊ သည်းထန်စွာ ဗျာဓိဒုက္ခရောက်သော။ “ဥပသန္တ ဗျာဓိဒုက္ခဿာတိပိ
ပါဠောအတ္ထိ” ။ ရောဂိနော၊ အနာသည်အား။ ဝမနဝိရေစနပ္ပဝတ္တိယံ၊ ပျိုအန်
ဝမ်းကျဖြစ်ရာ၌။ ပီတိသောမနဿ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိပိယ၊ ။ သို့လည်းကောင်း
တည်း။

မူလဒီကာအနိပ္ပပါယတ္ထ။ ။အတ္တနိ အာနိသံသဒဿနနိဝရဏ ရောဂဂူပသမာနံ
ယထာတ္တမံ ပုပ္ဖဆဉ္စကဝမနဝိရေစနဥပမာ ယောဇေတဗ္ဗာ။ ။၁၀၇-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ အာနိသံသ ဒဿနနိဝရဏ ရောဂဂူပသမာနံ၊
အကျိုးကိုမြင်ခြင်း၊ နိဝရဏတည်းဟူသော အနာ၏ငြိမ်းခြင်းတို့၏။ ယထာတ္တမံ၊
အစဉ်အတိုင်း။ ပုပ္ဖဆဉ္စကဝမန ဝိရေစန ဥပမာ၊ ဘင်ကျိုးဥပမာ ပျိုအန်ခြင်း၊
ဝမ်းသက်ခြင်းဥပမာကို။ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

သနုသန္ဓေ။ ။ယထာ ဝုတ္တလက္ခဏာဖြင့် ဒသဝိဓအားဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်ငြား
သော်လည်း သဘာဝအားဖြင့် ကေဝိဓောဟု ပြခြင်းငှာ “ဒသဝိဓမ္မိစေ-တံ”
စသည်ကိုမိန့်သော်....

စ၊ ဆက်။ ဒသဝိဓမ္မိ၊ ဆယ်ပါးသော အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။
ဧတံအသုဘံ၊ သည်။ လက္ခဏတော၊ အားဖြင့်။ ကေမေဝ-ကေဝိဓမေဝ၊ တပါး
အဘို့ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စ။ ဒသဝိဓောပိ၊ ဆယ်ပါး
သောအပြားရှိသည် ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ ဧတသ္မအသုဘဿ၊ ၏။ အသုစိ
ဒုဂ္ဂန္ဓဇေဂုစ္ဆပဋိကူလဘာဝေါဝေ၊ မစင်ကြယ် အနံမကောင်းလျက် စက်ဆုပ်
ရွံရှာဘွယ်၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာတည်း။

အဓိပ္ပာယ်စသည်ကား။ ။ထိုဆယ်ပါး၏လည်း အဘယ်သဘောသည် တူသော
လက္ခဏာနည်းစုခံရှိရကား ဒသဝိဓောဝိစသား ဤစကားကို ဆိုရသည်။

ယင်းသို့ ကေဝိဓအဖြစ်ကိုပြခြင်းငှာ “ဒသဝိဓမ္မိစေတံ” စသည်ကို ဆိုပြီး၍
လည်း ထိုသဘောသည် အဝိညာဏကဋ္ဌ ကဲ့သို့၊ သဝိညာဏကဋ္ဌလည်း ရသင့်
သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် သဝိညာဏက အသုဘဋ္ဌလည်း ယောနိသော
မနုဿိကာရ ရှိသောသူအား ဘာဝနာပြည့်စုံသည်ဟု ပြခြင်းငှာ “တဒေတံ”
စသည်ကို မိန့်သော်....

တဒေတံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဤအသုဘသည်။ ဣမိနာလက္ခဏေန၊ ဖြင့်။
ကေဝလံ၊ သက်သက်။ မတသရီရေ ယေဝ၊ သူသေကောင်၌သာ။ ဥပဋ္ဌာတိ၊
ထင်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ ဒန္တဋ္ဌိကဒဿာဝိနော၊
ရယ်သော မာတုဂါမ၏ သွားကိုမြင်သော။ စေတိယပဗ္ဗတဝါသိနော၊ စေတိယ
တောင်၌ သီတင်းသုံးသော။ မဟာတိသတ္ထေရဿ၊ အား။ ဥပဋ္ဌာတိဝိယ၊
တင်၏သို့၎င်း။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဂတံ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌တည်သော။ ဓုဇာနံ၊ ကို။
ဥလ္လောကေန္တဿ၊ မော်၍ကြည့်သော။ သံသ ရက္ခိတတ္ထေရုပဋ္ဌာက၊ သာမဏေ
ရဿ၊ သံသရက္ခိတထေရ်၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သာမဏေအား။ ဥပ
ဋ္ဌာတိဝိယစ၊ ထင်၏သို့၎င်း။ ဇီမာနကသရီရေပိ၊ အသက်ရှင်သောသူ၏ ကိုယ်
၌လည်း။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်သည်သာတည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ မတ
သရီရံ၊ သည်။ အသုဘံယထေဝ၊ အသုဘသာလျှင် ဖြစ်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဇီဝ
မာနကမ္ပိ၊ အသက်ရှိသော အကောင်သည်လည်း။ အသုဘမေဝ၊ အသုဘ
စင်းစင်းသာလျှင်တည်း။

အနုသန္ဓေ။ ။ထိုသို့အသုဘစင်းစင်းဖြစ်လျက် အသယံ့ကြောင့် အသုဘလက္ခဏာ
မထင်သနည်း။

ပန၊ ထိုသို့ အသုဘစင်းစင်း ဖြစ်သော်လည်း။ ဧတ္ထ တေသ္မိ ဇီဝမာနက သရီ
ရေ၌။ အာဂန္တုကေန၊ သော။ အလင်္ကာရေန၊ နံသာရေမိုး ချိုးလိမ်းသုတ်သင်
ပြုပြင်ခြင်း ရှေးရှိသော တန်ဆာဆင်ယင်ခြင်းဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္တော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသုဘလက္ခဏံ၊ သည်။ ပစ္စရဇနသ၊ အ၊ ပြိုနိုး
သူအား။ (ထည့်)။ နပညာယတိ၊ မထင်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤရွှေအပြီးတည်း။

အသုဘကထာ၊ အသုဘကထာသည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီးပြီ။

ပထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းကို။ အာဒိ ကတာ၊ အစပြု၍။ အဋ္ဌိကသညာ
ပရိယောသနာဝ၊ အဋ္ဌိကသညာ အဆုံးရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ သော
ရူပါဝစရ ပုန၊ ဤရူပါဝစရ အပ္ပနာသည်။ ဟောတိကံ ပန၊ ဖြစ်သလော။
ဥဒါဟ၊ ထိုသို့ မဟုတ်မှု။ အညာပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးလည်းဖြစ်သော။
ရူပါဝစရ ပုန၊ သည်။ အတ္ထိ ကံ ပန၊ ရှိသေး၏လော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား။ ပုစ္ဆ၊ တည်း။ အညာပိ၊ ဖြစ်သော။ ရူပါဝစရ ပုန၊ သည်။ အတ္ထိ၊
ရှိသေး၏။ အာနာပါနဇ္ဈာနဗ္ဗိ၊ အာနာပါနဇ္ဈာန်သည်၎င်း။ “အာနာပါနဇ္ဈာ
နဉ္စာတိပိ”။ ကာယဂတာသတိ ဘာဝနာစ၊ ကာယဂတာ သတိဘာဝနာသည်
၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အထ၊ ထိုသို့ရှိသည်ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤရူပါ
ဝစရကုသိုလ်အရာ၌။ နကထိတာ၊ မဟောအပ်သနည်း။ ကိဉ္စာပိ နကထိတာ၊
အကယ်၍ကား မဟောအပ်၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဝါယော
ကသိဏေ၊ ဝါယော ကသိုဏ်းကို။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ အာနာပါ
နဇ္ဈာနံကို။ ဂဟိတ မေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇဏ္ဍ
ကသိဏေသု၊ ဇဏ္ဍကသိုဏ်းတို့ကို။ ဂဟိတေသု၊ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကေ
သာဒိသု၊ ဆံအစရှိသည်တို့၌။ စကုက္က ပဉ္စကဇ္ဈာန ဝသေန၊ စတုက္ကဇ္ဈာန် ပဉ္စက
ဇ္ဈာန်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သေး။ ကာယဂတာ သတိ စ၊ ကာယဂတာ
သတိကို၎င်း။ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အ သုဘေသု၊ အသုဘတို့ကို။
ဂဟိတေသု၊ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒုတ္တိ သာကာရေ၊ ဒုတ္တိ သာကာရ၌။

ပဋိကူလ မနသိကာရ ဇ္ဈာန ဝသေန စေဝ၊ ပဋိကူလမနသိကာရဈာန်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ နဝ သိဝလိက ဝဏ္ဏဇ္ဈာန ဝသေနစ၊ ကိုးပါးသော သိဝလိက တို့၌ အဆင်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ဈာန်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပဝတ္ထာ၊ သော။ ကာယဂတာသတိ စ၊ ကို၎င်း။ ဂဟိတာဝ၊ ယူအပ်သည့်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗာပိ၊ ကုန်သော။ ရူပါဝစရပ္ပနာ၊ တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤရူပါဝစရ ကုသိုလ်အရာ၌။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရူပါဝစရ ကုသလကထာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

အရူပါဝစရ ကုသလဝဏ္ဏနာ

အာကာသာနဉာယတန

၂၆၅။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အရူပါဝစရ ကုသလံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ တိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ ကတ္ထ၊ ထို။ “ကတမေ ဓမ္မာ” အစရှိသော စကား၌။ အရူပပပတ္တိယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အရူပ တဝေါ၊ အရူပဘုံသည်။ အရူပံ၊ မည်၏။ အရူပေ၊ အရူပ ဘုံ၌။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ အရူ ပပပတ္တိ၊ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း။ တဿာ အရူ ပပပတ္တိယာ၊ ထိုအရူပဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း၏။ မဂ္ဂဘာဝေတိတိ၊ ကား။ ဥပါယံ ဟေတု ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ သဗ္ဗသောတိ၊ ကား။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ကုန်အောင်စုံသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။

မူလဒီကာ။ ။သဗ္ဗာကာရေနာတိ ဧဝံ ရူပနိမိတ္တံ ဒဏ္ဍာဒါန သမ္ဘဝဒဿနာဒိနာ သဗ္ဗေန ရူပရူပနိမိတ္တေသု တဒါရမ္မဏဇ္ဈာနေသု ဒေါသဒဿနာ ကာရေန၊ ရူပါ ဒီသု နိကန္တိပ္ပဟာန အနာဝဇ္ဇိတု ကာကောဒိနာ ဝါ။ ။၁၀၈-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာဆနက်။ ။သဗ္ဗာကာရေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ရူပနိမိတ္တံ၊ ရုပ်၊ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒဏ္ဍာဒါန သမ္ဘဝ ဒဿနာဒိနာ၊ ဒုတ်၊ လှံကန် စွဲကိုင်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းကို မြင်ခြင်းအစရှိသော။ သဗ္ဗေန၊ ကုန်အောင်စုံသော။ ရူပ ရူပ နိမိတ္တေသု၊ ရုပ်တရား ပထဝီကသိုဏ်း အစရှိသော ရုပ်နိမိတ်တို့၌၎င်း။ တဒါရမ္မဏဇ္ဈာနေသု၊ ထိုရူပ ရူပနိမိတ်လျှင် အာရုံရှိသော ဈာန်တို့၌၎င်း။ ဒေါသဒဿနာကာရေန၊ အပြစ်ကို မြင်ခြင်းဟူသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။

ဝါ၊ ကား။ ရူပါဒီသု၊ ရူပ ရူပနိမိတ် တဒါရမ္မဏဈာန်တို့၌။ နိကန္တိပ္ပဟာန အနာဝဇ္ဇိတုကာမတာဒိနာ၊ တပ်ခြင်းကို ပယ်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ဝင်စားခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ် အစရှိသော။ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာ အားဖြင့်။

ဤနိကာဖြင့် သဗ္ဗာကာရေန၏ သရုပ်အရကောက်ကို သိအပ်၏။

ဝါ၊ ကား။ သပ္ပာသံ အနဝ သေသာနံ၊ အကြွင်းမရှိကုန်အောင် စုံကုန်သော။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်။

အနုသန္ဓိ။ ။ရူပသညာကိုသာ လွန်၏။ ဈာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဈာန်၏ အာရုံကိုလည်းကောင်း မလွန်သောကြောင့် ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာဟု ဟောသလောဟု၊ ကား၊ “ရူပသညာနန္တိ သညာသိသေန” စသည်ကို မိန့်သော်....

ရူပသညာနန္တိ၊ ကား။ သညာသိသေန၊ သညာကို ပခာနပြုသဖြင့်။ ဝုတ္တရူပါဝစရဈာနာနုဉ္ဇေ၊ ဟောအပ်သော ရူပါဝစရဈာန်တို့ကို၎င်း။ တဒါရမ္မဏာနဉ္စ၊ ထိုရူပဈာန်၏ အာရုံဖြစ်သော ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို၎င်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရူပါရူပါနိပဿတိတိ အာဒီသု၊ တို့၌။ ရူပါဝစရဈာနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ “ရူပ”န္တိ၊ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။ ။ရူပဈာနမ္ပိ ရူပန္တိ ဝုစ္စတိ ဥတ္တရပဒလောပေန ရူပပပတ္တိယာ မဂ္ဂဘာဝေတိတိအာဒီသု ယထာ ရူပဘာဝေါ ရူပံ၊ ရူပီတိ ဟိ ရူပဈာနလာဘိတိ အတ္ထော။ ။၃၃၂-ပ-ဇ။

အနုသန္ဓေ။ ။အာရုံကို အဘယ်၌ ရူပဟု ဟောသနည်း။ တဒါရမ္မဏာနဉ္စ ဟူ၍လည်း ဆိုသည်မဟုတ်လောဟု- ကား။ အာရုံဖြစ်သော ကသိုဏ်းရုပ်ကိုလည်း ပုရိမပဒလောပအားဖြင့် ရူပဟု ဟောပါ၏ ဟူခြင်းငှာ “တဿ” စသည်ကို မိန့်သော်....

ဗဟိဒ္ဓါ။ပ။ အာဒီသု၊ တို့၌။ တဿ၊ ထိုရူပါဝစရဈာန်၏။ အာရမ္မဏမ္ပိ၊ အာရုံဖြစ်သော ကသိုဏ်းရုပ်ကိုလည်း။ “ရူပ”န္တိ၊ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။အာရမ္မဏမ္ပိ ကသိဏရူပံ ရူပန္တိ ဝုစ္စတိ ပုရိမပဒလောပေန ယထာ ဒေဝဒတ္တောတိ၊ ရူပါနိ ပဿတိတိ စ ကသိဏရူပါနိ ဈာနစက္ခုနာ ပဿတိတိ အတ္ထော။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာ။

တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဥတ္တရပဒလောပ ပုရိမပဒလောပအားဖြင့် ယထာက္ကမ ရူပဈာန် ကသိုဏ်းရုပ်တို့၌ ရူပဝေါဟာရ ထင်သောကြောင့်။ ဣဓရူပသညာနန္တိ

ဝစနေ၊ ဤရူပသညာနံ ဟူသောပါဠိ၌။ ရူပေ၊ ရူပဈာန်၌။ သညာ၊ ထိုဈာန်
နှင့်တကွဖြစ်သော သညာသည်။ ရူပသညာ၊ မည်၏။ ဣတိဇေ၊ သို့။ သညာ
သိသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တရူပါဝစရဇ္ဈာနဿ၊ ဟောအပ်သော ရူပါဝစရဈာန်၏။
တေ၊ ဤရူပသညာဟူသော။ အဓိဝစနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္ဓိ။ ။တဒါရမ္မဏာနဉ္စ ဟူ၍လည်း ဆရာဆိုသည်မဟုတ်လောဟု။ ကား....
“ရူပသညာအဿ” စသည်ကို မိန့်သော်-

အဿ၊ ထိုအာရုံအား။ ရူပံ-ကသိဏရူပံ၊ ကသိုဏ်းရုပ်ဟူသော။ သညာ၊
အမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအာရုံသည်။ ရူပ
သညာ၊ မည်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ဤ၌အမည်ကို သညာဟူသည် ဟုလိုရကား ... “ရူပဓာယ နဓမ္မန္တိ
ဝုတ္တံဟောတိ” မိန့်သော်....

အဿ၊ ထိုအာရုံအား။ ရူပံ-ကသိဏရူပံ၊ ဟူသော။ နာမံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏၊ ဇေ၊ သို့။ ပထဝီကသိဏာဒိ ဘေဒဿ၊
ပထဝီကသိုဏ်း-စသည် အပြားရှိသော။ တဒါရမ္မဏဿစ၊ ထိုရူပဈာန်၏
အာရုံ၏လည်း။ တေ၊ ဤရူပသညာဟူသော။ အဓိဝစနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိသန္တိဌာနံ၊ ဤသို့သောအဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂန္တိကာမိပ္ပယတ္ထ။ ။တဒါရမ္မဏဿစာတိ စသဋ္ဌေန ယထာဝုတ္တံ ရူပါ
စရဇ္ဈာနံ သမ္ပိဇ္ဈေတိ။ တေန ပါဠိယံ ရူပသညာနန္တိ သရူပေကသေသေန နိဋ္ဌေ
သော ကတောတိ ဒေသေတိ။

သမတိက္ကမာတိ၊ ကား။ ဝိရာဂါ- ဇိဂုစ္ဆနတော၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်။
စ၊ တနည်း။ နိရောဓာ-တပုဋိဗဒ္ဓ ဆန္ဒရာဂ ဝိက္ခမ္ဘနေန နိရောဓနတော၊ ထိုရူပ
သညာ၌တပ်သော ဆန္ဒရာဂကိုခွါသဖြင့် ချုပ်ခြင်းကြောင့်။

ပါဠိ၌ အနုသန္ဓိ။ ။ဝုတ္တ မေဝတ္ထံ ဝါကဋတရံ ကာတုံ ကိံဝုတ္တံ ဟောတိတိ အာဒိ
ဝုတ္တံ။ ။၃၃၂-ပ-ဇ-ဝိ-ဝိ။

ကိံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ “ကုသလ ဝိပါကကြိယာဝသေန၊
တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဉ္စဒသန္တံ၊ ကုန်သော။ ဈာနသင်္ခါတာနံ၊ ကုန်သော။ တောသံရူပ
သညာနဉ္စ၊ ထို့ကို၎င်း။ ထို့၏၎င်း။ ပထဝီကသိဏာဒိဝသေန၊ တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။

အဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်သော။ အာရမ္မဏ သင်္ခါတာနံ၊ ကုန်သော။ ဧတေသံ ရူပသညာနဉ္စ၊
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ တို့၏၎င်း။ သဗ္ဗာကာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိရာဂါစ၊
 လည်းကောင်း။ နိရောဓာစ၊ ၎င်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အနဝ သေသာနံ၊
 ကုန်သော။ ရူပသညာနံ၊ တို့ကို။ တို့၏။ ဝိရာဂါစ၊ ၎င်း။ နိရောဓာစ၊ ၎င်း။
 တနည်း။ သဗ္ဗာကာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိရာဂါစ၊ ၎င်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အနဝ
 သေသာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပသညာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာစ၊ ၎င်း။

မှတ်ချက်။ ။ သဗ္ဗာကာရေန ဝိရာဂါ အနဝ သေသာနံ နိရောဓာတိ ဧဝံ ဝါ
 ဧတ္ထ ယောဇနာ-ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ ယထာတ္ထမဟင်။

ဝိရာဂ ဟေတု စေတ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။
 နိရောဓဟေတုစ၊ ချုပ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း။ “ဝိရာဂ ဟေတု
 စေတ နိရောဓ ဟေတုစာတိပိ ပါဠောအတ္ထိ”။ အာကာသနဉ္စာယတနံ၊
 ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှေ့။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ ဗျတိရေက အားဖြင့် ပြလိုရကား န ဟိ သက္ကာ၊ စသည်ကို
 တက်သော်....

ဟိ၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ သဗ္ဗသော-သဗ္ဗာ ကာရေန၊ အားဖြင့်။ အနတိက္ကန္တ
 -ရူပသညေန၊ မလွန်အပ်သေးသော ရူပသညာ ရှိသည့်သည်။ ဧတံ၊ ထိုအာကာ
 သာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရိတုံ၊ ဌာ။ န သက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ “ဈာန သင်္ခါတာနံ ရူပသညာနံ၊ အာရမ္မဏ သင်္ခါတာနံ ရူပ
 သညာနံ” ဟု ဈာန်ကို၎င်း၊ အာရုံကို၎င်း သမတိက္ကမကို ဆို၏။ အတယံကြောင့်။
 ကား “တဋ္ဌ ကာမာ ရူပသညာ” စသည်ဖြင့် ဝိဘင်း၌ သညာ သမတိက္ကမ
 ကိုသာ ဟောလေသနည်းဟု။ ကား “ဘတ္တ ယသ္မာ” စသည်ကို မိန့်သော်...

ဘတ္တ၊ ထိုအာရုံ၊ သညာတို့တွင်။ တနည်း။ တတ္ထ၊ ထို ဝိဘင်းပါဠိတော်၌။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရမ္မဏော၌။ အ ဝိရတ္တဿ၊ တပ်သသ္မအား။

ဇ္ဇေ ပဋိသေဓော ပကတုတ္တော-ဟုဆိုသောကြောင့် ပကတိအနက် ထွက်သည်
 ဟုမှတ်။

သညာ သမတိက္ကမော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သညာသု၊ တို့ကို။
 သမတိက္ကန္တာသု စ၊ ကောင်းစွာ လွန်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်ကား။ အာရမ္မဏံ၊

ကို။ သမတိက္ကန္တမေဝ၊ ကောင်းစွာလွန်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရမ္မဏ သမတိက္ကမံ၊ အာရုံကို လွန်ခြင်းကို။ အဝတွာ၊
မဟောမူ၍။ (ဝုတ္တောတိသမ္ဗုဒ္ဓော)။ “တတ္ထ ကတမာ။ပ။ သမတိက္ကမာ”တိ၊
ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဈာနဝိဘင်း၌။ သညာနံ ယေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။
သမတိက္ကမောကို။ ဝုတ္တော၊ ဧ။

သမာဓက ပါဠိအနက်ကား...တတ္ထ၊ ထို ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာ-ဟူသော
ပါဠိ၌။ ကတမာ၊ အဘယ်သူသည်။ ရူပသညာ၊ နည်း။ ရူပဂါဝံစရ သမာပတ္တိံ၊
ကို။ သမာပန္နဿဝါ၊ ဝင်စားသသူ၏၎င်း။ ဥပပန္နဿဝါ၊ ရူပတံ၌ ဖြစ်သသူ၏
၎င်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိယာရိယာ ဝါ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာ
စွာနေလေ့ရှိသော ရဟန္တာ၏၎င်း။ သညာ၊ သည်။ သညာနနာ၊ အမှတ်ပြု၍
သိသော အခြင်းအရာသည်။ သညာနိတတ္ထံ၊ အမှတ်ပြု၍ သိသောစိတ်၏ အဖြစ်
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣမံ၊ ဤသည်တို့ကို။ ရူပသညာယော၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊
ကုန်၏။ ဣမာ ရူပသညာယောတို့ကို။ အတိက္ကန္တော၊ လွန်သည်။ ဝိတိက္ကန္တော၊
အထူးသဖြင့် လွန်သည်။ သမတိက္ကန္တော၊ ကောင်းစွာ လွန်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “သဗ္ဗသော ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာ”တိ၊ ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ ဧ။

အဓိပ္ပာယ်ကား...အာရမ္မဏေ အဝိရတ္တဿ သညာ သမတိက္ကမော န ဟောတိ။
ဟူပြီး၍ အဘယ်ကြောင့် သမတိက္ကန္တာသု။ပ။ ကန္တမေဝ၊ ဟူပြန်သနည်းဟူမူ၊
အာရမ္မဏေ။ပ။ န ဟောတိ ဟူသော စကားကို ဤ ဈာန်တို့သို့ အာရုံကို
လွန်သဖြင့်သာ ရောက်အပ်၏။ အင်္ဂါကို လွန်သဖြင့် မရောက်အပ်။ ဤကို
အကြောင်းပြု၍ ဆိုအပ်၏။ အကြင်ကြောင့်ကား ဤ၌ သညာသမတိက္ကမသည်
အာရမ္မဏ သမတိက္ကမနှင့် ကင်း၍မဖြစ်။ ထို့ကြောင့် သမတိက္ကန္တာသု။ပ။
သမတိက္ကန္တမေဝ ဟောတိ၊ ဟု ဆိုသည်ဟူပေ။

သမာပန္နဿ စသည်ကို၌ ကုသိုလ်သညာအားဖြင့် သမာပန္နဟူသည်။ ဝိပင်္ဂါ
သညာအားဖြင့် ဥပပန္နဟူသည်။ ကြိယာသညာအားဖြင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခ ဝိဟာရိ
ဟူသည်။

အရဟတော ဟိ ဈာနာနိ ဝိသေသတော ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရော။ ။
၃၃၂-ပ-၆-ဝိ-၇။

အနုသန္ဓေ။ ။ ဝိဘင်း၌ အာရမ္မဏ သမတိက္ကမကို မဟောဘဲလျက် အဘယ်
ကြောင့် ဤ၌ ယူလေသနည်းဟူကား “တသ္မာပန”စသည် ကို မိန့်သော်...။

ပန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တောသမာပတ္တိယော၊ ထို
အရူပသမာပတ်တို့သို့။ အာရမ္မဏသမတိက္ကမေန၊ အာရုံကို လွန်သဖြင့်။
ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်ကုန်၏။ ကေသ္မိဇယဝ၊ အာရမ္မဏ၊ တခုသော အာရုံ၌
သာလျှင်။ ပဌမဇ္ဈာနာဒိနိ၊ ပဌမဈာန် အစရှိသည်တို့သို့။ ပတ္တဗ္ဗာနိဝိယ၊
ရောက်အပ် ကုန်၏သို့။ နပတ္တဗ္ဗာ၊ မရောက်အပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
အာရမ္မဏသမတိက္ကမဝသေနပိ၊ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ အယံ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ ကို။
မယာ၊ သည်။ ကတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား....အာရမ္မဏသမတိက္ကမ အစွမ်းဖြင့်လည်း ‘အာရမ္မဏသ စေတိ
အဓိဝစနံ’ စသည်ဖြင့် အတ္ထဝဏ္ဏနာကို မူ၏။ ဝိတင်း၌ကဲ့သို့ သညာသမတိက္ကမ
ကိုသာလျှင် ဆိုအပ်သည် မဟုတ်ဟူလို။

ပဋိသသညာနမတ္တင်္ဂမာတိ၊ ကား။ စက္ခာဒိနံ၊ ကုန်သော။ ငတ္ထုနဉ္စ၊ တို့၏
၎င်း။ ရူပဂါဒိနံ၊ ကုန်သော။ အာရမ္မဏာနဉ္စ၊ တို့၏၎င်း။ ပဋိသဘတေန၊ အချင်း
ချင်း ထိပါးခြင်းဖြင့်။

မှတ်ချက်။ ။ဝိသယံ ဝိသယ သမောဓာနဖြင့် ပြုဟူလို။

သမုပ္ပန္နာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော သညာသည်။ ပဋိသသညာ၊ မည်၏။ တေ၊
ထိုပဋိသသညာ ဟူသော အမည်သည်။ ရူပသညာဒိနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊
တည်း။ ယထာဟ-ကံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။ “တတ္ထ
ကတမာပ။ ပဋိသသညာယော”တိ၊ ဟူသော စကားကို။ အာဟ၊ ၏။
ကုသလဝိပါကာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးတို့၎င်း။ အကုသလ ဝိပါ
ကာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒ၊ တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။
တသံ ပဋိသသညာနံ၊ ထိုပဋိသသညာတို့ကို။ အတ္တင်္ဂမာ-ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်း
ကြောင့်။ အသမုပ္ပဒါ၊ တဖန်မဖြစ်စေခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဝတ္တိံ၊ တဖန်ဖြစ်
ခြင်း မရှိသည်ကို။ ကတာ၊ ပြု၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနုသန္ဓေ။ ။အတ္တင်္ဂမာ၊ စသည်တို့၌ ရှေးရှေးသောပုဒ်သည် နောက်နောက်
ပုဒ်၏ အတ္ထဝစနတည်း။ ထို့ကြောင့် ပဋိသသညာတို့၏ အတ္တင်္ဂမသည် ဂျာန်နှင့်
ပြည့်စုံသောအခါ၌ မဖြစ်ခြင်းတည်း။ ထို့ကြောင့် ထိုအနုပတ္တိကို ဤသို့သာ
ဟူခြင်း၌ အကြောင်းကို စောဒနာမူသဖြင့် ပြခြင်းငှာ “ကာမဉ္ဇေတာ”စသည်
ကို မိန့်သော်....

တော၊ ထိုပဋိသသညာတို့သည်။ ပဌမဇ္ဈာနာဒီနိတို့ကို။ သမာပန္နသဘာဝ၊
ဝင်စား၍ နေသသူအားလည်း။ ကာမဉ္စ နသန္တိ၊ အကယ်၍ကား မရှိ၏ရှင်။
အနုသန္ဓေ။ ။မရှိသည်ကို မြဲစေလိုရကား။ ‘နဟိ’စသည်ကို မိန့်သော်....

ဟိ-သစ္စ၊ မှန်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုပဌမဇ္ဈာန် စသည်တို့ကို ဝင်စား၍နေသော
အခါ၌။ ပဉ္စဒွါရ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ န ပဝတ္တတိ၊ မပြတ်။ ဧဝံ အဝိဇ္ဇာ
မာနေ၊ ဤသို့ ပဌမဇ္ဈာန် စသည်တို့ကို ဝင်စားသူအား ပဋိသသညာ၏ မရှိ
ခြင်းသည်။ သန္ဓေပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ အညတ္ထ၊ စတုတ္ထဇ္ဈာန်မှ တပါးသော
ဇ္ဈာန်တို့၌။ ပဟိနာနံ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ (ပိကြေ)။ သုခ ဒုက္ခာနံ၊
သုခိန္ဒြေ ဒုက္ခိန္ဒြေတို့ကို။ စတုတ္ထဇ္ဈာနေ၌။ ဝစနံ ဝိယစ၊ ဟောတော်မူခြင်း
ကဲ့သို့၎င်း။ အညတ္ထ၊ (လိုက်) အနာဂါမိမဂ်မှ တပါးသော မဂ်တို့၌။ ပဟိ
နာနံ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌာဒီနိတို့ကို။ တတိယမဂ္ဂေ၊ ၌။
ဝစနံ ဝိယ၊ ဟောတော်မူခြင်းကဲ့သို့၎င်း။ ဣမသ္မိံ ဇ္ဈာနေ၊ ဤအရူပဇ္ဈာန်၌။
ဥဿာဟ ဇနနတ္ထံ၊ ကျင့်ပေသသူတို့ အားထုတ်စေခြင်းငှာ။ ဣမဿ ဇ္ဈာနဿ၊
ဤ အရူပဇ္ဈာန်အား။ ပသံသာ ဝသေန၊ ချီးမွမ်းတော်မူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။
တောသံ ပဋိသသညာနံ၊ တို့ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမ အရူပကထာ၌။ အတ္ထင်္ဂမ
ဝသေန၊ (ထည့်) ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝစနံ၊ ဟောတော်
မူခြင်းကို။ ဝေဒိတဉ္စ၊ သိအပ်၏။

အနုသန္ဓေကျမ်းတက်။ ။တနည်း-ချီးမွမ်းတော်မူသည်ကို ဆိုသဖြင့် အဘယ်မူစ
အံ့နည်း။ ပဋိသသညာတို့၏ကား အတ္ထင်္ဂမကို ဤ၌ ဟောတော်မူသင့်လှသော
ကြောင့်ပင် ဟောတော်မူပေသည်ဟုပြခြင်းငှာ “အထဝါ”စသည်ကိုမိန့်သော်..

အနုသန္ဓေကျမ်းရိုးတက်။ ။သဘာဝဓမ္မ၏ အဘာဝမည်သည့် ပဋိပက္ခဖြင့် ငယ်
အပ်သော အဖြစ်ဖြင့်၎င်း အကြောင်း၏ မရှိသဖြင့်၎င်း ဖြစ်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်
ရူပါဝစရဇ္ဈာန သမင်္ဂီအား ပဋိသသညာတို့၏ အဘာဝသည် အကြောင်းမရှိ
ကာမျှသာတည်း။ ပဋိပက္ခဖြင့် ပယ်၍ ကင်းသဖြင့်ကား မဟုတ်ဟုပြလိုသည်ဖြစ်၍
“ကိဉ္ဇာဝိ”စသည်ကို မိန့်သော်....

အထဝါ၊ ကား။ တာ ပဋိသသညာတို့သည်။ ရူပါဝစရံ၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊
ဝင်စား၍ နေသသူအား။ ကိဉ္ဇာဝိ န သန္တိ၊ ရှင့်။ အထခေါ၊ ထိုသို့မရှိ
သော်လည်း။ ပဟိနတ္တာ၊ ထိုအခါပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န န
သန္တိ၊ ပဋိသသညာတို့ မရှိသည့် မဟုတ်ကုန်။

ပါဠိ ၁ နှစ်သန့်။ ။ တတ္ထ ကာရဏ မာဟ န ဟိ ရူပ ဝိရာဂါယ ရူပါဝစရဘာဝနာ သံဝတ္ထတိတိ။ ။ ၃၃၃-ပ-ဇံ-ဝိ-ဒီ။

ဟိ-ကသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ရူပါဝစရ ဘာဝနာ၊ ရူပါဝစရ ဈာန်ကိုပွားစေခြင်းသည်။ ရူပ ဝိရာဂ ယ၊ ရုပ်ကို စက်ဆုပ်ခြင်းငှာ။ န သံဝတ္ထ တိ၊ မဖြစ်။

စောဒနာ နှစ်သန့်။ ။ နနုစ ပဋိသသညာပိ အရူပဓမ္မာ ဧဝါ တိ စောဒနံ သန္ဓာ ယာ ဟ ရူပါယတ္တာ စ တောသံ ပဝတ္တိတိ။ ။ ၃၃၃-ပ-ဇံ-ဝိ-ဒီ။

စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ တောသံ ပဋိသသညာနံ၊ တို့၏။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ရူပါ ယတ္တာ၊ ရုပ်၌စပ်သည်။ ရုပ်အားစပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသွာ၊ ကြောင့်။ န နှစ်သန့်၊ ကုန်။

အနုသန္ဓေ။ ။ အရူပဘာဝနာကား ရူပဘာဝနာကဲ့သို့ မဟုတ်ဟူခြင်းငှာ “အယမ္မ န” စသည်ကို မိန့်သော်....

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ အယံ ဘာဝနာ၊ ဤအရူပ ဘာဝနာသည်။ ရူပဝိရာ ဂါယ၊ ငှာ။ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာ၊ ထိုပဋိသ သညာတို့ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအရူပဈာန်၌။ ပဟိနာတိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ဟောခြင်းငှာ။ ဟောခြင်းသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက် ကား။ ဝတ္ထု၊ ဟောခြင်းငှာသာလျှင်။ ဟောခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ဧကံသေ နေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပယ်အပ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဓာရေတုမ္ပိ၊ မှတ်ခြင်းငှာလည်း။ မှတ်ခြင်းသည် လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ တာသံ၊ ထိုပဋိသသညာတို့၏။ ဣတော၊ ဤ အရူပဈာန်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပ္ပဟိနတ္တာယေဝ၊ မပယ် အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စား၍ နေသသူအား။ သဒ္ဓေါ၊ ကို။ ကဏ္ဍကောတိ၊ ဆူးငြောင့်ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣစေ၊ ဤအရူပဈာန်၌ကား။ ပဟိနတ္တာယေဝ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ အရူပ သမာပတ္တိနံ၊ တို့၏။ အာနေဉ္စာဘိသင်္ခါရဝစနာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ (ထည့်)။ အာနေဉ္စတာစ၊ မတုန်လှုပ် သည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ယေတေသန္တာဝိမောက္ခာအတိက္ကမ္မ ရူပေအာရပ္ပတိ

အာဒိနာ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့်။ (ထည့်)။ သန္တဝိမောက္ခတာစ၊ ငြိမ်သက်သော
ဝိမောက္ခ၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

အနုသန္ဓေတက်။ ။ အရူပသမာပတ်တို့၏ မတုန်လှုပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆရာ
အသယ်ကို တောက်၍ မိန့်သနည်း ဟူသော စောဒနာကို ဖြေလိုရကား
“အာဠာရော” စသည်ကို မိန့်သော်....

စ-သစ္စံ၊ ၏။ ကာဠာမော၊ ကာဠာမအမျိုးဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ အာဠာရ
ရသောသည်။ အရူပသမာပန္နော၊ သော်။ ပဉ္စသတာနိ သကဋ္ဌာနိ၊ လည်းငါးရာ
တို့ကို။ နိဿယနိဿယ၊ မှီ၍၊ မှီ၍။ ဝါ၊ ဆက်ကာဆက်ကာ။ အတိက္ကန္တာနိ၊
လွန်သည်တို့ကို။ နေဝအဒ္ဓသ၊ မမြင်။ သဒ္ဓံ၊ လည်းသံကို။ န ပန အသောသိ၊
မကြား။ ဣတိ၊ ဤသို့ မတုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ် ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကို
မှတ်အပ်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ အဖြစ်ကိုမြင်ခြင်း ရှေ့သွားရှိသော ပဋိပက္ခသာဝနာ၏ အစွမ်း
အားဖြင့် ပဋိပသညာတို့၏ ကောင်းစွာ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
သည်းစွာသော အသံဖြင့်လည်း အရူပသမာပတ်မှ မထ၊ ထိုသို့သော အခြင်း
အရာအားဖြင့် ကောင်းစွာမပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား အလုံးစုံသော
ရူပါဝစရ သမာပတ်မှ ထခြင်းသည် ဖြစ်ကောင်း၏။ ထိုသို့ အလုံးစုံမှ ထခြင်း
ဖြစ်ကောင်းသော်လည်း ပဌမဈာန်သည် အနည်းငယ်သော အတံကိုမျှလည်း
သည်းမခံနိုင်။ ထို့ကြောင့် ထိုပဌမဈာန်ကို ဝင်စား၍ နေသသူအား အသံကို
ဆူးပြောင့်ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်၏။

နာနတ္ထသညာနံ အမနသိကာရာတိ၊ ကား။ နာနတ္ထေ၊ အထူးထူးသော
သဘောရှိသော။ ဂေါစရေ၊ အာရုံ၌။ ပဝတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သညာနံ
ဝါ၊ တို့ကို၎င်း။ နာနတ္တာနံ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိကုန်သော။ သညာနံ
ဝါ၊ တို့ကို၎င်း။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားပြုအံ့။ “တတ္ထကတမာ၊ ပ။ သညာ
ယော” တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဘဏေ၊ ဈာနဝိဘင်း၌။ ဝိဘဇိတော၊ ခွဲခြမ်း၍။
ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဣမ၊ ဤစွာနိ၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ ကုန်သော။ အသမာပန္နဿ၊
ဈာန်မဝင်စားသသူ၏။ မနောဓာတု မနောဝိညာဏဓာတု သင်္ကဟိတာ၊
တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သော။ ဧဝံ၊ သညာ၊ တို့သည်။ ရူပသဒ္ဓါဒိတေဓာ၊
ရူပ၊ သဒ္ဓါ စသည်အပြားရှိသော။ နာနတ္ထေ နာနာ သဘာဝေ၊ ရှိသော။
ဂေါစရေ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယသ္မာ၊

ကြောင့်။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ကာမာဝစရ ကုသလသညာ တို့၎င်း။ ပ။ လူတို့
 ဝေ၊ သို့။ စတုစက္ကာလီသမ္ပိ၊ လေးဆဲ့လေးပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ တောသညာ၊ တို့သည်။ နာနတ္ထာ နာနာ သဘာဝါ၊ ကုန်၏။ အည
 မည၊ အချင်းချင်း။ အသဒိသာ၊ မတူကုန်။ “တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နာနတ္ထ
 သညာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗသေသ-သဗ္ဗာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊
 သဗ္ဗသေသ-သဗ္ဗာသံ၊ ကုန်သော။ တာသံ နာနတ္ထသညာနံ၊ ထိုအထူးထူးသော
 သဘောရှိသော အာရုံ၌ဖြစ်သော သညာတို့ကို။ ဝါ၊ ထိုအထူးထူးသော
 သဘောရှိသော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမမူခြင်းကြောင့်။ အနာ
 ဝဇ္ဇနာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အသမန္နာဟာရာ၊ နှလုံးသို့ ကောင်းစွာ
 မဆောင်ခြင်းကြောင့်။ အပစ္စဝေက္ခဏာ၊ မဆင်ခြင်ခြင်းကြောင့်။ ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တာ၊ ထိုနာနတ္ထသညာတို့ကို။ နာဝဇ္ဇတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ နမနသိ
 ကရောတိ၊ နှလုံး၌မမူ။ နပစ္စဝေက္ခဏံ၊ မဆင်ခြင်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ အဘယ်ကြောင့် ရူပသညာ ပဋိစ္စသညာတို့၌ သမတိက္ကမာ၊ အတ္တင်
 မာ၊ ဟု နှစ်ပါးဟောသနည်း။ နာနတ္ထ သညာတို့၌ကား အမနသိကာရာ၊ ဟု
 ဟောသနည်းဟု။ ကား။ အထူးဟောခြင်းကို ပြခြင်းငှာ “ယသ္မာ စေတ္တ ပုရိမာ
 ရူပသညာ”-စသည်ကို မိန့်သော်....

စ၊ အပြစ်တင်ဘွယ်ကို ပယ်တတ်သော ဝါကျတပါးကို အားထုတ်အံ့။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါးသော သညာတို့တွင်။ ပုရိမာ၊ ရှေး၌
 ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပသညာ စ၊ တို့သည်၎င်း။ ပဋိစ္စသညာ စ၊ တို့သည်၎င်း။
 ဣဒိနာ၊ ဟောနေန၊ ဤ ပဋ္ဌမာရူပဉ္စာန်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တေ ဘဝေပိ၊ ဖြစ်ရာတုံ၌လည်း။
 န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်သေး၏ရှင်။ တသ္မိ၊ ဘဝေ၊ ထိုပဋ္ဌမ အရူပတုံ၌။ ဣမံ၊ ဟောနံ၊
 ဤပဋ္ဌမာရူပဉ္စာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရဏ ကာလေ၊ နေသော ကာလ
 ၌ကား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိတုံအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “တာသံ၊
 ထိုရူပသညာ၊ ပဋိစ္စသညာတို့ကို။ တို့၏။ သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ အတ္တင်မာ၊
 ပယ်ခြင်းကြောင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွိဓာပိ၊ နှစ်ပါးသော အပြားဖြင့်လည်း။
 အ ဘာဝေါ ယေဝ၊ မရှိခြင်း ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။
 နာနတ္ထ သညာသု၊ တို့တွင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ကာမာဝစရ

ကုသလသညာ၊ ၎င်း။ ပ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာ၊ သတ္တဝီသတိ သညာ၊ ဤနှစ်ဆဲ့ ခုနစ်ပါးသော သညာတို့သည်။ ဣမိနာ၊ စျာနေန၊ ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တေ၊ ဘဝေ၊ ဌ။ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ “တာသံ၊ ထိုနှစ်ဆဲ့ ခုနစ်ပါးသော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ ကြောင့်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ သန္နိဋ္ဌာနံကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

အနုသန္ဓေ။ ။ ထိုဘုံ၌ ရှိကုန်လျှင်ပင် အသယံကြောင့် ‘အမနသိကာရာ’ဟု ဟောသောဟူသင့်သနည်းဟု။ ကြောင့် “တကြာပိတိ၊ ပ။ ဟောတိတိ”ဟူသည်။

ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တကြာပိ၊ ထိုဘုံ၌လည်း။ ဣမံ၊ စျာနံ၊ ဤပိဋ္ဌမာ ရူပဗျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသသူသည်။ တာသံ၊ ထိုနှစ်ဆဲ့ခုနစ်ပါးသော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာယေဝ၊ နှလုံးမမူခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဥပသမ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကို ဆိုအံ့။ တာ၊ ထိုနှစ်ဆဲ့ခုနစ်ပါးသော သညာတို့ကို။ မနသိကာရာန္တော၊ နှလုံး၌ထားမှုကား။ အသမာပန္တော၊ စျာန်မဝင်စားနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “နာနတ္ထ သညာနံ အမနသိကာရာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပဿိနိန္ဒယ။ ။ တာသံ၊ ဟူ၍ ဆဋ္ဌိကံ မသင့်။ အန္တ ပစ္စည်း၏ အယှဉ်ဖြစ်၍ တာ၊ ဟူ၍ ဒုတိယကံသာ သင့်သည်။

အနုသန္ဓေတက်။ ။ ထိုသို့အချို့သော နာနတ္ထသညာတို့၏ ထိုဘုံ၌ဖြစ်သောကြောင့် ထိုနာနတ္ထသညာတို့ကို မနသိကာရ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော ရုပ်တို့ကို လွန်ခြင်းကြောင့် သမာဓိ၏ တိရတာဝကို ပြခြင်းငှာ “သင်္ခေပတော” စသည်ကို မိန့်သော်-

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧသ ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာတိ အာဒိ ပဒေသု၊ ဤရူပသညာနံ သမတိက္ကမာ-အစရှိသော ပုဒ်တို့တွင်။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာတိ ဣမိနာ၊ ဤပါ၌ဖြင့်။ သဗ္ဗရူပဝစရဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဋိသ၊ ပ။ ဣမိနာပဒဒ္ဓယေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗဿံ၊ ကုန်သော။ ကာမာဝစရ စိတ္တစေတသိကာနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဟာနဉ္စ၊ ကို၎င်း။ အမနသိကာရာ စ၊ ကို၎င်း။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဣတိ ယထာ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပန္နရသန္တံ၊ ကုန်သော။ ရူပသညာနံ၊ တို့ကို။ သမတိက္ကမေန၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ ဒသန္တံ၊ ကုန်သော။

ပဋိသသညာနံ၊ တို့ကို။ အတ္တင်္ဂမေန၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းကြောင့်။ စတု
စတ္တာလီသယ၊ လေးဆဲ့လေးပါးသော။ နာနတ္တသညာနံ၊ အထူးထူးသော
သဘောရှိသော အာရုံ၌ဖြစ်သော သညာတို့ကို။ ဝါ၊ အထူးထူးသော သဘော
ရှိသော သညာတို့ကို။ အ မနသိကာရေန၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ ဣတိ၊
ဤသို့။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာ-စသော ပုဒ်တို့
ဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ္တိယ၊ ။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကထေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ကထေသိ၊
ဟောတော်မူသနည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့။ သောတူနံ၊ နာကုန်သော
သူတို့၏။ တို့ကို။ ဥဿဟံ၊ ကို။ ဇနနတ္တဉ္စော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ၎င်း။ ပလောဘ
နတ္တဉ္စ၊ ဖြားယောင်းခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ ကထေသိ၊ ။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ကေစိ၊
ကုန်သော။ အပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ‘သတ္တာ၊ သည်။ အာကာသာနဉ္စာယတန
သမာပတ္တိံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေယ၊ ဖြစ်စေကုန်လော’။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေတိ၊
ဟောတော်မူ၏။ နိဗ္ဗတ္တိတာယ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ တောယ၊ ဤအာကာသာ
နဉ္စာယတန သမာပတ်ဖြင့်။ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးသည်။ အတ္ထိ
နုခေါ၊ နည်း။ ကောအာနိသံသော၊ အဘယ်အာနိသင်သည်။ အတ္ထိနုခေါ၊
နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေဝဒေယျံ၊ အကယ်၍ ဆိုကုန်ငြားအံ့။ တေအပဏ္ဍိ
တာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ ငှာ။ မာလဘန္တု၊ မရစေကုန် သတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးတော်၌ထား၍။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမာ
ပတ္တိယ၊ ။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ။ တံ ဝဏ္ဏကထနံ၊ ထို
ကျေးဇူးကို ဟောတော်မူသော စကားကို။ သုတော၊ ။ နေသံအပဏ္ဍိတာနံ၊
တို့၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။
‘အယံသမာပတ္တိံ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတန သမာပတ်သည်။ ဧဝံသန္တာ
ကိရ၊ ဤသို့ ငြိမ်သက်သတတ်။ ဧဝံပဏိတာကိရ၊ ဤသို့ မှန်မြတ်သတတ်။
နံ အာကာသာနဉ္စာယတန သမာပတ္တိံ၊ ကို။ နိဗ္ဗတ္တေယာမ၊ ဖြစ်စေကုန်အံ့’။
ဣတိဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ်။ အထတဒါ၊ ထိုအခါ၌။
အဿ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတန သမာပတ်၏။ နိဗ္ဗတ္တနတ္တယ၊ ဖြစ်ခြင်း
ငှာ။ ဥဿဟံ၊ ကို။ ကရိဿန္တိ၊ လတ်။

ပလောဘနတ္ထဉ္စာပိ၊ ဖြားယောင်းခြင်းငှာလည်း။ နေသံအပဏ္ဍိတာနံ၊
 တို့အား။ တေဿာသမာပတ္တိယာ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတန သမာပတ်၏။
 ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ၏။ ဝိသကဏ္ဍကဝါဏိဇော၊ တင်လဲကုန်သည်သည်။
 ဝဏ္ဏံ၊ တင်လဲ၏ကျေးဇူးကို။ ကထေသိဝိယ၊ ချီးမွမ်း၏သို့တည်း။ ဂုဠဝါဏိ
 ဇော၊ တင်လဲကုန်သည်ကို။ ဝိသကဏ္ဍကဝါဏိဇော နာမတိ၊ ဝိသကဏ္ဍက
 ဝါဏိဇေမည်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုတင်လဲကုန်သည်၊ သည်။ ဂုဠဗာဏိ
 တ ခဏ္ဍသက္ကရာဇီနိ၊ အလုံးအခဲဖြစ်သော တင်လဲ၊ ပျော့သော တင်လဲ၊ အပိုင်း
 အပိုင်းပြတ်သော တင်လဲ၊ သကာ-စသည်တို့ကို။

အဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ ဥစ္ဆု၊ ရသော သမဝါကပတ္တော စုဏ္ဏာဒိတိ မိသေတွာ ဝိဇ္ဇိ
 ကတောဂုဠော။ အဝိဇ္ဇိကတော ဗာဏိတံ။ ပါကဝိသေသေန ခဏ္ဍ ခဏ္ဍတေဒိ
 နော ခဏ္ဍော။ ။ ဧကနိပါတ်၊ အင်္ဂုတ္တိရိဒ္ဓိကာ။

ပဉ္စနိစ္ဆယ။ ။ သတ္တရ၊ သက္ခရ-ကား နိက္ခမတိ-နိက္ခမတိကဲ့သို့ ကာရိ၊ ကာရိယ
 ယာ လွဲ၍ အနက်မကွဲ။

ဂုဠော စ ဗာဏိတံ ခဏ္ဍော၊ မစ္ဆန္တိ သတ္တရာ ဣတိ။
 ဣမေ ဥစ္ဆု ဝိကာရာထ၊ ဂုဠသ္မိ ဝိသကဏ္ဍကံ။ အဘိဓာန်။

သကဋ္ဌေန၊ လှည်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပစ္စန္နဂါမံ၊ အစွန့်ဖြစ်သော ရွာသို့။
 ဂန္တာ၊ သွား၍။ “ဝိသကဏ္ဍကံ၊ ဝိသကဏ္ဍကကို။ ဂဏ္ဍထ၊ ဝယ်ယူကြကုန်။ ဝိသ
 ကဏ္ဍကံ၊ ဝိသကဏ္ဍကကို။ ဂဏ္ဍထ၊ ဝယ်ယူကြကုန်”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဇ္ဈေ၊
 သေသိ၊ ကြွေးကြော်၏။ တံဥဇ္ဈေ၊ သနံ၊ ထိုကြွေးကြော်သံကို။ သုတွာ၊ ၍။
 ဂါမိကာ၊ ရွာသားတို့သည်။ ဝိသနာမ၊ အဆိပ်မည်သည်ကား။ ကက္ခဋ္ဌ၊
 ကြမ်းထမ်း၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နဝိသံ၊ ကို၊ ခါဒတိ၊ ခဲ၏။ သော၊ ထို
 ခဲသောသူသည်။ မရတိ၊ သေတတ်၏။ ကဏ္ဍကောပိ၊ ဆူးသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇိတွာ၊
 စူးဝင်၍။ မာရေတိ၊ သေစေတတ်၏။ ဧတေဥဘောပိ၊ ဤနှစ်ပါးသော
 အဆိပ်၊ ဆူးတို့သည်လည်း။ ကက္ခဋ္ဌာ၊ ကြမ်းထမ်းကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအဆိပ်၊
 ဆူး၌။ ကောအာနိသံသော၊ အဘယ်အာနိသံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ဂေဟဒ္ဒါရာနိ၊ အိမ်တံခါးတို့ကို။ ထကေသံ၊ ပိတ်စေ
 ကုန်၏။ ဒါရကေစ၊ သူငယ်တို့ကိုလည်း။ ပလာပေသံ၊ ပြေးစေကုန်၏။
 တံ အာကာရံ၊ ထိုရွာသားတို့ အမှုအရာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဝါဏိဇော၊ သည်။

“ဣမေဂါမိကာ၊ ဤရွာသားတို့သည်။ အဝေါဟာရကုသလာ၊ ဝေါဟာရ၌ မလိမ္မာကုန်။ ဟန္တာ၊ ယခု၊ နေ၊ ထိုရွာသားတို့ကို။ ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တမျှည် ဖြင့်။ ဂဏှာပေမိယူစေအံ့” ။ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပြု၍။ မဓုရံ၊ ချိုမြိန်သော အရသာရှိသော ခဲဘွယ်ကို။ ဂဏှထ၊ ကုန်။ အတိသာဒံ၊ အလွန်ကောင်းမြတ်သော အရသာရှိသော ခဲဘွယ်ကို။ ဂဏှထ၊ ကုန်။ ဂုဠ၊ အလုံး၊ အခဲဖြစ်သော တင်လဲကို။ ဖာဏိတံ၊ ပျော့သော တင်လဲကို။ သက္ကရံ၊ သကာကို။ ဂဏှထ၊ ကုန်။ သမဉ္ဇိ-သမဉ္ဇေန၊ အဖိုးနည်းနည်းဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ကုဋ္ဌ မာသက ကုဋ္ဌကဟာပဏာ ဒီဟိ၊ ကြမ်းသောပဲ၊ ကြမ်းသော အသပြာ-စသည်တို့ဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဣတိသို့။ ဥဇ္ဈေါသေသိ၏။ တံဥဇ္ဈေါသနံကို။ သုတုာ၍။ ဂါမိကာ၊ တို့သည်။ ဟဋ္ဌ ပဟဋ္ဌာ၊ အလွန် ရှင်လန်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဂ္ဂန္ဓာ၊ ထွက်၍။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်သော။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ ဒတုာ၊ ပေး၍။ ဂဟေသံ၊ ယူကုန်၏။

တတ္ထ-တသ္မိံ စစနေ၊ ထိုစကား၌။ သြပမ္ပ သံသန္ဓနံ၊ ဥပမာ၊ ဥပယေျ နှီးနှောခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝါဏိဇယ၊ ။ “ဝိသကဏှကံဂဏှထာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဥဇ္ဈေါသနံဝိယ၊ ကြေးကြော်ခြင်းကဲ့သို့။ ဘဂဝတော၊ ။ “အာကာသာနဉ္စာယတန သမာပတ္တိံ နိဗ္ဗတ္တေထာ” တိ၊ ဟူ၍။ စစနံ၊ ဟောတော်မူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ “ဥဘောပေ တေ ကက္ခဋ္ဌာ ကောတ္ထေ အာနိသံသော” တိ၊ ဟူ၍။ ဂါမိကာနံ၊ တို့၏။ စိန္တနံဝိယ၊ ကြံခြင်းကဲ့သို့။ “ဘဂဝါ၊ သည်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ နိဗ္ဗတ္တေထာ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ။ ထွေ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတန သမာပတ်၌။ ကော အာနိသံသော၊ အတယ်အာနိသင်သည်။ အတ္တိ နုဓေါ၊ ရှိအံ့နည်း။ အယ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတန သမာပတ်၏။ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ န ဇေနာမ၊ မသိကုန်” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောတုနံ၊ နာကုန်သော သူတို့၏။ စိန္တနံ၊ ကြံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အထပစ္စာ၊ ထိုမှနောက်၌။ ဝါဏိဇယ၊ ။ “အတိမဓုရံ ဂဏှထာ” တိ အာဒိစစနံ ဝိယ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို ဆိုခြင်းကဲ့သို့။ ဘဂဝတော၊ ။ ရူပသညာ သမတိက္ကမနာဒိကံ၊ ရူပသညာကို လွန်ခြင်း အစရှိသော။ အယ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနယ၊ ။ အာနိသံသ ပွကာသနံ၊ အာနိသင်ကို ပြခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့။ တေ ဂါမိကာ၊ တို့သည်။

ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော။ မူလံ၊ ကို။ ဒုတိယံ၊ ခု။ ဂုဏ်တင်လဲကို။ ဂဏန္တံ၊
ဝိယ၊ ယူကုန်၏သို့။ ဣဒံ အာနိသံသံ၊ ကို။ သုတိယံ၊ ခု။ ဣမိနာ အာနိသံသေန၊ ဖြင့်။
ပလောဘိတစိတ္တာ၊ ဖြားယောင်းသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟန္တမ္ပိ၊
များစွာလည်းဖြစ်သော။ ဥဿာဟံ၊ ကို။ ကတိ၊ ခု။ ဣမံ သမာပတ္တိံ၊ ကို။
နိဗ္ဗတ္တေဿန္တိ၊ ကုန်လတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဿာဟ ဇနနတ္ထဉ္စ၊ ငှာငှာင်း။ ပလော
ဘနတ္ထဉ္စ၊ ငှာငှာင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကထေသိ၊ ၏။

အာကာသာနဉ္စာယတနသညာသဟဂတန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။
ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ အဿ၊ ထိုကသိုဏ်းကိုးပါးကို ခွဲကြောင်း၊ ကောင်း
ကင်အား။ ဝါ၊ ထိုကသိုဏ်းကိုးပါးကို ခွဲခြင်းဖြင့် ရအပ်သော ကောင်းကင်
အား။ အန္တော၊ ဥပါဒ်အပိုင်းအခြား၊ ဘင်အပိုင်းအခြားသည်။ န ပညာ
ယဘိမထင်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အနန္တံ၊ မည်၏။ အနန္တံ၊ ဥပါဒ်အပိုင်း
အခြား၊ ဘင်အပိုင်းအခြား မထင်သော။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်။ အာကာ
သာနန္တံ၊ ကောင်းကင်။

အဂ္ဂာဟိတ၊ စသည်ကဲ့သို့ ဝိသေသန ပရနိပါတ။

အာကာသာနန္တံ မေဝ၊ ဥပါဒ် အပိုင်းအခြား၊ ဘင် အပိုင်းအခြား မထင်သော
ကောင်းကင်သည်ပင်လျှင်။ အာကာသာနဉ္စ၊ မည်၏။

အဆုံးအဖြစ်။ ။ သကတ္ထဉ္စ ဖျာပစ္စည်း။ ဤကို စပြု။ နကို နိဂ္ဂဟိတ်ပြု။ ထိုနိဂ္ဂဟိတ်
ကို ဥပြု၍ အာကာသာနဉ္စ ပြီးသည်။ ဤကို ရည်၍ မဏိမဇ္ဈန္တိ-

ဤသ၊ စကာရံ န ကာရဿ စ နိဂ္ဂဟိတံ ကတွာ တဿ စ ဥကာရံ ကတွာ
အာကာသာနဉ္စန္တိ ဝုတ္တံ၊ ဟူအပ်ပြီ။ ။ ၂၀၄-၀။

ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ အာယတနံ၊ တည်ရာသည်။ (ထည့်)။ “အချို့စာ၌
အာယတနံ ဒေဝါနံ၊ ဟုရှိ၏”။ ဒေဝါယတနံ ဣဝ၊ ဒေဝါယတနမည်၏သို့။
သ သမ္ပယုတ္တံ ဓမ္မဿ၊ သမ္ပယုတ်တရားနှင့် တကွသော။ အဿ၊ ဈာနဿ၊ ဤ
ပဌမာရူပ ဈာန်၏။ အဓိဋ္ဌာနဌေန၊ တည်ရာဟူသော အနက်ကြောင့်။ တံ
အာကာသာနဉ္စ၊ ထိုဥပါဒ် အပိုင်းအခြား၊ ဘင်အပိုင်းအခြား မထင်သော
ကောင်းကင်သည်ပင်လျှင်။ “ဝေကြေ”။ အာယတနံ၊ တည်ရာ အာရုံသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤ။ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဤဗဟုမ္ပိဟိသမာသံဝစနတ်ကြောင့်။
အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-အရူပါဝစရကုသလပဒ

အာကာသာနဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၏။ တံ၊ ဟူသည်။ အာယတနဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အာကာသာနဉ္စ၊ ယတနံ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ ဤ အာကာသာနဉ္စယတန ဟူသော အမည်သည်။ ကသိဏုပ္ပါဒိမာကာသယ၊ ကသိုဏ်းကိုးပါးကိုခွဲကြောင်း ကောင်းကင်၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

၀၀နတ္ထ။ ။ကသိဏံ ဥပ္ပါဒိယတိ ဧတေနာတိ ကသိဏုပ္ပါဒေ၊ တဒေဝ ကသိဏုပ္ပါဒိမံ။

၀၁၊ ကသိုဏ်းကိုးပါးကို ခွဲခြင်းဖြင့် ရအပ်သော ကောင်းကင်၏။ (ပေး)။

၀၀နတ္ထ။ ။ကသိဏယ ဥပ္ပါဒေ၊ ကသိဏုပ္ပါဒေ၊ တေန လဒ္ဓိံ ကသိဏုပ္ပါဒိမံ။ (ပြ)။

တသ္မိံ အာကာသာနဉ္စ ယတနေ၊ ထိုဥပါဒ်အပိုင်းအခြား ဘင်အပိုင်းအခြား မထင်သော ကောင်းကင်ဟူသော အာရုံ၌။ အပ္ပနာပ္ပတ္တာယ၊ အပ္ပနာသို့ ရောက်သော။ သညာယ၊ သညာနှင့်။ သဟ ဂတံ၊ တကွဖြစ်သည်တည်း။ အာကာသာနဉ္စယတနသညာသဟဂတံ၊ သည်။

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ။ အညတ္တ၊ အဘိဓမ္မာမှ တပါးသော သုတ္တန်၌။ “အနန္တော အာကာသော” တံ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ဟောအပ်၏သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဣဓ၊ ဤ အဘိဓမ္မာ၌။ “အနန္တ” န္တိ ဝါ၊ အနန္တ ဟူ၍၎င်း။ “ပရိတ္တ” န္တိ ဝါ၊ ပရိတ္တဟူ၍၎င်း။ နဂဟိတံ၊ မယူအပ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနန္တော၊ အနန္တကို။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ္တကို။ န ဂယုတိ၊ မယူအပ်။ ပရိတ္တေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ အနန္တံ၊ ကို။ န ဂယုတိ၊ အပ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အနန္တကို ယူသည်ရှိသော် ပရိတ္တကို မယူအပ်-ပရိတ္တကို ယူသည်ရှိသော် အနန္တကို မယူအပ်သည်။ သန္တေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အာရမ္မဏ စတုက္ကံ၊ အာရမ္မဏ စတုက္ကံသည်။ န ပူရတံ၊ မပြည့်။ ဒေသနာ၊ သည်။ သောဠသက္ခတ္တုကာ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ စ၊ ဆက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓယ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဒေသနံ၊ ကို။ သောဠသက္ခတ္တုကံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ဌာ။ အဇ္ဈာသယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။

“အနန္တ”န္တံ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ “ပရိတ္တ”န္တံ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ အဝတ္တံ၊ မဟော
မူ၍။ အာကာသာနဉာယတန သညာ သဟဂတန္တံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ ဤ။ ဟံ၊
အကျိုးကိုဆိုအံ။ ဧဝံ ဣမသ္မိံ ဝစနေ၊ ဤ အာကာသာနဉာယတန သညာ
သဟဂတံ၊ ဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်သည်။ (ထည့်)။ သတိ၊
သော်။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးသော အနန္တ၊ ပရိတ္တ ကိုလည်း။ ဂဟိတမေဝ၊ သည်
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အာရမ္မဏ စတုက္ကံ၊ သည်။ ပူရတိ၊ ဤ။ ဒေသနာ၊
သည်။ သောဠသက္ခတ္တုကာ၊ သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ အဝ သေသော၊
တု၌အပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော။ ပါဠိအတ္ထော၊ ပါဠိအနက်ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဤ။
ဝုတ္တ နယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဤ။ စ၊ အထူးကို ဆိုအံ။
တ္ထေ-အာကာသာနဉာယတန ဣာနေ၊ ဤ။ ရူပါဝစရ စဟုတ္တ ဣာန နိကန္တိ
ပရိယာဒါန ဒုက္ခတာယ၊ ရူပါဝစရစတုတ္တ ဖျာန်၌ တပ်ခြင်းကို ကုန်စေ
ခြင်း၏ ဆင်းရဲ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခပဋိပဒါ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊
ဤ။ ပရိယာဒိန္န နိကန္တိကဿ၊ ကုန်စေအပ်ပြီးသော တပ်ခြင်းရှိသသူအား။
အပ္ပနာ ပရိဝါသ ဒန္ဓတာယ၊ အပ္ပနာဖြစ်ခြင်း၏ နှေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ဒန္ဓာဘိညာ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဝိပရိယာယေန၊ ကိုမှ ပြန်သောအား
ဖြင့်။ သုခပဋိပဒါ၊ ကို၎င်း။ ခိပ္ပါဘိညာ စ၊ ကို၎င်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဤ။ ပန၊
တပါး။ ပရိတ္တ ကသိဏ္ဍု၌ မာကာသေ၊ ပရိတ္တ၊ ဖြစ်သော ကသိုဏ်းကို
ခွါကြောင်း ကောင်းကင်၌။ ပဝတ္တံ၊ သော။ ဖျာနံ၊ သည်။ ပရိတ္တာ ရမ္မဏံ၊
မည်၏။ ဝိပုလ ကသိဏ္ဍု၌ မာကာသေ၊ ဝိပုလဖြစ်သော ကသိုဏ်းကို
ခွါကြောင်းကောင်းကင်၌။ ပဝတ္တံ၊ သော။ ဖျာနံ၊ သည်။ (လိုက်)။ အပ္ပမာ
ဏံ ရမ္မဏံ၊ မည်၏။ စ၊ ဆက်။ ဥပေက္ခာ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဤ။ စတုတ္ထ ဣာန
ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စ ဝိသတိ ကေကာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိဝိယ၊ သို့။ ဣပေါ၊ ဤ
အာကာသာနဉာယတနဖျာန်၌လည်း။ စတုတ္ထဖျာန ဝသေန၊ ဖြင့်။ (တန္တ
နည်း)။ ပဉ္စ ဝိသတိ ကေကာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ တော၊
ဤ အာကာသာ နဉာယတန ဖျာန်၌။ ပဉ္စဝိသတိ ကေကာ၊ တို့သည်။
ဟောန္တိ ဝိသတိ၊ ကုန်၏သို့။ ဧဝံ တူ။ ဣတော၊ ဤအာကာသာနဉာယတန
ဖျာန်မှ။ ပရေသု၊ နောက် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိညာဏဉာယတနာ ဒိဿိပိ၊

တို့၌လည်း။ (ထည့်)။ ပဉ္စ ဝိသတိကေကာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်။ ဧတေသု ဝိညာဏဉာယတနာ ဒီသု၊ တို့၌။ ဝိသေသမတ္တဇေဝ၊ အလုံးမျှ ကိုသာလျှင်။ ငဏ္ဍယိဿ၊ မ၊ ဘွင်ကုန်အံ့။

ဝိညာဏဉာယတန

၂၆၆။ အာကာသာနဉာယတနံ သမတိက္ကမာတိ ဧတ္ထ ငစနေ၊ ဌံ။ တာဝ၊ စွာ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ သ သမ္ပယုတ္တဓမ္မဿ၊ သမ္ပယုတ်တရားနှင့် တက္ကဖြစ်သော။ (ထည့်)။ အဿဈာနဿ၊ ဤအာကာသာနဉာယတနဈာန် အား။ အာကာသာနဉာယ ဥပါဒ် အပိုင်းအခြား၊ တင်အပိုင်းအခြားမထင်သော ကောင်းကင်ဟူသော။ အဓိဋ္ဌာနဌေန၊ တည်ရာဟူသော အနက်ကြောင့်။ အာယတနံ၊ တည်ရာဖြစ်သောအာရုံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိဣမိနာဝစနတ္ထေန၊ ဤဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသဝစနတ်ကြောင့်။ ဈာနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အာကာသာနဉာယတနံ၊ မည်၏။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကမ္မဓာရည်းသမာသနည်း ဖြင့်သာလျှင်။ အာရမ္မဏမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အာကာသာနဉာယတနံ၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတံဈာနဉာယ၊ ဤအာကာသာနဉာယတနမည်သော ဈာန်ကို၎င်း။ ဧတံအာရမ္မဏဉာယ၊ ဤအာကာသာနဉာယတနမည်သော အာရုံကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဘယမ္ပိ၊ ဈာန်နှင့် အာရုံနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ အပ္ပဝတ္တိကရဏေနစ၊ မဖြစ်ခြင်းကို ပြုခြင်းဖြင့်၎င်း။ အမနသိကရဏေနစ၊ နှလုံး၌ မမူခြင်းဖြင့်၎င်း။ သမတိက္ကမိတွာဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံဝိညာဏဉာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေသင့်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧတံဥဘယမ္ပိ၊ ဤဈာန်နှင့် အာရုံနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ဧကဇ္ဈိကတွာ၊ တပေါင်း ကည်းပြု၍။ “အာကာသာနဉာယတနံ သမတိက္ကမာ”တိဣဒံ၊ ဟူသော ဤ စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဝိညာဏဉာယတန သညာသဟဂတန္တိ ဧတ္ထငစနေ၊ ဌံ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ “အနန္တ”န္တိ၊ အပိုင်းအခြား မရှိ ဟူ၍။ မနသိကာတဗ္ဗဝသေန၊ နှလုံး၌မူအပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အဿ၊ ထို

ပဌမာရူပဝိညာဉ်အား။ အန္တေ ၁၊ အပိုင်းအခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အနန္တံ၊ မည်၏။ အနန္တမေဝ၊ အနန္တသည်ပင်လျှင်။ အာနဉ္စ၊ အာနဉ္စမည်၏။

သကတ္ထ ဣပစ္စည်းရောက်၍ အနန္တသည် အာနဉ္စဖြစ်သည်။

အာနဉ္စ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော။ ဝိညာဏံ၊ ပဌမာရူပဝိညာဉ်သည်။ ဝိညာဏာနဉ္စ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝိညာဏာနဉ္စဟု။ အဝတော၊ ၍။ ဝိညာဏဉ္စန္တိ၊ ဝိညာဏဉ္စဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။

ပဒဝိနိစ္ဆယနှင့်ကျမ်းတက်။ ။အာကိုရဿ၊ နကိုလောပမူ၍ ဆိုသည်။ သို့သော်လည်း သင့်ပါမှ ဆိုကောင်းသည် တကားဟု။ ကြောင့်။ “အယံဟေတ္ထ”စသည်ကို မိန့်သော် ...

ဟိ၊ အသင့်ကိုဆုံးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိညာဏဉ္စဟူသော ပုဒ်၏အတ္ထဉ်။ အယံ၊ ဤဝိညာဏဉ္စဟူသော သဒ္ဒါသည်။ ရဋ္ဌိသဒ္ဒေါ၊ ရဋ္ဌိသဒ္ဒါသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒေဝဝိညာဏဉ္စ၊ ထိုအပိုင်းအခြားမရှိသော ပဌမာရူပဝိညာဉ်သည်ပင်လျှင်။ ဣမိဿာသညာယ၊ ဤသညာ၏။ အဓိဋ္ဌာနဌေန၊ တည်ရာဟူသော အနက်ကြောင့်။ အာယတနံ၊ တည်ရာဖြစ်သော အာရုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣမိနာဝစနတ္ထေန၊ ဤကမ္မဓာရည်းသမာသံ ဝစနတ်ကြောင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ မည်၏။ တသ္မိ ဝိညာဏဉ္စာယတနေ၊ ထိုအပိုင်းအခြားမရှိသော ပဌမာရူပဝိညာဉ်ဟူသော တည်ရာအာရုံ၌။ ပဝတ္တာယ၊ သော။ သညာယ၊ သညာနှင့်။ သဟဂတံ၊ တကွဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ သညာသဟဂတံ၊ မည်၏။ ဧတံ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနံ သညာသဟဂတံဟူသော အမည်သည်။ အာကာသေ၊ ဉ်။ ပဝတ္ထဝိညာဏာရမ္မဏဿ၊ ဖြစ်သော ပဌမာရူပဝိညာဉ်လျှင် အာရုံရှိသော။ ဈာနဿ၊ ၍။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣမ ဝိညာဏဉ္စာယတနေ၊ (ဒုက္ခာ ပဋိပဒါ ဝေဒိတဗျာဉ်စပ်)။ အာကာသာနဉ္စာယတနသမ္ပတ္တိယာ၊ ဉ်။ နိကန္တိ ပရိယာဒါန ဒုက္ခတာယ၊ တပ်ခြင်းကို ကုန်စေခြင်း၏ ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခပဋိပဒါကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ သိအပ်၏။ ပရိယာဒိန္န နိကန္တိကဿ၊ ကုန်စေအပ်ပြီးသော တပ်ခြင်းရှိသသူ၏။ အပ္ပနာပရိဝါသဒန္တတာယ၊ အပ္ပနာဖြစ်ခြင်း နှေးသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်။ ဒန္တာဘိညာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဝိပရိယာယေန၊ ထိုမှပြန်သောအားဖြင့်။ သုခပဋိပဒါ၊ ကိုရင်း။ ခိပ္ပါဘိညာ၊ ကိုရင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပရိတ္တ ကသိဏ္ဍိ ၂၆ မာကာသာရမ္ပဏသမာပတ္တိံ၊ ပရိတ္တ ဖြစ်သော ကသိဏ်းကို ခွဲကြောင်း ကောင်းကင်လျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်ကို။ အာရမ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ပရိတ္တာရမ္ပဏတော၊ ပရိတ္တာရမ္ပဏအဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဝိပရိယာယေန၊ ထိုမှပြန်သောအားဖြင့်။ အပ္ပမာဏာ ရမ္ပဏတော၊ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ သည်။ ပုရိမသဒိသဓေဝ၊ ရှေးဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အာကိဉ္ဇညာယတန

၂၆၇။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ သမတိက္ကမာတိ ဧတ္ထာပိ၊ ခွဲလည်း။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အဿဈာနဿ၊ ဤဝိညာဏဉ္ဇာယတနစွာန်အား။ ဝိညာဏဉ္ဇံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော ပဌမာရူပဝိညာဉ်ဟူသော။ အဓိဋ္ဌာနဌေန၊ တည်ရာဟူသော အနက်ကြောင့်။ အာယတနံ၊ တည်ရာဖြစ်သောအာရုံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဤဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ်ကြောင့်။ ဈာနမ္ပိ၊ ဒုတိယာရူပစွာန်သည်လည်း။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ၊ မည်၏။ စ၊ တပါး။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကမ္မဓာရည်းသမာသံ ဝစနတ်ကြောင့် သာလျှင်။ အာရမ္ပဏမ္ပိ၊ အာရုံသည်လည်း။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ၊ မည်၏။ ဧဝံသ္မိ၊ ဧတံဈာနဉ္စ၊ ဤဝိညာဏဉ္ဇာယတနမည်သော ဈာန်ကိုရင်း။ ဧတံ အာရမ္ပဏဉ္စ၊ ဤဝိညာဏဉ္ဇာယတနမည်သော အာရုံကိုရင်း။ ဣတိ၊ ဤသ္မိ၊ ဥဘယမ္ပိ၊ ဈာန်နှင့် အာရုံနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ အပ္ပဝတ္တိကရဏေနစ၊ မဖြစ်ခြင်းကို ပြုသဖြင့်ရင်း။ အမနသိကရဏေနစ၊ နှလုံး၌မမှုသဖြင့်ရင်း။ သမတိက္ကမိတွာဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံအာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ချိ၊ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေသင့်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံဥဘယမ္ပိ၊ ဤဈာန်နှင့် အာရုံနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ကေဇ္ဈိကတွာ၊ ချိ။ “ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ သမတိက္ကမာ”တိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသ္မိ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ အာကိဉ္ဇညာယတန သညာသဟဂတန္တိ ဧတ္ထ ဝစနေ၌။
ဝိနိစ္ဆယော၊ ကိ၊ ဝေဒိတဌော၊ ဧ၊ အဿပဌမာ ရပ္ပဿ၊ ထိုပဌမာရပ္ပဝိညာဉ်
အား။ ကိဉ္ဇနံ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှအကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။
တံ၊ ထိုပဌမာရပ္ပဝိညာဉ်သည်။ အကိဉ္ဇနံ၊ မည်၏။ အဿပဌမာရပ္ပဿ၊ အား။
အန္တမသော၊ အဆုံး၌ဖြစ်သော အဘို့အားဖြင့်။

အန္တမသော ဟုအပ်လျက်၊ အန္တမသောဟူသည်။

ဘင်္ဂမတ္တမ္ပိ၊ ဘင်္ဂမ္ပလည်းဖြစ်သော။ အဝသိဋ္ဌံ၊ အကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ အကိဉ္ဇနဿ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှ
အကြွင်းမရှိသော ပဌမာရပ္ပဝိညာဉ်၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ အာကိဉ္ဇညံ၊
စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဘင်္ဂမ္ပ အကြွင်းမရှိသော ပဌမာရပ္ပဝိညာဉ်၏ အဖြစ်။
ဘေ၊ ဤအာကိဉ္ဇညဟူသော အမည်သည်။ အာကာသနဉ္ဇာယတန ဝိညာ
ဏာပရမဿ၊ အာကာသနဉ္ဇာယကန ဝိညာဉ်၏ ဉာဏ်အား မထင်ကင်းကွာ
ပျောက်ကွယ်ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

အဘိဓမ္မတ္ထ ဝိဘာဝနိဋ္ဌိကာဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။နဿပဌမာရပ္ပဿ ကိဉ္ဇနံ အပ္ပမတ္တကံ
အန္တမသော ဘင်္ဂမတ္တမ္ပိ အဝသိဋ္ဌံ အတ္ထိတိ အကိဉ္ဇနံ၊ တဿ ဘာဝေါ အာ
ကိဉ္ဇညံ၊ ပဌမာရပ္ပဝိညာဏာ ဘာဝေါ။ ။၉၆-ဆဋ္ဌ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋ္ဌိကာ။ ။ကိဉ္ဇနန္တိ ကိဉ္ဇိဝိ သဘာဝဓမ္မဿ အပ္ပါဝသေသတာ နာမ
ဘင်္ဂါဇေ သိယာတိအာဟ ဘင်္ဂမတ္တမ္ပိအဝသိဋ္ဌံနတ္ထိတိ။ သတိဟိဘင်္ဂမတ္တေဝိ
တဿ သကိဉ္ဇနတာ သိယာ။ အကိဉ္ဇနန္တိစ ဝိညာဏဿ ကိဉ္ဇိပကာရံ အဂဟေ
တွာ သုဓဗ္ဗနသဗ္ဗံ ဝိဘာဝနမာဟ။ ။၃၃၀-ပ-၆။

တံ အာကိဉ္ဇညံ၊ ထို စိုးစဉ်း အနည်းငယ်ဘင်္ဂမ္ပအကြွင်းမရှိသော ပဌမာရပ္ပ
ဝိညာဉ်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်သည်ပင်။ အဓိဋ္ဌာနဌေန၊
တည်ရာဟူသော အနက်ကြောင့်။ ဣမိဿာ သညာယ၊ ဤသညာ၏။ အာယ
တနံ၊ တည်ရာ အာရုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဤ
ကမ္မဓာရည်းသမာသ် ဝစနတ်ကြောင့်။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ မည်၏။ တသ္မိံ
အာကိဉ္ဇညာယတနာ၊ ထို စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဘင်္ဂမ္ပ အကြွင်းမရှိသော
ပဌမာ ရပ္ပ ဝိညာဉ်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော
တည်ရာအာရုံ၌။ ပဝတ္ထံ၊ ယ၊ သော။ သညာယ၊ နှင့်။ သဟဂတံ၊ တကွဖြစ်

သည်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာကိဉ္ဇညာယတနသညာသဟဂတံ၊
 ၏။ ဧတံ၊ ဤ အမည်သည်။ အာကာသေ၊ ဌ။ ပဝတ္တိတ ဝိညာဏာပဂမာ
 ရမ္မဏဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ပဌမာရူပဝိညာဉ်၏ ဉာဏ်အားမထင် ကင်းကွာ
 ပျောက်ကွယ်ခြင်း ဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်လျှင် အာရုံရှိစေား၊ ဈာနဿ၊
 ၏။ အဝိဝစနံ၊ တည်း။ ဣ၊ ဤအာကိဉ္ဇညာယတနဈာနံ။ ဝိညာဏဉ္ဇာ
 ယတန သမာပတ္တိယာ၊ ဌ။ နိကန္တိ ပရိယာဒါန ဒုက္ခတာယ၊ တပ်ခြင်းကို ကုန်
 စေခြင်း၏ ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ မည်၏။ ပရိယာ
 ဒိန္တ နိကန္တိကဿ၊ ကုန်စေအပ်ပြီးသော တပ်ခြင်းရှိသသွ၏။ အပ္ပနာ ပရိဝါသ
 ဒန္တတာယ၊ အပ္ပနာဖြစ်ခြင်း နှေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒန္တာဘိညာ၊ မည်၏။
 ဝိပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ သုခါပဋိပဒါ၊ ကိုရင်း။ ခိပ္ပါဘိညာ၊ ၈၊ ကိုရင်း။
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပရိတ္တကသိဏ္ဍါဝိဓမာကာသေ၊ ပရိတ္တဖြစ်သော ကသိုဏ်း
 ကို ခွဲကြောင်းကောင်းကင်၌။ ပဝတ္တိတ ဝိညာဏာပဂမာရမ္မဏတာယ၊ ဖြစ်
 စေအပ်သော ပဌမာရူပဝိညာဉ်၏ ဉာဏ်အားမထင် ကင်းကွာ ပျောက်ကွယ်
 ခြင်းဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်လျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိတ္တာ
 ရမ္မဏတာ၊ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝိပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပမာဏာ
 ရမ္မဏတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သေသံ၊ သည်။ ပုရိမသဒိသ မေဝ၊ လျှင်။
 ဟောတိ၊ ၏။

နေဝသညာနာသညာယတန

၂၆၈။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ သမတိက္ကမာတိ ဧတ္ထာပိ၊ ဌ်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ်။
 ဝုတ္တ နယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အဿ ဈာနဿ၊ ဤတတိယာရူပဈာန်အား။
 အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ ကြောင့်။ အာကိဉ္ဇညံ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဘင်မျှ အကြွင်း
 မရှိသော ပဌမာရူပဝိညာဉ်၏ အဖြစ် တည်းဟူသော နတ္ထိဘောပညတ်
 ဟူသော။ အာယတနံ၊ တည်ရာအာရုံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ ဣမိနာ
 ဝစနဧတ္ထေန၊ ဤဗဟုပ္ပိဟိ သမာသံဝစနတ်ကြောင့်။ ဈာနမ္ပိတတိယာ ရူပဈာန်
 သည်လည်း။ အာကိဉ္ဇညာ ယတနံ၊ မည်၏။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 ကမ္မခာရည်းသမာသံ ဝစနတ်ကြောင့်သာလျှင်။ အာရမ္မဏမ္ပိ၊ အာရုံသည်

လည်း။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧတံ စျာနဉ္စ၊ ဤအာကိဉ္ဇညာ
ယတနမည်သော စျာန်ကို၎င်း။ ဧတံ အာရမ္မဏဉ္စ၊ ဤအာကိဉ္ဇညာယတန မည်
သော အာရုံကို၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဘယမ္ပိ၊ စျာန်နှင့်အာရုံ နှစ်ပါးစုံကိုလည်း။
အပ္ပဝတ္တိကရဏေနစ၊ မဖြစ်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်၎င်း။ အမနသိကရဏေနစ၊ နှလုံး၌
မမူသဖြင့်၎င်း။ သမတိက္ကမိတွာဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ
နေဝသညာ နာသညာ ယတနံကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေသင့်၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ ဥဘယမ္ပိကိုလည်း။ ဧကဇ္ဈိကတွာ၍။ “အာကိဉ္ဇညာ
ယတနံ သမတိက္ကမာ”တိ ဣဒံ ဝစနံကို။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ နေဝသညာ နာသညာယတန သညာ သဟဂတန္တိ
ဧတ္ထံ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၍။ ယာယ-ယာဒိသာယ၊ အကြင်သို့
သဘောရှိသော။ ဝါ၊ ပဋ္ဌသညာ ကိစ္စ၏ မရှိခြင်းကြောင့် သညာဟူ၍
လည်း မဆိုစလောက် သညာသဘောကိုမလွန်ခြင်းကြောင့်သညာမဟုတ်ဟူ၍
လည်း မဆိုသင့်သော။ သညာယ၊ အလွန်တရာ သိမ်မွေ့စွာသော သညာ၏။
ဘာဝတော-အတ္ထိဘာဝေန၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်န္တိကာအဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ယာယ သညာယ ဘာဝတောတိ ယာဒိသာယ
သညာယ အတ္ထိဘာဝေန၊ ယာဟိ သာ ပဋ္ဌသညာကိစ္စသေ အဘာဝတော
သညာတိ ဝိ နဝတ္ထဗ္ဗာ။ သညာသဘာဝါ နာတိဝတ္ထနတော အသညာတိဝိ
နဝတ္ထဗ္ဗာ။ တဿာ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ တိ အတ္ထော။ ။၃၃၀-ပ-ဇံ။

တံဗျာနံ၊ ထိုစတုတ္ထာ ရူပဗျာန်ကို “နေဝသညာ နာသညာယတန”န္တိ၊ ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ စ၊ ဆက်။ ယသ္မာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဋိပန္နဿ၊
ကျင့်သော ယောဂါဝစရအား။ ၍။ သာ သညာ၊ ထိုအလွန်တရာ သိမ်မွေ့စွာ
မသာ သညာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ သညာ ပဋိပဒံ၊ ထိုအလွန်တရာ
သိမ်မွေ့စွာသော သညာ၊ ထိုသညာကို ရကြောင်းအကျင့် နှစ်ပါးစုံကို။ တာဝ၊
လက်မှန်။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်န္တိကာအဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။တံတာဝ ဒဿေတုန္တိ ဧတ္ထ တန္တိ တံ သညာ ပဋိ
ပဒံ။ ယသ္မာဝုတ္တသညံ တဿာ စ အဓိဂမူပါယန္တိ အတ္ထော။ ။၃၃၀-ပ-ဇံ။

ဝိဘဂေါ၌။ “နေဝသညိ နာသညိ”တိပဒံကို။ ဥဒ္ဓရိဟွာ၍။ “တညေဝ။ပ။
တေန ဝုစ္စတိ နေဝသညိ နာသညိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာယအဝယဝါဒိပ္ပယတ္တ။ ။ဤ ဝိဘင်း ပါဠိ၌ သညာကို အဘယ်
ဖြင့် ပြသနည်း။ သညာကို ပြသောအရာ ရှာမတွေ့။ ကြောင့်။

နေဝသညီ နာသညီတိ ဟိ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနေန ဓမ္မ ဥဒ္ဓရန္တေန သညာဝန္တ မုနေန
သညာ ဥဒ္ဓဋ္ဌာ။ ။၃၃၉-ပ-၆။

ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဈာန်ကို ထုတ်သည်ဆိုသော် အဘယ်မူသနည်း။ ကြောင့်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာ။ ။အညုထာ နေဝသညာ နာသညာယတနန္တိ ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗံ သိယာ။
ကြွင်းသော ပါဠိဖြင့် ပဋိပဒါကို ပြသည်ကား အလွန်ရှည်သည်။ ကြောင့်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာ။ ။သာ ပန ပဋိပဒါ ယတ္ထ ပဝတ္တတိ၊ ယထာ စ ပဝတ္တတိ၊ တံ
ဒဿတုံ အာကိဉ္ဇညာယတနံ သန္တတော မနသိကရေတိ သင်္ခါရာဝသေသ
သမာပတ္တိံ ဘာပေတိတိ ဝုတ္တံ။ ။၃၃၉-ပ-၆။

ပဝတ္တိဋ္ဌာန ပဝတ္တိအာကာရကို ပြခြင်းငှာ ဟုလိုသော်....

အဘယ်ကား ပဝတ္တိဋ္ဌာန၊ အဘယ်ကား ပဝတ္တိအာကာရ နည်း။ ကြောင့်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာ။ ။အာကိဉ္ဇညာယတနံ ဟိ စတုတ္ထာရုပ္ပဘာဝနာယ ပဝတ္တိဋ္ဌာနံ၊
သင်္ခါရာဝသေသသမာပတ္တိဘာဝနာ ပဝတ္တိ အာကာရေတိ။ ။၃၃၉-ပ-၆။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌။ သန္တတောမသိကရေတိတိ၊ ကား။ “အယံ
သမာပတ္တိ၊ သည်။ သန္တာဝတ၊ ငြိမ်သက်ပေစွ။

အနုသမ္ပိ။ ။အဘယ် လိုသော သမာပတ္တိနည်း။ “ယတြဟိ”သေည်ကို မိန့်သော်-

ယတြ-ယာ သမာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ ဘာဝဉ္စ၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဉ်၏ ဆိတ်သည်၏။
အဖြစ် နတ္ထိဘော ပညတ်ဟူသော သို့စင်အလွန်သိမ်မွေ့စွာကို လျက်လည်း။
အာရုပ္ပဏံ ကရိတွာ၊ ရှိ။ ဌဿတိ နာမ၊ အံ့စရာတည်နိုင်ပေသည် တကား။

သဒ္ဓတ္ထာမိ။ ။ယတြ-ကား ပစ္စက္ခတ္ထ၊ ဟိ-ကား ပဒါလင်္ကာရ၊ နာမကား အလွန်
ယတ္ထ။

ဣတိ ဧဝံ သို့။ သန္တာရမ္မဏတာယ၊ ငြိမ်သက်သော အာမုံရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ နံ အာကိဉ္ဇညာယတနံကို။ “သန္တာ”တိ၊ ငြိမ်သက်ပေစွဟု။ မနသိ
ကရေတိ၊ ၏။

ဝ။ ယတြဟိ နာမာကိ ယာနာမ-ဟု ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂနိကာ ၃၃၉-ပ-၆-၌ ဆိုသည်ကို
ရည်သည်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။သန္တာရုပ္ပဏတာယ၊ န ဈာန သန္တာတယ၊ ဈာန်၏ ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား မဟုတ်ဟုလှန်။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ လှန်သင့်အံ့နည်းဟူမူ။ န ဟိ တတိယာရူပသမာပတ္တိ စတုတ္ထာရူပဇ္ဈာနတော သန္တာ။ ။၃၃၉ ပ-ဇံ-ဝိဇ္ဇီ။

စောဒကဆရာသည်။ ။အကြင်ဈာန်ကို သန္တာအားဖြင့် နှလုံးသွင်းအံ့။ ထို ဈာန်၌ အာဒိနဝကိုမြင်ခြင်း မဖြစ်ကလည်း သမတိက္ကမ သည်ပင် မဖြစ်ရာဟု ပြလို၍ “သန္တာတော စေ။ ပ။ ဟောတိ”ဟူသည်။ ပရိဟာရ်ဆရာကား “အနာဝဇ္ဇိတုကာမတာယ”ဟု ပရိဟာရ်မူသည်။ ထိုပါဌ်ဖြင့် အာဒိနဝ ဒဿနသည် ရှိသည်သာဟု ပြ၏။

သန္တာတော၊ အားဖြင့်။ စေ မနသိကရောတိ၊ အကယ်၍ နှလုံးမူအံ့။ ကထံ၊ ကြောင့်။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ အနာဝဇ္ဇိတုကာမတာယ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကျမ်းတက်စသည်ကား....သောဟိတိ အာဒိနာ ဝုတ္တမေဝတ္ထံ ပါကဋတရံကရောတိ။ ။၃၃၉-ပ-ဇံ-ဝိဇ္ဇီ။

ထိုသောဟိ၊ စသော စကား၌ အကြင် ဈာန်၌ အဘိရတိ-အလွန်ဓမ္မလျော်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ထိုဈာန်၌ အာဝဇ္ဇန သမာပဇ္ဇန စသော ပဋိပတ်သည် ဖြစ်ကောင်း၏။ ထို ပဋိပတ္တိသည်ကား ထိုယောဂီအား တတိယာရူပ၌ အချင်းခပ်သိမ်း မရှိခဲ့သက်သက်မူကား ထို တတိယာရူပမှတစ်ပါး အာရုံ မရှိကာမျှတည်းဟု ပြလို၍ “ကိဉ္ဇာပိတိ အာဒိမာဟ”စသည်ကို မိန့်သတည်း။

ဟိ-တံပါကဋံ ကရောမိ၊ အံ့။ သော ယောဂီ၊ သည်။ နံအာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ ကို။ သန္တာတော၊ ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ မနသိကရောတိ၊ အကယ်၍ နှလုံးထား၏ရှင်။ အထခေါ၊ ထိုသို့သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုယောဂီအား။ “အဟံ၊ သည်။ ဧတံ ဈာနံ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇိဿာမိ၊ နှလုံး သွင်းအံ့။ သမာပဇ္ဇိဿာမိ၊ ငင်စားအံ့။ အဓိဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ဆောက်တည်အံ့။ ဝုဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ထအံ့။ ပစ္စဝေက္ခိဿာမိ၊ အံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဧသ ဧသော အာဘောဂေါ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဧသ-ဧသော သမန္တာဟာရော၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ အဖန်ဖန် နှလုံးသို့ဆောင်ခြင်းသည်။ ဧသ-ဧသော မနသိကာရော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊

၁။ ဤစကားကိုကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ ပ-ဇံ ၃၃၉-နှာကို ကြည့်၍ တက်သည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ တက်ရင်းစကားကို သိလိုပါက ဣဒ္ဓါကြည့်ရှုလေ။

ကား။ အာကိဉ္ဇညာယတနတော၊ ဈာန်ထက်။ နေဝသညာ နာသညာ ယတနဿ၊ ဈာန်၏။ သန္တတရ ပဏီတတရ တာယ၊ အလွန်ငြိမ်သက် အလွန် မှန်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဟိ တံပါကဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အံ။ ရာဇော၊ သည်။ မဟစ္စာရာဇာနုဘာဝေန၊ မြတ်သော မင်းအာနုဘော်ဖြင့်။ “မဟန္တ မေဝ မဟစ္စံ၊ ပြု”။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရ ဂတော၊ မြတ်သော ဆင်ကျောက်ကုန်းထက် တည်လျက်။ နဂရ ဝိထိယံ၊ ဌ။ ဝိစရန္တော၊ မြို့လည်ကော်မူလသော်။ ဒန္တကာရာဒယော၊ ပန်းပွတ်သမားအစ ရှိကုန်သော။ သိပ္ပိကော၊ အတတ်သည် တို့ကို။ ဧကံ ဝတ္ထံ၊ ကို။ ဒဠ္ဋံ၊ မြို့စွာ။ နိဝ၊ သေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဧကေန၊ တတည်သော အဝတ်ဖြင့်။ သီသံ၊ ကို။ ဝေဠေတွာ၊ ရစ်၍။ ဒန္တဗုဏ္ဏာဒီဟိ၊ ဆင်စွယ်မှန် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သမော ကိဏ္ဍဂတ္ထေ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြွမ်းသော ကိုယ်ရှိကုန်လျက်။ အနေကာနိ၊ ကုန်သော။ ဒန္တ ဝိကတိအာဒီနိ၊ ဆင်စွယ်ကြုတ် အထူး ပွတ်လုပ်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ သိပ္ပါနိ၊ အတတ်တို့ကို။ (ထည့်)။ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ “ရော၊ အို အမတ်တို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ အဟော ဆေကာ ဝတ၊ ဪ...တတ် ပေကုန်စွ တကား။ ဤဒိသာနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ သိပ္ပါနိပိ၊ သိမ်မွေ့သော အတတ်တို့ကို လျက်လည်း။ ကရိယန္တိနာမ၊ အံစရာပြုနိုင်ပေ ကုန်၏”။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ တေသံ၊ ထိုအတတ်သည်တို့၏။ ဆေကတာယ၊ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်၌။ ဘုဿတိ၊ နှစ်သက်ကား နှစ်သက်၏။ စ၊ ထိုသို့ပင် နှစ်သက်သော်လည်း။ “အဟံ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သိပ္ပိကော၊ အတတ်သည်သည်။ အဝေယျံ၊ ဖြစ်ရဘိ မူကား။ အဟော ဝတ၊ ဪ ကောင်းလေစွ”။ အဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဣတိ ဧဝံ စိတ္တံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုသို့မဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ရဇ္ဇသိရိယာ၊ မင်းအဖြစ်ဟူသော အသရေ၏။ မဟာ နိသံသ တာယ၊ များသော အာနိသင် ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ သောရာဇော၊ ထိုမင်းသည်။ တေသံ သိပ္ပိနံ၊ ထိုအတတ်သည် တို့၏။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ တိဏာယပိ၊ မြက်မျှလည်း။ အမည မာနေ၊ မမှတ်သည်ဖြစ်၍။ (ထည့်)။ သိပ္ပိကော၊ အတတ်သည်တို့ကို။ သမ တိက္ကမိတွာ ဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ ယထာ၊ သွား၏သို့။ ဧဝ မေဝ၊

ဤအတူလျှင်။ သေ ဇေသော၊ ဤ ယောဂါဝစရသည်။ တံ သမာပတ္တိံ၊ ထို အာကိဉ္ဇညာယတန သမာပတ်ကို။ သန္တတော၊ ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ မနသိကရောတိ၊ ရှင့်။ အကခေါ၊ ထိုသို့သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုယောဂါဝစရအား။ “အဟံ၊ သည်။ ဧတံ သမာပတ္တိံ ကို။ အာဝဇ္ဇိယာမိ၊ အံ။ သမာပဇ္ဇိယာမိ၊ အံ။ အဓိဋ္ဌ ဟိယာမိ၊ အံ။ ဝုဋ္ဌဟိယာမိ၊ အံ။ ပစ္စဝေက္ခိယာမိ၊ အံ” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သေ- ဇေသော အာဘောဂေါ၊ သည်။ သေ-ဇေသော သမန္နာဟာရော၊ သည်။ သေ- ဇေသော မနသိကာရော၊ သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်ကတည်း။ သော၊ ထိုယောဂါဝစရသည်။ တံ တတိယာရူပသမာပတ္တိံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝုတ္တ နယေန၊ ‘သန္တာဝတာယံ သမာပတ္တိံ’ ဤသို့စသဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ (ထည့်)။ သန္တတော-သန္တာ ဣတိ၊ ငြိမ်သက်စွာ-ဟူ၍။ မနသိက ရောန္တော၊ ၍။ ပရမသုခုမံ-ဥက္ကံသဂတသုခုမဘာဝံ၊ အလွန်အကဲသို့ ရောက် သော သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်သော။

ဒိနိစ္ဆယတ္ထ။ ။ အပ္ပနာပုတ္တံ ရှိသည်ကား ဦးကာနှင့်မညီ။ ရှိတိုင်းယောဇနာပု ရမသုခုမံ၊ အလွန်အကဲ သိမ်မွေ့စွာသော။ အပ္ပနာပုတ္တံ၊ အပ္ပနာအဖြစ်သို့ ရောက်သော။ ပေ။

တံ သညံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၍။

စောဒနာ။ ။ ဈာန်သို့ရောက်သည့် မဟုတ်လော။ သညာသိသေ န ဟိ ဒေသနာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ အတယ်သို့သော သညာနည်း။

ယာယ သညာယ၊ ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ (ထည့်)။ နေဝသညီ နာသညီနာမ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ခါရာဝသေသ သမာပတ္တိံ၊ ရုန့်ရင်းသော သင်္ခါ တို့မှ ကြွင်းကျန်သော အလွန်သိမ်မွေ့သော သင်္ခါရမျှဖြစ်သော သမာပတ်ကို တာဝေတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၍။ တံ တာဒိသံ၊ သော။ သညံ၊ သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ သင်္ခါရာဝသေသ သမာပတ္တိန္တိ ဥက္ကံသဂတ သုခုမကာယ သင်္ခါရာနံ သေသတာမတ္တံ သမာပတ္တိံ။ ။ ၃၃၉-ပ-ဇံ။

မှင်းအနက်။ ။ ဥက္ကံသဂတသုခုမ တာယ၊ အလွန် အကဲသို့ ရောက်သော သိမ်မွေ့ သော သင်္ခါရ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သင်္ခါရာနံ၊ ရုန့်ရင်းသော သင်္ခါရတို့မှ။ သေသတ မတ္တံ၊ အကြွင်းအကျန် သိမ်မွေ့သော သင်္ခါရမျှ ဖြစ်သော။ သမာပတ္တိံ၊ ကို။ ပေ တာအနက်မရ။

မဏိသရမဇ္ဈိသမ္ဘာ။ ။သင်္ခါရာဝသေသသုခုမဘာဝေန ဝိဇ္ဇမာနတ္တာတိ ဩဠာ
ရိကသင်္ခါရေဟိ အဝသေသသုခုမဘာဝေန ဝိဇ္ဇမာနတ္တာတိ အတ္ထော။ ။
၂၀၉-၀။

သင်္ခါရာဝသေသ သမာပတ္တိန္တိ၊ သည်ကား။ အစွန္တ သုခုမ ဘာဝ ပုတ္တ သင်္ခါရံ၊
အပိုင်းအခြားကိုလွန်၍ သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်လျက် မပြော
စလောက် သင်္ခါရမျှဖြစ်သော။ စတုတ္ထာ ရူပ သမာပတ္တိကို။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။အန္တမတိစ္စ အစွန္တံ၊ တတော သုခုမတမံ နာမ နတ္ထိ။ တထာ
ပရမုက္ကံသဂတသုခုမသင်္ခါရန္တိ အတ္ထော။ ။၃၃၉-ပ-ဇီ။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။အကြင် ပရမုက္ကံသဂတသုခုမတမံ သုခုမတမ မည်သည်မရှိ။
ထိုသို့သော ပရမုက္ကံသ ဂတ သုခုမ သင်္ခါရဟူလိုသော်....

ထိုသော် အဘယ်ကြောင့် သင်္ခါရာဝသေသ သမာပတ္တိ ဟူသနည်း။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ပဌမဇ္ဈာနပစာရတော ပဋ္ဌာယ ဟံ တံ ဂစ္ဆန္တိယာ ဝိယ
ပဝတ္တမာနာယ တာဝနာယ အနတ္တမေန သင်္ခါရာ တတ္ထ အန္တိမကောဋ္ဌာသတံ
ပါဝိတာ။ တတော ပရံ နိရောဓော ဧဝံ န သင်္ခါရပဝတ္တိတိ။ တေန ဝုစ္စတိ
သင်္ခါရာဝသေသ သမာပတ္တိန္တိ။ ။၃၃၉-ပ-ဇီ။

ဣဒါနံ၊ ဌ။ ယံ တံ စတုက္ခန္ဓံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကျင့်စဉ်ဖြင့်။ အဓိဂတာယ၊
ရအပ်ပြီးသော။ သညာယ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ “နေဝပ။န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ’၏။
တံ စတုက္ခန္ဓံ၊ ကို။ အတ္ထတော၊ ကုသိုလ်စသော ဝိသေသဖြင့် အထူး ပြုအပ်
သော ပရမတ္ထ အားဖြင့်။ ဒသေတုံ၊ ဌာ။ “နေဝသညာပ။ဓမ္မာ”တိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ ကို။ သမာပန္နဿဝါ၊ ဝင်စားသသူ၏
၎င်း။ ဥပပန္နဿဝါ၊ ထိုတုံ၌ ဖြစ်သသူ၏၎င်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရိဿဝါ၊
မျက်မှောက်ချမ်းသာ ခံစား၍နေသသူ၏၎င်း။ စိတ္တစေတသိကာ၊ ကုန်သော။
ဓမ္မာ၊ ထို့တည်း။

အနုသန္ဓေကျမ်းရိုးတက်။ ။ထိုသို့ သုံးထွေဟောမူလည်း ဝိသေသအားဖြင့် အဓိ
ပညာသိက္ခာ၏ အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်သော ခန္ဓာကို ဤ၌လိုရကား။ “ဣဓေသမာပန္နဿ”
စသည်ကိုမိန့်။

တေသု၊ ထိုသုံးဦးတို့တွင်။ ဣဓ-စတုတ္ထာရူပပါမိကာရေ၊ ဌ။ သမာပန္နဿ၊ ၏။
စိတ္တစေတသိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ထို့ကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ ကုန်၏။

ဧတ္ထ-နေဝသညာ နာသညာယတနန္တိဝစေန၊ ဌံ။ ဝစနတ္ထောပန၊ ကိကား။
 ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇာ၊ ဟေဋ္ဌိမဗျာနေသုဝိယ၊ (ထည့်) အောက်ဖြစ်သော
 ဈာန်တို့၌ကဲ့သို့။ ဩဠာရိကာယ၊ ရုန့်ရင်းသော။ သညာယ၊ ဇာ။ အဘာဝ
 တော-အဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ (နေဝသအတ္ထိနှင့်
 စပ်)။ သုခုမာယ၊ သော။ သညာယ၊ ဇာ။ ဘာဝတော-အတ္ထိတာယစ၊ ရှိသည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ (နာသညံနှင့်စပ်)။ သသမ္ပယုတ္တ မေဿ၊ သော။ အဿ
 ဈာနဿ၊ အာ။ သညာ၊ ရုန့်ရင်းသော သညာသည်။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ။ တံဈာနံ၊
 သည်။ (ထည့်)။ အသညဉ္စ၊ သိမ်မွေ့သောသညာမရှိသည်လည်း။ န၊ မဟုတ်။

မှတ်ချက်။ ။ စကြေ၊ ပိကြေလည်း ဟူသင့်၏။ နာသညန္တိ လိုသည်။ နာသညာ
 မလို။ “နာပိ အသညံ အဝိဇ္ဇမာန သညန္တိ”။ ဇူကာကျော်။

ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံဈာနံ၊ သည်။ နေဝသညာ နာသညံ၊ မည်၏။

ပုဒ်ဦးပုံ။ ။ အလယ် ည၏ အကို ဒီဃပြု၊ တနည်း။ နှ၊ ကို အနိပြု။ အန သညဉ္စာတိ
 အတ္ထော။ ။ ဝိသု၊ မဂ်ဇူကာ။ ။ ၃၄၀-၀-၆။

တံဈာနံ၊ သည်။ နေဝသညာ နာသညဉ္စ၊ ရုန့်ရင်းသော သညာမရှိ သိမ်မွေ့
 သော သညာမရှိသည် မဟုတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနာယတန
 မေဿတန ပရိယာပန္နတ္တာ၊ ဌံ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာယ
 တနဉ္စ၊ မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ နေဝ။ ပ။
 နံ၊ မည်၏။

မဏိသရမဉ္ဇူ၊ သာဓိပ္ပာယတ္ထ။ ။ နေဝသ္မာတိတ္ထေ နကာရတ္ထော နေဝသဓ္ဓေါ
 အဘာဝတ္ထော၊ နာသညန္တိတ္ထေ နကာရော အညတ္ထော၊ အကာရော အဘာ
 ဝတ္ထော။ ။ ၂၀၀-၀။

ဝစနတ္ထောဒိ။ ။ နေဝသညာ နာသညာတိ နေဝသညာတိ နေဝသညာ၊ နာသညာ
 အသညာ၊ န အသညာတိ နာသညာ၊ နေဝသညာစ သာနာသညာစာတိ နေဝ
 သညာ နာသညာတိ အတ္ထံ ဒေသေန္တော အာဟ အထဝါတိ အာဒိ။ ။ မဏိ
 သာရမဉ္ဇူ-၀-၂၀၀။

အထဝါ၊ ကား။ ဧတ္ထတုတ္ထာရုပ္ပေ၊ ဌံ။ ယာအယံ သညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တာ၊ ထိုတုတ္ထာရုပ္ပေ၌ရှိသော သညာသည်။

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-အရူပပါဝစရိကုသလပဒ

၄၃၅

ပါဠိသန္ဓေ။ ။ကသ္မာ သာ နေဝသညာ ဟောတိ အာဟ ပဋ္ဌသညာကိစ္စ ကာတံ အသမတ္တတာယာတိ။

ကသ္မာ ပန အသညာတိ အာဟ သင်္ခါရာဝသေယသုခုမဘာဝေန ဝိဇ္ဇမာ နတ္ထာတိ။

ပဋ္ဌသညာကိစ္စ၊ ဝိပဿနာ၏ အာရုံအဖြစ်သို့ရောက်၍ ငြီးငွေ့ခြင်းကို ဖြစ်စေ ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ထင်ရှားသော သညာကိစ္စကို။ ကာတံ၊ ငှာ။ အသမတ္တ တာယ၊ ကြောင့်။ နေဝသညာ၊ သညာမမည်။ ဝါ၊ သညာမဟူစလောက်။ သင်္ခါရာဝသေယ သုခုမဘာဝေန၊ ရုန့်ရင်းသော သင်္ခါရတို့မှ ကြွင်းကျန်သော သိမ်မွေ့သော သင်္ခါရ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇမာနတ္ထာ၊ ကြောင့်။ အသညာ၊ သိမ်မွေ့သော သညာမဟုတ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နေဝသညာ နာသညာမည်၏။ သာ ဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ နေဝသညာ နာသညာ စ၊ ရုန့်ရင်းသော သညာ မဟုတ်၊ သိမ်မွေ့သော သညာမဟုတ်သည် မဟုတ် သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသဓမ္မာနံ၊ ဖဿ၊ စသော ကြွင်းသော တရား တို့၏။ အဓိဋ္ဌာနဗျေဒ၊ နိဿယစသောပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့် တည်ရာဟူသော အနက်ကြောင့်။ အာယကုနဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ မည်၏။

အပိပ္ပပါယ်ကား...ဤနုတိယဝိကင်၌ နေဝ-န အ-တို့သည် အညတ္တ နှင်နှင်တည်း။ ထို့ကြောင့် နေဝသညာ နာသညာ ဟူသောနှစ်ပုဒ်ဖြင့် သညာ၏ သဘောကို သာ ပြအပ်သည်မှတ်။

အနုသန္ဓေကား...ဤဈာန်၌ အကြင် အကြောင်းဖြင့် သညာသည်သာ ဤသို့ သဘောရှိသည်ဖြစ်၏။ လို အကြောင်း အဘယ်နည်းဟု။ ကြောင့်။ “န ကေဝ လဇ္ဈတ္တ” စသည်ကို မိန့်သော်...

ယင်းသို့သော် နေဝ ဝေဒနာ၊ စသည်မည်လျက် သညာအားဖြင့်သာ ဈာန် ကိုအဘယ်ကြောင့် မှတ်သနည်းဟု။ ကြောင့်။ “သညာသိသေန ။ပ။ ကတာ” ဟူသည်။ “နာနတ္ထကာယ နာနတ္ထသညိနော” စသည်တို့၌ကဲ့သို့တည်း။

စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထာရုပ္ပ၌။ ကေဝလံ၊ သက်သက်ကား။ သညာ ဇော သာလျှင်။ ဒေသီ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ အထခေါ-သစ္စတော၊ အဟုတ် အမှန်အားဖြင့်ကား။ ဝေဒနာပိ၊ သည်လည်း။ နေဝ ဝေဒနာ နာဝေဒနာ၊ မည်၏။ စိတ္တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ နေဝစိတ္တံ နာစိတ္တံ၊

မည်၏။ ဖဿောပိ သည်လည်း။ နေဝ ဖဿော နာဖဿော၊မည်၏။ သေသ
သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မေသု၊ ယခင် လေးပါးမှ ကြွင်းသော သမ္ပယုတ်တရားတို့၌။
သေ နယော၊ ကို။ နေတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း။ သညာ သိသေန၊
ဖြင့်။ အယံ ဒေသနာ၊ ကို။ ကတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
၈၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သေ အတ္ထော၊ တစုံတခုသော ဝိသေသကိုစွဲ၍ သဘော
အားဖြင့် ရှိ၏ဟူ၍ ဆိုအပ်သော ဓမ္မ၏ပင် တစုံတခုသော ဝိသေသကိုစွဲပြန်၍
မရှိဟူ၍ ဆိုသင့်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော ဤအနက်ကို။ ပတ္တ မက္ခန္ဓာ တေလပု
တုတိဟိ၊ သပိတ်သုတ်သော ဆီ၊ အစရှိကုန်သော။ ဥပမာဟိ ၈၊ တို့ဖြင့်လည်း။
ဝိဘာဝေတဗ္ဗော၊ ထင်ရှား ပြအပ်၏။ သာမဏေရောသည်။ တေလေန၊ဖြင့်။
ပတ္တံ၊ ကို။ မက္ခေတွာ၍၊ ဌပေသိ ကိရ၊ ထားသတတ်။ တံ၊ ထိုသာမဏေကို။
ယာဂု ပါနကာလေ၌။ ထေရောသည်။ “ပတ္တံ၊ကို။ အာဟရတိ၊ ဆောင်ခဲ့
လောဟု”။ အာဟ၊၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ “ဘန္တေ၊ရား။ ဗတ္ထေ၌။
တေလံ အတ္ထိ၊ဆီရှိ၏”။ ဣတိ၊သို့။ အ ကပ္ပိယဘာဝံ ဥပါဒါယ၊ (ထည့်)။
မအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုစွဲ၍။ အာဟ၊၏။ တတော၊မှ။ “သာမဏေရ၊သာမဏေ။
တေလံ၊ ဆီကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့။ နာဠိ၊ ဆီကျည်ကို။ ပူရေဿာမိ၊ ပြည့်
စေအံ့”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္ထေ၊ သော်။ “ဘန္တေ၊ဘုရား။ တေလံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ”။ ဣတိ၊သို့။ နာဠိ ပူရဏံ၊ဆီကျည်ပြည့်လောက်သော ဆီကို။ ဥပါဒါယ၊
စွဲ၍။ အာဟ၊၏။

}

အနုသန္တေ ကျမ်းရိုးတက်ကား။ ။အကြင် အနည်းငယ်သော ဆီကိုလည်း အတ္ထိ
ဘန္တေတေလံဟု အကပ္ပိယဘာဝကိုစွဲ၍ ဆို၏။ ထို ဆီကိုပင် နတ္ထိ ဘန္တေ တေလံ
ဟု နာဠိပူရဏကိုရည်၍ ဆို၏။ ထို့ကြောင့် ထိုကိုပြခြင်းငှာ “တတ္ထ ယထာ”
စသည်ကို မိန့်သော်....

တတ္ထ၊ ထို ဥပမာစကား၌။ အန္တောဝုတ္တတ္တာ၊ အန္တောဝုတ္တ၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ယာဂုဿ၊ ယာဂုနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အ ကပ္ပိယဇဉ်န၊ မအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ “တေလမတ္ထိ”တိ၊ဆီရှိ၏ဟု ဆိုခြင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊၏သို့။
နာဠိ ပူရဏာဒိနံ၊ ဆီကျည် ပြည့်လောက်သော ဆီ၊ အစရှိသည်တို့၏။ အ
အာဝေန၊ ကြောင့်။ “နတ္ထိ”တိ၊ မရှိဟူ၍ ဆိုခြင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊
၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊တူ။ သာပိ သညာ၊ သည်လည်း။ ပဋ္ဌသညာကိစ္စံ၊ ထင်

စွာသော သညာကိစ္စကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ အံ သမတ္တ တာယ၊ ကြောင့်။ နေဝ သညာ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သင်္ခါရာဝသေသ သုခုမ တာဝေန၊ ရုန့်ရင်း သော သင်္ခါရမှ ကြွင်းသော အလွန်တရာ သိမ်မွေ့စွာသော သင်္ခါရ၏ အဖြစ် ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ ကြောင့်။ နာသညာ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနုသန္ဓေကား။ ။ ‘ကိ’ ပနေတ္ထ သညာကိစ္စ’တု မေး၍ ထိုကို ဖြေခြင်းငှာ “အာရမ္မဏ သဉ္ဇာနနဉ္ဇေဝ” ဝေညာကို မိန့်သော်....

တ္ထေ၊ ဤစတုတ္ထာရူပသမာပတ်၌။ သညာကိစ္စံ၊ သညာ၏ ကိစ္စဟူသည်။ ကိ’ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အာရမ္မဏ သဉ္ဇာ နနဉ္ဇေဝ၊ အာရုံကို အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းသည်၎င်း။ ဝိပဿနာယ၊ ၏။ ဝိသယ တာဝံ၊ သို့။ ဥပဂန္ဓာ၍။ နိဗ္ဗိဒါဇနနဉ္ဇ၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ကို ဖြစ်စေခြင်း သည်၎င်း။ သညာကိစ္စံ၊ သညာကိစ္စမည်၏။

အနုသန္ဓေကား။ ။ ယင်းသို့ အာရမ္မဏ သဉ္ဇာနနသည် သညာကိစ္စ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ သညာဖြစ်လျက် ထိုသို့သော အာရမ္မဏ သဉ္ဇာနနစသော သညာကိစ္စကို အဘယ်ကြောင့် ဤသညာပြုခြင်းငှာ မတတ်နိုင်တောင်းသနည်းဟု။ ကြောင့်။ “ဒဟန ကိစ္စမိပ” အစရှိသည်ကို မိန့်သော်....

ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌံ ကရောမိ၊ အံ။ သုခေါဒကေ၊ ရေ၌။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ ဒဟန ကိစ္စံ၊ လောင်ခြင်းကိစ္စကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိ ဣဝ၊ သို့။ သော သညာ၊ သည်။ သဉ္ဇာနန ကိစ္စမ္ပိ၊ အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းကိစ္စကိုလည်း။ ပဋ္ဌုံ၊ ထင်စွာ။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ သေသသမာပတ္တိသု၊ စတုတ္ထာ ရူပမှ ကြွင်းသော သမာပတ်၌။ သညာဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဝိပဿနာယ၊ ၏။ ဝိသယ တာဝံ၊ သို့။ ဥပဂန္ဓာ၍။ နိဗ္ဗိဒါဇနနမ္ပိ၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ကို ဖြစ်စေခြင်းကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ငှာ။ န သက္ကောတိ၊ နိုင်။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ သင်္ခါရာဝသေသ သုခုမ တာဝပ္ပတ္တိဖြင့် သာလျှင် ဤသညာ သည် ပဋ္ဌသညာကိစ္စကို ပြုခြင်းငှာ တတ်နိုင်။ ထို့ကြောင့်သာလျှင် ဉာဏ်ဖြင့် ယူလွယ်သည်လည်း မဖြစ်။ ထို့ကြောင့် “နိဗ္ဗိဒါဇနနမ္ပိ ကာတုံ နသက္ကောတိ” ဟု သတည်း။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အညေသု၊ စတုတ္ထာ ရူပမှ တပါးကုန်သော။ ခန္ဓေသု၊ ၌။ အက တာတိနိဝေသော၊ ဝိပဿနာ၌ နှလုံးလွင်းခြင်းကို မပြုဘူးသော။ ဝါ၊ မဖြစ်

၄၃၈

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

စေတုးသော သုံးသပ်ခြင်း၌ အလေ့အလာမရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နေဝ
သညာ နာသညာယတနက္ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ သမ္မသိတာ၍။ နိဗ္ဗိဒံ၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်သို့။
ပတ္တံ၊ ၄။ သမဇ္ဈော နာမ၊ စွမ်းနိုင်သည် မည်သည်။ နတ္ထိမရှိ။

အနုသန္ဓေကား။ ။သာဝကဟူက မစွမ်းနိုင်သည်ချည်းလောဟု။ ကြောင့် “အပိ
စ”စသည်ကို မိန့်။

အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သခင်သာရိပုတြာ
သည်။ သမဇ္ဈော၊ စွမ်းနိုင်ပေ၏။ (လိုက်)။

အနုသန္ဓေကား။ ။အကတဘိ နိဝေသော ဟူသောကြောင့် ကတဘိ နိဝေသ၊
ဖြစ်က စွမ်းနိုင်သည်ချည်းလောဟု။ ကြောင့် “ပကတိ ဝိပဿကော” စသည်ကို
မိန့်သော်....

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ပကတိ ဝိပဿကော၊ ပြကတေအားဖြင့် ဝိပဿနာရူတတ်
သသူသည်။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ခန္ဓာ၊ စသည်ကို မုခပြုသဖြင့် ဝိပဿနာကို နှလုံးသွင်း၍ ဒွါရ၊
အာရုံတို့နှင့်တကွ ပဝတ္ထဓမ္မတို့ကို ဝိပဿနာ ရှုတတ်သည်ဟူလို။

မဟာ ပညော၊ ပညာကြီးသည်ဖြစ်၍။ သာရိပုတ္တ သဒိသောဝ၊ သာရိပုတြာနှင့်
ဉာဏ်ချည်တူသသူသာလျှင်။ သက္ကုဏေယျ၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ
ကတ်နိုင်ရာ၏။

အနုသန္ဓေကား။ ။အကြင် အခြင်းဖြင့် တတ်နိုင်၏။ ထိုအခြင်းအရာကို ပြခြင်းငှာ
“သောဝိ”စသည်ကို မိန့်သော်....

သောဝိ၊ ထိုသာရိပုတြာ ထေရ်ကျော်သဘွယ် ပညာကျယ်သော ပကတိ
ဝိပဿက ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤနေဝသညာ
နာသညာယတန တရားတို့သည်။ အဟုတ္တာ၊ ရှေးကမရှိကုန်မူ၍။ သမ္ဘောန္တိ
ကိရ၊ ယခုဖြစ်ကုန်သတတ်။ ဟုတ္တာ၊ ယခုဖြစ်၍။ ပဋိဇေန္တိ ကိရ၊ ပျက်ကုန်
သတတ်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကလာပ သမ္မသနေနေဝ၊ အပေါင်းအားဖြင့်
သုံးသပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝါ၊ စတုတ္ထာရူပစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ အကျိုး
ဝင်သော ဖဿာဒိ ဓမ္မတို့ကို အသီးအသီး မဝေဘန်မူ၍ တပေါင်းတည်းယူ၍
အပေါင်းအားဖြင့် သုံးသပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။နယ ဝိပဿနာ၊ ဟု ဆိုအပ်သော ကလာပသမ္ပသန အစွမ်းဖြင့် ဟူလို။

သက္ကုဏေယျ၊ ရာ၏။ အနုပဒ ဓမ္မဝိပဿနာ ဝသေန၊ ဖဿ-စသော တရား တို့ကို ခွဲခြမ်း ဝေဖန်၍ အသီးအသီး သရုပ်အားဖြင့်ယူ၍ အနိစ္စ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် သုံးသပ်ခြင်း ဟူသော အဘို့အဘို့အားဖြင့် ဖဿာဒိဓမ္မတို့ကို ရှုသော ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်ကား။ နော သက္ကုဏေယျ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ သော သမာပတ္တိ၊ ဤစတုတ္ထာ ရူပသမာပတ်သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း ဖြင့်။ ဓမ္မသနာပတိနာပိနာဒ၊ ဓမ္မ သေနာပတိ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်သည်လျက် လည်း။ အနုပဒ၊ ဖဿာ ဒိဓမ္မတို့ကို အသီးအသီး သရုပ်အားဖြင့် ကောက်၍ အဘို့အဘို့အားဖြင့်။

ပဒနိပ္ပန္န။ ။အနုပဒံ၌ ပဒေနပဒေန ဟူအပ်လျက် ဝိစ္ဆာဇောတက အနုသဒ္ဓါ အယှဉ် ကမ္မပ္ပဝစနိယယုတ္တေ သုတ်ဖြင့် တတိယာ အနက်၌ ဒုတိယာသက်၍ အနုပဒိနေသည်။

န ဝိပဿနေယျ၊ ဝိပဿနာကို မဖြစ်စေနိုင်။ (ထည့်)။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းဖြင့်။ သုခုမတ္တံ၊ သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂတ၊ ရောက်၏။

စာဆက်။ ပတ္တ မက္ခန ကေလု ပမာယ၊ သပိတ်သုတ် ဆိဉ္စပမာဖြင့်။ ဝိဘာဝေတဗ္ဗော ယထာ၊ ၏သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့ အတူ။ မဂ္ဂ၊ ဒက္ခ ပမာယပိ၊ ခရီး၌ရှိသော ရေဉ္စပမာဖြင့်လည်း။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝိဘာဝေတဗ္ဗော၊ ၏။ မဂ္ဂ ပဋိပန္နဿ၊ ခရီးသွားသော။ ထေရဿ၊ အညတရထေရ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ဂစ္ဆန္တော၊ သော။ သာမဏေရော၊ သည်။ ထောက် ဥဒကံ၊ အနည်းငယ်သော ရေကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဥဒကံ၊ ရေ။ ဥပါဟနာ၊ တို့ကို။ ဩမုဉ္ဇထ၊ ချွတ်တော်မူကုန်လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ တကော တဒါ ကာလေ၊ ၌။ ထေရေန၊ သည်။ သစေ ဥဒကံ အတ္တိ၊ အကယ်၍ ရေရှိ သည်ဖြစ်အံ့။ နှာနသာဠကံ၊ ရေသနုပ်ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့။ နှာယိဿာမ၊ ရေချိုးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ “ဘန္တေ၊ ရား။ နတ္ထိ၊ ရေမရှိ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဉ္စပမာစကား၌။ ဥပါဟန တေမန မတ္တ ငွေန၊ ဘိနပ်စုပ်လောက်ရုံမျှ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ဥဒကမတ္တိ”တိ၊ ရေရှိ၏ ဟူသော စကားသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ၏သို့။ နှာယနငွေန၊ ရေချိုး

လောက်သော အနက်အားဖြင့်။ “နတ္ထိ”တိ၊ မရှိဟူသော စကားသည်။
 ဟောတိ ယထာ၊ ဤသို့။ ဧဝံ တတ၊ တူ။ သာပိ သညာ၊ သည်လည်း။ ပဉ္စ
 သညာကိစ္စံ ကိ၊ ကာတုံ၊ ဌာ။ အသမတ္ထတာယ၊ ကြောင့်။ နေဝ သညာ၊ မည်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ခါရာဝသေသသုခုမဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊
 ကြောင့်။ နာသညာ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေလဉ္စ၊ စင်စစ်သော်
 ကား။ ဧတ၊ ဟော၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဥပမာတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဘာဝေ
 တဗ္ဗော၊ သည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ အညာဟိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။
 အနုရူပါဟိ၊ လျော်ကန်သော။ ဥပမာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သေ-ဧသော အတ္ထော၊ ကိ။
 ဝိဘာဝေတဗ္ဗော၊ ဤ။ နေဝသညာ နာသညာ ယတန၊ ရုန့်ရင်းသော သညာ
 မရှိ၊ သိမ်မွေ့သော သညာမရှိသည်မဟုတ်သော မွှာယတန၌ အကျုံးဝင်
 သော ဈာန်၌။ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော။ ဣမာယ သညာယ၊ ဤသညာနှင့်။ ဝါ၊
 ကား။ နေဝသညာ နာသညာ ယတန ဘူဘာယ၊ ရုန့်ရင်းသော သညာ
 မဟုတ်၊ သိမ်မွေ့သော သညာမဟုတ်သည် မဟုတ်သော ဖဿ-စသော ကြွင်း
 သော တရားတို့၏ နိဿယ-စသော ပစ္စည်းအားဖြင့် တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်
 သော။ ဣမာယ သညာယ၊ နှင့်။ သဟဂတံ၊ တကွဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နေဝသညာ နာသညာ ယတန သညာ သဟ ဂတံ၊
 မည်၏။ ဧတံ၊ ဤနေဝသညာ နာသညာ ယတန သညာ သဟ ဂတံ-ဟူသော
 အမည်သည်။ အာကိဉ္ဇညာယတနသမာပတ္တိအာရမ္မဏဿ၊ အာကိဉ္ဇညာယ
 တနသမာပတ်သျှင် အာရုံရှိသော။ ဈာနဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

ဣဓ၊ ဤနေဝသညာ နာသညာယတန ဈာန်၌။ အာကိဉ္ဇညာယတန
 သမာပတ္တိယာ၊ အာကိဉ္ဇညာယတန သမာပတ်၌။ နိကန္တိ ပရိယာဒါန ဒုက္ခ
 တာယ၊ တပ်ခြင်းကို ကုန်စေခြင်း၏ ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခာပဋိ
 ပဒေါ၊ မည်၏။ ပရိယာဒိန္န နိကန္တိကဿ၊ ကုန်စေအပ်ပြီးသော နိကန္တိ ရှိသ
 သူ၏။ အပ္ပနာ ပရိဝါသ ဒန္ဓကာယ၊ အပ္ပနာဖြစ်ခြင်း နှေးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဒန္ဓာတိညာ၊ မည်၏။ ဝိပရိယာယေန၊ ထိုမှပြန်သောအားဖြင့်။ သုခါ
 ပဋိပဒေါ၊ ကိုရင်း။ ခိပ္ပာတိညာ စ၊ ကိုရင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပရိတ္တ
 ကသိဏ္ဍဂ္ဂါဋ္ဌိ မာကာသေ၊ ပရိတ္တ ဖြစ်သော ကသိုဏ်းကို ခွါကြောင်း
 ကောင်းကင်၌။ ပဝတ္ထိတဝိညာဏာပရမာရမ္မဏံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ပဌမာ

ရူပဝိညာဉ်၏ ကင်းကွာ ပျောက်ကွယ်ခြင်းဟူသော နတ္ထိတောပညတ်လျှင် အာရုံရှိသော။ သမာပတ္တိကို။ အာရမ္မာ၏။ ပဝတ္တိတယ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိတ္တာ ရမ္မဏတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဝိပရိယာ ယေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပမာဏာ ရမ္မဏတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ သည်။ ပုရိမသဒိသ မေဝ၊ တည်း။

ဂါထာအနက်။ ။ အ သဒိသ ရူပေါ၊ ဒုတ္တိံ သ မဟာပုရိသလက္ခဏာ အသိ တာ နုဗ္ဗန္တန ဗျာမပ္ပတာ၊ ကေတုမာလာ အစ ရှိကုန်သော ရူပဂုဏ်တို့ဖြင့် သူတပါးတို့နှင့် မတူသော ရူပကာယ ရှိတော်မူသော။ “တနည်း”။ မတူသော သဘောရှိတော်မူသော။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ ဤ ဝိကပ်၌ ရူပသဒ္ဓါသည် “ယံ လောကေ ဝိယရူပံ သာတ ရူပံ” စသည်တို့ကဲ့သို့ သဘာဝတ္ထတည်း။ ထိုသဘာဝတ္ထဖြင့် ဒသဗလ စတုဝေသာ ရဇ္ဇေ၊ စသော ဂုဏ်ဝိသေသတို့နှင့် သမာယောဂကို ပြသောကြောင့်ဘုရား၏ ဓမ္မ ကာယ သမ္ပတ္တိဖြင့်လည်း အသဒိသ အဖြစ်ကို ပြအပ်၏။

နာထော၊ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်စွာသည်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သော။ ယံ အာရပ္ပံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီး။ တံ အာရပ္ပံ၊ ထို အာရပ္ပတရားကို။ ဣတိ ဧဝံ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ တသ္မိံ အာရုပ္ပေ၊ ၌။ ပကိဏ္ဍက ကထာပိ၊ ထိုထိုစဉ်တို့၌ နှံ့သော အနက်ကိုယူ၍ ဖြစ်သော စကားကိုလည်း။ ဝိညေယျာ၊ ၏။ ။ (အရိယာဂါထာတည်း)။ ။ အရူပ သမာပတ္တိယော ဟိ-ကား စုဏ္ဏိယ။

ဂါထာအနက်။ ။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ စ တသောပိ၊ ကုန်သော။ ဣမာ အရူပ သမာပတ္တိယော၊ တို့သည်။ အာရမ္မဏာ တိက္ကမတော၊ အာရုံကို လွန်သော အားဖြင့် သာလျှင်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတသံ၊ ထိုလေးပါး ကုန်သော အရူပသမာပတ်တို့၏။ အဝီ၊ တိက္ကမံ၊ အင်္ဂါကို လွန်ခြင်းကို။ ဝိဘာဝိနေ၊ တို့သည်။ န ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဧတသု၊ တို့တွင်။ ပဌမာ၊ လက်ဦးစွာသော အရူပသမာပတ် သည်။ ရူပနိမိတ္တာ တိက္ကမတော၊ ကသိုဏ်းရုပ်ဟု ဆိုအပ်သော ပဋိဘာဂ နိမိတ်ကို လွန်သော အားဖြင့်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်

သော အရူပသမာပတ်သည်။ အာကာသတိက္ကမတော၊ ကသိုဏ်းကို ခွဲရာ
အာကာသကို လွန်သောအားဖြင့်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ တတိယာ၊ သည်။
အာကာသေ ပဝတ္တိတ ဝိညာဏာ တိက္ကမတော၊ အာကာသ၌ ဖြစ်စေအပ်
သော ပဌမာရူပဝိညာဉ်ကို လွန်သောအားဖြင့်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ နဒုတိယာ
ရူပဝိညာဏာတိက္ကမတော၊ (လွန်)။ ဒုတိယာ ရူပ ဝိညာဉ်ကို လွန်သောအား
ဖြင့် မဖြစ်။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။အတယံကြောင့် ဤသို့ ဆိုသနည်း။ အာရုံဖြစ်သော ဝိညာဉ်
ကိုသာ လွန်သည်မဟုတ်။ အာရမ္မဏိက ဝိညာဉ် ကင်းခြင်းကိုလည်း ပြုတတ်သည်
မဟုတ်လောဟူမူ။ ထို ဒုတိယာရူပဝိညာဉ်ကို လွန်သောအားဖြင့် ထိုဝိညာဉ်၏
သာ ကင်းခြင်းဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဖြစ်သော် ထိုဝိညာဉ်ကိုသာ လွန်သည်ဖြစ်ရာ၏။ ထို
ဝိညာဉ်၏အာရုံကို လွန်သည်မဖြစ်ရာ၊ အာရုံ၌ အပြစ်ကိုမြင်၍ အနာရမ္မဏ ကင်း
ခြင်း လွန်ခြင်းကို ပြုခြင်းသည် မသင့်။ ထို့ကြောင့်ဟူပေ။

စတုတ္ထာ၊ စတုတ္ထ အရူပသမာပတ်သည်ကား။ အာကာသေ ပဝတ္တိတ ဝိညာ
ဏသ၊ အာကာသ၌ ဖြစ်စေအပ်သော ပဌမာရူပဝိညာဉ်၏။ အပ ဂမာတိက္က
မတော၊ ကင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော နတ္ထိဘော ပညတ်ကို လွန်သောအားဖြင့်။
ဘဝတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတသောပိ၊ ကုန်သော။ ဣဒါ အရူပ သမာပတ္တိ
ယော၊ တို့သည်။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။ အာရမ္မဏာ
တိက္ကမတော၊ အာရုံကိုလွန်သောအားဖြင့်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဗျုတ်ရိုက်ကိုဆိုအံ့။ ဧတသု၊ တို့၌။ အင်္ဂါတိက္ကမံ၊ အင်္ဂါကို
လွန်ခြင်းကို။ ပဏ္ဍိတော၊ တို့သည်။ န ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ရူပ ဝိဝေရသမာ
ပတ္တိသု၊ တို့၌။ အင်္ဂါတိက္ကမော၊ သည်။ အတ္ထိဝိယ၊ ရှိ၏သို့။ ဧတသု၊ တို့၌။ အင်္ဂါ
တိက္ကမော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကား။ သဗ္ဗာသုပိ၊ ကုန်သော။
ဧတသု၊ တို့၌။ ဥပေက္ခာ၊ ၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေဝေ
ဈာနင်္ဂါနိ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အင်္ဂါ
တိက္ကမော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အင်္ဂါကိုလွန်ခြင်းမရှိသည်။ သန္တေပိ၊
ရှိသော်လည်း။

ဂါထာအနက်။ ။ဣဒ ဤအရူပ သမာပတ်၌။ ပစ္စိမာ ပစ္စိမာ၊ နောက်
နောက်ဖြစ်သော သမာပတ်တို့သည်။ သုပဏိတ တရာ၊ အလွန် အထူး

သဖြင့် မွန်မြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနောက်နောက်
သော သမာပတ်တို့၏ အလွန်မွန်မြတ်သည်၏ အဖြစ်၌။ ပါသာဒ တလ
သာဠိကာ၊ ပြာသာဒ်အပြင် ပုဆိုးဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဥပမာ၊ တို့ကို။
ဝိညေယျာ၊ ကုန်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။လေးပါးကုန်သော ပါသာဒ တလတို့၏၎င်း ပုဆိုးတို့၏၎င်း
ပါသာဒ တလ သာဠကအဖြစ်ဖြင့်၎င်း ပမာဏအာဖြင့်၎င်း မျှသည်၏ အဖြစ်
ရှိသော်လည်း အထက်အထက်တို့၌ ကာမဂုဏ်တို့၏၎င်း သုခသမ္ပဿ စသည့်
တို့၏၎င်း ဝိသေသအားဖြင့် ပဏိတတရစသော အဖြစ်ကဲ့သို့ ထိုလေးပါးသော
သမာပတ်တို့၏လည်း အရူပအဖြစ်အားဖြင့်၎င်း၊ အင်္ဂါအားဖြင့်၎င်း သမကြ
သောအဖြစ်ရှိသော်လည်း ဘာဝနာ ဝိသေသအားဖြင့်ပြီးသော အထက်အထက်
၌ ပဏိတတရ-စသော အဖြစ်သည်ကား သာတိသယထည်း။ ဤအနက်ကို
ယထာဟိ၊ စသည်ဖြင့် ပြတော်မူပေ၏။

☞

ဟိ-ဝိတ္ထုာရေမိ၊ အံ။ စတုဘူမကဿ၊ ဘုံလေးဆင့်ရှိသော။ ပါသာ
ဒဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌိမတလေ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗနစ္စ၊ ဂီတ၊ ဝါဒီတ၊ သုရဘိ ဂန္ဓ၊ မာလံ၊
သာဒုရသ၊ ပါန၊ ဘောဇန၊ သယနစ္စာဒနာဒိဝသေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော ကခြင်း၊
သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊ ကောင်းသော နံသာ၊ ပန်း၊ ကောင်းသော ရသ၊
ကောင်းသော အဖျော်၊ ဘောဇဉ်၊ အိပ်ရာ၊ အဝတ် အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။
ပဏိတာ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော။ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ပစ္စုပဋိတာ၊ ရှေးရှု
တည်ကုန်သည်။ အဿု-ဘဝေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယအပြင်၌။
တတေ၊ ထိုပဌမအပြင်ထက်။ ပဏိတတရာ၊ အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်ကုန်သော။
ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ တတိယေ၊ ၌။ တတေ၊ ထိုပဌမ၊ ဒုတိယအပြင်
ထက်။ ပဏိတ တရာ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ စတုတ္ထေ၊ ၌။
သဗ္ဗပဏိတာ၊ အလုံးစုံသော အပြင်၌ရှိသော ကာမဂုဏ်ထက် မွန်မြတ်ကုန်
သော။ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ပစ္စုပဋိတာ၊ ကုန်သည်။ အဿု-ဘဝေယျ၊
ကုန်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ တာနိ စတ္တာရိပိ၊ ထိုလေးပါးသော
အပြင် တို့သည်လည်း။ ပါသာဒတလာနေဝ၊ ပြာသာဒ်အပြင်တို့သည် သာ
လျှင်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောန္တိ၊ ရှင်း။ နေသံ၊ ထိုအပြင်တို့၏။ ပါသာဒ တလ ဘာဝေန၊
ပြာသာဒ်အပြင်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိသေသော၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိနတ္ထိ၊ ရှင်း။ ပန၊
သော်လည်း။ ပဉ္စကာမဂုဏ သမိဒ္ဓိဝိသေသေန၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်

ပြည့်စုံခြင်း အထူးဖြင့်။ ဟေဋ္ဌိမတော ဟေဋ္ဌိမတော၊ အောက်အောက်၌
ဖြစ်သောအပြင်ထက်။ ဥပရိမံ ဥပရိမံ၊ အထက်အထက်၌ ဖြစ်သော အပြင်
သည်။ ပဏီတတရံ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့၎င်း။

၈၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ကောယ ဣတ္တိယာ၊ တယောက်သောမိန်းမသည်။ ကန္တိ
တ ထူသ သဏ္ဍာ သဏ္ဍာတရ သဏ္ဍာတမ သုတ္တာနံ ဝဋ်အပ်သော ကြမ်းသော
ချည်၊ သိမ်မွေ့သောချည်၊ အထူးသဖြင့် သိမ်မွေ့သောချည်၊ အလွန်အထူးသဖြင့်
သိမ်မွေ့သောချည်တို့၏။ စတုပလ တိပလ ဒွိပလ ကေပလသာဋ္ဌိကာ၊ လေးပိုလ်
စီး၊ သုံးပိုလ်စီး၊ နှစ်ပိုလ်စီး၊ တပိုလ်စီးပုဆိုးတို့သည်။ အာယာမေနစ၊ အလျား
အားဖြင့်၎င်း။ ဝိတ္တာရေနစ၊ ဖြင့်၎င်း။ သမပ္ပမာဏာ၊ မျှသော ပမာဏရှိကုန်
သည်။ အဿုကုန်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ တာသာဋ္ဌိကာ စတသော
ပိ၊ ထိုပုဆိုး လေးထည်တို့သည်လည်း။ အာယာမတောစ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဝိတ္တာရ
တောစ၊ ဖြင့်၎င်း။ သမပ္ပမာဏာ၊ ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပိဟောန္တိ၊ ရှင့်။ တာသံ၊
တို့၏။ ပမာဏတော၊ ဖြင့်။ ဝိသေသော၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိနတ္ထိ၊ ရှင့်။ ပန၊ သို့သော်
လည်း။ ဒုက္ခသမ္ဘယ သုခသမ္ဘယ သုခမဘာဝ မဟန္တဘာဝေဟိ၊ မကောင်း
သော အတွေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်၊ ကောင်းသော အတွေ့ရှိသည်၏အဖြစ်၊ သိမ်မွေ့
သည်၏အဖြစ်၊ အဘိုးများစွာထိုက်သည်၏ အဖြစ်တို့ဖြင့်။ ပုရိမာယ ပုရိမာယ၊
ရှေးရှေးဖြစ်သော ပုဆိုးတို့ထက်။ ပစ္ဆိမာ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်နောက်ဖြစ်သော
ပုဆိုးတို့သည်။ ပဏီတ တရာ၊ အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ
ယထာစ၊ ဖြစ်ကုန်၏သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ၎င်းလျှင်။ စတုသုပိကုန်သော။
ဘောသု၊ ထိုအရူပသမာပတ်တို့၌။ ဥပေက္ခာ၊ ၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ၎င်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ တောနိဒ္ဒေယေဝ အင်္ဂါနိ၊ ဤနှစ်ပါးသော အင်္ဂါတို့သာလျှင်။
ကိဉ္ဇာပိဟောန္တိ၊ ရှင့်။ အထခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဘာဝနာဝိသေသေန
ပန၊ ဘာဝနာထူးခြင်းကြောင့်မူကား။ တေသံ အင်္ဂါနိ၊ ထိုနှစ်ပါးသောအင်္ဂါ
တို့၏။ ပဏီတ ပဏီတတရ ဘာဝေန၊ မွန်မြတ်သည် အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်
သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤအရူပသမာပတ်၌။ ပစ္ဆိမာ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်
နောက် ဖြစ်ကုန်သော သမာပတ်တို့သည်။ သုပဏီတတရာ၊ အလွန် အထူး
သဖြင့် မွန်မြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။
၈၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဝေဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ပဏီတ ပဏီတာ၊

မြတ်သည်ထက်မြတ်ကုန်သော။ တောစတသောပိ၊ ဤလေးပါးသော သမ္မာ
ပတ်တို့ကိုလည်း။

ဂါထာအနက်။ ။ အသုစိမ္မိ၊ မစင်ရှိရာအရပ်၌။ ဌိတေ၊ (ထည့်)။ တည်သော။
မဏ္ဍပေ၊ ၌။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ လဂ္ဂေါ၊ ဆွဲ၏။ အပရော၊ သည်။
တံ၊ ထိုဆွဲသမှုကို။ နိဿိတော၊ မှီ၍တည်၏။ အညော၊ တပါးသောသူ
သည်။ တံ၊ ထိုမဏ္ဍပ်ကိုဆွဲသမှုကို။ အနိဿာယ၊ ၍။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဌိတော၊
၏။ အပရော၊ သည်ကား။ တံ၊ အပ၌တည်သမှုကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
ဌိတော၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ စတုဟိ၊ လေးဦးကုန်သော။ ဧတေဟိ၊ ပုရိသေဟိ၊
တို့နှင့်။ ယထာက္ကမံ၊ စွာ။ သမာနတာယ၊ တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဘာ
ဝိနာ၊ ပညာရှိသည်။ ဉာတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။

တကြ၊ ထိုဂါထာ၌။ အယံ၊ ကား။ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာ
ခြင်းတည်း။ အသုစိမ္မိ၊ မစင်ရှိသော။ ပဒေသး၌။ ဧကော၊ သော။ မဏ္ဍပေ၊
သည်။ ဌိတော၊ ၍။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကောပုရိသော၊ သည်။ အာဂန္ဓာ၊
၍။ တံအသုစိ၊ ထိုမစင်ကို။ ဇိဂုစ္ဆမာနော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍။ တံမဏ္ဍပံ၊
ကို။ ဟတ္ထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အလမ္ပိတွာ၊ ဆွဲ၍။ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌။ လဂ္ဂေါ-
လဂ္ဂိတောဝိယ၊ ငြိ၏သို့။ အဋ္ဌာသိ၊ ၍။ အထပစ္စာ၊ မှ။ အပရော၊ သည်။
အာဂန္ဓာ၊ ၍။ တံမဏ္ဍပလဂ္ဂံ၊ ပုရိသံ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌ ဆွဲသော ယောက်ျားကို။
နိဿိတော၊ ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ၍။ အထပစ္စာ၊ ၌။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။
အာဂန္ဓာ၊ ၍။ စိန္တေသိ၊ ၍။ “ယော သေ-သော၊ သည်။ မဏ္ဍပလဂ္ဂေါ၊
မဏ္ဍပ်၌ ဆွဲလျက်တည်၏။ ယော၊ သူသည်လည်း။ တံနိဿိတော၊ ထိုမဏ္ဍပ်
၌ ဆွဲသောယောက်ျားကို မှီလျက်တည်၏။ ဧတေဉာဘောပိ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်
တို့သည်လည်း။ ဒုဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာ မတည်ကုန် မကောင်းသဖြင့် တည်ကုန်
၏၊ ဆင်းရဲစွာတည်ကုန်၏။ ဓုဝေါ၊ မချတ်လျှင်။ နေသံ၊ တို့၏။ မဏ္ဍပေ
ပပါတေ၊ မဏ္ဍပ်ပြိုလတ်သော်။ ပါတော၊ ကျခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတံ။
ဟန္တ၊ ယခု။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗဟိယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ တိဋ္ဌာမိ၊ တည်အံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ၍။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ သော၊ သည်။ တံနိဿိတံ-တေန
နိဿိတံဌာနံ၊ ထိုယောက်ျားသည် မှီအပ်သောအရပ်ကို။ တနည်း။ တံနိဿိတံ

မဏ္ဍပလဂ္ဂပုရိသံ နိဿယယဌိတံ ပုရိသံ၊ ထိုမဏ္ဍပလဂ္ဂပုရိသံသို့သော ယောက်ျားကိုမှီ၍
တည်သော ယောက်ျားကို။ အနိဿယ၊ ၍။ ဗဟိယေဝ၊ လျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊
တည်၏။ အထပစ္ဆာ၊ ဌ။ အပရော၊ သည်။ အာဂန္တု၊ ၍။ မဏ္ဍပလဂ္ဂဿစ၊
၏၎င်း။ တံနိဿိတဿစ၊ ထိုမဏ္ဍပလဂ္ဂပုရိသံသို့သော ယောက်ျားကို မှီ၍တည်သော
ယောက်ျား၏၎င်း။ အခေမဘာဝံ၊ ဘေးမငြိမ်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ စိန္တေ
တု၊ ၍။ ဗဟိဌိတဉ္စ၊ အပဉ္စ တည်သည့်ကိုလည်း။ “သုဌိတော”တံ၊ ကောင်းစွာ
တည်၏ဟူ၍။ မန္တု၊ သိ၍။ တံ၊ ထိုအပဉ္စ တည်သည့်ကို။ နိဿယ၊ ၍။ အဋ္ဌာ
သိ၊ တည်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌။ အသုစိမ္ပိဒေသေ၊ ဌ။ မဏ္ဍပေါငယ်၊ ကဲ့သို့။
ကသိဏ္ဍဂ္ဂါဌိမာကာသံ၊ ကသိုဏ်းကို ခွါရာ ကောင်းကင်ကို။ ဒဠဉ္စ၊ ၍။
အသုစိ၊ ကို။ ဗိဂ္ဂစ္ဆာယ၊ ၍။ မဏ္ဍပလဂ္ဂါပုရိသေဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ရူပနိမိတ္တံ၊
ကသိုဏ်းရုပ်ဟု ဆိုအပ်သော ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို။ ဗိဂ္ဂစ္ဆာယ၊ ၍။ အာကာ
သာ ရမ္မဏံ၊ ကသိုဏ်းကို ခွါရာကောင်းကင်လျှင် အာရုံရှိသော။ အာကာ
သာနဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဒဠဉ္စ၊ ၍။ မဏ္ဍပလဂ္ဂပုရိသံ၊ ကို။ နိဿိတောဝိယ၊
မှီ၍တည်သော ယောက်ျားကဲ့သို့။ အာကာသာ ရမ္မဏံ၊ သော။ အာကာသာ
နဉ္စာယတနံ၊ ကို။ အာရမ္မ၊ ၍။ ပဝတ္တံ၊ သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ ဒဠဉ္စ၊ သိမှတ်
အပ်၏။ တေသံဒိန္နမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ဦးသားတို့၏လည်း။ အခေမဘာဝံ၊ ကို။ စိန္တေတု၊
၍။ တံ မဏ္ဍပလဂ္ဂံ၊ ထိုမဏ္ဍပလဂ္ဂံသို့ ဆွဲသည့်ကိုမှီ၍ တည်သည့်ကို။ အနိဿယ၊
၍။ ဗဟိ ဌိတော ဝိယ၊ အပဉ္စ တည်သည့်ကဲ့သို့။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊
စျာန်ကို။ အာရမ္မဏံ အကတု၊ အာရုံ မပြုမူ၍။ တဒဘာဝါ ရမ္မဏံ၊ တိုပဌမာ
ရူပဝိညာဉ်၏ မရှိခြင်း နတ္ထိဘောပညတ်လျှင် အာရုံရှိသော။ အာကိဉ္စညာ
ယတနံ၊ ကို။ ဒဠဉ္စ၊ မှတ်အပ်၏။ မဏ္ဍပ လဂ္ဂဿစ၊ ၍။ တန္နိဿိ
တဿစ၊ ၍။ အခေမဘာဝံ၊ ကို။ စိန္တေတု၊ ၍။ ဗဟိဌိတဉ္စ၊ သူ
ကိုလည်း။ သုဌိတောတံ၊ ကောင်းစွာတည်၏ဟူ။ မန္တု၊ သိ၍။ တန္နိဿယဌိတော
ဝိယ၊ ထိုအပဉ္စတည်သည့်ကိုမှီ၍ တည်သည့်ကဲ့သို့။ ဝိညာဏာ ဘာဝ သင်္ခါတေ၊
ပဌမာရူပ ဝိညာဉ်၏ မရှိခြင်း နတ္ထိဘော ပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဗဟိပဒေ
သေ၊ ဌ။ ဌိတံ၊ တည်သော။ အာကိဉ္စညာ ယတနံ၊ စျာန်ကို။ အာရမ္မ၊

အာရုံပြု၍။ ပဝတ္တံ ဖြစ်သော။ နေဝသညာ နာသညာ ယတနံ၊ကို။ ဒဠ္ဗဗ္ဗံ၊မှတ်
အပ်၏။ ဧဝံ ယထာ ဝုတ္တနယေန၊ဖြင့်။ ပဝတ္တမာနဉ္စ၊ဖြစ်သော်လည်း။

ဂါထာအနက်။ ။ဣဒံ၊ ဤနေဝသညာ နာသညာယတနုဗျာန်သည်။ အညာ
ဘာဝေန၊ အာရုံတပါး မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအာကိဉ္ဇညာ
ယတနုဗျာန်ကို။ အာရမ္မဏံ ကရောတေဝ၊ အာရုံ ပြုသလျှင်ကတည်း။
ယထာကိံ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမကား။ ဇနေဝ၊ တိုင်းသို့
လူအပေါင်းသည်။ ရာဇာနံ၊ အရပ်မျက်နှာ အလုံးကို အစိုးရသော မင်း
ကြမ်းကို။ ဒိဋ္ဌဒေါသမ္ပိ၊ မြင်အပ်သော အပြစ်ရှိမူလည်း။ ဝုတ္တိံ ဟေတု၊
အသက်မွေးခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နိဿယ၊၍။ ဝတ္တတိ
ယထာ၊ အသက်မွေးရ၏သို့တည်း။

ဟိ၊အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ ဣဒံ နေဝသညာ နာသညာ ယတနံ၊သည်။ “အယံ
သမာပတ္တိ၊ ဤ အာကိဉ္ဇညာယတနု သမာပတ်သည်။ အာသန္နဝိညာဏဉ္စာ
ယတနု ပစ္စတ္တိကာ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနု ဟူသော နီးသော ရန်သူရှိ၏။ ရူပါ
သန္တာကာသာ ရမ္မဏ ဝိညာဏာ ပဂမာ ရမ္မဏာ၊ ကသိုဏ်းရုပ်နှင့် နီးသော
ကောင်းကင်လျှင် အာရုံရှိသော ဝိညာဉ်၏ ကင်းခြင်း နတ္ထိဘောပညတ်လျှင်
အာရုံရှိ၏။ နေဝသန္တာ၊ နေဝသညာ နာသညာယတနု သမာပတ်ကဲ့သို့
ငြိမ်သက် သည်လည်း မဟုတ်”။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်)။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌ
ဒေါသမ္ပိ၊မြင်အပ်သော အပြစ်ရှိမူလည်း။ တံ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ ဗျာန်ကို။
အညာ၊ ထိုမှတပါးသော။ အာရမ္မဏာ၊ လျောက်ပတ်သော အာရုံ၏။ အ
ဘာဝါ၊ မရှိ မရခြင်းကြောင့်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကရောတေဝ၊ ပြုသလျှင်
ကတည်း။ ယထာကိံ၊ကား။ဇနေဝ၊သည်။ ရာဇာနံ၊ကို။ ဒိဋ္ဌဒေါသမ္ပိ၊မူလည်း။
ဝုတ္တိံ ဟေတု၊ ကြောင့်။ နိဿယ၊မူ၍။ ဝတ္တတိ ယထာ၊တည်း။ ဟိ-တံပါကဋ္ဌံ
ကရောမိ၊အံ့။ အ သံယတံ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး၊ မစောင့်စည်းသော။ ဖရသ
ကာယ ဝစီ မနော သမာစာရံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး၊အကျင့်
ရှိသော။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတယောက်သော။ သဗ္ဗဒိသမ္ပတိံ၊ ကုန်အောင်စုံသော
အရပ်မျက်နှာတို့၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော။ “သဗ္ဗဒိပ ပတိန္ဒိပိအတ္ထိ”။ရာဇာနံ၊
ကို။ အယံ၊ ဤမင်းသည်ကား။ ဖရသ သမာစာရော၊ ကြမ်းကြုတ်သော

အကျင့်ရှိ၏။ ဣတိဇေ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌဒေါသမ္ပိ၊ မြင်အပ်သော အပြစ်ရှိမှုလည်း။ အညတ္တ၊ အရပ်တပါး၌။ ဝုတ္တိ၊ အသက်မွေးစရာကို။ အလဗ္ဘမာနော၊ မရအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဇနော၊ သည်။ ဝုတ္တိဟေတု၊ ကြောင့်။ နိဿယ၊ မှီ၍။ ဝတ္တတိ ဇာတိယထာ၊ အသက်မွေးရ၏သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ဒိဋ္ဌဒေါသမ္ပိ၊ မှီလည်း။ တံ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ ကို။ အညံ၊ သော။ အာရမ္မဏံ၊ လျှောက်ပတ်သော အာရုံကို။ အလဗ္ဘမာနံ၊ မရအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဣဒံနေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကဇရာတော၊ တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ «သဗ္ဗဒိသစ္စတိန္တိ ဣဒံ ဇနဿ အဂတိဘာဝဓဿနတ္ထံ ဝုတ္တိ။» မင်း၏တိုင်းနိုင်ငံကျယ်လှ၍ လူအများ ပြေးသွားစရာ မရသောကြောင့် အောင်၍ နေရသည်ကို ပြခြင်းငှာဟူလို။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကုရုမာနဉ္ဇ၊ အာရုံမသော်လည်း။

ဂါထာအနက်။ «ကောစိ ပုရိသော၊ တစုံတရာသော ယောကျ်ားသည်။ ဒီသနိဿေဏိ၊ ရှည်စွာသော လှေကားကို။ အာရုဇ္ဈော၊ တက်သည်ရှိသော်။ အညဿ၊ တပါး ကိုင်စရာ၏။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်။ (ထည့်)။ နိဿေဏိ ဗဟကံ၊ လှေကားဘောင်ကို။ ဩလုဗ္ဘတိယထာ၊ ထောက်၏သို့ ၎င်း။ ပဗ္ဗတဂ္ဂံ၊ ပံသုပဗ္ဗတ၊ မိဿကပဗ္ဗတ၊ အဖျားသို့။ အာရုဇ္ဈော၊ တက်သည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗတမတ္ထကံ၊ ထိုတောင်၏ အဖျားကိုပင်။ ဩလုဗ္ဘတိယထာ၊ ထောက်မိ၏သို့ ၎င်း။

ဂိရိ၊ ကျောက်တောင်သို့။ အာရုဇ္ဈော၊ တက်သည်ရှိသော်။ ပရိပုန္ဒမာနော၊ တုန်လှုပ်လျက်။ အညာဘာဝတော၊ ကြောင့်။ (ထည့်)။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇဏ္ဍကံယေဝ၊ ပဆစ်ဒူးကိုပင်လျှင်။ ဩလုဗ္ဘတိယထာဝါ၊ ၎င်း။ တထေဝ၊ လျှင်။ ဧတံစျာနံ၊ ထိုအာကိဉ္ဇညာယတနာစျာန်ကို။ ဩလုဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤရှေ့ စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

အရူပါဝစရကုသလကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တေဘူမကကုသလဝဏ္ဏနာ

၂၆၉။

ဣဒါနိ၊ ဌှိ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗာနိပိ၊ ကုန်သော။ တောနိ
 တေဘူမကကုသလာနိ၊ ဤတေဘူမက ကုသိုလ်တို့သည်။ ဟိနာဒိဘေဒေန၊
 ဟိနစသည်တို့၏ အပြားဖြင့်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ
 တေဘူမက ကုသလာနံ၊ တို့၏။ တံ ပဒဘဒံ၊ ထိုဟိနစသော အပြားကို။
 ဒဿေတုံ၊ ဌာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာတိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဇ္ဈံ၊
 ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကတမေဓမ္မာ ကုသလာ စသော စကား၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။
 ဝေ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိနန္တိ၊ ကား။ လာမကံ၊ ယုတ်သော။ တံဟိနံ၊ ထို
 ယုတ်သောကုသိုလ်ကို။ အာယူဟနဝသေန၊ အားထုတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိနတ္ထမာနံ၊ အယုတ်၊ အမြတ်တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။
 ဘဝံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ မဇ္ဈိမံ၊ အယုတ်၊ အမြတ်တို့၏ အလယ်၌ ဖြစ်သည်။
 ပဋ္ဌာနဘာဝံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်၏အဖြစ်သို့။ နိတုံ၊ ဆောင်အပ်သည်တည်း။ ပဏီ
 တံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်၏အဖြစ်သို့ ဆောင်အပ်သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ဤကား အနက်။ တာနိပိ၊ ထိုမဇ္ဈိမ၊ ပဏီတ ကုသိုလ်တို့ကိုလည်း။
 အာယူဟနဝသေနဝ၊ အားထုတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊
 သိအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်၏။ ဝါ၊ ကို။ အာယူဟနက္ခ
 ဏေ၊ အားထုတ်ခြင်း၏ခဏ၌။ ဝါ၊ အားထုတ်ရာခဏ၌။ ဆန္ဒောဝါ၊ ဆန္ဒ
 သည်မူလည်း။ ဟိနော၊ ယုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝီရိယံဝါ၊ ဝီရိယသည်
 မူလည်း။ ဟိနံ၊ လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တံဝါ၊ စိတ်သည်မူလည်း။ ဟိနံ၊
 ယုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝီရိယံဝါ၊ မူလည်း။ ဟိနံ၊ ယုတ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တံကုသလံ၊ သည်။ ဟိနနာမ၊ မည်၏။ ယဿ၊ အကြင်ကုသိုလ်၏။ ကို။
 အာယူဟနက္ခဏေ၊ ဌှိ။ တေဓမ္မာ၊ ထိုဆန္ဒ၊ ဝီရိယ၊ စိတ္တ၊ ဝီရိယ တရားတို့သည်။
 မဇ္ဈိမံ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်သည်။ ပဏီတာ၊ မြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ တံကုသလံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမဉ္ဇေဝ၊ မဇ္ဈိမ မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပဏီတဉ္စ၊ ပဏီက မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။
 ယံကုသလံ၊ အကြင် ကုသိုလ်ကို။ ကတ္ထုကာမတာ သင်္ခါတံ၊ ပြုလိုသည်၏
 အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဓုရံ၊ အဦးကို။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဧဋ္ဌကံ၊

အကြီးကို။ ဆန္ဒာကို။ ပုဗ္ဗင်္ဂမံရေသွားကို။ ကတုာ၍။ အာယုဟိတံ၊ အားထုတ်
အပ်၏။ တံကုသလံ၊ သည်။ ဆန္ဒာဓိပတိတော၊ ဆန္ဒာဓိပတိမှ။ အာဂတတ္တာ၊
လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဆန္ဒာဓိပတေယံနာမ၊ ဆန္ဒာဓိပတေယုမည်၏။
ဝါ၊ ဆန္ဒာဓိပတိမှလာသောကုသိုလ်မည်၏။ ဝီရိယာဓိပတေယျာဒိသုပ္ပါ၊ တို့၌
လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ပန၊ ဆက်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ဌတုာဟန္တံ၍။ နယာ၊ နည်းတို့ကို။
ဂဏောဘဗ္ဗော၊ ရေတွက်အပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦး
စွာ။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဘန်အပ်သော။ ဧကော၊ တခုသော။ နယော၊ နည်း၎င်း။
ဟိနန္တိ၊ ဟိနံဟူ၍။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဘန်အပ်သော။ ဧကော၊ တခုသော။ နယော၊
နည်း၎င်း။ မဇ္ဈိမန္တိ၊ မဇ္ဈိမံဟူ၍။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဘန်အပ်သော။ ဧကော၊
တခုသော။ နယော၊ နည်း၎င်း။ ပဏိတန္တိ၊ ပဏိတံဟူ၍။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဘန်
အပ်သော။ ဧကော၊ တခုသော။ နယော၊ နည်း၎င်း။ ဆန္ဒာ ဓိပတေယုန္တိ၊
ဟူ၍။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဘန်အပ်သော။ ဧကော၊ တခုသော။ နယော၊ နည်း
၎င်း။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဆန္ဒာ ဓိပတေယု၊ ဆန္ဒာ ဓိပတိမှလာသော
ကုသိုလ်၌။ ဣမေ ပဉ္စ နယာ၊ ဤငါးပါးသော နည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဝီရိယာ ဓိပတေယျာ ဒိသုပ္ပါ၊ တို့၌လည်း။ ပဉ္စ ပဉ္စ
နယာ၊ ငါးပါးငါးပါးသော နည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ပဉ္စကော၊ ပဉ္စက တို့သည်။ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်တို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပုရိမာ၊ ရှေးဦးသော။ ဧကော၊ တခုသော။
သုဒ္ဓိက နယော၊ သုဒ္ဓိကနည်း၎င်း။ ဟိနန္တိ အာဒယော၊ ဟိနံ အစရှိကုန်
သော။ တယော၊ ကုန်သော။ နယာ၊ တို့၎င်း။ ဆန္ဒာ ဓိပတေယုန္တိ အာဒ
ယော၊ ဆန္ဒာ ဓိပတေယု အစရှိကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ နယာ၊
တို့၎င်း။ ဆန္ဒာ ဓိပတေယု ဟိနန္တိ အာဒယော၊ ဆန္ဒာ ဓိပတေယု ဟိနံ အစ
ရှိကုန်သော။ ဒွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော။ နယာ၊ နည်းတို့၎င်း။ ဣတိ
ဝေမိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝိသတိနယာ၊ နှစ်ဆယ်သော နည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။

ဣမေ ဝိသတိ မဟာနယာ၊ ဤ နှစ် ဆယ်သော နည်းကြီးတို့ကို။ ကတ္ထ၊
အဘယ်ကျမ်း၌။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။

ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ မဟာ ပကရဏေ၊ ပဋ္ဌာန်း ကျမ်းကြီး၌။ ဟိနတ္တိကော၊ ၌။
ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား...ဝိသတိနယနှစ်ပါးတွင် ရှေးနည်းတား သင့်ရာ ဟုပြသည်သာ။
ပါဠိအနုဂတ မဟုတ်။ နောက်နည်းကား ပါဠိအနုဂတပင်။

အမူသန္ဓေ။ ။ဤဝိသတိ မဟာနယဟူသည် ဟိနတိက်၌ မဇ္ဈိမဓမ္မ တစိတ်ဖြစ်ရ
ကား “မဟာ ပကရဏေ ဟိနတ္တိကေ ဝိဘတ္တာ” မိန့်သော်...။ အဋ္ဌာရသ
ကမ္မဒ္ဓါရကို ပြလိုရကား “ဣမသ္မိံ ပန ဌာနေ” စသည်တက်သော်....

ပန၊ ဆက်။ ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ ဟိနတ္တိကတော၊ ဟိန တိက်မှ။ မဇ္ဈိမရာသိံ၊
မဇ္ဈိမရာသိကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဟိန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏိတ ဝသေန၊ ဟိန၊ မဇ္ဈိမ၊
ပဏိတ၏ အစွမ်းဖြင့်။ တယော၊ ကုန်သော။ ကောဌာသာ၊ အဘို့အစု တို့ကို။
ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တတောပိ၊ ထိုသုံးပါးသော ကောဌာသတို့မှလည်း။
မဇ္ဈိမ ရာသိံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဟိန ပဏိတေ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
နဝ နဝ ကောဌာသာ၊ ကိုးပါး၊ ကိုးပါးသော ကောဌာသတို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊
ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဟိနသ္မိံ ယေဝ၊ ဟိနကုသိုလ်၌သာလျှင်။ ဟိနံ၊ သည်။
အတ္တိ၊ ရှိ၏။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ပဏိတံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ပဏိ
တသ္မိံ ပိ၊ ၌လည်း။ ဟိနံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။
ပဏိတံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တထာ၊ ပါး။ ဟိန ဟိနသ္မိံ၊ ၌။ ဟိနံ၊ သည်။
အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဟိန ဟိနသ္မိံ၊ ၌။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဟိန ဟိနသ္မိံ၊ ၌။
ပဏိတံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဟိန မဇ္ဈိမသ္မိံ၊ ၌။ ဟိနံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။
ဟိန မဇ္ဈိမသ္မိံ၊ ၌။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဟိန မဇ္ဈိမသ္မိံ၊ ၌။ ပဏိတံ၊
သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဟိန ပဏိတသ္မိံ၊ ၌။ ဟိနံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဟိနပဏိ
တသ္မိံ၊ ၌။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဟိန ပဏိတသ္မိံ၊ ၌။ ပဏိတံ၊ သည်။
အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ အယံ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧကော၊ တခုသော။ နဝ
ကော၊ နဝကသည်။ ဟောတိ၊ ၍။ ပဏိတ ဟိနသ္မိံ၊ ၌လည်း။ ဟိနံ နာမ၊
မည်သည်။ အတ္တိ၊ ၍။ ပဏိတ ဟိနသ္မိံ၊ ၌။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၍။ ပဏိတ
ဟိနသ္မိံ၊ ၌။ ပဏိတံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၍။ တထာ၊ ပါး။ ပဏိတ မဇ္ဈိမသ္မိံ၊ ၌။
ဟိနံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၍။ ပဏိတ မဇ္ဈိမသ္မိံ၊ ၌။ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၍။
ပဏိတ မဇ္ဈိမသ္မိံ၊ ၌။ ပဏိတံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၍။ ပဏိတ ပဏိတသ္မိံ၊ ၌။ ဟိနံ၊

၄၂၂ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ၊ ပဏိတ ပဏိတ သ္မိံ၊ ဌ၊ မဇ္ဈိမံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပဏိတ
 ပဏိတသ္မိံ၊ ဌ၊ ပဏိတံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်
 ကား။ ဒုတိယော၊ သော။ နဝကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧဒ္ဒ နဝကာ၊ တို့သည်။ အဋ္ဌာရဿ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမာနိ
 အဋ္ဌာရဿ၊ တို့သည်။ ကမ္မဒ္ဒါရာနိ နာမ၊ ကမ္မဒ္ဒါရ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမေဟိ၊ ဤ တဆဲရှစ်ပါးသော ကမ္မဒ္ဒါရတို့သည်။ ပဘာဝိ
 တတ္တာ၊ ပွားစေအပ် ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣမေသံ၊ ဤ
 တဆဲရှစ်ပါးသော ကမ္မဒ္ဒါရတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အဋ္ဌာရဿ၊
 တဆဲရှစ်ပါး ကုန်သော။ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့ကို။ အဋ္ဌာရဿ၊ ကုန်သော။
 ပြာဟ္မဏာ၊ တို့ကို။ အဋ္ဌာရဿ၊ ကုန်သော။ ဝေယျာ၊ တို့ကို။ အဋ္ဌာရဿ၊
 ကုန်သော။ သုဒ္ဓါ၊ သူဆင်းရဲတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌစတ္တာလီသ
 ဂေါတ္တ စရဏာနိ၊ လေးဆဲရှစ်ပါးသော ဂေါတ္တ စရဏတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊
 ကုန်၏။

မူလဒီကာဓိပ္ပာယ်။ ။ဟိနတ္ထိကော မဇ္ဈိမရာသိမ္မိယေ သဝိပါကာ ဝဇ္ဇနိဿိ
 တေနောဒါနာဒိဝသေန ပဝတ္တိတာ၊ တေ ဟိနာတိ ကာတဗ္ဗာ၊ ယေ ဝဇ္ဇနိဿိ
 တေန ဒါနာဒိ ဝသေန ပဝတ္တိတာ၊ တေ ပဏိတတိ ကာတဗ္ဗာ၊ အဝိပါကာ
 မဇ္ဈိမာတိ ကာတဗ္ဗာ၊ အ ဝိပါကတ္တာ စ တေသု မဇ္ဈိမရာသိံ ဌပေတွာ ဣတရေ
 ဒေ ကေန္တ ဝဇ္ဇနိဿိတာ နဝ၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယဘူတာ နဝ စာတိ အဋ္ဌာရဿ ကမ္မ
 ဒ္ဒါရာနိ၊ ကမ္မာနိစ တာနိ တဿ တဿ ဖလဿ ကာရဏ တာဝေန ဒ္ဒါရာနိ
 စာတိ ကမ္မဒ္ဒါရာနိ၊ တတ္ထတတ္ထာ ဝိတ္တာနိ ကမ္မဒ္ဒါရာနိတိအာဟ၊ တံတံဒ္ဒါရာနိဝ၊
 ကာယာဒိနိ၊ အဋ္ဌာရဿ ခတ္တိယာ စ အသဗ္ဗာ ဟိနဟိနတ္ထယာဒယော နဝ၊ တဗ္ဗာ
 စ ပဏိက ပဏိတတ္ထယာဒယော နဝါတိ ကမ္မာနုရူပေနော ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဝေ
 ပြာဟ္မဏာဒယော ဒေဝါစ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ အဋ္ဌစတ္တာလီသ ဂေါတ္တစရဏာနိ
 တေသံ ယေဝ ခတ္တိယာဒိနိ တေဒါ။

ဒီကာအနက်။ ။ဟိနတ္ထိကောဌ။ မဇ္ဈိမရာသိမ္မိ၊ မဇ္ဈိမရာသိဌ။ သဝိပါကာ၊ အကျိုးနှင့်
 တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အကျိုးရှိကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်ကုသိုလ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇ
 နိဿိတေနော၊ ဝဋ်၌ မှီသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဒါနာဒိဝသေန၊ ဒါန-အစ
 ရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ ဝဇ္ဇနိဿိတေနော၊ ဝဋ်၌မှီသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 သာလျှင်။ ဒါနာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဝတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုကုသိုလ်
 တို့ကို။ ဟိနာတိ၊ ဟိနဟူ၍။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ သဝိပါကာ၊ ကုန်သော။
 ယေ၊ အကြင် ကုသိုလ်တို့ကို။ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿိတေန၊ ဝဋ်၏ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်၌မှီသော။
 ဒါနာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ဝိဝဇ္ဇနိဿိတေန၊ ဝဋ်၏ ကင်းရာနိဗ္ဗာန်၌မှီသော ပုဂ္ဂိုလ်

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-တေဘူမကကုသလပဒ

၄၇၄

သည်။ ဒါနာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဝတ္ထိတာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုကုသိုလ်တို့ကို။ ပဏိ
 တာတိ၊ ဟူ၍။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အဝိပါကာ၊ အကျိုးမရှိကုန်သော ကုသိုလ်
 တို့ကို။ မဇ္ဈိမာတိ၊ ဟူ၍။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ စ၊ ခက်၍ဆိုဦးအံ့။ အဝိပါကတ္တာ၊
 အကျိုးမပေးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသော ရာသီ
 တို့တွင်။ မဇ္ဈိမရာသီ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဣတရေ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော။ ခွေ
 နှစ်ပါးကုန်သော ရာသီတို့သည်။ ကေန္တ ဝဇ္ဇနိသိတာ၊ စင်စစ် ဝဋ်၌ရှိကုန်သော။
 နဝ၊ ကိုးပါးသော ကုသိုလ်တို့လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇေပ နိဿယ ဘူတာ၊ ဝဋ်၏
 ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ နဝစ၊ ကိုးပါးသော ကုသိုလ်
 တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆွဲရှစ်ပါးတုန်သော။ ကမ္မဒ္ဓါရာနိ၊
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကမ္မာနိစ၊ ကံမည်ကုန်သည်လည်း ဟုတ်တည်း။
 တာနိ၊ ထိုကံတို့ဟူသည်ကား။ တဿ တဿ ဖလဿ၊ ထိုထိုအကျိုး၏။ ကာရဏ
 တာဝေန၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဋ္ဌါရာနိစ ဋ္ဌါရမည်ကုန်သည်လည်း ဟုတ်
 တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကမ္မဒ္ဓါရာနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထို
 ထိုသို့သော ပါဠိရပ်၌။ စိတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော စိတ်တို့ကို။ ကမ္မဒ္ဓါ
 ရာနိတိ၊ ကမ္မဒ္ဓါရတို့ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ တံတံဋ္ဌါရာနိ၊ ထိုထိုကံ၏ ဋ္ဌါရဟု
 ဆိုအပ်ကုန်သော။ ကာယာ ဒိနိ၊ ကာယံဝိညတ် အစရှိသည်တို့ကို။ ကမ္မဒ္ဓါရာ
 နိတိ၊ တို့ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အဋ္ဌာရဿခတ္ထိယာစ၊ တဆွဲရှစ်ပါးသော မင်းမျိုးတို့
 ကိုလည်း။ အဘဗ္ဗာ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်ရခြင်းငှာ မထိုက်ကုန်သော။ ဟိန ဟိနတ္ထယာ
 ဒယော၊ ဟိန ဟိန သုံးခု၏ အပေါင်း အစရှိကုန်သော။ နဝစ၊ ကိုးပါးတို့ကို
 လည်းကောင်း။ ဘဗ္ဗာ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်ရခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်သော။ ပဏိတ ပဏိတတ္ထ
 ယာ ဒယော၊ ပဏိတ ပဏိတသုံးခုတို့၏ အပေါင်း အစရှိကုန်သော။ နဝစ၊
 ကိုးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကမ္မာနုရူပေ နေဝ၊ ကံအား
 လျော်စွာသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဝေ၊ ဤအတူ။ ဗြာဟ္မဏာဒယော၊
 ပုဏ္ဏား အစရှိသည်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့
 ကိုလည်း။ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌစတ္တာလီသ ဂေါတ္ထစရဏာနိ၊ လေးဆွဲ
 ရှစ်ပါးသော ဂေါတ္ထစရဏတို့သည်။ တေသံ ယေဝ ခတ္ထိယာဒိနံ၊ ထိုမင်းမျိုး
 အစရှိသည်တို့၏ သာလျှင်။ သေဒါ၊ အပြားတို့သည်။ ဝါ၊ အထူးတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အနုဋီကာဓိပ္ပာယ်။ ။ဘာရဒ္ဓါဝေဝါတမာဒယော အဋ္ဌစတ္တာလီသ လောကေ
 ဂေါတ္တာနိ မူလဘူတာနိ။ တထာံ ကတ ကလာပါဒယော အဋ္ဌစတ္တာလီသေဝ
 စရဏာနိတိ အာဟ အဋ္ဌစတ္တာလီသန္တိအာဒိ။ တတ္ထ တေသန္တိ ဘဗ္ဗာ ဘဗ္ဗာနံ၊
 ဋ္ဌါရသီသေန ဋ္ဌါရဝန္တာနိ ဂယန္တိတိ အဓိပ္ပာယ်နာဟ တံတံဋ္ဌါရာနိဝါ
 ကာယာဒိနိတိ။ အစိတ္တိကာရေနဝါ ကတံ ဟိနံ။ အဇ္ဈပေက္ခနေန ကတံ မဇ္ဈိမံ။
 သတ္တစကတံ ပဏိတံ။ အာမိသကိဉ္စက္ခာဒိဟေတုဝါ ကတံ ဟိနံ။ ပုညဖလကာမ
 တာယကတံ မဇ္ဈိမံ။ ကတ္တဗ္ဗမိစ္ဆေဝ အရိယဘာဝေ ဌိတေန ကတံပဏိတံ။ ဘဝ

သမ္ပတ္တိလောဘေနဝါ ပဝတ္တိတံဟိနံ။ အလောဘဇ္ဈာသယေန ပဝတ္တိတံ မဇ္ဈိမံ။
 ပရဟိတာယ ပဝတ္တိတံပဏိတံ။ ပရိတ္တကတံဝါဟိနံ။ မတ္တသောကတံမဇ္ဈိမံ။ အဓိ
 မတ္တသောကတံ ပဏိတံ။ မဟဂ္ဂတေသု ပန ပဋိလဒ္ဓမတ္တံ ဟိနံ။ နာတိ သုဘာဝိတံ
 မဇ္ဈိမံ။ သုဘာဝိတံ ဝသိပုတ္တံ ပဏိတံ။ ဣမေသုပိ ဧကေကဿ ဟိနာဒိကဿ
 အာယူဟန နာနတ္တာဒိဝသေန ဟိနာဒိဘေဒေါ လဗ္ဗဟိယေဝါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။
 ၀၁၇-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ဘာရဒွါဇဂေါတမာဒယော၊ ဘာရ ဒွါဇ ဂေါတမ အစရှိကုန်
 သော။ အဋ္ဌစက္ကာလီသ၊ လေးဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော။ လောကော၊ လောကဋ္ဌံ။
 မူလဘူတာနိ၊ မူလဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဂေါတ္တာနိ၊ အနွယ်ကိုသည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ကတကလာပပါဒယော၊ ကတကလာပ အစရှိ
 ကုန်သော။ အဋ္ဌစက္ကာလီသေဝ၊ လေးဆဲ့ရှစ်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ စရ
 ဏာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဟိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌစက္ကာလီသန္တိ
 အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တဗ္ဗ၊ ထိုအဋ္ဌစက္ကာလီသ ဂေါတ္တစရဏာနိ အစရှိသော
 ပါဌ၌။ တေသန္တိ၊ ကား။ ဘဗ္ဗာ ဘဗ္ဗာနံ၊ မင်၊ ဖိုလ်ရခြင်းငှာ ထိုက်သည်၊ မင်၊
 ဖိုလ်ရခြင်းငှာ မထိုက်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော အမျိုးသို့၏။ ဒွါရယီသေန၊ ဒွါရ
 ကို အကြောင်းပြုသဖြင့်။ ဒွါရဝန္တာနိ၊ ဒွါရရှိကုန်သော တရားတို့ကို။ ဂယန္တိ၊
 ယူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်။ တံတံ ဒွါရာနိဝါ
 ကာယာဒိနိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဤ၌ အဗ္ဗာစကားရပ်ကား....သံဝဇ္ဈေတဗ္ဗဖြစ်သော ဇိကာပါဌစဉ်ကို တောက်
 လျှင် “အနုလောမပစ္စနိယ။ အနုလောမပစ္စနိယ ပစ္စယာနုလောမာဒိနယာ အနု
 လောမာဒိနယာ” ဟူသော စကား၏ အခြားမဲ့၌ “ဒွါရယီသေန ဒွါရဝန္တာနိ
 ဂယန္တိတိ အဓိပ္ပါယေနာယ တံတံ ဒွါရာနိကာယာဒိနိတိ” ဟူသော ဝါကျသည်
 ရှိသင့်သည်ပင်။ သို့ဖြစ်သော်လည်း စာအမျှား၌ပင် ဤအရာ၌ ရှိသောကြောင့်
 ရှိတိုင်း အတ္ထယောဇနာပြုလိုက်သည်။

ဝါ၊ တနည်းကား။ အစိတ္တိကာရေန၊ အရိအသေမပြုခြင်းဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်
 သော ကုသိုလ်သည်။ ဟိနံ၊ မည်၏။ အဇ္ဈုပေက္ခနေန၊ လျစ်လျူရှုခြင်းဖြင့်။ ကတံ၊
 သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ မည်၏။ သက္ကစ္စကတံ၊ အရိအသေပြုအပ်သောကုသိုလ်သည်။ ပဏိတံ၊
 မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ အာမိသကိဉ္ဇက္ခာဒိယေတု၊ ဆွမ်း၊ စသော အာမိသကျော်စော
 ခြင်း-စသော အကြောင်းကြောင့်။ ကတံ၊ သည်။ ဟိနံ၊ မည်၏။ ပုညဖလ ကာမ
 တာယ၊ ကောင်းမှု၏အကျိုးကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ကတံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊
 မည်၏။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်၏။ ဣစ္စေဝ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍သာလျှင်။ အရိယဘာဝေ၊
 ၌။ ဌိတေန၊ တည်လျက်။ ဝါ၊ တည်သောသူသည်။ ဝါ၊ ကား။ အရိယဘာဝေ၊
 ၌။ ဌိတေန၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣစ္စေဝ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍သာ
 လျှင်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ ပဏိတံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဘဝသမ္ပတ္တိ

လောဘောန၊ ဘဝ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို တပ်ခြင်းဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ ဟိနံ၊ မည်၏။ အလောဘဇ္ဈာသယေန၊ အလောဘ တည်းဟူသော အလိုဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ မည်၏။ ပရဟိတာယ၊ သူတပါး အစီးအပွားငှာ။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ ပဏီတံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပရိတ္တကတံ၊ အနည်းငယ်ပြုအပ်သော ကုသိုလ်သည်။ ဟိနံ၊ မည်၏။ မတ္တသော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်။ ကတံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ မည်၏။ အဓိမတ္တသော၊ လွန်သော အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်။ ကတံ၊ သည်။ ပဏီတံ၊ မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ မဟဂ္ဂတေသု၊ မဟဂ္ဂုတ် ကုသိုလ်တို့တွင်။ ပဋိလဒ္ဓမတ္တံ၊ ရအပ်ကာမျှဖြစ်သော ကုသိုလ်သည်။ ဟိနံ၊ မည်၏။ နာတိ သုသာဝိတံ၊ ကောင်းစွာ မပွားစေအပ်လွန်းသော ကုသိုလ်သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ မည်၏။ သုသာဝိတံ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်လော့။ ဝသိပ္ပတ္တံ၊ ဝသိသော်သို့ ရောက်သော ကုသိုလ်သည်။ ပဏီတံ၊ မည်၏။ ဣမေသုပိ၊ ဤမဟဂ္ဂုတ် ကုသိုလ်တို့တွင်လည်း ။ ဧကေကဿ၊ တပါးတပါးသော။ ဟိနာ ဒိကဿ၊ ဟိန-စသော ကုသိုလ်၏။ အာယူဟန နာနတ္တာဒိ ဝသေန၊ အားထုတ်ခြင်း၏တူးသည်၏ အဖြစ် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဟိနာဒိဘေဒေါ၊ ဟိန, စသော အပြားကို။ လဟ္ဘတိ ယေဝ၊ ရအပ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ။

အဋ္ဌစက္ကာလီသ၏ အရကိုကား....ဝိနည်း၌ လာသော ဟိနဂေါတ္တပဏီတဂေါတ္တ ကို ထောက်သဖြင့် ယူအပ်၏။ အသို့ယူအပ်သနည်း။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ လာသော ဟိန ဟိနတ္ထယအစရှိသော နပက၌ ဟိန မဇ္ဈိမတ္ထယကိုချ၍ ဆတ္တဖြစ်၏။ ပဏီတ ပဏီတတ္ထယ စသော နပက၌လည်း ပဏီတ မဇ္ဈိမတ္ထယကိုချ၍ ဆတ္တဖြစ်၏။ နှစ်ခုကို ပေါင်းသော် ခွါဒသဖြစ်၏။ ခတ္တိယ၌ ခွါဒသ။ ခြာဟ္မဏ၌ ခွါဒသ။ ဝေဿ၌ ခွါဒသ။ သုဗ္ဗ၌ခွါဒသ ပေါင်းသော် အဋ္ဌစက္ကာလီသ ဂေါတ္တစရဏဖြစ်၏။ ယင်းကို ရည်၍ ပဟုတ်လော။ ဂဏှိ၌။

အဋ္ဌ စက္ကာလီသ ဂေါတ္တ စရဏာနီတိ ဧတ္ထ အယံ အဓိပ္ပါယော ဝိနယေ အာဂတာနိ ခွေဂေါတ္တာနိ ဟိနဉ္စဂေါတ္တံ ပဏီတဉ္စဂေါတ္တံ၊ တတ္ထ ဟိနံ ဟိန, မဇ္ဈိမ, ပဏီတ ဝသေန တိဝိဓံ တောတိ၊ တထာ ဥက္ကဋ္ဌံ တတော ခွီသုပိ ရာသီသု မဇ္ဈိမ ရာသီ ဋ္ဌပေယျာ ဟိန ပဏီတေ တိဓာ တိဓာ တတွာ ခွီသုပိ ရာသီသု ခွါဒသ ဟောန္တိ၊ တေန ခွါဒသ ခတ္တိယာ ခွါဒသ ခြာဟ္မဏာ ခွါဒသဝေဿာ ခွါဒသ သုဗ္ဗတိ အဋ္ဌစက္ကာလီသံ ဟောန္တိ-ဟုမိန့်အပ်ပြီ။

ပန၊ အထူးကို ဆိုအံ့။ တေဘူမကေသု၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသု ကုသလေသု၊ ဤကုသိုလ်တို့တွင်။ ကာမာဝရေ ကုသလံ၊ သည်။ ဉာဏ သမ္ပယုတ္တ ဝိပ္ပယုတ္တဝသေန၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်ဝိပ္ပယုတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တိဟေတု ကမ္မိ၊ တိဟိတ် သည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဒုဟေတုကမ္မိ၊ ဒွိဟိတ်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ရူပါဝစရာ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ

၄၂၆ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုသိုလ်သည်။ တိဗောတုကမေဝ၊ တိဟိဘ်သည်သာလျှင်။ ဉာဏ သမ္ပယုတ္တ
 မေဝ၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ အထူး။ ဧတ္ထ၊ ဤတေ
 ဘူမက ကုသိုလ်တို့တွင်။ ကာမာဝစရံ၊ သည်။ အဓိပတိနာ၊ အဓိပတိနှင့်။
 သဟာပိ၊ တကွသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 ရူပါဝစရာ ရူပါဝစရံ၊ သည်။ အဓိပတိ သမ္ပန္နမေဝ၊ အဓိပတိနှင့် ပြည့်စုံသည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ အထူး။ ဧတ္ထ၊ ဤတေဘူမက ကုသိုလ်တို့တွင်။
 ကာမာဝစရံ ကုသလေ၊ ဌ။ အာရမ္မဏာ ဓိပတိ၊ ၎င်း။ သဟဇာတာ ဓိပတိ၊
 ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေဝံ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဓိပတယော၊ တို့ကို။
 လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ရူပါဝစရာ ရူပါဝစရေသု၊ တို့၌။ အာရမ္မဏာဓိပတိ၊ ကို။
 န လဗ္ဘတိ၊ အပ်။ သဟဇာတာဓိပတိ ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။
 တတ္ထ၊ ထို “ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ။ ပ။ စိတ္တာဓိပတေယျံ”
 ဟူသော ပါဠိရပ်၌။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ စိတ္တာဓိပတေယျ ဘာဝေါ၊ စိတ္တာ
 ဓိပတေယျ အဖြစ်ကို။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာနံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
 ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်၏။

အဝယဝပိတ္တတ္ထကား... စိတ္တာဓိပတိတေယျ ဘာဝသည် သမ္ပယုတ် တရားတို့၏
 ဂုဏ်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ စိတ်၏ ဂုဏ်မဟုတ်ခဲ့တကားဟု စောဒနာကို နှလုံး
 ပိုက်၍ “သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာနံ ဝသေန” ဟူသော စကားကို အဋ္ဌကထာ ဆရာတော်
 မိန့်အပ်သတည်း။ ထို “သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာနံ ဝသေန” ဟူသော ပါဠိဖြင့် စိတ်သည်
 ပြုအပ်သော သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ စိတ္တာဓိပတေယျဘာဝသို့ ဖလူပစာရအားဖြင့်
 စိတ်၌ တင်စားအပ်သည်ဟူသော အနက်ကို ပြသတည်း။ “စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ” ဟူသော
 ပါဠိ၌ စိတ္တ သဒ္ဓါသည် စိတ်ကိုသာလျှင် ဟောသည် မဟုတ်လော။ ဤသို့စိတ်ကို
 သံသလျှင် ဟောသည် ဖြစ်လတ်သော် “သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ ဝသေန ဝုတ္တော”
 ဟူသော ဤစကားကို မဆိုသင့်ဟူသော စောဒနာကို နှလုံးပိုက်၍။

မူလဒီကာ။ ။ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ။ ပ။ စိတ္တာ ဓိပတေယျန္တိ
 ဧဝံ ဝုတ္တော စိတ္တဿ စိတ္တာဓိပတေယျဘာဝေါ စိတ္တစေတသိကသမုဒါယေ
 သမယဝဝတ္ထာပကော စိတ္တသဒ္ဓေါ ပဝတ္ထောတိ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ ဝသေန
 ဝုတ္တောတိ အာဟ။ ။ ဝဝဝ ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနက်။ ။ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ။ ပ။ စိတ္တာ ဓိပတေ
 ယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ စိတ္တဿ၊ ၏။ စိတ္တာ
 ဓိပတေယျ ဘာဝေါ၊ စိတ္တာဓိပတိမှ လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ စိတ္တ စေတသိက

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-တေဘူမကကုသလပဒ

၄၅၇

သမုဒါယော၊ စိတ်၊ စေတသိက် အပေါင်း၌။ သမယ ဝဝတ္ထာပကော၊ သမယကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော။ စိတ္တသဒ္ဓေါ၊ စိတ္တသဒ္ဓါသည်။ ဝဝတ္ထော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ ဝသေန ဝုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ။

အနုန္တိက။ ။ ယော စိတ္တပ္ပဘာဝိတော စိတ္တသမ္ပယုတ္တာနံ စိတ္တာဓိပတေယျ ဘာဝေါ၊ သော တံ နိမိတ္တေ စိတ္တေ ဥပစာရိတောတိ ဝါတ္ထေ အတ္ထော။
၁၀၇-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ ဝါ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ။ စိတ္တပ္ပဘာဝိတော၊ စိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော။ စိတ္တ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ စိတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော တရားတို့၏။ ယော စိတ္တာ ဓိပတေယျ ဘာဝေါ၊ အကြင်စိတ်တည်းဟူသော အဓိပတိမှ လာသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုစိတ်တည်းဟူသော အဓိပတိမှ လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ တံ နိမိတ္တေ၊ ထိုစိတ်တည်းဟူသော အဓိပတိမှ လာသည်၏ အဖြစ်၏ အကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ထိုသမ္ပယုတ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ စိတ္တ၊ ။ ဥပစာရိတော၊ ကင်စားအပ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ပန၊ ဗျုတ်ရိက်ကို ဆိုအံ့။ ဒိန္နံ၊ ကုန်သော။ စိတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဧကေတော၊ တပေါင်း တည်း။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ သမ္ပယုတ္တ စိတ္တဿ၊ သမ္ပယုတ် စိတ်၏။ စိတ္တာ ဓိပတိ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တယာ၊ တူ။ ဆန္ဒာ ဒိန္နံ၊ တို့၏။ ဆန္ဒာ ဓိပတိအာဒယော၊ ဆန္ဒာဓိပတိ၊ အစရှိသည်တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ပန၊ အယူထူးကိုဆိုအံ့။ ဧကံ၊ တို့သည်။ “စိတ္တဝတော၊ စိတ်ရှိသော သူအား။ ကုသလံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ မယံ၊ ငါ့အား။ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ယံ စိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်ကို။ ဓုရံ၊ အဦးကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဧဋ္ဌကံ၊ အကြီးကို။ ကတော၊ ၍။ အပရံ၊ ထိုမှတပါးသော။ ကုသလံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာယူဟိတံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ။ တံ ပုရိမ စိတ္တံ၊ ထိုရှေးစိတ်သည်။ စိတ္တာ ဓိပတိနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ။ တတော၊ ထို ရှေးစိတ် စိတ္တာဓိပတိမှ။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ နောက်စိတ်သည်။ စိတ္တာ ဓိပတေယျံ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ။” ။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဂမန ဝသေနာပိ၊ လာရာ အရပ်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ အဓိပတိ နာမံ၊ အဓိပတိဟူသော အမည်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ အလိုရှိ သော်လည်း။ အယံ နယော၊ ဤနည်းသည်။ ပါဠိယံ၊ ။ နေဝဒိဿတိ၊ မထင်။

၄၅၀

အဋ္ဌကထာနိဒ္ဒါအဋ္ဌကထာနိဒ္ဒါယ

အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။ နဒိသတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်
သံလျှင်။ အဓိပတိ ဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

မှတ်ချက်။ ။ နေဝ-ကား န-ကဲ့သို့ ပဋိသေဓကို ဟောသော နိပါတ်ပုဒ်တခုပင်
တည်း။ န-ဝေ-ဟု နှစ်ပုဒ်မခွဲလင့်။

စ၊ ဆက်။ ဧကေနဝိသတိယာ၊ တခုယုတ် နှစ်ဆယ်သော။ ဣမေသုမဟာ
နယေသု၊ ဤနည်းကြီးတို့တွင်။ ပရိမေ၊ ရှေးဖြစ်သော။ သုဒ္ဓိက မဟာနယေ၊
နည်း၌။ ဝုတ္တ ပရိမဏာ နေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာ
လျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ စိတ္တာနိ စ၊ စိတ်တို့သည်၎င်း။ နဝကနိ စ၊ နဝကတို့
သည်၎င်း။ ပါဌ ပါရာ စ၊ ပါဌဝါရတို့သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဉာဏ သမ္ပယုတ္တေသု၊ ဉာဏ သမ္ပယုတ် စိတ်တို့၌။ ဝုတ္တ ပရိမဏာ
တော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်း အရှည် အားဖြင့်။ ဝိသတိ ဂုဏော၊ နှစ်ဆယ်
ဖြင့် မြှောက်အပ်သော။ စိတ္တ နဝက ဝါရ ဘေဒေါ၊ စိတ္တဘေဒ၊ နဝကဘေဒ၊
ဝါရဘေဒကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စတုသု၊ ကုန်သော။ ဉာဏ ဝိပဿုတ္တေသု၊
တို့၌။ သောဠသ ဂုဏော၊ တဆဲ့ခြောက်ခုဖြင့် မြှောက်အပ်သော။ စိတ္တနဝက
ဝါရဘေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်
ကား။ တေဘူမက ကုသလေသု၊ တို့၌။ ပကိဏ္ဍက ကထာနာမ၊ ပကိဏ္ဍက
ကထာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီး
သတ်တည်း။

တေဘူမက ကုသလံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

လောကုတ္တရ ကုသလ ဝဏ္ဏနာ

ဝေ၊ သို့။ ဘဝတ္ထယ သမ္ပတ္တိ နိဗ္ဗတ္တကံ၊ ဘဝသုံးပါး၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုဖြစ်
စေတတ်သော။ ဝါ၊ ဘဝသုံးပါး၌ ဖြစ်သော စည်းစိမ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။
ကုသလံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ရှိ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သဗ္ဗဘဝ သမဝိက္ကနာယ၊
အလုံးစုံသော ဘဝကိုလွန်ခြင်းငှာ။ လောကုတ္တရကုသလံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊
ငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။
ဘက္ကံ၊ ထို“ကတမေ ဓမ္မာ” အစရှိသော စကား၌။ လောကုတ္တရန္တိ၊ ကား။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

၄၅၉

၂

ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ် အနက်သဘောကြောင့်။ လောကုတ္တရံ၊ မည်သနည်း။
 လောကံ၊ လောကကို။ တရတိ၊ ကူးခပ်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 လောကုတ္တရံ၊ မည်၏။ လောကံ၊ လောကကို။ ဥတ္တရတိ၊ လွန်မြောက်တတ်၏။
 ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောကုတ္တရံ၊ မည်၏။ လောကံ၊ လောကကို။
 သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ အဘိဘုယျ၊ လွမ်းမိုး၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောကုတ္တရံ၊ မည်၏။ ဓမ္မာနံ ဘာဝေတိတိ၊ ကား၊ အ
 စိတ္တက္ခဏိကံ၊ တခုသော စိတ္တက္ခဏရှိသော။ အပ္ပနာ ဇ္ဈာနံ၊ အပ္ပနာဈာန်တို့။
 ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အနတိဝတ္တနာဒိသာမိကာယ၊ မထွန်
 ခြင်း အစရှိသည်ကိုပြီးစေတတ်သော။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ (ထည့်)။ ဘာဝေတိ
 ဧနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဘာဝေတိ ဝဇေတိ၊ ပွားစေတတ်၏။

မူလနိကာယိပ္ပါယတ္ထ။ ။ကေ စိတ္တက္ခဏိကန္တိ ကေမဂ္ဂဿ ဒွေဝါရေ အနုပ္ပတ္တိ
 သန္တာယာဟ၊ အညမညံ ဓမ္မာနံ အနတိဝတ္တနာဒိသာမိကာယ ပညာယ ဝဇေ
 တိ။ ။၁၁၁-ဆဋ္ဌ။

အနုနိကာယိပ္ပါယတ္ထ။ ။အနတိဝတ္တနာဒိတိ အာဒိသဋ္ဌေန ဣန္ဒြိယာနံ၊ ကေ ရသ
 တာ တဒုပဂ ဝိရိယဝါဟနံ အာသေဝနာတိ ဣမေတယော ဘာဝနာပိသေ
 သေ သင်္ဂဏာတိ။ ယသ္မာ စေတေ ဘာဝနာပိသေသာ သံကိလေသ ဝေါဒါ
 နေယု ဝဋ္ဌ၊ ဝိဝဇ္ဇေယု၊ တံ အာဒိနဝါ နိသံသ ဒဿန ဘူတာယ ဝုဗ္ဗဘာဂ
 ပညာယ သမ္ပာဒိတေန ဉာဏပိသေသေန နိပ္ပဇ္ဇန္တိ။ တသ္မာ ဂုတ္တံ အညမညံ
 ဓမ္မာနံ အနတိဝတ္တနာဒိသာမိကာယ ပညာယ ဝဇေတိတိ။ ၁၁၁-ဆဋ္ဌ။

အနုဘနက်။ ။အနတိဝတ္တနာဒိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အာဒိသဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ သန္တာ
 ဝသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ကေရသတာ၊ တူသောကိစ္စ ရှိသည်၏အဖြစ်။ တဒုပဂ ဝိရိယ
 ဝါဟနံ၊ ထိုသဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့ကို မလွန်စေခြင်း ထိုသဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့၏
 တူသောကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်အား လျှောက်ပတ်သောဝိရိယကို ဖြစ်စေခြင်း။
 အာသေဝနာ၊ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ
 ဘာဝနာ ပိသေသေ၊ ဤဘာဝနာအထူးတို့ကို။ သင်္ဂဏာတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုရာ။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စေတေဘာဝနာ ပိသေသာ၊ တို့သည်။ သံကိလေသ ဝေါဒါနေယု
 စ၊ ညစ်ညူးကြောင်း၊ ဖြစ်ကြောင်းတို့၌ လည်းကောင်း။ ဝဋ္ဌ၊ ဝိဝဇ္ဇေယု၊ ဝဋ္ဌ၊ စဉ်
 ကင်းရာနိဗ္ဗာန်တို့၌လည်းကောင်း။ တံ၊ အာဒိနဝါ နိသံသ ဒဿန ဘူတာယ၊
 ထိုထိုအဖြစ်၊ အကျိုးဆက်ကို ခြင်ထတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝုဗ္ဗဘာဂပညာယ၊
 ရှေးအတို၌ ဖြစ်သော ပညာဖြင့်။ သမ္ပာဒိတေန၊ ပြီးစေအပ်သော။ ဉာဏပိသေ
 သေန၊ ဉာဏအထူးဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အညမညံ၊ က။
 ဝဇေတိတိ၊ ဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ၏။

၄၆၀

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

လောကတော၊ လောကမှ။ နိယျာတိ၊ ထွက်မြောက်တတ်၏။ ဝဇ္ဇတော၊ ဝဋ်မှ။ နိယျာတိ၊ ထွက်မြောက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိယျာနိကံ၊ မည်၏။ (ဝဇ္ဇတော-ကား လောကတော အတွင်း)။

မူလဋီကာယုပဒနိနိစ္ဆယတ္ထ။ ။ နိယျာတိတိ နိယျာနိယန္တိ ဝတ္ထဗ္ဗေ ဤကာရဿ ရဿတ္ထံ ယကာရဿစ ကကာရံ တတွာ နိယျာနိကန္တိ ဝတ္ထံ။

ဝါ၊ ကား။ ဧတေန ဈာနေန၊ ဤလောကုတ္တရာဈာန်ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နိယျာတိ၊ ထွက်မြောက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ထွက်မြောက်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ ဈာနံ၊ သည်။ နိယျာနိကံ၊ မည်၏။

ပစ္စယတ္ထေန ပဒနိပုဋ္ဌနာမ။ ။ ဤဝိတင်္ဂါ အနိယပစ္စည်းကရိုဏ်းတော။ မူလဋီကာ၌ကား....

နိယျာတိ ဧတေနာတိ နိယျာနံ၊ နိယျာနဓေဝ နိယျာနိကံ။ ဝေနယိကောဝိယ၊ ဧတ္ထ နေယျာနိကန္တိ ဝတ္ထဗ္ဗေ ဣကာရဿ ကောရတ္ထံ အကတွာ ဝတ္ထံ၊ ဟူ၏။ ၁၀၁-ဆဋ္ဌ။

ဘိ၊ ချဲ့အံ့။ တံ သမင်္ဂိ၊ ထိုလောကုတ္တရာဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပရိဇာနန္ဓော၊ ပိုင်းခြား၍သိလျက်။ နိယျာတိ၊ ထွက်မြောက်တတ်၏။ သမုဒယံ၊ သမုဒယသစ္စာကို။ ပဇဟန္ဓော၊ ပယ်စွန့်လျက်။ နိယျာတိ၏။ နိရောဓံ၊ နိရောဓသစ္စာကို။ သတ္တိကရောန္ဓော၊ မျက်မှောက်ပြုလျက်။ နိယျာတိ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို။ ဘာဝေန္ဓော၊ ပွားစေလျက်။ နိယျာတိ၊ ၏။

ယထာ စ ပန၊ ဤ စကား ပဒါလင်္ကာရ။

ပန၊ ထိုမှတပါး။ တေဘူမက ကုသလံ၊ သည်။ ဝဇ္ဇသ္မိံ၊ ဤ။ စုတိပဋ္ဌိသန္ဓိယော၊ စုတိပဋ္ဌိသန္ဓေတို့ကို။ အာစိနတိဝဇ္ဇေတိ၊ ပွားစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အာစယဂါမိနာမ၊ အာစယဂါမိမည်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣဒိဈာနံ၊ ဤလောကုတ္တရာဈာန်သည်။ အာစယဂါမိနာမ၊ မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဣဒိဈာနံ၊ ဤလောကုတ္တရာဈာန်သည်။ ကေသ္မိံ၊ တဦးသော။ ပုရိသေ၊ ယောက်ျားသည်။ အဋ္ဌာရဿ ဟတ္ထံ၊ တဆဲ့ရှစ်တောင်ရှိသော။ ပါကာရံ၊ တံတိုင်းကို။ စိနန္ဓေ၊ စီသည်ရှိ

သော်။ အပရော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟ၊ မဂ္ဂရံ၊ ဆောက်
 ပုတ်ကြီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ချ်။ တေနပုရိသေန၊ သည်။ စိတ စိတဌာနံ၊ စီရာ၊
 စီရာအရပ်ကို။ အပစိနန္တော ဝိဒ္ဓိသေန္တော၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ ဂစ္ဆေယျယထာ၊
 သွား၏သို့။ ဝေမေဝံ၊ တူ။ တေဘူမက ကုသလေန သည်။ အာစိတာ၊ စီအပ်
 ကုန်သော။ ဝါ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော။ စုတိပဋိပန္နိယော၊ တို့ကို။ ပစ္စယ
 ဝေကလ္လ ကရဏေန၊ အကြောင်းချိတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်။ အပစိနန္တံ
 ဝိဒ္ဓိသေန္တံ၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ ဂစ္ဆေတိ၊ သွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 အပစယဂါမိ၊ မည်၏။

ဒိဋ္ဌိဂတာနံ ပဟာနာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဒိဋ္ဌိယောဝေ၊ ဒိဋ္ဌိတို့သည်ပင်လျှင်။
 ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ မည်ကုန်၏။ ကာနိဝ၊ ကား။ ဂူထဂတံ မုတ္တဂတန္တိ အာဒိနိဝိယ၊
 အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဒွါသဋ္ဌိယာ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော။
 ဒိဋ္ဌိနံ၊ တို့၏။ အန္တောဂဓတ္တာ၊ အတွင်းဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိသု၊
 ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့၌။ ဂတာနိအန္တောဂတာနိ၊ အတွင်းဝင်သည်
 တို့တည်း။ ဣတိပိ တသ္မာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ဒိဋ္ဌိ
 ဂတတို့မည်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ ဂတံဝိယ၊ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့။ ဧတေ
 သံ၊ ထိုဝိစိကိစ္ဆာစသော တရားတို့၏။ ဂတံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိပိတသ္မာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ဒိဋ္ဌိဂတတို့မည်ကုန်
 ၏။ ဒိဋ္ဌိသဒိသဂမနာနိ ဒိဋ္ဌိသဒိသပ္ပဝတ္တာနိ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူသောဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်
 သော။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ တာနိ၊ ထိုဒိဋ္ဌိနှင့်တူသော
 ဖြစ်ခြင်းရှိသော တရားတို့သည်။

မှတ်ချက်။ ။ဧတေသံ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အာဒိနိ- တာနိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အာဒိနိ-ဟု
 ယောဇနာစွဲသည်ကို ဆင်ခြင်။

ကာနိပန၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးဌားအံ့။ သသမ္ပယုတ္တာ
 နိ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိစိကိစ္ဆာသီလဗ္ဗတ ပရာမာသ
 အပါယဂမနီယ ရာဂဒေါသ မောဟာကုသလာနိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတပရာ
 မာသ၊ အပါယ်သို့ လားကြောင်းဖြစ်သော ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-ဟု ဆိုအပ်
 သော အကုသိုလ်တရားတို့တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တာနိ၊ ထိုဝိစိကိစ္ဆာ-စသော

၄၆၂ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

တရားတို့ကို။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ပဌမမဂ္ဂဘာဝနာ၊ ပဌမ မဂ်ကို ပွားစေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ပဇတ္တိသမ္ဘာဝတော၊ ဖြစ်ခြင်း၏ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိသဒိသဂမနာနိတိ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသော တရားတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိယောစ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့လည်း။ ဒိဋ္ဌိဂတာနိစ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော ဝိစိကိစ္ဆာ-စသော တရားတို့လည်း။ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ဒိဋ္ဌိ-ဒိဋ္ဌိနှင့် တူသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော ဝိစိကိစ္ဆာ-စသော တရားတို့။ တေသံ ဒိဋ္ဌိဂတာနံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိ-ဒိဋ္ဌိနှင့် တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော ဝိစိကိစ္ဆာ-စသောတရားတို့ကို။ ပဟာနာယာတိ၊ ကား။ သမုစ္ဆေဒ ဝသေနေဝ၊ သမုစ္ဆေဒပဟာန်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပဗဟနတ္ထာယ၊ ပယ်ခြင်း၊ စွန့်ခြင်း အကျိုးငှာ။ ပဌမာယာတိ၊ ကား။ ဂဏနပသေနပိ၊ ရေတွက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပဌမုပ္ပတ္တိဝသေနပိ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပဌမာယ၊ လက်ဦးစွာသော။ ဘူမိယာတိ၊ ကား။ “အနန္တရဟိတာယ၊ အခင်းအနှီးမရှိသော။ ဘူမိယာ၊ မြေ၌” ။ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။ တာဝ၊ စွာ။ အယံ မဟာပယဝိ၊ ဤမြေကြီးကို။ ဘူမိတိ၊ ဘူမိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ “သုခဘူမိယံ ကာမာဝစရေ”တိ အာဒိသု၊ တို့၌။ စိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို။ ဘူမိတိ၊ ဘူမိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမှတစ်ပါး အတ္ထုဒ္ဓေသကိုဆိုအံ့။ ဣဓ၊ ဤဘူမိယာ ဟူသောပုဒ်၌။ သာမညဖလံ၊ သာမညဖိုလ်ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ တံသာမညဖလံ၊ ထိုသာမညဖိုလ်သည်။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ သမ္ပယုတ္တတရားတို့၏။ နိဿယဘာဝတော၊ မှီရာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတ္ထ သာမညဖလေ၊ ၌။ တေဓမ္မာ၊ ထိုသမ္ပယုတ် တရားတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘူမိ၊ မည်၏။

မူလနိကာယိယတ္ထ။ ။ဖလန္တိ စိတ္တစေတသိကရာသိ ဝုစ္စတိ။ တံ အညမည သမ္ပယုတ္တာနံ ဓမ္မာနံ အတ္ထနော အဝယဝဘူတာနံ နိဿယော ဟောတိ။ ဖလဉာဏံ ဝါ ဖလံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒယော အင်္ဂါနိဝါ။ ။၁၁၁-ဆဋ္ဌ။

ဝါ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောကုတ္တရဘာဝေ၊ လောကကို လွန်မြောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သမာနေပိ၊ တူလျှင်းမူလည်း။ သယမ္ပိ၊ မိမိဟု ဆိုအပ်သော သာမညဖိုလ်သည်လည်း။ ဘဝတိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာနဝိယ၊ နိဗ္ဗာန်

ကဲ့သို့။ အပါတုဘာဝံ၊ ထင်ရှားမဖြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဖသ္မာပိ၊ ထို့ကြောင့်လည်း။ “ဘူမိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။

မူလဋီကာဓိပ္ပါယ်။ ။လောကုတ္တရဘာဝေတိ လောကံ တိဏ္ဏဘာဝေ။ တေန ဖလနိဗ္ဗာနာနိ သင်္ဂဏှာတိ။ တေသု ယံ ဘဝေ ဖလံ။ တံဘူမိတိ ဝုစ္စတိ။ ။ ၁၁၁-ဆဋ္ဌ။

မူလဋီကာတနည်း ခြုံငုံလိုရကား....

ယထာဝါ ကမ္မနိဗ္ဗတ္တာ ကာမဘဝါဒယော တံသမင်္ဂိနော နိဿယဘာဝေန ဘူမိတိ ဝုစ္စန္တိ။ ဧဝံ မဂ္ဂေန နိဗ္ဗတ္တံ ဖလံ အရိယသာဝကဿ ကာလေန ကာလံ သမာပဋိတဗ္ဗတာယ နိဿယဘာဝတော ဘူမိတိ ဝုစ္စတိ။ တတော ယေဝ အရိယာစိရတရံ တိဋ္ဌန္တိ။ ။၁၁၁-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ဝါ၊ ကား။ ကမ္မနိဗ္ဗတ္တာ၊ ကံကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမဘဝါဒယော၊ ကာဘေဝ အစရှိသည်တို့ကို။ တံ သမင်္ဂိနော၊ ထိုကာမဘဝ-အစရှိသည်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ နိဿယ ဘာဝေန၊ မှီရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘူမိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ ယကော၊ သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ မဂ္ဂေန၊ မင်္ဂကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို။ အရိယ သာဝကဿ၊ အရိယာသာဝက၏။ ကာလေန ကာလံ၊ အခါပြတ်၊ ဝါ၊ အခါခါ၌။ သမာပဋိတဗ္ဗတာယ၊ ဝင်စားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဿယ ဘာဝတော၊ မှီရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘူမိတိ၊ သူမိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတော ယေဝ၊ ထိုသို့ ဖိုလ်၏ အရိယာတို့၏ မှီရာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ စိရတရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌန္တိ၊ လောက၌ တည်ကုန်၏။

အနုဋီကာ။ ။အရိယဖလသန္နိဿယေန ဟိ အရိယာ ကတကိစ္စာ သုဠ၊ နိဗ္ဗန္တိ သဗ္ဗဘဝါပိ စိရတရံ လောကေ ပရဟိတာယ တိဋ္ဌန္တိ။ ။၁၁၁-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အရိယဖလသန္နိဿယေန၊ အရိယဖိုလ်ဟူသော တည်ရာ၊ မှီရာဖြင့်။ အရိယာ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကတကိစ္စာ၊ ပြီးပြီးသော တဆွဲခြောက်ပါးသော ခပ်ကိစ္စ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။ နိဗ္ဗန္တိ သဗ္ဗဘဝါပိ၊ ပြီးငွေ့အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော ဘဝရှိကုန်သော်လည်း။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော ဘဝကို ပြီးငွေ့ကုန်သော်လည်း။ စိရတရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ လောကေ၊ လောက၌။ ပရဟိတာယ၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားငှာ။ ဝါ၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားကို ပြုခြင်းငှာ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။

တဿာ-တာဒိသာယ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ပဌမာယ၊ လက်ဦးစွာသော။ ဘူမိယာ၊ ဘုံသို့။ ဝါ၊ သာမညဖိုလ်သို့။ ပတ္တိယာတိ၊ ကား။ သောတာပတ္တိ ဖလ

၂၂

သင်္ခါတဿ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ပဌမဿ၊ လက်ဦးစွာသော။ သာမည ဖလဿ၊ သာမည ဖိုလ်သို့။ ပတ္တတ္ထာယ၊ ရောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဋိလာဘတ္ထာယ၊ ရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဣတိ ဧဝံ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ ဝိဝိဇ္ဇာတိ၊ ကား။ သမုဇ္ဈေဒ ဝိဝေက ဝသေန၊ သမုဇ္ဈေဒ ဝိဝေက၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဝိဇ္ဇိတော၊ ဆိတ်၍။ ဝိနာ ဟုတော၊ သီးသန့် ကင်းကွာသည်ဖြစ်၍။

မူလဋီကာဗိပ္ပာယ်တ္ထ။ «သမုဇ္ဈေဒ ဝိဝေက ဝသေနာတိ ဧတ္ထ အပါယ ဂမနီ ယာနံ အစ္စန္တ သမုဇ္ဈေဒေါ ဣတရေသဉ္စ ဝိဇ္ဇေတောဘာသေန ဝိယ တမဿ သမုဇ္ဈေဒေါ ဒဋ္ဌဗျော။

ဋီကာအနက်။ «သမုဇ္ဈေဒ ဝိဝေက ဝသေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဟူသော ဤပါဌ၌။ အပါယ ဂမနီယာနံ၊ အပါယ်လားကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့ကို။ အစ္စန္တ သမုဇ္ဈေဒေါ၊ စစ်စစ် ကောင်းစွာဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတရေသံ၊ အပါယ ဂမနီယဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှ တပါးသော အပါယဂမနီယမဟုတ် သော ကိလေသာတို့ကို။ ဝိဇ္ဇေတော ဘာသေန၊ လျှပ်ရောင်သည်။ တမဿ၊ အမိုက်ကို။ သမုဇ္ဈေဒေါဝိယ၊ ဖြတ်ခြင်းကဲ့သို့။ သမုဇ္ဈေဒေါ၊ ဖြတ်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ ဒဋ္ဌဗျော၊ ၏။

ပါဠိနုသန္တိ။ «လောကီယဇ္ဈာနမ္ပိ ပဋိပဒါယ ဝိနာ နဗ္ဗုတိ၊ ဧဝံ သန္တေပိ သုဒ္ဓိကနယော ဝုတ္တော၊ ကသွာ ဣမ သုဒ္ဓိကနယံ ပဟာယ မိဿကနယော တိ အာဟ ဣဒါနိ ကိဉ္စာပိတိ အာဒိ။ «ဝုဇ္ဇ-သု-ယော။

ဣဒါနိ၊ ၌။ လောကီယဇ္ဈာနမ္ပိ၊ လောကီဈာန်သည်လည်း။ ပဋိပဒါယ၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ကိဉ္စာပိ န ဣဇ္ဈတိ၊ အကယ်၍ မပြီး၏ရှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မပြီးသည်။ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ ဣမ လောကုတ္တရေ၊ ၌။ သုဒ္ဓိကနယံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ လောကုတ္တရဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ပဋိပဒါယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဂရုံကတွာ၊ အလေးပြု၍။ ဒသေတု ကာမတံယ၊ ပြလို သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခပဋိပဒံ ဒန္တာသိညန္တိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

လောကီ ဈာန်၏ ပဋိပဒါနှင့် တင်း၍ မဖြစ်ခြင်းသည် ရှိလတ်သော်လည်း လောကီယဇ္ဈာန ဒေသနာ၌ သုဒ္ဓိကဒေသနာကိုလည်းဟောအပ်၏သို့၊ ဤအတူ ဤလောကုတ္တရာဒေသနာ၌ မဟောမူ၍ အဘယ်ကြောင့် “ဒုက္ခပဋိပဒံ” စသော စကားကို ဟောအပ်သနည်း ဟူသော စောဒနာကို နှလုံး၌ပိုက်၍ မူလဋီကာ ဆရာသည်....

လောကီယဇ္ဈာနမ္ပိ ပုထုဇ္ဇနဿ အရိယဿ စ အကတာမိကာရဿ န ဝိနာ ပဋိ
 ပဒါယ ဣဇ္ဈတိ။ ကတာမိကာရဿ ဗန အရိယဿ မဂ္ဂေနဝ သမိဇ္ဈနတော
 ဝိပါကာနံ ဝိယ ကုသလေန တထာ သမိဒ္ဓဿ အရိယမဂ္ဂေန သဒိသတာယ
 အဘာဝတော အတဗ္ဗိပါကတ္တာ စ န မဂ္ဂပဋိပဒါ တဿ ဈာနဿ ပဋိပဒါတိ
 သတ္တာ ပတ္တန္တိ တတ္ထ တထာ ဂရံကတွာ ပဋိပဒါဟိဝေ ဒေသနာ န ကတာ။
 ယထာဝုတ္တဇ္ဈာနသင်္ဂဟတ္ထံ သုဒ္ဓိကဒေသနာဝိ ကတာ။ ဣမ ပန ကဿမိ
 ဝိနာ ပဋိပဒါယ အသိဒ္ဓိတော ဂရံကတွာ ဒေသေတုံ ဒုက္ခပဋိပဒန္တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။
 မိန့်သေဝ်။ ။၁၁၁-ဆဋ္ဌ။

ဦးကာအနက်။ ။လောကီယဇ္ဈာနမ္ပိ၊ လောကီဈာန်သည်လည်း။ အကတာမိကာ
 ရဿ၊ မပြုအပ်သော လေ့လာခြင်းရှိသော။ ဝါ၊ မပြုအပ်သော အကြောင်းရှိ
 သော။ ဝါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော လေ့လာခြင်း ရှိသည်မဟုတ်သော။ ဝါ၊ ပြုအပ်ပြီး
 သောအကြောင်းရှိသည် မဟုတ်သော။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇ်ဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း။
 အရိယဿစ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်နှင့်။ ဝိနာ၊
 ကင်း၍။ န ဣဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ။ ပန၊ တပါး။ ကတာမိကာရဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 လေ့လာခြင်းရှိသော။ ဝါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အကြောင်းရှိသော။ အရိယဿ၊
 အား။ မဂ္ဂေနဝ၊ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊ မဂ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သမိဇ္ဈနတော၊
 ကောင်းစွာပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ဝိပါကာနံ၊ ဝိပါက်တို့၏၊ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်
 နှင့်။ သဒိသတာ၊ တူသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိဝိယ၊ သို့၊ တထာ ၊ ထိုမဂ်ကို
 ရခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမိဒ္ဓဿ၊ ပြည့်စုံသောလောကီဈာန်၏။ အရိယမဂ္ဂေန၊
 အရိယမဂ်နှင့်။ သဒိသတာယ၊ တူသည်၏ အဖြစ်၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်း
 ကြောင့် လည်းကောင်း။ အတဗ္ဗိပါကတ္တာစ၊ ထိုမဂ်၏ အကျိုးမဟုတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ မဂ္ဂပဋိပဒါ၊ မဂ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်သည်။
 တဿဈာနဿ၊ ထိုလောကီဈာန်၏။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှာ။ န သတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့
 ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုလောကီဈာန်ကိုကြော၍။ တထာ၊ ထိုလောကုတ္တရာဈာန်အတူ။
 ဂရံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍။ ပဋိပဒါဟိဝေ၊ ပဋိပဒါကိုနှင့် တကွသာလျှင်။
 ဒေသနာ၊ ဒေသနာကို။ နကတာ၊ မပြုအပ်။ ယထာ ဝုတ္တဇ္ဈာနသင်္ဂဟတ္ထံ၊ အကြင်
 အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မဂ်၏ အစွမ်းဖြင့် ရအပ်ပြီးသော လောကီဈာန်ကို
 သပြိုက်ခြင်းငှာ။ သုဒ္ဓိကဒေသနာဝိ၊ သုဒ္ဓိကဒေသနာကိုလည်း။ ကတာ၊ ၎င်း။
 ပန၊ အတူးကား။ ဣမ ဤလောကုတ္တရာကုသိုလ်ဈာန်ကို ဆိုရာ၌။ ကဿမိ၊ တစုံ
 တခုသောမဂ်၏။ ပဋိပဒါယ၊ ပဋိပဒါနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ အသိဒ္ဓိတော၊ မပြီး
 ခြင်းကြောင့်။ ဂရံကတွာ၊ အလေးအမြတ်ပြု၍။ ဒေသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဒုက္ခပဋိ
 ပဒန္တိအာဒိ၊ ဒုက္ခပဋိပဒ်အစရှိသော ပါဌ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထို“ဒုက္ခပဋိပဒ်”စသော စကား၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဒိ

တောဝ၊ အစဉ်သာလျှင်။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ဝိက္ခမ္ဘန္တော၊ ခွါသည်ရှိသော်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသဖြင့်။ သသင်္ခါရေန၊ သင်္ခါရနှင့်တကွသော။ ထပ္ပယောဂေန၊ ပယောဂနှင့် တကွသော။ ပစ္စယဂဏေန၊ ပစ္စည်းအပေါင်းဖြင့်။ (ထည့်)။ ကိလမန္တော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိက္ခမ္ဘတိ၊ ခွါ၏။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ တပါး။ ဝိက္ခမ္ဘိတကိလေသော၊ ခွါအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပဿနာပရိဝါသံ၊ ဝိပဿနာဖြင့်နေခြင်းကို။ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။

ဝိပဿနာ ကရောန္တောတိ အဓိပ္ပာယ်ယော။

စိရေန၊ ကြာမြင့်သော ကာလ၌။ (စိ-ဟု ရသရွတ်)။ မဂ္ဂပါဟုဘာဝံ၊ ပဂ္ဂထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ အာ၊ ဒန္တာ၊ သော။ အဘိညာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။

ယောကောစိ သဒ္ဓါသည် နိဒ္ဓါရုဏကိုခွဲရကား။

သကိန္ဒိက္ခတ္တံ၊ တိက္ခတ္တံ၊ စတုက္ခတ္တံ၊ အနေကက္ခတ္တံတိ ဝေမာဒီသု ဝိက္ခမ္ဘန ဝါရေသု၊ တို့တွင်။ (ထည့်)။ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါးသော။ ဝါရော၊ ဝါရသည်။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညာ၊ ဒုက္ခာ ပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညာ ဟူ၍။ (ဣတိကြေ)။ နာမ ကတော၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့ ပြုအပ်သောအမည်ရှိသည်။ “ဒုက္ခပဋိပဒါဒန္တာဘိညောတိဝါ ဒုက္ခပတိပဒေါဒန္တာဘိညောတိဝါ ဒုက္ခပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညောတိ ဝါအတ္ထိ”။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နာမံ အာစရိယေဟိ ကတံ ယဿ ဝါရဿ သော နာမကတော၊ ဟူသော ယောဇနာနှင့် အညီတည်း။

တနည်း။ ဝါရော၊ ကို။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညော နာမ၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္တာဘိည မည်၏ဟူ၍။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ (ထည့်)။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဤဝိကပ်၌ ဘိညောလိုသည်။

ယောဇနာ။ ။ အထဝါ ယောကောစိ ဝါရော ဒုက္ခာ ပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညော နာမ အာစရိယေဟိ ကတော။ ။ ၁၃၉-သု။

ကတမံ ပန ဝါရံ၊ အဘယ် ဝါရကိုကား။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ (ထည့်)။
 ရောစေသုံ၊ နှစ်သက်ကုန်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ယတ္ထ
 ယသ္မိံ ဝါရေ၊ အကြင်ဝါရ၌။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဝိက္ခမ္ဘိတာ၊ ခွါအပ်ကုန်သော။
 ကိလေသာ၊ တို့သည်။ သမုဒါ စရိတာ၊ ဥပါဒ်၍။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်
 လည်း။ ဝိက္ခမ္ဘိတာ၊ 'ခွါအပ်ကုန်သော ကိလေသာတို့သည်။ ပုန၊ တဖန်။
 သမုဒါစရန္တိ၊ ဥပါဒ်ကုန်၏။ ပန၊ အထူး။ တတိယ ဝိက္ခမ္ဘိတေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်
 ခွါအပ်သော ကိလေသာတို့ကို။ တထာ ဝိက္ခမ္ဘိတေ၊ ထိုသို့သော အခြင်း
 အရာအားဖြင့် တဖန်မလာ ခွါအပ်တိုင်းတို့ကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊ ပြု၍။
 မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သမုဿါဠ၊ အနုသယနှင့် တကွ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းသို့။ ပါပေတိ၊
 ရောက်စေ၏။ ဣမံ ဝါရံ၊ ကို။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ (လိုက်)။ ရောစေသုံ၊
 ကုန်၏။ ဣမဿ ဝါရဿ၊ ၏။ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္တာဘိညာတိ နာမံ၊ ကို။ ကတံ၊
 ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပြုအပ်သော်လည်း။ ဧတ္ထကေန ဝုတ္တ ဝစနေ၊ ဤမျှတည်း
 ဆိုအပ်ပြီးသော စကားဖြင့်။ တံ နာမံ၊ သည်။ (ထည့်)။ ပါကဠ၊ ထင်ရှား
 သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤ ဆိုလတုံသော
 နည်းဖြင့်။ ဧတ္ထ ဒုက္ခာပဋိပဒန္တိ အာဒိ ဝစနေ၊ ၌။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊
 ၍။ ဝိဘာဝနာ၊ ထင်စွာပြခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယော
 ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနိ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊
 သိမ်းဆည်း၍။ ဝါ၊ လက္ခဏ၊ ရသစသည်တို့ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ယူသည်ကိုပြု၍။
 ဥပါဒါရူပံ၊ ကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏။ အရူပံ၊ နာမ်တရားကို။ ပရိဂ္ဂဏှာ
 တိ၊ ၏။ ပန၊ ဂရဟာကို ဆိုအံ့။ ရူပါရူပံ၊ ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ သိမ်းဆည်းသည်
 ရှိသော်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသဖြင့်။ ကသ်ရေန၊ ငြိငြင်သဖြင့်။ ကိလမန္တော၊
 ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ ပရိဂ္ဂဟေတုံ၊ သိမ်းဆည်းခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်
 ၏။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ အား။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ပရိဂ္ဂတိတ ရူပါရူပဿ၊ သိမ်းဆည်းအပ်ပြီးသော
 ရုပ်၊ နာမ်ရှိသသူအား။ ဝိပဿနာ ပရိဝါသေ၊ ဝိပဿနာဖြင့် နေခြင်းသည်။
 သတိ၊ သော်။ (ထည့်)။ မဂ္ဂပါတုဘာဝဒန္တတာယ၊ ဖင် ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်း
 နှုံးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒန္တာဘိညာ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယော ပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ရူပါရူပံ၊ ကို။ အကိစ္ဆေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။
 (ထည့်)။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ နာမ ရူပံ၊ ကို။ ဧတံ ခန္ဓပဉ္စကံ၊
 ဤခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းသည်။ နာမ ရူပ မတ္တံ၊ နာမ၊ ရူပမျှသာတည်း။
 အညော၊ နာမ်၊ ရုပ်မှတစ်ပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတရာသော။ သတ္တာဒိကော၊
 သတ္တ၊ ဇီဝ-စသည်သည်။ နတ္တံ၊ မရှိ။ ဣတံ၊ ဤသို့။ (ဧတံ-စသည်ကား....
 ပါဌသေသ)။ ဝဝတ္ထပေန္တော- ဝဝတ္ထပနိကရောန္တော၊ ပိုင်းခြင်း၊ မှတ်သား
 ခြင်းကို ပြသည်ရှိသော်။ ဒုက္ခေန၊ ဖြင့်။ ကသိရေန၊ ဖြင့်။ ကိလမန္တော၊ ၍။
 ဝဝတ္ထပေတံ၊ ပိုင်းခြား၊ မှတ်သားနိုင်၏။ စ၊ ဆက်။ နာမရူပေ၊ နာမ်၊ရုပ်ကို။
 ဝဝတ္ထာပိတေ၊ နာမရူပမတ္တ မေတံ န အညော ကောစိ သတ္တာဒိကော
 ဟူ၍ ပိုင်းခြား၊ မှတ်သားအပ်ပြီးသည် ရှိသော်။ ဝိပဿနာ ပရိဝါသံ၊ ကို။
 ဝသန္တော၊ သော်။ စိရေန၊ ဖြင့်။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတံ၊ ဌာ။ သက္ကောတိ၊ ၍။
 တဿာပိ၊ အားလည်း။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဒန္ဓာဘိညာ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။

အပရော၊ တဦးသောသူသည်။ နာမရူပံ၊ ကို။ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ၍။ ပစ္စယော၊
 နာမ်၊ရုပ်၏ အကြောင်းတရားတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေန္တော၊ သိမ်းဆည်းသည်ရှိသော်။
 ဒုက္ခေန၊ ဖြင့်။ ကသိရေန၊ ဖြင့်။ ကိလမန္တော၊ ၍။ ပရိဂ္ဂဟောတိ၊ ၍။ စ၊ ဆက်။
 ပစ္စယော၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဝိပဿနာ ပရိဝါသံ၊ ကို။ ဝသန္တော၊ သော်။
 စိရေန၊ ဖြင့်။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတံ၊ ၍။ ဝေဗ္ဗိ၊ လည်း။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဒန္ဓာ
 ဘိညာ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အပရော၊ သည်။ ပစ္စယေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ လက္ခဏာနိ၊
 အနိစ္စ-စသော လက္ခဏာတို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊ ထိုးထွင်း၍ သိသည်ရှိသော်။
 ဒုက္ခေန၊ ဖြင့်။ ကသိရေန၊ ဖြင့်။ ကိလမန္တော၊ ၍။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍
 သိ၏။ စ၊ ဆက်။ ပဋိဝိဒ္ဓ လက္ခဏော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသော လက္ခဏာ
 ရှိသော သူသည်။ ဝိပဿနာ ပရိဝါသံ၊ ကို။ ဝသန္တော၊ သော်။ စိရေန၊ ဖြင့်။
 မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတံ၊ ၍။ ဝေဗ္ဗိ၊ လည်း။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဒန္ဓာဘိညာနာမ၊
 မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဆန္ဒသဗ္ဗေကား....တဖန်ပြုပြန်လိုကောင်း အပရောတက်သည်။

အပရော၊ တဦးသောသူသည်။ လက္ခဏာနိပိ၊ အနိစ္စ-စသော လက္ခဏာတို့
ကိုလည်း။ ပဋိဝိဇ္ဈိတော၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီး၍။ ဝိပဿနာ ဉာဏော၊ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်သည်။ တိက္ခော၊ ထက်သည်။ သူရော၊ ရဲသည်။ ပသန္တော၊ ကြည်သည်။
ဝဟန္တော၊ ဆောင်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဝိပဿနာ နိကန္တိံ၊
ဝိပဿနာ၌ တပ်ခြင်းကို။ ပရိယာဓိယမာနော၊ ကုန်စေသည်ရှိသော်။ ဒုက္ခေန၊
ဖြင့်။ ကသိရေန၊ ဖြင့်။ ကိလမန္တော၊ ၍။ ပရိယာဓိယတိ၊ ကုန်စေ၏။ နိကန္တိံ၊
တပ်ခြင်းကို။ ပရိယာဓိယိတော၊ ကုန်စေ၍။ ဝိပဿနာ ပရိဝါသံကို။ ဝသန္တော၊
သော်။ စိရေန၊ ြင့်။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ၏။ ဝေဗ္ဗိ၊ သို့လည်း။ ဒုက္ခာပဋိ
ပဒါ ဒန္ဓာဘိညာနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမံ ဝါရံ၊ ဤဒုက္ခာပဋိ
ပဒါ ဒန္ဓာဘိညာဟူသော ဝါရကို။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ရောစေသုံ၊ နှစ်
သက်ကုန်၏။ ဣမာ ဝါရယ၊ ၏။ ဧတံ နာမံ၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္ဓာဘိညာ
ဟူသော ဤအမည်ကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣမိနာဝ ဥပါယေန၊ ဤသို့သော နည်း
ဖြင့်သာလျှင်။ ပရတော၊ နောက်၌။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ပဋိပဒါ၊ တို့ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏။

ဗသော ဟောတိတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ အနညာတညဿာမိတိန္ဒြိယံ သမ္မာ
ဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော သမ္မာအာဇီဝေါတိ၊ ဟူ၍။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။
ပဒါနိ၊ တို့သည်။ အဓိကာနိ၊ လွန်ကုန်၏။ နိဒ္ဒေသ ဝါရော၊ ၌လည်း။
ဝိတက္ကဒေ နိဒ္ဒေသေသု၊ ဝိတက် စသည်တို့၏ နိဒ္ဒေသတို့၌။ မဂ္ဂံန္တိ အာဒိနိ၊
မဂ္ဂံ အစရှိကုန်သော။ ပဒါနိ၊ တို့သည်။ အဓိကာနိ၊ ကုန်၏။ သေသံ၊
ကြွင်းသော။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ တည်း။ ပန၊ အထူး။
ဘူမန္တရဝသေန၊ ဘုံအထူး၏ အစွမ်းဖြင့်။ လောကုတ္တရတာဝ၊ လောကုတ္တရာ
အဖြစ်သည်သာလျှင်။ ဣဝ၊ ဤလောကုတ္တရာစိတ်၌။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။

တတ္ထ ဗသော ဟောတိတိ အာဒိသု၊ တို့တွင်။ အနညာတညဿာမိတိန္ဒြိယ
န္တိ ပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ “အနမတဂ္ဂေ၊ မသိ
အပ်သော အစရှိသော။ သံသာရဝဇ္ဇော၊ သံသာရာဝဋ်၌။ အနညာတံ၊ မသိဘူး
သော။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ ကား။ စတုသစ္စ
ဓမ္မ မေဝ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုသာလျှင်။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့”။ ဣတိ၊

ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သသ္မအာ။ ဣမိနာ ပုဗ္ဗာ ဘောဂေန၊
ဤရှေးအသို့၌ဖြစ်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဣန္ဒြိယံ၊
ဣန္ဒြေတည်း။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အဿ၊ ထိုအနည်းတည်းသာ မိတိန္ဒြေ၏။
လက္ခဏာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ပညိန္ဒြေယေ၊ ၌။ ဝုတ္တ နယေနော၊ ဖြင့်သာ
လျှင်။ ဝေဒိဟဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။

သုန္ဓရာ၊ ကောင်းသော။ ဝါ၊ ကား။ ပသတ္ထာ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။
ဝါစာ၊ ဝါစာတည်း။ သမ္မာ ဝါစာ၊ ကောင်းသော ချီးမွမ်းအပ်သော
ဝါစာ။ တေ၊ ဤသမ္မာဝါစာ ဟူသော အမည်သည်။ ဝစီဒုစရိတ သမ္ပုဏ္ဏိဋ္ဌိ
ကာယ၊ ဝစီဒုစရိတ်ကို အကြွင်းမဲ့ ခွါတတ်သော။ မိစ္ဆာဝါစာ ဝိရတိယာ၊
မိစ္ဆာဝါစာမှ ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကြဉ်တတ်သော ကြဉ်ခြင်းဟူသော
တရား၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သာ၊ ထိုသမ္မာဝါစာသည်။ ပရိဂ္ဂဟ
လက္ခဏာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ သုတာ
သီတကို နာသောသူကို သိမ်းဆည်းခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

မူလဋီကာဓိပ္ပာယ်။ «မုသာဝါဒါဒီနိ ဝိသံဝါဒနာဒိကိစ္စတာယ လူခါနိ
အပရိဂ္ဂါဟကာနံ ပဋိပက္ခသဘာဝတော ပရိဂ္ဂါဟကသဘာဝါ သမ္မာဝါစာ။
သာ သိနိဒ္ဓသဘာဝတော သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ ပရိဂ္ဂဟာတိ သမ္မာဝါစာ ပစ္စယသုကာ
သီတသောတာရဉ္စ ဇနံ။ ။၁၁၂-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ «ဝိသံဝါဒနာဒိကိစ္စတာယ၊ သူတစ်ပါးကို ချွတ်ယွင်းစေခြင်း အစ
ရှိသောကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လူခါနိ၊ ခြောက်တပ်ကုန်သော။ အပရိဂ္ဂါ
ဟကာနံ၊ သိမ်းဆည်းတတ်ကုန်သော။ မုသာဝါဒါဒီနိ၊ မုသာဝါဒ-အစရှိ
သည်တို့၏။ ပဋိပက္ခသဘာဝတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာ
ဝါစာ၊ သမ္မာဝါစာသည်။ ပရိဂ္ဂါဟကသဘာဝါ၊ သိမ်းဆည်း တတ်သော
သဘောရှိ၏။ သာ၊ ထိုသမ္မာဝါစာသည်။ တနည်းကား။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။
(စ-ကား လုတ္တနိဒ္ဓိတည်း)။ သာ၊ ထိုသမ္မာဝါစာသည်။ သိနိဒ္ဓသဘာဝတော၊
ပြေပြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ စေ့စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ အဆီ၊
အစေး၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို။
ပရိဂ္ဂဟာတိ၊ သိမ်းဆည်းကုန်၏။ သမ္မာဝါစာ ပစ္စယသုကာသီတ၊ သောတာရံ၊
သမ္မာဝါစာလျှင် အကြောင်းရှိသော စကားကိုနာသော။ ဇနဉ္စ၊ လူကိုလည်း။
ပရိဂ္ဂဟာတိ၊ ၏။

အနုဋ္ဌိကာဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ယသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ ဝိသံဝါဒနဘေဒနာနိဋ္ဌာနတ္ထနိယော
ဇနာနံ ပဝတ္တိ၊ တတ္ထ သိနေဟဝိရပေနေဝ တေသံ ပဝတ္တိ၊ သော စ ပုဂ္ဂလော
အသင်္ဂဟိတော ဟောတိတိ မုသာဝါဒါဒိနံ ဝိသံဝါဒနာဒိကိစ္စကာယ လူခ
ကာ စ အပရိဂ္ဂဟတာ စ ဝုတ္တာ၊ တပုဋိပက္ခဝိရုဒ္ဓသဘာဝတ္တာ သမ္ဘာဝါစာယ
သိနိဒ္ဓဘာဝတော ပရိဂ္ဂါဟကသဘာဝတာ၊ သဒ္ဓါဝိသေသယောဂတော ဝါ
တဿာ သိနိဒ္ဓဘာဝေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။၁၀၉-၂၀-ဆဋ္ဌ။

အနုဘနက်။ ။ယသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ ဌ။ ဝိသံဝါဒနဘေဒနာနိဋ္ဌာနတ္ထနိယောဇနာနံ၊
ချွတ်ယွင်းစေခြင်း၊ ကွဲပြားစေခြင်း၊ အလိုမရှိအပ်သောစကား၊ အကျိုးမရှိသည်၌
ယှဉ်စေခြင်းတို့၏။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။
သိနေဟဝိရပေနေဝ၊ ချစ်ခြင်းတည်းဟူသော အစေးမှကင်းခြင်းဖြင့် သာလျှင်။
တေသံ၊ ထိုချွတ်ယွင်းစေခြင်း၊ ကွဲပြားစေခြင်း အလိုမရှိအပ်သောစကား၊
အကျိုးမရှိသည်၌ ယှဉ်စေခြင်းတို့၏။ ပဝတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော စ
ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အသင်္ဂဟိတော၊ မသင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ မုသာဝါဒါဒိနံ၊ တို့၏။ ဝိသံဝါဒနာဒိကိစ္စကာယ၊
ချွတ်ယွင်းစေခြင်း၊ စသော ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လူခတာစ၊ ခြောက်
တတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ အပရိဂ္ဂဟတာစ၊ မသိမ်းဆည်းတတ်သည်၏ အဖြစ်
ကို၎င်း။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ တပုဋိပက္ခဝိရုဒ္ဓသဘာဝတ္တာ၊ ထိုမုသာဝါဒ၊ အစရှိသည်တို့၏
ဆန့်ကျင်သောအဘို့ဖြစ်၍ ဆန့်ကျင်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
သမ္ဘာဝါစာယ၊ ၏။ သိနိဒ္ဓဘာဝတော၊ စေ့စပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊
ပြေပြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ အစေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိဂ္ဂါ
ဟက သဘာဝတာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ကား။ သဒ္ဓါဝိသေသ ယောဂတော၊ သဒ္ဓါအထူးနှင့်
ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ တဿာ၊ ထိုသမ္ဘာဝါစာ၏။ သိနိဒ္ဓဘာဝေါ၊ စေ့စပ်သည်၏
အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ပြေပြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ အစေးရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏။

ဝိရမဏရသာ၊ မိစ္ဆာဝါစာမှ ကြည်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မိစ္ဆာဝါစာပဟာန ပစ္စု
ပဋ္ဌာနာ၊ မိစ္ဆာဝါစာကို ပယ်တတ်သောတရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေ့ရှုထင်
တတ်၏။ သုန္ဓရော၊ သော။ ဝါ၊ ကား။ ပသတ္ထော၊ သော။ ကမ္မန္တော၊ ကမ္မန္တ
တည်း။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ ကောင်းသော ကမ္မန္တ။ ဧတံ၊ ဤသမ္မာကမ္မန္တ
ဟူသောအမည်သည်။ မိစ္ဆာကမ္မန္တ သမုစ္ဆေဒိကာယ၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တကို ဖြတ်တတ်
သော။ ပါဏာတိပါတာဒိဝိရတိယာ၊ ပါဏာတိပါတ စသည်တို့မှ ကြည်
ကြောင်း ဖြစ်သောတရား ကြည်တတ်သောတရား၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။
သော သမ္မာကမ္မန္တော၊ သည်။ သမုဋ္ဌာနလက္ခဏော၊ ကောင်းသောအမှုကို

၄၂၂ အဋ္ဌမာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပြုစေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကောင်းသောအမှု၌ အားထုတ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ကောင်းသောအမှု၌ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ချီးပင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား... ကာယိက ကြိယာသည်သာ ဖြစ်စေလျက် သယံပဋိဗဒ္ဓဖြစ်ရကား သမ္မာကမ္မန္တကိုလည်း ဖြစ်စေ၏ ဟုလိုပါသည်။

မူလဋီကာ။ ။ ကာယိကကြိယာ ကိစ္စံ ကုတ္တဗ္ဗံ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ သယံ သမုဋ္ဌဟနံ ဃဋ္ဌနံ ဟောတိတိ သမ္မာကမ္မန္တသင်္ခါတာ ပိရတိပိ သမုဋ္ဌာနသဘာဝါတိ ဝုတ္တာ၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ ဝါ ဥက္ခိပနံ ကာယိကကြိယာယ ဘာရက္ခိပနံပိယ။ ၁၁၂-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ ကာယိက ကြိယာ၊ ကာယဒ္ဓါရ၌ ဖြစ်သော အမှုအရာသည်။ ကုတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ သယံ၊ မိမိသည်လည်း။ သမုဋ္ဌဟနံ ဃဋ္ဌနံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ တသို့၊ ကြောင့်။ သမ္မာကမ္မန္တ သင်္ခါတာ၊ သော။ ပိရတိပိ၊ ပိရတိကိုလည်း။ သမုဋ္ဌာနသဘာဝါတိ၊ ကောင်းသော အမှုကိုဖြစ်စေခြင်း၊ အားထုတ်ခြင်း သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ကာယိက ကြိယာယ၊ ကိုယ် အမှုအရာဖြင့်။ ဘာရက္ခိပနံပိယ၊ ဝန်ကိုချီခြင်းကဲ့သို့။ သမ္ပယုတ္တ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဥက္ခိပနံ၊ ချီပင့်ခြင်းသည်။ သမုဋ္ဌဟနံ၊ သမုဋ္ဌဟန မည်၏။

ဝိရုမဏရသော၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တကို ကြဉ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မိစ္ဆာကမ္မန္တပုဟာနပစ္စု ပဋ္ဌာနော၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တကို ပယ်တတ်သောတရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။ သုန္ဓရော၊ သော။ ဝါ၊ ကား။ ပသတ္တော၊ သော။ အာဇီဝေါ၊ အာဇီဝတည်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းသော အာဇီဝ။ ဧတံ၊ ဤသမ္မာအာဇီဝဟူသော အမည်သည်။ မိစ္ဆာဇီဝိရတိယာ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သော၊ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ ဝေါဒါနလက္ခဏော၊ အသက်မွေးသော သတ္တဝါကို ဖြုတ်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ဖြုတ်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ အာဇီဝကို ဖြုတ်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။

၀၀နတ္ထ။ ။ ဇီဝမာနာ သတ္တာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ ဝါ ဝေါဒါယန္တိ ဧတေန သယံ ဝါဝေါဒါယတိတိ ဝေါဒါနံ။

မူလဋီကာ။ ။ ဇီဝမာနာ သတ္တာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ ဝါ သုဒ္ဓိ ဝေါဒါနံ။ အာဇီဝသောဝ ဝါ ဇီဝိတိန္ဒြိယဝုတ္တိယာ။ ၁၁၂-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ «ဇီဝမာနဿ၊ အသက်မွေးသော။ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ ဝေါဒါနံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသည်။ ဝေါဒါနံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဝုတ္တိယာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြစ်စေခြင်းဟူသော။ အာဇီဝဿေဝ၊ အသက်မွေးခြင်း၏သာလျှင်။ သုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဝေါဒါနံ၊ မည်၏။

ဉာယာဇီဝပွဝတ္တိရသော၊ အသင့်အားဖြင့် အသက်မွေးခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မိစ္ဆာဇီဝဟာန ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ မိစ္ဆာဇီဝကို ပယ်တတ်သော တရားဟူ၍ ဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်တတ်၏။

အပိစ၊ တနည်းလည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဌ။ ဝိရတိတ္တယေ၊ ဝိရတိ သုံးခုတို့၏ အပေါင်း၌။ ဝုတ္တဝသေနပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသမ္မာဝါစာ-စသော တရားတို့၌။ လက္ခဏာဒီနိ၊ လက္ခဏာစသည်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေသံ၊ ဓမ္မာနံ၊ ဤတရားတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။ မဂ္ဂပဉ္စကံ၊ မဂ္ဂပဉ္စကကို။ ဣမ၊ ဤလောကုတ္တရာစိတ်၌။ မဂ္ဂဋ္ဌကံ၊ မဂ္ဂဋ္ဌကဟူ၍။ ဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ယေဝါပနကေသု စ၊ ယေဝါပနကတရားတို့၌လည်း။ ဣမေသံ၊ ဤသမ္မာဝါစာစသော တရားတို့၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တထာ၊ ထို့ အတူ။ ကရုဏာမုဒိတာနံ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာတို့၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ပါဠိ ၁ နုသန္တိ။ «အဘာဝဟေတုံ ဉာပေန္တော အာဟ ဣမေဟိတိ အာဒိ။ ။
ယောဇနာ-ဝုဇ-သု။

ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤသမ္မာဝါစာစသော တရားတို့ကို။ ဣမ၊ ဤလောကုတ္တရာစိတ်၌။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ အာဂတတ္တာဝ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ ယေဝါပနကေသု၊ တို့၌။ န ဂဟိတာ၊ မယူအပ်ကုန်။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ကရုဏာ မုဒိတာ၊ တို့သည်။ သတ္တာရမ္မဏာ၊ သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤလောကုတ္တရာတရားတို့သည်။ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာပိ၊ ထိုကရုဏာ၊ မုဒိတာ တို့ကိုလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤလောကုတ္တရာစိတ်၌။ န ဂဟိတာ၊ မယူအပ်ကုန်။

အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ဥဒ္ဓေသ ဝါရေ၊ ဌ။ ဝိသေ
သတ္ထော၊ ထူးသော အနက်တည်း။

၂၀၃။ ပန၊ တပါး။ နိဒ္ဓေသ ဝါရေ၊ ဌ။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂပရိယာပနန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။
တာဝ၊ စွာ၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ အဂ်ံ၊ အဘို့တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
မဂ္ဂံ၊ မည်၏။ မဂ္ဂ ကောဋ္ဌာသော၊ မဂ်၏ အဘို့။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။
အတ္ထော၊ တည်း။ ပန၊ ပါး။ အရညေ၊ တောဌ။ ပရိယာပနံ၊ အကျုံးဝင်သော
ဝတ္ထုသည်။ အရည ပရိယာပနံ နာမ၊ တောဌ အကျုံးဝင်သည် မည်သည်။
ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ မဂ္ဂေ၊ မဂ်ဌ။ ပရိယာပနံ၊ အကျုံးဝင်
သည်ကည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂပရိယာပနံ၊ မည်၏။ မဂ္ဂသန္တိသိတံ၊
အဖော်င်းဖြစ်သော မဂ်ကိုမို့သည်။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

၂၀၅။ ပိတိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပိတိဝေ၊ ပိတိ သည်သာလျှင်။
သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ သမ္မောဇ္ဈင်မည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပိတိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊
မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပိတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဟူသောပုဒ်ဌ။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ၏။ ဗောဓိယာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကြောင်း ဖြစ်သောတရား
အပေါင်း၏။ အင်္ဂေ၊ အစိတ်ကည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊
မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဗောဓိဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတတ်သော အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အင်္ဂေ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊
မည်၏။ ဣဒံ အယံ အဓိပ္ပာယ်ော၊ ကို။ ပုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဧဟာကံ၊ ၏။
ယာ အယံ ဂပ္ပသာမဂ္ဂံ၊ အကြင် သတိ ဓမ္မဝိစယ စသော တရားအပေါင်းကို။
လောကုတ္တရ မဂ္ဂက္ခန္ဓာ၊ လောကုတ္တရာ မဂ်ခဏဌ။ ဥပ္ပဇ္ဇ မာနာယ၊ ဖြစ်သော။
ထိနု ဒ္ဓစ္စ ပဘိဋ္ဌာနာယူဟနကာမသုခတ္ထ ကိလမထာ နုယောဂ ဥစ္ဆေဒ သဿ
တာ ဘိနိဝေသာဒီနံ၊ တွန့်ခြင်း၊ ပျံ့လွင့်ခြင်း၊ တည်တံ့ခြင်း၊ ကာမချမ်းသာကို
ခံစားခြင်း၊ ကိုယ်၏ ပင်ပန်း ခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်း၊ ဥစ္ဆေဒ၊ သဿတ တည်းဟူ
သော နှလုံးသွင်းခြင်း အာရုံကုန်သော။ အနေကေသံ၊ များစွာကုန်သော။
ဥပဒ္ဓဝါနံ၊ ကပ်၍ နှိပ်စက်ဘတ်သော ဥပဒ္ဓဝေတို့၏။ ပဋိပက္ခ ဘူတာယ၊
ဆန့်ကျင်တက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သတိ၊ ဓမ္မဝိစယ၊ ဝီရိယ၊ ပိတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊
သမာဂီ၊ ဥပေက္ခာ သင်္ခါတာယ၊ ဟုဆိုအပ်သော။ ယာယဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊

အကြင်တရားအပေါင်းဖြင့်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဗုဇ္ဈတိ၊ ကိလေသာ အစဉ်ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးတတ်၏။ ဝါ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတတ်၏။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုတတ်၏။ ဣတိ ကတော-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ “ဗောဓိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဗုဇ္ဈတိတိ၊ ကား။ ကိလေသ သန္တာန နိဒ္ဒါယ၊ ကိလေသာအစဉ်ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ။ ဥဋ္ဌဟတိ၊ နိုးတတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သစ္စိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုတတ်၏။ တဿာ-တာဒိဿာယ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဓမ္မသာမဂ္ဂိ သင်္ခါတာယ၊ သတိ၊ ဓမ္မဝိစယ စသော တရားအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိ၏။ အင်္ဂေါ၊ အစိတ်ဟည်း။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ မည်၏။ ဈာနင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂါဒိနိ ဝိယ၊ စသည်တို့ကဲ့သို့တည်း။

အဗိပ္ပာယ်ကား...ဈာန၏ အရ၊ အပေါင်း။ အင်္ဂ်၏ အရ၊ အစိတ်။ မဂ္ဂ၏ အရ၊ အပေါင်း။ အင်္ဂ်၏အရ၊ အစိတ် ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဗောဓိ၏ အရကား အပေါင်း။ အင်္ဂ်၏အရ အစိတ် ဖြစ်၏ဟူလိုသည်။

ယထာ ဝုတ္တ ပုကာရာယ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ဧတာယ ဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ ဤသတိ၊ ဓမ္မဝိစယ စသော တရားအပေါင်းဖြင့်။ သေ သော၊ ဤပဋ္ဌမဝိကပ်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော သဘောရှိသော။ ယော အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဗုဇ္ဈတိ၊ ကိလေသာ အစဉ်ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးတတ်၏။ ဝါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတတ်၏။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုတတ်၏။ ဣတိ ကတော ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ “ဗောဓိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တဿတာဒိဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဗောဓိဿ၊ ဗောဓိဟုဆိုအပ်သောအရိယာသာဝက၏။ အင်္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ မည်၏။ ဈာနင်္ဂ ရထင်္ဂါဒယော ဝိယ၊ စသည်တို့ကဲ့သို့တည်း။

အဗိပ္ပာယ်ကား....အင်္ဂမှ တပါးသော ရထ မည်သည်ပရှိ။ ခေါ်ဝေါ်ကာမျှသာ ဖြစ်သကဲ့သို့ အင်္ဂ်၏ အရ ဗောဇ္ဈင်္ဂမှ တပါး ဗောဓိ မည်သည် ပရမတ္ထ အားဖြင့် မရှိ။ အင်္ဂ်၏ အရကို အကြောင်းပြု၍ ခေါ်ဝေါ်ကာမျှသာ ပညတ်မျှသာ ဟုလိုသည်။ ဤသို့ရည်၍ မကုတ်လော မူလဒွိကာဋ်....

သေနင်္ဂ ရုဏ်ဂါ ဒယော ဝိယာတိ ဧတေန ပုဂ္ဂလ ပညတ္တိယာ အဝိဇ္ဇမာန ပညတ္တိ
ဘာဝံ ဒေသတိ။ ဟူအပ်ပြီ။ ။၁၁၃-ဆဋ္ဌ။

တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ တို့သည်။ “ဗုဇ္ဈနကဿ ပုဂ္ဂလဿ
အင်္ဂါတိဝါ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟု၊ ကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ကား။ ဗုဇ္ဈနကဿ၊
ကိလေသာ အစဉ်ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးတတ်သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။
အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မည်ကုန်၏။

အပိစ အပရော န ယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊
ကား။ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ် အနက်သဘောကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မည်ကုန်
သနည်း။ ဗောဓာယ၊ ကိလေသာ အစဉ်ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးခြင်း
ငှာ။ ဝါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းငှာ။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်
ပြုခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဣမိနာ အတ္ထေန၊ ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
မည်ကုန်၏။ ဗုဇ္ဈန္တိ၊ ကိလေသာ အစဉ် ဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးတတ်
ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မည်ကုန်၏။ အနုဗုဇ္ဈန္တိ၊ ဝိပဿနာ
စသောအကြောင်း ဗုဒ္ဓိတဗျာဓိသော သစ္စာတို့အား လျော်စွာ သိတတ်ကုန်၏။
ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မည်ကုန်၏။ ပဋိဗုဇ္ဈန္တိ၊ ပစ္စက္ခ၏
အဖြစ်ဖြင့် ရှေးရှုတူရှု တိုက်ရိုက်သိတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မည်ကုန်၏။ သမ္မာဗုဇ္ဈန္တိ၊ မဘောက်မပြန် သိတတ်ကုန်၏။ ဣတိပိ၊
ကြောင့်လည်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မည်ကုန်၏။

ပဓာနိနိစ္ဆယ။ ။ “အဝိပရိတကာယ သမ္မာစ ဗုဇ္ဈန္တိ” ဟူသော မူလဒီကာကို ရှု၍
“သမ္မာဗုဇ္ဈန္တိ” သင့်သည်။ “သဗ္ဗုဇ္ဈန္တိ” ရှိသည်ကား ဒီကာနှင့် ခေတိ။

ဣတိ ဣမိနာ ပဋိသမ္ဘိဒါ နယေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေတ္တာ၊ ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ၏။

မူလဒီကာဓိပ္ပာယ်။ ။ အင်္ဂသဒ္ဓေါ ကာရုဏေတ္တာ ဟောတိတိ စတုသစ္စ
ဗောဓာယ သံဝတ္တန္တိတိ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗုဇ္ဈန္တိတိ ဗောဓိယော၊ ဗောဓိယော ဝေအင်္ဂါ
တိ ဗုဇ္ဈန္တိတိ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ ဝုတ္တံ၊ ဝိပဿနာဒိနံ ကာရုဏာနံ ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗာနဉ္စ
သစ္စာနံ အနုရူပံ ပစ္စက္ခတာဝေန ပဋိမုခံ အဝိပရိတကာယ သမ္မာစ ဗုဇ္ဈန္တိတိ
ဝေမတ္တဝိသေသဒိပကေဟိ ဥပသဂ္ဂေဟိ အနုဗုဇ္ဈန္တိတိ အာဒိ ဝုတ္တံ၊ ဗောဓိသဒ္ဓေါ
ဟိ သဗ္ဗဝိသေသယုတ္တံ ဗုဇ္ဈနံ သာမညေန သင်္ဂဏာတိတိ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ ၄၇၇

ဋီကာအနက်။ ။အင်္ဂသဒ္ဓေါ၊ အင်္ဂသဒ္ဓါသည်။ ကာရဏတ္ထော၊ အကြောင်းဟူ
 သော အနက်ရှိသည်။ တောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတုသစ္စ
 ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းငှာ။ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မည်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ သိတတ်ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗောဓိယော၊ မည်ကုန်၏။ ဗောဓိယောဝေ၊ သိတတ်သော
 တရားတို့သည်ပင်လျှင်။ အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ ဣတိဣမိနာ အတ္ထေန၊
 ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓန္တိတိ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကာရဏာနံ၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်
 သော။ ဝိပဿနာဒိနံ၊ အစရှိသည်တို့အား၎င်း။ ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗာနံ၊ သိအပ်ကုန်သော။
 သစ္စာနဉ္စ၊ သစ္စာတို့အား၎င်း။ အနုရူပံ၊ စွာ။ ပစ္စက္ခထာဝရေန၊ မျက်မှောက်ဖြစ်
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဋိမုခံ၊ ရှေးရှု၎င်း။ အဝိပရိတတာယ၊ မတောက်မပြန်သည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာစ၊ မတောက်မပြန်ခြင်း၎င်း။ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိဇေ၊
 သို့။ အတ္ထဝိသေသ ဒီပကေဟိ၊ အနက်အထူးကိုပြတတ်ကုန်သော။ ဥပသဂ္ဂေဟိ၊
 အနု၊ ပဋိ၊ သမ္မာဟူသော ဥပသာရတို့ဖြင့်။ အနုဗုဒ္ဓန္တိတိအာပဒိ၊ အစရှိသည်ကို။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗောဓိသဒ္ဓေါ၊ သည်။ သဗ္ဗဝိသေသယုတ္တံ၊ အလုံးစုံ
 လျောက်ပတ်စွာ သိခြင်း၊ အစရှိသော အထူးနှင့်ယှဉ်သော။ ဗုဒ္ဓနံ၊ သိခြင်းကို။
 သာမညေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ဝေါ၊ ဗုဒ္ဓဇာတ်သည် ယောအပ်သော အနက်၏
 အဖြစ်ဖြင့် ဆက်ဆံသောအားဖြင့်။ သင်္ဂဏာတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်
 အပ်၏။

ပသတ္ထော၊ သော။ ဝါ၊ ကား။ သုန္ဒရော၊ သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ တည်း။
 သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သမ္မောဇ္ဈင်။ ပီတိဝေ၊ ပီတိသည်ပင်လျှင်။ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ၊
 တည်း။ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ပီတိသည်ပင်လျှင် သမ္မောဇ္ဈင်။ စိတ္တေကရူဇာ
 နိဒ္ဒေသာဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဣမိနာဝနယေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၂၉၆။ တေသံဓမ္မာနန္တိ၊ ကား။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုလောကုတ္တရာစိတ်
 ဖြစ်သောခဏ၌။ ယေစတုသစ္စဓမ္မာ၊ အကြင်သစ္စာလေးပါး တရားတို့သည်။
 ပဋိဝေခံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုသစ္စာ
 လေးပါး တရားတို့ကို။ အနညာတာနန္တိ၊ ကား။ ပဌမမဂ္ဂေန၊ ပဌမမဂ်ဖြင့်။
 တေဓမ္မာ၊ ထိုသစ္စာလေးပါး တရားတို့သည်။ ဉာတာနာမ၊ သိအပ်သည်
 မည်ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ကုန်၏ရှင်။ ပနတထာပိ၊
 သော်လည်း။ ပကတိယာ၊ ပြကတေအားဖြင့်။ အနာဂတပုဗ္ဗဝိဟာရံ၊ ရှေး၌
 မရောက်စဘူးသော ကျောင်းသို့။ အာဂန္တာ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာရံမဇ္ဈေ၊ ၌။

ဌိတောပိ၊ တညလျက်လည်း။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပကတိယာ၊ အားဖြင့်။ အနာ
 ဂတဘာဝံ၊ ရှေး၌မရောက်စဘူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ အနာ
 ဂတ ပုဗ္ဗဋ္ဌာနံ၊ မရောက်စဘူးသောအရပ်သို့။ အာဂတော၊ ရောက်သည်။
 အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိယထာစ၊ သို၏သို့၎င်း။ ပကတိယာ၊ အားဖြင့်။
 အပိဋ္ဌန္တပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ မပန်စဘူးသော။ “အပိလဒ္ဓပုဗ္ဗန္တိပိ”။ မာလံ၊ ကို။ ပိဋ္ဌန္တိ
 တွာ၊ ပန်ဆင်၍။ အနိဝတ္ထပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မဝတ်စဘူးသော။ ဝတ္ထံ၊ ကို။ နိဝါသေ
 တွာ၊ ၍။ အဘုတ္တပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မသုံးဆောင်ဘူးသော။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊
 သုံးဆောင်၍။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ အဘုတ္တဘာဝံ၊ ရှေး၌မသုံးဆောင်ဘူးသည်
 ၏ အဖြစ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ “အဘုတ္တပုဗ္ဗံ၊ သော။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊
 သုံးဆောင်ရသည်။ အမှိ၊ ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိယထာစ၊ ခို၏သို့၎င်း။
 ဝေ၊ တူ။ ဣဘပိ ပဌမမဂ္ဂါမိကာဇေ၊ ဌလည်း။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပကတိယာ၊
 ဖြင့်။ ဣမိနာပုဂ္ဂလေန၊ သည်။ ဣမေဝမ္မာ၊ ဤသစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို။
 နညာပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မသိစဘူးကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “အနညာတာနံ”န္တိ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်။ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဒိဋ္ဌာဒိသုပိ၊ စသည်တို့၌လည်း။ ဧသေ
 နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုအဒိဋ္ဌာနံ-စသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဒိဋ္ဌာနန္တိ၊ ကား။
 ဣတော ပဌမမဂ္ဂတော၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်။
 အဒိဋ္ဌာနံ၊ မမြင်စဘူးကုန်သော။ အပ္ပတ္တာနန္တိ၊ ကား။ အဓိဂမာသေန၊ ရသည်
 ၏အစွမ်းဖြင့်။ အပ္ပတ္တာနံ၊ မရောက်စဘူးကုန်သော။ အဝိဒိတာနန္တိ၊ ကား။
 ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်။ အပါကဋ္ဌာနံ၊ ထင်စွာ မပြုစဘူးကုန်သော။ အသန္တိ
 ကတာနန္တိ၊ ကား။ အပစ္စက္ခ ကတာနံ၊ မျက်မှောက် မပြုစဘူးကုန်သော။
 သန္တိကိရိယာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပစ္စက္ခကရဏတ္ထံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း
 အကျိုးငှာ။ စ၊ ဆက်။ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဤ “အ သန္တိကတာနံ” ဟူသော ပုဒ်နှင့်။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ ယထာ၊ ပြုအပ်၏သို့။
 ဝေ၊ တူ။ သေသေဟိပိ၊ ကြွင်းသော “အနညာတာနံ” စသောပုဒ်တို့နှင့်လည်း။
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ “အနညာတာနံ၊ မသိစဘူးသော သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို။
 ဉာဏာယ၊ သိခြင်းငှာ။ အဒိဋ္ဌာနံ၊ မမြင်စဘူးကုန်သော သစ္စာလေးပါးတရား
 တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ အပ္ပတ္တာနံ၊ မရောက်စဘူးကုန်သော သစ္စာ

လေးပါးတရားတို့ကို။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ အဝိဒိတာနံ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ရှားမပြုစဘူးကုန်သော သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို။ ဝေဒါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ရှားပြုခြင်းငှာ။ လူတိ၊ ဤသို့။ ယောဇနာ၊ ကို။ ကဿဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။

၂၉၉။ စတုဟိ ဝစိဒုစ္စရိတေဟိတိ အာဒိသု၊ စသည်တို့၌။ ဝစိဝိညတ္တိ၊ ဝစိဝိညတ်ကို။ ဝစိတိ၊ ဟူ၍။ ပေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ ဒေါသနံ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟဟူသော ဒေါသတို့တွင်။ ယေနကေနစိ၊ အမှတ်မရှိသော ဒေါသသည်။ ဒုဋ္ဌာနိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော။ စရိတာနိ၊ အကျင့်တို့တည်း။ လူတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဟူသော ဒေါသတို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော အကျင့်တို့။ ဝစိတော၊ ဝစိဝိညတ်မှ။ ပဝတ္ထာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ တို့တည်း။ ဝစိဒုစ္စရိတာနိ၊ ဝစိဝိညတ်မှ ဖြစ်ကုန်သော ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟဟူသော ဒေါသတို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သောအကျင့်တို့။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝစိယာ၊ ဝစိဝိညတ်ဖြင့်။ နိပ္ပာဒိတာနိ၊ ပြီးစေအပ်ကုန်သော။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ ဒုစ္စရိက်တို့တည်း။ ဝစိ ဒုစ္စရိတာနိ၊ တို့။ တေဟိ ဝစိဒုစ္စရိတေဟိ၊ ထို ဝစိ ဒုစ္စရိက်တို့မှ။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ရမတိ၊ ကြဉ်တတ်၏။ လူတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရတိ၊ မည်၏။ တေဟိ၊ ထို ဝစိဒုစ္စရိက်တို့မှ။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ရမတိ၊ ကြဉ်တတ်၏။ လူတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိရတိ၊ မည်၏။ တတော၊ တတော၊ ထိုထို ဝစိ ဒုစ္စရိက်မှ။ ပဋိနိဝတ္ထာ၊ ဆုတ်နုတ်သည်။ ဟုတု၊ ၍။ တေဟိ၊ ထိုဝစိ ဒုစ္စရိက်တို့မှ။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ရမတိ၊ ကြဉ်တတ်၏။ လူတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဝိရတိ၊ မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဥပသဂ္ဂ ဝသေန၊ အာ၊ ဝိ၊ ပဋိ-ဟူသော ဥပသာရပုဒ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဒံ၊ ပုဒ်ကို။ ဝေဇိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ လူဒိ ပဒတ္တယံ၊ ဤ အာရတိ၊ ဝိရတိ၊ ပဋိဝိရတိ ဟူသော ပုဒ်သုံးခုတို့၏ အပေါင်းသည်။ ဩရမဏ ဘာဝသေဝ၊ ဝစိ ဒုစ္စရိက်တို့မှ ကြဉ်ခြင်း ဟူသော အနက်၏သာလျှင်။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

မှတ်ချက်။ ။ဩရမဏနှင့် ဘာဝ ကား ကမ္မဓာရည်း ဖြစ်၍ ဘာဝလဒ္ဓါ ပဒတ္တတည်း။ “ဩရမဏဿ ဘာဝေါ”ဟု ဆဋ္ဌိဘဂ္ဂုရိတ်ပြု၍ သဒ္ဓပဝတ္ထိနိမိတ်အနက် မကြုံလင့်။ ထို့ကြောင့် “ဣဒမ္ပိဩရမဏသေဝ ဝေဝစနံ” ဟူလင့်။

ဝေရံ၊ ဝစီဒုစ္စရိက်ံ တည်းဟူသောရန်ကို။ မဏတိ ဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေရမဏိ၊ ဝေရမဏိမည်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤဝေရမဏိ ဟူသော ပုဒ်သည်လည်း။ ဩရမဏသေဝ၊ ဝစီ ဒုစ္စရိက်ံတို့မှ ကြဉ်ခြင်း၏ သာလျှင်။ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယာယ စေတနာယ၊ အကြင် စေတနာဖြင့်။ မုသာဝါဒါဒီနိ၊ မုသာဝါဒ စသည်တို့ကို။ ဘာသမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ ဒုစ္စရိက်ံတို့ကို။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏။

မူလဒီကာ။ ။ကရောတိ နာမ ကိံ။ ဒုစ္စရိတာနိ အနုဝတ္တမာနာနိ။ ။၁၁၃-ဆဋ္ဌ။

ဒီကာအနုနိ။ ။ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည် မည်၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည် မည်သနည်း။ အနုဝတ္တ မာနာနိ၊ လိုက်ကုန်သော။ ဒုစ္စရိတာနိ၊ ဒုစ္စရိက်ံတို့ကို။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏။

အနိပ္ပာသိကာ။ ။ကရောတိ သဒ္ဓါသည် ကံကိုဝံ့သည်ဖြစ်၍ ဒုစ္စရိတာနိ၊ ယု ကံ လိုက်ရမည် ဟုလိုသည်။ “တနည်း။” ကြိယံ၊ မု သာဝါဒ စသော ကြိယာကို။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏။

အနုဒီကာ။ ။မုသာဝါဒါဒီနိ ဘာသမာနော ကရောတိ နာမ ကိံ။ ဝက္ခမာနံ ကြိယံ။ ကာ ပန သာတိ မုသာဝါဒါဒိ ကြိယာတိ။ ဝိဒိတောဝါ ယထေယျာ။ ဧဝံ ဝါ ဧတ္ထ ယောဇနာ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ ။၁၂၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ဝါ၊ ဒီကာနည်းမှ လွဲ၍ တနည်းကြီးအံ့။ မုသာဝါဒါဒီနိ၊ မုသာဝါဒ-စသည်တို့ကို။ ဘာသမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကံကို။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်သနည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးခြားအံ့။ (ထည့်)။ ဝက္ခမာနံ၊ ရှေ့ဝါကျ၌ ဆိုအပ်လတံ့သော။ ကြိယံ၊ အမှုကို။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏။ သာ ကြိယာ၊ ထိုဆိုအပ်လတံ့သော အမှုသည်။ ကာပန၊ အတယ်နည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးခြားအံ့။ မုသာဝါဒါဒိ ကြိယာ၊ မုသာဝါဒစသော အမှုတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အယံအထေယျာ၊ ဤအနက်သည်။ ဝိဒိတောဝါ၊ တင်ရှားသည်သာတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤ “ကရောတိ နာမ” ဟူသော ပုဒ်၌။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။

အယံ လောကုတ္တရမဂ္ဂဝိရတိ၊ ဤလောကုတ္တရာမဂ်ဟူသော ဝိရတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ ဖြစ်၍။ တံကြိယံ၊ ထိုမုသာဝါဒ-စသောအမှုကို။ တဿာစေတနာယ၊ ထိုစေတနာအား။ ။(နိယတ်ထည့်)။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နဒေတိ၊ မပေး။ ကြိယာပထံ၊ မုသာဝါဒ-စသော အမှုကိုပြုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော

စေတနာကို။ ပစ္စိန္နတိ၊ ဖြတ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကြိယာ၊ မည်၏။ အကြိယာ၊ မုသာဝါဒ-စသော အမှုကိုပြုခြင်း၏ ပဟာယကဖြစ်သော ဆန့်ကျင်ဘက်။ တထာ၊ ထူး။ တံကရဏံ၊ ထိုမုသာဝါဒ-စသော အမှုကို။ တဿာစေတနာယ၊ ထိုစေတနာအား။ (ထည့်)။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နဒေတိ၊ မပေး။ ကရဏပတံ၊ မုသာဝါဒ-စသော အမှုကိုပြုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာတို့။ ပစ္စိန္နတိ၊ ဖြတ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကရဏံ၊ မည်၏။ အကရဏံ၊ မုသာဝါဒ-စသော အမှုကို ပြုခြင်း၏ ပဟာယကဖြစ်သော ဆန့်ကျင်ဘက်။ စ၊ ပါး။ ယာယစေတနာယ၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သော။ ဝစီ ဒုစ္စရိတံ၊ ကို။ ဘာသမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ အဇ္ဈာပဇ္ဇတိနာမ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်သည်မည်၏။ အယံလောကုတ္တရမဂ္ဂဝိရတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ ၍။ တဿာ စေတနာယ၊ အား။ (ထည့်)။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ အဇ္ဈာပဇ္ဇိတုံ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းငှာ။ နဒေတိ၊ မပေး။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဇ္ဈာပတ္တိ၊ မည်၏။ အနဇ္ဈာပတ္တိ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်း၏ ပဟာယက ဖြစ်သော ဆန့်ကျင်ဘက်။

ဝေလောအနုတိက္ကမောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ “တာယဝေလောယ၊ ယိအခါ၌”။ ဣတိအာဒိသု၊ တို့၌။ တာဝ၊ စွာ။ ကာလော၊ ကာလသည်။ ဝေလောတိ၊ ဝေလောဟူ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ “ဥရုဝေလောယံ၊ များစွာသော သဲစု၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏”။ ဣတိဧတ္ထ၊ ဤ။ ရာသိ၊ အစုသည်။ ဝေလောတိ၊ ဟူ၍။ အာဂတော၊ ၍။ ဌိတဓမ္မော၊ တည်ရပ်ခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေလံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်တတ်”။ ဣတိဧတ္ထ၊ ဤ။ သီမာ၊ အပိုင်းအခြားသည်။ ဝေလော၊ ဟူ၍။ အာဂတာ၊ လာ၏။ ဣဓာပိ၊ ဤ။ “ဝေလောအနုတိက္ကမော” ဟူသောပုဒ်၌လည်း။ သီမာဝ၊ အပိုင်းအခြားသည်သာလျှင်။ ဝေလော၊ မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အနုတိက္ကမနိယဋ္ဌေန၊ မလွန်ကျူးအပ်သော သဘောကြောင့်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဝစီ သုစရိတာနိ၊ ဝစီသုစရိုက်တို့ကို။ ဝေလောတိ၊ ဝေလောဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာနိ၊ လိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာယစေတနာယ၊ ဖြင့်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဝစီဒုစ္စရိတာနိ၊ ဝစီဒုစရိုက်တို့ကို။ ဘာသမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ ဝေလံ၊ ဝစီသုစရိုက်ဟု ဆိုအပ်သောအပိုင်းအခြားကို။ အတိက္ကမတိနာမ၊ လွန်ကျူး

သည်မည်၏။ အယံ လောကုတ္တရမဂ္ဂဝိရတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ ဤ။ တဿာ
စေတနာယ၊ အား။ တံဝေလံ၊ ထိုဝစီသုစရိုက်ဟုဆိုအပ်သော အပိုင်းအခြား
ကို။ အတိက္ကမိတံ၊ လွန်ကျူးခြင်းငှာ။ နဒေတိ၊ မပေး။ ဣတိတဿာ၊ ထို့ကြောင့်။
“ဝေလာအနတိက္ကမော” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။
ဝေလာယတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိတဿာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေလာ၊ မည်၏။
“ဝေလာယတိတိပိအတ္ထိ” ။ ဝေလာယတိ ဝိဒ္ဓိသေတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိ
အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ “ဝေလာယတိဝိဒ္ဓိသေတိတိပိအတ္ထိ” ။ ကံ၊ အဘယ်
ကို။ ဝေလာယတိ၊ ဖျက်ဆီးသနည်း။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ သော။ ဝစီဒုစရိတံ၊ ကို။ ဝေလာ
ယတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေလာယနတော၊ လေးပါးအပြား
ရှိသော ဝစီဒုစရိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေလာ၊ မည်၏။
ပန၊ တပါး။ ပုရိသဿ၊ သတ္တဝါ၏။ ဟိတ သုခံ၊ စီးပွားချမ်းသာကို။ အဟိက္က
မိတော၊ လွန်၍။ န ငတ္တတိ၊ မပြစ်တတ်။ ဣတိတဿာ၊ ထို့ကြောင့်။ အနတိက္က
မော၊ မည်၏။ ဝေ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤ “ဝေလာ အနတိက္ကမော” ဟူသော ပုဒ်၌။
ပဒ ဒွယံ ဝသေနာပိ၊ ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ အတ္ထော၊ ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

သေတု၊ အကြောင်းကို။ ဟနတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိတဿာ၊ ကြောင့်။
သေတု ဃာတော၊ မည်၏။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဝစီ ဒုစရိတာနံ၊ တို့၏။ ပဒ
ဃာတော ပစ္စယဃာတော၊ အကြောင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်၊ သတ်တတ်၏။
ဣတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်း
ကို။ ဣဒ၊ ဤ “သေတု ဃာတော” ဟူသောပုဒ်၌။ “သေတု” တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေ
တော၊ လိုအပ်၏။ တတြ၊ ထိုသေတုဃာတော ဟူသောပုဒ်၌။ အယံ၊ ဤ ဆို
လတံသည်ကား။ ဝစနတ္ထော၊ တည်း။ ရာဂါဒိကော၊ ရာဂ အစရှိသော။ စတုန္နံ၊
ကုန်သော။ ဝစီ ဒုစရိတာနံ၊ တို့၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဝဇ္ဇသ္မိံ၊
ဝဋ်၌။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သိနောတိ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့တတ်၏။ ဣတိ တဿာ၊ ထို့ကြောင့်။
သေတု၊ မည်၏။ သေတုဿ၊ ဝစီဒုစရိုက်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ရာဂ-စသည်
ကို။ ဃာတော၊ သတ်တတ်သည်တည်း။ သေတုဃာတော၊ ဝစီဒုစရိုက်၏
အကြောင်းဖြစ်သော ရာဂ စသည်ကို သတ်တတ်၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်။ တေ၊
ဤ “သေတု ဃာတော” ဟူသော အမည်သည်။ ဝစီဒုစရိတပစ္စယ သမုန္တိ၌

ကာယ၊ ပစိ ဒုစရိုက်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ရုပ်စသည်ကို အကြွင်းမဲ့ ခွါ
တတ်သော၊ ဝိရတိယာ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။
သမ္မာဝါစာ သင်္ခါတာ၊ သမ္မာဝါစာဟုဆိုအပ်သော။ အယံ ဝိရတိ၊ ကို။ ပုဗ္ဗ
ဘာဂေါမဂ်၏ ရှေးအဘို့၌။ နာနာစိတ္တေသု၊ အထူးထူးသော စိတ်တို့၌။ လဗ္ဘတိ၊
ရအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညေနေ ဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊
စိတ်ဖြင့်။ မုသာဝါဒါ၊ မုသာဝါဒမှ။ ဝိရမတိ၊ ကြဉ် တတ်၏။ အညေန၊ သော။
စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ ပေသုညာ ဒီဟိ၊ ပေသုည စသည်တို့မှ။ ဝိရမတိ၊ ကြဉ်တတ်
၏။ ပန၊ အထူး။ လောကုတ္တရ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ ၌။ ဧကစိတ္တသ္မိယေဝ၊ တခုသော
စိတ်၌သာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ စတုပ္ပိဓာယ၊ သော။
ဝစိဒ္ဓစ္စရိတ စေတနာယ၊ ဝစိဒ္ဓစ္စရိုက်တည်းဟူသော စေတနာ၏။ ပဒပစ္ဆေဒံ၊
အကြောင်းကို ဖြတ်ခြင်းကို။ ကုရု မာနာ၊ ပြုလျက်။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂင်ကို။ ဝုရယ
မာနာ၊ ပြည့်စေလျက်။ ဧကော၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝိရတိ၊ ဝိရတိသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

၃၀၀။ ကာယဒုစရိုက်တေဟိတိ၊ ကာ၊ ကာယတော၊ ကာယဝိညတ်
ကြောင့်။ ပဝတ္တေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာ၊ ကာယေန၊ ကာယဝိညတ်
ဖြင့်။ နိပ္ပာဒိတေဟိ၊ ပြီးစေအပ်ကုန်သော။ ပါဏာတိပါတာဒီဟိ၊ ပါဏာတိ
ပါတ အစရှိကုန်သော။ ဒုစရိုက်တေဟိ၊ တို့မှ။ သေသံ၊ ကို။ ပုရိမ နယေနော၊
ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သမ္မာကမ္မန္တ သင်္ခါတာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ
ဟုဆိုအပ်သော။ အယမ္ပိဝိရတိ၊ ကိုလည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂေါ မဂ်၏ ရှေးအဘို့၌။
နာနာ စိတ္တေသု၊ တို့၌။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အညေန ဝ၊ တပါး
သာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝိရမတိ၊ ၏။
အညေန၊ တပါးသော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ အဒိန္နာဒါနံ မိစ္ဆာစာရေဟိ၊
တို့မှ။ ဝိရမတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူး။ လောကုတ္တရ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ ၌။ ဧကစိတ္တသ္မိ
ယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တိဝိဓာယ၊ သော။
ကာယ ဒုစရိုက်စေတနာယ၊ တည်းဟူသော စေတနာ၏။ ပဒ ပစ္ဆေဒံ၊ ကို။
ကုရုမာနာ၊ လျက်။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဝုရယ မာနာ၊ လျက်။ ဧကော၊ သော။
ဝိရတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

၃၀၁။ သမ္မာအာဇီဝ နိဒ္ဒေသေ၊ ဌ။ အ ကြိယာတိ အာဒိသု၊ တိဉ္စ။ ယာယ
စေတနာယ၊ ဖြင့်။ မိစ္ဆာဇီဝံ၊ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းကို။ အာဇီဝ
မာနော၊ အသက်မွေးသောသူသည်။ ကြိယံ၊ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်း
ဟူသော အမှုကို။ ကဓရာတိ နာမ၊ မည်၏။ ပန၊ အထူး။ အယံ လောကုတ္တရ
ဝိရတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ ချ်။ တံကြိယံ၊ ထိုယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်း
ဟူသော အမှုကို။ တဿာ စေတနာယ၊ အား။ ကာဘျံ၊ ဌာ။ န ဒေတိ၊ မပေး။
ဣတိ တဿာ၊ ကြောင့်။ အကြိယာ၊ မည်၏။ ဣတိ ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။
ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ သေ-သော အာဇီဝေါ နာမ၊
မည်သည်ကား။ ပါဠိယေက္ခော၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တတို့မှ အသီး။ နယျံ၊
မရှိ။ ဝါစာကမ္မန္တေ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တတို့ကို။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်
ကုန်သည် ရှိသော်။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ကဿာ၊ ကား။ တပုက္ခိကတ္တာ၊ ထိုသမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တတို့၏ အဘို့၌
ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပန၊ ဆက်။ ဓုပဋိသေဝန ဝသေန၊ ပါဏာ
တိပါတအစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော အစား၊ အဝတ်၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း
စသော ပစ္စည်းတို့ကို အမြဲမှီခိုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ အယံအာဇီဝေါ၊ ဤ
သမ္မာအာဇီဝကို။ တတော၊ ထိုသမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တတို့မှ။ နိဟရိတော၊
ထုတ်၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒသိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ ဝေ၊
ဤသို့ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တတို့မှ ထုတ်၍ပြုအပ်သည်။ သန္တေ၊ ဖြစ်လတ်
သော်။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ သင်္ကစ္စကော၊ အသီးဖြစ်သော မိမိကိစ္စ
ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဤပါဠိဖြင့် အနက်အထူး၏ အဖြစ်ကို ပယ်သတည်း။

အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ ရှစ်ပါးသောမဂ္ဂင်္ဂတို့သည်။ န ပရိပူရေန္တိ၊ မပြည့်ကုန်။ တဿာ၊
ကြောင့်။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကို။ သင်္ကစ္စကော၊ အသီးဖြစ်သော မိမိကိစ္စရှိသည်
ကို။ ကာတဗျော၊ ၏။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ပရိပူရေတဗျာနိ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်
၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အနုယောဂေါ၊ စောကြောခြင်းတည်း။ တတြတသ္မိံ
သင်္ကစ္စဘာဠကရဏေ၊ ထိုအသီး မိမိကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်း၌၊ ဝါ၊
အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂပူရဏေ၊ ရှစ်ပါးသောမဂ္ဂင်္ဂကို ပြည့်စုံစေခြင်း၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ
သည်ကား။ နယော၊ နည်းတည်း။ အာဇီဝေါနာမ၊ အသက်မွေးခြင်းမည်

သည်။ ဘိဇ္ဇမာနော၊ ပျက်သည်ရှိသော်။ ကာယဝစီဒ္ဓါရေသုယေဝ၊ ကာယ
ဒ္ဓါရ၊ ဝစီဒ္ဓါရတို့၌သာလျှင်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ မနောဒ္ဓါရေ၌။ အာဇီဝ
ဘေဒေါနာမ၊ အာဇီဝ၏ ပျက်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုရယမာနောပိ၊
ပြည့်သော်လည်း။ တသ္မိယေဝဒ္ဓါရဒ္ဓယေ၊ ထိုကာယဒ္ဓါရ၊ ဝစီဒ္ဓါရနှစ်ပါး
အပေါင်း၌သာလျှင်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ မနောဒ္ဓါရေ၌။ အာဇီဝပူရဏံနာမ၊
မည့်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ဆက်။ ကာယဒ္ဓါရေ၌။ ဝိတိက္ကမော၊ လွန်ကျူး
ခြင်းသည်။ အာဇီဝဟေတုကောပိ၊ အသက်မွေးခြင်း အကြောင်းရှိသည်
လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ န အာဇီဝဟေတုကောပိ၊ အသက်မွေးခြင်း အကြောင်းမရှိ
သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာ၊ တူ။ ဝစီဒ္ဓါရေ၌။ ဝိတိက္ကမော၊ သည်။
အာဇီဝဟေတုကောပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ န အာဇီဝဟေတုကောပိ၊
သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအာဇီဝဟေတုက၊ အာနာဇီဝဟေတုက၊ ဝိတိက္ကမ
တို့တွင်။ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာ၊ မင်း၊ မင်း၏အမတ်တို့သည်။ ခိဉ္ဇာပသုတာ၊
မြူးတူးခြင်း၌ လေ့လာကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုရဘာဝံ၊ ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်ကို။
ဒဿန္တာ၊ ပြကုန်လျက်။ မိဂဝဓံဝါ၊ သားသတ်ခြင်းကို၎င်း။ “မိဂဝံ ဝါ တိပိ
ပါဌောအတ္ထိ”။ ပန္နဒုဟနံဝါ၊ ခရီးလမ်း၌ လုယက်ခြင်းကို၎င်း။

မှတ်ချက်။ ။ပါဏာတိ ပါက၊ အဒိန္နာဒါနိကို ဆိုရာဖြစ်၍ ပန္နဒုဟနံဝါ၊
ဘိကျောက်ထောင်ခြင်းကို၎င်း။ ပေးသည်ကား မသင့်။

ပရဒါရဝိတိက္ကမံဝါ၊ သူ့မယားကို လွန်ကျူးခြင်းကို လည်းကောင်း။ ယံ
ကရေန္တိ၊ အကြင်ပြုကုန်၏။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ဤကံသည်။ အကုသလံ၊ သော။
ကာယကမ္မံနာမ၊ မည်၏။ တတော၊ ထိုအကုသိုလ်ဖြစ်သော ကာယကံမှ။
ဝိရတိပိ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်လည်း။ သမ္မာကမ္မန္တာနာမ၊ မည်၏။ ပန၊ တပါး။
န အာဇီဝဟေတုကံ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်သော။ စတုဗ္ဗိဓံ၊
သော။ ဝစီဒ္ဓုရိတံ၊ ကို။ ယံ ဘာသန္တိ၊ အကြင်ဆိုကုန်၏။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ သည်။
အကုသလံ၊ သော။ ဝစီကမ္မံနာမ၊ မည်၏။ တတော၊ ထိုအကုသိုလ်ဝစီကံမှ။
ဝိရတိပိ၊ သည်လည်း။ သမ္မာဝါစာနာမ၊ မည်၏။

ပန၊ တပါး။ အာဇီဝဟေတု၊ အသက်မွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
 နေသာဒမစ္ဆဗန္ဓာဒယော၊ မုဆိုး၊ တံငါ-စသည်တို့သည်။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။
 ယံဟနန္တိ၊ အကြင်သတ်ကုန်၏။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးသောသူ၊ ဥစ္စာကို။ ယံအာဒိ
 ယန္တိ၊ အကြင်ယူကုန်၏။ မိစ္ဆာစာရံ၊ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရကို။ ယံစရန္တိ၊
 အကြင်ကျင့်ကုန်၏။ အယံပယောဂေါ၊ ဤအသက်မွေးခြင်းလျှင် အကြောင်း
 ရှိသော ပါဏာတိပါတ-စသော ပယောဂသည်။ မိစ္ဆာဇီဝေါနာမ၊ ယုတ်မာ
 သောအသက်မွေးကြောင်းမည်၏။ တတော၊ ထိုမိစ္ဆာဇီဝမှ။ ဝိရတိ၊ ကြဉ်ခြင်း
 သည်။ သမ္မာအာဇီဝေါနာမ၊ မည်၏။ လဉ္စ၊ တံစိုးလက်ဆောင်ကို။ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍။ မုသာဝါဒမ္ပိ၊ မုသာဝါဒကိုလည်း။ ယံဘဏန္တိ၊ အကြင်ဆိုကုန်၏။ ပေသု
 ညမ္ပိ၊ ချော့ပစ်ဂိုးတိုက်သော၊ စကားကို၎င်း။ ဖရူသသမ္ပပ္ပလာပေပိ၊ ကြမ်းကြုတ်
 သောစကား၊ ပြန်ဖျင်းသော စကား တို့ကို၎င်း။ ယံပဝတ္တန္တိ၊ အကြင်ဖြစ်
 စေကုန်၏။ အယံပယောဂေါ၊ ဤအသက်မွေးခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော
 မုသာဝါဒ စသော ပယောဂသည်။ မိစ္ဆာဇီဝေါနာမ၊ မည်၏။ တတော၊ ထို
 မိစ္ဆာဇီဝမှ။ ဝိရတိ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်။ သမ္မာအာဇီဝေါနာမ၊ မည်၏။

ပန၊ အယူထူးကို ဆိုအံ့။ မဟာသီဝတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ “ကာယ
 ဝစီဒ္ဓါရေသု၊ တိဉ္စ။ ဝိတိက္ကမော၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်။ အာဇီဝ ဟေတုကော
 ဝါ၊ အသက်မွေးခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။
 နောဝါ အာဇီဝ ဟေတုကော၊ အသက်မွေးခြင်းလျှင် အကြောင်းမရှိသည်
 မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အကုသလံ၊ သော။ ကာယကမ္မ ဝစီကမ္မန္တော၊
 ကာယကံ၊ ဝစီကံ ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။
 ဟတော၊ ထို လွန်ကျူးခြင်းမှ။ ဝိရတိပိ၊ ကြဉ်ခြင်းကိုလည်း။ သမ္မာကမ္မန္တာ
 သမ္မာဝါစာတွေဝ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာဝါစာ။ ဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ “အာဇီဝေါ၊ အာဇီဝကို။ ကုဟိ၊ အဘယ်၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်သနည်း”။ “အာဇီဝေါကုဟန္တိပိအတ္ထိ”။ ဣတိ၊ သို့။ သိဿဟိ၊ တပည့်
 ရဟန်းတို့သည်။ ဝုတ္တေ ပန၊ လျှောက်အပ်သည် ရှိသော်ကား။ “တိဏိ၊
 ကုန်သော။ ကုဟန ဝတ္ထုနိ၊ အံ့ဩခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို။ နိဿယ၊ ၍။
 ဟတ္တာရော ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တေသံ၊ ထိုလေးပါးသော
 ပစ္စည်းတို့ကို။ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အာဇီဝေါ၊ မည်၏”။ ဣတိ၊

သို့။ အာဟ၊ ဇီ။ ပန၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ အယံ အာဇီဝေါ၊ သည်။
ကောဋိပ္ပတ္တော၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ခရောက်သော၊ မိစ္ဆာဇီဝေါ၊ မည်၏။ တတော၊
ထိုမိစ္ဆာဇီဝမှ၊ ဝိရတိ၊ ကြည်ခြင်းသည်။ သမ္မာအာဇီဝေါ နာမ၊ မည်၏။

မူလဋီကာ၏ ကုဟနသရုပ်ပြ။ ။ပစ္စယ ပဋိသေဝန သာမန္တ ဇပ္ပန ဣရိယာပထ
ပဝတ္တနာနိ ပါပိစ္ဆတံ နိဗ္ဗတ္တနိ တိဏိ ကုဟနဝတ္ထုနိတိ။ ။၀၀၃-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ပါပိစ္ဆတံ နိဗ္ဗတ္တနိ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်
သည် ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ ပစ္စယ ပဋိသေဝနသာမန္တဇပ္ပန ဣရိယာပထ
ပဝတ္တနာနိ၊ ခေါင်းပါးသောသင်္ကန်း စသော ပစ္စည်းကို မှီဝဲခြင်း မိမိကိုယ်ကို
အရိယာ၏ ဂုဏ်၏ အနီးပြု၍ ပြောဟောခြင်း ကြည်ညိုတွယ်ကိုဆောင်တတ်သော
ဣရိယာပုထ်ကို ဖြစ်စေခြင်း ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ တိဏိ၊ သုံးပါးသော
အကြောင်းတို့သည်။ ကုဟန ဝတ္ထုနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

အနုဋီကာ။ ။ကုဟနဝတ္ထုနိတိ ပါပိစ္ဆတံ နိဿာယ လူခစီပရာဒိသေဝနဝသေန
ယော တေ ဝိဟာရေ ဝသတိ။ သော အရဟတိအာဒိနာ အတ္တာနံ အရိယဂုဏ
သာမန္တံ ကတ္တာ သဏနဝသေန ဝိသေသလာဘိနော ဝိယ အတ္တနော ပရိ
ဟရဏဝသေန စ ပဝတ္တာ အကုသလစိတ္တုပ္ပါဒါ ပရေသံ ဝိမ္ဘာပနကာရဏာနိ
ကုဟနဝတ္ထုနိ။ ။၀၂၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ကုဟန ဝတ္ထုနိတိ၊ ကား။ ပါပိစ္ဆတံ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိ
သည်၏ အဖြစ်ကို။ နိဿာယ၊ ဤ။ လူခ စီပရာဒိ သေဝန ဝသေန၊ ခေါင်းပါး
သော သင်္ကန်း စသည် တို့ကို မှီဝဲခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ယော၊
အကြင်ရဟန်းသည်။ ကော၊ သင်၏။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊
ထိုရဟန်းသည်။ အရဟတ၊ ရဟန္တာတည်း။ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်
ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အရိယဂုဏသာမန္တံ၊ အရိယာတို့၏ဂုဏ် အနီးရှိ
သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ဤ။ သဏနဝသေန၊ ပြောဆိုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။
ဝိသေသ လာဘိနော ဝိယ၊ ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ် စသော အထူးကို ရသကဲ့သို့။ အတ္တ
နော၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိဟရဏ ဝသေန စ၊ ဆောင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ပဝတ္တာ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလ စိတ္တုပ္ပါဒါ၊ အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့သည်။ ပရေသံ၊
တို့၏။ ဝိမ္ဘာပန ကာရဏာနိ၊ အံ့ဖွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော အကြောင်း
ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကုဟနဝတ္ထုနိ၊ မည်ကုန်၏။

အယမ္ပိသမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကိုလည်း။ ပုပ္ဖဘာဂေ၊ မဂ်၏ရှေးအဘို့၌။ နာနာ
စိတ္တေသု၊ တို့၌။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဇီ။ အညေနေဝ၊ တပါးသာ
လျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ကာဟဒ္ဒါရ ဝိတိက္ကမာ၊ ကယဒ္ဒါရ၌ဖြစ်သော
လွန်ကျူးခြင်းမှ။ ဝိရမတိ၊ ကြည်တတ်၏။ အညေနေဝ၊ သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။

ဝစီဒ္ဓါရ ဝိတိက္ကမာ၊ လွန်ကျူးခြင်းမှ။ ဝိရမတိ၏။ ပန၊ အထူး။ လောကုတ္တရ မဂ္ဂက္ခဏေ ဌ။ ကေစိတ္တသ္မိယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၏။ ကာယဝစီဒ္ဓါရေသု၊ တို့၌။ သတ္တကမ္မပထဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာယ၊ သော။ မိစ္ဆာဇီဝသင်္ခါတာယ၊ သော။ ဒုဿိလျစေတနာယ၊ သိလမရှိသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော စေတနာ၏။ ပဗပစ္ဆေဒံ၊ အကြောင်းကို ဖြတ်ခြင်းကို။ ကုရမာနာ၊ လျက်။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပူရယမာနာ၊ လျက်။ ဧကာဝ၊ သော။ ဝိရတိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ နိဒ္ဒေသ ဝါရေ၊ ဌ။ ဝိသေသော၊ တည်း။

၃၃၇။ ပန၊ တပါး။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ယံဇေ အနညာတညဿာမီ တိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဝစိတံ၊ ပွားစေအပ်၏။ မဂ္ဂင်္ဂေသု၊ မဂ္ဂင်တို့၌လည်း။ ယာနိ သမ္မာဝါစာဒီနိ၊ အကြင်သမ္မာဝါစာ၊ စသည်တို့ကို။ ဝစိတာနိ၊ ပွားစေအပ် ကုန်၏။ ဧကသံ၊ ထိုအနညာတညဿာမီတိန္ဒြေ၊ သမ္မာဝါစာ စသည်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟဝါရေ၊ ဌ။ “နဝိန္ဒြိယာနိ အဋ္ဌင်္ဂိကောမဂ္ဂေါ”တိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သုညတဝါရော၊ သည်။ ပါကတိကောယေဝ၊ ပြကတေ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ သုဒ္ဓိကပဋိပဒါယ၊ ဌ။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။

၃၄၃။ ဣတော၊ ဤသုဒ္ဓိကဝါရမှ။ ပရံ၊ ဌ။ သုဒ္ဓိကသုညတာ၊ ၎င်း။ သုညတပဋိပဒါ၊ ၎င်း။ သုဒ္ဓိကအပ္ပဏိဟိတံ၊ ၎င်း။ အပ္ပဏိဟိတပဋိပဒါ၊ ၎င်း။ ဣတိသ္မိ၊ အယံဒေသနာတေဒေါ၊ ဤဒေသနာအထူးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓိကသုညတ၊ စသည်တို့တွင်။ လောကုတ္တရမဂ္ဂဿ၊ လောကုတ္တရာမဂ်၏။ သုညတန္တိနာမံ၊ ဟူသောအမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ သော၊ ထိုလောကုတ္တရာမဂ်သည်။ အာဂမနတော၊ လာရာ အာဂုံ အားဖြင့်၎င်း။ သဂုဏတော၊ မိမိဂုဏ်အားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံ အားဖြင့်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၎င်း၏။

၀၀နတ္ထ။ ။မဂ္ဂေါ အာဂစ္ဆတိ ဧဝာယ ဝုဋ္ဌာနဝါမိနိဝိပဿနာယာတိ အာဂ မနံ၊

ကထံလဘတိ၊ ကား။ ဣမ၊ ဤသသနာတေဝံ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အနတ္တ
တော၊ အနတ္တဟူ၍။ အဘိနိဝိသိတော၊ နှလုံးသွင်း၍။ အနတ္တတော၊ ဟူ၍။
သင်္ခါရေ၊ တေဘူမက သင်္ခါရတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပန၊ ထိုသို့ အနတ္တဟူ၍
ရှုသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနတ္တတော၊ ဟူ၍။ ဒိဋ္ဌမတ္တေနော၊ ရှုခြင်း
မျှဖြင့်သာလျှင်။ မဂ္ဂဝုဋ္ဌာနံနာမ၊ မဂ်ဟူသော ထခြင်းမည်သည်။ ဝါ၊ မဂ်၏
ထခြင်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနိစ္စတောပိ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဒုက္ခတော
ပိ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဒဠုမေဝ၊ ရှုခြင်းငှာသာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။

၀နတ္ထ။ ။ ဗဟိဒ္ဓါ နိမိတ္တဘူတာ ဝတ္ထုတော စေဝ အဇ္ဈတ္တဝတ္ထုတော စ ဝုဋ္ဌာ
တိတိ ဝုဋ္ဌာနံ၊ မဂ္ဂေါ ဝုဋ္ဌာနံ မဂ္ဂဝုဋ္ဌာနံ။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ။ အနတ္တာ၊ အနတ္တ” ။ ဣတိ၊
သို့။ တိဝိမံ၊ သော။ အနုပဿနံ၊ အနုပဿနာသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။
သမ္မသန္ဓော၊ သုံးသပ်သည်ဖြစ်၍။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ န၊ ထိုသို့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊
အနတ္တဟူ၍ ရှုသော်လည်း။ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ၊
သည်။ တေဘူမကေပိ၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါ
ရေ၊ တို့ကို။ သုညတောဝ၊ သုညတဟူ၍သာလျှင်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အယံ
ဝိပဿနာ၊ သည်။ သုညဘာနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထို
သုညတမည်သော ဝိပဿနာသည်။ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ လာကြောင်း အာဂုံ
ဖြစ်သောအရာ၌။ ဌတော၊ တည်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်အား။
သုညတန္တိနာမံ၊ အမည်ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အာဂ
မနတော၊ လာကြောင်း အာဂုံအားဖြင့်။ သုညတနာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။

၀နတ္ထာဒိ။ ။ ဝုဋ္ဌာနံ ဝတ္ထုတိတိ ဝုဋ္ဌာန ဂါမိနိ၊ မဂ္ဂေန သဒ္ဓိံ သဒ္ဓိယတိတိ အဓိပ္ပာ
ယော၊ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ စ သာ ဝိပဿနာစာတိ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ၊ အနု
လောမညဏသတိတံ သင်္ခါရပေက္ခာညဏံ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂ၊
အစရှိသည်တို့မှ။ သုညော၊ ဆိတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဂုဏေနေဝ၊
မိမိဂုဏ်အားဖြင့်သာလျှင်။ သုညတ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနမ္ပိ၊ နိဗ္ဗာန်
ကိုလည်း။ ရာဂါဒိဟိ၊ တို့မှ။ သုညတ္တာ၊ ဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုည
တန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသုညတ မည်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံ

ကတော၊ ဤ။ ဥပ္ပန္နတ္တံ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အာရမ္မဏတော၊ အားဖြင့်။ သုညတ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။

တတ္ထ၊ ထို နာမလဘ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အာဂမန၊ သဂုဏ၊ အာရမ္မဏ တို့တွင်။ သုတ္တန္တိက ပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ဒေသနာအားဖြင့်။ သဂုဏတောပိ၊ မိမိ ဂုဏ်အားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏတော ပိ၊ အာရုံအားဖြင့်၎င်း။ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သော၊ ဤသုတ္တန်ဒေသနာသည်။ ပရိယာယ ဒေသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိဓမ္မကထာ ပန၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာသည်ကား။ နိပ္ပရိယာယ ဒေသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌။ သ ဂုဏတော ဝါ၊ ၎င်း။ အာရမ္မဏတောဝါ၊ ၎င်း။ နာမံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ အာဂမနတောဝ၊ အာဂုံအားဖြင့်သာလျှင်။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အာဂမန မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဓရံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ဟောတိ၊ ရ၏။ တံ အာဂမနံ၊ သည်။ ဝိပဿနာ ဂမနံ၊ ၎င်း။ မဂ္ဂါဂမနံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ မဂ္ဂဿ၊ ရ၏။ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာရာ၌။ ဝိပဿနာဂမနံ၊ သည်။ ဓရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖလဿ၊ ရ၏။ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ ၌။ မဂ္ဂါဂမနံ၊ သည်။ ဓရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဓ၊ ဤ ပဋ္ဌမမဂ္ဂအရာ၌။ မဂ္ဂဿ၊ ရ၏။ အာဂတတ္ထာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပဿနာဂမနမေဝ၊ သာလျှင်။ ဓရံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ရ၏။

၃၅၀။ အပ္ပဏိဟိတန္တိ ဧတ္ထာ ပိ၊ ၌လည်း။ အပ္ပဏိဟိတန္တိ ဧတံ၊ အပ္ပဏိဟိတ၊ ဟူသော အမည်သည်။ မဂ္ဂဿ၊ ရ၏။ နာမံ၊ တည်း။ ဣဒမ္ပိ နာမံ၊ ဤအပ္ပဏိဟိတ၊ ဟူသော အမည်ကိုလည်း။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ တိဟေဝ၊ သုံးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ကာယဇောဟိ၊ တို့ဖြင့်။ လဘတိ၊ ရ၏။ ကထံ လဘတိ၊ ကား။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဒိတောဝ၊ သာလျှင်။ ဒုက္ခတော၊ ဟူ၍။ အဘိ နိဝိသိတွာ၊ ၍။ ဒုက္ခတောဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပန၊ ထိုသို့ဒုက္ခဟူ၍ ရှုသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခတော၊ ဟူ၍။ ဒိဋ္ဌမတ္တေနဝ၊ ရှုကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ မဂ္ဂဝုဋ္ဌာနံ နာမ၊ မဂ်ဟူသော ထခြင်းမည်သည်။ ဝါ၊ မဂ်၏ ထခြင်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနိစ္စတောပိ၊ ဟူ၍၎င်း။ အနတ္တတောပိ၊ ဟူ၍၎င်း။

၂

ဒဋ္ဌ၊ မေဝ၊ ရှုခြင်းငှာသာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 “အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ။ အနတ္တံ၊ အနတ္တ”။ ဣတိ၊ သို့။ တိဝိမံ၊ သော။
 အနုပဿနံ၊ သို့။ အာရောပေတော၊ တင်၍။ သမ္ပသန္တော၊ သုံးသပ်သည် ဖြစ်၍။
 စရတိ၊ ကျင့်၏။ ပန၊ ထိုသို့အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟူ၍ သုံးသပ်သော်လည်း။ အဿ
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ၊ သည်။ တေဘူမိက သင်္ခါရေသု၊ တို့၌။
 ပဏိဓိံ၊ တောင့်တသော တဏှာကို။ သောသေတော၊ ခြောက်စေ၍။ ပရိ
 ယာဒိယိတော၊ ကုန်စေ၍။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ စွန့်၏။ အယံ ဝိပဿနာ၊ သည်။ အပ္ပ
 ဏိဟိတနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထို အပ္ပဏိဟိတ၊ မည်
 သော ဝိပဿနာသည်။ အာဂမနိယ ဌာနေ၊ ၌။ ဌတော၊ တည်၍။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ မဂ္ဂဿ၊ အား။ အပ္ပဏိဟိတန္တိ နာမံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။

ဝ နန္ဒတ္ထ။ ။ အာဂစ္ဆတိ ဧတေနာတိ အာဂမနိယံ၊ အာဂမနိယံ ဧဝ ဌာနံ အာဂ
 မနိယဌာနံ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အာဂမနတော၊ အားဖြင့်။ အပ္ပဏိဟိတနာမံ၊
 ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ပန၊ တပါး။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ မဂ္ဂေ၊ ၌။ ရာဂ၊
 ဒေါသ၊ မောဟ ပဏိဓိယော၊ ရာဂပဏိဓိ၊ ဒေါသပဏိဓိ၊ မောဟပဏိဓိ တို့
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဂုဏေနေဝ၊ အားဖြင့်သာလျှင်။
 အပ္ပဏိဟိတ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ တေသံ ပဏိဓိနံ၊
 ထို ရာဂပဏိဓိ၊ ဒေါသပဏိဓိ၊ မောဟပဏိဓိ တို့၏။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်း
 ကြောင့်။ အပ္ပဏိဟိတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို အပ္ပဏိဟိတ မည်သော
 နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏကတော၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အပ္ပဏိဟိတ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထို နာမလာဘ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အာဂမန၊ သဂုဏ၊
 အာရမ္မဏတို့တွင်။ သုတ္တန္တိကပရိယာယေန၊ သုတ္တန် ဒေသနာအားဖြင့်။ သ
 ဂုဏတော ပိ၊ အားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏတောပိ၊ အားဖြင့်၎င်း။ နာမံ၊ ကို။
 လဘတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၏။ သော၊ ဤ သုတ္တန်ဒေသနာတော်သည်။ ပရိယာယ
 ဒေသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဓမ္မကထာ ပန၊ သည်ကား။ နိပ္ပရိယာယ
 ဒေသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤ အဘိဓမ္မာ၌။
 သဂုဏတော ဝါ၊ အားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏတော ဝါ၊ အားဖြင့်၎င်း။ နာမံ၊

ကို၊ နလဘတိ၊ မရ၊ အာဂမနတော ဝ၊ အားဖြင့်သာလျှင်။ လဘတိ၊ ဧ။
 ဟိ-သစ္စ၊ ဧ။ အာဂမန မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဓုရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တံအာဂမနံ၊ သည်။ ဝိပဿနာဂမနံ၊ ၎င်း။ မဂ္ဂါဂမနံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ မဂ္ဂဿ၊ ဧ။ အာဂတဋ္ဌာနေ၊
 ဌံ၊ ဝိပဿနာဂမနံ၊ သည်။ ဓုရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖလဿ၊ ဧ။ အာဂ
 တဋ္ဌာနေ၊ ဌံ၊ မဂ္ဂါဂမနံ၊ သည်။ ဓုရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဓ၊ ဤ
 ပဌမမဂ္ဂ အရာ၌။ မဂ္ဂဿ၊ ဧ။ အာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝိပဿနာဂမန မေဝ၊
 သာလျှင်။ ဓုရံ၊ သည်။ ဇာတိ၊ ဧ။

မူလဋီကာဗိပ္ပါယ်။ ။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီ ဝိပဿနာ သင်္ခါရပေက္ခာ သာနုလောမာ၊
 သာ သုညတော ပဿန္တိ သုညတာတိ ဝုစ္စတိ၊ ဒုက္ခတော ပဿန္တိ တဏှာပဏိမိ
 သောသနတော အပ္ပဏိဟိတန္တိ၊ သာ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ မဂ္ဂါမိဂမတ္ထံ အာဂမန
 ပဋိပဒါ ဌာနေ ဌတွာ သုညတ အပ္ပဏိဟိတန္တိ နာမံ ဒေတိ၊ အာဂမနတော
 နာမေ လဗ္ဗေ သရုဏတော အာရမ္မဏတော စ နာမံ သိဒ္ဓမေဝ ဟောတိ၊ န ပန
 သ ရုဏာရမ္မဏေဟိ နာမလာဘေ သဗ္ဗတ္ထ အာဂမနတောနာမံ သိဒ္ဓံ ဟောတိတိ
 ပရိပုဏ္ဏနာမသိဒ္ဓိဟေတုတ္တာသရုဏာရမ္မဏေဟိ သဗ္ဗေသမ္ပိ နာမတ္ထယယောဂေါ
 န အာဂမနတောတိ ဝဝတ္ထာနကရတ္တာ စ နိပ္ပရိယာယဒေသနာယ အာဂ
 မနတောဝ၊ ဣဓ နာမံ လဘတိ၊ န ဣတရေဟိတိ ဝုတ္တံ။ ။ ၁၁၃-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ သာနုလောမာ၊ အနုလောမနှင့် တကွဖြစ်သော။ သင်္ခါရပေက္ခာ၊
 သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သည်။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီဝိပဿနာ၊ မည်၏။ သာ၊ ထို ဝုဋ္ဌာန
 ဂါမိနီ ဝိပဿနာကို။ သုညတော၊ ဆိတ်သောအားဖြင့်။ ပဿန္တိ၊ မြင်သည်ဖြစ်
 ၍။ ဝါ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ မြင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုညတာတိ၊ ဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခအားဖြင့်။ ပဿန္တိ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ သော်။ ဝါ၊
 ကြောင့်။ တဏှာပဏိမိ သောသနတော၊ တဏှာပဏိမိတည်းဟူသော တောင့်တ
 ခြင်းကို ခြောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပဏိဟိတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။
 သာ၊ ထိုဝုဋ္ဌာနဂါမိနီ ဝိပဿနာသည်။ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ကြောင်း၏
 အရာ၌။ မဂ္ဂါမိဂမတ္ထံ၊ မဂ်ကို ရခြင်းငှာ။ အာဂမနပဋိပဒါဌာနေ၊ ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်၏ အရာ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ သုညတအပ္ပဏိဟိတန္တိ နာမံ၊ သုညတ
 အပ္ပဏိဟိတ၊ ဟူသော အမည်ကို။ ဒေတိ၊ မဂ်အား ပေး၏။ အာဂမနတော၊
 ရောက်ကြောင်းအားဖြင့်။ နာမေ၊ အမည်ကို။ လဗ္ဗေ၊ ရအပ်သည်ရှိသော်။ သ
 ရုဏတော၊ မိမိဂုဏ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏတော၊ စ၊ အာရုံအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ နာမံ၊ အမည်သည်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ဧ။ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ ဝါ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သရုဏာရမ္မဏေဟိ၊ မိမိ ဂုဏ်
 အာရုံတို့ဖြင့်။ နာမ လာဘေ၊ အမည်ကိုရခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သဗ္ဗတ္ထ၊

အလုံးစုံသော ဝိမောက္ခမုခမှ လာကုန်သော မင်တို့၌။ အာဂမနတော၊ ရောက်ကြောင်းအားဖြင့်။ နာမံ၊ အမည်သည်။ သိဒ္ဓိ၊ ပြီးသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပရိပုဏ္ဏနာမသိဒ္ဓိဟေတုတ္တာ၊ ပြည့်စုံသော အမည်၏ ပြီးခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ သ ဂုဏာရမ္ပဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ အလုံးစုံသော ဝိမောက္ခမုခမှ လာကုန်သော မင်တို့၏လည်း။ နာမတ္ထယယောဂေါ၊ သုညတ၊ အနိမိတ္တ၊ အပ္ပဏိဟိတ တည်းဟူသော အမည်သုံးခုအပေါင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဂမနတော၊ ဖြင့်။ နာမတ္ထယယောဂေါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိပ္ပရိယာယဒေသနာယ၊ မုချဆတ်ဆတ် ဟောတော်မူအပ်သော အဘိဓမ္မာဒေသနာ၏။ ဝဝတ္တာန ကရတ္တာစ၊ သီးသန့်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အာဂမနတော၊ ရောက်ကြောင်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဣမ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌။ နာမံ၊ အမည်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဝါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဝတ္တာန ကရတ္တာစ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ နိပ္ပရိယာယဒေသနာယ၊ ဖြင့်။ အာဂမနတော၊ အားဖြင့်သာလျှင်။ ဣမ၊ ၌။ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတရေဟိ၊ ဤမှ တပါးသော မိမိဂုဏ်၊ အာရုံတို့ဖြင့်။ နာမံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တံ၊ ၏။

အနုဋီကာဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။သတိပိ သဂုဏာရမ္ပဏေဟိ မဂ္ဂဿ အနိမိတ္တနာမလာဘော န နိပ္ပရိယာယေန ဝိပဿနာ အနိမိတ္တနာမိကာတိ အာဂမနတော မဂ္ဂေါ အနိမိတ္တနာမံ န လဘတိတိ အာဟ “န ပန သဂုဏာရမ္ပဏေဟိ။ပ။ သိဒ္ဓိဟောတိ”တိ။ ယသ္မာ ပန အာဂမနတော သုညတံ အပ္ပဏိဟိတန္တိ လဒ္ဓနာမဿ မဂ္ဂဿ သဂုဏတော အာရမ္ပဏတောစ တံ နာမာဘာဝေါ နကဒါပိပိ အတ္ထိ။ တသ္မာ နာမတ္ထယပါရိပူရိလေတု အာဂမနတော နာမလာဘောတိ အဓိပ္ပာယ်နာဟ “ပရိပုဏ္ဏနာမသိဒ္ဓိဟေတုတ္တာ”တိ။ သဗ္ဗေသန္တိ သဗ္ဗဝိမောက္ခမုခါ ဂတာနမ္ဘိ မဂ္ဂါနံ။ နာမတ္ထယယောဂေါပိတိ သုညတာပ္ပဏိဟိတာနိမိတ္တနာမယောဂေါ ဝဝတ္တာနံ အသင်္ကရော။ ။၁၂၁-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။သ ဂုဏာရမ္ပဏေဟိ၊ မိမိဂုဏ်၊ အာရုံတို့ဖြင့်။ မဂ္ဂဿ၊ မင်၏။ အနိမိတ္တ နာမလာဘော၊ အနိမိတ္တအမည်ကို ရခြင်းသည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ နိပ္ပရိယာယေန၊ မုချစင်စစ်အားဖြင့်။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ အနိမိတ္တ နာမိကာ၊ အနိမိတ္တ အမည်ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဂမနတော၊ ရောက်ကြောင်းအားဖြင့်။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အနိမိတ္တနာမံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “န ပနသဂုဏာရမ္ပဏေဟိ။ပ။ သိဒ္ဓိဟောတိ”တိ။ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဂမနတော၊ ရောက်ကြောင်းအားဖြင့်။ သုညတံ အပ္ပဏိဟိတန္တိ၊ ဟူ၍။ လဒ္ဓနာမဿ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ မဂ္ဂဿ၊ အား။ သဂုဏတော၊ မိမိဂုဏ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အာရမ္ပဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်လည်းကောင်း။ တံနာမာဘာဝေါ၊ ထိုသုညတ၊ အပ္ပဏိဟိတ-ဟူသော အမည်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကဒါပိပိ၊

တရံတခါ၌လည်း။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အာဂမနတော၊ ရောက်ကြောင်းအားဖြင့်။ နာမလာတော၊ အမည်ကိုရခြင်းသည်။ နာမတ္ထယ ပါရိပူရိ ဟေတု၊ သုညတ၊ အပ္ပဏိဟိတ၊ အနိမိတ္တတည်းဟူသော အမည်သုံးပါးအပေါင်း၏ ပြည့်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယ်နာ၊ ဖြင့်။ “ပရိပုဏ္ဏနာမသိဒ္ဓိဟေတုတ္တာ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ သဗ္ဗေသန္တိ၊ ကား။ သဗ္ဗဝိမောက္ခဗုခါဂတာနံ၊ အလုံးစုံသော ဝိမောက္ခ မုခမှ လာကုန်သော။ ဝါ၊ ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါနမ္ပိ၊ ထို၏လည်း။ နာမတ္ထယ ယောဂေါ ပီတိ၊ ကား။ သုညတာပွဏိဟိတာနိမိတ္တနာမယောဂါ၊ သုညတအမည်၊ အပ္ပဏိဟိတ၊ အမည်၊ အနိမိတ္တအမည်နှင့် ယှဉ်ခြင်းသည်။ အသက်ရော၊ မရောယှက်ခြင်းသည်။ ဝဝတ္ထာနံ၊ မည်၏။

နန္တစ စောဒေမိ၊ အံ။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ သုညတော၊ အနိမိတ္တော၊ အပ္ပဏိဟိတောတိ၊ ဟူသော။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ နာမာနိ၊ ထို့သည်။ ဟောန္တိနန္တ၊ ဖြစ်ကုန်သည့် မဟုတ်တုံလော။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ “တယောမေဘိက္ခဝေ။ လ။ ဝိမောက္ခော”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုညတော ဝိမောက္ခော၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တော ဝိမောက္ခော၊ ၎င်း။ အပ္ပဏိဟိတော ဝိမောက္ခော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိမောက္ခော၊ ထို့သည်။ ဣမေတယော၊ ထို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသော မဂ်သို့တွင်။ ဣမ၊ ဤပဌမမဂ္ဂ ကုသလအရာ၌။ ဒွေမဂ္ဂေ၊ နှစ်ပါးသော သုညတမဂ် အပ္ပဏိဟိတမဂ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အနိမိတ္တော၊ အနိမိတ္တမဂ်ကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဂဟိတော၊ မယူအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ အာဂမနာဘာဝတော၊ လာကြောင်း အာဂံမရှိခြင်းကြောင့်။ န ဂဟိတော၊ မယူအပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အနိမိတ္တဝိပဿနာ၊ သည်။ သယံ၊ မိမိသည်။ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်အား။ နာမံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှာ။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။

အနုသန္ဓေကား။ ။ ထိုသို့လျက် အဘယ်ကြောင့် ရာဟုလာအား ဘုရားဟောတုံသနည်း- စုဒ္ဓိရှိရကား “သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါပန” စသည် တက်သော်....

ပန၊ ထိုသို့ သော်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုတ္တဿ၊ ရင်သွေးတော်ဖြစ်သော။ ရာဟုလတ္ထေရဿ၊ အား။

အနိမိတ္တဉ္စ ဘာဝေဟိ၊ မာနာနုသယမုဇ္ဈဟ။

တတော မာနာသိ သမယာ၊ ဥပသန္ဓော စရိယသီတိ-ဟူ၍။

အနိမိတ္တဝိပဿနံ၊ အနိစ္စာနုပဿနာကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဂါထာအနက်။ ။ရာဟုလ၊ လာ။ အနိမိတ္တဉ္စ၊ အနိစ္စာ နုပဿာကိုလည်း။

ဘာဝေဟိ၊ ပွားလော့။ မာနာနုသယံ၊ မာနာနုသယကို။ ဥဇ္ဈဟ၊ စွန့်

လော။ တတော မာနာသိ သမယာ၊ ထိုမာနာနုသယကို စွန့်ခြင်း

ကြောင့်။ ဥပသန္ဓော၊ ကိလေသာဟူသော အပူငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ စရိယ

သိ၊ ကျင်လည်ရလတ်။

အနုသန္ဓေ။ ။အနိမိတ္တအဖြစ်ကို မြဲစေလိုရကား-ဝိပဿနာစသည်ကိုတက်သော်-

ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝိပဿနာ၊ အနိစ္စာနုပဿနာသည်။ နိစ္စနိမိတ္တံ၊ နိစ္စနိမိတ်ကို

၎င်း။ ဓုခနိမိတ္တံ၊ ဓုခနိမိတ်ကို၎င်း။ သုခနိမိတ္တံ၊ သုခနိမိတ်ကို၎င်း။ အတ္တ

နိမိတ္တဉ္စ၊ အတ္တနိမိတ်ကို၎င်း။ ဥဉ္စ၊ ဝါ၊ ခွါ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ခွါသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်။ အနိမိတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။

အနုသန္ဓေကား....အနိမိတ္တ မည်ပါပြီးလျက် အသို့မူ၍မဖြစ်သနည်း စုဒ္ဓိရှိရကား

“သင်္ကပ္ပာပိ” စသည်ကို ဖိန့်သော်....

သ၊ ထိုအနိစ္စာနုပဿနာသည်။ တံ နိမိတ္တံ၊ ထိုနိစ္စနိမိတ် စသည်ကို။ ကိဉ္ဇာပိ

ဥဉ္စ၊ ဝါ၊ အကယ်၍ခွါ၏ရှင်။ ပန-တထာပိ၊ သော်လည်း။ သယံ၊ သည်။

နိမိတ္တဓမ္မေသု၊ နိမိတ်ဖြစ်သော သ ပရိဂ္ဂဟ ခန္ဓာတို့၌။ စရတိ၊ ကျင်လည်တတ်

၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သ နိမိတ္တာဝ၊ နိမိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည်သာ

လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သယံ၊ မိမိသည်။ အာဂမနိယဌာ

နေ၊ ၌။ ဌတု၊ ၍။ အတ္တနေ၊ ၍။ မဂ္ဂဿ၊ အား။ နာမံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ဌာ။

န သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။

မူလဋီကာဓိပ္ပာယ်။ ။အနိမိတ္တဝိပဿနန္တိ အနိစ္စာနုပဿနံ၊ နိမိတ္တဓမ္မေသုတိ

သမူဟာဒိဃနဝသေနစ သင်္ကပ္ပပရိစ္ဆေဒတာယစ သပရိဂ္ဂဟေသု ခန္ဓေသု။

၁၁၃-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။အနိမိတ္တဝိပဿနန္တိ၊ ကား။ အနိစ္စာနုပဿနံ၊ အနိစ္စာနုပဿနာ

ကို။ နိမိတ္တဓမ္မေသုတိ၊ ကား။ သမူဟာဒိဃနဝသေနစ၊ သမူဟ အစရှိသော

စာန၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ သမူဟ-စသော အပေါင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။

၄၉၆ အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ထကိစ္စပရိစ္ဆေဒတာယစ၊ မိမိ၏ကိစ္စဟူသော အပိုင်းအခြားရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်
၎င်း။ ဝါ၊ မိမိကိစ္စဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ သပရိဂ္ဂဟေသု၊
ပိုင်းခြားခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ပိုင်းခြား၍ ယူခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်
သော။ ခန္ဓေသု၊ ထို၌။

အနုဋ္ဌိကာ။ ။နိမိတ္တဓမ္မာ သင်္ခါရာ ဒုတဟိ သနိမိတ္တာ သဝိက္ခဟာ ဝိယ ဥပဋ္ဌ
ဟန္တိတိ တေသံ အဘာဝိတဘာဝနဿ ဘာဝိတဘာဝနဿစ ဥပဋ္ဌတနာကာရံ
ဒဿေန္တော သမူဟာဒိတိ အာဒိ မဲဟ။ ။၁၂၁-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။သင်္ခါရာ၊ ထိုသည်။ နိမိတ္တဓမ္မာ၊ ကုန်၏။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
တေ၊ ထိုသည်။ သနိမိတ္တာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သ ဝိက္ခဟာဝိယ၊ ကိုယ်ထည် လုံးလုံး
လျောင်းလျောင်းနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊
ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို သင်္ခါရတို့၏။ အဘာဝိတဘာဝနဿ စ၊ မပွားစေအပ်
သော ဘာဝနာ ရှိသည့်အား၎င်း။ ဘာဝိတဘာဝနဿ စ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော
ဘာဝနာ ရှိသည့်အား၎င်း။ ဥပဋ္ဌတနာကာရံ၊ ထင်သော အခြင်းအရာကို။
ဒဿေန္တော၊ ပြလိုသော ဋီကာဆရာသည်။ သမူဟာဒိတိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

အပရော၊ သော။ နယော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ အဘိဓမ္မော
နာမ၊ မည်သည်ကား။ ပရမတ္ထ ဒေသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။
အနိမိတ္တမဂ္ဂဿ၊ အနိမိတ္တမဂ်၏။ ပရမတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ ဟေတု ဝေကလ္လ
မေဝ၊ အကြောင်းချို့တဲ့သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံဟောတိ၊ ကား။
ဟိ၊ ချဲ့အံ။ အနိစ္စာနုပဿနာယ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အနိမိတ္တဝိမောက္ခော၊ ကို။
ကထိတော၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ တေန ဝိမောက္ခေန၊ ထို အနိမိတ္တဝိမောက္ခဖြင့်။
သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေသည်။ အဓိမတ္တံ၊ လွန်ကဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊
သည်။ အရိယမဂ္ဂေ ၌၊ ကေဂ်မ္ပိ၊ တခုသော အင်္ဂါသည်လည်း။ န ဟောတိ၊
မဖြစ်။ အမဂ္ဂင်္ဂတ္တာ၊ မဂ္ဂင် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ ၏။
မဂ္ဂဿ၊ အား။ ပရမတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ “ပရမတ္ထတောဝါတိပိအတ္ထိ”။
နာမံ၊ ကို။ ခါတုံ၊ ငှာ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။

မူလဋီကာနိပ္ပိယတ္ထ။ ။အနိမိတ္တ ဝိမောက္ခောတိ အနိစ္စာ နုပဿနမဟ။ ။
၁၁၃-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။အနိမိတ္တ ဝိမောက္ခောတိ၊ ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်။ အနိစ္စာနုပဿနံ၊
ကို။ အာဟ၊ ၏။

အနုဋ္ဌိကော။ ။တေန စ ဝိမောက္ခေန သဒ္ဓိန္ဒြိယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိတိ ဝုတ္တံ။
နတသ္မိံ ဝိမောက္ခေတိ။ တသ္မာ အနိမိတ္တဝိမောက္ခေ - ဝိ အနိစ္စာ နုပဿနံ
အာဟာတိဝုတ္တံ။ ဣတရတ္ထာဝရိ ဝေသေ နယော။ ။၁၂၀-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။တေန စ ဝိမောက္ခေန သဒ္ဓိန္ဒြိယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။
အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ တသ္မိံ ဝိမောက္ခေတိ၊ ဟူ၍။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ န
ဝုတ္တံ၊ အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနိမိတ္တဝိမောက္ခေတိ အနိစ္စာ နုပဿနံ အာဟာ
တိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၎်။ ဣတရတ္ထာဝရံ၊ ဤမှတပါးသော
“တေန စ ဝိမောက္ခေန ပညိန္ဒြိယံ အဓိမတ္တံဟောတိ” အစရှိသည်၌လည်း။
ဝေသေ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၎်။

ပန၊ တပါး။ ဣတရေသု၊ အနိစ္စာနုပဿနာမှ တပါးကုန်သော။ ဒီသု၊ နှစ်ပါး
ကုန်သော အနတ္တာနုပဿနာ၊ ဒုက္ခာနုပဿနာတို့တွင်။ တာဝ၊ စွာ။ အနတ္တာ
နုပဿနာယ၊ ၎်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သုညတဝိမောက္ခော၊ ကို။ ကထိတော၊ ၎်။
ဒုက္ခာနုပဿနာ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပဏိဟိတ ဝိမောက္ခော၊ ကို။ ကထိတော၊
၎်။ တေသု၊ ထိုသုညတဝိမောက္ခ အပ္ပဏိဟိတ ဝိမောက္ခတို့တွင်။ သုညတ
ဝိမောက္ခေန၊ ဖြင့်။ ပညိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အဓိမတ္တံ၊ လွန်ကဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အပ္ပဏိဟိတ ဝိမောက္ခေန၊ ဖြင့်။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အဓိမတ္တံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာနိ၊ ထိုပညိန္ဒြိယံ သမာဓိန္ဒြိယံတို့သည်။ အရိယမဂ္ဂဿ၊ ၎်။
အင်္ဂတ္တာ၊ အင်္ဂါ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ ၎်။ မဂ္ဂဿ၊ အား။ ပရမတ္ထ
တော၊ အားဖြင့်။ နာမံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ဌာ။ သက္ခောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။

အနုသန္ဓေကော...မဂ္ဂင် မဟုတ်ခြင်းကြောင့် မပေးနိုင်သည်ကို ဥပမာဖြင့် ပြလို
ရကား၊ “မဂ္ဂါ ရမ္မဏတ္တိကေပိ ဟိ” စသည် တက်သော်....

ဟိ-တံ ပါကန္တံ ကရောမိ၊ အံ။ မဂ္ဂါရမ္မဏတ္တိကေပိ၊ ၌လည်း။ မဂ္ဂါဓိပတိ ဓမ္မ
ဝိဘဇနေ၊ မဂ္ဂါဓိပတိတရားကို ဝေဘန်ရာ၌။ ဆန္ဒစိတ္တာနံ၊ ဆန္ဒ စိတ္တတို့၏။
အဓိပတိ ကာလေ၊ အဓိပတိ တပ်သော ကာလ၌။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုဆန္ဒစိတ္တ
တရားတို့၏။ အမဂ္ဂင်္ဂတ္တာဝ၊ မဂ္ဂင်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။
မဂ္ဂါဓိပတိ တာဝေါ၊ ကို။ န ဝုတ္တော၊ မဟောအပ်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊
ဤဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၎်။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်
ကား။ ဧတ္ထ လောကုတ္တရဇ္ဈာနေ၊ ၌။ အဋ္ဌကထာ မုတ္တကော၊ အဋ္ဌကထာမှ
လွတ်သော။ ကေဿ၊ တဦးသော။ အာစရိယဿ၊ ၎်။ မတိဝိနိစ္ဆယော၊

အလိုအားဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ အနိမိတ္တဝိပဿနာ၊ သည်။ သယံ၊ သည်။ အာဂမနိ ယဋ္ဌာနေ၊ ခွံ။ ဌတော၊ ဤ။ အတ္တနော၊ ၏။ မဂ္ဂဿ၊ အား။ နာမံ၊ ကို။ ဒါတံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနိမိတ္တမဂ္ဂေါ၊ ကို။ န ဂဟိတော၊ မယူအပ်။

အဓိပ္ပါယ်ကား....ဆန္ဒ၊ စိတ္တတို့၏ အဓိပတိကလ၌ ယင်းတရား နှစ်ပါးသည် အဓိပတိ တပ်ပါလျှင်မူလည်း မဂ္ဂင် မဟုတ်ချေရကား မဂ္ဂါဓိပတိ အဖြစ်ကို တရားမဟောလေ။ ထို့အတူ ဤ၌လည်း သဒ္ဓိန္ဒြေအဓိက ရှိလျှင်မူလည်း မဂ္ဂင် မဟုတ်ချေရကား အနိမိတ္တမဂ်အား ယင်းသဒ္ဓိန္ဒြေသည် အနိမိတ္တ အဖြစ်ကို မပေးနိုင်ဟူလိုသည်။ ဤကား အသဒိသုပမာ။

ပန၊ အယူထားကိုဆိုအံ့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ အနိမိတ္တောမဂ္ဂေါ၊ သည်။ အာဂမနတော၊ အားဖြင့်။ နာမံ၊ ကို။ လဘန္တောပိ၊ သော်လည်း။ သုတ္တန္တ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ သ ဂုဏတောစ၊ ဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏတောစ၊ ဖြင့်၎င်း။ နာမံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေ အာစရိယာ၊ တို့ကို။ ဣဒံစနံ၊ ဤဆိုလတံသောစကားကို။ ငတော၊ ဤ။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ် ကုန်၏။ အနိမိတ္တမဂ္ဂေါ၊ သည်။ သဂုဏတောစ၊ အားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏ တောစ၊ အားဖြင့်၎င်း။ နာမံ၊ အမည်ကို။ လဘန္တေ၊ ရသည်ရှိသော်။ သုညတ အပ္ပဏိဟိတမဂ္ဂါပိ၊ သုညတ၊ အပ္ပဏိဟိတ မဂ်တို့သည်လည်း။ သဂုဏတော ယောစ၊ အားဖြင့်သာလျှင်၎င်း။ အာရမ္မဏတော ယောစ၊ အားဖြင့်သာလျှင် ၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌။ နာမံ၊ ကို။ လဘေယျ၊ ရကုန်ရာ၏။ န ပန လဘန္တိ၊ ရကား မရကုန်။

နိပါတတ္ထာဒိ။ ။သဂုဏတောယောစ၌ ဧဝံဖြင့် အာဂမနတောကို ကန့်၊ စဖြင့် အာရမ္မဏတော ကိုဆည်း။ အာရမ္မဏတောယောစ၌ ဧဝံဖြင့် အာဂမနကော ကို ကန့် စ-ဖြင့် သဂုဏတောကို ဆည်း။

ဆောင်။ ။ဧဝ-လည်းဆို၊ စ-လည်းဆို၊ ကုန်းအိုဖျာယက်နည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား....သ ဂုဏာရမ္မဏဖြင့် အမည်ရသော မဂ်သည် သရသပဋ္ဌာန ဖြစ်၏။ အဘိဓမ္မာ၌ နာမ၊ လာဘ၊ နှစ်ပါးရှိလျှင်မူလည်း ပစ္စနိကအားဖြင့်သာ နာမာဝတ္ထာနကို ပြုခြင်းကြောင့် မရခဲ့တကား ဟူလို။ ဝါ၊ ပစ္စနိက နိရပေက္ခ ဖြစ်သော သရသပဋ္ဌာန ဖြစ်သော သဂုဏာဂမနံ တို့ဖြင့် အမည်မရခဲ့တကား ဟူလို။

အနုသန္ဓေကား....ပစ္စနီက နိရပေက္ခဖြစ်သော သရသဖြင့် အမည်ရကြောင်း၊
သဟိတဖြစ်သော သရသပစ္စနီကဖြင့် အမည်ရကြောင်းကို ပြလိုရကား “ကိ”
ကာရဏာအယဉ်”စသည်ကို တက်သော်....

ကိ”ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်သနည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊
မှန်၏။ အယံမဂ္ဂေါ၊ သည်။ သရသတောစ၊ သဘောအားဖြင့်၎င်း။ ပစ္စနီ
ကတောစ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အားဖြင့်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ထည့်)။ ဒွိဟိ၊
ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နာမံကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ သဘာဝတောစ၊
သဘောအားဖြင့်၎င်း။ ပဋိပက္ခတောစ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၎င်း။ ဣတိ
အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ တတ္ထ သုညတာခိ မဂ္ဂေသု၊ တို့တွင်။ သုညတ၊
အပ္ပဏိဟိတမဂ္ဂေါ၊ တို့သည်။ သ ရသတောပိ၊ အားဖြင့်၎င်း။ ပစ္စနီကတောပိ၊
အားဖြင့်၎င်း။ နာမံ ကို၊ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား....သရသတောပိ ပစ္စနီကတောပိ နာမံ လဘန္တိ ဟူသည့်အလို
ကား နှစ်ပါးစုံမှ အမည်ကိုရသည်။ နိရပေက္ခသရသဖြင့်သာ ရသည်မဟုတ်။
ယင်းနှစ်ပါးတွင် ပစ္စနီကသာ ပဋ္ဌာန ပစ္စနီကဖြင့်သာ နာမဝတ္ထာန ယူအပ်
သည် ဟူလိုသည်။ ဤပါဌ်ဖြင့်ကား နေယျတ္ထ။

ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌံ ကဗျေမိ၊ အံ။ သုညတ အပ္ပဏိဟိတမဂ္ဂေါ၊ တို့သည်။ ရာဂါဒိဟိ၊
ရာဂအစရှိသည်သို့မှ။ သုညာ၊ ဆိတ်ကုန်၏။ ရာဂ ပဏိမိအာဒိဟိ စ၊ ရာဂပဏိမိ
စသည်တို့ဖြင့်လည်း။ အပ္ပဏိဟိတာ၊ ပဏိမိမှကင်းကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။
သရသတောပိ၊ ဖြင့်လည်း။ နာမံ ကို၊ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ တပါး။ သုည
တော၊ သုညတမက်သည်။ အတ္တာဘိ နိဝေသဿ၊ ကိုယ်ဟူ၍ မှားသော နှလုံး
သွင်းခြင်း၏။ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဏိဟိတော၊
မက်သည်။ ပဏိမိယာ၊ ရာဂ စသော ပဏိမိ၏။ ပဋိပက္ခော၊ သည်း။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ပစ္စနီကတော၊ ဖြင့်။ နာမံ ကို၊ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။

အနုသန္ဓေကား....အနိမိတ္တ မက်ကား ပစ္စနီက နိရပေက္ခ သရသ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
အမည်ရဟု ပြလိုရကား “အ နိမိတ္တ မဂ္ဂေါပန”စသည် တက်သော်....

ပန၊ တပါး။ အနိမိတ္တ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ရာဂါဒိနိမိတ္တာနဉ္စ၊ ရာဂ နိမိတ်
စသည်တို့၏ လည်းကောင်း။ နိစ္စ နိမိတ္တာဒိနဉ္စ၊ နိစ္စနိမိတ် စသည်တို့၏လည်း
ကောင်း။ အဘာဝေန၊ ကြောင့်။ သရသတောဝ-သရသတောဝေ၊ အားဖြင့်

သာလျှင်။ နာမံ ကိ။ လဘတံ၊ ဧ။ ပစ္စနိကတော၊ အားဖြင့်။ နာမံ ကိ။
 နောလဘတံ၊ မရ။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သော၊ ထို အနိမိတ္တမဂ်သည်။ သင်္ခါရ
 နိမိတ္တာရမ္ပဏာယ၊ သင်္ခါရနိမိတ်လျှင် အာရုံရှိသော။ အနိစ္စာနုပဿနာယ၊ ဧ။
 ပဋိပက္ခော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ပါဠိ ၂၁ နှစ်။ ။ အနိစ္စာ နုပဿနာ ပန ကိံ ဘူတာတိ အာဟ အနိစ္စာကိ
 အာရုံ။

ပန၊ ဆက်။ အနိစ္စာ နုပဿနာ၊ သည်။ အဿ အနိမိတ္တ မဂ္ဂဿ၊ ဧ။ အနု
 လောမ ဘာဝေ-အနုလောမ ဘာဝေ ဝေ၊ လျော်သည်၏ အဖြစ်၌ သာလျှင်။
 ဌိတာ၊ တည်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗထာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ အဘိ
 မဓ္မ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အနိမိတ္တ မဂ္ဂေါ နာမ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဟိ၊
 ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

☞

ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ သုတ္တန္တိက ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဧသ ဒေသော
 အနိမိတ္တ မဂ္ဂေါ၊ ကိ။ ဧဝံ ဝက္ခမာန နယေန၊ “အနိစ္စတော ဝုဠဟန္တဿ
 မဂ္ဂေါ အနိမိတ္တော ဟောတိ” ဤသို့ စသည် ဆိုလတံ့သောနည်းဖြင့်။ အာ
 ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ အဋ္ဌကထာ စရိယေဟိ၊ တို့သည်။ (ထည့်)။ ဒိပိတော၊
 ပြအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယသ္မိံ ဝါရေ၊ ၌။ မဂ္ဂဝုဠာနံ၊ မဂ်ဟူသောထခြင်းသည်။
 ဝါ၊ မဂ်၏ထခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ လက္ခဏာနိ၊ အနိစ္စ
 စသောလက္ခဏာတို့သည်။ ကောဝဇ္ဇနေန၊ တခုသော အာဝဇ္ဇန်းဖြင့်။ အာပါယံ၊
 ထင်ခြင်းသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ ဝိယ၊ ၍သို့။ အာပါယံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။
 တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော အနိစ္စ စသော လက္ခဏာတို့၏။ ကေဝော၊ တပေါင်း
 တည်း။ အာပါယ ဂမနံ နာမ၊ ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ဧ။ ဝိဘူတာဘာဝ ဒိပနတ္ထံ၊
 ထင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ။ ဧတံ၊ ဤ “တိဏိလက္ခဏာနိကောဝဇ္ဇနေန
 ဝိယ အာပါယံ အာဂစ္ဆန္တိ” ဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၍။ အာ
 ဒိတော၊ ၌။ အနိစ္စာဒိသု၊ အနိစ္စ စသည်တို့တွင်။ ယတ္ထ ကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိ
 သော လက္ခဏာ၌။ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။
 ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဝုဠာနဂါမိနိ၊ ဝုဠာနဂါမိနိမည်သော။ ဝိပဿနာ၊

သည်။ ယံယံ၊ အနိစ္စ စသည်တို့တွင် အကြင် အကြင်လက္ခဏာကို။ သမ္မသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ တဿ တဿေဝ၊ ထိုထို အနိစ္စ စသော လက္ခဏာ၏ သာလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ ခွဲ၊ ဌတွာ၊ တည်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မဂ္ဂဿ၊ အား။ နာမံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ကထံ ဒေတိ၊ ကား။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ အနိစ္စာဒိသု၊ အနိစ္စ စသည်တို့တွင်။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော လက္ခဏာ၌။ အဘိနိဝိသိတွာ၊ ရှေးဦး နှလုံးသွင်း၍။ ဣတရမ္ပိ၊ ရှေးဦးနှလုံး သွင်းသည်မှ တပါးလည်းဖြစ်သော။ လက္ခဏဒ္ဓယဉ္ဇ၊ လက္ခဏာနှစ်ခုအပေါင်း ကိုလည်း။ ဒဠှ၊ ဌာ။ ဝဇ္ဇတိ ဝေ၊ သင့်သည်သာတည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကလက္ခဏ ဒဿန မတ္တေနဝ၊ တခုသော လက္ခဏာကို ရှုခြင်း မျှဖြင့် သာလျှင်။ မဂ္ဂဝုဠာနံ နာမ၊ သည်။ န ဟောတိ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်။ အဘိနိဝိဋ္ဌော၊ နှလုံးသွင်းသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့် သာလျှင်။ န ဝုဠာတိ၊ ထသည် မဟုတ်။ ဒုက္ခတောပိ၊ ဒုက္ခအားဖြင့်လည်း။ ဝုဠာတိ ယေဝ၊ သာလျှင်တည်း။ အနတ္တတောပိ၊ အနတ္တ အားဖြင့်လည်း။ ဝုဠာတိ ယေဝ၊ ထသည်သာလျှင်တည်း။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခအားဖြင့်၊ အနတ္တတော၊ အနတ္တ အားဖြင့်။ အဘိနိဝိဋ္ဌေပိ၊ ခွဲလည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဒိတော၊ အစ၌။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော လက္ခဏာ၌။ အဘိနိဝေသော၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဝုဠာန ဂါမိနိ၊ သော။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ ယံ ယံ၊ အနိစ္စ စသည်တို့တွင် အကြင်အကြင် လက္ခဏာကို။ သမ္မသိတွာ၊ ၍။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ တဿ တဿေဝ၊ ထိုထိုသုံးသပ်အပ်သော လက္ခဏာ၏သာလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ ခွဲ၊ ဌတွာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ မဂ္ဂဿ၊ အား။ နာမံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ တတ္ထ အနိမိတ္တ မဂ္ဂါဒိသု၊ တို့တွင်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စအားဖြင့်။ ဝုဠာဟန္တဿ၊ ထသသူ၏။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အနိမိတ္တော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခ အားဖြင့်။ ဝုဠာဟန္တဿ၊ ထသသူ၏။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အပ္ပဏိဟိတော၊ မည် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနတ္တတော၊ အနတ္တအားဖြင့်။ ဝုဠာဟန္တဿ၊ ထသသူ၏။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ သုညတော၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။

သုတ္တန္တ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အာဟရိတွာ၊ ချ်။ အာစရိယဟိ၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည်။ ဒီပိတော၊ ပြအပ်၏။

ပန၊ စောဒနာ၊ သောဓနာကို ဆိုအံ့။ ဝုဠာနဂါမိနီ၊ မည်သော။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ ကိ၊ အာရမ္မဏာ၊ အဘယ်လျှင် အာရုံရှိသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။

အဓိပ္ပာယ်ကား....သင်္ခါရအာရုံ ရှိသလော၊ လက္ခဏာအာရုံ ရှိသလော။ လက္ခဏာ အာရုံရှိသော် အသို့လျှင် သင်္ခါရမှထအံ့နည်း။ သင်္ခါရအာရုံ ရှိသော် အသို့ လျှင် လက္ခဏပင်ဝေ ဖြစ်အံ့နည်း ဟုလိုသည်။

အနုသန္ဓေကား....အနိစ္စ အစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် သင်္ခါရတို့၌ဖြစ်သော ဉာဏ်သည် လက္ခဏာကိုသိရကား၊ “လက္ခဏာ ရမ္မဏာ” ကိုမိန့်သော်....

လက္ခဏာရမ္မဏာ၊ လက္ခဏာလျှင် အာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္ဓေကား....သင်္ခါရ အာရုံကိုပင် အနိစ္စ စသည်ဖြင့် ရှုရကား၊ လက္ခဏာ၊ အာရုံဟု ပြလိုသော ဆရာလည် “လက္ခဏံနာမ” စသည်မိန့်သော်....

လက္ခဏံနာမ၊ မည်သည်ကား။ ပညတ္တိ ဂတိကံ၊ ပညတ်လျှင် အလားရှိသည် ဖြစ်၍။ နပတ္တဗ္ဗ ဓမ္မဘူတံ၊ ပရိတ္တ မဟဂ္ဂတ စသည်ဖြင့် မကောသင့်သော တရားဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား....သင်္ခါရမှ လက္ခဏာတို့ကို အသီးထုတ်သည် ရှိသော် ပညတ်နှင့် တူ၏။ ပရမတ္ထအားဖြင့် အဝိဇ္ဇာမာန ဖြစ်၏။ အဝိဇ္ဇာမာန ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပရိတ္တ စသည်ဖြင့် န ပတ္တဗ္ဗဓမ္မ ဖြစ်၏ ဟုလိုသော်....သင်္ခါရမှ အသီးမထုတ်ဘဲ ရှုသည် ဟု စကားကျ။

အနုသန္ဓေကား....ထို့ကြောင့်ရကား သင်္ခါရတို့ကို သဘောအားဖြင့် မှတ်သော သူသည်သာ လက္ခဏာကို မှတ်သည်မည်၏ ဟု ထင်စွာပြလိုရကား၊ “ယောပန” စသည် တက်သော်....စကားကျကို ဘော်လိုရကား “ယော ပန” စသည် တက် သော်လည်း ဟူ။

ပန၊ အသင့်အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ယော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ။ အနတ္တံ၊ အနတ္တ။ ဣတိ၊ သို့။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ လက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ သလ္လက္ခေတိ၊ မှတ်၏။ တဿ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ကဏ္ဏေ၊ လည်၍။ ဗန္ဓ ကုဏပံ ဝိယ၊ ဖွဲ့အပ်သော ခွေးကောင်ပုပ် မြွေကောင်ပုပ် ကဲ့သို့။ ဟောန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ သင်္ခါရာရမ္မဏမေဝ၊ သင်္ခါရလျှင် အာရုံရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဉာဏံ၊ သည်။ သင်္ခါရတောမှ၊ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။

အနုသန္ဓေကား... ဥပမာဖြင့် တင်စွာပြလိုရကား “ယထာဟိ” စသည်ကိုမိန့်သော်-
 ဟိ၊ ဥပမာဖြင့် တင်စွာပြအံ့။ ဧကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပတ္တံ၊
 သပိတ်ကို။ ကိဏိတုကာမော၊ ဝယ်လိုသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တဝါဏိဇေန၊ သပိတ်
 ကုန်သည်သည်။ အာတတံ၊ ဆောင်ခဲ့သော။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။
 ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊ အလွန်ဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ “ဂဏှိဿာမိ ယုအံ” ၊ ဣတိ၊ သို့။
 စိန္တေတု၊ ၍။ ဝိခံသမာနော၊ နှုမြော်စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ တိဏိ၊ ကုန်သော။
 ဆိဒ္ဓါနိ၊ အပေါက်တို့ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဆိဒ္ဓေသု၊
 အပေါက်တို့၌။ နိရာလယော၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊
 အသင့်ကို ဆိုအံ့။ ပဒတ္တံ၊ သပိတ်၌။ နိရာလယော၊ တပ်ခြင်း ကင်းသည်။
 ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ လက္ခဏာနိ၊
 တို့ကို။ သလ္လက္ခေတု၊ မှတ်၍။ သင်္ခါရေသု၊ တို့၌။ နိရာလယော၊ တပ်ခြင်း
 ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ခါရာရမ္မဏေနဝ၊ သင်္ခါရလျှင် အာရုံ
 ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ သင်္ခါရတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒုဿောပမာယပိ၊ ပုဆိုးဥပမာ၌
 လည်း။ ဒေသဝနဟော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လောကုတ္တရံဈာနံ၊ လောကုတ္တရာဈာန်ကို။
 တာဇေန္တော၊ ဝေတန်တော်မူသည်ရှိသော်။ သုဒ္ဓိက ပဋိပဒါယ၊ ၌။ စတုက္က
 နယံ၊ စတုက္ကနည်းကို၎င်း။ ပဉ္စကနယံ၊ ပဉ္စကနည်းကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေပိ၊
 နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ နယော၊ နည်းတို့ကို။ အာဟရတိ၊ ဆောင်တော်
 မူ၏။ သုဒ္ဓိကသုညတယ၊ သုဒ္ဓိကသုညတ၌။ သုညတပဋိပဒါယ၊ ၌။ သုဒ္ဓိက
 အပ္ပဏိဟိတယ၊ ၌။ အပ္ပဏိဟိတ ပဋိပဒါယ၊ ၌။ တထာ၊ တူ။ ဒွေပိ၊
 နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နယော၊ တို့ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်
 မူ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟရိ၊ ဆောင်သနည်း။ ဣတိ
 အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယေနစေဝ၊ အားဖြင့်၎င်း။ ဒေသနာ
 ဝိလာသေနစ၊ အားဖြင့်၎င်း။ အာဟရတိ၊ ဆောင်၏။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါး
 သော ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ၊ ဒေသနာဝိလာသကိုလည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေ
 နေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ လောကုတ္တရံဈာနံ
 ဘာဝေတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သုဒ္ဓိက ပဋိပဒါယ၊ ၌။ စတုက္က ပဉ္စကဝသေန၊ ဖြင့်။

၅၀၄

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဒွေနယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသေသု၊ သုဒ္ဓိက ပဋိပဒါမှ
ကြွင်းသော သုဒ္ဓိကသုညတ စသည်တို့၌လည်း။ တထာ၊ တူ။ ဒွေဒွေနယာ၊
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေသုပိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသု
ကောဋ္ဌာသေသု၊ တို့၌။ ဒသနယာ၊ တို့ကို။ ဘာဇိတာ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။

လောကုတ္တရကုသလ ပကိဏ္ဏကကထာ

တတြ-တသ္မိံ လောကုတ္တရဇ္ဈာနေ၊ ဌံ။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံသည်ကား။
ပကိဏ္ဏကံ၊ ပကိဏ္ဏက ကထာတည်း။

ဂါထာအနက်။ ။အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အဇ္ဈတ္တလည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓလည်း
ကောင်း။ ရူပါ၊ ရူပေသုစ၊ အရူပ၊ အရူတို့၌လည်းကောင်း။ ပဉ္စသု၊
ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၌လည်းကောင်း။ သတ္တအဋ္ဌဂ်ပရိဏာမံ၊ ခုနစ်ပါး
ရှစ်ပါးစသော အင်္ဂါတို့၏ ဘောက်ပြန်ခြင်းလည်းကောင်း။ (အဋ္ဌနောင်
အာဒိကြေ)။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်လည်းကောင်း။ ပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒါလည်း
ကောင်း။ ပတိ၊ အဓိပတိလည်းကောင်း။ (ပတိရွှေ အဓိကြေ)။ ဣတိ
အယံ၊ ကား။ ပကိဏ္ဏကံ၊ တည်း။

မှတ်ချက်။ ။ဤဂါထာ ပုဗ္ဗုဒ္ဓဖြင့် အဘိနိဝိသိတဗ္ဗ၊ ဝုဋ္ဌာတဗ္ဗ ဝိပဿနာတို့ကို
ညွှန်း၏။

အနုသန္ဓေကား.... ဂါထာကို ချဲ့လို ရကား “လောကုတ္တရမဂ္ဂေဟိ” စသည်ကို
တက်သော်....

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ လောကုတ္တရ မဂ္ဂေ၊ ဌံ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌။ အဘိနိဝိ
သိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။

ယောဇနာယပဒသမ္ပန္န။ ။လောကုတ္တရ မဂ္ဂေဟိ ပဒံ ဝုဋ္ဌာတိတိ ပဒေ ဝိသယ
ဝသေန အာဇာရော။ လောကုတ္တရ မဂ္ဂေါတိပိ အတ္ထိ။ ။၀၄၂-သု။

အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။

အံဝိတတ္ထိန မကာရန္တာ အဗျယိဘာဝါ.... ဟူသောသုတ်၏ အတွင်း ရူပသိဒ္ဓိ၌
န ပဉ္စမျာယ ဓံ ဘာဝေါ၊ ကွစိတိ အဓိကာရတော။
တတိယာ၊ ဆဋ္ဌိ သတ္တမိ၊ နန္ဒ၊ ဟောတိ ဝိကပ္ပတော။
ဟူသော ဂါထာဖြင့် ပဉ္စမိ ဝိဘတ်၏ အံအပြု မဖြစ်သည်ကို ဆို၏။ ဤအဋ္ဌကထာ
၌ “အဇ္ဈတ္တံ ဝုဋ္ဌာတိ” ဟု ပဉ္စမိ ဝိဘတ် အံ အပြု ထင်၏။

အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိခန္ဓာ၌။ အဘိနိဝိသိတော၊ ရှိ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓခန္ဓာမှ။ ဝုဠာတိ၊ ၏။
 ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓခန္ဓာ၌။ အဘိနိဝိသိတော၊ ရှိ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ မှ။ ဝုဠာတိ၊ ၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊
 ၌။ အဘိနိဝိသိတော၊ ရှိ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မှ။ ဝုဠာတိ၊ ၏။ ရူပေ၊ ရုပ်၌။ အဘိနိဝိ
 သိတော၊ ရှိ။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ ရူပေ၊ ၌။ အဘိနိဝိသိတော၊ ရှိ။ အရူ
 ပါ၊ နာမ်မှ။ ဝုဠာတိ၊ ၏။ အရူပေ၊ ၌။ အဘိနိဝိသိတော၊ ရှိ။ အရူပါ၊ မှ။ ဝုဠာတိ၊
 ထ၏။ အရူပေ၊ ၌။ အဘိနိဝိသိတော၊ ရှိ။ ရူပါ၊ မှ။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ ဧကပ္ပဟာ
 ရေန၊ တပြိုင်နက်သော ခဏဖြင့်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေဟိ၊ တို့မှ။ ဝုဠာတိ၊
 ထ၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သတ္တ အဋ္ဌင်္ဂ ပရိဏာမန္တိ ဧတ္ထံ၌။ (အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော
 ၌ စပ်)။ သော သေ ဇေသော မဂ္ဂေါ၊ သည်း။ အဋ္ဌင်္ဂိကောပိ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
 ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တင်္ဂိကောပိ၊ အင်္ဂါ ခုနစ်ပါးရှိသည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါပိ၊ တို့သည်လည်း။ သတ္တဝါ၊ ခုနစ်
 ပါးတို့မှလည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဆဝါ၊ ခြောက်ပါးတို့ မှလည်း။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဈာနမ္ပန၊ ဈာန်သည်ကား။ ပဉ္စင်္ဂိကံဝါ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသည်မှလည်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုရင်္ဂိကံ ဝါ၊ သည်မှလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဝင်္ဂိကံ
 ဝါ၊ သည်မှလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဝင်္ဂိကံဝါ၊ သည်မှလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္တ အဋ္ဌာဒိနံ၊ သတ္တ၊ အဋ္ဌအစရှိကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။
 ပရိဏာမော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။
 အတ္ထော၊ တည်း။

နိမိတ္တံ ပဋိပဒါပတိတိ ဧတ္ထံ ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
 ယတော၊ အကြင် နိမိတ္တပဝတ္ထ ဖြစ်သော တရားမှ။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။
 “ဝုဠာနန္တိဝါ”။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာနိ နိမိတ္တ ပဝတ္ထာနိ၊ ထိုနိမိတ္တ ပဝတ္ထ
 ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ နိမိတ္တန္တိ ဝစနေန၊ နိမိတ္တံ ဟူသောသဒ္ဒါဖြင့်။ ဥဒ္ဓိသတိ၊
 ညွှန်ပြ၏။ ပဋိပဒါပတိတိ၊ ကား။ ပဋိပဒါယစ၊ ပဋိပဒါ၏၎င်း။ အဓိပတိနော
 စ၊ အဓိပတိ၏၎င်း။ စလနာစလနံ၊ လှုပ်ခြင်း၊ မလှုပ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

အနုသန္ဓေကား....ယင်းစကား ကျဉ်းနီးရကား ချလိုသော ဆရာသည် “တတ္ထ”
 စသည် တက်သော်....

တတ္ထ တေသု အဇ္ဈတ္တံ အဘိနိဝိသိတွာတိ အာဒိပဒေသု တို့တွင်။ အဇ္ဈတ္တံ
 အဘိနိဝိသိတွာ အဇ္ဈတ္တံ ဝုဋ္ဌာတိတိ အာဒိသု တို့၌။ တာဝါ စွာ။ ဝိနိစ္ဆယော၊
 ကို။ ဝေဒိတဗျေ အသိအပ်၏။ ဣမံ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစော၊ အချို့
 သော ရဟန်းသည်။ အာဒိတောဝါ အစ၌ သာလျှင်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌
 ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေသု တို့၌။ အဘိ နိဝိသတိ၊ အာရုံပြု
 သောအားဖြင့် ဝင်၏။ အဘိ နိဝိသိတွာ၊ ရှိ။ တေ၊ ထို မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော
 ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို။ အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စ အစရှိသောအားဖြင့်။ ပဿတိ၊
 ရှု၏။ ပန၊ ထိုသို့ ရှုသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဒ္ဓ အဇ္ဈတ္တ ဒဿန
 မတ္တေနော၊ သက်သက်သော အဇ္ဈတ္တခန္ဓာတို့ကို ရှုကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ မဂ္ဂ
 ဝုဋ္ဌာနံ၊ မဂ်ဟူသော ထခြင်းသည်။ ဝါ၊ မဂ်၏ထခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌။ ခန္ဓေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗ မေဝ၊ ပညာ
 စက္ခုဖြင့် ရှုသင့်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရဿ၊
 သူတပါး၏။ ခန္ဓေပိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုပ ဝိဒိန္တ သင်္ခါရေပိ၊ အနုပ ဝိဒိန္တက
 သင်္ခါရတို့ကို၎င်း။ “အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ။ အနတ္တံ၊ အနတ္တ”။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကာလေန၊ ရံခါ၌။ အဇ္ဈတ္တံ၊
 အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌။ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကာလေန၊ ရံခါ၌။
 ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌။ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို။ သမ္မသတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္မ
 သိတော၊ သုံးသပ်သော။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တ၌။ ခန္ဓေ၊
 တို့ကို။ သမ္မသနကာလေ၊ သုံးသပ်သော ကာလ၌။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်။
 မဂ္ဂေန၊ မဂ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သဒ္ဓိယတိ၊ စပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တ
 သန္တာန်၌။ ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ အဘိ နိဝိသိတွာ၊ ရှိ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌
 ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ နာမ၊ ထသည်မည်၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အဿ
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓ၌။ ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ သမ္မသန ကာလေ၊ သုံးသပ်
 သော ကာလ၌။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သဇေ သဒ္ဓိ
 ယတိ၊ အကယ်၍စပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့စပ်သည်ရှိသော်။ အဇ္ဈတ္တံ၊
 အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌။ ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ အဘိ နိဝိသိတွာ၊ ရှိ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓခန္ဓာတို့မှ။
 ဝုဋ္ဌာတိ နာမ၊ ထသည် မည်၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌။ ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ အဘိ
 နိဝိသိတွာ၊ ရှိ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ “ဗဟိဒ္ဓခန္ဓာတို့မှ၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါဝေဝါတိပိအတ္ထံ”။

အဇ္ဈတ္တ၊ အဇ္ဈတ္တခန္ဓာတို့မှ၎င်း။ ဝုဠာနေသူ၊ ထရာတို့၌လည်း။ ဧသဝနယော၊
ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

အပရော၊ တဦးသည်။ အာဒိတောဝ၊ အစဉ်သာလျှင်။ ရူပေ၊ ရုပ်၌။
အဘိ နိဝိသတိ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဝင်၏။ အဘိ နိဝိသိတွာ၊ ၍။ ဘူတ
ရူပဉ္စ၊ ဘူတရုပ်ကို၎င်း။ ဥပါဒါရူပဉ္စ၊ ဥပါဒါရုပ်ကို၎င်း။ ပရိစ္ဆိန္နိတွာ၊
ပိုင်းခြား၍။ အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စစသောအားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပန၊ ထိုသို့
ရှုသော်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ သုဒ္ဓ ရူပဒဿန မတွေ့နေဝ၊ သက်
သက်သော ရုပ်ကိုရှုကာမျှဖြင့်သာလျှင်။ ဝုဠာနံ၊ မဂ်ဟူသော ထခြင်းသည်။
ဝါ၊ မဂ်၏ ထခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ အရူပမ္ပိ၊ နာမ်တရားကို
လည်း။ ဒဗ္ဗဗ္ဗ မေဝ၊ ပညာစက္ခုဖြင့် ရှုသင့်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ ရူပံ၊ ထိုရုပ်ကို။ အာရမ္မဏံ ကတွာ၊ အာရုံပြု၍။
ဥပ္ပန္နံဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ သညံ၊ သညာကို။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။
ဝိညာဏဉ္စ၊ ဝိညာဏ်ကိုလည်း။ “ဣဒံ၊ ဤဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်
သည်။ အ ရူပံ၊ နာမ်တရားတည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိစ္ဆိန္နိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။
အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စ-စသော အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊
သည်။ ကာလေန၊ ရံခါ၌။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ကာလေန၊
ရံခါ၌။ အရူပံ၊ နာမ်ကို။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတော၊
သုံးသပ်သော။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ရူပသမ္ပသန ကာလေ၊ ၌။ ဝိပဿနာ၊
သည်။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သဒ္ဓိယတိ၊ စပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့စပ်သည်
ရှိသော်။ ရူပေ၊ ရုပ်၌။ အဘိ နိဝိသိတွာ၊ ၍။ ရူပါ၊ မှ။ ဝုဠာတိ နာမ၊ ထသည်
မည်၏။ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ အရူပံ၊ နာမ်ကို။ သမ္ပသန
ကာလေ၊ ၌။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သစေ သဒ္ဓိ
ယတိ၊ အကယ်၍ စပ်သည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ရူပေ၊ ၌။ အဘိ နိဝိ
သိတွာ၊ ၍။ အရူပါ၊ နာမ်မှ။ ဝုဠာတိ နာမ၊ ထသည်မည်၏။ အရူပေ၊ ၌။ အဘိ
နိဝိသိတွာ၊ ၍။ အရူပါ၊ နာမ်မှ၎င်း။ ရူပါ၊ ရုပ်မှ၎င်း။ ဝုဠာနေပိ၊ ထရာ
၌လည်း။ ဧသဝ နယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ “ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ ကုန်အောင်စုံသော။ ဓမ္မဇာတိ၊
တရားမျိုးသည်။ ဝါ၊ ခန္ဓ ပဉ္စကံ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်။ သမုဒယ

၅၀၈

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သံဗ္ဗံ၊ သော။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဝါ၊ တံ ခန္ဓ
ပဉ္စကံ၊ သည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ။ ဣတိဝေမေဝ၊ ဤသို့လျှင်။
အတိနိဝိသိတော၊ ဤ။ ဝုဋ္ဌာနကာလေ၊ ထသောကာလ၌။ ဧကပ္ပဟာရေန၊
တပြိုင်နက်သော ခဏဖြင့်သာလျှင်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေဟိ၊ ထို့မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ
နာမ၊ ထသည်မည်၏။ ဣတိအယံ ဝိပဿနာ၊ သည်။ တိက္ခ ဝိပဿကဿ၊
ထက်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ရှိသော။ ဗဟာ ပညဿ၊ ကြီးကျယ်သော ပညာ
ရှိသော။ တိက္ခုနော၊ ။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္ဓေကာ။ ။ ဥပမာဖြင့် တင်စွာပြလိုရကား ‘ယထာ ဟိ’ စသည်တက်
သော်....

ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌံကရောမိအံ။ ဆာတဇ္ဈတ္တဿ၊ မှတ်သိပ်သည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမီး
တေဇောသည် လောင်အပ်သော။ ဝါ၊ မှတ်သိပ်ခြင်း ဆင်းရဲသည် အောင်
အပ်၊ နှိပ်စက်အပ်သော ကိုယ်သန္တာန်ရှိသော။

သာရတ္ထ။ ။ ဆာတဇ္ဈတ္တံန္တိ ဇီဃန္တာဒုက္ခေန ဝိဠိတသန္တာနံ။

ဝါ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းကြောင့် ဝမ်းမီးတေဇောသည် လောင်အပ်သော။

ဝိမတိ။ ။ ဆာတေန ဇီဃန္တာယ ဥဒရဂ္ဂိနာ ဗျတ္တံ ဒဓိဝိဠိတန္တိ အတ္ထော။

ပုရိသဿ၊ အား။ ဘတ္တမဇ္ဈေ၊ ထမင်း၏အလယ်၌။ ‘ပဇ္ဈေတိပိပါဌောအတ္ထိ’။
ဂူထပိဏ္ဍံ၊ မစင်တုံး သုံးတုံးကို။ ဌပေတော၊ ထား၍။ နာနဂ္ဂရသတောဇနပုဏ္ဏံ၊
အထူးထူးသော မြတ်သောဘောဇဉ်ဖြင့် ပြည့်သော။ ပါတိံ၊ ထမင်းပွဲ
ကို။ ဥပနေယျံ၊ ဆောင်ကုန်ရာ၏။ သောပုရိသော၊ ထိုဆာသောယောကျ်ား
သည်။ ဗျဉ္ဇနံ၊ ဟင်းလျာကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဝိယူဟန္တာ၊ ယက်သည်
ရှိသော်။ တံဂူထပိဏ္ဍံ၊ ထိုမစင်တုံးသုံးတုံးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ‘ဣဒံ၊ ဤသုံးတုံး
ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း’။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေး၍။ ‘ဂူထပိဏ္ဍော’
တိ၊ မစင်တုံး ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ‘‘ဓိဒံ၊ ထိုထို့။ အပနေထ၊
ပယ်ရှင်း ဆောင်သွားကြကုန်’။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘတ္တပိ၊ ထမင်း၌၎င်း။
ပါတိယမ္ပိ၊ ထမင်းပွဲ၌၎င်း။ နိရာလယော၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်။ ဟောတိ
ယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဟိ၊ ဥပမာ၊ ဥပမေယျ မြင့်၍ဆိုအံ့။ ဘောဇနပါတိဒဿနသ္မိံ၊ ဘောဇဉ်
 ဖြင့် ပြည့်သော ထမင်းခွက်ကို ရှုခြင်း၌။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ အတ္တမန
 ကာလောဝိယ၊ ဝမ်းမြောက်သော ကာလကဲ့သို့။ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤ
 ရဟန်း၏။ ဗာလပုထုဇ္ဇန ကာလေ၊ မိုက်သော ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော ကာလ၌။
 ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို။ “အဟံ၊ ငါ။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာ”။
 ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဂဟိတကာလော၊ ယူသောကာလကို။ ဒဠဗျော၊ ၏။ ဂုထပိဏ္ဍာယ၊
 မစင်တုံးကို။ ဒိဠကာလောဝိယ၊ မြင်သောကာလကဲ့သို့။ တိဏ္ဍိ၊ ကုန်သော။
 လက္ခဏာနံ၊ လက္ခဏာတို့ကို။ သလ္လက္ခဏကာလော၊ မှတ်သောကာလကို။
 ဒဠဗျော၊ မှတ်အပ်၏။ ဘဏ္ဍေပိ၊ ထမင်း၌၎င်း။ ပါတိယမ္ပိ၊ ထမင်းခွက်၌၎င်း။
 နိရလယကာလောဝိယ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောကာလကဲ့သို့။ တိက္ခဝိပဿကဿ၊
 ထက်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ရှိသော။ မဟာပညာယ၊ ကြီးကျယ်သော ပညာရှိ
 သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ “ယံကိဉ္စိ သမုဒယဓမ္မံ သဗ္ဗန္တံ နိရောဓဓမ္မံ”န္တိ၊
 ဟူ၍။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓေဟိ၊ တို့မှ။ ကေဠဟာရေန၊ တပြိုင်နက်ဖြင့်။
 ဝုဠိတကာလော၊ ထသောကာလကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။

သတ္တအဋ္ဌင်္ဂပရိဏာမန္တိတ္ထေ၊ ၌။ ဝုတ္တပ္ပဘေဒေါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြား
 ရှိသော။ အယံအင်္ဂပရိဏာမော၊ ဤအင်္ဂါတောက်ပြန်ခြင်းသည်။ ယထာ၊
 အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။

အနုသန္နေကား...ထိုကို ချဲ့လိုရကား “သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏမေဝဟိ” စသည်
 တက်သော်....

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အရိယမဂ္ဂဿ၊ ၏။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂ မဂ္ဂင်္ဂံ ဈာနင်္ဂံ ဝိသေသံ၊ ကို။ နိယမေတိ၊ မှတ်၏။

☰

မူလဒွိကာမိပ္ပုယတ္ထ။ ။သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏမေဝ အရိယမဂ္ဂဿ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိ
 ဝိသေသံ နိယမေတိ။ ကသ္မာ တတော တတော ဒုတိယာဒိပါဒကဏ္ဍာနတော
 ဥပ္ပန္နဿ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏဿ ပါဒကဏ္ဍာနာတိတ္တန္တာနံ အင်္ဂါနံ အသမာ
 ပဋိတုကာမတာဝိရာဂဘာဝနာဘာဝတော ဣတရဿစ အဓိပ္ပာဝတော။
 ၁၁၅-ဆဋ္ဌ။

ဒွိကာအနက်။ ။သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏမေဝ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သည်သာလျှင်။
 အရိယမဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိဝိသေသံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂအစရှိသော အထူးကို။ နိယ

မေတ္တိ၊ မှတ်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တတော၊ တတော၊ ထိုထိုသို့သော။ ဒုတိယာဒိ ပါဒကဏ္ဍာနတော၊ ဒုတိယအစရှိသော ပါဒကဏ္ဍာန်မှ။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၏။ ပါဒကဏ္ဍာနာ တိက္ကန္တာနံ၊ ပါဒကဏ္ဍာန်သည် လွန်အပ်ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ ဝိတက်-စသော ဈာန်အင်္ဂါတို့ကို။ အသမာပဇ္ဇိတုကာမတာဝိရာဂဘာဝနာ ဘာဝတော၊ ဝင်စား ခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဣတရဿ၊ ဤမှ တပါးသော ပါဒကဏ္ဍာန်-အစရှိသည်၏။ အတဟ္မာဝတောစ၊ ထို ပါဒကဏ္ဍာန်သည် လွန် အပ်သော ဝိတက်-အစရှိသော ဈာန်အင်္ဂါတို့ကို ဝင်စားခြင်းငှာ အလိုမရှိ သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော တပ်ခြင်း၊ ကင်းကြောင်းဖြစ်သော ဘာဝနာ မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်းတည်း။

အနုဒ္ဓိကာမိပ္ပါယတ္တ။ ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိ ဝိသေသန္တိ ဗောဇ္ဈင်္ဂဈာန် မဂ္ဂင်္ဂါနံ အသ ခိသတံ၊ အသမာပဇ္ဇိတု ကာမတာ သင်္ခါတာ ဝိတက္ကာဒိ ဝိရာဂ ဘာဝနာ အသမာပဇ္ဇိတုကာမတာ ဝိရာဂဘာဝနာ၊ ဣတရဿာတိ ပါဒကဏ္ဍာနာဒိကဿ အ တဟ္မာဝတောတိ ယထာဝုတ္တဝိရာဂဘာဝနာဘာဝဿ အ ဘာဝတော၊ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ ယထာ မဂ္ဂါသန္ဓာယ ဝိပဿနာယ သောမနဿ သဟ ဂတတ္ထေ မဂ္ဂဿ ပဌမာဒိဇ္ဈာနိကတာ စ ဥပေက္ခာ သဟဂတတ္ထေ ပဉ္စမဇ္ဈာနိက ကာဝေ စ တဗ္ဗသေန စ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိနံ ဝိသေသောတိ တေသံ နိယမေ အာသန္တ ကာရဏံ ပဋ္ဌာနကာရဏဉ္စ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ။ န ဝေ ပါဒကဏ္ဍာနာ ဒယောတိ။ ။ ၂၂-၂၃-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိ ဝိသေသန္တိ၊ ကား။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ ဈာန် မဂ္ဂင်္ဂါနံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ ဈာန် မဂ္ဂင်္ဂါတို့၏။ အ ယခိသတံ၊ မတူသည်၏ အဖြစ်ကို။ အ သမာပဇ္ဇိတု ကာမ တာသင်္ခါတာ၊ ဝင်စားခြင်းငှာ အလို မရှိသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိတက္ကာဒိ ဝိရာဂ ဘာဝနာ၊ ဝိတက်-စသည်တို့ကို တပ်ခြင်း၊ ကင်းကြောင်း ဖြစ်သော ဘာဝနာ၊ အ သမာပဇ္ဇိတုကာမတာဝိရာဂဘာဝနာ၊ ဝင်စား ခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိတက် စသည်တို့ကို တပ်ခြင်း၊ ကင်းကြောင်းဖြစ်သော ဘာဝနာ၊ ဣတရဿာတိ၊ ကား။ ပါဒကဏ္ဍာနာဒိ ကဿ၊ ပါဒကဏ္ဍာန်-အစရှိသည်၏။ အ တဟ္မာဝတောတိ၊ ကား။ ယထာ ဝုတ္တ ဝိရာဂဘာဝနာဘာဝဿ၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဝင်စားခြင်းငှာ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိတက်-စသည်တို့ကို တပ်ခြင်း၊ ကင်းကြောင်းဖြစ်သော ဘာဝနာ အဖြစ်၏။ အ ဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော အနက်သဘောသည်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဂ္ဂါသန္ဓာယ၊ မဂ်၏ အနီး၌ဖြစ်သော။ ဝိပဿနာယ၊ ၏။ သောမနဿ သဟဂတတ္ထေ၊ သော မနဿ သဟဂုတ်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ ပဌမာဒိဇ္ဈာနိက တာ စ၊ ပဌမဈာန်၊ စသည်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ဥပေက္ခာ သဟဂတတ္ထေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပဉ္စမဇ္ဈာနိက တာ ဝေ စ၊ ပဉ္စမဈာန်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်

သာလျှင်၎င်း။ တဗ္ဗသေန၊ ထိုမဂ်၏အနီး၌ဖြစ်သော ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်။
ဝါ။ ထိုပဌမဈာန် စသည် ရှိသည်၏ အဖြစ် ပဌမဈာန် ရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါဒိနံ၊ ထို၏။ ဝိသေသောစ၊ အတူးသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုဗောဇ္ဈင် အစရှိသည်တို့ကို။ နိယမေ၊ မှတ်ခြင်း၌။ ဝုဋ္ဌာန
ဂါမိနိ ဝိပဿနာ၊ သည်။ အာသန္နကာရဏံ၊ နီးသော အကြောင်းသည်၎င်း။
ပဋ္ဌာန ကာရဏဉ္စ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော အကြောင်းသည်၎င်း။ ဟောတိ ယထာ၊ သို့။
ဧဝံ၊ တူ။ ပါဒကဏ္ဍာနာဒယေ၊ ထိုသည်။ တေသံ၊ တို့ကို။ နိယမေ၌၊ အာသန္န
ကာရဏံ၊ သည်၎င်း။ ပဋ္ဌာန ကာရဏဉ္စ၊ ၎င်း။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့
မှတ်အပ်၏။

အနုသန္ဓေကား။ ။ပရဝါဒကို ပြလိုရကား “ကေစိ ပန”-စသော ထေရဝါဒ
သုံးပါးကို မိန့်သော်....

ပန၊ သကဝါဒမှတစ်ပါး ပရဝါဒကိုဆိုအံ့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ထေရာ၊
တို့သည်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ မဂ္ဂံ စာနဂံ ဝိသေသံ၊ ကို။ ပါဒကဏ္ဍာနံ၊ ပါဒကဈာန်
သည်။ နိယမေတိ၊ မှတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကေစိ၊ ကုန်သော။
ထေရာ၊ တို့သည်။ “ဝိပဿနာယ၊ ၏။ အာရမ္မဏတူတာ၊ အာရုံဖြစ်၍ ဖြစ်
ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ နိယမေန္တိ၊ ကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
ကေစိ၊ ကုန်သော။ ထေရာ၊ တို့သည်။ “ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလို
သည်။ နိယမေတိ၊ ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

အနုသန္ဓေကား....ထိုမထေရ်တို့၏ ဝါဒသည် ယုတ္တဖြစ်ပေသော် ဆရာဝါဒ မပျက်
ချေပြီလော စုဒ္ဓိရှိရကား “တေသမ္ပိ ဝါဒေ”စသည်တက်သော်....

တေသံ ထေရာနံ၊ တို့၏။ ဝါဒေသုပိ၊ အယူတို့၌လည်း။

ဝိသဒ္ဓေါ အတ္တနော ဝါဒံ အပေက္ခတိ။

သင်္ခါရုပေက္ခာ သင်္ခါတာ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဟုဆိုအပ်သော။ ပုဗ္ဗဘာဂါ၊ မဂ်၏
ရှေ့အသို့၌ ဖြစ်သော။ အယံ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ၊ သည်သာလျှင်။
နိယမေတိ၊ ၏။ ဣတိ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဤသို့သော အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

မူလဒ္ဓါကာမိပ္ပယတ္တံ။ ။ကေသမ္ပိ ဝါဒေသု။ ပ။ ဝိပဿနာဝ နိယ မေတိတိ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ။ ကသ္မာ။ ဝိပဿနာနိယမေနော ဟိ ပဌမတ္ထေရဝါဒေပိ အပါဒက
ပဌမဇ္ဈာနပါဒကမဂ္ဂါ ပဌမဇ္ဈာနိတာဝ ဟောန္တိ။ ဣတရေစ ပါဒကဏ္ဍာန
ဝိပဿနာ နိယမေဟိ တံတံ ဈာနိကာ။ ဧဝံ သေသဝါဒေသုပိ ဝိပဿနာ
နိယမော ယထာသမ္ဘဝံ ယောဇေ ဟဗ္ဗော။ ။၁၁၅-ဆဋ္ဌ။

ဇီကာအနက်။ ။တေသမ္ပိ၊ ထိုဆရာတို့၏လည်း။ ဝါဒေယု၊ တို့၌။ ဝိပဿနာဝ၊
 ဝိပဿနာသည် သာလျှင်။ နိယမေတိ၊ မှတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။
 ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိပဿနာနိယမေနော၊ ဝိပဿနာ
 တည်းဟူသော မှတ်ကြောင်းဖြင့် သာလျှင်။ ပဌမတ္ထေရဝါဒေပိ၊ ပဌမဆေရ်
 အဟူ၌လည်း။ အပါဒက ပဌမဇ္ဈာနပါဒကမဂ္ဂါ၊ ပါဒကဈာန် မရှိသော မဂ်
 ပဌမဈာန် တည်းဟူသော ပါဒကဈာန်ရှိသော မဂ်တို့သည်။ ပဌမဇ္ဈာနိကာဝ၊
 ပဌမဈာန်နှင့် ယှဉ်ကုန်သည် သာလျှင်။ ဝါ၊ ပဌမဈာန်ရှိကုန်သည်သာလျှင်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတရေ စ၊ ဤမှတပါးကုန်သော ဒုတိယစသော မဂ်တို့
 သည်လည်း။ ပါဒကဇ္ဈာနဝိပဿနာနိယမေတိ၊ ပါဒကဈာန်၊ ဝိပဿနာတည်း
 ဟူသော မှတ်ကြောင်းတို့ဖြင့်။ တံ တံ ဈာနိကာ၊ ထိုထိုဒုတိယဈာန် စသည် ရှိကုန်
 သည်။ ဝါ၊ ထိုထို ဒုတိယဈာန် စသည်နှင့် ယှဉ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဇော၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ သေသဝါဒေသုပိ၊ ကြွင်းသော ဝါဒ
 တို့၌လည်း။ ဝိပဿနာနိယမော၊ ဝိပဿနာကို မှတ်ခြင်းကို။ ယထာ သမ္ဘဝံ၊
 ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 (တသ္မာ ကား ပါဌသေသ)။ ဝိပဿနာဝ၊ သည်သာလျှင်။ နိယမေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

အနုဇီကာဗိပ္ပာယတ္ထ။ ။ဣဒါနိ အပါဒကပဌမဇ္ဈာနပါဒကာနံ ပကိဏ္ဏက သင်္ခါရ
 ပဌမဇ္ဈာနာနိ သမ္ဘဝံတွာ နိဗ္ဗတ္တိတာနဉ္စ မဂ္ဂါနိ ဧကန္တေန ပဌမဇ္ဈာနိက ဘာဝ
 တော ဝိပဿနာ နိယမော ယေဝေတ္ထ ဧကန္တိကော ပဋ္ဌာနဉ္စာတိ ဣမမတ္ထံ ဝိတာ
 ဝေန္တော ဝိပဿနာ နိယမေနောဝါတိ အာဒိမာဟ။ တတ္ထ ဣတရေတိ ဒုတိ
 ယဇ္ဈာနိကာဒိကာ မဂ္ဂါ ပါဒကဇ္ဈာနာတိတ္ထန္တာနံ အင်္ဂါနံ အသမာပဇ္ဇိတုကာမ
 တာ ဝိရာဂဘာဝနာတူတာ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ အဓိဋ္ဌာနဘူတေန ပါဒ
 ကဇ္ဈာနေနအာဟိတဝိသေသာ မပ္ပဿ ဈာနင်္ဂါဒိဝိသေသံ နိယာမိကာ ဟော
 တိတိ ပါဒကဇ္ဈာနဝိပဿနာ နိယမေတိတိ ဝုတ္တံ။ ယထာစ အဓိဋ္ဌာနဘူတေန
 ပါဒကဇ္ဈာနေန၊ ဧဝံ အာရမ္မဏဘူတေန သမ္ဘဝံတဇ္ဈာနေန ဥတယသန္တာဝေ
 အဇ္ဈာသယဝသေန အာဟိတဝိသေသာ ဝိပဿနာ နိယမေတိတိ အာဟ ဧဝံ
 သေသဝါဒေသုစလ။ ယောဇေတဗ္ဗောတိ။ ။၁၂၃-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ဣဒါနိ၌။ အပါဒက ပဌမဇ္ဈာနပါဒကာနံ၊ အခြေမရှိသော ပဌမ
 ဈာန်တည်းဟူသော အခြေရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပကိဏ္ဏက သင်္ခါရ
 ပဌမဇ္ဈာနာနိ၊ ပကိဏ္ဏကသင်္ခါရ ပဌမဈာန်တို့ကို။ သမ္ဘဝံတွာ၊ ဤ။ နိဗ္ဗတ္တိတာနဉ္စ၊
 ဖြစ်စေအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါနိ၊ တို့၏။ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။
 ပဌမဇ္ဈာနိက ဘာဝတော၊ ပဌမဈာန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပဿနာ နိယ
 မောယေဝ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသော မှတ်ကြောင်းသည်သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမ
 ဆေရ်အဟူ၌။ ဧကန္တိကော၊ ဧကန်ဖြစ်သည်၎င်း။ ပဋ္ဌာနဉ္စ၊ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းသည်
 ၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံကို။ ဝိတာဝေန္တော၊ သည်။ ဝိပဿနာ

နိယမေ နေဝါဒိအာဒိ* ကိံ။ အာဟ၊ နိ။ တတ္ထ၊ ထို ဝိပဿနာနိယမေနော အစရှိသော စကား၌။ ဣတရေတိ၊ ကား။ ဒုတိယဇ္ဈာနိကာဒိကာ၊ ဒုတိယဈာန် စသည် ရှိကုန်သော။ မဂ္ဂ၊ တို့သည်။ ပါဒကဏ္ဍာနာတိတ္တန္တနံ၊ ပါဒကဏ္ဍာနာသည် လွန်အပ်ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ တို့ကို။ အသမာပဋိတုကာမတာ၊ ဝိရာဂသာဝနာတူကာ၊ ဝင်စားခြင်းငှာ အလို မရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော တပ်ခြင်း ကင်းကြောင်းဖြစ်သော သာဝနာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနဘူတေန၊ တည်ရာအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပါဒကဏ္ဍာနေန၊ သည်။ အာဟိတဝိသေသာ၊ ထားအပ်သော အထူးရှိသော ဝိပဿနာသည်။ မဂ္ဂဿ၊ နိ။ ဈာနင်္ဂါဒိဝိသေသံ၊ ဈာနင်အစရှိသော အထူးကို။ နိယာမိကာ၊ မှတ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဒကဏ္ဍာနဝိပဿနာ နိယမေတိ တိ၊ ရှိ။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ နိ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ။ အဓိဋ္ဌာနဘူတေန၊ သော။ ပါဒကဏ္ဍာနေန၊ သည်။ အာဟိတဝိသေသာ၊ ထားအပ်သော အထူးရှိသော။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ နိယမေတိယထာ၊ မှတ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အာရမ္မဏဘူတေန၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သမ္ပသိတဇ္ဈာနေန၊ သည်။ ဥတယသမ္ဘာဝေ၊ ပါဒကဏ္ဍာနံ၊ သမ္ပသိတဈာန် နှစ်ပါးစုံ ထင်ရှားရှိသည်ရှိသော်။ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလို၏ အစွမ်းသည်။ အာဟိက ဝိသေသာ၊ သော။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ နိယမေတိ၊ နိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ သေသဝါဒေ သုစ။ လ။ ယောဇေတဗ္ဗေတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

တတြတသ္မိံ ဝစနေ၊ လိုဝိပဿနာသည် မှတ်အပ်၏ဟူသော စကား၌။ ဝါ၊ တတြတသ္မိံ လောကုတ္တရဇ္ဈာနေ၊ ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံသည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သော စကားတည်း။ ဟိ၊ ချဲ့အံ။ ဝိပဿနာ နိယမေန၊ ဝိပဿနာ ဟူသော မှတ်ကြောင်းဖြင့်။ သုက္ခဝိပဿကဿ၊ သမထကည်း ဟူသော အစေးခြောက်သော ဝိပဿနာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။

ဝစနတ္ထ။ ။ သုက္ခာ သုခါ အသိနိဒ္ဓါ ဝိပဿနာ အသာတိ သုက္ခဝိပဿကော။ ဥပ္ပန္နမဂ္ဂေါပိ၊ ဖြစ်သော မဂ်သည်၎င်း။ သမာပတ္တိလာဘိနေ၊ သမာပတ်ကို ရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ ပါဒကံ၊ အခြေကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ ဥပ္ပန္နမဂ္ဂေါပိ၊ ဖြစ်သောမဂ်သည်၎င်း။ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ပါဒကံ၊ ကို။ ကတော၊ ၍။ ပကိဏ္ဍက သင်္ခါရေ၊ ပါဒကဈာန်မှ တပါးသော သင်္ခါရတို့ကို။

အဓိပ္ပာယ်ဧတ္ထ။ ။ တေန ပါဒကဇ္ဈာနသင်္ခါရေသု သမ္ပသိတေသု ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝ နတ္ထိတိ ဒေသေတိ။

သမ္ပသိတော၊ သုံးသပ်၍။ ဥပ္ပါဒိတ မဂ္ဂေါပိ၊ ဖြစ်စေအပ်သော မဂ်သည်၎င်း။ ပဌမဇ္ဈာနိကာဝ၊ ပဌမဈာန် ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေသု

သုက္ခဝိပဿကဿ ဥပ္ပန္နမဂ္ဂါဒိသု၊ တို့ဌှိ။ သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ တို့သည်၎င်း။
 အဋ္ဌ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သည်၎င်း။ ပဉ္စ ဈာနင်္ဂါနိ၊ တို့သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ပါဠိ ၁ နုသန္တိ။ ။ ဝိပဿနာပန ကိတုတာတိ အာဟ တေသမ္ဘိတိ အာဒိ။
 ဟိ-သစ္စံ၏။ တေသမ္ဘိ မဂ္ဂါနိ၊ တို့၏လည်း။ ပုဗ္ဗ ဘာဂ ဝိပဿနာ၊ သည်။
 သောမနဿသဟဂတာပိ၊ သည်၎င်း။ ဥပေက္ခာသဟဂတာပိ၊ သည်၎င်း။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝုဠာနကာလေ၊ ဌှိ။ သင်္ခါရုပေက္ခာဘာဝံ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာ
 အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သောမနဿသဟဂတာဝ၊ သလျှင်။
 ဟောတိ၏။

ပဉ္စကနယေ၊ ဌှိ။ ဒုတိယ တတိယ စတုတ္ထဈာနာနိ၊ တို့ကို။ ပါဒကနိ၊
 တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဥပ္ပါဒိတ မဂ္ဂေသု၊ ဖြစ်စေအပ်သော မဂ်တို့၌။ ယထာဏ္ဏ
 မေနေဝ၊ အစဉ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ဈာနံ၊ သည်။ စတုရင်္ဂကံ၊ အင်္ဂါလေးပါး
 ရှိသည်။ တိဝင်္ဂကံ၊ သည်။ ဒုဝင်္ဂကဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၏။ ပန၊ အထူး။
 သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံသော မဂ်တို့၌။ သတ္တ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ ခုနစ်ပါးသော မဂ္ဂင်္ဂါတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထဈာန်၌။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ ဝိသေသော၊ သည်။ ပါဒကဈာန နိယမေန
 စေ၊ ပါဒကဈာန်ဟူသော မှတ်ကြောင်းဖြင့်၎င်း။ ဝိပဿနာ နိယမေန စ၊
 ဝိပဿနာဟူသော မှတ်ကြောင်းဖြင့်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၍။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၍။
 တေသမ္ဘိမဂ္ဂါနိ၊ တို့၏လည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂဝိပဿနာ၊ သည်။ သောမနဿသဟ
 ဂတာဝ၊ သည်၎င်း။ ဥပေက္ခာ သဟဂတာပိ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဝုဠာန ဂါမိနိ၊ ဝုဠာန ဂါမိနိ ဝိပဿနာသည်။ သောမနဿ သဟဂတာဝ၊
 သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၏။

ပန၊ အထူး။ ပဉ္စမဈာနံ၊ ကို။ ပါဒကံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တိတမဂ္ဂေ၊ ဖြစ်
 စေအပ်သော မဂ်၌။ ဥပေက္ခာ စိတ္တေကဂ္ဂတာဝသေန၊ ဥပေက္ခာ စိတ္တေ ကဂ္ဂ
 တာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒေ၊ ကုန်သော။ ဈာနင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့သည်၎င်း။ သတ္တစေ၊ ခုနစ်ပါး
 တို့သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယမ္ပိ ဝိသေသော၊ ဤအထူးသည်လည်း။
 ဥဘယ နိယမဝသေန၊ နှစ်ပါးသော ပါဒကဈာန နိယမ၊ ဝိပဿနာနိယမ၏
 အစွမ်းဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

၅၁၃

အယံ ဝိသေသော။ပ။ ဟောတိန္တ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝိပဿနာ မှတ်ခြင်းကြောင့်
သောမနဿဖြစ်သည်။ ပါဒကဏ္ဍာန် မှတ်ခြင်းကြောင့် အချို့သော မဂ္ဂင် ဗောဇ္ဈင်
ဇာနင်ကျသည် ဟူလိုသည်။

ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣမသ္မိံ နယော၊ ဤ။ ပုဗ္ဗဘာဂ ဝိပဿနာ၊ မဂ်၏ ရွှေအတို့၌
ဖြစ်သော ဘာဝနာသည်။ သောမနဿ သဟဂတာဝါ၊ သည်၎င်း။ ဥပေက္ခာ
သဟဂတာဝါ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုဠာန ဂါမိနိ၊ သည်။ ဥပေက္ခာ
သဟဂတာဝါ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရူပဇ္ဈာနာနိ၊ တို့ကို။ ပါဒ
ကနိ၊ တို့ကို။ ကတော၊ ရှိ။ ဥပ္ပါဒိတ မဂ္ဂေပိ၊ ၌လည်း။ ဧသေ နယော၊
ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ သို့။ ပါဒကဏ္ဍာနတော၊ မှ။ ဝုဠာယ၊ ရှိ။
ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သင်္ခါရေ၊ တေဘူမက သင်္ခါရတို့ကို။ သမ္မ
သိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိတ မဂ္ဂဿ၊ ဖြစ်စေအပ်သော မဂ်၏။ အာသန္န
ပဒေသေ၊ အနီးဖြစ်သောအရပ်၌။ ဝုဠိတ၊ သော။ သမာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္တနာ၊
မိမိနှင့်။ သဒိသ ဘာဝံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဘူမိဝဏ္ဏော၊ မြေအဆင်းသည်။
ဂေါဓာ ဝဏ္ဏဿ၊ ဖွတ်အဆင်း၏။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒိသ ဘာဝံ၊ ကို။
ကရောတိ ဝိယ၊ ပြု၏သို့တည်း။

အနုသန္ဓေကား။ ပဌမတ္ထရ ဝါဒ၌ ဝိပဿနာ နိယမ မကင်းကြောင်းကို
ပြပြီး၍ ဒုတိယတ္ထေရဝါဒ၌ ပြပြန်လိုရကား “ဒုတိယတ္ထေရဝါဒေ ပန” စသည်
တက်သော်-

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဒုတိယတ္ထေရဝါဒေ၊ ၌။ ယတော ယတော သမာပတ္တိ
တော၊ အကြင်အကြင် သမာပတ်မှ။ ဝုဠာယ၊ ရှိ။ ယေ ယေ သမာပတ္တိ ဓမ္မေ၊
တို့ကို။ သမ္မသိတွာ၊ ရှိ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သော မဂ္ဂေါ၊ သည်။ (ထည့်)။ ကံ တံ သမာပတ္တိ သဒိသောဝါထိုတို့ သုံးသပ်
အပ်သော သမာပတ်နှင့်တူသည့်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္မသိတသမာပတ္တိ
သဒိသော၊ သုံးသပ်အပ်သော သမာပတ်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊
ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ကာမာဝစရ ဓမ္မေတို့ကို။ သစေ
သမ္မသတိ၊ အကယ်၍ သုံးသပ်သည် ဖြစ်အံ့။ ပဌမဇ္ဈာနိကောဝ၊ ပဌမဇ္ဈာန်
ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တကြာပိ၊ ထိုဒုတိယတ္ထေရ ဝါဒ၌လည်း။
ဝိပဿနာ နိယမော၊ ကို။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၅၁၆

အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနိဿယ

မူလဒ္ဓိကာဓိပ္ပာယ်။ ။တံတံ ဈာနိကတာ တံတံ သမ္ပသိတသင်္ခါရဝိပဿနာ နိယမေဟိ ဟောတိ၊ တဏှာပိ ဟိ ဝိပဿနာ တံတံ ဝိရာဂဝိရာဂဘာဝနာ ဘာဝေန သောမနဿသဟဂတာ ဥပေက္ခာသဟဂတာစ ဟုတွာ ဈာနင်္ဂါဒိ နိယမံ မဂ္ဂဿ ကရောတိတိ ဧဝံ ဝိပဿနာ နိယမော ဝုတ္တနယေနော ဝေဒိ တဗ္ဗော။ ။၁၁၆-ဆဋ္ဌ။

ဒ္ဓိကာအနက်။ ။တံတံ ဈာနိကတာ၊ ထိုထိုဈာန်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ထိုထို ဈာန်နှင့်ယှဉ်သည်၏အဖြစ်သည်။ တံတံ သမ္ပသိတသင်္ခါရဝိပဿနာနိယမေဟိ၊ ထိုထိုသုံးသပ်အပ်သော သင်္ခါရ ဝိပဿနာ ထည်းဟူသော မှတ်ကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စ၊ မှန်၏။ တဏှာပိ၊ ထိုဒုတိယတ္ထေရ ဝါဒ၌လည်း။ ဝါ၊ ထိုသုံးသပ်အပ်သော သင်္ခါရ-ဝိပဿနာတို့တွင်လည်း။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ တံတံ ဝိရာဂဝိရာဂဘာဝနာဘာဝေန၊ ထိုထို ဝိတက်-စသော ဈာန်အင်္ဂါကို တပ်ခြင်း ကင်းကြောင်း ဖြစ်သော ဘာဝနာ၊ တပ်ခြင်းကင်းကြောင်း မဟုတ်သော ဘာဝနာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ သောမနဿ သဟဂတာ၊ သောမနဿ ဝေဒနာနှင့် တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဥပေက္ခာ သဟဂတာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် တကွဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဈာနင်္ဂါဒိ နိယမံ၊ ဈာန် အင်္ဂါ-အစရှိသည်ကို မှတ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဝိပဿနာ နိယမော၊ ဝိပဿနာကို မှတ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

တတိယတ္ထေရဝါဒေ၌။ “အဟံ၊ သည်။ သတ္တဝီကံ၊ အင်္ဂါခနစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ သို့။ ပါပုဏေယျံ၊ ရောက်ရမှုကား။ အဟောဝတာ၊ ကောင်းလေစွ ဪ။ အဋ္ဌဝီကံ၊ သော။ မဂ္ဂံ၊ သို့။ ပါပုဏေယျံ၊ ရောက်ရမှုကား။ အဟောဝတာ၊ ကောင်းလေစွ ဪ” ။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တနော၊ ၏။ အဇ္ဈာသယာ နုဇ္ဈပေန၊ အလိုအားလျော်သဖြင့်။ ယံယံ ဈာနံ၊ ကို။ ပါဒကံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ယေယေ ဈာန ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမ္ပသိတွာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ တံတံဈာန သဒ္ဓိသောဝ၊ ပါဒကဈာနံ၊ သမ္ပသိတဈာန်တို့တွင် ထိုထို လိုအပ်သော ဈာန်နှင့်တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ ထိုထိုလိုအပ် သော ဈာန်နှင့်တူသည်ပင် ဆိုသော်လည်း။ ပါဒကဇ္ဈာနံဝါ၊ ကို၎င်း။ သမ္ပသိ တဇ္ဈာနံဝါ၊ ကို၎င်း။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ အဇ္ဈာသယ မတ္တေနော၊ အလိုမျှချည်းဖြင့် သာလျှင်။ တံ-တံတံ ဈာန သဒ္ဓိသ ဘဝနံ၊ ထိုထိုဈာန်နှင့် ထိုသို့ တူစွာ ဖြစ်ခြင်း သည်။ န ဣဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ။ သွာယမတ္တော၊ ပါဒကဈာနံ၊ သမ္ပသိတဈာန် ဟူသော ဥပနိဿယတို့နှင့် ကင်း၍ အလိုမျှချည်းဖြင့်သာလျှင် ထိုထို လိုအပ်

သော စွာန်နှင့်တူစွာ ဖြစ်ခြင်း၏ မပြီးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ထိုအနက်ကို။ နန္ဒကောဝါဒ သုတ္တန်၊ မဇ္ဈိမနိကာယ် သဠာယတနဝဂ်၊ နန္ဒကောဝါဒသုတ် ဖြင့်။ ဒီပေတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ “သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ။လ။ သမ္မောမိ ပရာယနာ” တိ၊ ဟူသော။ တေဝစနံကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပန္နရသေ၊ တဆွဲငါးရက် မြောက်သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုညပုသ်နေ့၌။ စန္ဒော၊ လသည်။ ဦးနှော နုခေါ၊ ယုတ်သလော။ စန္ဒော၊ လသည်။ ပုဏ္ဏောနုခေါ၊ ပြည့်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗဟုနော၊ များစွာသော။ ဇနဿ၊ လူ၏။ ကင်္ခါဝါ၊ ယုံမှားခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝိမတိဝါ၊ တွေးတောခြင်း သည်လည်းကောင်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ စန္ဒော၊ လသည်။ ပုဏ္ဏောတွေဝ၊ ပြည့်၏ဟူ၍လျှင်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝမေဝခေါ၊ လျှင်။ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ ထိုငါးရာ သော ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ နန္ဒကဿ၊ မထေရ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ဓမ္မ ဒေသနာဖြင့်။ အတ္တမနာ စေ၊ နှစ်လိုကုန်သည်၎င်း။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပါ၊ ပြည့်စုံသော အကြံရှိကုန်သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့။ တာသံပညန္တံ ဘိက္ခုနိသတာနံ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ ယာ ဘိက္ခုနိသည်။ ပစ္ဆိမိကာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် ငယ်၏။ သာဘိက္ခုနိသည်။ သောတာပန္နာ၊ သည်။ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်၌ မကျခြင်း သဘော ရှိသည်။ နိယတာ၊ မဂ်ဖြင့် မြဲသည်။ သမ္မောမိ ပရာယနာ၊ အထက်မဂ် သုံးပါးလျှင် လည်းလျောင်းရာ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အနုသန္ဓေကား။ ။ ဥပမာ ဥပမေယျ မြှင့်လိုရကား “တာသု၊ ဟိ” စသည်မိန့်သော်-

ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌံကရောမိ၊ အံ။ တာသု၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းမိန်းမတို့ တွင်။ ယဿာဘိက္ခုနိယာ၊ အကြင် ရဟန်းမိန်းမအား။ သောတာပတ္တိ ဖလဿ၊ ၏။ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဘိက္ခုနိ၊ သည်။ သောတာပတ္တိဖလေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဿာဘိက္ခုနိယာ၊ အား။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ၏။ ဥပနိဿယော၊ ဥပနိဿယသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဘိက္ခုနိ၊ သည်။

၅၁၈

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

အရဟတ္တနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပ၊ သည်။ ဟောတိယထာ၊
၏သို့။ ဝေမေဝ၊လျှင်။ အတ္တနော၊၏။ အဇ္ဈာသယာနုရူပေန၊ဖြင့်။ ယံယံဈာနံ၊
ကို။ ပါဒကံ၊ကို။ ကတွာ၊၍။ ယေဝါယေဝါဈာနမေဓ၊ တို့ကိုလည်း။ သမ္မသိ
တွာ၊၍။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊သော။ မဂ္ဂေ၊သည်။ တံတံ ဈာနသဒိသောဝ၊သည်သာ
လျှင်။ ဟောတိ၊၏။ ပန၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ ပါဒကဇ္ဈာနံဝါ၊ ကို၎င်း။ သမ္မသိ
တဇ္ဈာနံဝါ၊ ကို၎င်း။ ဝိနာ၊ ကြည်၍။ အဇ္ဈာသယမတ္တေနဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။
တံ-တံတံဈာနသဒိသံတဝနံ၊ ထိုထိုဈာန်နှင့် အတူဖြစ်ခြင်းသည်။ နုဣဇ္ဈတိ၊
မပြည့်စုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား....အကြင်ဘိက္ခုနီအား ခုတိယဖလ စသည်၌ သင်္ကပ္ပ တည်းဟူ
သော အဇ္ဈာသယဖြစ်၏။ သင်္ကပ္ပတပရိစေ။ ဥပနိဿယ မရှိရကား ခုတိယဖလ
စသည်ဖြင့် ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပဖြစ်။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၏ ဥပနိဿယရှိသော
ဘိက္ခုနီအား သောတာပတ္တိဖိုလ်ဖြင့်သာ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပဖြစ်၏။ပ။ အရဟတ္တ
ဖိုလ်၏ ဥပနိဿယရှိသော ဘိက္ခုနီအား အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်သာလျှင် ပရိပုဏ္ဏ
သင်္ကပ္ပဖြစ်၏။ ဤ၌လည်း ခုတိယာဒိဇ္ဈာနိက ဖြစ်သော ထိုထိုသို့သော မဂ်၌
အဇ္ဈာသယတပရိစေ။ ဥပနိဿယ မရှိမူကား မပြည့်စုံ။ အဇ္ဈာသယနိယာမက
မဖြစ်နိုင်။ အကြင် အကြင် သို့သော ပါဒကဇ္ဈာန သမ္မသိတဇ္ဈာနသဒိသံ၊
ဖြစ်သော ဝဋ္ဌမမပိ၊စသည် ဥပနိဿယရှိ၏။ ထိုထိုသို့သော မဂ်၌သာ အဇ္ဈာ
သယနိယာမက ဖြစ်၏ဟူလိုသော်....

စ၊ ဆက်။ ဧတ္ထပိ၊ ဤတတိယထေရဝါဒ၌လည်း။ ဝိပဿနာနိယမော၊ကို။
ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

အနုသန္ဓေကား....ထေရဝါဒသုံးပါးကို အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့်တကွ ထင်စွာပြလိုရကား-
“တတ္ထ”စသည်ကို မိန့်သော်....

တတ္ထ တေသု တီသု ဝါဒေသု၊ ထိုသုံးပါးသော ဝါဒတို့တွင်။ ဝါ၊ တတ္ထ
တေသု တီသု ထေရေသု၊ ထိုသုံးပါးသော မထေရ်တို့တွင်။ “ပါဒကဇ္ဈာန
မေဝ၊ ပါဒကဈာနံသည်သာလျှင်။ နိယမေတိ၊မှတ်၏”။ ဣတိဝေဝါဒိံ၊ ဤ
သို့အယူရှိသော။ တိပိဋက စူဠနာဂတ္ထေရံ၊ကို။ အန္တေဝါသိကာ၊ တပည့်တို့
သည်။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာဝ၊ စွာ။ ယတ္ထ
ဘဝေ၊ အကြင်ဘုံ၌။ ပါဒကဇ္ဈာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထဘဝေ၊ ထိုပါဒက
ဈာနရှိသောဘုံ၌။ တံပါဒကဇ္ဈာနံ၊ သည်။ နိယမေတု၊ မှတ်သည်ဖြစ်စေ။

ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ယသ္မိံဘဝေ၊ အကြင်ဘုံ၌။ ပါဒကဏ္ဍာနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အရူပဘဝေ၊ အရူပဘုံဟု ဆိုအပ်သော။ တသ္မိံဘဝေ၊ ထိုပါဒကဏ္ဍာနံ မရှိသောဘုံ၌။ ကိံ၊ အဘယ်သည်။ နိယမေတိ၊ မှတ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တတ္ထပိ၊ ထိုပါဒကဏ္ဍာနံ မရှိသော အရူပဘုံ၌လည်း။ ပါဒကဏ္ဍာနမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ နိယမေတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘိ၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ကိုရသည်ဖြစ်၍။ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ပါဒကံ၊ ကို။ ကတော၊ ၍။ သောတာ ပတ္တိမဂ္ဂဖလာနိ၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗုတ္တေတွာ၊ ၍။ အပရိဟိနဇ္ဈာနေဝ၊ မယုတ်သော ဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံကတွာ၊ စုတေ၍။ အရူပဘဝေ၊ ၌။ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်လတ်၍။ ပဌမဇ္ဈာနိကာယ၊ ပဌမဈာန်ရှိသော။ သောတာပတ္တိဖလ သမာ ပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ပဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဥပရိ၊ အထက်ဖြစ်ကုန်သော။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂဖလာနိ၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗုတ္တတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တဿဘိက္ခုဿ၊ ၏။ တာနိ ဥပရိ တိဏိမဂ္ဂဖလာနိတို့သည်။ ပဌမဇ္ဈာ နိကာနေဝ၊ ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုတိယဇ္ဈာနိကာဒိသု၊ ဒုတိယဈာန်ရှိသော အထက်မဂ်ဖိုလ် စသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အရူပေ၊ ၌။ တိကစတုက္ကဇ္ဈာနံ၊ ဈာန်သုံးခုအပေါင်း၊ ဈာန်လေးခုအပေါင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တံ တိကစတုက္ကဇ္ဈာနံ၊ သည်။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာဈာန် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လောကီယံ၊ လောကီဈာန်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တတ္ထပိ၊ ထိုအရူပဘုံ၌လည်း။ ပါဒ ကဏ္ဍာနမေဝ၊ လျှင်။ နိယမေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ သည်။ ပဉ္စော၊ ဖြဿနာကို။ သုကထိတော၊ လှလှဖြေဆို အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။

ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ အာရမ္မဏဘူတာ၊ အာရုံဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန် သော။ ခန္ဓော၊ တို့သည်။ နိယမေန္တိ၊ မှတ်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ယံယံခန္ဓံ၊ ကို။ သမ္မသိတွာ၊ ၍။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ တံတံသဒိသောဝ၊ ထိုထိုခန္ဓာနှင့် တူသည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့ အယူရှိသော။ (ဧဝံလိုက်)။ မောရဝါပိဝါသီမဟာဒတ္တတ္ထေရမ္မိ၊ မောရဝါပိ

အရပ်၌ သီတင်းသုံးသော မဟာဒတ္တထေရ်ကိုလည်း။ အန္တေဝါသိကာ၊
 တို့သည်။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမ္မာကံ၊ တို့၏။
 ဝါဒေါ၊ ဌ။ ဒေါသော၊ သည်။ မညာယတိ၊ ထင်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ရူပံ၊
 ကို။ သမ္မသိတွာ၊ ရှိ။ ဝုဠိတ၊ သိက္ခာနေ၊ ထသောရဟန်း၏။ အား။ ရူပသဒ္ဓိ
 သေန၊ ရုပ်နှင့်တူသော။ အဗျာကတေန၊ သော။ မဂ္ဂေန၊ သည်။ တဝိတဗ္ဗံ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ ကို။ နယတော၊ နည်းအားဖြင့်။
 ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းယူ၍။ ဝုဠိတဿ၊ ထသောရဟန်း၏။ အား။ တံသဒ္ဓိ
 သေန၊ ထို နေဝသညာ နာသညာယတန စွာန်နှင့် တူသော။ နေဝသညာ
 နာသညာယတန တာဝပ္ပတ္တေန၊ ရန်ရင်းသော သညာကားမရှိ၊ သိမ်မွေ့
 သော သညာမရှိသည် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ မဂ္ဂေန၊ သည်။
 တဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့ သင်တကာတို့ဆိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရမဂ်
 သည်။ အပ္ပနံ၊ သို့။ အပ္ပတ္တောနာမ၊ မရောက်သည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရူပံ၊ ကို။ သမ္မသိတွာ၊ ရှိ။ ဝုဠိတဿ၊ ထသောရဟန်း၏။
 အား။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ သောမနဿ သဟဂတမဂ္ဂေါ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ ကို။ သမ္မသိတွာ၊ ရှိ။
 ဝုဠိတဿပိ၊ ထသောရဟန်း၏လည်း။ အားလည်း။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်း
 သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တာဒိသော၊ ထိုနေဝသညာ နာသညာယတန
 စွာန်နှင့်တူသော သဘောရှိသော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊
 အလျော်ကိုဆိုအံ့။ သတ္တဂီကော၊ သော။ ဥပေက္ခာ သဟဂတမဂ္ဂေါ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

“ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အလိုသည်။ နိယမေတိ၊ ၏”။ ဣတိ ဧဝံ
 ဝါဒိနေ၊ ဤသို့အယူရှိသော။ စူဠာဘယတ္ထေရဿ၊ တိပိဋကစူဠာဘယထေရ်
 ၏။ ဝါဒိ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ တိပိဋကစူဠာနာဂတ္ထေရဿ၊ အား။
 သိက္ခာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထယိံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုတိပိဋက
 စူဠာနာဂ မထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ “တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ ယဿသိက္ခာနေ၊
 အကြင်ရဟန်း၏။ အား။ ပါဒကဇ္ဈာနံ၊ ပါဒကစွာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

တဿဘိက္ခုနော၊ ထိပါဒကဏ္ဍာန်ရှိသော ရဟန်း၏။ အား။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယော၊ သည်။ နိယမေတ၊ မှတ်သည်ဖြစ်စေလော။ ယဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ အား။ တံပါဒကဏ္ဍာန်၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိပါဒကဏ္ဍာန် မရှိသောရဟန်း၏။ အား။ ကတရဇ္ဈာသယော၊ အတယ်သို့သောအလိုသည်။ နိယမေတိ၊ မှတ်လတံ့နည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဒ္ဒနဿ၊ ဥစ္စာမဲ့သော သူ၏။ ဝုဇ္ဈာဝေသန ကာလောဝိယ၊ အတိုးအပွားကို ရှာသောကာလကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏တကား။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

တံကထံ၊ ထိုတိပိဋကစူဠာနာဂမထေရ် မိန့်တော်မူသော စကားကို။ အာဟ ရိတွာ၊ ၍။ တိပိဋကစူဠာဘယထေရဿ၊ အား။ ပုန၊ တဖန်။ ကထယိံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုတိပိဋကစူဠာဘယမထေရ်သည်။ “အာဝုသော၊ တို့။ ပါဒကဏ္ဍာနဝတော၊ ပါဒကဏ္ဍာန်ရှိသော ရဟန်းအား။ ဣဒံကထံ၊ “ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယော နိယမေတိ” ဟူသော ဤစကားကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ် ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပန၊ ဆက်။ ပါဒကဏ္ဍာနဝတော၊ ပါဒကဏ္ဍာန်ရှိသော ရဟန်းအား။ ဣဒံကထံ၊ “ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယော နိယမေတိ” ဟူသော ဤစကားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ ယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို့ အတူလျှင်။ သမ္ပသိတဇ္ဈာနဝတောပိ၊ သမ္ပသိတဏ္ဍာန်ရှိသော ရဟန်းအား လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝေဒိတဗ္ဗံတွင်ရှေ့ ထေရဝါဒ အထူးသုံးပါး ပြီး၏။

အနုသန္ဓေကံ။ ။ ထိုဝါဒ သုံးပါး၌ ဆရာ၏ မတိဝိနိစ္ဆယကို ပြလိုရကား “ပဉ္စမဇ္ဈာနတော” စသည်တက်သော်....

ဟိ-သစ္စံ၏။ ပဉ္စမဇ္ဈာနတော၊ ပဉ္စမဈာန်မှ။ ဝုဠာယ၊ ၍။ ပဌမဇ္ဈာနာဒိနိ၊ ပဌမဈာန် စသည်တို့ကို။ သမ္ပသတော၊ သုံးသပ်သော ရဟန်း၏။ ဥပ္ပန္နမဂ္ဂေါ၊ ဖြစ်သော မဂ်သည်။ ပဌမထေရ ဝါဒေန၊ ပဌမထေရဝါဒအားဖြင့်။ ပဉ္စမဇ္ဈာနိကော၊ ပဉ္စမဈာန်ရှိသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒုတိယထေရဝါဒေန၊ ဒုတိယထေရ ဝါဒအားဖြင့်။ ပဌမာဒိဇ္ဈာနိကော၊ ပဌမဈာန်-စသော ဈာန်ရှိသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဒံ ဝါဒါ၊ နှစ်ပါးသော ဝါဒတို့သည်လည်း။ ဝိရုဇ္ဈန္တိ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်၏။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ တတိယဝါဒေ၊ တတိယ ဝါဒ၌။

ယောဇနာယ ပဒ သမ္ပန္နံ။ ။ တတိယဝါဒေတိ ပဒံ န ဝိရုဇ္ဈန္တိ ဟောတိတိ ပဒ
 ဒ္ဓယေ အာဓာရော။ ။ ၁၄၃-သု။
 တတိယဝါဒေန၊ ဖြင့်။ (ဤကား ဂဏှိဆရာ အလို)။ ဧတ္ထ ဈာနေသုတို့တွင်။
 ယံ ဈာနံကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တဇ္ဈာနိကော၊ ထိုလိုအပ်သော ဈာန်ရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေစဝါဒါ၊ ထိုပဌမထေရဝါဒ၊
 ဒုတိယထေရဝါဒ တို့သည်လည်း။ န ဝိရုဇ္ဈန္တိ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်။ အဇ္ဈာ
 သယောစ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အလိုသည်လည်း။ သာတ္ထကောဝ၊ အကျိုးရှိသည်သာ
 လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

“တေစ ဝါဒါ န ဝိရုဇ္ဈန္တိ” နှ့် အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ အဇ္ဈာသယအားဖြင့် ဝါဒက၊
 သမ္ပသိတ နှစ်ပါးတို့တွင် ထဝါးပါးနှင့် တူရကား ထိုဝါဒတို့သည် အညမည
 ဝိရာဇ မဖြစ်ပြီ ဟုလိုသော်....

အနုသန္ဓေကား။ ။ အညမည ဝိရာဇ မဖြစ်ဟူပြီ၊ တတိယဝါဒနှင့်ကား အသို့
 နည်း စုဒ္ဓါရှိရကား “အဇ္ဈာသယော စ သာတ္ထကောဝ ဟောတိ” ဝိနိသော်....
 တတိယဝါဒနှင့်လည်း မဆန့်ကျင်ဟု စကားလျှ။

ဝေ၊ သို့။ တယောပိသုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ထေရာတို့သည်။ ပဏှိတာ၊
 ပညာရှိကုန်သည်။ ဗျတ္တာ၊ လိမ္မာကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နာဝ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသုံးဦး
 သော မထေရ်တို့၏။ ဝါဒံကို။ တန္တိ၊ ပါဠိအစဉ်ကို။ ကတော၊ ရှိ။ အာစရိယာ၊
 တို့သည်။ ဌပယံ သု၊ ထားကုန်၏။ ဣစ ပန၊ ဤအဋ္ဌသာလိနီ၌ကား။ နိယ
 မနေ၊ မှတ်ခြင်း၌။ ဧကန္တိကံ၊ ဧကန္တိက ဖြစ်သော။ ဝိပဿနာ သင်္ခါတံ၊
 ဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သော။ (ထည့်)။ အတ္ထ မေဝ၊ အနက်ကိုသာလျှင်။ ဥဒ္ဓ
 ရိတွာ၊ ထုတ်၍။ တယောပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ ဝါဒေ၊
 တို့ကို။ ဝိပဿနာဝ၊ ဝိပဿနာ သည်သာလျှင်။ နိယမေတိ၊ မှတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 မယာ၊ ငါသည်။ ဒသိတံ၊ ပြအပ်၏။

တယော ပေတေ ဝါဒေ ဝိပဿနာဝ နိယမေတိ-ဟူသော စကားကို မဆိုသင့်
 တကား။ ပါဒကဇာန်၊ စသည်တို့ကိုသာ ဝိပဿနာ မှတ်သည် မဟုတ်လော။
 ဝါဒကို ဝိပဿနာ မမှတ်ခဲ့ထကားဟု စောဒနာမူ။

အနုဋီကာ။ ။ တံတံဝါဒေတိ ပညာဝိယမာနာနိ ပါဒကဇ္ဈာနာဒိနိ ဝါဒသဟ
 စာရိတာယ ဝါဒေါတိ ဝုစ္စန္တိတိအဓိပ္ပာယ်နေ တယောပေတေ ဝါဒေတိ အာဟ၊

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

၅၂၃

ဝဒန္တိ ဧတေဟိတိ ဝါ ဝါဒကရဏဘူတာနိ ပါဒကဏ္ဍာနာဒိနိ ဝါဒါ။
ဝ ၂၃-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။တံ တံ ဝါဒေဟိ၊ ထိုထိုအယူတို့ဖြင့်။ ပညာပိယမာနာနိ၊ ထင်စွာ
ပြအပ်ကုန်သော။ ပါဒက ဣာနာ ဒိနိ၊ ပါဒကများ၊ စသည်တို့ကို။ ဝါဒ သတ
စာရိတာယ၊ အယူနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါဒါတိ၊ ယူ၍။
ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယ်နာ၊ ဤသို့သော အလိုဖြင့်။ တယောပေ ဧတ
ဝါဒေဟိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဧတေဟိ၊ ဤပါဒကများ၊ စသည်တို့ဖြင့်။
ဝဒန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏။ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒ ကရဏ ဘူတာနိ၊
အယူ၏ အကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဒကဏ္ဍာနာဒိနိ၊ တို့သည်။ ဝါဒါ၊
ကုန်၏။

ဣဒါနိ၊ ဌ။ နိမိတ္တံ ပဋိပဒါ ပတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အင်္ဂပရိဏာမဝတော၊ အင်္ဂါဘောက်ပြန်ခြင်း
ရှိသော။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒ ကာလေ၊ ဖြစ်သော ကာလ၌။ ဂေါတြဘူသည်။
ကုတော၊ အဘယ်မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၊ သနည်း။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။
ဝုဋ္ဌာတိ၊ နည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ တာင၊ စွာ။ ဂေါတြဘူ
သည်။ နိမိတ္တတော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာအစရှိသော ဝိပဿနာ၏ အာရုံ
မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဝတ္ထံ၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ် ဟူသော
မပြတ်မစဲ ဖြစ်သော ဝဋ်တရားကို။ (အထက်၌ ဟင့်လတံသည်ကို မြော်၍
ပေးသည်)။ ဆေတံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှာ။ “ဆေတ္တုတိပိ”။ န သက္ကောတိ၊ မတတ်
နိုင်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧသ-ဧသော ဂေါတြဘူသည်။ ဧကတော၊ တခုသော
အဘို့မှ။ ဝုဋ္ဌာနော၊ ထ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိမိတ္တတော၊ မှ။
ဝုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ပဝတ္ထမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်နိုင်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧသ-
ဧသော မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဥတတော၊ နှစ်ပါးသောအဘို့မှ။ ဝုဋ္ဌာနော၊ ထသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံ၊ ထို ဂေါတြဘူ၊ မဂ်တို့၏။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတံသော။
ဥပ္ပတ္တိ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယသ္မိံ ဝါရေ၊ ဌ။ မဂ္ဂ ဝုဋ္ဌာနံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ဝါရေ၊ ဌ။ အနုလောမံ၊ အနုလုံသည်။ ဧကံ၊
တကြိမ်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဉ္စမံ၊ ဝါကြိမ်မြောက်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
ပါဠိ၌ နုသန္တိ။ ။ကသ္မာ န ဟောတိတိ အာဟ ဧကံ ဟိတိ အာဒိ။

ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေ၊ တကြိမ်သော အနုလုံသည်။ အာသေဝနံ၊ အာသေဝန ပစ္စည်းကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော အနုလုံသည်။ တဝဂံဿ၊ ဤ။ အာသန္နတ္တာ၊ နီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဝေဓတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ ဗုလဋ္ဌိကာ။ ။ ဂေါတြိတုဿ ပစ္စယော တဝိတုံ နသက္ကောတိတိ အတ္ထော။ ။
၁၁၇-ဆဋ္ဌ။

ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ တဒါ၊ ထို ငါးကြိမ်မြောက်သော ခဏ၌။ ဇဝနံ၊ ဇောသည်။ ပတိတံ နာမ၊ ကျသည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။

အဓိပ္ပါယ်ကား... လူအရွယ်အို၍ အသား၊ အရေ၊ လျော့ပါး၊ ခွန်အား၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ကို ကျသည်ဟူ၍ လောက၌ဆို၏သို့ ဂေါတြိတုအားကျေးဇူး မပြုနိုင်။ သတ္တိလျော့သွံသည်ကို ကျသည်ဟူ၍ ဆိုသည်။

တသ္မာ၊ ထိုသို့ တကြိမ်သော အနုလုံသည် အာသေဝန ပစ္စည်းကိုမရ ငါးကြိမ်မြောက် အနုလုံသည် ကျသည်ဖြစ်၍ ဂေါတြိတုအား ကျေးဇူးမပြုနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကေ၊ တကြိမ်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

“တဒါ ဟိ ဇဝနံ ပတိတံ နာမ ဟောတိ” စသော ဤပါဌ၌ စောဒနာကို ဖြစ်စေ၍ ကိုယ်တိုင်ပင် ဖြေလိုသော ဗုလဋ္ဌိကာဆရာသည်။

ယဒိ ပဉ္စမ စိတ္တက္ခဏေ ဇဝနံ ပတိတံ နာမ ဟောတိ၊ ကလံ တဒါ ဂေါတြိတု တဒနန္တရဉ္စ မဂ္ဂေါ ဇဝနဿ ပတိတက္ခဏေ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ အပုဗ္ဗဿ ဇဝနန္တရဿ ပတိတတာဘာဝတော၊ တဒေဝ ဟိ ဇဝနံ အနေကက္ခတ္တံ ပဝတ္ထမာနံ ပတိတံ သိယာတိ၊ ဂေါတြိတု ပန အာလမ္ဗဏန္တရေ ဥပ္ပန္နံ အပုဗ္ဗံ ဇဝနံ၊ တတာမဂ္ဂေါ ဘုဒ္ဓန္တရတောစာတိ၊ နနု စ သတ္တမဇဝနစေတနာယ ဗလဝတာယ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယဘာဝေါ ဟောတိ အာနန္တရိယတာပိတိ၊ တတ္ထဿ အဓိပ္ပါယ်သိယာ၊ ပဋိသန္ဓိယာ အနန္တရပစ္စယဘာဝိနော ဝိပါကသန္တာနဿ အနန္တရပစ္စယဘာဝေ န အန္တိမဇဝနစေတနာယ သုသင်္ခတတ္တာ သာ သတ္တမဇဝနစေတနာ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယာ အာနန္တရိကာ စ ဟောတိ၊ န အပတိတဇဝနစေတနာ ဝိယ ဗလဝတာယာတိ-ဟူသောပါဌကို ရိန့်သော်။ ။ ၁၁၇-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာဆနက်။ ။ ပဉ္စမစိတ္တက္ခဏေ ငါးကြိမ်မြောက်သော စိတ္တက္ခဏ၌၊ ဇဝနံ၊ ဇောသည်။ ပတိတံ နာမ၊ ကျသည် မည်သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ၊ ဇေ သတိ၊ သော်။ တဒါ၊ ထိုငါးကြိမ်မြောက်သော စိတ်ဖြစ်ရာ၌၊ ဂေါတြိတု၊ သည်၎င်း။ တဒနန္တရံ၊ ထိုဂေါတြိတု၏ အခြားမဲ့၌၊ ဝါ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ သည်

၎င်း။ ဇဝနဿ၊ ဤ။ ပတိတက္ခဏေ၊ ဤ။ ကယံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်သနည်း။ ဝါ၊ ကယ်ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိစေ၊ အံ့။
 အပုဗ္ဗဿ၊ မရှေးသော။ ဝါ၊ အသစ်သော။ ဇဝနန္တရဿ၊ ဇောအထူး၏။ ပတိတ
 တာဘာဝတော၊ ကျသည်၏ အဖြစ်၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ဟိ-တံ
 ဝါကဋ္ဌံ၊ ကရောမိ၊ အံ့။ တဒေဝဇဝနံ၊ ထိုဇောသည်ပင်လျှင်။ အနေကက္ခတ္တံ၊
 အကြိမ်များစွာ။ ပဝတ္ထမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပတိတံ၊ သည်။ သိယာ၊ ဤ။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဂေါတြတု၊ သည်။ အာလမ္ဗဏန္တရေ၊
 နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အာရုံအထူး၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊
 ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ အပုဗ္ဗံ၊ မရှေးသော။ ဝါ၊ အသစ်သော။ ဇဝနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အာလမ္ဗဏန္တရေ၊ ဤ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ကြောင့်
 ၎င်း။ ဝါ၊ ဤ၎င်း။ ဘုမ္မန္တရတောစ၊ ဘုံအထူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အ
 ပုဗ္ဗံ၊ သော။ ဇဝနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေ၊ ခဗ္ဗာ၊ ဤ။
 နနုစ-စောဒေမိ၊ အံ့။ သတ္တမ ဇဝန စေတနာယ၊ သတ္တမ ဇောစေတနာ၏။
 ဗလဝတာယ၊ အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယံ ဘာဝေါ၊
 ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံ၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ အခြားမဲ့သောတဝ၌ အကျိုးပေးသော
 ကံ၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ နန၊ လော။ အာနန္တရိယတာဝိ၊ အနန္တရိယ ကံ၏
 အဖြစ်သည်လည်း။ ဟောတိနန၊ လော။ ဣတိအယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။
 ဝါ၊ ဣတိ စောဒနာယ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ တတ္ထ၊ ထိုသတ္တမဇော စေတနာ၏
 အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံ၊ အနန္တရိယကံ ဖြစ်သည်ဟု
 ဆိုရာ၌။ ဝါ၊ “တဒါ ဟိ ဇဝနံ ပတိတံ နာမ ဟောတိ” ဟူသော အဋ္ဌ
 ကထာ စကား၌။ အယံ အဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သော အလိုသည်။ သိယာ၊ ဤ။
 ပဋိသန္ဓိယာ၊ ဤ။ အနန္တရ ပစ္စယ ဘာဝိနော၊ အနန္တရပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်
 တတ်သော။ ဝါ၊ အနန္တရပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိသော။ ဝိဝါက သန္တာ
 နဿ၊ ဝိဝါက်အစဉ်၏။ အနန္တရပစ္စယ ဘာဝေန၊ အနန္တရပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။
 အန္တိမဇဝန စေတနာယ၊ အဆုံးစွန်သော သတ္တမဇော စေတနာသည်။ သုသင်္ခ၊
 တတ္ထာ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာ သတ္တမ ဇဝန
 စေတနာ၊ ထိုသတ္တမဇော စေတနာသည်။ ဥပပဇ္ဇ ဝေဒနီယာ၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီ
 ယကံသည်၎င်း။ အာနန္တရိကာစ၊ အနန္တရိယကံသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အပတိတ ဇဝန စေတနာပိယ၊ ကျသည် မဟုတ်သော ရှေးရှေးသော ဇော
 စေတနာကဲ့သို့။ ဗလဝတာယ၊ အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇဝေဒ
 နီယာ၊ သည်၎င်း။ အာနန္တရိကာ စ၊ သည်၎င်း။ န ယောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိအယံ
 အဓိပ္ပါယ်၊ သည်။ သိယာ၊ ဤ။

အနုဋ္ဌိကာ။ ။ “ဝိဝါက သန္တာနဿ။ ပ။ သု သင်္ခတတ္ထာ” တိ ဇောန ယသ္မိံ သန္တာ
 နေ ကမ္မံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တတ္ထ ဥပ္ပဇ္ဇမာနမေဝ ကိဉ္စိ ဝိသေသာဓာနံ ကရောတိတိ
 ဒိပေတိ ယတော တသ္မိံ ယေဝ သန္တာနေ တဿ ဝိဝါကော၊ နာ ညတ္ထ။
 ၁၂၄-ဆဋ္ဌ။

သနုအနုကံ။ ။ “ဝိပင်္ဂါက သန္တာနဿ။ ပ။ သု သင်္ခတတ္ထာ” တိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ ယသ္မိံ သန္တာနေ၊ အကြင်သန္တာန်၌။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကံ၏ ဖြစ်ရာ ဖြစ်သော သန္တာန်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇ မာန မေဝ၊ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ယတော၊ အကြင် အထူးကိုထားခြင်းကြောင့်။ တသ္မိံ ယေဝ သန္တာနေ၊ ထိုကံ၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သော သန္တာန်၌သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုကံ၏။ ဝိပင်္ဂါကော၊ အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညတ္ထ၊ တပီးသောကံ၏ ဖြစ်ရာမဟုတ်သော သန္တာန်၌။ တဿ၊ ၏။ ဝိပင်္ဂါကော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကိဉ္စိ၊ တစု တခုသော။ ဝိသေသာဓာနံ၊ အထူးထားခြင်းကို။ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြု၏။

ပါဠိ ၂၁ နုသဗ္ဗိ။ ။ အနုလောမံ ဧကံ ပဉ္စမံ နဟောတိတိ ဝုတ္တံ။ ကတိ ပနဟောန္တိ တိ အာဟ မဟာပညဿာတိ အာဒိ။

ပန၊ ဆက်။ မဟာပညဿ၊ ပညာကြီးသည့်အား။ ဧဒ၊ နှစ်ကြိမ်ကုန်သော။ အနုလောမာနံ၊ အနုလုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတိယံ၊ သုံးကြိမ် မြောက်။ ဂေါတြဘု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်။ မဂ္ဂ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ ဖလစိတ္တာနိ၊ ဖိုလ်စိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုဖိုလ်စိတ် သုံးကြိမ်ဖြစ်ပြီးသည်မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဘဝဂေါတြရဏံ၊ စိတ်၏ဘဝင်သို့သက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဇ္ဈိမပညဿ၊ အလတ်သော ပညာရှိသည့်အား။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ အနုလောမာနံ၊ အနုလုံ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်။ ဂေါတြဘု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်။ မဂ္ဂစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဒ၊ ကုန်သော။ ဖလစိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထို ဖိုလ်စိတ်နှစ်ကြိမ်ဖြစ်သည်မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဘဝဂေါတြရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မန္တပညဿ၊ သောပညာရှိသည့်အား။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အနုလောမာနံ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စမံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်။ ဂေါတြဘု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက်။ မဂ္ဂစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်။ ဖလံ၊ ဖိုလ်စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဘဝဂေါတြရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယောဇနာဓိပ္ပာယ်တ္ထ။ ။ မန္တပညဿ စတ္တာရိ အနုလောမာနိတိ ဣဒံ ပေါရာဏ ဋ္ဌကထာယံ အာဂကနယေန ဝုတ္တံ၊ မဂ္ဂဝိထိယံ တိ စတ္တာရိအနုလောမာနိ ဗုဒ္ဓဆောသာစရိယေန န အဓိပ္ပေတာနိ။ တသ္မာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ ပဋိသေမိတာနိ။

အနုသန္ဓေကား...မဟာပညာ အနုလုံ၏ မဇ္ဈိမပညာ အနုလုံ၌ ဝင်ခြင်းကြောင့် မန္တပညာ၏ ဝိနိစ္ဆယ၏ဆရာ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကြောင့် မဇ္ဈိမပညာ၏ အစွမ်းဖြင့် သာ ပြလိုရကား“တတ္ထ”စသည်တက်သော်....

တတ္ထ၊ ထိုလောကုတ္တရာချာန်၌။ ဝါ၊ ထိုမဟာပညာစသော သုံးဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ မဟာပညာ မန္တပညာနံ၊ မဟာပညာ၊ မန္တပညာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အကထေတွာ၊ မဆိုမူ၍။ မဇ္ဈိမပညာ၊ မဇ္ဈိမပညာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ မဂ္ဂုဋ္ဌာနံ၊ ကို။ (ထည့်)။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ယသ္မိံ ဝါရေ၊ အကြင်ဝိပဿနာဇော၏ ဝါရ၌။ မဂ္ဂုဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ ဝါရေ၊ ထိုဝိပဿနာဇော၏ ဝါရ၌။ (ထည့်)။ ဥပေက္ခာ သဟဂတာ၊ ဥပေက္ခာ သဟဂုတ်ဖြစ်သော။ ကြိယာဟေတုက မနော ဝိညာဏဓာတု၊ ကြိယာအဟိတ် မနောဝိညာဏ ဓာတ်သည်။ “ပကတိ ကတ္တား”။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနံ၊ သည်။ “ဝိကတိကတ္တား”။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝိပဿနာ ဂေါစရေ၊ ဝိပဿနာ၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ အာရမ္မဏံ၊ ကတွာ၊ ၍။ ဘဝံ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ စေ၏။ တဒနန္တရံ၊ ထိုအာဝဇ္ဇန်း၏ အခြားမဲ့၌။ တေနော အာဝဇ္ဇနေန၊ ထိုမနောဒွါရာ ဝဇ္ဇန်းသည်လျှင်။ ဂဟိတက္ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပဌမံ၊ သော။ ဇဝနံ၊ ဇောနှင့်ယှဉ်သော။ အနုလောမညဏံ၊ အနုလုံညဏံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၍ ။ တံ၊ ထိုပဌမ အနုလောမညဏံသည်။ တေသု ခန္ဓေသု၊ ထိုဝိပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၌။ “အနိစ္စာ”တိဝါ၊ ဟူ၍ ၎င်း။ “ဒုက္ခာ”တိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ “အနတ္တာ”တိဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ ပဝတ္တိတွာ၊ ၍။ ဩဋ္ဌာရိကောဋ္ဌာရိကံ၊ ရုန့်ရင်း ရုန့်ရင်းသော။ သစ္စတ္ထာဒကံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော။ တမံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မှောင်ကို။ “သစ္စပဋိစ္ဆာ ဒကံ တမန္တိပိအတ္တိ”။ ဝိနောဒေတွာ၊ လွှင့်ဖျောက်၍။ တိဏိလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ တိယျောတိယျော၊ လွန်စွာ လွန်စွာ။ ပါကဋ္ဌာနိ၊ ထင်ရှားသည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ တဒနန္တရံ၊ ထိုပဌမအနုလုံ၏အခြားမဲ့၌။ ဒုတိယာနုလောမံ၊ ဒုတိယအနုလောမညဏံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၍။ တေသု ဒွိသု အနုလောမေသု၊ တို့တွင်။ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော အနုလုံသည်။ အနာသေဝနံ၊ အာသေဝနပစ္စည်းကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက် သောအနုလုံအား။ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သောအနုလုံသည်။ အာသေဝနံ၊ အာသေ

ဝန ပစ္စည်းတပ်သည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုဒုတိယ အနုလုံသည်။
 တိက္ခံ၊ ထက်သည်။ သူရံ၊ ရဲသည်။ ပသန္နံ၊ သည်။ ဟုတော၊ ဤ။ တသ္မိံ ယေဝါ
 ရမ္မဏေ၊ ထိုဝိပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာ၌သာလျှင်။ တေနဝါ ကာရေန၊
 ထို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တိ
 တော၊ ဤ။ မဇ္ဈိမပ္ပမာဏံ၊ အလတ်ပမာဏရှိသော။ သစ္စတ္တာဒကံ၊ သော။ တမံ၊
 ကို။ ဝိနောဒေတော၊ လွှင့်ဖျောက်၍။ တိဏိ လက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ ဘိယျော၊
 ဘိယျော၊ စွာ။ ပါကဋ္ဌာနိ၊ တို့ကို။ ကတော၊ ဤ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တဒနန္တရံ၊ ထို
 ဒုတိယအနုလုံ၏ အခြားမဲ့၌။ တတိယံ၊ သော။ အနုလောမံ၊ အနုလောမ
 ဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ထံ၊ ထိုတတိယ အနုလုံအား။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု
 မြောက်သော အနုလုံသည်။ အာသေဝနံ၊ သည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထို
 တတိယ အနုလုံသည်လည်း။ လဒ္ဓါသေဝနတ္တာ၊ ရအပ်သော အာသေဝန
 ပစ္စည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တိက္ခံ၊ သည်။ သူရံ၊ သည်။ ပသန္နံ၊ သည်။
 ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ တသ္မိံ ယေဝါ ရမ္မဏေ၊ ၌သာလျှင်။ တေနဝါ ကာရေန၊
 ဖြင့်သာလျှင်။ ပဝတ္တိတော၊ ဤ။ တဒဝသေသံ၊ ထိုမဇ္ဈိမပမာဏ၊ သစ္စတ္တာဒက
 တမမှ ကြွင်းသော။ အဏု သဟ ဂတံ၊ သိမ်မွေ့သော အာနုဘော်နှင့် တကွ
 ဖြစ်သော။ သစ္စတ္တာဒကံ၊ သော။ တမံ၊ ကို။ ဝိနောဒေတော၊ ဤ။ နိရဝသေသံ၊
 အကြွင်းမရှိသည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တိဏိလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ ဘိယျော၊
 ဘိယျော၊ စွာ။ ပါကဋ္ဌာနိ၊ တို့ကို။ ကတော၊ ဤ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။
 တိဟိ၊ ကုန်သော။ အနုလောမေဟိ၊ တို့သည်။ သစ္စတ္တာဒက တမေကို။ ဝိနော
 ဒိတေလွှင့်ဖျောက်အပ်သည်ရှိသော်။ တဒနန္တရံ၊ ထိုတတိယ အနုလုံ၏ အခြား
 မဲ့၌။ ဂေါတြဘု ဉာဏံ၊ သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကုရုမာနံ၊ ပြုလျက်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

တတြ-တိဿံ မဂ္ဂ ဝိတိယံ၊ ၌။ အယံ၊ ကား။ ဥပမာ၊ တည်း။ စက္ခုမာ၊
 မျက်စိ အမြင်ရှိသော။ ဧကော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ “နက္ခတ္တယောဂံ၊
 လ၏ နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို။ ဇာနိဿာမိအံ” ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရတ္တိဘာဂေါ
 အဘို့၌။ နိက္ခမိတော၊ ဤ။ စန္ဒံ၊ ကို။ ပဿိတံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဥလ္လော
 ကေသိ ကိရံ၊ ကြည့်သတတ်။ တဿ ပုရိသဿ၊ အား။ ဝလာဟကေဟိ၊
 တိမ်တိုက်တို့သည်။ ပဋိစ္စန္ဒတ္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စန္ဒော၊

လသည်။ န ပညာယိတ္တံ၊ မထင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော၊ တခုသော။ ဝါတော၊ လေသည်။ ဥဋ္ဌဟိတော၊ ထ၍။ ထူလထူလေ၊ ထူကုန်ထူကုန်သော။ ဝလာဟကေ၊ တိမ်တိုက်တို့ကို။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အပရော၊ တပါးသော။ ဝါတော၊ လေသည်။ မဇ္ဈိမေ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝလာဟကေ၊ တို့ကို။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ၏။ အပရော၊ တပါးသော။ ဝါတော၊ လေသည်။ သုခုမေ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော။ ဝလာဟကေ၊ တို့ကို။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဝိဂတ ဝလာဟကေ၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်ရှိသော။ နဘေ၊ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒံ၊ လကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နက္ခတ္တံ၊ ယောဂံ၊ လ၏ နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို။ အညာသိ၊ သိ၏။

တတ္ထ ဝလာဟကာဒိသု၊ တို့တွင်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝလာဟကာ ဝိယ၊ တိမ်တိုက်တို့ကဲ့သို့။ သစ္စပဋိစ္ဆာဒကံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော။ ထူလ မဇ္ဈိမ သုခုမံ၊ ထူသော အလတ်ဖြစ်သော သိမ်မွေ့သော။ ကိလေသန္ဓကာရံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အမှိုက်မှောင်ကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝါတဝိယ၊ လေတို့ကဲ့သို့။ တိဏံ၊ ကုန်သော။ အနုလောမ စိတ္တာနိ၊ အနုလုံစိတ်တို့ကို။ ဒဠဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော ဝိယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဂေါတြတုညာဏံ၊ ကို။ ဒဠဗ္ဗံ မှတ်အပ်၏။ စန္ဒော ဝိယ၊ လကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဝါတဿ၊ လေ၏။ ယထာက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဝလာဟကတ္တယ ဝိဒ္ဓံသနံ ဝိယ၊ တိမ်တိုက် သုံးခုအပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းကဲ့သို့။ ဧကေကဿ၊ တခု တခုသော။ အနုလောမ စိတ္တဿ၊ အား။ သစ္စပဋိစ္ဆာဒက တမ ဝိနောဒနံ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော အမှိုက်မှောင်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်ရှိသော။ နဘေ၊ ကောင်းကင်၌။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စန္ဒဒဿနံ ဝိယ၊ စင်ကြယ်သော လကို မြင်ခြင်းကဲ့သို့။ သစ္စ ပဋိစ္ဆာဒကေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော။ တမေ၊ အမှိုက်သည်။ ဝိဂတေ၊ ကင်းသည့်ရှိသော်။ ဂေါတြတုညာဏဿ၊ ၏။ သု ဝိသုဒ္ဓံ နိဗ္ဗာနံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏ ကရဏံ၊ အာရုံပြုခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပါဠိ၌ နုသန္တိ။ ။ ဝုတ္တမတ္တံ ပါကဋ္ဌိကရောတိ ယထေဝဟိတိ အာဒိနာ။

ဟိ-တံပါကဋ္ဌိကရောမိ၊ အံ၊ တယောဝါတာ၊ သုံးပါးသော လေတို့သည်။ စန္ဒပဋိစ္စာဒကော၊ လအရောင်အဝါကို ဖုံးလွှမ်းတတ်ကုန်သော။ ဝလာဟကေယေဝ၊ တိမ်တိုက်တို့ကိုသာလျှင်။ ဝိဒ္ဓိသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ စန္ဒ၊ လကို။ ဒဠှ၊ ရှုခြင်းငှာ။ နသက္ကောန္တိယထေဝ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အနုလောမာနိ၊ အနုလုံဉာဏ်တို့သည်။ သစ္စပဋိစ္စာဒကံ၊ သစ္စာလေးပါးကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော။ တမိယေဝ၊ အမိုက်မှောင်ကိုသာလျှင်။ ဝိနောဒေတုံ၊ လွှင့်ဖျောက်ခြင်းငှာ။ သက္ကောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ သောပုရိသော၊ ဘိုယောကျ်ားသည်။ စန္ဒမေဝ၊ လကိုသာလျှင်။ ဒဠှ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ ဝလာဟကေ၊ တိမ်တိုက်တို့ကို။ ဝိဒ္ဓိသေတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိယထာ၊ မတတ်နိုင်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဂေါတြဘုညာဏံ၊ သည်။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ ကိလေသတမံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အမိုက်မှောင်ကို။ ဝိနောဒေတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဧဝံ၊ သို့။ အနုလောမံ၊ သည်။ သင်္ခါရာရမ္မဏံ၊ သင်္ခါရအာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေါတြဘု၊ သည်။ နိဗ္ဗာနာ ရမ္မဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပါဠိ၌ နုသန္တိ။ ။ ကသ္မာ ပန ဂေါတြဘု အနုလောမေန ဂဟိတာရမ္မဏံ န ဂဏှာတိတိ အာဟယဒိဟိတိ အာဒိ။

ဟိ၊ လဒ္ဓဒေါသကိုပြဆိုအံ့။ ဂေါတြဘု၊ သည်။ အနုလောမေန၊ သည်။ ဂဟိတာရမ္မဏံ၊ ယူအပ်သောအာရုံကို။ ယဒိဂဏှေယျ၊ အကယ်၍ယူငြားအံ့။ ပုန အနုလောမံ၊ တဖန်ဖြစ်သော အနုလုံသည်။ တံ၊ ထိုဂေါတြဘု အရာ၌ ဖြစ်သော အနုလောမဉာဏ်သို့။ အနုဗန္ဓေယျ၊ အစဉ်လိုက်ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂဝုဋ္ဌာနမေဝ၊ မဂ်ဟူသော ထခြင်းသည်သာလျှင်။ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။

မူလနိကာမိပ္ပိယတ္ထ။ ။ ပုန အနုလောမံ တံအနုဗန္ဓေယျာတိ ဂေါတြဘုသဟိ သင်္ခါရာရမ္မဏက္ကေ သတိ တဒပိ အနုလောမ မေဝါတိ ပုရိမအနုလောမံ ဝိယတံ တဒပိ အညံ အနုလောမံ အနုဗန္ဓေယျ၊ နမဂ္ဂေါတိ မဂ္ဂဝုဋ္ဌာန မေဝစနဘဝေ

ယျ အတ္တနော သဒိသာရမ္ပဏဿ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနိယဿ ပစ္စယဿ အလာ
ဘာ။ ။၁၁၇-ဆဋ္ဌ။

ဇ္ဇိကာအနက်။ ။ပုန အနုလောမံ တံအနုဗန္ဓေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂေါတြ
တုဿ၊ ၏။ သင်္ခါရာရမ္ပဏတ္ထေ၊ သင်္ခါရလျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။
သတိ၊ သေဝ်။ တဒပိ၊ ထိုသင်္ခါရလျှင် အာရုံရှိသော ဂေါတြတုသည်လည်း။
အနုလောမမေဝ၊ အနုလုံမည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
ပုရိမ အနုလောမံ၊ ရှေးဖြစ်သောအနုလုံသို့။ တံ၊ ထိုဂေါတြတုအရာ၌တည်သော
အနုလုံသည်။ အနုဗန္ဓတိဝိယ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့။ တဒပိ၊ ထိုဂေါတြတုအရာ၌
တည်သော အနုလုံသည်လည်း။ အညံ၊ ဘဝါးသော၊ အနုလောမံ သို့။ အနု
ဗန္ဓေယျ၊ ၏။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ နအနုဗန္ဓေယျ၊ ရာ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
ဝေဝုဋ္ဌာနမေဝစ၊ မတ်တည်းဟူသော ထခြင်းသည်သာလျှင်လည်း။ နသဝေယျ၊
မဖြစ်ရာ။ ကသ္မာ၊ ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဒိသာရမ္ပဏဿ၊ တူသော အာရုံ
ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနိယဿ၊ အာဝဇ္ဇန်းအရာ၌တည်သော။ ပစ္စယဿ၊
ဂေါတြတုဟု ဆိုအပ်သော အကြောင်းကို။ အလာဘာ၊ မရခြင်းကြောင့်တည်း။

ပါဠိ၌နုသန္ဓိ။ ။ဂေါတြတု ညာဏံ ပန တိ ဘူတန္တိ အာဟ ဂေါတြတု
ညာဏမ္ပနာတိ အာဒိ။

ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ဂေါတြတု ညာဏံ၊ သည်။ အနုလောမဿ၊ ၏။
အာရမ္ပဏံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍။ တံ အနုလောမံ၊ ကို။ အပစ္စတော
ပဝတ္တိတံ၊ နောက်၌ တဖန်ဖြစ်ခြင်း မရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သယံ အနာ
ဝဇ္ဇနမ္ပိသမာနံ၊ မိမိ အာဝဇ္ဇန်း မဟုတ်သော်လည်း။ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနေ၊ ၌။
ဌတွာ၊ ၍။ “ဝေံ၊ သို့။ နိဗ္ဗတ္တာဟိ၊ ဖြစ်လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂဿ၊ အား။
သည်၊ ကို။ ဒတွာ ဝိယ၊ ပေးသကဲ့သို့။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။

ပါဠိ၌နုသန္ဓိ။ ။မဂ္ဂေါပိ ဂေါတြတုညာဏံအနုဗန္ဓမာနော ပဝတ္တိတိတိဒသောန္တော
အာဟ မဂ္ဂေါပိတိ အာဒိ ။

မဂ္ဂေါပိ၊ သည်လည်း။ တေန၊ ထိုဂေါတြတုညာဏံသည်။ ဒိန္နသညံ၊ ပေးအပ်
သော အမှတ်ကို။ အမုဉ္ဇိတွာဝ၊ မလွှတ်မူ၍သာလျှင်။ အဝီစိသန္တတိ ဝသေန၊
မပြတ်သော အစဉ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တံညာဏံ၊ ထိုဂေါတြတုညာဏံသို့။ အနုဗန္ဓ
မာနော၊ အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍။ “အနုဗ္ဗဗန္ဓမာနောတိပိ အတ္ထိ”။ အနိဗ္ဗိဒ္ဓ
ပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မဘောက်မထွင်း စဘူးသော။ အပဒါလိတ ပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ မခွဲမဖျက်

စဘူးသော။ လောဘက္ခန္ဓံ၊ လောဘ အစုကို။ ဝါ၊ လောဘတုံးကို။ ဒေါသက္ခန္ဓံ၊
ဒေါသအစုကို။ ဝါ၊ ဒေါသတုံးကို။ မောဟက္ခန္ဓံ၊ မောဟအစုကို။ ဝါ၊ မော
ဟတုံးကို။ နိဗ္ဗိဇ္ဈ မာနောဝ၊ ဘောက်ထွင်းသည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပဒါလဟ
မာနောဝ၊ ခွဲဖျက်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

☞

တတြ-တိဿံ မဂ္ဂ ဝီထိယံ၊ ဌ။ အယံ၊ ကား။ ဥပမာ၊ တည်း။ ကော၊
တယောက်သော။ ဣဿာသော၊ လေးသမားသည်။ နေ သတ မတ္တကေ၊
ကုလလေးတာ ပြန်တရာ၏ အထက်၌။ ဖလက သတံ၊ ပျဉ်ချပ်တရာကို။ ဌပ၊
ပေတွာ၊ ထားစေ၍။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဝေဌေတွာ၊
ရစ်၍။ သရံ၊ မြားကို။ သန္ဓယိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ စက္ကယန္တေ၊ လှည်းဘီးတပ်သော
ယာဉ်ငယ်၌။ အဋ္ဌာသိ ကိရ၊ တည်သတတ်။ အညော၊ တယောက်သော။
ပုရိသော၊ သည်။ စက္ကယန္တံ၊ လှည်းဘီးတပ်သော ယာဉ်ငယ်ကို။ အာဝဉ္ဇိတွာ၊
လှည့်လှိမ့်၍။ “အာဝိဇ္ဈိတွာတိပိ အတ္ထိ”။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဣဿာ
သဿ၊ လေးသမားအား။ ဖလက သတံ၊ ပျဉ်ချပ်တရာသည်။ အဘိ မုခံ၊ ရှေးရှု
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ဌ။ (ထည့်)။ တတ္ထ၊ ထိုပျဉ်ချပ်၌။ ဒဏ္ဍ
ကေန၊ ပုတ်ခတ်ကြောင်းလှံကန်ဖြင့်။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဣဿာ
သော၊ လေးသမားသည်။ ဒဏ္ဍက သညံ၊ လှံကန်ဖြင့် ခတ်သော အမှတ်ကို။
အမုဉ္ဇိတွာ၊ မလွတ်မူ၍သာလျှင်။ သရံ၊ မြားကို။ ခိပိတွာ၊ ပစ်၍သာလျှင်။
ဖလက သတံ၊ ပျဉ်ချပ်တရာကို။ နိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ ဘောက်ထွင်း၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊
ထိုဥပမာစကား၌။ ဝါ၊ ဒဏ္ဍကသညာ-စသည်တို့တွင်။ ဒဏ္ဍကသညာ ဝိယ၊
လှံကန်ဖြင့် ခတ်သောအမှတ်ကဲ့သို့။ ဂေါတြဘု ဉာဏံ၊ ကို။ ဒုဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏။
ဣဿာသော ဝိယ၊ လေးသမားကဲ့သို့။ မဂ္ဂဉာဏံ၊ ကို။ ဒုဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏။
ဣဿာသဿ၊ လေးသမား၏။ ဒဏ္ဍကသညံ၊ လှံကန်ဖြင့်ခတ်သော အမှတ်ကို။
အမုဉ္ဇိတွာ၊ မလွတ်မူ၍။ ဖလကသတံ၊ ကို။ နိဗ္ဗိဇ္ဈနံ ဝိယ၊ ဘောက်ထွင်းခြင်း
ကဲ့သို့။ မဂ္ဂဉာဏဿ၊ ၏။ ဂေါတြဘုဉာဏေန၊ သည်။ ဒိန္န သညံ၊ ပေးအပ်
သော အမှတ်ကို။ အမုဉ္ဇိတွာ၊ မလွတ်မူ၍ သာလျှင်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။
အာရမ္မဏံ ကတွာ၊ ၍။ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗ အပဒါလိတ ပုဗ္ဗာနံ၊ ရှေး၌ မဘောက်
မထွင်းစဘူးကုန်သော ရှေး၌ မခွဲမဖျက်စဘူး ကုန်သော။ လောဘက္ခန္ဓာဒိနံ၊

လောဘအစု စသည်တို့ကို နိဗ္ဗိဇ္ဈန ပဒါလနံ၊ ဘောက်ထွင်းခြင်း၊ ခွဲဖျက်ခြင်း ကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဘူမိလဒ္ဓ ဝဋ္ဋ သေတု သမုဋ္ဌါတ ကရဏန္တိပိ၊ ငါးပါး သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော ဘူမိကို ရကုန်သော။ ဝါ၊ ရအပ်သော ငါးပါး သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဟူသော ဘူမိရှိကုန်သော ဝဋ္ဋကို ဖွဲ့တတ်ကုန်သော ကိလေသာတို့ကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းဟူ၍လည်း။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ တေဒေဝ လောဘက္ခန္ဓာဒိ ပဒါလနံ၊ ထိုလောဘအစု အစရှိသည်တို့ကို ခွဲဖျက် ခြင်းကိုပင်လျှင်။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဝနန္တောဒိ။ ။ အပ္ပဟိနဘာဝေန ဘဝန္တိ အနုသေန္တိ ကိလေသာ ဧတ္ထာတိဘူမိ။ “ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ” ဟူမိ ဧတေဟိ လဒ္ဓါတိ ဘူမိလဒ္ဓါ။ “အပ္ပဟိနဘာဝေန ပဉ္စယု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေယု အနုသယိတာ ကိလေသာ”။ ဝဋ္ဋံ သိနန္တိ ဗန္တိတိ ဝဋ္ဋ သေတု။ ဘူမိလဒ္ဓါ စ တေ ဝဋ္ဋသေတုစာတိ ဘူမိလဒ္ဓ ဝဋ္ဋ သေတု။ တေသံ သမုဋ္ဌါတကရဏံ ဘူမိလဒ္ဓ ဝဋ္ဋ သေတု သမုဋ္ဌါတကရဏံ။

အနက်။ ။ ဧတ္ထ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓေယု၊ တို့၌။ အပ္ပဟိနဘာဝေန၊ မပယ်အပ်သေး သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန် ၏။ အနုသေန္တိ၊ အဖန်ဖန် ကိန်းတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ဘူမိ၊ ဘူမိမည်ကုန်၏။ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ သတန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေဟိ ကိလေသေဟိ၊ တို့သည်။ ဘူမိ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော ဖြစ်ရာဘူမိတို့ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်ကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ကား။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်ကုန်သော။ ဘူမိ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါ နက္ခန္ဓာဟူသော ဖြစ်ရာဘူမိတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေ ကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ ဘူမိ လဒ္ဓါ၊ မည်ကုန်၏။ အပ္ပဟိန ဘာဝေန၊ မပယ်အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဉ္စယု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါ နက္ခန္ဓေယု၊ တို့၌။ အနုသယိတာ၊ အဖန်တလဲလဲ ကိန်းတတ် ကုန်သော။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို။ သန္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ္ဋကို။ သိနန္တိ ဗန္တိ၊ ဖွဲ့တတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဋ္ဋသေတု၊ မည်ကုန်၏။ တေ ကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်။ ဘူမိလဒ္ဓါ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဟူသော ဖြစ်ရာဘူမိကို ရကုန်သည်လည်း။ ဝါ၊ ရအပ်သော ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော ဖြစ်ရာဘူမိ ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝဋ္ဋသေ တု၊ ဝဋ္ဋကို ဖွဲ့တတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုနှစ်ပါး သော သကတ်အနက်ကြောင့်။ ဘူမိလဒ္ဓ ဝဋ္ဋသေတု၊ မည်ကုန်၏။ တေသံ ဘူမိ လဒ္ဓ ဝဋ္ဋသေတုနံ၊ ထိုငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဟူသော ဖြစ်ရာဘူမိကို ရကုန်သော။ ဝါ၊ ရအပ်သော ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော ဖြစ်ရာ ဘူမိရှိကုန်သော ဝဋ္ဋကို ဖွဲ့တတ်သော ကိလေသာတို့ကို။ သမုဋ္ဌါတ ကရဏံ၊

ဖြတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ဘူမိလဒ္ဓဝဋ္ဌသေတု သမုပ္ပါတ ကရဏံ၊ မည်၏။
ဝစနတ္ထကို စွဲ၍ အနက်မလွဲအောင် ဝိပျိတ် ဆိုလိုက်သည်။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ အနုသယပုဗ္ဗဟနံ၊ အနုသယကို ပယ်ခြင်းဟူသော။
ဧက မေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော
မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အနုသယေ၊ တို့ကို။ ပဗ္ဗဟန္တော၊ စွန့်ပယ်သည်ဖြစ်၍။ နိမိတ္တာ၊
ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်ဟူသော နိမိတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ နာမ၊
ထသည် မည်၏။ ပဝတ္ထံ၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ် ဟူသော
မပြတ်ဖြစ်သော ဝဋ်တရားကို။ ဆိန္ဒုတိ နာမ၊ ဖြတ်သည်လည်းမည်၏။ နိမိတ္တန္တိ၊
ဟူသည်ကား။ ရူပ၊ ဝေဒနာ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်၊ နိမိတ္တံ၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊
သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်ဟူသော ဝိပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သော နိမိတ်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ပဝတ္ထမ္ပိ၊ ဟူသည်လည်း။ ရူပ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဉ်
ပဝတ္ထ မေဝ၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ် ဟူသော မပြတ်ဖြစ်သော
ဝဋ်တရားသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ပဝတ္ထံ၊ ထို မပြတ်မစဲဖြစ်သော
ဝဋ်တရားသည်။ ဥပါဒိန္နကံ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်
အပ်သော ကံသည် အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သော တရား၎င်း။ အနုပါ
ဒိန္နကံ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်အပ်သော ကံသည်
အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် မယူအပ်သော တရား၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသု၊ ထိုဥပါဒိန္နက၊ အနုပါဒိန္နက တရားနှစ်ပါးတို့တွင်။
မဂ္ဂဿ၊ ၏။ အနုပါဒိန္နကတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနစ္စာယာ၊ ထသော အရိပ်သည်။
ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတော၊ ၍။ အနုပါဒိန္နကတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊
ထ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်။ ဝဒိ သု၊ ကုန်၏။

ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေန၊ သည်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိ
ဂတ သမ္ပယုတ္တာနိ၊ ဒိဋ္ဌိဂတ သမ္ပယုတ်စိတ်တို့၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ သဟဂတံ၊ ဝိစိ
ကိစ္ဆာ သဟဂုတ်စိတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စစိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်
ကုန်၏။ တာနိ ပဉ္စစိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ရူပံ၊ ကို။ သမုဋ္ဌာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ
ရူပံ၊ သည်။ အနုပါဒိန္နက ရူပက္ခန္ဓော၊ မည်၏။ တာနိ စိတ္တာနိ၊ ထိုစိတ်တို့သည်။
ဝိညာဉ်က္ခန္ဓော၊ မည်၏။ တံ သမ္ပယုတ္တာ၊ ထိုငါးပါးသော စိတ်နှင့် ယှဉ်ကုန်
သော။ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရာ၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရဟု ဆိုအပ်

သော။ တယော၊ သုံးပါးသော တရားတို့သည်။ အရူပက္ခန္ဓာ၊ နာမက္ခန္ဓာ မည်ကုန်၏။ တတ္ထ တေသု မဂ္ဂေသု၊ ထိုလေးပါးသော မဂ်တို့တွင်။ ဝါ၊ တတ္ထ တသ္မိံ တေသံ စိတ္တာနံ ပဟာနေ၊ ထို ငါးပါးသော စိတ်တို့ကို ပယ်ရာ၌။ သောတာပန္နဿ၊ သည်။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အဘာ ဝိတော၊ မပွားစေအပ်သည်။ သစေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ တာနိပဉ္စစိတ္တာနိ၊ ထိုစိတ်ငါးပါးတို့သည်။ ဆသုအာရမ္မဏေသု၊ ခြောက်ပါး သော အာရုံတို့၌။ ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ထိုးကျင်ခြင်းသို့။ ဝါ၊ ဥပါဒ်ခြင်းသို့။ ပါပု ဏေယျံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ တေသံပဉ္စစိတ္တာနိ၊ တို့၏။ ပရိယုဋ္ဌာနုပ္ပတ္တိံ၊ ထိုးကျင်ခြင်းသို့ ရောက် ခြင်းကို။ “ပရိယုဋ္ဌာနုပ္ပတ္တိန္နိပိအတ္ထိ”။ ဝါရယမာနေ၊ တားမြစ်လျက်။ သေတုသမုဋ္ဌါတံ၊ ဝဋ်ကိုဖွဲ့တတ်သော ကိလေသာကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းကို။ အဘဗျုပ္ပတ္တိကဘာဝံ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းငှာ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ကုရုမာ နေ၊ ပြုလျက်။ အနုပါဒိန္နကတော၊ အနုပါဒိန္နကဖြစ်သော ဝဋ်တရားမှ။ ဝုဋ္ဌာတိနာမ၊ ထသည်မည်၏။

သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန၊ သကဒါဂါမိမဂ်သည်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန် သော။ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တာနိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ်စိတ်တို့၎င်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဒေါမနဿ သဟဂတာနိ၊ ဒေါမနဿ သဟဂုတ်စိတ်တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သြဋ္ဌာရိက ကာမရာဂဗျာပါဒဝသေန၊ ရုန့်ရင်းသော ကာမရာဂ ဗျာပါဒ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဆစိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အနာဂါမိ မဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်သည်။ အဏုသဟဂတ ကာမရာဂ ဗျာပါဒ ဝသေန၊ သိမ်မွေ့သော သဘောနှင့် တကွဖြစ်သော ကာမရာဂ ဗျာပါဒ၏ အစွမ်းဖြင့်။ တာနိဝေ ဆစိတ္တာနိ၊ တို့ကိုပင်လျှင်။ ပဟိယန္တိ၊ ကုန်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ သည်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တာနိ၊ တို့၎င်း။ ဥဒ္ဓစ္စသဟ ဂတဉ္စ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စအကုသလစိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပဟိယန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ တသ္မိံ တေသံစိတ္တာနံ ပဟာနေ၊ ထိုအကုသိုလ်စိတ်တို့ကို ပယ်ရာ၌။ တေသံ အရိယာနံ၊ ထိုသကဒါဂါမိစသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တေမဂ္ဂေါ၊ ထို သကဒါဂါမိမဂ်၊ အနာဂါမိမဂ်၊ အရဟတ္တမဂ်တို့ကို။ တို့သည်။ အဘာဝိတော၊ မပွားစေအပ်ကုန်သည်။ သစေအသု၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ တာနိ

စိတ္တာနိ၊ ထိုခြောက်ပါးသော အကုသိုလ်စိတ် ဝါးပါးသော အကုသိုလ်စိတ် တို့သည်။ ဆသု အာရမ္မဏေသု၊ တို့၌။ ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ထိုးကျင်ခြင်းသို့။ ပါပ ဏေယျံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တေမဂ္ဂါ၊ ထိုသုကဒါ ဝါမိမဂ်၊ အနာဝါမိမဂ် အရဟတ္တမဂ်တို့သည်။ တေသံစိတ္တာနံ၊ ထိုခြောက်ပါး ဝါးပါးကုန်သော အကုသိုလ်စိတ်တို့၏။ ပရိယုဋ္ဌာနုပ္ပတ္တိံ၊ ကို။ ဝါရယမာနာ၊ မြစ်ကုန်လျက်။ သေတုသမုဉ္ဇဂါတံ၊ ကို။ အဘဗ္ဗုပ္ပတ္တိကဘာဝံ၊ ကို။ ကုရမာနာ၊ ကုန်လျက်။ အနုပါဒိန္ဒကတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တိနာမ၊ ထသည် မည်ကုန်၏။

ဥပါဒိန္ဒကတော၊ ဥပါဒိန္ဒကဖြစ်သော ဝဋ်မှ။ ဝုဋ္ဌာနုတ္တယာ၊ ထသော အနုပါဒ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတော၊ ဤ။ ဥပါဒိန္ဒကတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒိ၊ သု၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သောတာပနဿ၊ သည်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ အဘာဝိတော၊ သည်။ သစေအဘဝိဿ၊ အံ။ သတ္တဘဝေါ ခုနစ်ဘဝတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရဝဇ္ဇေ၊ ၌။ ဥပါဒိန္ဒကက္ခန္ဓပ္ပဝတ္တံ၊ ဥပါဒိန္ဒကခန္ဓာဟူသော ဝဋ်တရားသည်။ ပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တဿဥပါဒိန္ဒကက္ခန္ဓပ္ပဝတ္တဿ၊ ၏။ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ ဟေတုနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့၏။ အတ္တိတဒယ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဝတ္တေယျ၊ ၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ တို့၎င်း။ ဒိဋ္ဌာနုသယော၊ ၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆာနုသ ယော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေပဉ္စကိလေသေ၊ တို့ကို။ (ဣမေနေောင် ပန ရှိရမည်)။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေော၊ ဖြစ်ဆဲကပင်လျှင်။ သမုဉ္ဇဂါဇ္ဇေတိ၊ အကြွင်းမဲ့သတ်၏။ ဣဒါနိသောတာပတ္တိမဂ္ဂုပ္ပတ္တိကာလေ၊ ၌။ သောတာပနဿ၊ အား။ သတ္တဘဝေါ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ အနမတဂ္ဂေ သော။ သံသာရဝဇ္ဇေ၊ ၌။ ဥပါဒိန္ဒကပ္ပဝတ္တံ၊ သည်။ ကုတော၊ အတိမှ။ ပဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်နည်း။ ဝါ၊ ကုတော ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ ပဝတ္တိဿတိ၊ နည်း။ “ဖြစ်စရာအကြောင်းမရှိပြီဟူလို”။ ဝေ၊ သို့။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဥပါဒိန္ဒကပ္ပဝတ္တံ၊ ဥပါဒိန္ဒကခန္ဓာ ဟူသောဝဋ်တရားကို။ အပ္ပဝတ္တံ၊ ကို။ ကုရမာနေော၊ ပြုလျက်။ ဥပါဒိန္ဒကတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိနာမ၊ ၏။

သကဒါဂါမိဿ၊ သည်။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ အဘာ
 ဝိတော၊ မပွားစေအပ်သည်။ သစေအဘဝိဿ၊ အံ။ ဒွေဘဝေါ တို့ကို။
 ဌပေတွာ၊ ဤ။ ပဉ္စသုဘဝေသု၊ ဤ၌။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ သည်။ ပဝတ္တေယျ၊
 ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တဿဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တဿ၊ ၏။ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ၏။ ဟေတုနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့၏။ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဝတ္တေယျ၊ ၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဩဠာရိ
 ကာနိ၊ ရန်ရင်းကုန်သော။ ကာမရာဂ ပဋိသ သံယောဇနာနိ၊ တို့၎င်း။ ဩဠာ
 ရိကော၊ သော။ ကာမရာဂါ နှသယော၊ ၎င်း။ ဩဠာရိကော၊ သော။
 ပဋိသာ နှသယော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ စတ္တာရော ကိလေသေ၊ တို့
 ကို။ သော မဂ္ဂေါ၊ တို့ မင်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်ဆဲကပင်လျှင်။ သမုဇ္ဈာ
 တေတိ၊ အကြင်းမဲ့ သတ်၏။ ဣဒါနိ သကဒါဂါမိမဂ္ဂပ္ပတ္တိ ကာလေ၊ ၌။
 သကဒါဂါမိဿ၊ အား။ ဒွေဘဝေါ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ ပဉ္စသု ဘဝေသု၊
 တို့၌။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ သည်။ ကုတော၊ အတိမှာ။ ပဝတ္တိဿတိ၊ နည်း။ ဝါ၊
 ကုတော ကေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တိဿတိ၊ နည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ သက
 ဒါဂါမိ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပဝတ္တံ၊ မဖြစ်သည်ကို။
 ကုရုမာနော၊ လျက်။ ဥပါဒိန္နကတော၊ မှ။ ဝုဠာတိ နာမ၊ ထသည် မည်၏။

အနာဂါမိဿ၊ သည်။ ဝါ၊ အား။ အနာဂါမိ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။
 အဘာဝိတော၊ မပွားစေအပ်သည်။ သစေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြား
 အံ။ ဧကံ၊ သော။ ဘဝံ၊ ဘဝကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ ဒုတိယ ဘဝေါ၊ ၌။ ဥပါဒိန္န
 ကပ္ပဝတ္တံ၊ သည်။ ပဝတ္တေယျ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တဿဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တဿ၊
 ၏။ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ ဟေတုနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့၏။
 အတ္ထိတာယ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တေယျ၊ ၏။

အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်အား အကြိမ်များစွာ သုဒ္ဓါဝါသတုံ၌ ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။
 အဘယ်ကြောင့် ဧကံ ဘဝံ ဟူသနည်းစဉ်ရှိရကား....

မူလဋီကာ။ ။ဧကံ ဘဝန္တိ အနာဂါမိနော အနေကက္ခတ္တု၊ တတ္ထေဝ ဥပ
 ပဇ္ဇန္တဿ ဟေဋ္ဌာ အနာဝမန ဝသေန ဧကော တဝေါတိ ဝဟေတွာ
 ပုတ္တံ။ ။၁၁၇-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနက်။ ။ဧကံ ဘဝန္တိ ဟူသော စကားကို။ အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမိ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အနေကက္ခတ္တု၊ အကြိမ်များစွာ။ ဝါ၊ အနေကက္ခတ္တု၊ အကြိမ်များ

စွာလည်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုမြဲတွာ အံဉ်ပင်လျှင်။ ဥပပဇ္ဇန္တဿ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ဖြစ်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဥပပဇ္ဇန္တဿ စ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက် ဖြစ်သော ကာမဘုံသို့။ အနာဝဓန ဝသေန၊ မလာသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧ ကော၊ တခုသော။ ဘဝေါ၊ ဘဝတည်း။ ဣတိ ဂဟေတွာ၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို ယူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

အနုဇ္ဈိကာ။ ။ဧကော ဘဝေါတိ ဂဟေတွာ ဝုတ္တန္တိ ဧတေန သတ္တ ဘဝေ ဇွေ ဘပေတိ ဣဒမ္ပိ အဓိပ္ပါယဝသေန နေတဗ္ဗတ္ထံ။ န ယထာရုတ ဝသေနာတိ ဒဿေတိ။ တတ္ထာယံ အဓိပ္ပါယော ဧကံ ဝါရံ ကာမာဝစရ ဒေဝေသု ဧကံ ဝါရံ မနုဿေသုတိ ဧဝမ္ပိ မိဿိတူ ပပတ္တိ ဝသေန တေသု ဧကိဿာ ဝေ ဥပပတ္တိ ယာ နာယံ ပရိစ္ဆေဒေါ။ ယံ ပန န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိတိ ဝုတ္တံ။ တမ္ပိ ကာမာဝစရ ဘဝံ ယေဝ သန္ဓာယာဟ။ မဟဂ္ဂတ ဘဝါနံ ပရိစ္ဆေဒေါနတ္ထိတိ ဝဒန္တိ။ တထာ ဌပေတွာ ဇွေ ဘဝေတိ ဧတ္ထာပိ ကာမာဝစရ ဒေဝ မနုဿ ဘဝါနံ မိဿက ဝသေနေဝ။ တသ္မာ ကာမဓာတုယံ ယေဝ ဇွေ ဘဝါတိ ကာမာဝစရ ဒေဝ မနုဿ ဝသေန ယေ ဇွေ ဘဝါတိ အတ္ထော။ ။၁၂၄-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။ဧကော ဘဝေါတိ ဂဟေတွာ ဝုတ္တန္တိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ သတ္တ ဘဝေ ဇွေ ဘပေတိ ဣဒမ္ပိ၊ ဟူသော ဤစကားသည်လည်း။ အဓိပ္ပါယ ဝသေန၊ အဋ္ဌ ကထာဆရာ၏ အလို၏ အစွမ်းဖြင့်။ နေတဗ္ဗတ္ထံ၊ ဆောင်၍သိအပ်သောအနက် ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာရုတ ဝသေန၊ ဆိုအပ်ထိုင်းသော ပါဠိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ တည်ကိုင်းသော ပါဠိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ နေတဗ္ဗတ္ထံ၊ ဆောင်၍ သိအပ်သော အနက်ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဧကော ဘဝေါ-အစရှိသော စကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံသည် တား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတည်း။ ဧကံ ဝါရံ၊ တကြိမ်။ ကာမာ ဝစရ ဒေဝေသု၊ ကာမာ ဝစရနတ်ဘုံတို့၌။ ဧကံ ဝါရံ၊ တကြိမ်။ မနုဿေသု၊ လူတို့တို့၌။ ဣတိ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ မိဿိတူ ပပတ္တိ ဝသေန၊ လူပြည်၊ နတ်ပြည်ရောသော ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်။ တေသု၊ ထိုလူပြည်၊ နတ်ပြည်တို့တွင်။ ဧကိဿာ ဝေ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဥပပတ္တိယာ၊ ပဋိ သန္ဓေဖြင့်။ အယံ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ဤလူ ပြည်၊ နတ်ပြည်ရောသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ နတေတဝံ အဋ္ဌမမာဒိ ယန္တိတိ၊ ဟူသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ကာမာ ဝစရဘဝံယေဝ၊ ကာမာဝစရ ဘုံကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ မဟဂ္ဂတဘဝါနံ၊ မဟဂ္ဂုတ်ဘဝတို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ ဌပေတွာ ဇွေ ဘဝေတိ ဧတ္ထာပိ၊ ၌လည်း။ ကာမာဝစရဒေဝမနုဿဘဝါနံ၊ ကာမာဝစရနတ် လူတို့တို့၏။ မိဿက ဝသေနေဝ၊ ရောသည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာမဓာတုယံယေဝ ဇွေ ဘဝါတိ၊ ဟူသောစကားကို။ ကာမာဝစရဒေဝမနုဿ

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

၅၃၉

ဝသေန၊ ကာမာဝစရနတ်၊ လူ၏အစွမ်းဖြင့်။ ယေဒ္ဒေတဝါ၊ အကြင်နှစ်သက်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဏုသဟဂတာနိ၊ သိမ်မွေ့သော သဘောနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမရာဂ ပဋိဿသယောဇနာနိ၊ တို့၎င်း။ အဏုသဟဂ်တော၊ သော။ ကာမရာဂါနုသယော၊ ၎င်း။ ပဋိဿာနုသယော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေစတ္တာရောကိလေသော၊ တို့ကို။ သောမဂ္ဂေါ၊ ထိုအနာဂါမိမဂ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေဝ၊ ပင်လျှင်။ သမုဉ္ဇါတေတိ၊ ၏။ ဣဒါနိအနာဂါမိမဂ္ဂုတ္တိကာလေ၊ ဌံ။ အနာဂါမိဿ၊ အား။ ဧကံဘဝံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ ဒုတိယဘဝေ၊ ဌံ။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ သည်။ ကုတော၊ မှာ။ ပဝတ္တိဿတိ၊ နည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပဝတ္တံ၊ ကို။ ကုရုမာနေဝ၊ လျက်သာလျှင်။ ဥပါဒိန္နကတော၊ မှ။ ဝုဠာတိနာမ၊ ၏။

အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝါ၊ အား။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ အဘာဝိတော၊ မပွားစေအပ်သည်။ သစေအဘဝိဿ၊ အံ။ ရူပါရူပဘဝေသု၊ တို့၌။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ သည်။ ပဝတ္တေယျ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ တဿဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တဿ၊ ၏။ ပဝတ္တိယာ၊ ၏။ ဟေတုနံ၊ တို့၏။ အတ္တိတာယ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တေယျ၊ ၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ရူပရာဂေါ၊ ၎င်း။ အရူပရာဂေါ၊ ၎င်း။ မာနေဝ၊ ၎င်း။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ၎င်း။ အဝိဇ္ဇာ၊ ၎င်း။ မာနာနုသယော၊ ၎င်း။ ဘဝရာဂါနုသယော၊ ၎င်း။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမေအဋ္ဌကိလေသော၊ တို့ကို။ သောမဂ္ဂေါ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေဝ၊ ပင်လျှင်။ သမုဉ္ဇါတေတိ၊ ၏။ ဣဒါနိအရဟတ္တမဂ္ဂုပ္ပတ္တိကာလေ၊ ဌံ။ ခိဏာသဝဿ၊ အား။ ဥနပ္ပဝေ၊ တဖန်ဘဝသစ်၌။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ သည်။ ကုတော၊ မှာ။ ပဝတ္တိဿတိ၊ နည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဥပါဒိန္နကပ္ပဝတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပဝတ္တံ၊ ကို။ ကုရုမာနေဝ၊ လျက်။ ဥပါဒိန္နကတော၊ မှ။ ဝုဠာတိနာမ၊ မည်၏။

စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဧတ္ထစတုသမ္ပဂ္ဂေသု၊ တို့တွင်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ အပါယဘဝတော၊ မှ။ ဝုဠာတိ၊ တ၏။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ သုဂတိကာမဘဝေကဒေသတော၊ သုဂတိဖြစ်သောကာမဘဝတစ်စိတ်မှ။ ဝုဠာတိ၊ ၏။ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကာမဘဝတော၊ မှ။ ဝုဠာတိ၊ ၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊

သည်။ ရူပါရူပဘဝတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ဧ။ “သဗ္ဗဘဝဟိပိ၊ အလုံးစုံသော
ဘဝတို့မှလည်း။ ဝုဋ္ဌာတိဧဝ၊ လျင်တည်း။” လူတိ၊ ဤသို့။ အာစရိယာ၊
တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ဆက်။ ဣမဿအတ္ထဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော ဥပါဒိန္န
ကပ္ပဝတ္ထမှ ထခြင်းဟူသော ဤအနက်ကို။ ဝိဘာဝနတ္ထံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှာ။
အယံ၊ ကား။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။ “သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာဏေန၊ သောတာပတ္တိ
မဂ္ဂဉာဏ်ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏဿ၊ အပါယ်လေးဘုံတို့၌၎င်း
သတ္တမ ဘဝထက် အလွန် သုဂတိ ဘဝ၌၎င်း အကျိုးပေးတတ်သော အဘိ
သင်္ခါရဝိညာဉ်၏။ ငါ၊ ကို။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ချုပ်စေ
ခြင်းကြောင့်။

အနုသန္ဓေကား။ ။အတယ်တရားသည် အဘိသင်္ခါရ ဝိညာဉ် မည်သနည်းဟု
ယုံမှားရာသောကြောင့်။

အပါယေသု သတ္တမ ဘဝတော ဥဒ္ဓံ သုဂတိယဉ္စ ဝိပါက ဒါယကဿ အဘိ
သင်္ခါရဝိညာဏဿ။ ။မိန့်သော် ။၁၁၇-မူဇီ-ဆဋ္ဌ။

အဘိသင်္ခါရ ဝိညာဉ်ကို သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာဏ်သည် မချုပ်စေနိုင်ကောင်းဟု
စဉ်းစားရကား....

ပစ္စယဃာတော၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂ ဉာဏေန အဘိသင်္ခါရ ဝိညာဏဿ နိရော
ဓော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။မိန့်သော်။ ။၁၁၇-မူဇီ-ဆဋ္ဌ။

အနက်။ ။အပါယေသု၊ အပါယ်ဘုံ တို့၌ လည်းကောင်း။ သတ္တမဘဝတော၊
သတ္တမ ဘဝထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ သုဂတိ ယဉ္စ၊ သုဂတိ ဘဝ၌လည်း
ကောင်း။ ဝိပါက ဒါယကဿ၊ ဝိပါကကို ပေးတတ်သော။ အဘိသင်္ခါရ ဝိညာ
ဏဿ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဝိညာဉ်၏။ ပစ္စယဃာတော၊ အကြောင်းဖြစ်သော
တဏှာအဝိဇ္ဇာ-စသော တရားကို သတ်ခြင်းကို။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဉာဏေန၊
ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ အဘိသင်္ခါရ ဝိညာဏဿ၊ ဧ။ ဝါ၊ ကို။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်း
ဟူ၍။ ဝါ၊ ချုပ်စေခြင်းဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။နတ်သွီးတထောင် အခြံအရံရှိသော မာဇာဓေရီ နတ်သား
သည် ငါးရာသော နတ်သွီးတို့ စုတေ၍ ငရဲ၌ဖြစ်သည်ကိုမြင်လျှင် အကျန်ငါးရာ
နှင့်တကွ မိမိလည်း ငရဲ၌ ဖြစ်လေတုံသည်ကို မြင်၍ ကြောက်ထိတ်လန့်ရကား
ဘုရား တရားတော်ကိုနာ၍ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဉာဏ်ကို ရကြသဖြင့် အပါယ
ဘိမှလွတ်၍ နတ်စည်းစိမ်၌ပင် တည်ပြန်သော ဝတ္ထု၌ ငရဲ၌ကျစေတတ်သော
အကုသိုလ်၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော တဏှာအဝိဇ္ဇာ-စသော အကုသိုလ်ကို

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

၅၄၁

ဖျက်ဆီးသဖြင့် ငရဲမှ လွတ်သည်ကို ငရဲ၌ ဖြစ်စေတတ်သော အကုသိုလ်ကို ဖျက်ဆီး၏ဟု ဆိုရ၏သို့ မှတ်ရာသည်။ သတ္တမတဝထက်အလွန် သုဝတိသဝ၌ ဝိပင်္ဂါကို ပေးတတ်သော ကုသိုလ် ဝိညာဉ်၏လည်း အထောက်အပံ့ အကြောင်း ဖြစ်သော တဏှာ၊ အဝိဇ္ဇာ-စသော အကုသိုလ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိုလည်း ၎င်းနည်းတူ မှတ်ရာသည်။

မ.၅။ ။ပစ္စယ ဃာတော နာမ တဏှာဒိနံ သမုပ္ပါဒုနနိရောဓော ဒဋ္ဌဇ္ဇော။ အနဘိသင်္ခါရဝိညာဏဿ ဃာတောတိ အဓိပ္ပါယော။ ။၂၀၆-သု။

သတ္တ ဘဝေါ ခုနစ်ဘဝတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ အနမတဂ္ဂေသော။ သံသာရဝဇ္ဇေ၊ ။ နာမဉ္စ၊ ၎င်း။ ရူပဉ္စ၊ ၎င်း။။ ယေ၊ အကြင် နာမ်၊ ရုပ်တရားနှစ်ပါးတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုနာမ် ရုပ်နှစ်ပါးတို့သည်။ ဧတ္ထမဂ္ဂေ၊ ဤသောတာပတ္တိမဂ်၌။ ဝါ၊ ကြောင့်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဝူပသမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ အတ္ထံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပဋိပဿမ္မန္တိ၊ တဖန်ငြိမ်းကုန်၏။

သကဒါဂါမိ မဂ္ဂ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏဿ၊ လူ့ဘုံ၊ နတ်ထုံ အရော ဝါးပါးသော ဘဝတို့၌ ဝိပင်္ဂါကို ဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်၏။ ဝါ၊ ကို။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ချုပ်စေခြင်းကြောင့်။ ဧဒ္ဒ ဘဝေါ လူ့ဘုံ နတ်ဘုံအရော နှစ်ပါးသော ဘဝတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ ပဉ္စသု ဘဝသု၊ လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံအရော အားဖြင့် ဝါးပါးသော ဘဝတို့၌။ နာမဉ္စ၊ ၎င်း။ ရူပဉ္စ၊ ၎င်း။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ဧတေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထ မဂ္ဂေ၊ ဤသကဒါဂါမိမဂ်၌။ ဝါ၊ ကြောင့်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝူပသမန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္ထံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပဿမ္မန္တိ၊ ကုန်၏။

အပ္ပာဓကားရပ်။ ။ဤ ဝါကျ၌လည်း ရှေးနည်းတူ တဏှာ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ စသော အကုသိုလ်ကို ဖျက်ဆီးသည်ကိုပင် မှတ်။

အနာဂါမိမဂ္ဂ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ အဘိသင်္ခါရ ဝိညာဏဿ၊ လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံ အရော နှစ်ပါးသော ဘဝတို့၌ ဝိပင်္ဂါကို ဖြစ်စေ တတ်သော ကုသိုလ်၏။ ဝါ၊ ကို။ နိရောဓေန၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ စေခြင်းကြောင့်။ ဧကံ ဘဝံ၊ ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်၌ တပါးသော ဘဝကို။ ဌပေတွာ၊ ဤ။ ဒွိသု ဘဝသု၊ လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံ အရော နှစ်ပါးသော ဘဝတို့၌။ နာမဉ္စ၊

၎င်း။ ရူပဉ္စ၊ ၎င်း။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဧတေဓမ္မာ၊
တို့သည်။ ဧတ္ထမဂ္ဂေ၊ ဤအနာဂါမိမဂ်၌။ ဝါ၊ ကြောင့်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။
ဝူပသမန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္ထံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပဿမ္မန္တိ၊ ကုန်၏။

မူလဒီကာဗိပ္ပာယတ္ထ....ဒွိသုဘဂေသုတိ အနာဂါမိမဂ္ဂေ အဘာဝိတေ သကဒါ
ဂါမိဿ ကာမဓာတုယံ ယေဒ္ဓေဘဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ တေသုတိ အတ္ထော။

အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ အတိသင်္ခါရဝိညာဏဿ၊ ရူပ
ဓာတ်၊ အရူပဓာတ်၌ ဝိပါကံကိုဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ဝိညာဉ်၏။ ဝါ၊
ကို။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ချုပ်စေခြင်းကြောင့်။ ရူပဓာတု
ယာဝါ၊ ၌၎င်း။ အရူပဓာတုယာဝါ၊ ၌၎င်း။ နာမဉ္စ၊ ၎င်း။ ရူပဉ္စ၊ ၎င်း။
ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဧတေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊
ကုန်၏။ ဝူပသမန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္ထံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပဿမ္မန္တိ၊ ကုန်၏။
ဣတိအယံ၊ ကား။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။

အနုသန္ဓေကား....ရဟန္တာတို့၏ ဂုဏ်အထူးကို ကြားလိုရကား “အရဟတော”
စသောပါဠိကို မိန့်သော်။

အနုပါဒိသေသာယာ၊ ဝိပါကံကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊
ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။
စရိမဝိညာဏဿ၊ အဆုံးဖြစ်သော စုတိစိတ်၏။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်း
ကြောင့်။ ဝါ၊ ချုပ်သည်နှင့်တကွ။ ပညာစ၊ ၎င်း။ သတိစ၊ ၎င်း။ နာမဉ္စ၊
၎င်း။ ရူပဉ္စ၊ ၎င်း။ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုပညာ၊ သတိ၊ နာမ်၊ ရုပ်တရား လေးပါး
တို့သည်။

ယောဇနာန္တံ....‘ဧတ္ထေတေတိ တေသ္မိ’စုတိစိတ္တက္ခဏေ ဧတေပညာဓယောဓမ္မာ’
ဟုလာ၏။ ဧတ္ထလိုချည်မထင်မီ။ သတိမူကြကုန်။

နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝူပသမန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္ထံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပဿမ္မန္တိ၊
ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤဆို့အပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ နိမိတ္တေ၊ နိမိတ်၌။
ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

ပန၊ တပါး။ ပဋိပဒါပတိတိတ္ထေ၊ ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။
ပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒါသည်။ စလတိ၊ လှုပ်သလော။ နစလတိ၊ မလှုပ်သလော။
ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆံ၊ တည်း။ စလတိ၊ လှုပ်၏။

အနုသန္ဓေကား....စလတိ၊ ဟူသော ဤပါဠိဖြင့် စလနသဘောကိုသာပြ၏။ အစလန၏ မရှိခြင်းကိုမပြ။ ထို့ကြောင့် အစလနကိုပြပြီး၍ တဖန် စလနကို ပြခြင်းငှာ “တတာဂတဿဟိ” စသည်ကို မိန့်သော်....

ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ တတာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၎င်း။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ ၎င်း၏၎င်း။ စတ္တာရောပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ မဂ်တို့သည်။ သုခပဋိပဒါ၊ သုခပဋိပဒါတို့သည်။ ခိပ္ပါဘိညာ၊ ခိပ္ပါဘိညာတို့သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရဿ၊ ၎င်း။ ပဌမမဂ္ဂေါ၊ သည်။ သုခပဋိပဒေါ၊ သည်။ ခိပ္ပါဘိညော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၎င်း။ ဥပရိ၊ အထက်ဖြစ်ကုန်သော။ တယောမဂ္ဂါ၊ သုံးပါးသောမဂ်တို့သည်။ ဒုက္ခပဋိပဒါ၊ တို့သည်။ ခိပ္ပါဘိညာ၊ တို့သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ နိဒ္ဒါဘိညာတတ္ထာ၊ အိပ်မွေ့ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဒဟရကုမာရကံဝိယ၊ ပျိုမွှ်သော မင်းသားငယ်ကဲ့သို့။ ယေရံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို။ ပရိဟရိ၊ စောင်မတော်မူ၏။ ထေရောပိ၊ သည်လည်း။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ နိဒ္ဒါယမာနော၊ ငိုက်မျဉ်းလျက်။ နိသီဒိကိရ၊ နေသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ သတ္တာ၊ သည်။ “ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးနွယ်ဖြစ်သော။ မောဂ္ဂလာန၊ လာန်။ တံ၊ သင်သည်။ ပစလာယသိနော၊ ပေလာယသိနု၊ မျက်လွှာတလှုပ်လှုပ် မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ် ပြဘိသလော”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၀၈နတ္ထ။ ။၀၈သံ ကရောတိတိ ပစလာယသိ၊ နာမဓာတ် အာယတ္တည်း သိဝိဘတ်။ ဧဝရူပဿာပိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ မဟာဘိညပ္ပတ္တဿ၊ မဟာ အဘိညာဉ်သို့ ရောက်သော။ သာဝကဿ၊ ၎င်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ စလတိ၊ လှုပ်သေး၏။ ဘေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော သာဝကတို့၏။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကိံ န စလိဿတိ၊ အတိမှာ မလှုပ်ဘဲ ရှိလတုံနည်း။ စလိဿတိ ဝေ၊ လှုပ်လတုံ သည်သာတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၎င်း။ စတ္တာရောပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခပဋိပဒါ၊ တို့သည်။ ဒန္ဓာဘိညာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော ရဟန်း၏။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခပဋိပဒါ၊ တို့သည်။ ခိပ္ပါဘိညာ၊ တို့သည်။

ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေတုဿ၊ ၏။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ သုခပဋိပဒေါ၊ တို့သည်။ ဒန္တာ
 ဘိညာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေတုဿ၊ ၏။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ သုခ ပဋိ
 ပဒေါ၊ တို့သည်။ ခိပ္ပဘိညာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေတုဿ၊ ၏။ ပဌမ
 မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဒုက္ခပဋိပဒေါ၊ သည်။ ဒန္တာဘိညော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဒုတိယ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဒုက္ခပဋိပဒေါ၊ သည်။ ခိပ္ပဘိညော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ တတိယမဂ္ဂေါ၊ သည်။ သုခ ပဋိပဒေါ၊ သည်။ ဒန္တာဘိညော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထမဂ္ဂေါ၊ သည်။ သုခပဋိပဒေါ၊ သည်။ ခိပ္ပဘိညော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

ပန၊ တုပါး။ ပဋိပဒေါ၊ သည်။ စလတိ ယထာ၊ လှုပ်၏သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အဓိ
 ပတိပိ၊ သည်လည်း။ စလတိ ဧဝံလှုပ်သည်သာတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကေတုဿ၊
 သော။ ဘိက္ခုနေ၊ ၏။ စတ္တာရောပိ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ ဆန္ဒာဓိ
 ပတေယျာဝ၊ ဆန္ဒာဓိပတိမှ လာကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ကေတုဿ၊ ၏။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ ဝီရိယာဓိပတေယျာ၊ ဝီရိယာဓိပတိမှလာကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေတုဿ၊ ၏။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ စိတ္တာဓိပတေယျာ၊
 စိတ္တာဓိပတိမှ လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေတုဿ၊ ၏။ မဂ္ဂါ၊ တို့သည်။
 ဝိမံသာဓိပတေယျာ၊ ဝိမံသာဓိပတိမှ လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊
 တုပါး။ ကေတုဿ၊ ၏။ ပဌမ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဆန္ဒာဓိပတေယျာ၊ ဆန္ဒာ
 ဓိပတိမှ လာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယော၊ သည်။ ဝီရိယာဓိပတေယျာ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတိယော၊ သည်။ စိတ္တာဓိပတေယျာ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထော၊ သည်။ ဝိမံသာဓိပတေယျာ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ၏။

ဗုဒ္ဓကဗိဗ္ဗာနိယတ္ထ။ ။ ယထာ ပုဗ္ဗဘာဝေ မဂ္ဂံ ဘာဝေမိတိ အဇ္ဈာသယော
 ပဝတ္ထော၊ သော မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ။ ဧဝံ သဗ္ဗတ္ထ အဇ္ဈာသယဝိသေသေန တံ တံ
 ဘာဝနာ ဝိသေသော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဆန္ဒာ ဓိပတေယျန္တိ အာဒိသု ကေစိတ္တက္ခဏေ
 ပဝတ္ထ မာနေသု ဓမ္မေသု ကတံ ဆန္ဒဿ တံသဟဇာတဿ အဓိပတိ ဘာဝေ၊
 ဝီရိယာဒိနန္ဓာတိ၊ ဥပနိဿယ ဝသေန။ ယထာ ဟိ သစေ ဆန္ဒဝတော ကုသလံ
 နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဟံ နိပ္ပ ဒေသဘေတိ ပဝတ္ထမာနဿ ကုသလံ နိပ္ပန္နံ။ တဿ တံ သဟ
 ဇာတော ဆန္ဒော တေန ပုရိမူပနိဿယေန ဝိသိဇ္ဇော သဟဇာတ ဓမ္မေ အတ္ထ
 နောဝသေ ဝတ္ထေတိ။ တသ္မိံ စ ဝတ္ထမာနေ တေ ပဝတ္တန္တိ၊ နိဝတ္ထမာနေ

နိဝတ္တန္တိ။ တဒနုရူပဗလာစ ဟောန္တိ ရာဇပုရိသာ ဝိယာတိ။ ဧဝံ ဝိရိယာဒိယ။
သေသဓမ္မာနံ ပန ကတ္တမိ ဝုတ္တပ္ပကာရပ္ပဝတ္တိ သမ္ဘာဝေပိ အ တံသဘာဝတ္တာ
အဓိပတိ ဘာဝေဂါ နတ္ထိတိ ခဋ္ဌဗ္ဗော။ ။၁၁၈-ဆဋ္ဌ။

ဈာန မဂ္ဂ-စသော ပရိယာယ်တို့ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော် သိလတုံ
သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ အလိုရှိအပ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အထူးအားဖြင့်
ရှေးအသို့၌ ဈာန်ကို ပွားစေအံ့ မဂ်ကိုပွားစေအံ့။ ဤသို့ဖြစ်သော အလိုရှိသည်
ဖြစ်ကုန်၏။ ဤသို့သော အလိုအားဖြင့် ယဿ ပုဗ္ဗဘာဂေ-စသော စကားကို
ဋီကာဆရာ မိန့်တော်မူသတည်း။

ဋီကာအနက်။ ။ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ပုဗ္ဗ ဘာဂေ၊ ရှေးအသို့၌။ မဂ္ဂ၊ မဂ်ကို၊
ဘာဝေမိ၊ ပွားစေအံ့။ ဣတိ အဇ္ဈာသယော၊ ဤသို့သော အလိုသည်။ ပဝတ္ထော၊
ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ မဂ္ဂ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေသည် မည်၏။ ဧဝံ၊ တူ။
သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သတိပဋ္ဌာန် ဘာဝေတိ-အစရှိသောပုဒ်တို့၌။ အဇ္ဈာသယ
ဝိသေသေန၊ အလိုအထူးဖြင့်။ တံတံဘာဝနာ ဝိသေသော၊ ထိုထိုဘာဝနာ
အထူးကို။ ခဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဆန္ဒာဓိပတေယျန္တိ အာဒိယ၊ ဤသို့ အစရှိသော
ပုဒ်တို့၌။ ကေမိတ္တက္ခဏေ၊ တခုသောစိတ္တက္ခဏ၌။ ပဝတ္ထမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော။
ဓမ္မေသု၊ တရားတို့တွင်။ ဆန္ဒဿ၊ ၏။ တံသဟဇာတဿ၊ ထိုဆန္ဒနှင့်တကွဖြစ်သော
သမ္ပယုတ်တရား၏။ အဓိပတိ ဘာဝေဂါ၊ အဓိပတိအဖြစ်သည်။ ကလံ၊ အဘယ်
သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဝိရိယာဒိနုဉ္စ၊ ဝိရိယအစရှိသည်
တို့၏လည်း။ တံ သဟဇာတနံ၊ ထို ဝိရိယ အစရှိသည်တို့နှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော
တရား တို့၏။ အဓိပတိ ဘာဝေဂါ၊ သည်။ ကလံ၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ စေ၊
ဤသို့ မေးငြားအံ့။ ဥပနိဿယ ဝသေန၊ ထို ဆန္ဒကို အကြီးအမှူးပြု၍ ဖြစ်သော
အခြင်းအရာဖြင့် စိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ရှေးအသို့၌ ပြုပြင်ကြောင်းဖြစ်
သော ပယောဂဟု ဆိုအပ်သော ဥပနိဿယ၏အစွမ်းဖြင့်။ အဓိပတိ ဘာဝေဂါ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဆန္ဒဝတော၊ ဆန္ဒရှိသော သူအား။ ကုသလံ၊
ကုသိုလ်သည်။ သစေ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ပြီးသည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ သည်။ နိပ္ပူ၊ ဒေဿာ
မိ၊ ပြီးစေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ပဝတ္ထမာနဿ၊ ဖြစ်သော။ ယဿ၊ အကြင် သူအား။
ကုသလံ၊ သည်။ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ သဟဇာ
တော၊ ထိုကုသိုလ်နှင့်တကွသော။ ဆန္ဒော၊ သည်။ တေန ပုရိမူပနိဿယေန၊
ထိုရှေး၌ဖြစ်သော ဥပနိဿယ အကြောင်းသည်။ ဝိသိဋ္ဌော၊ အထူးပြုအပ်သည်
ဖြစ်၍။ သဟဇာတ ဓမ္မေ၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသေ၊
အလို၌။ ဝတ္ထေတိ၊ လိုက်စေ၏။ စ၊ ဆက်။ တသ္မိံ၊ ထိုဆန္ဒသည်။ ဝတ္ထမာနေ၊
ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုသဟဇာတ်တရားတို့သည်။ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
နိဝတ္တမာနေ၊ နှစ်သည်ရှိသော်။ နိဝတ္တန္တိ၊ နှစ်ကုန်၏။ ရာဇ ပုရိသာ၊ မင်းချင်း
တို့သည်။ တဒနုရူပ ဗလာ၊ ထိုမိမိတို့ သခင်မင်းအား လျော်သောအားအစွမ်း
ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ ဝိယ၊ ဖြစ်ကုန်၏သို့။ တဒနုရူပ ဗလာ စ၊ ထို၊ ဆန္ဒအား

လျော်သော အားအစွမ်းရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

တဒနုရူပဗလာ၊ ဟူသောပါဌ်ဖြင့် အဓိပတိပစ္စည်းကိုရသဖြင့် သတ္တိ ပိသေသ နှင့်ယှဉ်ခြင်းကို ဋီကာ ဆရာ မိန့်တော်မူသတည်း။

ဧဝံ၊ ဟူ။ ပီရိယာဒိထု၊ ပီရိယာဓိပတိ၊ အစရှိသည်တို့၌။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ရှေးအဘို့၌ဖြစ်သော ပြုပြင်ကြောင်းပယောဂ၏အစွမ်းဖြင့် ဆန္ဒ၊ အစရှိသည်တို့၏ အဓိပတိ၏ အဖြစ်သည် အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ အဘယ်အကျိုးငှာ၊ ဝါ။ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤဆန္ဒ၊ အစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင် ဤသို့ အဓိပတိဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ သဒ္ဓါ၊ အစရှိသော တရားတို့၏လည်း ရှေးအဘို့၌ ပြုပြင်ကြောင်း ပယောဂကို ရအပ်သည် မဟုတ်လော။ ဤသို့သော စောဒနာကို နှလုံးထား၍ သေသ ဓမ္မာနံ၊ အစရှိသော စကားကို ဋီကာဆရာမိန့်သတည်း။ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ သေသ ဓမ္မာနံ၊ ဆန္ဒ၊ အစရှိကုန်သော အဓိပတိတို့မှ ကြွင်းကုန်သော သဒ္ဓါ၊ အစရှိသော တရားတို့၏။ ကတ္ထမိ၊ တစုံ တခုသော စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရပ္ပဝတ္တိ သမ္ဘာဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အလိုသို့ လိုက်စေခြင်း ဟုဆိုအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၏ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ အတံသဘာဝတ္တာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့သည် အလွန်အကဲနှင့် ထက္က အတုလိုက်၍ ဖြစ်စေအပ်သော သဘောမှ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဓိပတိ သာဝေ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏။

အနုဋီကာဓိပ္ပာယ်။ ။အတံသဘာဝတ္တာတိ သမ္ပယုတ္တေဟိ သာတိသယမန ဝတ္တိတဗ္ဗဘာဝရဟိတတ္တာ၊ ကိဉ္ဇာပိ ဟိ သဒ္ဓါဒယောပိ ဣန္ဒြိယပစ္စယတာယံ သမ္ပယုတ္တေဟိ အနုဝတ္တိယန္တိ၊ ဧကသ္မိံ ပန စိတ္တုပ္ပါဒေ သမဓုရေန အညေန ပိနာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေဟိ အနုဝတ္တနိယဘာဝေ၊ န တေသံ ယံထာ ဆန္ဒာဒိ နန္တိတေယေဝ အဓိပတိဘာဝေန ဝုတ္တာ၊ ဝေဉ္ဇကတွာ ဣန္ဒြိယသဟဇာတာမိပတိ ပစ္စယာနံပိသေသော ပရိဗုတ္တောတေတိ။ ။၁၂၅-ဆဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။အတံသဘာဝတ္တာတိ၊ ကား။ သမ္ပယုတ္တေဟိ၊ တို့သည်။ သာတိသယံ၊ အလွန်အကဲနှင့်ထက္က။ အနုဝတ္တိတဗ္ဗဘာဝရဟိတတ္တာ၊ အတုလိုက်အပ်သည်၏အဖြစ်မှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟိ-တံပါကင်္ဂကရောမိ၊ အံ့။ သဒ္ဓါဒယောပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဣန္ဒြိယပစ္စယတာယ၊ ဣန္ဒြိယပစ္စည်း တပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ပယုတ္တေဟိ၊ တို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိအနုဝတ္တိယန္တိ၊ အကယ်၍ကား အတုလိုက်အပ်ကုန်၏ရှင်။ ပနတသပိ၊ ထိုသို့အတုလိုက်အပ်သည် ဖြစ်သော်လည်း။ ဆန္ဒာဒိနံ၊ တို့၏။ ဧကသ္မိံစိတ္တုပ္ပါဒေ၊ ၌။ သမဓုရေန၊ တူမျှသော ဝန်ရှိသော။ အညေန၊ တပါးသောတရားနှင့်။ ပိနာ၊ ၍။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေဟိ၊ တို့သည်။ အနုဝတ္တနိယဘာဝေ၊ အတုလိုက်အပ်သည် အဖြစ်သည်။ ဟောတိယထာ၊

ဖြစ်၏သို့။ တထာ၊ တူ။ တေသံ၊ ထိုသဒ္ဓါ အစရှိသော တရားတို့၏။ ကေသ္မိံ၊ စိတ္တုပ္ပါဒေါ ဌ။ သမဓုရေန၊ သော။ အညေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ဤ။ သမ္ပယုတ္တေဟိ၊ တို့သည်။ အနုဝတ္တနိယဘာဝေါ၊ သည်။ နတောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေယေဝ၊ ထိုဆန္ဒ-အစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင်။ အဓိပတိဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သဒ္ဓါဒယော၊ တို့ကို။ အဓိပတိဘာဝေန၊ ဖြင့်။ နဝုတ္တာ၊ ကုန်။ “လှန်” ဝေဠုကတ္တာ၊ ဤသို့သော အကြောင် ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယသဟဇာတာ ဗိပတိပစ္စယာနံ၊ ဣန္ဒြိယပစ္စည်း၊ သဟဇာတာဗိပတိပစ္စည်းတို့၏။ ဝိသေသော၊ အတူးသည်။ ပရိဗုတ္တော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပကိဏ္ဍက ကထာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးပြီ။

ပဌပမဂ္ဂဝိသတိမဟာနယ

၃၅၇။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ လောကုတ္တရကုသလံ၊ ကို။ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသလှသည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဥပနိဇ္ဈာယနဋ္ဌေန၊ အာရုံသို့ကပ်၍ ရှုတတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဈာနမေဝ၊ ဈာန်တရားကိုသာ လျှင်။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေသည်။ န၊ မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ်သော်ကား။ နိယျာနဋ္ဌေန၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ဟပ်သော အနက်ကြောင့်။ မဂ္ဂမ္ပိ၊ မဂ်ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဥပဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ အာရုံသို့ကပ်၍ တည်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ သတိပဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ပဒဟနဋ္ဌေန၊ အားထုတ်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ သမ္ပပ္ပဓာနမ္ပိ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ ပြည့်စုံသော အနက်ကြောင့်။ ဣဒ္ဓိပါဒမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အဓိပတိယဋ္ဌေန၊ အကြီးအမှူး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အကမ္ပိယဋ္ဌေန၊ မတုန်လှုပ်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဗလမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဗုဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ သိတတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ တထဋ္ဌေန၊ ဟုတ်မှန်သော အနက်ကြောင့်။ သစ္စမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အဝိက္ခေပဋ္ဌေန၊ မပျံ့လွင့်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ သမထမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သုညတဋ္ဌေန၊ သတ္တဇီဝမှဆိတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဓမ္မမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ရာသဋ္ဌေန၊ အစုဟူသော အနက်ကြောင့်။ ခန္ဓမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အာယတန

ဌေး၊ အားထုတ်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ အာယတနမှို၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေ
 တိ၊ ပွားစေ၏။ သုညသဘာဝနိဿတ္တဌေး၊ အတ္တမှ ဆိတ်သော အနက်သဘော
 ဟူသော အနက် သတ္တဇီဝမဟုတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဓာတုမှို၊ ကိုလည်း။
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ပစ္စယဌေး၊ ထောက်ပံ့တတ်သော အနက်ကြောင့်။
 အာဟာရမှို၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဖုဿနဌေး၊ တွေ့ထိတတ်သော
 အနက်ကြောင့်။ ဖဿမှို၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝေဒယိတဌေး၊
 ခံစားတတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝေဒနမှို၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။
 သဉ္ဇာနနဌေး၊ အမှတ်ပြု၍ သိတတ်သော အနက်ကြောင့်။ သညမှို၊ ကိုလည်း။
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ စေတယိတဌေး၊ စေ့ဆော်တတ်သော အနက်ကြောင့်။
 စေတနမှို၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိဇာနနဌေး၊ အထူးအားဖြင့်
 သိတတ်သော အနက်ကြောင့်။ စိတ္တမှို၊ ကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။
 တဿှ၊ ထို့ကြောင့်။ ကေုန္တဝိသတိယာ၊ တခုယုတ်နှစ်ဆယ်သော။ ဧတေသံ
 ပဒါနံ၊ ထိုပုဒ်တို့ကို။ ဝါ၊ ထိုတရားအစုတို့ကို။ “နယာနန္တိ”။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်း
 အကျိုးငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ၊ မွှော ကုသလာတိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဒမှို၊ ဤတရားကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣဒမှို၊ ဤ
 တရားကိုလည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယဝသေနစေဝ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလို၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဒေသနာ ပိလဝသေနစ၊ ဒေသနာတော်ကို
 တင့်တယ် စမွယ်စေတတ်သော ဉာဏ်တော်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဝိသတိနယာ၊
 နှစ်ဆယ်သော နည်းတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ကုန်သည်။ “ဒဿိတာတိပိ အတ္တိ”။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဓမ္မ၊ တရားကို။
 သောတု၊ နာခြင်းငှာ။ နိသိန္နဒေဝ ပရိသာယ၊ စည်းဝေးသော နတ်ပရိသတ်၌။
 ယေ ဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ ဥပနိဇ္ဈာယနဌေး၊ အာရုံသို့ကပ်၍ ရွတ်တတ်
 သော အနက်ကြောင့်။ “လောကုတ္တရံ ဈာန”န္တိ၊ ဟူ၍။ ကလိတေ၊ ဟော
 တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဗုဇ္ဈန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေသံ ဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့
 အား။ သပ္ပာယ ဝသေန၊ လျောက်ပတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ “ဈာန”န္တိ၊ ဟူ၍။
 ကလိတံ၊ ၏။ လ။ ယေ ဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ ဝိဇာနနဌေး၊ အထူး
 အားဖြင့် သိတတ်သော အနက်ကြောင့်။ “စိတ္တ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။
 ဗုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ ဒေဝါနံ၊ ထိုနတ်တို့အား။ သပ္ပာယ ဝသေန၊ ဖြင့်။

“စိတ္တ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ကထိတံ၊ ဤ။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ၊ ဒေသနာ ဝိလာသ-နှစ်ပါးတို့တွင်။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယော၊ တည်း။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗုဒ္ဓသုဗောဓိ တာယ၊ ဘုရားဖြစ်၍ လွန်မစောက် သိတတ်သော ဉာဏ်တော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ဗုဒ္ဓ သုဗောဓတာယာတိပိ ပါဌောအတ္ထိ”။ ဒသ ဗလ စတု ဝေသာရဇ္ဇ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ဆ အသာဓာရဏ ဉာဏယောဂေန၊ ဒသဗလဉာဏ်၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်၊ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်၊ ဆ အသာဓာရဏ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ဒေသနံ၊ ကို။ ယဒိစ္စိတံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူနိုင်၏။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိတော်မူသည်ရှိသော်။ ဥပနိဇ္ဈာယနဌေန၊ ကြောင့်။ လောကုတ္တရံ၊ ဟူ၍။ ဒဿေတိ၊ နိုင်၏။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိတော်မူသည်ရှိသော်။ နိယာနဌေန၊ ကြောင့်။ လောကုတ္တရံ မဂ္ဂန္တိ၊ ဟူ၍။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူနိုင်၏။ ပ၊ ဝိဇာနနဌေန၊ ကြောင့်။ လော ကုတ္တရံ စိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူနိုင်၏။ အယံ၊ ကား။ ဒေသနာ ဝိလာသော နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစဉ်အခိုက် အစရှိသော ပုဒ်တို့တွင်။ လောကုတ္တရံ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဌ။ ဒသ နယာ၊ ဆယ်ပါးသော နည်းတို့ကို။ ဝိတတ္တာ ယထေဝ၊ ဝေတန်အပ်ကုန်၏သို့သာလျှင်။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ မဂ္ဂါဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧကယေဝ နယာ၊ ထိုဆယ်ပါးသော နည်းတို့ကို သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိသတိယာ ဌာနေသု၊ နှစ်ဆယ်သော အရာတို့၌။ ဒသဒသ၊ ဆယ်ပါး၊ ဆယ်ပါးတို့ကို။ ကတော၊ ၍။ ဧဒ္ဒ နယသတနိ၊ နှစ်ရာသောနည်းတို့ကို။ တို့သည်။ ဝိတတ္တာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၃၅၈။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ အဓိပတိ ဘေဒံ၊ ကို။ ဒဿေတံ၊ ဌ။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဆန္တံ၊ ဆန္ဒကို။ ဓုရံ၊ အဦးကို။ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးကို။ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားကို။ ကတော၊ ပြု၍။ နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ ဖြစ် စေအပ်သော။ လောကုတ္တရဇ္ဈာနံ၊ သည်။ ဆန္ဒာဓိပတေယျံ၊ မည်၏။ သေ သေသုပိ၊ ကြွင်းသော ဝိရိယာဓိပတေယျံ စသည်တို့၌လည်း။ သေဝ နယော၊

ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုရိမသ္မိံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။
 သုဒ္ဓိခက၊ သုဒ္ဓက၌။ ဒေ နယ သတနိ၊ နှစ်ရာသော နည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဆန္ဒာဓိပတေယျာဒိသုပိ၊ စသည်တို့၌လည်း။ ဒေဒေနယသတနိ၊
 နှစ်ရာ နှစ်ရာသော နည်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နယ
 သဟဿေန၊ နည်းတလောင်ဖြင့်။ ဘာဇေတွာ၊ ဤ။ ပဌမမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိ
 မဂ္ဂကို။ ဓမ္မ ဂုဏော၊ တရားမင်းဖြစ်သော ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဒဿေသိ၊ ၏။

ပဌမမဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဒုတိယမဂ္ဂ

၃၆၀။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ ဒုတိယမဂ္ဂါဒိနံ၊ စသည်တို့ကို။ ဒဿနတ္တံ၊ ဌာ။ ပုန၊
 တဖန်။ ကတမေဓမ္မောကုသလာတိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကာမရာဂ
 ဗျာပါဒါနံ တနုဘာဝါယာတိ၊ ကား။ စေတသံကိလေသာနံ၊ ထိုကာမရာဂ၊
 ဗျာပါဒဟူသော ကိလေသာတို့၏။ တနုဘာဝတ္ထာယ၊ ခေါင်းပါးသည်၏
 အဖြစ်တည်းဟူသော အကျိုးငှာ။ တတ္ထ၊ ထိုတနုဘာဝါယာ ဟူသောပုဒ်၌။
 အဝိစ္စုပ္ပတ္တိယာစ၊ ရံခါဖြစ်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ပရိယုဋ္ဌာနမန္ဒတာယစ၊ ထိုးကျင်
 ခြင်း၏ နံ့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။
 အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တနုဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။
 သကဒါဂါမိဿ၊ အား။ ဝဇ္ဇာနုသာရီမဟာဇနဿ၊ ဝဋ်၌ကျင်လည်သော
 များစွာသော လူအပေါင်းအား။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ အဘိ
 ဣ၊ မပြတ်။ ဥပ္ပဇန္တိဣ၊ ဖြစ်ကုန်၏သို့။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။
 အဘိဣ၊ မပြတ်။ နဥပ္ပဇန္တိ၊ ကုန်။ ကဒါစိ ကဒါစိ၊ ရံခါရံခါ။ ဥပ္ပဇန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိရဠဝါပိတဓေတ္ထေ၊ ကြဲပျိုးချအပ်သောလယ်၌။ အကုရဝိယ၊
 အညွန့်၊ အညော့က်တို့ကဲ့သို့။ ဝိရဠာကာရာ၊ ကြဲသော အခြင်းအရာရှိကုန်
 သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်။ ဥပ္ပဇမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်
 သော်လည်း။ ဝဇ္ဇာနုသာရီ မဟာဇနဿ၊ ဝဋ်၌ကျင်လည်သော များစွာသော
 လူအပေါင်းအား။ မဒ္ဒန္တာ၊ နင်းနယ်ကုန်လျက်။ ဖရန္တာ၊ ဖြန့်ကုန်လျက်။

၂

ဆာဒေန္တံ၊ ဖုံးလွမ်းကုန်လျက်။ အန္ဓကာရံ၊ အမှိုက်မှောင်ကို။ ကရောန္တံ၊ ပြုကုန်လျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏သို့။ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂေဟိ၊ ထို့ဖြင့်။ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မန္တာမန္တာ၊ နံ့၊ နံ့၊ နံ့၊ နံ့။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပပဋ္ဌလံ၊ ဝိယ၊ တိမ်လွှာကဲ့သို့၎င်း။ ကိစ္ဆိကာပတ္တိဝိယ၊ ယင်တောင်ကဲ့သို့၎င်း။ တနုကာရာ၊ ခေါင်းပါးသော အခြင်းအရာ ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုကမရာဗျာပါဒါနံ တနုဘာဝိယ ဟူသောစကား၌။ ကေစိထေရာ၊ ကေစိထေရ်တို့သည်။ “သကဒါဂါမိဿ၊ အား။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ စိရေန၊ ကြာမြင့်မှ။ ကိဉ္ဇာပိဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ကုန်၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ကြာမြင့်မှ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ (ထည့်)။ ဗဟလာဝ၊ ထူထပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ တံဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုသကဒါဂါမိအား။ ပုတ္တဇာသားတို့သည်၎င်း။ ခိတရော၊ သွီးတို့သည်၎င်း။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ ကေစိဆိုသော်လည်း။ တေဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏ မဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပုတ္တခိတရော၊ သားသွီးတို့သည်။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂပရာမသနမတ္တေနပိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို သုံးသပ်ကာမျှဖြင့်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂေဟိ၊ ထို့ဖြင့်။ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ ဗဟလာတာ၊ ထူထပ်အားသန်သည်၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိစ္စုပ္ပတ္တိယာစ၊ ဖြင့်၎င်း။ ပရိယုဋ္ဌာန မန္တတာယာစ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွိဟိဝေ၊ နှစ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ ထို့ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုသကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ တနုဘာဝေါ၊ ပါးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။

ဒုတိယာယာတိ၊ ကား။ ဂဏနဝသေနာပိ၊ ရေတွက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဒုတိယဥပ္ပတ္တိဝသေနာပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဒုတိယာယ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ ဘူမိယာပတ္တိယာတိ၊ ကား။ သာမည

ဖလဿ၊ သာမညဖိုလ်ကို။ ပဋိလာဘတ္တာယ၊ ရခြင်းအကျိုးငှာ။ တတိယ
စတုတ္ထပိ၊ တတိယမဂ်၊ စတုတ္ထမဂ်၌လည်း။ သေဝနယော၊ ကိုသာလျှင်။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဝိသေသမတ္တိယေဝ၊ အထူး
မျှကိုသာလျှင်။ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။

အညိန္ဒြိယန္တိ၊ ကား။ အာဇာနည်ကံ၊ ပဌမမဂ်သည် သိအပ်သော
သစ္စာလေးပါး တရားအပိုင်းအခြားကို မလွန်မူ၍ သိတတ်သော။ ဣန္ဒြိယံ၊
ဣန္ဒြေတည်း။

မူလဒ္ဓိကာယ၊ ပ ၁ ဝိနိစ္ဆယတ္ထ။ ။ အာကာရဿ ရဿတ္ထံ ကတွာ အညိန္ဒြိယံ ဝုတ္တံ၊
အာကာရော စ ဓမ္မမရိယာဒတ္ထော။ ။ ၁၁၀-ဆဋ္ဌ။

ဒ္ဓိကာအနက်။ ။ အာကာရဿ၊ အာအက္ခရာ၏။ ရဿတ္ထံ၊ ရဿအဖြစ်ကို။ ကတွာ၊
ပြု၍။ အညိန္ဒြိယံ၊ အညိန္ဒြေကို။ ဝါ၊ အညိန္ဒြေဟူ၍။ သဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စ၊ ဆက်။ အာကာရော၊ အာအက္ခရာသည်။ ဓမ္မမရိယာဒတ္ထော၊
တရား၏ အပိုင်းအခြားဟူသော အနက်ရှိ၏။

အနုသန္ဓေကာ၊ ။ ယင်းသည့် မရိယာဒကို ထင်စေလိုရကား “ပဌမဓဂ္ဂေန
ဉာတ မရိယာဒံ” စသည်တက်သော်။

ပဌမ ဓဂ္ဂေန၊ သည်။ ဉာတ မရိယာဒံ၊ သိအပ်သော သစ္စာလေးပါး တရား
အပိုင်းအခြားကို။ အနုတိက္ကမိတွာ၊ ၍။ တေန ဓဂ္ဂေန၊ ထို သောတာပတ္တိမဂ်
သည်။ ဉာတာနံ၊ သိအပ်ကုန်ပြီးသော။ တေသံ ယေဝ စတုသစ္စ ဓမ္မာနံ၊ ထို
သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကိုသာလျှင်။ ဇာနနက ဣန္ဒြိယံ၊ သိတတ်သော
ဣန္ဒြေ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗေသ ဝါရေပိ
၌လည်း။ အဿ၊ ထို အညိန္ဒြိယံ၊ ဟူသောပုဒ်၏။ ဣမိနာဝ နယေန၊ ဖြင့်သော
လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကောဋ္ဌာသဝါရေပိ
၌လည်း။ ဣမိနာဝ အညိန္ဒြိယေန၊ နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နဝ ဣန္ဒြိယာနိ
ကိုးပါးသော ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသံ၊ ကို။ ပုရိမ နယေနော
ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဒုတိယမဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တတိယ၊ စတုတ္ထမဂ္ဂ

တတိယေ၊ တတိယမဂ်ဉ္စ။ အနဝသေသပ္ပဟာနာယာတိ၊ ကာမံ။ သက
ဇ်ဂါမိ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ တနုဘူတာနံ၊ ခေါင်းပါးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်
သော။ ဝါ၊ ခေါင်းပါး စေအပ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ ယေဝ
သံယောဇနာနံ၊ ထိုကာမရာဂ၊ ဗျာပါဒ-ဟူသော သံယောဇဉ်တို့ကိုသာလျှင်။
နိဿေသပ္ပဟနတ္ထာယ၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်ခြင်းဟူသော အကျိုးငှာ။

စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထမဂ်ဉ္စ။ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ၊ မာန၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဝိဇ္ဇာယ၊
အနဝသေသပ္ပဟာနာယာတိ၊ ကာမံ။ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော။ တေသံ
ဥဒ္ဓစ္စာဂီယ သံယောဇနာနံ၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စာဂီယ ဖြစ်သော သံယောဇဉ်တို့ကို။
နိဿေသပ္ပဟနတ္ထာယ၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်ခြင်းဟူသော အကျိုးငှာ။ တတ္ထ၊ ထို
ရူပရာဂ-စသည်တို့တွင်။ ရူပရာဂေါတိ၊ ကာမံ။ ရူပ ဘဝေ၊ ဉ္စ။ ဆန္ဒ ရာဂေါ၊
အလိုရှိတတ်၊ တပ်မက်တတ်သောရာဂတည်း။ အရူပရာဂေါတိ၊ ကာမံ။ အရူပ
ဘဝေဉ္စ၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အလိုရှိတတ်၊ တပ်မက်တတ်သော ရာဂတည်း။ မာနော
တိ၊ ကာမံ။ အရဟတ္တမဂ္ဂ ဝဇ္ဈကော၊ အရဟတ္တမဂ်သည် သတ်အပ်သော။
မာနောဝေ၊ ပင်တည်း။ တထာ အရဟတ္တမဂ္ဂ ဝဇ္ဈကာ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်သည်
သတ်အပ်ကုန်သော။ ဥဒ္ဓစ္စာဝိဇ္ဇာတို့တည်း။ ဣဇေသုပိ ဒိသု မဂ္ဂေသု၊ ဤအနာ
ဂါမိမဂ် အရဟတ္တမဂ် တို့၌လည်း။ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော ဣန္ဒြေသည်။
အညိန္ဒြိယ မေဝ၊ အညိန္ဒြေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

စတုမဂ္ဂနယ သဟဿ

သဗ္ဗမဂ္ဂေသု၊ တို့၌။ ပဒပဋိပါဋိယာ၊ ပုဒ်အစဉ်အားဖြင့်။ သမ သဋ္ဌိပဒါနိ၊
အမျှခြောက်ဆယ်သော ပုဒ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စတုဟိ၊ လေးပါး
ကုန်သော။ အ ပဏ္ဏကင်္ဂေဟိ၊ မချွတ်မယွင်းသော အင်္ဂါတို့၌။ သဒ္ဓိံ၊ တံကွ။
စတုသဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးပါးသော ပုဒ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
အသမ္ဘိန္ဒတော ပန၊ မရောသော အားဖြင့်ကာမံ။ တေတ္ထိံသ၊ သုံးဆဲ့သုံးပါး
သောပုဒ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကောဋ္ဌာသ ဝါရ သုညတ ဝါရာ၊
တို့သည်။ ပါကတိကာဝေ၊ ပြကတေ့ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ ဝ၊ အက်။ ပဌမ

မဂ္ဂေ ချီ။ နယသဟဿာ နည်းတထောင်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်၏ ချီ။
 ဧဝံ ဟောတိ၊ တု။ ဒုတိယာဒိသုပိ၊ စသည်တို့၌လည်း။ နယ သဟဿ မေဝ၊
 နည်းတထောင်၊ တထောင်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ခါ။ ဣစံ၊ ဤမျိုး
 စတ္တာဇော၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂေ၊ တို့ကို။ စတုဟိ နယသဟဿေဟိ၊ ထို့ဖြင့်။
 ဘာဇောတု၊ ဤ။ ခမ္မရာဇာ၊ သည်။ ဒယေသိ၊ ခါ။

ပန၊ အထူး။ သစ္စ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ သဋ္ဌိ နယ သဟဿာနိ၊ နည်းခြောက်
 သောင်းရှိကုန်သော။ လောကုတ္တရာနိ၊ စိတ်တို့ကို။ ဣမေသံ ယေဝ နယ
 သဟဿာနိ၊ ဤနည်းတထောင်တို့၏သာလျှင်။ “နိက္ခိတ္တာနိ” ။ ဝါ၊ ဣမေသံ
 ယေဝတန္တံ မဂ္ဂါနိ၊ ဤလေးပါးသောမဂ်တို့၏ သာလျှင်။ “ယောဇနာအာလိ” ။
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ နိက္ခိတ္တာနိ၊ ထားအပ်ကုန်၏။ သတိပဋ္ဌာန ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဝိသတိ
 နယ သဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်းသော နည်းရှိကုန်သော။ လောကုတ္တရာနိ၊
 လောကုတ္တရာ စိတ်တို့ကို။ သမ္ပပ္ပဓာန ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဝိသတိ နယ သဟဿာနိ၊
 နှစ်သောင်းသော နည်းရှိကုန်သော။ လောကုတ္တရာနိ၊ လောကုတ္တရာစိတ်တို့ကို။
 ဣဒ္ဓိပ္ပါဒ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဒုတ္တိံ သ နယ သဟဿာနိ၊ သုံးသောင်းနှစ်ထောင်သော
 နည်းရှိကုန်သော။ လောကုတ္တရာနိ၊ လောကုတ္တရာစိတ်တို့ကို။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ
 ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဒုတ္တိံ သ နယ သဟဿာနိ၊ သုံးသောင်း၊ နှစ်ထောင်သော
 နည်းရှိကုန်သော။ လောကုတ္တရာနိ၊ လောကုတ္တရာ စိတ်တို့ကို။ မဂ္ဂင်္ဂ ဝိဘင်္ဂေ၊
 ၌။ အဋ္ဌ ဝိသတိ နယ သဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်း၊ ရှစ်ထောင်သော နည်းရှိကုန်
 သော။ လောကုတ္တရာနိ၊ လောကုတ္တရာစိတ်တို့ကို။ ဣမေသံ ယေဝ၊ တို့၏သာ
 လျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ နိက္ခိတ္တာနိ၊ ထားအပ်ကုန်၏။

ပန၊ အထူး။ ဣဓ ဓမ္မသင်္ဂဏိယံ၊ ဤ ဓမ္မသင်္ဂဏိကျမ်း၌။ စတုသု၊ ကုန်
 သော။ မဂ္ဂေသု၊ တို့၌။ စတ္တာရိ ယေဝ၊ လေးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။
 နယ သဟဿာနိ၊ တထောင်သော နည်းတို့ကို။ နိက္ခိတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တေသု
 စတုသုမဂ္ဂေသု၊ တို့တွင်။ ပဌမဇ္ဈာနိကေ၊ ပဌမဇ္ဈာန်ရှိသော။ ပဌမမဂ္ဂေ၊ ၌။
 အဋ္ဌင်္ဂါနိ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့ကို။ ဘာဇိတာနိ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ ဒုတိယာ
 ဒိသု၊ စသည်တို့၌။ တထာ၊ တု။ အဋ္ဌင်္ဂါနိ၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့ကို။ ဘာဇိတာနိ၊
 ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော မဂ်တို့တွင်။ ပဌမမဂ္ဂေ၊ ၌။
 သမ္ပာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္ပာဒိဋ္ဌိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ပဟေတိ၊ ပယ်စွန့်တတ်၏။

၁-စိတ္တပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

၅၅၁

ဣတိ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်၏။ သမ္မာ သင်္ကပ္ပါဒယော၊ သမ္မာ သင်္ကပ္ပ စသည်တို့ကို။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဒိနံ၊ တို့ကို။ ပဗဟနဉ္စေန၊ ပယ်စွန့်ခြင်း သဘော အနက်အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိ ပဗဟတိတိ ဝစနေ၊ ဤသို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ပယ်၏ဟု ဆိုအပ် သည်။ သန္တေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဗဌမ မဂ္ဂေ နေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိ ဂတာနံ၊ ခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏။ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီး သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပရိ မဂ္ဂတ္ထယေန၊ အသက်မဂ် သုံးပါးအပေါင်း သည်။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်သော။ ဒိဋ္ဌိ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။ တတ္ထ ဥပရိမဂ္ဂတ္ထယော၊ ဌ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ နာမံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသော အမည်သည်။ ကထံ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ အတ္ထိ ဝါ၊ ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ မာ အတ္ထိ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အဂဒေါ၊ အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးသည်။ “အဂဒေါ”တွင်၊ အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ၏သို့။

မှတ်ချက်။ ။ယောဇနာ၌ “အဂဒေါတိ သပ္ပေါ” ဖွင့်သည်ကိုဆင်ခြင်။

ဧဝံ တထာ၊ တူ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အတ္ထိ ဝါ၊ ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ မာ အတ္ထိ ဝါ၊ မရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အယံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ယေဝ နာမ၊ မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အတ္ထိ ဝါ၊ ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ မာအတ္ထိ ဝါ၊ မရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အယံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ယေဝ နာမ၊ မည်သည်သာလျှင်။ ယဒိ သိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။

ယဒိဝေမ်း၊ နှစ်ပါးဖြစ်မှု၊ အစွမ်းအလျောက်၊ အမြစ်ကောက်၍၊ အောက် စကားကိုမှတ်သားနိုင်လျက်၊ ယဒိထက်ဝမ်း၊ စွက်သည်ကြံယာ၊ အသစ်ရှာ၊ ဧဝံနောက်မှာ၊ သတိလာ၊ သန္တေသုလည်း တရံတခါ။ ။ဟူသော နိယံနှင့် အညီတည်း။

ယောဇနာ၌ကား။ ။ယဒေဝန္တိ ဧဝံ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အတ္ထိဝါတိ အာဒိ ဝစနံ ယဒိ သိယာ-ဖွင့်၏။

၅၅၆

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

တေံ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ ဝစနံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိ-ဟူသော စကားသည်။ နာမမတ္တဇော၊ အမည်မျှသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ လဒ္ဓဒေါသကို ဆိုအံ့။ ဥပရိ မဂ္ဂတ္တယော၊ အထက်မဂ် သုံးခုအပေါင်း၌။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ ကိစ္စာတာဝေါ၊ ကိစ္စမရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ န ပရိပူရေန္တိ၊ မပြည့်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏။ အ ကိစ္စကတ္တာ၊ ကိစ္စမရှိ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်)။

မူလဒ္ဓိကာမိပ္ပါယတ္ထ။ ။မဂ္ဂင်္ဂါနိ န ပရိပူရေန္တိ အကိစ္စကတ္တာ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာတိ အဓိပ္ပာယ်ော။ မာရေန္တော ဂစ္ဆတိတိ ဟိ မဂ္ဂေါ။ န စေတောယ ဓာရေတဗ္ဗ အတ္ထိတိ။ ။၁၁၈-ဆဋ္ဌ။

ဒ္ဓိကာဆနက်။ ။မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ န ပရိပူရေန္တိ၊ မပြည့်ကုန်။ ကသ္မာ၊ ကား သမ္မာ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ အ ကိစ္စကတ္တာ၊ ကိစ္စမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပာယ်ော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ အလိုတည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို။ (ထည့်)။ မာရေန္တော၊ သတ်လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏။ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊ မည်၏။ ကောယ၊ ဤ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ မာရေတဗ္ဗ၊ သတ်အပ်သော တရားသည်။ န စအတ္ထိ၊ ရှိလည်း မရှိ။ ဣတိ ကသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ န ပရိပူရေန္တိ၊ မပြည့်ကုန်။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ သ ကိစ္စကာ၊ မိမိကိစ္စ ရှိသည်ကို။ ကာ ဘဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ ပရိပူရေတဗ္ဗာနိ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။

စ၊ အဖြေကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယော၊ ၌။ သ ကိစ္စကာ၊ မိမိကိစ္စရှိသော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ယထာလာဘ နိယမေန၊ ရသင့်သည် အားလျော်စွာမှတ်သဖြင့်။ ဒီပေတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယ ဝဇ္ဈော၊ အထက်မဂ် သုံးခု အပေါင်းသည် သတ်အပ်သော။ ကော၊ သော။ မာနော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော မာနော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌိဌာနေ၊ ဒိဋ္ဌိအရာ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ။မာန၏ ဒိဋ္ဌိအရာ၌ တည်ခြင်းကို အသို့ သိအပ်သနည်းဟူမူ....

မူလဒ္ဓိကာ။ ။မာနဿ ဒိဋ္ဌိသဒိသာ ပဝတ္ထိ အဟသ္မိတိ ပဝတ္ထမာနဿ ဒိဋ္ဌိဌာနေ ဌာနံ။ ။၁၁၉-ဆဋ္ဌ။

ဒ္ဓိကာဆနက်။ ။အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဝတ္ထ မာနဿ၊ ဖြစ်သော။ မာနဿ၊ မာန၏။ ဒိဋ္ဌိ သဒိသာ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူစွာ။ ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိဌာနေ၊ ဒိဋ္ဌိအရာ၌။ ဌာနံ၊ တည်ခြင်းမည်၏။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-လောကုတ္တရကုသလပဒ

၅၅၇

“ပဝတ္ထ မာနဿ မာနဿာတိ သမ္ပန္နော” ဟု မဇ္ဈိမနိဗ္ဗာန်ဆိုရကား.... “ပဝတ္ထ မာနဿ မာနဿ” ဟု မူလဋီကာ ရှိသည်ကား မာန တခုရှိသည်။

အနုဋီကာ။ ။မာနဿ ဒိဋ္ဌိ သဒိဿာ ပဝတ္ထိ။ တတာ ဟိ သော အဓိပတိ ဝိယ အညာဓိပတိနာ ဒိဋ္ဌိယာ သဟ န ပဝတ္ထတိတိ။ ။၁၂၅-သဋ္ဌ။

အနုအနက်။ ။မာနဿ၏။ ဒိဋ္ဌိ သဒိဿာ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူသော။ ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတာ တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ အဓိပတိ၊ သည်။ အညာဓိပတိနာ၊ တပါးသော အဓိပတိနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ န ပဝတ္ထတိ ဝိယ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ သော၊ ထိုမာနသည်။ ဒိဋ္ဌိယာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ န ပဝတ္ထတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

သာ၊ ထို သမ္မာ ဒိဋ္ဌိသည်။ တံ မာနံ၊ ထို ဒိဋ္ဌိအရာ၌ တည်သော မာနကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့အံ့။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂသို့၊ ၌။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ သောတာပန္နဿ၊ အား။ သကဒါဂါမိ မဂ္ဂဝဇ္ဇော၊ သကဒါဂါမိမဂ်သည် သတ်အပ်သော။ မာ နော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုသကဒါဂါမိမဂ်သည် သတ်အပ်သော မာန သည်။ ဒိဋ္ဌိဌာနေ၊ ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုသကဒါဂါမိမဂ်၌ရှိသော သမ္မာ ဒိဋ္ဌိသည်။ တံ မာနံ၊ ထို ဒိဋ္ဌိအရာ၌ တည်သော မာနကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသေဝ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ သတ္ထ အကုသလစိတ္တ သဟ ဇာတော၊ ဒိဋ္ဌိဝံတ ဝိပုယုတ် လေးခု၊ ဒေါသမုဒ္ဒေ၊ ဥဒ္ဓစ္စဟုဆိုအပ်သော အကုသိုလ်စိတ် ခုနစ်ပါးနှင့် တကွဖြစ်သော။ သင်္ကပ္ပေါ၊ ဝိတက်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေဟေဝ စိတ္တေဟိ၊ ထိုအကုသိုလ် စိတ်ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဝါစင်္ဂံ စောပနံ၊ နှုတ် အင်္ဂါလှုပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကာယင်္ဂံစောပနံ၊ ကိုယ်အင်္ဂါလှုပ်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပစ္စယ ပရိဘောဂေါ၊ သင်္ကန်း စသော ပစ္စည်းကို သုံး ဆောင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဟ ဇာတ ဝါယာမော၊ အကုသိုလ်စိတ် ခုနစ်ပါးနှင့် တကွဖြစ်သော ဝီရိယသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အသတိ ဘာဝေါ၊ သတိ၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော သဘောသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဟ ဇာတ စိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ အကုသိုလ်စိတ် ခုနစ်ပါးနှင့် တကွဖြစ်သော ဧကဂ္ဂတာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေ သင်္ကပ္ပါဒယော၊ ထို ဝိတက် စသော တရားတို့သည်။ မိစ္ဆာ

သင်္ကပ္ပါဒယော နာမ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ စသည်မည်ကုန်၏။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေ၊
 သကဒါဂါမိ မဂ္ဂံ။ သမ္မာ သင်္ကပ္ပါဒယော၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ အစရှိသည့် တို့ကို။
 တို့သည်။ တေသံ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဒီနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းဖြင့်။ သမ္မာ
 သင်္ကပ္ပါဒယော၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊
 သို့။ သကဒါဂါမိ မဂ္ဂေ ဌံ။ အဋ္ဌင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့သည်။ သ ကိစ္စကဏ္ဍံ၊
 မိမိကိစ္စရှိသည်တို့ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ အာဂတာနိ၊ လာကုန်၏။ သကဒါဂါ
 မိဿ၊ အား။ အနာဂါမိ မဂ္ဂ ဝဇ္ဈော၊ အနာဂါမိမဂ္ဂသည် သတ်အပ်သော။
 မာနေ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုအနာဂါမိမဂ္ဂသည် သတ်အပ်သော
 မာနသည်။ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနေ၊ ဌံ။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ တဿေဝ၊ ထိုသကဒါဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်
 အားသာလျှင်။ သတ္တဟိ စိတ္တေဟိ၊ ခုနစ်ပါးသော အကုသိုလ်စိတ်တို့နှင့်။
 သဟဇာတာ၊ ကုန်သော။ သင်္ကပ္ပါဒယော၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဒယော
 နာမ၊ မည်ကုန်၏။ (လိုက်)။ တေသံ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဒီနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနေန၊
 ဖြင့်။ အနာဂါမိ မဂ္ဂေ ဌံ။ အဋ္ဌန္တံ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။ သကိစ္စကတာ၊
 မိမိကိစ္စ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အနာဂါမိဿ၊ အား။ အရ
 ဟတ္တမဂ္ဂဝဇ္ဈော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂသည် သတ်အပ်သော။ မာနေ၊ သည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ သော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ္ဂသည် သတ်အပ်သော မာနသည်။ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနေ၊
 ဌံ။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ပန၊ အထူး။ အဿ၊ ထိုအနာဂါမိအား။ ယာနိ ပဉ္စ အကု
 သလ စိတ္တာနိ၊ အကြင် ဒိဋ္ဌိဂဟဝိပ္ပယုတ်၊ ဥဒ္ဓစ္စ ဟူသော ငါးပါးသော
 အကုသိုလ်စိတ်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထို ငါးပါးသော အကုသိုလ်
 စိတ်တို့နှင့်။ သဟဇာတာ၊ ကုန်သော။ သင်္ကပ္ပါဒယော၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါ
 ဒယောနာမ၊ ကုန်၏။ (လိုက်)။ တေသံ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါဒီနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနေန၊
 ဖြင့်။ အရဟတ္တ မဂ္ဂေ ဌံ။ အဋ္ဌန္တံ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏။ သကိစ္စကတာ၊
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

စတုသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု မဂ္ဂေသု၊ တို့တွင်။ ပဌမ မဂ္ဂေန၊ သည်။ စတ္တာရိ၊
 ကုန်သော။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယံ၊ အထက်
 မဂ္ဂ သုံးခုအပေါင်းသည်။ ဒိဋ္ဌကမေဝ၊ ပဌမမဂ္ဂသည်မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာ
 လေးပါး တရားကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အဒိဋ္ဌကံ၊ ပဌမမဂ္ဂသည် မမြင်
 အပ်သေးသော အသစ်သော သစ္စာကို။ န ပဿတိ၊ မြင်သည် မဟုတ်။ ဣတိ

အယံ ကထာ၊ ဤကထာသည်။ အာစရိယာနံ၊ တို့၏။ သမာနတ္ထ ကယာ၊ အညီအညွတ် အနက်ကို ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားမည်၏။ ပန၊ အယူထူး ကိုဆိုအံ့။ ဝိတဏ္ဍဝါဒီ၊ ဝိတဏ္ဍဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ “အဒိဋ္ဌံ၊ ပဌမမဂ်သည် မမြင် အပ်သေးသောသစ်သောသစ္စာကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ သော၊ ထိုဝိတဏ္ဍဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို။ “ပဌမမဂ္ဂေ၌၊ ကတမံ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြေကို။ ဘာဇေမိ၊ ဝေဘန်မည်နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏။ ဇာန မာနော၊ သိသော ဝိတဏ္ဍဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ “အနညာတ ညဿာမိတိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဘာဇေမိ၊ ဝေဘန်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတံ။ “ဥပရိ မဂ္ဂေသု၊ အထက်မဂ် သုံးခုတို့၌။ ကတရံ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဘာဇေမိ၊ ဝေဘန်မည်နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တပ္ပိ၊ ဆိုအပ် သော်လည်း။ “အညိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဘာဇေမိ၊ အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝက္ခတိ၊ လတံ။ သော၊ ထိုဝိတဏ္ဍဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ “အဒိဋ္ဌံ သစ္စ ဒဿနေ၊ ပဌမမဂ်သည် မမြင်အပ်သေးသော အသစ်သော သစ္စာကို မြင်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဥပရိ မဂ္ဂေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ အနညာတညဿာမိတိန္ဒြိယ မေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ တံ၊ ဆင်သည်။ ဘာဇေမိ၊ လော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ အထက်မဂ် သုံးခုတို့၌လည်း အနညာ တညဿာမိတိန္ဒြေကို ဝေဘန်သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်၏။ ပဉ္စော၊ သည်။ သမေဿတိ ညိလတံ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှ တပါး။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ အညော၊ တပါး သာလျှင်ဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ပဇဟတိ၊ ပယ်သလော။ ပဟိနေဝ၊ ပယ် အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့ကိုသာလျှင်။ ပဇဟတိ၊ လော။ ဣတိ အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ ဝိတဏ္ဍဝါဒီ၏ ပုစ္ဆာတည်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ကိလေ သေ၊ တို့ကို။ အညော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ပဇဟတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သမာနဝါဒီက ဆိုသော်။ (ထည့်)။

အနုသန္ဓေကား။ ဝိတဏ္ဍဝါဒီသည် ရှေးစကား၌ အပြစ်ကောက်၍ မိမိစကား ကို ခိုင်စေလိုရကား ‘ယဒိ’ စသည်ကို တက်သော်။

အညော၊ တပါးသော မဂ်သည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ အပ္ပဟိနေ၊ မပယ်အပ်ကုန်သေးသော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ယဒိ ပဇဟတိ၊ အကယ်၍ ပယ်သည် ဖြစ်အံ့။ သစ္စာနိပိ၊ သစ္စာ တို့ကိုလည်း။ အ ဒိဋ္ဌာနေဝ၊ ပဌမ

မဂ်သည် မမြင်အပ်သေးသော သစ္စာတို့ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣတိ
 ဧဝံ ဝါဒီ၊ ဤသို့ အယူရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္စာနိနာမ၊ သစ္စာတို့မည်
 သည်။ ကတိ၊ အတိမျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏။
 ဇာနန္တော၊ သိသသ္မသည်။ သစ္စာနိ နာမ၊ သစ္စာတို့မည်သည်။ “စတ္တာရိ၊
 လေးပါးတို့တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ခက္ခတိ၊ ဆိုလတံ။ သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။
 တဝ၊ ၏။ ဝါဒော၊ အယူ၌။ သောဋ္ဌစ သစ္စာနိ၊ တဆွဲခြောက်ပါးသော သစ္စာ
 တို့သည်။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။မဂ်လေးပါး လေးခုစီဖြစ်၍ တဆွဲခြောက်ပါးဖြစ်သည် ဟူလို
 တံ၊ သိင်သည်။ ဗုဒ္ဓေဟိ ပိ၊ ဘုရားရှင်တော်တို့သည်လည်း။ အ ဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်
 သည်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်ပေ၏။ တံ၊ သိင်သည်။ ဗဟုသစ္စကောနာမ၊ များစွာ
 သော သစ္စာတို့ကို သိ တ်သော သူပေတကား။

ချီးမြှောက်၊ ချီးမွမ်းသော စကားမဟုတ်။ ချီးဆောင်သော စကားဖြစ်ရကား
 နာမ-ကား ဂရဟတ္ထ၌ နိပါတ်။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာဂဏှ၊ မယူလင့်။ သစ္စ ဒဿနံ နာမ၊ သစ္စာကို မြင်ခြင်းမည်
 သည်။ အပုဗ္ဗံ၊ အသစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ကိလေသော၊
 ကိလေသာတို့ကို။ အပ္ပဟိနေ၊ မပယ်အပ်သေးသော ကိလေသာတို့ကို။ ပဇ
 ဟတိ၊ ပယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။

တတ္ထ-တသ္မိ မဂ္ဂါဓိကာရေ၊ ထိုမဂ်အရာ၌။ သစ္စဒဿနဿ၊ သစ္စာကို
 မြင်ခြင်း၏။ အ ပုဗ္ဗာဘာဝေ၊ အသစ် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်၌။ ပေဋ္ဌောပမံ
 နာမ၊ ပြုလုပ် ဥပမာ မည်သည်ကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဧကဿ၊ တဦးသော
 သူအား။ စတ္တာရော၊ လေးခုကုန်သော။ ရတနပေဋ္ဌာ၊ ရတနာထည့်သော
 ပြုလုပ်တို့ကို။ သာရဂဗ္ဗေ၊ မြတ်သော ဥစ္စာထားရာ တိုက်ခန်း၌။

ယောဇနာ။ ။သာရဂဗ္ဗေတိ ဥတ္တမဓနဋ္ဌပိဟဋ္ဌာန ဂဗ္ဗေ။ ။၁၄၆-သု။

ဌပိတာ ကိရ၊ ထားအပ်ကုန်သတတ်။ သော၊ ထိုဥစ္စာရှင်သည်။ ရတ္ထိဘာဂေ၊
 ညဉ့်အချိန်၌။ ပေဋ္ဌာသု၊ တို့၌။ ဥပ္ပန္န ကိစ္စော၊ ဖြစ်သော ကိစ္စရှိသည် ဖြစ်၍။
 ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိတော၊ ဖွင့်၍။ ဒိပံ၊ ကို။ ဇာလေတော၊ ညှိ၍။ ဒီပေန၊ သည်။ အန္ဓ
 ကာရေ၊ အမှိုက်မှောင်ကို။ ဝိဟတေ၊ ဖျောက်အပ်သည်ရှိသော်။ ပေဋ္ဌာသု၊

ပပြုပုံတို့သည်။ ပါကဋ ဘာဝံ၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂတာသု၊ ရောက်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ တာသု၊ ထိုပပြုပုံတို့၌။ ကိစ္စံ၊ ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဒွါရံ၊ ကို။
 ဝိဒဟိတော၊ ပိတ်၍။ ဂတော၊ သွား၏။ ပုန၊ တဖန်။ အန္ဓကာရော၊ သည်။
 အဝတ္ထရိ၊ လွှမ်းမိုး၏။ ဒုတိယဝါရေပိ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အကြိမ်၌၎င်း။
 တတိယဝါရေပိ၊ ၎င်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ အကာသိ၊ ၏။ စတုတ္ထဝါရေ၊
 စတုတ္ထ အကြိမ်၌။ ဒွါရေ၊ တံခါးကို။ ဝိဝဇ္ဇေ၊ ဖွင့်အပ်သည်ရှိသော်။ “အန္ဓ
 ကာရေ၊ ၌။ ပေဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ နပညာယန္တိတိ၊ မထင်ကုန် တကား”ဟု။
 ဝိမံသန္တဿေဝ၊ စုံစမ်းစဉ်လျှင်။ သူရိယော၊ နေသည်။ ဥဂ္ဂန္ဓိ၊ တက်၏။ “ဥဂ္ဂန္ဓိ
 တိပိ အတ္ထိ”။ သူရိယောတာသေန၊ နေရောင်ဖြင့်။ အန္ဓကာရေ၊ သည်။
 ဝိဂတေ၊ ကင်းလတ်သော်။ ပေဋ္ဌာသု၊ တို့၌။ ကိစ္စံ၊ ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ပက္ခမံ၊
 သွား၏။

၂

တတ္ထ၊ ထို ကေသကိရ-စသော ဥပမာ စကား၌။ ငါ၊ တတ္ထပေဋ္ဌာဒိသု၊
 ထိုပပြုပုံ-စသည်တို့တွင်။ စတ္တာရော၊ ပေဋ္ဌာဝိယ၊ လေးခုသော ပပြုပုံတို့ကဲ့သို့။
 စတ္တာရိ၊ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ တာသု၊ ထို လေးခုသော
 ပပြုပုံတို့၌။ ကိစ္စေ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဒွါရ ဝိဝရဏကာလော
 ဝိယ၊ တံခါးဖွင့်သော ကာလကဲ့သို့။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိ
 မဂ်၏။ ဝါ၊ မဂ်၏ အကျိုးငှာ။ ဝိပဿနာဘိနိဟရဏ ကာလော၊ ဝိပဿနာသို့
 ရှေးရှုဆောင်သော ကာလကို။ ဝါ၊ ဝိပဿနာ အားထုတ်သော ကာလကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အန္ဓကာရံဝိယ၊ အမှိုက်မှောင်ကဲ့သို့။ သစ္စတ္တာဒကတမံ၊ သစ္စာ
 လေးပါးကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒီပေါဘာသော ဝိယ၊
 ဆီမီးရောင်ကဲ့သို့။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေါဘာသော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ရောင်
 ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အန္ဓကာရေ၊ သည်။ ဝိဟတေ၊ ပျောက်ကင်းသည်
 ရှိသော်။ တဿ ပုရိသဿ၊ အား။ ပေဋ္ဌာနံ၊ တို့၏။ ပါကဋဘာဝေါဝိယ၊
 ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကဲ့သို့။ မဂ္ဂဉာဏဿ၊ အား။ သစ္စာနံ၊ တို့၏။ ပါကဋ
 ဘာဝေါ၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ မဂ္ဂဉာဏဿ၊ အား။
 ပါကဋာနိ၊ ထင်ရှားကုန်သော သစ္စာတို့သည်။ မဂ္ဂသမဂ္ဂိဿ၊ ပုဂ္ဂလဿ မဂ်နှင့်
 ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပါကဋာနေဝ၊ ထင်ရှားကုန်သည် သာလျှင်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပေဋ္ဌာသု၊ တို့၌။ ကိစ္စံ၊ ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဂတကာလော

၅၆၂

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဿ၊ ဤ။ အတ္တနာ၊ သည်။ ပဟာတဗ္ဗကိလေသော၊
 တို့ကို။ ပဇဟိတော၊ ဤ။ နိရုဒ္ဓ ကာလော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဤ။ ပုန၊ တဖန်။
 အန္ဓကာရာဝတ္ထရဏံ ဝိယ၊ အမှတ်မှောင်၏ လွမ်းမိုးခြင်းကဲ့သို့။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယ
 ဝဇ္ဇံ၊ အထက်မဂ် သုံးပါး အပေါင်းသည် သတ်အပ်သော။ သစ္စန္တာဒကတမံ၊
 ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဤ။

ဒုတိယ ဝါရေ ဌံ။ ဒွါရ ဝိဝရဏ ကာလော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သကဒါဂါမိ
 မဂ္ဂဿ၊ ဤ။ ဝိပဿနာဘိနိဟရဏ ကာလော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဤ။ ဒီပေါတာ
 သော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သကဒါဂါမိ မဂ္ဂေါဘာသော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဤ။ ပေဋ္ဌာသု၊
 တို့၌။ ကိစ္စံ၊ ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဂတကာလောဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သကဒါဂါမိ
 မဂ္ဂဿ၊ ဤ။ အတ္တနာ၊ သည်။ မဟာတဗ္ဗကိလေသော၊ တို့ကို။ ပဇဟိတော၊ ဤ။
 နိရုဒ္ဓ ကာလော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဤ။ ပုန၊ တဖန်။ အန္ဓကာရာဝတ္ထရဏံ ဝိယ၊
 ကဲ့သို့။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယ ဝဇ္ဇံ၊ သော။ သစ္စန္တာဒကတမံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဤ။

တတိယ ဝါရေ ဌံ။ ဒွါရ ဝိဝရဏ ကာလော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနာဂါမိ
 မဂ္ဂဿ၊ ဤ။ ဝိပဿနာဘိနိဟရဏ ကာလော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဤ။ ပုန၊ တဖန်။
 ဒီပေါတာသော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနာဂါမိ မဂ္ဂေါဘာသော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဤ။
 ပေဋ္ဌာသု၊ တို့၌။ ကိစ္စံ၊ ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဂတကာလောဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနာ
 ဂါမိ မဂ္ဂဿ၊ ဤ။ အတ္တနာ၊ သည်။ ပဟာတဗ္ဗ ကိလေသော၊ တို့ကို။ ပဇဟိတော၊ ဤ။
 နိရုဒ္ဓကာလော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ပုန၊ တဖန် အန္ဓကာရာဝတ္ထရဏံ
 ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဥပရိ အရဟတ္တမဂ္ဂဝဇ္ဇံ၊ သော။ သစ္စန္တာဒကတမံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 မှတ်အပ်၏။

စတုတ္ထ ဝါရေ ဌံ။ ဒွါရ ဝိဝရဏ ကာလောဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အရဟတ္တမဂ္ဂဿ၊
 ဤ။ ဝိပဿနာဘိနိဟရဏ ကာလော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဤ။ သူရိယဂ္ဂမနံ ဝိယ၊
 ကဲ့သို့။ အရဟတ္တမဂ္ဂပုပ္ဖေါ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဤ။ အန္ဓ
 ကာရ ဝိမေဓံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အရဟတ္တ မဂ္ဂဿ၊ သစ္စန္တာဒကတမံ၊ ကို။ ဝိနော
 ဒနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ အန္ဓကာရော သည်။ ဝိဟတေ၊ သော်။ တဿ
 ပုရိသဿ၊ အား။ ပေဋ္ဌာနံ၊ တို့၏။ ပါကဋ္ဌ ဘာဝေါဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အရဟတ္တမဂ္ဂ
 ဉာဏဿ၊ အား။ စတုန္တံ၊ ကုန်သော။ သစ္စာနံ၊ တို့၏။ ပါကဋ္ဌဘာဝေါ၊ ကို။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဤ။ ဉာဏဿ၊ အား။ ပါကဋ္ဌာနံ၊ ထင်ရှားကုန်သော သစ္စာတို့သည်။

ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ပါကဋ္ဌာ နေဝ၊ ထင်ရှားကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ပေဋ္ဌာသု၊ တို့၌။ ကိစ္ဆံကို။ ကတွး၊ ပြု၍။ ဂတ ကာလော ဝိယ၊
 ကဲ့သို့။ အရဟတ္တ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ သဗ္ဗ ကိလေသ ခေပနံ၊ အလုံးစုံသော ကိ
 လေသာကို ကုန်စေခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဉ္စ၊ မှတ်အပ်၏။ သုရိယဂ္ဂမနသော၊ နေထွက်
 သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာလောကဿေဝ၊ အလင်း၏သာလျှင်။ ပဝတ္တိ
 ကာလော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အရဟတ္တ မဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဥပ္ပန္န ကာလတော၊ ဖြစ်သော
 ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပုန၊ တဖန်။ သစ္စန္ဓာဒက တမာဘာဝေါ၊ သစ္စာ
 လေးပါးကို ဖုံးလွှမ်းဟတ်သော မောဟ၏ မရှိခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ အပ်၏။

သဒါ ကာလပဝတ္တိ၊ ကိုရည်၍ အာလောကဿေဝ ပဝတ္တိကာလော ဝိယ၊
 ကို ဆိုချေသလော။ ကြောင့်။

မူလဋီကာ။ ။အာလောကဿေဝ ပဝတ္တိ ကာလော ဝိယာတိစိရပ္ပဝတ္တိ လန္ဓာ
 ယာဟ။ ဧကဒေသသာမညေန ဟိ ယထာဓိပ္ပေတေန ဥပမာ ဟောတိတိ။ ။
 ၁၁၉-ဆဋ္ဌ။

ဋီကာအနုဏ်။ ။အာလောကဿေဝ ပဝတ္တိ ကာလောဝိယာတိ၊ ဟူသောစကား
 ကို။ စိရ ပ္ပဝတ္တိ၊ ကြာမြင့်စွာ တည်ခြင်းကို။ လန္ဓာယ၊ ၍။ အာစရိယော၊ သည်။
 အာဟ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ယထာ ဓိပ္ပေတေန၊ အကြင် အကြင် အလိုရှိအပ်
 သော။ ဧကဒေသ သာမညေန၊ တစ်ဖက်တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပမာ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။

အနုဋီကာ။ ။ဧကဒေသ။ပ။ ဥပမာ ဟောတိ။ န သဗ္ဗ သာမညေန။ ဣတရထာ
 သုရိယတ္ထင်္ဂမနေ အနုကာရာဝတ္ထရဏံ ဝိယ အဂ္ဂမဂ္ဂတိရောဓာနေ သစ္စပ္ပဋိန္ဒာဒ
 ကတမပ္ပဝတ္တိ အာပဇ္ဇေယျာတိ အဓိပ္ပာယ်ယော။ ။၁၂၅-ဆဋ္ဌ။

အနုအနုဏ်။ ။ဧကဒေသ သာမညေန၊ တစ်ဖက်တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပမာ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗ သာမညေန၊ အလုံးစုံတူသော အားဖြင့်။ ဥပမာ၊
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတရထာ၊ တစ်ဖက်တူသည်မှတစ်ပါး အလုံးစုံ တူသည်
 ရှိသော်။ သုရိယတ္ထင်္ဂမနေ၊ နေဝင်သည် ရှိသော်။ အနုကာရာဝတ္ထရဏံ ဝိယ၊
 အမှိုက်တိုက်၏ လွှမ်းမိုးခြင်း ကဲ့သို့။ အဂ္ဂမပ္ပ တိရောဓာနေ၊ အရဟတ္တမဂ်
 ကွယ်ချုပ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သစ္စပ္ပဋိန္ဒာဒက တမ ပ္ပဝတ္တိ၊ သစ္စာကိုဖုံး
 လွှမ်း ဟတ်သော မောဟ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ခြိပ်ရောင်း။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပာယ်ယော၊ ဋီကာဆရာအလိုတည်း။

ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ သဒ္ဓဿနဿ၊ သဒ္ဓာကိုမြှင်
 ခြင်း၏။ အပ္ပဗ္ဗာတာဝေ၊ အသစ်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်၌၊ သြပမံ၊ ဥပမာတည်း။

“ဟိ-သစ္စံ၊ မုနိ၏။ ခိဋ္ဌက မေဝ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည် မြင်အင်ပြီးသော သစ္စာကိုသာလျှင်။ ဥပရိ မဂ္ဂတ္တယံ၊ သည်။ ပဿတိ၊ ၏။ ကိလေသေ ပန အညေ အညော ပဟေတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ”။ ခါရောပမံနာမ၊ ဆပ်ပြာ ဥပမာမည် သည်ကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဧကော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကိလိဋ္ဌ ဝတ္ထံ၊ ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ကို။ ရုဇကဿ၊ ကဝါသည်အား။ အဒါသိ၊ ဖွပ်စိမ့်သော ဌာအပ်၏။ ရုဇကော၊ သည်။ ဦသခါရံ၊ မြေပေါက်ဆပ်ပြာ။ ဆာရိယ ခါရံ၊ ပြာကို စစ်၍ယူအပ်သောဆပ်ပြာ။ ဂေါမယ ခါရံ၊ နွားချေးဆပ်ပြာ။ အမှာဓကားရပ်။ မြင်းချေး စသော ဆပ်ပြာဖြစ်ကောင်းသရွှေ့ ဂေါမယဌ ဝင်သည်။

ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော ခါရေ၊ သုံးခုသော ဆပ်ပြာတို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ခါရေဟိ၊ တို့သည်။ ခါဒိတ ဘာဝံ၊ စားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဝိက္ခာလေတွာ၊ လျှော်၍။ ဩဠာရိကော ဠာရိက မလံ၊ ရုန့်ရင်း၊ ရုန့်ရင်းသော အညစ်အကြေးကို။ ပဝါဟေသိ၊ ထုတ်၏။ တတော၊ ထို နေ့၌။ “န တာဝ ပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သေး”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ တထေဝ ခါရေ၊ ထိုသုံးထွေသော ဆပ်ပြာတို့ကိုသာလျှင်။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုရုန့်ရင်း၊ ရုန့်ရင်းသော အညစ်အကြေးအောက်မှ။ နာတိသဏှ တရံ၊ မသိမ်မွေ့လွန်းသော။ မလံ၊ ကို။ ပဝါဟေသိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ “န တာဝ ပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သေး”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တတိယမ္ပိ၊ လည်း။ တေ ခါရေ၊ တို့ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုရုန့်ရင်း၊ ရုန့်ရင်းသော အညစ်အကြေး အောက်။ အတိ သဏှတရံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော။ မလံ၊ ကို။ ပဝါဟေသိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ “နတာဝပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သေး”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုတ္ထမ္ပိ၊ လည်း။ တေ ခါရေ၊ တို့ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ၍။ အံသု အပ္ပန္နရဂတမ္ပိ၊ ချည်မျှင်အတွင်း၌ တည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ နိဿေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။ မလံ၊ ကို။ ပဝါဟေတွာ၊ ၍။ သာမိကဿ၊ အား။ အဒါသိ၊ အပ်၏။ သော သာမိကော၊ ထိုအဝတ်ရှင်သည်။ ဂန္ဓကရဏ္ဏကေ၊ နံသာဖြင့် ထုံအပ်သော ကြွတ်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတကာလေ၊ အလိုရှိသော၊ အလိုရှိသော ကာလ၌။ ပရိဟေတိ၊ ဝတ်ရုံ၏။

တတ္ထ၊ ထို“ဧကော ပုရိသော”စသော ဥပမာစကား၌။ ဝါ၊တတ္ထကိလိဋ္ဌ
 ဝတ္ထာဒိသု၊ တို့တွင်။ ကိလိဋ္ဌဝတ္ထဝိယ၊ ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ကဲ့သို့။ ကိလေသာ
 နဂတံ၊ ကိလေသာသို့အစဉ်လိုက်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ တိဝိဓ
 ခါရ ဒါနကာလော ဝိယ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော ဆပ်ပြာကိုပေးရာကာလ
 ကဲ့သို့။ တိသု အနုပဿနာသု၊ သုံးပါးသော အနိစ္စာနုပဿနာ၊ ဒုက္ခာနုပဿနာ၊
 အနတ္တာနုပဿနာတို့၌။ ကမ္မပ္ပဝတ္ထန ကာလော၊ စီးဖြန်းခြင်း အမှုကိုဖြစ်သော
 ကာလကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ ဝိက္ခာလေတွာ၊ လျော်၍။
 သြဋ္ဌာရိကော ဋ္ဌာရိက မလပ္ပဝါဟနံ ဝိယ၊ ရုန့်ရင်း၊ ရုန့်ရင်းသော ချေးကို
 ထုတ်ခြင်းကဲ့သို့။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သည်။ ပဉ္စ ကိလေသ ခေပနံ၊
 ဝါးပါးသော ကိလေသာကို ကုန်စေခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဒုတိယမ္ပိ၊
 လည်း။ တေသံ ခါရာနံ၊ ထိုသုံးပါးသော ဆပ်ပြာတို့ကို။ အနုပ္ပဒါနံ ဝိယ၊
 တဖန်ပေးခြင်းကဲ့သို့။ “ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ န တာဝ ပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်
 ကြယ်သေး”။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ တာသု ယေဝ တိသု အနုပဿနာသု၊
 ထိုသုံးပါးလျှင် ဖြစ်သော အနုပဿနာတို့၌။ ကမ္မပ္ပ ဝတ္ထနံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို
 ဖြစ်စေခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ တတော၊ ထိုရုန့်ရင်း၊ ရုန့်ရင်းသော
 အညစ် အကြေးအောက်။ သဏ္ဍတရ မလပ္ပဝါဟနံ ဝိယ၊ သိမ်မွေ့သော
 အညစ် အကြေးကို ထုတ်ခြင်းကဲ့သို့။ သကဒါဂါမိ မဂ္ဂေန၊ သကဒါဂါမိ
 မဂ်ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ သြဋ္ဌာရိက သံယောဇန ဒွယ ခေပနံ၊ ရုန့်ရင်း
 သော သံယောဇဉ် နှစ်ပါးတို့ကို ကုန်စေခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ “ဝတ္ထံ၊
 အဝတ်သည်။ န တာဝ ပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သေး”။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံး
 သွင်း၍။ ပုန၊ တဖန်။ ခါရတ္ထယ ဒါနံ ဝိယ၊ သုံးပါးသော ဆပ်ပြာကိုပေးခြင်း
 ကဲ့သို့။ “ဣဒံ စိတ္တံ၊ သည်။ န တာဝ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သေး”။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။
 တာသု ယေဝ တိသု အနုပဿနာသု၊ တို့၌သာလျှင်။ ကမ္မပ္ပဝတ္ထနံ၊ ကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊
 ၏။ တတော၊ ထိုရုန့်ရင်းသော အညစ်အကြေးအောက်။ သဏ္ဍတရ မလပ္ပ
 ဝါဟနံ ဝိယ၊ သိမ်မွေ့သော အညစ်အကြေးကို ထုတ်ခြင်းကဲ့သို့။ အနာဂါမိ
 မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ အဏု သဟ ဂတ သံယောဇန ဒွယ ခေပနံ၊ သိမ်
 မွေ့သော သဘောနှင့် တကွဖြစ်သော သံယောဇဉ် နှစ်ပါးကို ကုန်စေခြင်းကို။
 ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ “ဝတ္ထံ၊ သည်။ န တာဝ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သေး”။ ဣတိ၊ ဤ။ ပုန၊ ဖန်။

ခါရုတ္တယ ခါနံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ “ဣဒံ စိတ္တံ၊ သညံ။ န တာဝ ပရိသုဒ္ဓါ၊ သေး”။
ဣတိ၊ သို့။ တာသု ယေဝ တိသု အနုပဿနာသု၊ တို့၌သာလျှင်။ ကမ္မပ္ပဝတ္တနံ၊
ကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ဝိက္ခာလနေန၊ လျော်သဖြင့်။ အံသု အဗ္ဗန္တရ
ဂတော၊ ချည်မျှင်အတွင်း၌ တည်ကုန်သော။ မလေ၊ တို့ကို။ ပဝါဟနံဝိယ၊
ထုတ်ခြင်းကဲ့သို့။ အရဟတ္တ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သညံ။ အဋ္ဌန္တံ၊ ကုန်သော။
ကိလေသာနံ၊ တို့ကို။ ခေပိတတာ၊ ကုန်စေသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဠဗ္ဗာ၊ ၏။
ပရိသုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်သော။ ရဇတ ပဋ္ဌ သဒိသဿ၊ ငွေပြားအဆင်းနှင့်
တူသော။ ဂန္ဓ ကရဏ္ဍကေ၊ နံသာဖြင့် ထုံအပ်သော ကြုတ်၌။ နိက္ခိတ္တဿ၊
ထားသော။ ဝတ္တဿ၊ ကို။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတက္ခဏေ၊ ၌။ ပရိဒဟနံ ဝိယ၊ ဝတ်ရုံခြင်း
ကဲ့သို့။ ပရိသုဒ္ဓဿ၊ သော။ ခိဏာသဝ စိတ္တဿ၊ ကို။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတက္ခဏေ၊ ၌။
ဖလသမာပတ္တိ ဝိဟာရေန၊ ဖလသမာပတ် တည်းဟူသော ဝိဟာရဖြင့်။ ဝီတိ
နာမနံ၊ လွန်စေခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ “အညော
အညော ကိလေသေ ပဇဟတိ”တိတ္ထေ၊ ၌။ သြပမ္ပံ၊ ဥပမာစကားတည်း။
ဝ-သမ္ပံ၊ မှန်၏။ “သေယျထာပိ။ပ။ သမုဂ္ဂါတံ ဂစ္ဆတိ”တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ
ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ မဇ္ဈိမ နိကာယေ၊ ၌။ မူလ
ပရိယာယ မဂ္ဂေ၌။ (ထည့်)။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သေယျထာပိ၊ ဤသို့လည်း ဖြစ်ရာ၏ဟု ကြံအပ်
သော ဥပမာစကား မည်သည်ကား။ ဝတ္တံ၊ အဝတ်သည်။ သံကိလိဋ္ဌံ၊
ညစ်နွမ်းသည်။ မလဂ္ဂဟိတံ၊ ချေးလိမ်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊
ထိုအဝတ်ကို။ သာမိကာ၊ တို့သည်။ ရဇကဿ၊ အား။ အနုပဒဇ္ဇေယျံ၊ အပ်
ကုန်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ ရဇကော၊ ကပ်သည်သည်။ ဦသေဝါ၊
မြေပေါက်ဆပ်ပြာ၌၎င်း။ ခါရေဝါ၊ သမင်စာ၊ စသည်ကို မီးဖုတ်၍ ပြာ
ပြုအပ်သော ဆပ်ပြာ၌၎င်း။ ဂေါမယေဝါ၊ နွားချေးဆပ်ပြာ၌၎င်း။
သမုဒ္ဓိတွာ ကိလေဒေတွာ၊ ဆွတ်နှစ် နယ်မွေ၍။ အဇ္ဈေ၊ ကြည်သော။
ဥဒကေ၌၊ ဝိက္ခာလေတိ၊ လျော်၏။ တံဝတ္ထံ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်။
ပရိယောဒါတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြူစင်သည်။ ကိဉ္ဇာပိဟောတိ၊ အကယ်၍
ကားဖြစ်၏ရှင်။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ပြစ်သော်လည်း။ အဿ၊ ဝတ္တဿ၊ ၏။
အ သမူဟတော၊ မထုတ်မနှုတ်အပ်သေးသော။ အဏု သဟ ဂကော၊

သိမ်မွေ့သော သဘောနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ ဦးသ ဂန္ဓော ဝါ၊ မြေပေါက် ဆပ်ပြာနံ့သည်၎င်း။ ခါရ ဂန္ဓော ဝါ၊ သမင်စာ၊ စသည်ကို မီးဖုတ်၍ပြု အပ်သော ဆပ်ပြာနံ့သည်၎င်း။ ဂေါမယ ဂန္ဓော ဝါ၊ နွားချေးဆပ်ပြာနံ့ သည်၎င်း။ ဟောတိ ယေဝ၊ ရှိသေးသည်သာတည်း။ တမေနံ ဝတ္ထံ၊ ထို ဇာဝါ ချပြီးသော အဝတ်ကို။ ရဇကော၊ သည်။ သာမိကာနံ၊ တို့အား။ ဒေတိ၊ အပ်၏။ တမေနံ ဝတ္ထံကို။ သာမိကာ၊ တို့သည်။ ဂန္ဓ ပရိဘာ ဝိတေ၊ နံ့သာဖြင့် ထုံအပ်သော။ ကရဏ္ဍကေ၊ ဌ။ ပက္ခိပန္နိ၊ ထည့်ကုန်၏။ အယ ဝတ္ထုယ၊ ၏။ အ သမ္ပဟတော၊ သော။ အဏု သဟ ဂတော၊ သော။ ဦးသ ဂန္ဓော ဝါ၊ မြေပေါက်ဆပ်ပြာနံ့ မူလည်းဖြစ်သော။ ခါရဂန္ဓော ဝါ၊ သမင်စာ၊ စသည်ကို မီးဖုတ်၍ပြုအပ်သော ဆပ်ပြာနံ့ မူလည်းဖြစ်သော။ ဂေါမယ ဂန္ဓော ဝါ၊ နွားချေး ဆပ်ပြာနံ့ မူလည်းဖြစ်သော။ ယောပိ ဂန္ဓော၊ အကြင် အနံ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧသောပိ ဂန္ဓော၊ ထို အနံ့သည်လည်း။ သမ္ပုတ္တိတံ၊ အကြွင်းမဲ့ ထုတ်နုတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ ယထာ၊ ရောက်၏သို့။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဧဝ မေဝ ခေါ၊ ဤ အတူလျှင်။ အရိယ သာဝကဿ၊ အား။ ဝါ၊ သည်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကာမဂုဏ်ဟူသောအောက်အဘို့၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာ နိ၊ တို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ပတိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဘဝန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်၏ရှင်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ အယ အရိယ သာဝကဿ၊ အား။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ အသမ္ပဟတော၊ မထုတ်မနုတ်အပ် သေးသော။ အဏု သဟ ဂတော၊ သော။ အသ္မိတိမာနော၊ အသ္မိ၊ ဟူသောမာန သည်၎င်း။ အသ္မိတိ ဆန္ဓော၊ အသ္မိ ဟူသော တဏှာသည်၎င်း။ အသ္မိတိ အနုသယော၊ သည်လည်း ကောင်း။ ဟောတိ ယေဝ၊ ရှိသေးသည်သာတည်း။

မူလဋီကာ။ ။ ဆန္ဓောတိ တဏှာ။ အနုသယောတိ တဏှာမာနာနုသယော စ။ ။

၁၀၉-ဆဋ္ဌ။

သော အရိယ သာဝကော၊ သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿိ၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၊ သဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိရဟတိ၊

နေ၏။ ရှပ်၊ ရှပ်သည်။ ဣတိ ဣဒံ ဧတ္တကံ၊ ဤ ဘူတရုပ်ဥပါဒါရုပ်မျှသာ
တည်း။ ဣတော၊ ဤ ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ ရှပ်၊ ရှပ်
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ထည့်)။ ရှပ်ဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းကား။
ဣတိ ဧသော ဧတ္တကော၊ ဤမျှသာတည်း။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဣတိ
အယံ ဧတ္တကော၊ ဤမျှသာတည်း။ သညာ၊ သည်။ ဣတိ အယံ ဧတ္တကော၊
ဤမျှသာတည်း။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဣတိ ဣမေ ဧတ္တကော၊ ဤမျှ တို့သည်
သာတည်း။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဣတိ ဣဒံ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသာတည်း။ ဝိညာ
ဏဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းကား။ ဣတိ ဧသော ဧတ္တကော၊
ဤမျှသာတည်း။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ ချုပ်ကြောင်းကား။
ဣတိ ဧသော ဧတ္တကော၊ ဤမျှသာတည်း။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒယဗ္ဗယာ
နုပဿိ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊
တို့၌။ ဥဒယဗ္ဗယာ၊ နုပဿိနော၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ
ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ အရိယ သာဝကဿ၊ အား။
ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ အသမ္ပဟတော၊ သော။
အဏု သဟ ဂတော၊ သော။ ယောပိ အသ္မိတိ မာနော၊ သည်၎င်း။
ယောပိ အသ္မိတိဆန္ဒော၊ သည်၎င်း။ ယောပိ အသ္မိတိ အနုသယော၊ သည်
လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။

မှတ်ချက်။ ။ ရှေး၌ ‘တဿ’ ရှိပြီးရကား ယောပိဿ ၌ ‘အဿ’ ကား.... ပဒါ
လင်္ကာရသာတည်း။

သောပိ၊ ထိုအသ္မိတိဟူ၍ဖြစ်သော မာန အသ္မိတိဟူ၍ ဖြစ်သော ဆန္ဒအသ္မိတိ၊
ဟူ၍ဖြစ်သော အနုသယ၊ သည်လည်း။ သမုတ္တိတံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောမဂ်တို့တွင်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊
သည်။ စိတ္တင်္ဂဝသေန၊ စိတ်၏အစိတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇနက ပါပဓမ္မေဟိ၊
ဖြစ်လတ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။
အကုသလစိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။

စေတသိက်သည် စိတ်၏ အစိတ်မဟုတ်ခဲ့တကား။ အဘွဲ့ကြောင့် “စိတ္တင်္ဂဝသေန” ဟု ဆိုရသနည်းဟူမူ။

၁-စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ-သောကတ္ထရုက္ခသလသဒ္ဓါ

၅၆၉

ဣဒါနိရုတ္တိရူပံ . နိရုတ္တိရူပံ . ပဉ္စမာနော . စိတ္တေ တဿ ဟိကိလေသ ဝေါပါနကဏ္ဍ
သဘဓဇ္ဇာနဝဇ္ဇာ စေတသိကာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ တဿင်္ဂဘူတာ အဝယဝါရိယ
ယောဂ္ဂိတိ စိတ္တဝိဝေသနာတိ . ဝုတ္တံ။

ဣဒါနိရုတ္တိရူပံ . နိရုတ္တိရူပံ . ပဉ္စမာနော . စိတ်သည်။ ပဉ္စမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိ
သော်၊ တဿ၊ ထိုစိတ်၏။ ဟိကိလေသဝေါပါနကဏ္ဍ၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ မြစ်
ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ သဘဓဇ္ဇာနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိသည်၊ အပြစ်မရှိသည်
ဖြစ်ကုန်သော။ စေတသိကာ၊ စေတသိက်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်
ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုစိတ်၏။ အင်္ဂဘူတာ၊ အစိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍
အဝယဝါရိယ၊ အစိတ်တို့ကဲ့သို့။ ယောဂ္ဂိ၊ ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်
စိတ္တဝိဝေသနာတိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အနုဇ္ဈိကာ . အဝယဝါရိယ ဟောဂ္ဂိ၊ ယေန တေ စေတသိနိယုတ္တာ စိတ္တဿ
စေတတိစ စေတသိကာတိ အာဇိနာ ဝုပ္ပန္နိ၊ န ပန ဖဿိကာတိ အာဇိနာတိ
ဓဋ္ဌဗ္ဗံ။

အနုဇ္ဈိကာ . အဝယဝါရိယ၊ အစိတ်တို့ကဲ့သို့။ ဟောဂ္ဂိ၊ ကုန်၏။ ယေန၊ ယနေ့
အစိတ်၏အပြစ်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ စေတသိ၊ ဤ။ နိယုတ္တာ၊ ဤတို့
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အနတ်ကြောင့်၎င်း။ ပိဋကဿ၊ ၏။ ဝေတေ၊ ဤတို့သို့
တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်၎င်း။ စေတသိကာ၊ ဧည့်ကုန်၏။ ဣဒါနိရုတ္တိရူပံ၊
ဝုပ္ပန္နိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဖဿိကာတိအာဇိနာ၊ ဤသို့တည်း။ န
ဝုပ္ပန္နိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ စိတ္တဝိဝေသနာ၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇနက ပါပ
ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဝေါပါနဿသဟဂတ
စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ တနုကာနိ၊ ခေါင်းပါးကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ သမ္ပယုတ္တကဓမ္မေဟိ၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော
တရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တာနိယေဝစိတ္တာနိ၊ တို့နှစ်ပါးသော ဒေါသမူ
စိတ်တို့ကိုသာလျှင်။ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊
သည်။ စိတ္တဝိဝေသနာ၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇနက ပါပဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ အကုသလစိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပဟိယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒွါဒသန္တံ၊
ကုန်သော။ ဣမေသံအကုသလစိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပဟိနကာလတော၊ ပယ်တော
ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါ၊ ၏။ စိတ္တဝိ
ဝေသနာ၊ ဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ပစ္ဆတေ၊ နောက်၌။ ပဉ္စနက ကိလေသော
နာမ၊ ဖြစ်လတ်သော ကိလေသာ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှတ်
အပ်၏။

တတြ၊ ထိုလေးပါးသောမဂ်ဖြင့် တဆဲ့နှစ်ပါးသော အကုသိုလ်ကိုပယ်ရာ
၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတံသည်ကား။ ဩပမ္ပ၊ ဥပမာစကားတည်း။ ဧကော၊ တဦး
သော။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းသည်။ ဝါ၊ မင်းတကာတို့ ဗုဇော်ထိုက်
သောမင်းသည်။ ပစ္စန္ဓေ၊ ပြည့်စုံ၌။ အာရက္ခံ၊ မူးမတ် အစောင့်အရှောက်
ကို။ ဒတ္တဝါ၊ ဤ။ မဟာနဂဓေ၊ မြို့မ၌။ ဣဿရိယံ၊ မင်းစည်းစိမ်ကို။ အနု
ဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်။ ဝသတိကိရ၊ နေသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ
မဟာရညော၏။ ပစ္စန္ဓော၊ တိုင်းစွန့်ဇနပုဒ်သည်။ ကုပ္ပိတော၊ သောင်း
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ဒွါဒသ စောရဇေဋ္ဌကော၊
တကျိပ်နှစ်ယောက်သော ခိုးသူကြီးတို့သည်။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်
သော။ ပုရိသ သဟဿေဟိ၊ ယောက်ျားအထောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရဋ္ဌံ၊
တိုင်းနိုင်ငံကို။ ဝိလုပ္ပန္တိ၊ လုယက်ကုန်၏။ ပစ္စန္ဓဝါသိနော၊ တိုင်းစွန့် ဇနပုဒ်၌
နေကုန်သော။ မဟာမတ္တာ၊ တို့သည်။ “မဟာရာဇာမင်းမြတ်။ ပစ္စန္ဓောသည်။
ကုပ္ပိတော၊ သောင်းကျန်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရညော၊ အား။
ပဟိကံ သု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာမင်းသည်။ “ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်။ စောရေ၊
ခိုးသူတို့ကို။ ဂက္ခထ၊ ပမ်းကုန်လော။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။
ကုတ္တဗ္ဗံ၊ ဆုလာတ်ပေးဘွယ် ကိစ္စကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိကံ၊ ဧ၏။ တေမဟာမတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဌမ
သမ္ပဟာရေန၊ ရွေးဦးစွာ စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်။ အနေကေဟိ၊ ကုန်သော။ ပုရိသ
သဟဿေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဉ္စ စောရဇေဋ္ဌကေ၊ ငါးဦးသော
ခိုးသူကြီးတို့ကို။ ဓာတယိံ သု၊ သတ်ကုန်၏။ သေသော၊ ကြွင်းကုန်သော။ သတ္တ
ဇနော၊ ခုနစ်ဦးသော ခိုးသူတို့သည်။ အတ္တဇနော၊ အတ္တဇနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပရိ
ဝါရေ၊ ထို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဗ္ဗဟံ၊ တောင်သို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။
အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ရညော၊ မင်းအား။
ပေဿယိံ သု၊ စေလျှောက်ကုန်၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။ ကုတ္တဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်
သော အမှုအား လျှောက်ပတ်သော ဆုလာတ်ပေးဘွယ်ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။
ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့။ တေပိစောရေတို့ကိုလည်း။ ဂက္ခထ၊ ပမ်းကြကုန်”။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဇနံ၊ ဆုထော်၊ လာဘ်တော်ကို။ ပဟိကံ၊ ပိုဧ၏။ တေ မဟာမတ္တာ၊

တို့သည်။ ဒုတိယ သမ္ပဟာရေန၊ နှစ်ကြိမ်မြောက် စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်၊ ဓမ္မ စောရ ဇေဋ္ဌကေ၊ တို့ကို။ ပဟရိံ သု၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၏။ ဟေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသော ခိုးသူ တို့၏။ ပရိဝါရေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒုဗ္ဗလေ၊ အားနည်းသည်တို့ကို။ အကံ သု၊ ပြုကုန်၏။ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ခိုးသူတို့သည်လည်း။ ပလာယိတော၊ ပြေး၍။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့။ ပဝိသိံ သု၊ ဝင်ကုန်၏။ တမ္ပိပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်း ကိုလည်း။ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်။ ရညော၊ မင်းအား။ ပေသယိံ သု၊ စေလျှောက်ကုန်၏။

ပုန၊ တဖန်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်။ စောရေ၊ ခိုးသူ တို့ကို။ ဂဏန္တု၊ ဖမ်းကုန်လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခနံ၊ ကို။ ပဟိဏိ၊ ၏။ တေ မဟာမတ္တာ၊ တို့သည်။ တတိယ သမ္ပဟာရေန၊ ဖြင့်။ သဟာယ ပရိသေဟိ၊ အတော် ယောက်ျားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဓမ္မ စောရ ဇေဋ္ဌကေ၊ တို့ကို။ ဃာတ ယိတော၊ သတ်၍။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထို အကြောင်းကို။ ရညော၊ မင်းအား။ ပေသ ယိံ သု၊ စေလျှောက်ကုန်၏။

ပုန၊ တဖန်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “အဝသေသေ၊ ကြွင်းကုန်သော။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်။ ဂဏန္တု၊ ဖမ်းကုန်လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခနံ၊ ကို။ ပေသေသိ၊ ၏။ သာ မဟာမတ္တာ၊ တို့သည်။ စတုတ္ထ သမ္ပဟာရေန၊ ဖြင့်။ သ ပရိဝါရေ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ စောရ ဇေဋ္ဌကေ၊ တို့ကို။ ဃာတယိံ သု၊ ကုန်၏။ ဒွါဒသန္တံ၊ ကုန်သော။ စောရဇေဋ္ဌကေနံ၊ တို့ကို။ ဃာတိတ ကာလတော၊ သတ်သော ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ စောရာ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်တို့သည်။ ခေမာ၊ ဘေးမရှိကုန် သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို။ နစ္စန္ဒာ မညေ-နစ္စန္ဒာ ဝိယ၊ ကစေကုန်၏သို့။ “နစ္စန္ဒာတိပိ အတ္ထိ”။ ဝိဟရန္တိ၊ ကြောင့်ကြမဲ့နေ ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဝိဇိတ သင်္ဂါမေဟိ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်ရှိ ကုန်သော။ ယောဓေဟိ၊ သူရဲတို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပါသာဒ ဝရဂတော၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်၌ တည်လျက်။ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ ကို။ အနုဘဝိ၊ ခံစား၏။

တတ္ထ၊ ထို “ဧကော ကိရ” စသော ဥပမာ၌။ မဟန္တော၊ ပူဇော်ထိုက်သော။ ရာဇာ ဝိယ၊ မင်းကဲ့သို့။ ဓမ္မ ရာဇာ၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညု

ရှင်တော်ဘုရားကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ပစ္စန္တဝါသိနော၊ ပစ္စန္တရစ်၌ နေကုန်သော။ အမိန္ဒာဝိယ၊ အမတ်တို့ကဲ့သို့။ ယောဂါဝရော၊ ယောဂါဝရ ဖြစ်ကုန်သော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဒွါဒသ စောရ ဇေဋ္ဌကာဝိယ၊ တကျိပ်နှစ်ယောက်သော ခိုးသူကြီးတို့ကဲ့သို့။ ဒွါဒသ အကုသလ စိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗောနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ သဟာယာ၊ ကုန်သော။ အနေကသဟာယ ပုရိသာဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ စိတ္တဝံ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇနက ပါပဓမ္မော၊ တို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ရညော၊ မင်း၏။ “ပစ္စန္တောသညံ။ ကပ္ပိတော၊ သောင်းကျန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဟိတ ကာလော ဝိယ၊ စေလျှောက်သော ကာလကဲ့သို့။ အာရမ္မဏော၊ ကိလေသေသု၊ ကိလေသာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အား။ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစနကာလော၊ လျှောက်သောကာလကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ “ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ဂဏန္တု၊ ကုန်လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓနဒါနိဝိယ၊ ဆုလာဘ်ပေးခြင်းကဲ့သို့။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ နိဂ္ဂဏှ၊ နှိပ်လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မရညော၊ ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနာစိက္ခနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကြားခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ သပရိဝါရာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒစောရ ဇေဋ္ဌကာနံ၊ တို့ကို။ သာတိတကာလောဝိယ၊ သတ်သော ကာလကဲ့သို့။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သသမ္ပယုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒအကုသလ ဝိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

☰

ပုန၊ တဖန်။ ရညော၊ မင်းအား။ ပဇတ္တိပေသနိဝိယ၊ အဖြစ်သနစ်ကို ကြားလျှောက်ခြင်းကဲ့သို့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ အား။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏာရောစနံ၊ ရသော ကျေးဇူးကို ကြားခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ “သေသကေစ၊ ကြွင်းသော ခိုးသူတို့ကိုလည်း။ ဂဏန္တု၊ ကုန်လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုန၊ တဖန်။ ဓနဒါနိဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သကဒါမိမဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဝိပဿနာစိက္ခနံ၊ ဝိပဿနာကို ကြားခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဒုတိယသမ္ပဟာရေန၊ ဖြင့်။ သပရိဝါရာ၊ ကုန်သော။ ဒွိန္ဒစောရဇေဋ္ဌကာနံ၊ တို့၏။ ဒုဗ္ဗလိ ကာရဏိဝိယ၊ အားနည်းအောင် ပြုခြင်းကဲ့သို့။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန၊ သကဒါ

ဂါမိမဂ်ဖြင့်။ သသမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ ဒိန္နံဒေ၊ မနဿ ဝိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ အနုဘာဝကရဏံ၊ ဝါးသည့်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပုန၊ တဖန်။ ရုရညာ၊ မင်းအား။ ပဝတ္ထိပေသနံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သဏ္ဌ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏာဓောစနံ၊ ရအပ်သောငွေတို့ကို ကြားခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ “ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်။ စောရေ၊ ခိုးသုတို့ကို။ ဂဏန္တု၊ ကုန်လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန၊ တဖန်။ နေဒါနံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အနာဂါမိမဂ္ဂဿ၊ အနာဂါမိမဂ်၏။ ဝိပဿနာစိက္ခနံ၊ ဝိပဿနာကြားခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ တတိယသမ္ပဟာရေန၊ ဖြင့်။ သပရိဝါရာနံ၊ ကုန်သော။ ဒိန္နံစောရ ဇေဋ္ဌကာနံ၊ တို့ကို။ သာတနံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ သသမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ ဒိန္နံဒေ၊ မနဿ ဝိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပုန၊ တဖန်။ ရုရညာ၊ မင်းအား။ ပဝတ္ထိပေသနံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တစေတနာဿ၊ အား။ ပဋိလဒ္ဓဂုဏာဓောစနံ၊ ကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ “ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်။ စောရေ၊ ခိုးသုတို့ကို။ ဂဏန္တု၊ ကုန်လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန၊ တဖန်။ နေဒါနံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဝိပဿနာစိက္ခနံ၊ ဝိပဿနာကို ကြားခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ စတုတ္ထသမ္ပဟာရေန၊ ဖြင့်။ သပရိဝါရာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စမစောရ ဇေဋ္ဌကာနံ၊ တို့ကို။ သာတိတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဇနပဗဿ၊ ၏။ ခေမကာလောဝိယ၊ ဘေးကင်းသော ကာလကဲ့သို့။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ သသမ္ပယုတ္တဿ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စဿ၊ ကုန်သော။ အကုသလစိတ္တေသု၊ တို့ကို။ ပဟိနေသု၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ခွါဒေသန္တံ၊ ကုန်သော။ အကုသလဝိတ္တာနံ၊ တို့ကို။ တို့၏။ ပဟိနကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိတ္တာဂဝေသန၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နကဿ၊ သော။ အကုသလဓမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ဓမ္မ၏။ အဘာဒေ၊ မရှိခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ ၏။ ဝိတိတသင်္ဂါယဿ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စင်္ချိတဿ၊ အမစ္စဂဏပရိဝုတဿ၊ အမတ်အပေါင်း ခြံရံအပ်သော။ ရုရညာ၊ မင်း၏။ ဝရပါသာဒေ၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်၌။ မဟာသမ္ပတ္တိံ၊ ကြီးစွာသော မင်းစည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝနံဝိယ၊ ခံစားခြင်းကဲ့သို့။ ခိကာသဝ ပရိဝုတဿ၊

၅၇၄

အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာနိဿယ

ရဟန္တာအပေါင်း ခြံရံအပ်သော။ ဓမ္မရညော၊ ဧ၊ သုညတအနိမိတ္တ အပ္ပဏိ
 ဟိတ ဘေဒေသု၊ သုညတ ဖလသမာပတ်၊ အနိမိတ္တဖလသမာပတ်၊ အပ္ပဏိ
 ဟိတ ဖလသမာပတ် အထူးရှိကုန်သော။ သမာပတ္တိသုခေသု၊ တို့တွင်။ ဣစ္ဆိ
 တိစ္ဆိတ ဖလသမာပတ္တိသုခါနုဘဝနံ၊ အလိုရှိအပ်၊ အလိုမရှိအပ်သော ဖလ
 သမာပတ် ချမ်းသာကို ခံစားခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။ဣတိ၊ ဤ
 သည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ကုသလာ ဓမ္မာတိ ပဒဿ၊ ဧ၊ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။